

魔王学院の不適合者3

MAOH GAKUIN NO FUTEKIGOUSHA

～史上最強の魔王の始祖、
転生して子孫方々の
学校へ通す～

著 秋
illustration じずまよしのり

電撃文庫

სიუ

შიზუმა იოშინორი

დემონ ლორდისთვის შეუფერებელი აკადემია 3: ~ისტორიის ყველაზე ძლიერი
წინაპრის დემონი ლორდი რეინკარნირდება და შთამომავლების სკოლაში მიდის~

დემონთა აკადემიისთვის შეუფერებელი - ტომი 3

[§ პროლოგი. ~გმირი და ადამიანთა მეფე~](#)

[§ 1. ერთი მშვიდი დილა](#)

[§ 2. გაცვლითი პროგრამა](#)

[§ 3. დამოუკიდებელი სწავლა დემონთა მბრძანებელთან](#)

[§ 4. სიგესტის ნებისყოფის ხმალი](#)

[§ 5. გმირთა აკადემიის საიდუმლო](#)

[§ 6. გამოცდების ექსპედიცია გაირადიტში](#)

[§ 7. დაპირება](#)

[§ 8. გმირთა აკადემიის ლეგენდები](#)

[§ 9. ხელახლა დაბადება](#)

[§ 10. გაფრთხილება](#)

[§ 11. ერთი ნიჟარის ყელსაბამი](#)

[§ 12. შფოთვა](#)

[§ 13. გმირთა აკადემიის გაკვეთილი](#)

[§ 14. გმირების დაბნეულობა](#)

[§ 15. მუქარა](#)

[§ 16. აკადემიებს შორის გამოცდა-კონკურსი](#)

[§ 17. წმინდა ტბის ბარიერი](#)

[§ 18. სტუდენტის მოთხოვნა](#)

[§ 19. ანოსის გუნდი ბრძოლაში შედის](#)

[§ 20. 1088 ბარიერები](#)

[§ 21. ორი წმინდა ხმალი](#)

[§ 22. ცეცხლოვანი მბრძანებელი](#)

[§ 23. სიყვარულის მაგია](#)

[§ 24. სიმღერა ბატონი ანოსის №3 „ყოვლისშემძლე დემონი მბრძანებლის“ მხარდასაჭერად](#)

[§ 25. სიცოცხლის ბრწყინვალება](#)

- [§ 26. ორი ათასი წლის სიძულვილი](#)
- [§ 27. საძირკვლის განადგურება](#)
- [§ 28. სიღრმეში დამალული](#)
- [§ 29. გამოჩნდა](#)
- [§ 30. აკრძალული მაგია](#)
- [§ 31. ელეონორა](#)
- [§ 32. ტმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი](#)
- [§ 33. ომის გამოცხადება](#)
- [§ 34. გადამწყვეტი ბრძოლის წინა ღამე](#)
- [§ 35. თითოეულის გრძნობები](#)
- [§ 36. 2000 წლის წინ დადებული ფიცი](#)
- [§ 37. ლეგენდარული გმირი](#)
- [§ 38. გმირი დემონთა მბრძანებლის წინააღმდეგ](#)
- [§ 39. ბავშვის ხმა, რომელიც ბრძოლის ველზე გავრცელდება](#)
- [§ 40. ორი ათასი წლის წარსულის აჩრდილი](#)
- [§ 41. სიძულვილის მომავალი](#)
- [§ 42. დაე, სამყარო სიყვარულით იყოს სავსე](#)
- [§ ეპილოგი. ~მშვიდობიანი ბრძოლა~](#)

ანოტაცია

ცრუ დემონთა მბრძანებელი გამოჩნდა. ძალით მმართველობის გზა გაკვალა ტირანმა დემონმა მბრძანებელმა „გმირთა აკადემიის თაღმა“!!

დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტები გმირთა აკადემიასთან გაცვლითი პროგრამის ფარგლებში ადამიანთა ქალაქს სტუმრობენ. თუმცა, დემონების მიმართ მტრობა ადამიანების გულებში ამ მშვიდობიან ეპოქაშიც კი დულს.

აკადემიებს შორის იმართება ბრძოლა-შეჯიბრი ერთმანეთის ძალის გასაზომად, მაგრამ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის მესამე კურსის სტუდენტები, რომლებიც ანოსის გუნდის წინაშე გამოვიდნენ, გმირთა აკადემიის სტუდენტების საზიზღარ ხაფანგებში დამარცხდებიან. რა გადაწყვეტილებას მიიღებენ ტირანი დემონთა მბრძანებელი და მისი ხელქვეითები იმ გმირების მიმართ, რომლებმაც კიდეც უფრო გათელეს დამარცხებულთა პატივი?!..

და შემდეგ ანოსი საკუთარი თვალთ დაინახავს დემონებსა და ადამიანებს შორის ბოროტების ფესვს, რომელიც 2000 წლის შემდეგაც არ გამქრალა და საბოლოოდ მის წინაშე დემონების ცრუ მბრძანებელი გამოჩნდება.

ტირან დემონ მბრძანებლის მიერ ახალ ეპოქაში გაკვალული ძალით მმართველობის გზა... მღელვარე მესამე რკალი - „გმირთა აკადემიის რკალი“!

საწყისი ილუსტრაციები

魔王学院の不適格者3

MAOH GAKUIN NO FUTEKIGOUSHI

～史上最強の魔王の始祖、
転生して子孫たちの
学校へ通う～

著 秋
illustration しずまよしのり

K

MAOH GAKUIN NO
FUTEKIGOUSHA
keyword

勇者学院

ガイラディーテに建つ、勇者を育てる学院。平和な《魔法の時代》にあってなお勇者を育てているのは、国を発展させる人材を育てるためだとされている。

王都ガイラディーテ

人間の大陸《アゼシオン》の中心に位置する人間界の首都。二千年前は勇者カノンを中心として編成された魔王討伐軍の本拠地が置かれていた。

聖剣

《魔剣》と同じく魔力を秘め、持ち主を選ぶ魔法具の一種。神々や精霊の力により生み出され、魔族に対し絶大な効果を及ぼす。

勇者

人間の戦士の中でも特に能力が優れ、聖剣に選ばれた者たち。勇者カノンはその内の一人で、二千年前には彼以外にも数名の勇者がいた。

霊神人剣エヴァンスマナ

人の名工が鍛え、剣の精霊が宿り、神々が祝福した勇者カノンの聖剣。暴虐の魔王を滅ぼすために創り出され、そのひと振りには運命すらも断ち斬ると言われている。

勇者カノン

二千年前に暴虐の魔王と苛烈な戦いを幾度となく繰り返した、七つの根源を持つ伝説の勇者。しかしアノスの転生からしばらく後、その消息は途絶えている。

デザイン©鈴木 亨

გმირთა აკადემია

გაირადიტში აშენდა აკადემია, რომელიც გმირებს ამზადებს. ითვლება, რომ მშვიდობიან „მაგიის ეპოქაში“ გმირებს კვლავ ამზადებენ ქვეყნის განვითარებისთვის, ნიჭიერი ადამიანების აღზრდით.

სამეფო დედაქალაქი გაირადიტი

ადამიანთა სამყაროს დედაქალაქი, რომელიც ადამიანთა კონტინენტის (აზესიონის) გულში მდებარეობს. 2000 წლის წინ ის დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმიის შტაბ-ბინა იყო, რომლის ფორმირებაშიც გმირმა კანონმა გადამწყვეტი როლი ითამაშა.

გმირები

განსაკუთრებით ნიჭიერი იყო ადამიან მეომრებს შორის, რომლებიც წმინდა ხმლებით იყვნენ არჩეულნი. ერთ-ერთი მათგანი იყო გმირი კანონონი, მაგრამ 2000 წლის წინ მის გარდა კიდევ რამდენიმე გმირი არსებობდა.

წმინდა ხმალი

ჯადოსნური არტეფაქტის სახეობა, რომელიც, „დემონური ხმლების“ მსგავსად, მაგიურ ძალას ატარებს და თავის მფლობელს ირჩევს. ღმერთებისა და სულების ძალით წარმოქმნილი, ისინი დემონებზე უძლიერეს გავლენას ახდენენ.

ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი, ევანსმანი

გმირი კანონის წმინდა ხმალი, გამოქედილი დიდი ადამიანის ხელოსნის მიერ, არჩეული ჭურჭლად ხმლის სულის მიერ და კურთხეული ღმერთების მიერ. იგი შეიქმნა დემონი მბრძანებელი ტირანის გასანადგურებლად და, როგორც ამბობენ, მას თავად ბედისწერის გაკვეთაც კი შეუძლია.

გმირის კანონი

შვიდი ფუნდამენტის მფლობელი ლეგენდარული გმირი, რომელიც 2000 წლის წინ არაერთხელ სასტიკად იბრძოდა დემონთა მბრძანებელ ტირანთან. თუმცა, მის შესახებ ინფორმაცია ანოსის რეინკარნაციის შემდეგ მალევე შეწყდა.

§ პროლოგი. ~გმირი და ადამიანთა მეფე~

2000 წლის წინ. სამეფო დედაქალაქი გაირადიტი.

ის მდებარეობდა აზესიონის ადამიანთა კონტინენტის გულში და იყო გეირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმიის შტაბ-ბინა, რომელშიც შედიოდა წმინდა ხმლით არჩეული გმირი კანონი.

გარდა ამისა, გაირადიტი სამხედრო ქალაქია, რომელიც დემონების თავდასხმებისთვისაა მომზადებული და მთელ დედაქალაქში დემონების განდევნის ჯადოსნური წრეები და არტეფაქტები იყო დამონტაჟებული. ქალაქში შესული ჩვეულებრივი დემონი მაშინვე დედამიწის პირისპირ ნადგურდებოდა ან ხვრელებს დააზიანებდა, მაგრამ ახლა ამ ქალაქის ცენტრში ერთი დემონი დამალვის გარეშე დადიოდა.

ეს იყო დემონთა მბრძანებელი ტირანი ანოს ვოლდიგოდი. ის მშვიდად მიდიოდა წინ, არღვევდა გარე მტრებისგან დასაცავად მომზადებულ ძლიერ ბარიერებს, თითქოს ბაღში სარეველებს ანადგურებდა. მის თვალწინ ორი კაცი იდგა.

პირველი იყო გმირი კანონი წმინდა ხმლით, ხოლო მეორე იყო მეფე, რომელიც მართავდა გაირადიტის დედაქალაქს და გაირადიტის არმიის მთავარსარდალი დემონთა მბრძანებლის, ჯერგის დასამშვიდებლად.

ჯერგა, მართალია ის უკვე სამოცი წლის კაცი იყო, მაგრამ მისი სხეულიდან გამომავალი სულისკვეთებისა და მაგიის ძალა რამდენჯერმე აღემატებოდა ჩვეულებრივი ადამიანებისას. ის იყო გმირის, კანონის, მენტორი და წარსული გმირი.

ჯერგამ უამრავ დემონთან იბრძოლა სასოწარკვეთილ სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლებში აზესიონის დასაცავად, ჯერ კიდევ კანონის დაბადებამდე. ახლაც კი, ფრონტის ხაზის დატოვების შემდეგ, ის სათავეში ედგა დამშვიდების არმიას და დემონებმა მისი ქმედებების გამო უზარმაზარი დანაკარგები განიცადეს.

„გამიშვი, კანონ,“ თქვა ჯერგამ გადაწყვეტილი ხმით. „თუ ტეო ტრაიას¹-ს უშუალო სიახლოვეს ესვრი, ისიც კი ვერ შეძლებს თავის არიდებას. მას ერთი წამით დემონ ლორდ ტირანის შეჩერებაც კი უნდა შეეძლოს. ისარგებლე ამით და წმინდა ხმლით განგმირე“.

- მენტორ... ეს არის...

- გვერდზე გადადე ეჭვები, კანონ. გამხნევდი. ისედაც ბევრი დრო არ დამრჩა. ამ მოხუცის სიცოცხლის სიმშვიდეში გაცვლა ძალიან იაფია.

ჯერგის ფეხქვეშ ჯადოსნური წრე წარმოიქმნა, რომელიც წმინდა შუქს, ე.წ. „ასუკა²“-ს ატარებდა და რომლის გამოყენებაც მხოლოდ გმირებს შეეძლოთ. ეს იყო დიდი მაგია,

თუმცა...

— ...გა...

ის თითქმის დემონთა მბრძანებელს მიაღწია, მაგრამ დემონთა მბრძანებელმა გაუსწრო და მარჯვენა ხელით ჯერგის მუცელში გახვრიტა.

- ჰმ, თითქოს მხოლოდ შენ იტანჯებოდი ამ ტრაგედიისგან, ადამიანთა მეფეო. ადამიანებმა მოკლეს დედაჩემი, როცა ის ჩემზე იყო ორსულად. არ მეგონა, გვამიდან დაბადება ასეთი ამაზრზენი იქნებოდა.

ჯერგამ სისხლი ამოახველა და გაიღიმა.

— ...ჩემთან ერთად ჩავარდი ქვესკნელში, დემონების ტირან-მბრძანებელო...

ჯერგამ ხელი დემონთა მბრძანებლისკენ გაიწვდინა, რომელიც მასში გახვრიტეს.

- „თეო ტრაიასი“.

„ასკაში“ შეკრებილი ხალხის გრძნობები, რომლებიც ჯადოსნურ ძალად იქცა, ქვემეხის ტყვიებად გადაიქცა და ერთდროულად გაისროლა. უზარმაზარი აფეთქება მოხდა და ორივე მათგანი წმინდა შუქში მოექცა.

- ახლა კი, კენონ, მოდიოთ...

მან წინადადების შუაში შეწყვიტა. ჯერგის ფილტვი დაუზიანდა და ძალა დაკარგა.

- ნადირალა... ჩვენი მისწრაფებები...

„თეო ტრაიასი“ ძალა აკლდა. თავდაპირველად, მისი ძალა საკმარისი იყო დემონთა მბრძანებლის ანტიმაგიის გასარღვევად, მაგრამ მათი გრძნობები და სურვილები სწრაფად ქრებოდა.

- რას ამბობ? დღეს უბრალოდ ვცდილობ შენს შეშინებას.

„თეო ტრაიასის“ ძალის შესამცირებლად, ანოსმა თავისი ჯადოსნური ძალა გამოიყენა დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების არმიის დასაშინებლად, რომელიც ჯერგას მათი გრძნობებითა და სურვილებით ამარაგებდა, შემდეგ კი ურყევი მეფე მოკლა. თუ მოისურვებდა, მას შეეძლო ქალაქში სუსტი ანტიმაგიის მქონე ყველა ადამიანის განეიტრალება, სადაც არ უნდა ყოფილიყვნენ. ან თუნდაც მათი მოკვლა.

— ...როგორ ბედავ... მე არასდროს... მხოლოდ შენ გაპატიებ!!..

- ამდენს გინდა ბრძოლა? მაგრამ ვხედავ, რომ შენი საძირკველი უკვე ზღვარს მიაღწია. არ ვიცი, როგორ ახერხებდი ადამიანის სხეულით ასე სასტიკად ბრძოლის გაგრძელებას, მაგრამ თუ ერთხელ მოგკლავენ, ხელახლა არ დაიბადები.

სიტყვის დასრულების შემდეგ ანოსმა ჯერგის მეორე ფილტვი გაუჭყლიტა.

— ...ღმ...

- ისედაც დიდი დრო არ დაგრჩა.

ჯერგა ზუსტად იქ დაეცა, სადაც იდგა, თითქოს თოჯინა ყოფილიყო, რომლის თოკებიც მას აკონტროლებდა.

„მაშ ასე, გმირო კანონო“, - უთხრა დემონთა მბრძანებელმა წმინდა ხმლით ხელში გმირს, რომელიც შესაფერის მომენტს ელოდა.

— განა დრო არ არის, რომ მშვიდობა დავამყაროთ?

კანონმა გამჭოლი მზერა მიაპყრო დემონთა მბრძანებელს.

- და ამას ის ამბობს, ვის გამოც სამყარო ქაოსში ჩავარდა?

- ასე გეჩვენება. მე დილჰეიდისთვის მშვიდობა მინდა. თუ ეს მოხდება, აზესიონის განზრახ განადგურების მიზეზი არ მექნება.

წმინდა ხმლის წვერი დემონთა მბრძანებლისკენ მიმართა და გმირი ფრთხილი გახდა.

- თუ ჩემი სიტყვები გაინტერესებთ, დელზოგეიდში მობრძანდით. მე ასევე დავურეკე დიდ სულს და შექმნის ქალღმერთს. თუ არ მოგწონთ ჩემი ნათქვამი, გაერთიანდით და დამამარცხეთ.

სურდა თუ არა, დემონმა მბრძანებელმა ტირანმა კანონს ზურგი აქცია. მის ფეხქვეშ „გატომის“ ჯადოსნური წრე გაჩნდა და ის სადღაც ტელეპორტირდა.

— ...მენტორი!..

კანონი მაშინვე ჯერგასთან გაიქცა და შელოცვით „ენშელი“ განკურნა. დემონთა მბრძანებლის მიერ დატოვებულ ჭრილობებს სერიოზული შედეგი არ მოჰყოლია, ამიტომ დაჭმუჭნული ფილტვები და გახვრეტილი მუცელი ჩვენს თვალწინ აღდგა.

— ...ბოდიში...

- საერთოდ არაფერი.

ჯერგამ კანონს ხელი მოჰკიდა და წამოდგა. ჭრილობები უკვე შეხორცებული ჰქონდა, მაგრამ მისი გამომეტყველებით თუ ვიმსჯელებთ, ეტყობოდა, რომ ისევ ტკივილს გრძნობდა.

— ... საძირკველი უნდა დაგიბრუნო, მენტორო?

გმირ კანონს შვიდი საფუძველი ჰქონდა. უფრო ზუსტად რომ ვთქვათ, მან ისინი სხვა ადამიანებისგან მიიღო დიდი მაგიის საშუალებით, ღმერთების ძალის გამოყენებით.

სხვადასხვა ადამიანისგან ფონდის ნამსხვრევების შეგროვებით, მან შვიდი მათგანი შეიძინა და დემონთა მბრძანებელს დაუპირისპირდა. ჯერგა ერთ-ერთი ასეთი ადამიანი იყო და მას ფონდის უმეტესი ნაწილი მისცა.

„ახლა ეს შეუძლებელია. რაც არ უნდა ძლიერი იყოს შენი წმინდა ხმალი, როგორც კი ბაზას ამოჭრი, მისი სრულად აღდგენა აღარ იქნება შესაძლებელი.“

- და მაინც, ცოტათი მაინც, მაგრამ შემოიძლია შენი საფუძვლები აღვადგინო. ამ ტემპით, ერთ დღეს შენ...

- კანონი. მე თვითონ გადავწყვიტე. მე ვდებ ფსონს, რომ დაამარცხებ დემონთა მბრძანებელს. და არა მხოლოდ მე, არამედ ყველა, ვინც საფუძვლებს გაგიზიარებდა. - ჯერგას სიტყვებში ურყევი ნება იყო. - შენ ხარ ჩვენი იმედი. იმედი, რომელიც დაამარცხებს დემონთა მბრძანებელს და გადაარჩენს სამყაროს. ერთადერთი მზე, რომელიც ანათებს ამ ბნელ სამყაროს. შეიძლება ახლა არა, მაგრამ ერთ დღეს, შენი წმინდა ხმალი აუცილებლად შეასრულებს კაცობრიობის ლოცვებს. ნუ წაართმევ მათ იმედს შენივე მიჯაჭვულობის გამო.

კანონმა დახედა და გაჩუმდა. ღრმად ჩაფიქრდა და მალევე გულგრილად თქვა:

— ...მოდღვარო, რას ფიქრობ ამაზე?..

- რაზე?

— დემონთა მბრძანებლის, ტირანის, ბოლოდროინდელი სიტყვების შესახებ.

- არ უნდა ენდო მას. დემონები სიცოცხლის ფორმებია, რომლებიც ადამიანების მოსაკლავად იზადებიან. ან ისინი გაგვანადგურებენ, ან ჩვენ გაგვანადგურებთ მათ. მესამე ვარიანტი არ არსებობს. ჩვენ არ შეგვიძლია თანაარსებობა.

კანონმა თავი დაუქნია, მაგრამ სახეზე რაღაც ჩრდილი ეტყობოდა.

- შენ კეთილი ხარ, კანონ. მაგრამ დემონები არ არიან არსებები, რომლებიც იმსახურებენ შენს სიკეთეს. ისინი ბოროტი არსებები არიან, რომლებსაც ამქვეყნად ადგილი არ აქვთ. ნუ დაადანაშაულებ საკუთარ თავს მათ მოკვლაში. მათი ამოჭრით, შენ მათ ხსნას მიანიჭებ. გამხნევდი, რადგან შენ ხარ გმირი, რომელიც წმინდა ხმლით არის რჩეული.

„მართალი ხარ“, - მტრულად უპასუხა კენონმა.

სწორედ იმ წამს ჯერგიმ თავბრუ დაეხვა და მუხლებზე დაეცა.

- მენტორი?!..

— ...არაფერია. ნუ ნერვიულობ ასე ძალიან. უბრალოდ, მოხუცი და ცოტა დაღლილი ვარ...

კენონმა შეშფოთებით შეხედა მას.

- მაგრამ...

- ყველაფერი რიგზეა. ჯობია დაბრუნდე და შეატყობინო, რომ დემონთა მბრძანებელი გაიქცა. ალბათ ყველა ღელავს.

— ...კარგი, მალე დავბრუნდები.

კანონი სწრაფად შევარდა ციხესიმაგრეში. ჯერგამ ზურგს შეხედა.

— ...ეს ჩემი ლიმიტია?.. კი, ალბათ სულ ესაა...

კანკალიანი თითით ჯერგამ „გატომის“ ჯადოსნური წრე დახატა. გაირადიტის პეიზაჟები ერთი წამით გაქრა და მისი მხედველობის არე თოვლივით თეთრი გახდა.

რის შემდეგაც მან ბნელი ოთახი დაინახა. იატაკზე, კედლებსა და ჭერზე ბევრი ჯადოსნური წრე იყო. ჰაერში ბევრი სფერო დაფრინავდა, დიდი რაოდენობით წყლით, რომელშიც, სავარაუდოდ, ის ინახებოდა.

ეს ჩვეულებრივი წყალი კი არა, წმინდა წყალი იყო. ჯადოსნური არტეფაქტი, უფორმო და, როგორც ამბობენ, ღმერთების მიერ განწმენდილი.

— ...დემონები უნდა განადგურდნენ...

ჯერგამ წმინდა წყლის სფეროებს შეხედა. მის გამომეტყველებაში რაღაც ბნელი იყო. შემდეგ მან თქვა:

— ...მაშინაც კი, თუ ეს სხეული ჯადოსნურად უნდა ვაქციო...

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „საკურთხეველში მბჟუტავი სინათლის ინსტრუმენტი“

2. ჩაწერილია, როგორც: „საკურთხეველი“

§ 1. ერთი მშვიდი დილა

სიბნელეში პატარა ხელის შეხება ვიგრძენი.

- ანოს, - გაისმა ნაცნობი გოგონას ხმა.

ნაზად მიბიძგა ჩემს სხეულს.

- საუზმე.

ნელა გავახილე თვალები. ქალის სახე მედგა ზემოთ. მისი გვერდებზე გადაწეული პლატინისფერი თმა ოდნავ მეფერებოდა ცხვირის წვერს და ორჯერ დაახამხამა მშვიდი მწვანე თვალები. ეს მიშა იყო.

- ფხიზლად ხარ?

- კი.

ჩემი მოკლე პასუხის გაგონებაზე მიშამ კმაყოფილმა გაიღიმა.

- დილა მშვიდობისა.

ნელა წამოვდექი საწოლიდან და ვკითხე, ფეხქვეშ ჯადოსნური წრე დავხატე:

- რატომ ხარ აქ?

ჯადოსნური წრე ჩემი ფეხებიდან თავამდე ავიდა და პიჟამოებიდან სკოლის ფორმაში გადამაქცია.

— დღეს გზისთვის სადილის მომზადებაში ვვარჯიშობ.

გასაგებია. დედა ასწავლის, როცა თვითონ მომიმზადებს.

— და საუზმესაც ვამზადებ.

— მე უკვე მოლოდინში ვარ.

ამის გაგონებაზე მიშამ გაკვირვებულმა თვალები დაახამხამა.

- რა მოხდა?

- შეჭამ?

— საუზმეზე მეკითხები?

მიშამ თავი დაუქნია და საკუთარ თავზე მიუთითა.

- ჩემი?

- და ჩემთვის პორცია არ გაგიკეთებია?

— დედაშენმა მოგიმზადა.

ასეა საქმე?

- კარგი მაშინ, კარგი.

„აჰ“, როგორც ყოველთვის გულგრილად უპასუხა მიშამ და კარი გააღო.

მას ჩვეული ცარიელი გამომეტყველება ჰქონდა, მაგრამ რატომღაც განაწყენებული ჩანდა.

- თუმცა, სიამოვნებით გავცვლი შენს მიერ დამზადებულ ნაწილზე.

პირდაპირ თვალებში მიყურებდა, თითქოს ჩემი ნამდვილი განზრახვების გაგებას ცდილობდა.

- ...მართალია?

- თუ გინდა.

მიშამ ერთი წამით გაიფიქრა და თქვა:

- გიყვარს, როგორ გიმზადებს დედაშენი.

- მართალია, მაგრამ შენი კერძების გასინჯვა ხშირად არ შემიძლია.

თავი ოდნავ ასწია და სიხარულისგან შერცხვენილი ჩანდა.

- კეთილი ხარ.

- მე განწყობის კაცი ვარ.

მიშამ თავი გააქნია.

- გესმის?

- რაზე ლაპარაკობ?

- ჩემი გრძნობები.

-ცოტა განაწყენებული ჩანდი.

მიშამ ოდნავ დაბლა დაიხედა, როცა ეს ვუთხარი.

— ...მარცხნივ მაყენებ...

-შენ ყურადღებით მიყურებ.

მას ალბათ არ აქვს ტოლი ჩემს სიღრმეში დანახვის უნარში.

- მაგრამ ჩემი ჯადოსნური თვალები შენსას არაფრით ჩამოუვარდება.

ჩემი სიტყვების გაგონებაზე მიშამ გაკვირვებულმა თვალები გაახილა და შემდეგ გაიღიმა.

- რა არის სასაცილო?

- შეეცადე გამოიცნო.

მაინტერესებს, რამ გააცინა.

— ერთობი ხოლმე?

მიშამ გაიღიმა.

- კიდეც უყურე.

სწორად გამოვიცანი თუ არა, ისე არ მითხრა, შემობრუნდა და კიბეებზე ჩავიდა. მეც გავყევი და მისაღებ ოთახში აღმოვჩნდი.

საუზმე უკვე მაგიდაზე იყო, მაგრამ მხოლოდ ორისთვის.

- სად არიან ჩემი მშობლები?

- სამსახურში.

სხვათა შორის, მამაჩემი დღემდე ეხმარება სახელოსნოებში, რისთვისაც ადამანტინის რკინის ხმლისთვის ვალდებულია. დემონური ხმლების ტურნირის გამო, ის ძალიან პატივსაცემი გახდა. როგორც ჩანს, მომავალში დახმარებისთვის მიიწვიეს, მაგრამ ახლა ნამდვილად არ სურს.

-დედა სად არის?

— კლიენტმა სახლში შეფასება მოითხოვა. თუმცა, ის აქედან შორს ცხოვრობს.

სწორედ ამიტომ წავიდა სახლიდან ასე ადრე.

- მან თქვა, რომ დემონური ხმლების ტურნირის შემდეგ დაიღალე და გაღვიძების გარეშე წავიდა.

საქმე იმაში არ არის, რომ განსაკუთრებით დავიღალე, მაგრამ ეს ძალიან ჰგავს ჩემი მშობლების სულისკვეთებას.

- კარგი მაშინ, მოდი ვისაუზმოთ.

- კი.

მე და მიშა სასადილო მაგიდასთან დავსხედით და საუზმეს შევუდექით. დილა უჩვეულოდ მშვიდი იყო, რადგან ჩემი ყოველთვის ხმაურიანი მშობლები ირგვლივ არ იყვნენ. საუზმის დასრულების შემდეგ, სწრაფად მოვწესრიგდით და სახლიდან

გავედით. ნელა, ერთმანეთის გვერდიგვერდ მივდიოდით დემონთა მბრძანებლის აკადემიისკენ მიმავალ გზაზე.

რა თქმა უნდა, უფრო სწრაფი იქნებოდა „გატომით“ ტელეპორტირება, მაგრამ მაინც ბევრი თავისუფალი დრო გვექონდა. და აჩქარებას აზრი არ ჰქონდა. ცუდი არ არის სკოლაში მშვიდად სიარული და დილის ქალაქის პეიზაჟების ყურება.

- ჰა?..

გზად უეცრად ნაცნობი სახე დავინახე. გოგონა, რომელსაც ორ კუდად ჰქონდა შეკრული ქერა თმა და დემონთა მბრძანებლის აკადემიის შავი ფორმა ეცვა. ეს საშა იყო. და ეჭვის თვალით გვიყურებდა.

— ...რატომ დადიხარ სკოლაში მიშასთან ერთად?

- იმიტომ, რომ დილით შევხვდით.

- მისმინე, აშკარაა, ხომ არ გეზარება კარგად ახსნა?

„გზისთვის სადილები“, თქვა მიშამ. „ანოსის დედამ მასწავლა მათი მომზადება“.

- მართლა? ჰმ... სხვათა შორის, შეგეძლო გეთქვა, რომ დილით წახვიდოდი.

საშა ალბათ უბედური იყო, რადგან გრძნობდა, რომ მისგან ვშორდებოდით.

- მეც ასე ვთქვი.

- ჰა? როდის?

- დილით. როცა წასასვლელად ვემზადებოდი.

საშამ ჩაფიქრებულმა თავი დახარა. როგორც ჩანს, საერთოდ ვერ ახსოვდა.

- მაგრამ როცა გამეღვიძა, უკვე წასული იყავი...

მიშამ თავი გააქნია.

- ეს უკვე მეორედ იყო.

- კარგი რა... სერიოზულად?!..

ასე რომ, ის გაიღვიძა და შემდეგ ისევ დაიძინა?

- ჰმ, გამოდის, რომ საშა ჩვენი მძინარეა.

- საერთოდ არა...

მან მიშას შეხედა და თავი დაუქნია.

— ყველაზე საუკეთესო.

- მე-უბრალოდ საწოლიდან ადგომა მიჭირს. თავი დამიმძიმდა და მეხსიერება დაბინდული მაქვს.

ჰოდა, ამას ძილიანი გონდაკარგული ჰქვია.

- მაშ, რისთვის არის ეს გამარჯვებული მზერა?

- არაფრის არ უნდა გრცხვენოდეს. მაშ, ძილმორეული ხარ, მერე რა? რა პრობლემაა? ამით არ მოკვდები.

- შეგიძლია, გთხოვ, შეწყვიტო ამაზე საუბარი ისე, თითქოს ეს რაღაც ძალიან მნიშვნელოვანი იყოს.

კი, გეუბნები, აქ არაფერია სამარცხვინო, რას ვერ ხვდება?

- კარგი, წავიდეთ უკვე.

მიშამ მაშინვე დაეწია საშას, რომელიც წინ წავიდა.

- გაბრაზებული ხარ?

- რატომ არის ასე?

— ...რომ მასთან მარტო წავედი.

- ეს არ მაწუხებს. უბრალოდ, აზრს ვერ ვხედავ დილით მის სახლში წასვლასა და განზრახ დიდი შემოვლითი გზის გაკეთებაში.

მიშამ თავი დახარა და ჩაფიქრდა.

— ...ადარ წავალ...

- უცებ რას აკეთებ? გითხარი: „არ მაინტერესებს“. თუ მასთან წასვლა გინდა, მაშინ წადი.

მიშა ამან გააოცა და გაჩუმდა. სიცილი ვერ შევიკავე.

- ფ- რა არის სასაცილო?

- ახლახან შევხვდით ერთმანეთს და უკვე კბილებში მოიტყუე. თუ გინდა ჩემთან მოსვლა, უბრალოდ მითხარი.

— ...მე-მე არ მითქვამს, რომ შენთან წასვლა მინდოდა...

და მან წინადადების ბოლო თითქმის გადაცლაპა.

- ასე ჯიუტად იმიტომ იქცევი, რომ ძილმორეული ხარ და მაინც ვერ მოდიხარ? კარგი, არ ინერვიულო. არ მაინტერესებს ადამიანი ძილმორეულია თუ არა.

— ...ჰმ... ცოტა ზედმეტი მოგივიდა თუ რაღაც მსგავსი... და რას აპირებ?

- მე პირადად მოვალ შენს გასაღვიძებლად.

- ...რა?

საშას სახე აწითლდა.

- როგორც ჩანს, ორჯერ ჩაძინების ოსტატი ხარ, მაგრამ მე მიშასავით ლმობიერი არ ვარ. გგონია, ჩემთან ერთად ჩაძინებას შეძლებ? - ვუთხარი და საშას სახეში შევხედე.

— ...აჰ...

- სად არის პასუხი?

საშამ თვალებში ვერ შემომხედა და მზერა აარიდა.

„...კარგი...“ უპასუხა საშამ წვრილი ხმით.

ჰმ, ნუთუ ასე რცხვენია, რომ დილით ადრე ადგომა არ შეუძლია?

- ასე რომ, შემდეგ ჯერზე ყველანი ერთად წავალთ.

ამის გაგონებაზე მიშამ კმაყოფილმა თავი დაუქნია.

— ...ბ-მაგრამ... რატომღაც უცნაურია. აღმოჩნდება, რომ ანოსი მოვა და გამაღვიძებს, რომ მის სახლში წავიდე... — ჩაილაპარაკა საშამ.

- ოჰ, დილა მშვიდობისა.

სასიამოვნო ხმა რომ გავიგე, შემოვბრუნდი და იქ რეი დავინახე.

- გამარჯობა. მოულოდნელი შეხვედრა.

„დილა მშვიდობისა“, - ერთდროულად მიესალმნენ მას მიშამ და საშამ.

— სკოლაში ყოველთვის ერთად დადიხართ?

- რას ლაპარაკობ, დღეს ასე მოხდა.

რეი ჩემკენ წამოვიდა.

- სხვათა შორის, იცით, სად შეიძლება კარგი დემონური მახვილის შოვნა?

- ჰმ... ინიციოს სანაცვლოდ?

- მთლიანად გატეხილია. იქნებ გარკვეული დროის შემდეგ შევძლო მისი შეკეთება, მაგრამ ახლა სხვა ხმალი მჭირდება.

და მას არ შეუძლია ყოველთვის შეილას დასდევდეს და ხმლად გამოიყენოს.

მაინტერესებს, ხაზინაში არის თუ არა ხმალი, რომელიც რეის შეეფერება?

- ოჰ, ბიჭებო, დილა მშვიდობისა ყველას! - ვიღაცის ხმა გაისმა შორიდან.

მიშამ ხელი დაუქნია და ჩვენკენ გაიქცა.

— თქვენ ხშირად არ დადიხართ ერთად სკოლაში.

„კარგი, კი, ეს უფრო დამთხვევას ჰგავს“, უპასუხა რეიმ.

- მართლა? ჰე-ჰე-ჰე, მაგრამ რა კარგია, რომ ერთად შეგიძლიათ სკოლაში სიარული, ჰა? დილით ყოველთვის მარტო ვარ და ამის გამო ცოტა მოწყენილი ვარ.

- არ ვიცოდი, რომ მარტოობა ძალიან აწუხებდათ.

- აჰა-ჰა... უბრალოდ არავის უთხრა, კარგი?... - საუბარი დაიწყეს მისამ და რეიმ.

დელზოგეიდში ფეხით მივდიოდით და ამ სიმშვიდით ვტკბებოდით.

§ 2. გაცვლითი პროგრამა

დემონთა მბრძანებლის აკადემია, მეორე კლასი.

კარი გავადეთ, საკლასო ოთახში შევედით და ჩვენს ადგილებზე დავსხედით.

- ოჰ, კი, ჩვენი ბოლო საუბრის შესახებ, რეი.

რეიმ სკამზე მიყრდნობილი თავი ჩემსკენ მოაბრუნა.

- სკოლის შემდეგ, თუ დრო გექნება, სადმე წავიდეთ.

— სად ზუსტად?

- ეს საიდუმლო ადგილია. ჩემს დემონურ ხმაღს მოგცემ.

- ვაუ, მაშინ მოუთმენლად ველი.

ამის შემდეგ, საკლასო ოთახში გულშემატკივართა კავშირის ჯგუფის ხმები გაისმა.

- ჰეი, ჰეი, ეს ახლა გაიგე?

- კონკრეტულად რა?

- როგორც ბატონმა ანოსმა თქვა, გაკვეთილის შემდეგ მას თავის დემონურ ხმაღს მისცემდა!..

— ჰმ, გულისხმობ?!...

- ლორდ ანოსის *ხმალი* დემონური გახდა!!

- დემონური ხმალი? კიააააააა!!

- იქნებ ეს მის დედას შევატყობინო?..

- რა მოხდება, თუ ეს მას შოკში ჩააგდებს...

- შესაძლოა... მაგრამ...

ჰმ, როგორც ჩანს, ყველაფერი არასწორად გაიგეს. არ უნდა მივცე უფლება, ამის შესახებ დედაჩემს უთხრან. თორემ კიდევ უფრო მეტ არასწორ წარმოდგენას შეგვიქმნის.

- ჰელენ, ჯესიკა.

მათი სახელების გაგონებაზე ორივე გაკვირვებული სახით შემობრუნდა და ჩემსკენ შემობრუნდა.

- რა ხდება, ბატონო ანოს?!

— ვ-რაშია საქმე?

„დედაჩემისგან საიდუმლოდ შეინახეთ“, - ვუთხარი მათ რბილად.

— ...კარგი.

- სიცოცხლის ფასადაც კი!

ახლა მგონია, რომ ყველაფერი კარგად იქნება. ამ მცდარი წარმოდგენის გაქარწყლებას დრო დასჭირდება, მაგრამ მთავარი ის არის, რომ ამის შესახებ არავის ეტყვიან. თუ არავინ არაფერი იცის, ვერავინ შეძლებს მის არასწორად გაგებას.

- მაშ, ახლა რა ვქნათ? ამაზე საუბარი აგვიკრძალებს...

- როგორც ჩანს, არაფერი...

საშა, რომელიც ჩემს გვერდით იჯდა, გაოცებული უყურებდა ამ ყველაფერს, თითქოს რაღაც სისულელე ყოფილიყო.

- რა?

- უბრალოდ მაინტერესებს, შეიძლება ამან კუთხეში გაგაგდოს.

მისი სიტყვები რომ გავიგე, ზიზღით შევხედე.

- რას ამბობ, ეს სრული სისულელეა. უბრალოდ, ეს არ არის შესაბამისი დონე.

„არც კი ვიცი, ასეთი მშვიდი ხარ და შეძლებ თუ არა მალე რამეს მოიმოქმედო ამასთან დაკავშირებით.“

— ღელავ?

„...თითქოს არაფერია სანერვიულო...“ ჩაილაპარაკა საშამ.

ამ დროს გაკვეთილის დაწყების ზარი დაირეკა, მაგრამ არავინ მოსულა.

„უცნაურია“, - ჩაიჩურჩულა მიშამ, რომელიც ჩემს გვერდით იჯდა. „მის ემილია არასდროს აგვიანებს“.

ამის შემდეგ საშამ თითქოს რაღაც იგრძნო და ჰკითხა:

- მისმინე, განა ქალბატონმა ემილიამ არ დაესხა თავს თქვენს დედას დემონური ხმლების ტურნირის დღეს?

- მართალია.

— ...და რა გააკეთე მასთან?

გავუდიმე.

- და რას ფიქრობ?

საშა შეკრთა და შებრუნდა.

- შეწყვიტე დემონთა მბრძანებლის მსგავსად ღიმილი...

როგორც ყოველთვის, ოდნავ გავუდიმე. და ბოლოს და ბოლოს, მე დემონთა მბრძანებელი ვარ.

- კარგი, ყველამ დაიკავეთ თქვენი ადგილები.

კლასში გრძელყოფა ქალი შემოვიდა. იმის გათვალისწინებით, რომ მასაც იგივე შავი მოსასხამი ეცვა, რაც ემილიას, ის ალბათ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის მასწავლებელი უნდა ყოფილიყო.

- ჰმ, გამარჯობათ ბავშვებო. მე ვარ მენო ისტორია, მესამე კურსის პირველი კლასის დამრიგებელი და ამავდროულად, გარკვეული პერიოდი, ამ კლასის. - მოგესალმა მენო.

კლასი მაშინვე ხმაურიანი გახდა.

„ქალბატონო მენო, მითხარით, რა დაემართა ქალბატონ ემილიას?“ იკითხა ერთ-ერთმა სტუდენტმა და ხელი ასწია.

- მმმ, დეტალები არ მითხრეს, მაგრამ მის ემილიამ, როგორც ჩანს, დემონთა მბრძანებლის აკადემიის დატოვება გადაწყვიტა.

ახლა კლასში არეულობა დაიწყო.

— თავი დაანებე?!

— ... მაშინაც კი, თუ ეს სიმართლეა, განა ეს ძალიან მოულოდნელად არ გააკეთა?

- ეშმაკმა იცის. როგორც წესი, ასეთ შემთხვევებში ისინი რატომღაც მაინც აფრთხილებენ, თუ რატომ გააკეთეს ეს, მაგალითად, ტრავმის ან ავადმყოფობის გამო.

- მის ემილიას გარეშე, ამ უვარგისი ადამიანის სიამაყეს ვერავინ შეიკავებს...

- კარგი, კარგი, სიჩუმე.

მეწომ ხელები შემოჰკრა.

- საერთოდ არ ვიცი, რა ვითარებაშია იქ, ბოლოს და ბოლოს, ამის შესახებ გაფრთხილებაც კი არ შეეძლო. მისი გათავისუფლება იმდენად მოულოდნელად მოხდა, რომ მის შემცვლელად ვინმეს დაქირავების დროც კი არ გვექონდა და მანამდე მე თქვენი კლასის ხელმძღვანელი ვიქნები.

- მაგრამ თქვენ მესამე კურსელებიც გყავთ, არა, მის მეწომ?

„ყველას ერთად ვერ გვასწავლი“, - სტუდენტებმა კითხვებით დაუწყეს მას დაბომბვა.

- მმმ, მართალი ხარ, ნამდვილად არ შემიძლია, მაგრამ გავიმეორებ, რომ ყველაფერი ისე უცებ მოხდა, რომ უბრალოდ არავინაა პასუხისმგებელი. ამიტომ, ვფიქრობ, მესამე კურსელებთან ერთად მორიგეობით გასწავლი და იმ დღეს, როცა აღარ გასწავლი, დამოუკიდებელ კლასებში იქნები. რა თქმა უნდა, შემოგივლი, მაგრამ მხოლოდ ერთი კვირით.

— მომავალ კვირას ახალი მასწავლებელი იქნება?

- კი, მაგრამ სიმართლე გითხრათ, ეს არ მომხდარა მის ემილიასთან მომხდარი ინციდენტის გამო, არამედ იმიტომ, რომ გადაწყდა დელზოგეიდთან გაცვლითი პროგრამის ჩატარება.

კლასი ეჭვის ფარდაში იყო გახვეული. ალბათ ყველა პირველად იგებდა ამის შესახებ.

- ქალბატონო მეწომ, რა არის გაცვლითი პროგრამა?

— მოკლედ რომ ვთქვათ, გაცვლითი პროგრამის ფარგლებში თქვენ სხვა აკადემიაში გაემგზავრებით, ადგილობრივ სტუდენტებთან და მასწავლებლებთან ურთიერთობას შეძლებთ, ერთმანეთისგან ახალ რადაცეებს ისწავლით და მეგობრულ შეჯიბრებებში მიიღებთ მონაწილეობას.

როგორც ჩანს, მისმა ახსნამ სტუდენტების ეჭვები ჯერ არ გაფანტა.

- კიდევ ერთი აკადემია?..

„მაგრამ დემონთა მბრძანებლის აკადემია საუკეთესოა დილჰეიდში. გულწრფელად რომ ვთქვათ, იქ არაფერი გვექნება სასწავლი... სხვა აკადემიების საკითხს გვერდზე რომ გადავდოთ, მაინც რა სიკეთეს მოგვიტანს გაცვლითი პროგრამა?“

„მართალი ხართ. სწორედ ამიტომ არ ჩატარებულა დელზოგეიდი აქამდე სხვა აკადემიებთან გაცვლითი პროგრამების ფარგლებში, მაგრამ ამჯერად რეალურად

გვექონდა შესაძლებლობა, დილჰეიდის გარეთ არსებულ აკადემიასთან გაგვემართა ეს პროგრამა“, - უპასუხა მენომ სტუდენტის კითხვას.

- დილჰეიდის გარეთ? სად ზუსტად?

— აზესიონში. დიდი ხანია ამაზე ვმსჯელობთ გმირთა აკადემიასთან სამეფო დედაქალაქ გაირადიტში. მას შემდეგ, რაც ცოტა ხნის წინ გმირთა აკადემიიდან მივიღეთ შეტყობინება მათი მზადყოფნის შესახებ, მოულოდნელად გადავწყვიტეთ გაცვლითი პროგრამის ჩატარება.

მენოს ახსნა-განმარტების მოსმენის შემდეგ, სტუდენტები გაოცებულები დარჩნენ.

- აზესიონი... გამოდის, რომ... ჩვენ ვიქნებით... ადამიანთა აკადემიაში?

- ვინ არიან გმირები? გსმენიათ რამე მათ შესახებ?

- მმმ, საერთოდ არაფერი.

- მართალია, გმირები ერთ-ერთი სამხედრო ფორმირებაა, რომელიც ტირან დემონ მბრძანებელს ებრძოდა. ერთხელ, დემონებსა და ადამიანებს შორის ომის დროს, პირველებს დემონ მბრძანებელი ხელმძღვანელობდა, ხოლო მეორეებს - გმირი.

- მართალია, მაგრამ ადამიანები ასეთი ძლიერები არ არიან. და გმირებიც ძლიერები არიან?

- ალბათ, მაგრამ...

ჰმ, როგორც ჩანს, გმირების შესახებ ჩანაწერებია შემორჩენილი, მაგრამ დილჰეიდში ისინი დიდად არ არიან ცნობილი.

ჩემს მიერ შექმნილი კედლის გამო, ადამიანებთან ყოველგვარი კონტაქტი შეწყდა. კონფლიქტები, როგორც ასეთი, გაქრა და გმირებთან ყველა ბრძოლა შორეულ წარსულში დარჩა.

მათ თითქმის არ იციან ორი ათასი წლის წინანდელი ომის დეტალები, მაქსიმუმ იციან, რომ ჩვენ ხალხთან ვიბრძოდით.

თუმცა, ეს ადრეც მომხდარა. შესაძლოა, ავოს დილჰევიას ერთ-ერთი გეგმა დემონების მიერ გმირების უმნიშვნელოდ აღქმა და გმირთა აკადემიასთან გაცვლითი პროგრამის უეცარი დაარსება ყოფილიყო. მოგვიანებით მას მელჰეისთან მოუწევდა გადამოწმება.

- მათ შესახებ ცოტა რამ იცი. თუნდაც მოკლედ, ისტორიის გაკვეთილებზე აუცილებლად უნდა შეგეხებინა გმირები.

მენო დაფასთან მივიდა და ზედ დაწერა „ასურა“¹, „მეშვიდე კლასი“.

— მალე შეგახსენებთ. ამბობენ, რომ მსოფლიო ომის დროს გმირებმა საკუთარი სამხედრო შელოცვა შეიმუშავეს. ეს არის „ასურა“. მისი ძირითადი პრინციპი იგივეა, რაც „გაიზას“ და შვიდი კლასი აქვს.

მენომ სტუდენტებს შეხედა.

- მაშ, ვინმეს ახსოვს რომელი?

ხელი არავის აუწევია. ეჭვის თვალით შევხედე მიშას და მან ჩამჩურჩულა:

— ჩვენ ეს ჯერ არ გაგვივლია.

— ...მართლა. განა ეს ის არ არის, რასაც სწავლის მესამე კურსზე ასწავლიან?

ჰმ, როგორც ჩანს, მასწავლებელს ეს დაავიწყდა, გავიფიქრე და ხელი ავწიე.

- „ასურა“ არის შელოცვა, რომელიც ნაწილდება შემდეგ შვიდ კლასად: გმირი, ბრძენი, ჯადოქარი, მკურნალი, გამომძახებელი, რაინდი, შამანი².

- ზუსტად, აბსოლუტურად სწორია. - სიხარულით თქვა მენომ, როცა ჩემი პასუხი გაიგო.
- მაშინ შეგიძლია ისიც მითხრა, რა განსხვავებაა „ასურასა“ და „ბიჭებს“ შორის?

— ორივე სამხედრო შელოცვაა, მაგრამ მთავარი განსხვავება ისაა, რომ გაიზას შემთხვევაში მეფე თავის ქვეშევრდომებს მაგიურ ძალას ურიგებს, ასურას შემთხვევაში კი ქვეშევრდომები გმირს ურიგებენ თავიანთ მაგიურ ძალას. გაიზასგან განსხვავებით, რომელიც ციხესიმაგრეებს აშენებს და თავდაცვაზეა ორიენტირებული, ასურა ამ ციხესიმაგრეების შტურმით აღებისთვის შექმნილი შელოცვაა.

მთელი ძალა ერთ გმირში გაამახვილეთ და დემონთა მბრძანებელი დაამარცხეთ. მათ, ვინც საერთო ძალით ჩამორჩება, დემონების დასამარცხებლად მხოლოდ ერთი ვარიანტი აქვთ - მათი ლიდერის მოკვლა. თუ დემონები, რომლებიც ძალით მართავენ, თავიანთ ლიდერს დაკარგავენ, ისინი ნამდვილ ბრბოდ გადაიქცევიან.

- მაგრამ „ასურას“ ნამდვილი ძალა ამაში არ იმალება. „კითხვის“ გამოყენებით და თქვენი თანამებრძოლების სულის ჯადოსნურ ძალად გადაქცევით, შეგიძლიათ მოიპოვოთ ძალა, რომელიც ძლიერ დემონებს შეედრება.

- სწორია. ვხედავ, კარგად სწავლობდი. „კითხვა“ სულის შელოცვაა და ამ ტიპის მაგიას დემონთა მბრძანებლის აკადემიის კედლებშიც კი არ ასწავლიან. ვფიქრობ, სწორედ ეს ხდის მომავალ გაცვლით პროგრამას სასარგებლოს დელზოგეიდისთვისაც კი.

თუმცა, ეს უცნაურია. 2000 წლის წინ ჩვენ ერთმანეთის დასამარცხებლად სამხედრო შელოცვები შევიმუშავეთ და ახლა ვცდილობთ, რომ ისინი ერთმანეთისგან ვისწავლოთ.

— მაგრამ რადგან ასურა და ასკ შელოცვებია, რომელთა გამოყენება მხოლოდ გმირებს შეუძლიათ, თქვენ არ ისწავლით თავად შელოცვებს, არამედ მათ ფორმულებს და უფსკრულში უფრო ღრმად ჩახედვის უნარს. ვფიქრობ, მომავალში ჩვენ შევიმუშავებთ შელოცვას, რომლის გამოყენებაც დემონებსაც შეეძლებათ. სწორედ ეს უნდა ისწავლოთ ამ გაცვლით პროგრამაში და...

შუა წინადადებაში შეჩერდა და სახე ისეთი გააქნია, თითქოს რაიმე პრობლემა გაახსენდა.

„ოჰ, ჯერ არ მითქვამს ასუკას შესახებ, არა?“ - გაკვირვებულმა თქვა მან, თითქოს ახლახან მიხვდა ამას.

- ქალბატონო მენო, როგორია „ასურა“ პირველ წელს? ამჟამად „გაისის“ შელოცვას ვვარჯიშობთ.

- აჰ!.. - იყვირა მენომ, მიხვდა, რაზე მიუთითებდნენ. - მესმის, მესმის, მაპატიეთ. მესამე კურსელში შეგეშალათ!..

ამის თქმის შემდეგ, მან კვლავ ეჭვით სავსე სახე მიიღო და ყურადღებით შემომხედა.

— ...მაშინ საიდან იცი შელოცვა „ასურა“? და მესამე კურსელებსაც კი არ ვუთხარი „კითხვის“ შესახებ...

- რას ამბობ, უბრალოდ, წარსულში ხშირად ვხედავდი. სხვათა შორის, მენო. შენი ახსნა არასწორია.

მაშინვე დავხაზე ჯადოსნური წრე და გამოვიყენე გარკვეული შელოცვა. გაჩნდა რთული ფორმულა, რომელიც მაგიური ხაზებით გვაკავშირებდა მე, მენოს, ასევე მიშას, საშას და სხვებს.

- ჰა?..

მენო შოკირებული იყო.

— ...არ შეიძლება... იყოს... ეს „ასურას“ შელოცვა...

ალბათ გმირთა აკადემიაში ენახა. მენომ პირველივე შეხედვით იცოდა, როგორი მაგია გამოვიყენე.

- ამ შელოცვის გამოსაყენებლად გმირი არ გჭირდებათ. თუმცა, „გაიზი“ დემონებს შორის უფრო ეფექტურია.

მის ტვინს, როგორც ჩანს, არ შეეძლო თვალყური ადევნებოდა მის თვალწინ ვითარების ასრულებას, რის გამოც მენო ენა დაეზა და შოკირებული მიაჩერდა ასურას შელოცვას.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „გმირთა რაზმი“.

2. კლასებს, რომლებსაც იგივე სახელი აქვთ, რაც შელოცვა „ბიჭებს“, განსხვავებული მნიშვნელობა აქვთ, გარდა გამომმახებლისა. დემონების ჯადოქარი არის რაღაც „ჯადოქარი“, გამოიყენება იეროგლიფი, რომელიც გულისხმობს მაგიას ბნელ კონტექსტში. ადამიანებისთვის ჯადოქარი უბრალოდ „მაგიის ოსტატია“ სიბნელის ან სინათლისკენ მიკერძოების გარეშე. დემონების მკურნალი ზუსტად მკურნალია, ხოლო ადამიანებისთვის ეს ნიშნავს „მღვდელს“. დემონების რაინდი არის „მეომარი დემონური ხმლით“, ადამიანებისთვის „წმინდა რაინდი“. დემონების შამანი ზუსტად „შამანია“, ადამიანებისთვის „სპირიტუალისტი“.

§ 3. დამოუკიდებელი სწავლა დემონთა მბრძანებელთან

- შესანიშნავია, წარმოუდგენელია, ბატონო ანოს! როგორც ყოველთვის, თქვენ ყველაზე მაღლა დგახართ!

- ჰმ. თუ ბატონ ანოსთან გმირების მაგიის შესასწავლად მოხვალ, მაშინ გაცვლითი პროგრამა არ დაგჭირდებათ!

- აჰ, მაგრამ გაცვლით პროგრამაში მონაწილეობა ნიშნავს, რომ აზესიონში მივდივართ, არა? ეს კი იმას ნიშნავს, რომ გზად სადმე მოგვიწევს ღამის გათევა!

- ჰა?... საიდუმლო ღამის ვიზიტის საბაზს ეძებ?!

- მე-მე არ შემიძლია ასეთი უსირცხვილო!

- მაშინ რაზე ლაპარაკობ?

- მე იმავე შენობაში დავიძინებ, სადაც ბატონი ანოსი დაიძინებს. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ერთად დავიძინებთ, რაც იგივეა, რაც მის მკლავებში!

- შენი ველური ფანტაზიები გაცილებით უსირცხვილოა...

გულშემატკივრების კავშირის გოგონებმა ქცევა არ შეცვალეს და ხმაური დაიწყეს, ყვიროდნენ: „კია! კია!“

— ...მართლა... მაშ, შენ ხარ ის უვარგისი?... — თქვა მენომ, საბოლოოდ გონს მოვიდა და ჩემს ფორმაზე არსებულ ნიშანს დახედა. — გასაკვირი არ არის, რომ შენი სახე ნაცნობი მეგონა. ანოსი ხარ, არა? დემონური ხმლების ტურნირის ჩემპიონი.

- მართალია.

- ვხედავ, ჭორები არ ტყუოდა. და შენ მართლაც წარმოუდგენელ რაღაცეებს აკეთებ.

როგორც ჩანს, მან ჩემი ძალის შესახებ გაიგო, მაგრამ გაოცება ვერ დამალა, როდესაც პირველად დაინახა. თუმცა, როგორც ჩანს, ემილია სხვა მასწავლებლებს არ უყვებოდა მის კლასებში მომხდარის შესახებ. როგორც ჩანს, ის საკუთარ თავში ბოლომდე დარწმუნებული არ იყო.

და მისი რეაქციით თუ ვიმსჯელებთ, ის არ არის იმპერიული ოჯახის ფრაქციის ჯიუტი წევრი.

- კარგი, სულ ესაა გმირების მაგია. როგორც ადრე ვთქვი, მომავალი კვირის დასაწყისიდან მთელი კლასი გმირთა აკადემიაში წავა, რომელიც სამეფო დედაქალაქ გაირადიტში მდებარეობს, მესამე კურსის პირველ კლასთან ერთად, რომელზეც მე ვარ

პასუხისმგებელი. დოკუმენტებს, რომლებშიც მითითებულია ყველაფერი, რაც გჭირდებათ, დღეს ბუები თქვენს სახლში მოგიტანენ, გადახედეთ მათ და აირჩიეთ ის, რაც გჭირდებათ. - თქვა მენომ შეჯამებისას. - მოდით, ადრე დავასრულოთ, რადგან მესამე კურსზე უნდა წავიდე. დღეს თქვენ დამოუკიდებელ სწავლაზე ხართ. ნუ ხმაურობთ, რომ სხვა კლასები არ შეაწუხოთ.

მენო კარისკენ გაემართა. კლასიდან გასვლამდე ცოტა ხნით ადრე, თითქოს რაღაც გაახსენდა და შებრუნდა.

„ოჰ, კი, გმირთა აკადემიაში, სავარაუდოდ, ჩავატარებთ კონკურსის გამოცდებს სამხედრო შელოცვებში „ასურასა“ და „გაისის“ შესასრულებლად. მიუხედავად იმისა, რომ ეს გაცვლითი პროგრამაა, ჩვენ შევკრიბეთ საუკეთესო დემონები მთელი დილჰეიდიდან, ამიტომ წაგების უფლება არ გვაქვს.“

მენომ ეშმაკურად ჩაგვიკრა თვალი.

- თუმცა, მე ვფიქრობ, რომ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ავტორიტეტს უფროსკლასელები დაიცავენ. თქვენ მხოლოდ ის უნდა გააკეთოთ, რომ რეპუტაცია არ დაკარგოთ. კარგი, წარმატებებს გისურვებთ თვითგანათლებაში.

გაფრთხილების დასრულების შემდეგ, მენო კლასი დატოვა.

- ჰმ, მაშინ დამოუკიდებელი კვლევები?

- მათ სასეირნოდ არ წაიყვან?

ჩემს გვერდით მჯდომმა საშამ გამჭოლი მზერით შემიფასა.

- არანაირად. მოსაწყენ გაკვეთილებზე სიარული არ მჭირდება, - ვთქვი და წამოვდექი. - საშა, მიშა, რეი და მისა, წამოდით ჩემთან.

„კარგი“, უპასუხა რეიმ.

„რას ვაპირებთ?“ იკითხა მიშამ.

- გაიღრმავე საკუთარი თავი. მე გასწავლი შენი ძალების გამოყენებას.

ხელი გავუწოდე და მიშამ აიღო. საშა, მისა და რეი რიგრიგობით ხელჩაკიდებულები იდგნენ, მე კი „გატომი“ გამოვიყენე.

ჩვენ დემონური ხეების ტყეში გადავედით. ფიზიკური აქტივობისთვის უკეთესი ადგილი არ არსებობს. აქ შეგვიძლია გავვიჟდეთ და ნიადაგში არსებული მაგიური ძალა სწრაფად აღადგენს ტყეს.

— ...ცუდი წინათგრძნობა მაქვს. რას ვაპირებთ აქ?..

- ყველამ ერთად დამარტყათ.

ერთი წამით, საშას სახიდან ყველანაირი ემოცია გაქრა.

- ახლა სერიოზულად ამბობ?

- გითხარი, რომ გასწავლიდი შენი ძალის გამოყენებას. გარდა ამისა, წინ გამოცდები და შეჯიბრებები გველის გმირთა აკადემიასთან ერთად.

- უბრალოდ ხმამაღლა ვფიქრობ, მაგრამ მარტო ვერ გაუმკლავდები?

— მე ამას არ უარვყოფ.

საშას მზერაში გაოცება იგრძნობოდა.

— დემონური ხმლების ტურნირზე რაღაც ვისწავლე.

მიშამ ყურადღებით შემომხედა.

- რისთვის?

— ლოგიკურია, რომ ყველაფერი გაიღო, თუნდაც უმნიშვნელო საკითხში. რომ დაულალავ ძალისხმევას ფასი აქვს. ტყუილად არ ამბობენ, რომ ყველა ღონე უნდა გამოიჩინო, თუნდაც უმნიშვნელო სიტუაციებში. მაშინაც კი, როცა იცი, რომ მიზანს მიაღწევ, თუ მთელი სამყარო თავდაყირა დადგება. სწორედ აქ იბადება შეუცვლელი გაკვეთილები.

„...გთხოვთ, ნუ წარმოთქვამთ ასეთ ახალგაზრდულ გამოსვლებს, მთელი მათი აბსურდული ძალით...“ - წუწუნებდა საშა.

მიშამ მწარედ გაიღიმა.

— ...აჰა-ჰა... მაშინაც კი, თუ იცი, რომ, როგორც წესი, მათ ვერ აღწევ.

- მაგრამ მესმის ანოსის გრძნობები.

რეიმ მშვიდად გაიღიმა.

- კარგად თქვი. ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ, - თქვა მიშამ.

მიშას შევხედე და მიპასუხა:

- რა თქმა უნდა. მეც შენთან ვარ.

- საშა.

- კარგი, განაგრძე, თუ ასე გინდა. მე შენთან ერთად ვიქნები.

გავუღიმე, ზურგი ვაქციე მათ და წინ წავედი.

— სასიამოვნოა, როცა გყავს ხელქვეითები, რომლებიც ყველაფერს მომენტალურად ხვდებიან.

შემობრუნებისას ჯადოსნური წრე შევქმენი. საშას თვალები გაუფართოვდა, როცა ეს დაინახა.

— ...მოიცადე, არ აპირებ...

- ჯობია თავი დაიცვა, თორემ მოკვდები.

საშას შავი მზის გაშვებით შევუტიე, რომელმაც მსუბუქი კუდი დატოვა. მან მაშინვე სწრაფად გაიქცა „ფლესით“ და ბოლო მომენტში აირიდა. მის უკან ხეები შავმა აფეთქებამ მთლიანად წაიღო.

გავაგრძელე და კიდევ ერთი ჯადოსნური წრე გავშალე.

- ჰეი, მოიცა! „ჯიო გრაზე“ უკვე ზედმეტია! განა დამოუკიდებლად სწავლა არ უნდა გვექონდეს?

— არის თუ არა რაიმე დამოუკიდებელი აქტივობა, სადაც სიცოცხლეს საფრთხეში არ იგდებ?

- რაზე ლაპარაკობ, სულელო!?

- მომისმინე, საშა. საძირკველი ყველაზე მეტ მაგიას მაშინ გამოყოფს, როდესაც განადგურების საფრთხის წინაშე დგას. ჩირაღდანი ჩაქრობამდე ერთი წამით ახალი ძალით აინთება. ეს უფსკრულისკენ მიმავალ გზაზე უტყუარი ნიშანია მაგიის შემსწავლელებისთვის.

კიდევ ერთი გიო გრაზე ვესროლე და ძლივს აირიდა თავიდან, მისი გამომეტყველება კუთხეში მომწყვდეულის გამომეტყველებას ჰგავდა. მის უკან უზარმაზარი, დამწვარი მინდორი იყო.

- რა აზრი აქვს მაგიური ძალის გაზრდას, თუ სიკვდილი გიწევს!

- ასე. ჩირაღდანი ჩაქრობამდე ერთი წამით ახალი ძალით აინთება, გამოიყენე ის ჩაქრობის დასაძლევად.

სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ...

- გამოიყენეთ ძალები, რომლებიც სიკვდილის პირას ყოფნისას გაგიჩნდებათ და შემდგომ საკუთარი თავის გადარჩენას. შემდეგ, როდესაც თქვენს სიცოცხლეს კვლავ საფრთხე დაემუქრება, ეს ძალა კიდევ უფრო დიდი გახდება.

ამ ეპოქის დემონები სუსტები სწორედ იმიტომ არიან, რომ სიკვდილის რისკი არ არსებობს. მაგიური ძალების დონის ამადლებისა და მაგიის უფსკრულისკენ მიღწევის აუცილებელი ნაწილი, უდავოდ, სიკვდილთან მიახლოებაა, რათა არ მოკვდე.

ამის პრაქტიკაში გამოსაყენებლად, კიდევ ერთი ჯადოსნური წრე შევქმენი.

— ...ჯანდაბა! სრულ სისულელეებს აგრძელებ!..

- დარწმუნებული ვარ, გაუმკლავდები.

- არა, არა...

- შეგიძლია. არ გჯერა ჩემი, საშა?

ჩემი სიტყვების გაგონებაზე საშამ ჩუმად შემომხედა.

- გამოიყენე „განადგურების ჯადოსნური თვალები“. ისინი აბსოლუტური ანტიმაგია. გახსოვს, როგორ გაუწიე წინააღმდეგობა ეუგო ლა რავიაზის დროის მაგიას.

ისევ გავუშვი „გიო გრაცე“. შავი მზე ჭექა-ქუხილივით ანათებდა და კაშკაშა შუქს ტოვებდა.

— ...ჯანდაბა!.. სერიოზულად?!.. ჯანდაბა!!

საშამ მის წინ ანტიმაგია გაშალა. რის შემდეგაც მან თვალეში არსებული მთელი მაგიური ძალა კუპრივით ბნელ მზეზე გაათავისუფლა.

— ...თუ მოკვდები, შენ იქნები პასუხისმგებელი!!

„ჯიო გრეზემ“ მყისიერად ფერფლად აქცია საშას ანტიმაგია. ამის შემდეგ მან გამოიყენა „განადგურების ჯადოსნური თვალები“ და დაიწყო კუპრივით შავი მზის ძალის შემცირება. როდესაც ალი კარგავდა ძალას, მზე სულ უფრო და უფრო პატარავდებოდა, მაგრამ საშას არ შეეძლო მისი ძალის სრულად მოშორება და ის პირდაპირ მასზე დაეჯახა.

— ...კ-კია-ა-ა-ა-ა-ა!!..

საშა შავმა ცეცხლმა მოიცვა და დემონური ხეების ტყეში ჩააგდო.

— მე-ის იქ მაინც უსაფრთხოდ არის?

- ცოცხალია. - თქვა მიშამ.

„განადგურების ჯადოსნური თვალები“, რომლებიც მან სიკვდილის ნებით გაააქტიურა, იცავდა მას „ჯიო გრეიზისგან“, მაშინაც კი, თუ ისინი სრულად არ იყო გააქტიურებული. ხოლო „უკვდავი ჩიტის სამოსის“ ძალა არ მისცემდა მას სიკვდილის უფლებას.

- კარგი, გირჩევდი, უკან დარტყმას შეგესრულებინა, მაგრამ სამწუხაროდ, ხმალი არ მაქვს.

- ეს ჩემთვის დაიტოვე.

მიშამ რეის წინ შელოცვის „ირისის“ გამოყენებით ყინულის დემონის ხმალი შექმნა.

- გმადლობთ.

რეიმ ხმალი აიღო, მიწიდან წამოხტა და ჩემსკენ გამოიქცა.

- წავიდეთ, ანოს!!..

— ვაიმე და ვაიმე.

მარჯვენა ხელით ხელი მოგვიდევ ხმალს, რომელიც პირდაპირ ჩემსკენ მოდიოდა და ადვილად მოვიტეხე მისი პირი. ყინულის დემონის ხმალი ნაწილებად დაიშალა.

- მიშა, „ირისის“ მიერ შექმნილი პირი უსარგებლო აღმოჩნდა. როდესაც ქვას ქმნი, არა ის, არამედ ატომები შექმენი, რომლებიც მის შემადგენლობას ქმნიან. მაშინ რა ქმნის დემონურ ხმალს? კიდევ უფრო ღრმად ჩაიხედე უფსკრულში.

ამის თქმის შემდეგ რეის მუშტი ვურტყი. მან შიშველი ხელებით სცადა ამის შეჩერება.

— ...ჰა!..

ერთი წამით, თითქოს მოახერხა მისი შეჩერება, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ხელები ძალით გავთავისუფლდი, მუშტი მუცელში მოხვდა.

— ...ხჰ!..

- რეი, მეტი უნდა იმუშაო იმაზე, თუ როგორ იბრძოლო, თუ ხმალს დაკარგავ. ხმლით ძნელად თუ წააგებ ვინმესთან, მაგრამ მის გარეშე მტერს ბევრი შესაძლებლობა აქვს, ისარგებლოს შენი სისუსტით.

— ...და მაინც, მეჩვენება, თუ რამდენიმე დღის წინანდელთან შედარებით უფრო ძლიერი გახდი?..

- მე ერთ ადგილას სამუდამოდ არ ვრჩები. თუ გინდა დამეწიო, ყველაფერი უნდა გააკეთო ამისთვის.

რეი მაშინვე წაიქცა, ლოყაზე წვეთი დაეცა.

წვიმა დაიწყო და მისა არსად ჩანდა. ფუსკას შელოცვამ მყისიერად დაფარა დემონური ხეების ტყე კოკისპირული წვიმით.

- ერთი და იგივე შელოცვის გამეორება საჭირო არ არის. თუნდაც სამჯერ სულის მაგია იყოს.

ნელი ნაბიჯით, ჩემს წინ ჩამოვარდნილი წვიმის წვეთი დავიჭირე.

„აჰ...“ - გაისმა მიშას ხმა და წვეთმა, რომელიც ხელში ავიღე, მისი ნამდვილი სხეულის ფორმა მიიღო.

- მისა, ზოგადად, სუსტი ხარ. მაგრამ თუ სუსტი ხარ, მაშინ იბრძოლე ისე, როგორც სუსტები იბრძვიან. გამოიყენე შენი გონება; იპოვე სულების მაგიის მეტი გამოყენება.

ჩემი ჯადოსნური ძალით ვიმოქმედე მასზე და მიშამ გონება დაკარგა.

- ანოს.

შემობრუნებისას დავინახე, როგორ ააშენა მიშამ დემონთა მბრძანებლის უზარმაზარი ყინულის ციხესიმაგრე შელოცვით „ირისი“.

- მოდი, კიდევ ერთხელ გავაკეთოთ.

- კარგი.

ასევე გამოვიყენე „ირისი“ და მყისიერად შევქმენი დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრე. ამის შემდეგ, ხელისგული ცისკენ მივმართე. დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრე ჰაერში აფრინდა.

— სცადე ასე.

წინ მივუთითე და დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრე ძლიერად წინ გაფრინდა. მიშამ ხელისგული ასწია და მისი ყინულის ციხესიმაგრეც იმავე გზით გაფრინდა. ჩვენს თვალწინ აჩქარებული ორი ციხესიმაგრე ერთმანეთს დამანგრეველად შეეჯახა. ყრუ ღრიალი გაისმა და ციდან უამრავი ნამსხვრევები ჩამოცვივდა. მტვრის ღრუბელი ფარავდა მხედველობის არეს.

მისი გაქრობის შემდეგ, ცაში მხოლოდ ჩემი ციხესიმაგრე მოჩანდა. დემონთა მბრძანებლის ყინულის ციხესიმაგრე კი მთლიანად ნანგრევებად იქცა.

- ჯერ კიდევ ბევრი გაქვს სასწავლი.

მიშას მივუახლოვდი და ის უცებ წაიქცა, თითქოს გონება დაკარგა. როგორც ჩანს, მან მთელი თავისი ჯადოსნური ძალა „ირისის“ შელოცვაში უყოყმანოდ ჩადო.

- ჰმ, შესანიშნავი მონდომება.

ჯადოსნური წრე დავხატე და ყველას „ეი შეაღ !“ ვუკარნახე. ამის შემდეგ თვალები გაახილეს და ნელა წამოდგნენ. როგორც ჩანს, ჯერ კიდევ ბოლომდე გონს არ მოსულიყვნენ, ამიტომ შელოცვით „გაიზი“ დაკარგული მაგიური ძალა აღვუდგინე.

- ახლა კი გავაგრძელოთ ჩვენი დამოუკიდებელი მუშაობა. სანამ დრო ჯერ კიდევ გვაქვს, იმდენჯერ გაცოცხლებ, რამდენჯერაც საჭირო იქნება.

შენიშვნები

1. დაწერილია როგორც: „მასობრივი სრული მაგიური განკურნება“.

§ 4. სიგესტის ნებისყოფის ხმალი

სკოლის შემდეგ, მთელი დღე ინტენსიური და შინაარსიანი დამოუკიდებელი სწავლით...

რეი ხაზინაში მივიყვანე, რომელიც დელზოგეიდის დუნდულში მდებარეობდა. დემონური ხმლებითა და არტეფაქტებით სავსე მთელი რიგების დანახვისას, რეი გაკვირვებული შემობრუნდა.

- ეს ყველაფერი შენ გეკუთვნის, ანოს?

— მე ისინი 2000 წლის წინ შევაგროვე.

„ვაუ. სერიოზულად ვიწყებ დაჯერებას, რომ შენ ნამდვილად დემონთა მბრძანებელი ტირანი ხარ.“ აღელვებულმა თქვა რეიმ და დემონურ ხმლებს ყურადღებით ათვალიერებდა.

როგორც ჩანს, მის თვალწინ დემონურ ხმლებს მისთვის გაცილებით მეტი მნიშვნელობა ჰქონდა, ვიდრე ორი ათასი წლის დემონთა მბრძანებელს.

- აირჩიე რომელიც მოგწონს.

რეიმ ხმლების არჩევა დაიწყო და ერთმანეთის მიყოლებით ათვალიერა ისინი. თითოეული მათგანი მითიური ეპოქის შედეგური იყო, მაგრამ ძნელი სათქმელი იყო, მოერგებოდა თუ არა ისინი მასაც და ინიციოსაც.

ინიციო ნამდვილად შესანიშნავი დემონური ხმალი იყო, მაგრამ სიმართლე გითხრათ, ის განსაკუთრებით ძლიერი არ იყო. მიუხედავად იმისა, რომ მას შეეძლო მაგიური ფორმულების გარღვევა, მას არ შეეძლო ადვილად გაანეიტრალებინა არცერთი მაგია. მისი გამოყენებით მაგიის გასარღვევად, პირველ რიგში, საკუთარ უნარებს უნდა დაყრდნობოდე.

მაგალითად, თუ დიდი რაოდენობით შელოცვებს გამოიყენებთ, რომელთა დაძლევაც ხმლით არ შეგიძლიათ, ყველას ვერ მოჭრით. როდესაც მისამ ხმალი გამოიყენა, მას არ შეეძლო „ჯი გრეიდი“-ის მოჭრა, რომელსაც რთული მაგიური ფორმულა აქვს.

თუ ორმაგი ფორმულით გამოიყენებთ მაგიას, მისი უბრალოდ გაჭრა რთული იქნება. ამისათვის ასევე დაგჭირდებათ ჯადოსნური თვალები, რომლებსაც შეუძლიათ მისი დანახვა და ფორმულების ღრმა ცოდნა.

გარდა ამისა, მიუხედავად იმისა, რომ მას შეუძლია ანტიმაგიური და მაგიური ბარიერების გარღვევა, თავად ჯადოსნური ხმლის სიმკვეთრე საკმაოდ საშუალოა. მისი ძალა კი მნიშვნელოვნად არის დამოკიდებული თავად ხმლისმჭერზე.

მაგრამ ჩვეულებრივი მეხმა რეის ხელში ის საშინელ დემონურ ხმალად იქცა, რომელსაც ნებისმიერი შეტევითი და თავდაცვითი მაგიის გარღვევა შეეძლო. სწორედ მისი უნარების წყალობით დაამსხვრია რეიმ მოწინააღმდეგეების დემონური ხმლები დემონური ხმლების ტურნირში.

მტრის მაგიის გაუქმების უნარის მქონე ინიციო კარგად ერწყმოდა რეის, რადგან თავად მაგიაში დიდად კარგი არ იყო, გარდა ხმლებთან დაკავშირებული მაგიისა.

- მმმ?..

რეიმ ხაზინის კუთხეში დემონური ხმალი შენიშნა.

— შემიძლია ვნახო?

- რა თქმა უნდა.

მან დემონური ხმალი ქარქაშიდან ამოიღო. ხმლის პირი ვერცხლისფრად ბრწყინავდა და იმდენად ლამაზი იყო, რომ თვალის მოწყვეტა შეუძლებელი იყო.

- ლამაზი.

ჰმ, შენიშნა? ბედისწერა უცნაური რამაა.

- სიგესტის ნებისყოფის ხმალი. ამ დემონურ ხმალს საკმაოდ რთული ხასიათი აქვს.

ხმლის გამოსაცდელად რეის წინ გამოვიყენე შელოცვა „ირისი“ და ქვის ქანდაკება დავდე.

- სცადე მისი გაჭრა.

რეიმ თავი დაუქნია და წინ გადადგა ნაბიჯი. იმავე წამს მან სიგესტა თვალისთვის უხილავი სიჩქარით ჩამოაგდო.

— ...ჰ-ჰჰ!..

ხმლის პირი ქანდაკებაში გაიარა, თითქოს თავიდან ფეხებამდე ჭრიდა.

მაგრამ ის არ დაჭრილა. ქანდაკება სრულიად უვნებელი იყო.

- ვაუ.

რეიმ ოდნავ გაიღიმა, ხმალი აშკარად დაინტერესდა.

- სიგესტას ხმაში დემონური ძალაა, რომელიც მას შენი ნებისამებრ ცვლის. ძალიან მზაკვრული ხმალი. თუ რამე მთელი გულით არ გინდა, ეს ხმალი ბლაგვი იქნება და საერთოდ ვერაფერს გაჭრის.

ნებისყოფის მახვილი არ გამოავლენს თავის ნამდვილ ძალას, თუ თქვენს გონებაში მკაფიო წარმოდგენა არ გექნებათ. სიგესტა გახდება დემონური მახვილი, რომელიც მხოლოდ მაშინ დაგჭირდებათ, როდესაც თქვენი სული, უნარები, სხეული და დემონური ძალა ერთ რამეზე იქნება ორიენტირებული. მაგრამ ეს მხოლოდ სიტყვებით არის ადვილი.

მთელი სულის ერთ რამეზე მიძღვნა ადვილი ნამდვილად არ არის. რომ აღარაფერი ვთქვათ იმაზე, რომ ბრძოლის ცეცხლში მხოლოდ ერთ რამეზე ფოკუსირება პირველი მოგკლავს. ბოლოს და ბოლოს, კონცენტრაციის მიღწევა მხოლოდ მტრის თავდასხმებისთვის მომზადებით შეუძლებელია.

- შეგიძლია მისი გამოყენება?

- საქმე იმაში არ არის, რომ არ შემიძლია, უფრო ის არის, რომ ვაიძულებ, გააკეთოს ის, რაც მე მინდა. აქამდე მხოლოდ ერთ ადამიანს ვიცნობდი, ვინც სიგესტას ჭეშმარიტად დაუფლება მოახერხა.

— გასაგებია. მინდა ამ ადამიანთან ბრძოლა. აჰ, მაგრამ რადგან ეს დემონური ხმალი უკვე აქ არის, ეს ნიშნავს, რომ თქვენ ის უკვე დაამარცხეთ?

ჩავიცინე.

- არა, მან თქვა, რომ ხელახლა დაიბადებოდა. ეს დემონური ხმალი თავდაპირველად მე მომცეს. მგონი, გულწრფელად დააბრუნა აქ.

2000 წლის წინ, ნებისყოფის მახვილს სიგესტუს უყვარდა ცოდვის - ჩემი მარჯვენა ხელის - გამოყენება.

- მგონი, ამ ხმალს დაეუფლები.

- რატომ?

- ძალიან ჰგავხარ მას.

ამის გაგონებაზე რეიმ სასიამოვნოდ გაიღიმა.

- ამბობ, რომ ის ჩემსავით ხელახლა დაიბადა?

- ჯერ არ ვიცი. რას ფიქრობ?

გაიფიქრა რეიმ, ცნობიერება გაამახვილა და ნებისყოფის ხმლით აფრინდა.

- რატომღაც, ყოველთვის მეჩვენებოდა, რომ იმ ეპოქიდან არ ვიყავი. მაგრამ არაფერი მახსოვს ამის შესახებ.

მგონი, ასეა საქმე.

- იქნებ რამე გაიხსენო, თუ ამ ხმალს დაეუფლები.

- ასე ფიქრობ?

- ნებისყოფის ხმალი არის ხმალი, რომელიც იცვლება ხმლის მფლობელის ნების მიხედვით. ის შეიცავს წინა მფლობელის გრძნობებს. არ გამიკვირდება, თუ იგივე ბაზის მატარებელს შეუძლია ამ გრძნობებთან სინქრონიზაცია.

ან იქნებ აღმოჩნდა, რომ ცინმა ეს განჭვრიტა და ნებისყოფის ხმალი აქ დატოვა, რათა რეინკარნაციის შემდეგ აეღო.

- თუმცა, მაშინაც კი, თუ რამეს გაიგებ შენი წარსული ცხოვრების შესახებ, ეს არაფერს შეცვლის. არ მგონია, რომ ამის დამახსოვრების რაიმე გადაუდებელი საჭიროება იყოს.

- შესაძლოა. კარგი, მაშინ ახლა ამ დემონურ ხმალს გამოვიყენებ.

- იქნებ კიდევ ერთი გინდა?

- ეს მომწონს.

დემონის ხმალმა მიიზიდა? თუმცა ყველაზე ჯიუტი ხასიათის მქონე დემონური ხმლების არჩევა სინის სულისკვეთებას შეესაბამება.

- კარგი, დავბრუნდეთ?

ხაზინა დავტოვეთ.

ზედაპირზე ამოსვლის შემდეგ, მე და რეი დავშორდით და მე პირდაპირ ანოსის გულშემატკივრების კავშირის კოშკისკენ გავემართე.

შიგნით შევედი და კიბეებზე ავედი. მელჰეისთან ერთად აქ სალაპარაკოდ შევთანხმდით. მეორე სართულს რომ მივუახლოვდი, ნაცნობი ხმები გავიგე.

- ასე რომ, ასწიეთ ხელები, თუ რაიმე აზრი გაქვთ მისტერ ანოსის მესამე ნომრის მხარდასაჭერად დაწერილი სიმღერის ტექსტთან დაკავშირებით.

- შემიძლია? მგონი ამჯერად ისეთი ფრაზები უნდა შევარჩიოთ, რომლებსაც ბატონი ანოსი ხშირად იყენებს!

— მაგალითად, რომელი?

- კარგი, სულ მცირე, რაღაც მსგავსი, რაც მან დემონური ხმლის ტარების დიდი ვარჯიშის დროს თქვა: „გადაწყვიტე, რომ რომელიმე მთის ქედის გაჭრა იგივეა, რაც ჩემი თავის გატეხვა?“

- ოჰ, მომწონს. უბრალოდ იდეალურია!

- გეთანხმები, არა? მთის მწვერვალების შუაზე გაჭრა, როგორც წესი, თავბრუსხვევას იწვევს, მაგრამ ბატონი ანოსისთვის ეს უბრალოდ წვრილმანია და ჩვენ ამ ორი ურთიერთსაწინააღმდეგო რამის სულისკვეთებით რაღაცას ვიმღერებთ!!

- ჰმ, ზუსტად! მოდი, აქ გავჩერდეთ!

- მაშინ, მოდით, ვიფიქროთ, რა სიტყვები იქნებოდა ბატონი ანოსის სულისკვეთებით.

გულშემატკივართა კავშირის გოგონები ჩაფიქრებულები იყვნენ. როგორც ჩანს, კარგი იდეები არ ჰქონდათ, მაგრამ უცებ ერთ-ერთმა მათგანმა თქვა:

- "გადაწყვიტე, რომ შენთან შეხვედრას მხოლოდ იმიტომ შევხვდებოდით, რომ ვაკოცეთ?"

- კია-ა-ა-ა-ა! - გამჭოლი ხმით იკივლეს გოგონებმა.

- ნადირალა ხარ! ნადირალა ხარ, ბატონო ანოს! მაგრამ ეს შესანიშნავი სიტყვებია!! ნადირალა ყოფნა მაგარია!! ბატონი ანოსი აუცილებლად იტყოდა რაღაც მსგავსს.

მე ასე არ ვიტყვოდი.

- მაშინ როგორ მოგწონს ეს: „გადაწყვიტე, რომ ჩემი გული მოიპარე მხოლოდ იმიტომ, რომ ჩაგეხუტე?“

- არა-ოო, უზრდელობა!! როგორ... როგორ მინდა ამის მოსმენა!!

- „შენი სხეული არ მინდა, მხოლოდ იმიტომ გადაწყვიტე, რომ შუადღისას შეხვედრა გინდოდა?“

- რა პირდაპირი ხარო! ზედმეტად პირდაპირი ხარო, ბატონო ანოს! დღისით ასეთი ცხელა!!

— შესაძლოა, რაღაც ამის მსგავსი: „გადაწყვიტე, რომ მხოლოდ იმიტომ შეგვეძლო დაქორწინება, რომ გიყვარდი?“

- აღარაფერი მესმის! ზედმეტად იდუმალი ხარ, თავი მღელვარებისგან მიდულს!!

- და ბოლო, ეს ნამდვილად ბოლოა: „გადაწყვიტე, რომ ჩემი არ ხარ მხოლოდ იმიტომ, რომ მიგატოვებ?“

- არა-ოო!! მიიდა, რომ მიმატოვოთ!! საკმარისია, საკმარისია უკვე, ბატონო ანოს. თუ ასე იტყვით, მაშინ მორჩილი გოგო გავხდები... სასტიკი ხართ...

ჰმ, რა ჯანდაბა მოხდა ახლახან?

- ახლა მომწონს. ტექსტისთვის იდეალური სიუჟეტია!!

- კი, გეტანხმები. მაშინ მისტერ ანოსის მხარდამჭერი სიმღერა #3 იყოს სევდიანი სასიყვარულო სიმღერა!

- მოიცადეთ ერთი წუთით! მაგრამ სასიყვარულო სიმღერები მხარდაჭერისთვის არ გამოდგება! და როგორ უნდა ვიმღეროთ ისინი მისტერ ანოსის ბრძოლების დროს?

- აჰ, მართალია!

- შეიძლება... ეს მართლაც უცნაურია...

- მაშინ როგორ მოგწონთ? ჩვენი სიმღერა გამოავლენს ბატონი ანოსის შინაგან გრძნობებს, რომელიც იმდენად ძლიერია, რომ ბრძოლები მისთვის არაფერია, ამიტომ მას სურს სწრაფად დატკბეს გოგონასთან ენეზიანი სიყვარულის ღამით.

ერთი წამით ისინი გაჩუმდნენ.

და მომდევნო წამს...

- გ-გენიოს-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე!! ჰეი, ნუთუ კარგად ვერ ხვდები, რა არის ჩვენი ბატონის, ანოსის, სულში?!

ის ვერაფერს ხვდება.

- ეპე-ჰე... გადაწყვიტე, რომ სასიყვარულო სიმღერა ფან-სიმღერად ვერ გადაიქცევა?

- კიბააააააააააააააა! - გამჭოლი კივილი გაისმა მთელ იუნიონ თაუერში.

ჰმ, კარგი... ერთგვარად... ვიტყვი, რომ არ გამიგია. მაგრამ რატომღაც თავს უფრო ბედნიერად ვგრძნობ, ვიდრე ოდესმე.

ახლა უფრო მნიშვნელოვანია მელჰეისთან საუბარი.

იუნიონ თაუერზე ასვლა დავიწყე.

§ 5. გმირთა აკადემიის საიდუმლო

ზედა სართულზე ავედი და დავინახე ჭაღარა წვერით მოხუცი კაცი. შვიდი უძველესი დემონი იმპერატორიდან ერთ-ერთი - მელჰეისი.

- გელოდებოდი, ლორდ ანოს.

ის ჩემს წინ დაიჩოქა და თავი დახარა.

- გაიოსისა და იდორის შესახებ რას იტყვით?

- მე წარმატებით აღვადგინე ისინი. როგორც ველოდით, 2000 წლის წინ ვიღაცამ თავს დაესხა მათ და მათი სამირკველი და სხეულები წაართვა.

ანუ მათაც იგივე ბედი ეწიათ, რაც აივისს? ახლა დარწმუნებული ვარ, რომ დანარჩენ შვიდ უძველეს დემონ იმპერატორსაც იგივე ბედი ეწია.

— ჩვენს მხარეს სამი დემონი იმპერატორი გვყავს. რას ფიქრობთ „ერთიანობის“ გავლენის გაძლიერების შესაძლებლობაზე?..

ავოს დილჰევიამ ჯერ არ იცის, რომ აივისი ცოცხალია.

მე მყავს სამი ხელქვეითი, რომლებსაც შეუძლიათ ღიად მოქმედება, ესენი არიან მელჰეისი, გაიოსი და იდორი. დარჩენილი სამი დემონი იმპერატორი მტრის კონტროლის ქვეშაა.

ძალთა პოლიტიკური ბალანსის თვალსაზრისით, „ერთობა“ და იმპერიული ოჯახების ფრაქცია ახლა თანაბარ პოზიციებზეა. ახლა ჩვენ შეგვიძლია შევაჩეროთ ავოს დილჰევიას გეგმები, რომლებსაც ის იმპერიული ოჯახებისა და მათი ფრაქციის დახმარებით ახორციელებს.

თუმცა...

- ჯობია ყველაფერი ისე დავტოვოთ, როგორც არის. რაც არ უნდა შეიცვალოს მთავრობა, დემონების მენტალიტეტს ასე სწრაფად ვერ შევცვლით. და თუ სადმე არასწორად გამოვთვლით, დილჰეიდს ორ ბანაკად დავყოფთ.

ნახევარწაირნი და „ერთიანი“ მორჩილად მოქმედებენ სწორედ იმიტომ, რომ ძალაუფლების უმეტესი ნაწილი იმპერიული ოჯახებისა და მათი ფრაქციის ხელშია კონცენტრირებული. თუ ორივე მხარის გავლენა შედარებითი გახდება, „ერთიანი“ ჩუმად არ დარჩება. შესაძლოა, მათ ჰყავდეთ ვინმე უკონტროლო, მაგალითად ემილია.

ერთი იქნებოდა, მე რომ ვყოფილიყავი სათავეში, მაგრამ ეს არ არის ეპოქა, სადაც ძალა ყველაფერია. იმპერიული ოჯახების ფრაქციის რამდენი წევრის მოკვლა იქნებოდა

საჭირო მათი გასაჩუმებლად? ავოს დილჰეგია შესაძლოა ნაკლებად გადამწყვეტი გახდეს თავის ქმედებებში, თუ დემონებს ამ გზით გავაერთიანებთ.

ჩვენ არ შეგვიძლია მისი გაქცევის უფლება, თორემ ეს შეიძლება შორეულ მომავალში პრობლემად იქცეს. ნამდვილად არ ვაპირებ წაგებას, მაგრამ ისინი 2000 წლის განმავლობაში საგულდაგულოდ ემზადებოდნენ. კიდეც რამდენიმე ათასი წელი ვერ ვითმენთ შესაფერის მომენტს.

ახლა კი, უმჯობესია, მტრის მოლოდინებს დაეთანხმოთ. თუ მათ აფიქრებინებთ, რომ ყველაფერი მათსავით მიდის, მალევე გამოავლენენ თავს. და ამ ეტაპზე, თქვენ შეგიძლიათ მათი დასრულება.

- კი ბატონო. კიდეც ერთი კითხვა მაქვს თქვენთვის, რაც გუშინ მოხდა.

- გინდა იკითხო, რატომ არ აიღეს შენი ბაზა?

მელჰეისმა თავი დაუქნია, სახეზე ერთგულების გამომეტყველება ჰქონდა.

„დანარჩენი შვიდი უძველესი დემონი იმპერატორის საძირკველი შედუღებული და დატყვევებული იყო. მე კი მხოლოდ დამონების დემონურმა მახვილმა გამჩხრიკა. შესაძლოა, მიდგომაში განსხვავებას რაღაცას ნიშნავს.“

- ფიქრობდა, რომ მაშინვე იმავე ილეთებს ამოვიცნობდი? ან იქნებ საკმარისი პაიკები არ ჰყავდა.

— ამბობთ, რომ მას ბევრი ხელქვეითი არ ჰყავს?

- მას შენი დატყვევება მხოლოდ თავის ყველაზე სანდო ხელქვეითს შეეძლო ანდობდა. შესაძლოა, ერთჯერადი გამოყენების მქონე პირები საკმარისზე მეტი ჰყავდეს, მაგრამ ისეთი ადამიანები არ არიან, ვისაც ის ნამდვილად ენდობა.

თუ ჩემი ვარაუდი სწორია, მაშინ მას მხოლოდ სამი ყველაზე ერთგული ხელქვეითი დარჩა. ისინი, ვინც დარჩენილი დემონი იმპერატორების ცხედრები შეიპყრო.

- ან იქნებ უნდა დამაჯეროს, რომ მხოლოდ სამი პაიკი დარჩა.

ავოს დილჰეგია აშკარად სულელი არ არის. ის ასევე ძალიან ფრთხილია. ორ ან თუნდაც სამ ფენად აწყობს ხაფანგებს და მოთმინებით ელოდება, როდის გავებმები მათგან ერთში მაინც.

„ჯერ არ ვარ დარწმუნებული, მაგრამ როგორც ჩანს, თქვენ „იუნიტის“ ხელმძღვანელი არ ხართ.“

— ...ლორდი ანოსი თქვენგან ნაკლებს არაფერს ელოდა. თქვენ ესეც კი შეძელით... — უპასუხა მელჰეისმა შემფოთებულმა ხმაში.

- ვინ არის ის?

— ...არ ვიცი... იმპერიული ოჯახების წევრისთვის ბუნებრივია, რომ ეცადოს დამალოს თავისი ნამდვილი ვინაობა. თუ აღმოჩნდება, რომ რეგიონის მმართველი დემონთა მბრძანებელი ან მასთან დაახლოებული პირი ერთობის წევრია, მაშინ მას ძალაუფლება ჩამოერთმევა. ამ შემთხვევაში, ის ვერ შეძლებს ერთობის საქმიანობის განხორციელებას.

მას აქვს მიზეზები, რომ დამალოს თავისი ნამდვილი ვინაობა. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, თქვენ შეგიძლიათ მარტივად დამალოთ ვინ ხართ სინამდვილეში, თუ არ ხართ დემონების მბრძანებელი ან მასთან დაახლოებული პირი. მაგალითად, ერთიანობის ეს ხელმძღვანელი შეიძლება იყოს ავოს დილჰეცია.

— ანუ, რადგან თქვენ ლიდერი არ ხართ, ეს ნიშნავს, რომ მან შექმნა „ერთობა“?

- ჩემი გამოძიებით თუ ვიმსჯელებთ, ეს სიმართლეა. ვცადე გამერკვია ვინ იყო, მაგრამ ვერ შევძელი, რადგან მან თავისი მაგიური ძალის ყველა კვალი მთლიანად წაშალა. სწორედ მაშინ ვიფიქრე, რომ ორივე მითიური ეპოქის დემონები ვიყავით.

დემონებს ძალიან ხანგრძლივი სიცოცხლის ხანგრძლივობა აქვთ. ეს მათ სისხლის ხაზსა და სხვადასხვა თვისებებზეა დამოკიდებული, მაგრამ საშუალოდ 300 წელია. ჩემი სისხლის ხაზის გასავრცელებლად შექმნილ შვიდ უძველეს დემონ იმპერატორს ხანგრძლივი სიცოცხლის ხანგრძლივობა აქვს, მაგრამ მითიური ეპოქის დემონებსაც კი, რომლებსაც ძლიერი მაგიური ძალები ჰქონდათ, შეეძლოთ სიცოცხლის გახანგრძლივება მაგიით, მათი სისხლის ხაზისა და სხვა თვისებების მიუხედავად. ზოგიერთ მათგანს ადვილად შეეძლო 2000 წელი ეცოცხლა, თუმცა ძალიან ცოტა იყო. და თუ არა, მათ შეეძლოთ ხელახლა დაბადება.

სრულად მჯერა, რომ იუნიტი 2000 წლის წინ ჩემთან ახლობელმა დემონმა შექმნა, რომელიც დილჰეიდის ამჟამინდელი მდგომარეობით იყო შემფოთებული.

„მაგრამ ასე რომ ყოფილიყო, ის უნდა გამოჩენილიყო შენთვის, ახლა, როცა ხელახლა დაიბადე.“

სულ მცირე, ლოგიკური იქნებოდა მაინც მოვსულიყავი და მენახა, ნამდვილი ვარ თუ არა. ძნელი წარმოსადგენია, რომ დემონი, რომელიც კარგად იცნობს ორი ათასი წლის წინანდელ მოვლენებს, მზად იყოს უგულვებელყოს ტირანი დემონი მბრძანებელი.

- რადგან ის ჯერ არ გამოძიებია თავი, ეს ნიშნავს, რომ მას არ შეუძლია გამიმხილოს, ვინ არის სინამდვილეში.

- ვფიქრობ, რომ დიდი ალბათობით ასეა.

დემონური ხმლების ტურნირზე მომხდარი მოვლენების სერიის გათვალისწინებით, შემძლია დავიჯერო, რომ ერთიანობის მეთაური სწორედ ეს ნილბიანი კაცია. ავოს დილჰეგია იყო ეს თუ მისი რომელიმე ხელქვეითი?

- კიდეც ერთი კითხვა მაქვს შენთან. გმირთა აკადემიის შესახებ რამე იცი?

ჩემი კითხვის შემდეგ მელჰეისის გამომეტყველება შეიცვალა.

— ...რამე მოხდა?

— ისინი აკადემიებს შორის გაცვლითი პროგრამის განხორციელებას აპირებენ. ამბობენ, რომ მათი აკადემია სასწრაფოდ მზადაა ჩვენს მისაღებად, მაგრამ ეს რატომღაც საეჭვოა.

„არ ვიცი, გმირთა აკადემია ახლო ურთიერთობაშია თუ არა ავოს დილჰეგიასთან. აქამდე აზესიონში დემონების კვალი არ მინახავს. მაგრამ ძალიან ფრთხილად იყავით მათთან“, - სერიოზული ტონით თქვა მელჰეისმა. „მე ასევე შევისწავლე ჩვენი ყოფილი მოსისხლე მტერი, სამეფო დედაქალაქი გაირადიტი. რა თქმა უნდა, ადამიანთა სახელმწიფოებში მშვიდობაა და არ არსებობს ბრძოლები, რომლებსაც ომები შეიძლება ვუწოდოთ, მაგრამ გაირადიტი, უფრო სწორად, აზესიონი, მოკავშირე ძალების საგადასახადო შემოსავლების 10%-ს გმირთა აკადემიაზე ხარჯავს.“

10% ერთი აკადემიისთვის? ეს ერთგვარი გადაჭარბებული მხარდაჭერაა.

— რატომ დაარსდა გმირთა აკადემია?

— ოფიციალურად, გმირების მოსამზადებლად, რომლებიც გათვითცნობიერებულნი არიან ხმლის ოსტატობაში, მაგიასა და ყველანაირ მეცნიერებაში. აკადემიის დამთავრების შემდეგ, ისინი თავიანთ ძალას მთელ აზესიონში იყენებენ და ქვეყნების განვითარებას უწყობენ ხელს.

როგორც ჩანს, მათი როლი დილჰეიდის დემონ მბრძანებლების როლს ჰგავს.

„თუმცა, იქ რაღაც საეჭვოა. გმირთა აკადემიაში არის რჩეული კლასი სახელწოდებით „ჯერგა კანონი“, რომელიც ბიუჯეტის უმეტეს ნაწილს იკავებს. მაგრამ როდესაც ვცადე ამის შესახებ გამეგო, ვერანაირი დეტალი ვერ გავიგე.“

ჰმ, ჯერგა კანონი, ამბობ? მას ალბათ ორი დიდი გმირის სახელი ერქვა, რომლებიც ამ ეპოქაში ლეგენდები გახდნენ.

— გმირები მსოფლიო ომის გამორჩეული მებრძოლები არიან. დემონთა მბრძანებლისგან განსხვავებით, რომელიც დემონების მმართველი იყო, მშვიდობიან დროს ისინი განსაკუთრებულად საჭირო არ არიან. აქედან გამომდინარე, ჩემი ეჭვები: რატომ უნდა ვეცადოთ გმირების ძალა ქვეყნების განვითარებისთვის ახლაც კი გამოვიყენოთ?..

— ფიქრობთ, რომ ეს მხოლოდ აკადემია არ არის?

მელჰეისმა თავი დაუქნია.

— ჯერგა კანონი რეინკარნირებული გმირების კლასია. მაშინაც კი, თუ ისინი ავოს დილჰევიას ნათესავები არ არიან, მათ მაინც უნდა მიაქციოთ ყურადღება.

ნიშნავს ის, რომ ადამიანები რაღაცას გეგმავენ? თუმცა, ხრიკების თვალსაზრისით, ისინი გაცილებით მზაკვრულები და ბოროტები არიან, ვიდრე დემონები, იმის გამო, რომ ჯადოსნური ძალით ამ უკანასკნელებს ჩამორჩებიან. ასე რომ, აქ გასაკვირი არაფერია.

— ადამიანებს ხანმოკლე სიცოცხლე აქვთ. 2000 წლის შემდეგაც კი, დემონების მიმართ მტრული განწყობის შენარჩუნება მხოლოდ იმიტომ შეუძლიათ, რომ რეინკარნირებულ გმირებს წარსული წყენა აკავშირებთ.

მხოლოდ ახლა შევურიგდი კანონს, როდესაც სამყაროში კედელი შევქმენი. ის არ შეეცდებოდა ამის გაკეთებას, რათა მომავალ თაობებს დემონებისადმი სიძულვილი შეენარჩუნებინათ.

გამოდის, რომ ეს ზომები სხვამ მიიღო?

— მიზეზები ჩემთვის უცნობია. დანამდვილებით ვერ ვიტყვი, არსებობენ თუ არა რეინკარნირებული ადამიანები, რომლებსაც ორი ათასი წლის წინანდელი მოვლენების მოგონებები შენარჩუნებული აქვთ. როგორც უკვე აღნიშნეთ, ადამიანებს ხანმოკლე სიცოცხლე აქვთ. თუ დღესდღეობით ორი ათასი წლის წინანდელი გმირი არსებობს, ის ერთზე მეტჯერ უნდა რეინკარნირებულიყო.

შელოცვა „სილიციუმი“ სიტუაციაზე დამოკიდებული, მაგრამ რეინკარნაციამდე გასავლელი დრო სიცოცხლის ხანგრძლივობითა და მაგიური ძალით განისაზღვრება. ადამიანები შედარებით სწრაფად რეინკარნირდებიან, მაგრამ დემონები ხშირად 2000 წლის შემდეგ რეინკარნირდებიან, როგორც მე.

— დელზოგეიდი ამჟამად საკმაოდ აქტიურად ურთიერთობს გეირადიტთან და გმირთა აკადემიასთან. გარედან, როგორც ჩანს, ადამიანები დემონების მიმართ განსაკუთრებით მტრულად არ არიან განწყობილნი.

ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ისინი ასე ღიად იმოქმედებდნენ, ომის დაწყების შემთხვევაში, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც მათი მოწინააღმდეგეები ცნობილი შვიდი უძველესი დემონი იმპერატორები არიან, როგორიცაა მელჰეისი დემონებს შორის.

„ჰმ, კარგი მაშინ, მე პირადად ვესტუმრები გმირთა აკადემიას და ყველაფერს ადგილზე გავარკვევ. მათ ძლივს წარმოედგინათ, რომ დემონი ლორდი ტირანი თავად იქნებოდა გაცვლითი პროგრამის სტუდენტებს შორის.“

- კარგი.

- და შენ აგრძელებ სხვა დემონ იმპერატორების საქმიანობის ყურადღებით მონიტორინგს. შემატყობინე, თუ რამე მოხდება. მალე დავბრუნდები.

- კი ბატონო.

შემოვბრუნდი და იუნიონ თაუერი დავტოვე.

არჩეული კლასია „ჯერგა კანიონი“?

არ ვიცი, შეინარჩუნა თუ არა მან მოგონებები, მაგრამ თუ გმირი კანონი ხელახლა დაიბადა, მასთან შეხვედრა მომინდებოდა.

§ 6. გამოცდების ექსპედიცია გაირადიტში

შემდეგ კვირას... დელზოგეიდის მეორე სავარჯიშო ოთახი.

შეკრებილ სტუდენტებს საკმაოდ ბევრი ბარგი ჰქონდათ თან. იარალის, ჯავშნისა და ჯადოსნური არტეფაქტების გარდა, იყო ისიც, რაც თავისთავად ითვლებოდა: დიდი ტყავის ჩანთები და ჩემოდნები, სავსე საკვებით, სათადარიგო ტანსაცმლითა და წყლით. ყველაფერი, რაც ხანგრძლივი მოგზაურობისთვის აღჭურვილობისთვის იყო საჭირო.

როგორც კი გაკვეთილის დაწყების ზარი დაირეკა, ფანჯრიდან ბუ გამოფრინდა.

„დილა მშვიდობისა ყველას, ბავშვებო“, - გაისმა მენოს ხმა.

ის ჯადოსნურად ლაპარაკობდა ბუს მეშვეობით.

— ასე რომ, დღეს თქვენ საბოლოოდ მიემგზავრებით აზესიონში აკადემიის გაცვლითი პროგრამის ფარგლებში. დანიშნულების ადგილია გაირადიტის სამეფო დედაქალაქი. როგორც წინასწარ გაგაფრთხილეთ, აკადემიიდან არავინ გაჩვენებთ გზას ამ ექსპედიციაში. ვფიქრობ, მესამე კურსელებმა ეს უკვე იციან, მაგრამ პირველი კურსელებისთვის კიდევ ერთხელ ავხსენი.

მგონი, მესამე კურსელებში კიდევ ერთი ბუ იყო და მათაც გაიგეს მენოს ხმა.

— დელზოგეიდში, ასეთი ექსპედიციების დროს, თითქმის არ არის შემთხვევები, როდესაც ვინმე გიჩვენებთ მარშრუტს. თუ დემონების მბრძანებელი გახდებით და დანიშნულების ადგილამდე დამოუკიდებლად ვერ მიხვალთ, მაშინ რაზე ვსაუბრობთ საერთოდ. აჰ, მაგრამ სტუდენტებს ნამდვილად შეუძლიათ ერთმანეთის დახმარება. ამის საწინააღმდეგო არაფერი მაქვს.

ჰმ, ანუ დანიშნულების ადგილამდე მისვლა გაკვეთილის ნაწილია?

— აქედან აზესიონისკენ მიმავალ გზაზე ყველანაირ დაბრკოლებას წააწყდებით. გსურთ ოკეანის გადაკვეთა? ერიგას სრუტის გადაკვეთა მოგიწევთ. გსურთ ხმელეთით წასვლა? შემდეგ დელტესტის მთათა სისტემა უნდა გადაკვეთოთ, ან შემოვლითი გზით გადახვიდეთ ისე, რომ თორის ტყეში არ დაიკარგოთ. ფრენაც კი თუ გადაწყვეტთ, ეს თქვენთვის არც ისე ადვილი იქნება, რადგან აზესიონის საჰაერო სივრცეში მაგიური ძალის ველი დარღვეულია.

ეს არ არის მხოლოდ ტესტი იმისა, თუ რომელი მარშრუტი მიგიყვანთ იქ უფრო სწრაფად, არამედ თქვენი სიბრძნეც, თუ როგორ აირჩიოთ თქვენთვის საუკეთესო გზა.

- აზესიონი დილჰეიდის მსგავსი არ არის. დარწმუნებული ვარ, რომ ბევრ ისეთ რამეს ნახავ, რაც აქამდე არასდროს გინახავ. მინდა, რომ ამ ექსპედიციის დროს ისწავლო უცნობთან გამკლავება და არა მხოლოდ ის, რაც აკადემიაში გითხრეს.

წინა გაკვეთილებთან შედარებით, ეს ძალიან საინტერესოდ ჟღერს. სამწუხაროდ, მე უკვე რამდენჯერმე ვყოფილვარ ერიგას სრუტეში, დელტესტეს მთათა სისტემასა და თორას ტყეში. თუმცა, ვფიქრობ, რომ ისინი ახლა განსხვავებულად გამოიყურებიან, ვიდრე 2000 წლის წინ.

— ყველაფრისთვის 10 დღე გაქვთ. ვინც გაირადიტში გმირთა აკადემიის მესამე სასტუმროში ვერ მოხვდება, გაცვლით პროგრამაში ვერ დაიშვება. ცხადია, თქვენი ქულა დამოკიდებული იქნება იმაზე, თუ როგორ მოხვდებით და რამდენად სწრაფად მიაღწევთ დანიშნულების ადგილს, ამიტომ ნამდვილად ეცადეთ, ყველაფერი გააკეთოთ. მესამეკურსელები უკვე მიჩვეულები არიან ასეთ ექსპედიციებს, ამიტომ თუ პირველკურსელთაგან ვინმე მათზე ადრე ჩამოვა, მეტ ქულას მიიღებს.

10 დღე, ანუ? ეს გონივრული ვადაა. მაშინაც კი, თუ ხმელეთით იმოგზაურებთ, თუ ზომიერი ტემპით ირბენთ, მაინც შეძლებთ დანიშნულების ადგილამდე მისვლას საკმარისი დროით.

- სხვათა შორის, მე იქ 2 დღეში მივედი. მესამე კურსის სტუდენტებმაც იგივე შედეგი უნდა დაისახონ მიზნად.

2 დღე? სწორედ ამას უნდა ელოდო მასწავლებლისგან. იმის გათვალისწინებით, რომ ის მესამე კურსზე ასწავლის, ალბათ ემილიაზე უკეთესი იქნება.

- ამ წუთიდან გაირადიტში საგამოცდო ექსპედიცია დაწყებულად ცხადდება! ა-ა-ა, წავიდეთ!

როგორც კი სიგნალი გაისმა, მოსწავლეთა დაახლოებით ნახევარი მაშინვე გაიქცა მეორე კლასიდან. დანარჩენებმა რუკები შეამოწმეს და იმსჯელეს, თუ რომელ მარშრუტს აირჩევდნენ.

„მისმინე, ანოს, უკვე დიდი ხანია რაღაც მაწუხებს: მართლა არაფერი წაიღე თან? ყველაფერი ჯადოსნურ წრეში - საწყობში მოათავსე?“ - მომიბრუნდა საშა.

მას თან ბარგიც ჰქონდა. ალბათ, ყველაფერი, ხელთ არსებული ნივთების, მაგალითად, ჯადოსნური არტეფაქტების გარდა, ჯადოსნური წრის საცავში ჰქონდა შენახული.

- რას ამბობ, ბარგი არ მჭირდება. ადრე, გაირადიტამდე და უკან სულ რაღაც ერთ დღეში ადვილად მივდიოდი.

მომიჩვენე ყველა იმ ადამიანის განადგურება, ვინც მათი ეშმაკური ხრიკების გამოყენებას გადაწყვეტს.

- იქ და ერთ დღეში უკან?... კარგი, შენს სტიქიაში ხარ... სად აზრს ვერ ჯდები...

„რომელი გზა ავირჩიოთ?“ იკითხა მიშამ.

- შესაძლებელია, ცას ვუმაღლოდეთ. აზესიონის საჰაერო სივრცეში მაგიური ძალის დარღვეული ველის მიუხედავად, როგორმე გავარღვევთ. უფრო ზუსტად, იცით, ვინ მცემა ასე სასტიკად მაგიური ძალის ველის გარღვევით, რომ დამოუკიდებელი სწავლის დროს მისი სიძულვილი დამეწყო.

საშას უყვარს შელოცვის „ფლესის“ გამოყენება, ამიტომ დამოუკიდებელი გაკვეთილების დროს ფრენა ცოტათი გავართულე. და ეს ღირდა, ახლა მას შეუძლია საკმაოდ ნორმალურად ფრენა მკაცრი მაგიური ძალის პირობებშიც კი.

- რეი, მისა?

მიშამ მათ შეხედა.

- აჰა-ჰა, კარგი, ფრენა არ შემიძლია, მაგრამ „ფუსკას“ წყალობით მგონია, რომ ყოველ შემთხვევაში არ ჩამოვრჩები.

მისას შეუძლია ფუსკას დიაპაზონში ისე გადაადგილდეს, როგორც სურს. ეს დიდად ეფექტური არ არის, მაგრამ თუ ზედიზედ ბევრჯერ გამოიყენებთ, მისი მოძრაობის სიჩქარე საკმაოდ კარგი იქნება.

- მე უფრო კარგი მორბენალი ვარ. და „ფლესის“ შელოცვაში დიდად კარგი არ ვარ.

- კარგი მაშინ, ალბათ ხმელეთით წასვლა ჯობია. საკმარისი იქნება უბრალოდ დაბლა ფრენა და სულ ესაა. ყველას შეეძლება ამ გზით გადაადგილება.

საშამ მაშინვე მაგიის გამოყენებით რუკა დახატა და წითელი ხაზებით სამი მარშრუტი მონიშნა.

„თუ თორის ტყის გავლით უმოკლესი გზით გავლას ვაპირებთ, სამი გზა გვაქვს ასარჩევად. მათგან ყველაზე სწრაფი მაილეინის უდაბნოზე გადის. დანიშნულების ადგილამდე ერთ დღეში ადვილად მივაღწევთ, თუ, რა თქმა უნდა, გზად რაიმე დაბრკოლებას არ წავაწყდებით.“

მენომ მესამე კურსელებს ორდღიან შედეგს სთხოვა, ამიტომ მას, ალბათ, მათთან კონკურენცია სურდა.

სრულიად საშას სულისკვეთებით.

- თუ ფეხით აპირებ სიარულს, მაშინ ეს მარშრუტი აბსოლუტურად სწორია, საშა. მაგრამ რატომ გაშალე რუკა?

მან დაბნეულობით შემომხედა.

- გითხარი, რომ ადრეც ვყოფილვარ იქ. ახლა დაფიქრდი, სახლში მისვლისას რა მაგიას ვიყენებ.

„აჰ...“ ხმა ამოიღო საშამ.

— „გატომ“?.. — იკითხა მიშამ.

— შეიძლება მისი გამოყენება ასეთ დიდ დისტანციებზე?

— თანამედროვე ტერმინოლოგიით, „გატომი“ არის შელოცვა, რომელიც შექმნილია დაკავებული დემონებისთვის, რომლებსაც დღეში რამდენჯერმე უწევთ უზარმაზარი მანძილების გავლა.

— ...ვიცი, რომ „თანამედროვე ენაზე“ საუბარი საჭირო არ არის.

უბრალოდ, ადვილად გასაგებად ავხსენი.

- ამიტომაც მოგზაურობა ერთ დღეს კი არა, ერთ წამს გაგრძელდება.

საშამ ხელი გავუწოდე. მან ხელი სახეზე არც თუ ისე თავდაჯერებული გამომეტყველებით აიღო.

მას შემდეგ, რაც ყველამ ხელი ჩავკიდეთ, „გატომი“ გამოვიყენე. მას შემდეგ, რაც პეიზაჟი თოვლივით გათეთრდა, მყისიერად დაუბრუნდა პირვანდელ ფერებს. ჩვენს თვალწინ უზარმაზარი ტბა გადაიშალა. მოპირდაპირე მხარეს ციხესიმაგრის კედელი იყო და კარიბჭის მიღმა ქალაქის ქუჩები მოჩანდა.

გაირადიტის სამეფო დედაქალაქი ტბის შუაგულში აშენებული გამაგრებული ქალაქია. ამბობენ, რომ ამ კურთხეულ ტბაში არსებული წმინდა წყალი თავად ბუნებრივი ჯადოსნური წრის როლს ასრულებს და დემონების ჯადოსნური ძალის დაბლოკვის ძალა აქვს.

ვხედავ, რომ წმინდა წყალი დღესაც ისე მოედინება, როგორც 2000 წლის წინ, მაგრამ საინტერესოა შემდეგი: შეძლო ვინმემ მისი დაუფლება თანამედროვე დროში?

- ასეთი სიჩქარე მოგზაურობას ყოველგვარ აზრს ართმევს.

„გავიგე, რომ გმირები გამოცდილი ხმლისმჭერები არიან, საინტერესო იქნებოდა მათთან შეხვედრა გაცვლითი პროგრამის დაწყებამდე.“

საშამ შოკში ჩააგდო რეი. ალბათ რაღაცას ფიქრობდა: „როგორ აპირებს მათ ხმლით დუელში გამოწვევას პირველივე შეხვედრაზე და გაცვლითი პროგრამის დაწყებამდე?“

- მხოლოდ ხმლებზე ფიქრობ.

ამის გაგონებაზე მან მშვიდად გაიღიმა.

- შესაძლოა. და შენ მხოლოდ დემონთა მბრძანებელზე ფიქრობ იგივეს.

— ...რაზე ლაპარაკობ? ...

საშა სრულიად გაწითლდა, რითაც თავისი აღელვება გამოხატა.

„ვერაფერ ცუდს ვერ ვხედავ იმაში, რომ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტი მხოლოდ მასზე ფიქრობდეს. ბოლოს და ბოლოს, შენ შესანიშნავ სტუდენტს ჰგავხარ.“

საშამ სევდით შეხედა რეის.

— ...და არ დაგავიწყდეს ხმლებისადმი შენი გატაცება...

საშასა და რეის ასეთი კონფლიქტი ყოველდღე არ აქვთ.

ციხის კარიბჭისკენ გავემართეთ. შესასვლელთან მდგომმა ჯარისკაცებმა ჩვენი ფორმები და სკოლის სამკერდე ნიშნები შეამოწმეს და მაშინვე შესვლის ნება დაგვრთავეს. როდესაც კარიბჭეში გავედი, უკნიდან ეჭვის ხმა გავიგე: „გვითხრეს, რომ დღეს არავინ მოვიდოდა“.

- სხვათა შორის, სად არის გმირთა აკადემიის მესამე სასტუმრო?

„აკადემიის აღმოსავლეთით, ბარიერის გვერდით“, - მოკლედ უპასუხა მიშამ.

- ჰმ, როგორ გამოიყურება გმირთა აკადემია?

- და არ იცი?

— ის 2000 წლის წინ არ არსებობდა.

რის შემდეგაც მიშამ შორს მაღალ შენობაზე მიუთითა.

- აი, ისიც. არკლანისკის გმირთა აკადემია. ეს ჩვენს მიერ მიღებულ მასალებში იყო ნახსენები.

ჰმ, არკლანისკას სამეფო ციხესიმაგრე ორი ათასი წლის შემდეგ გმირთა აკადემიად გადაკეთდა? მშვიდობიან დროს სამხედრო ობიექტები აღარ იყო საჭირო, მაგრამ, როგორც ჩანს, მათ ნანობდნენ ჯადოსნური აღჭურვილობის დაკარგვას. მათ იპოვეს მისი ეფექტური გამოყენება და განათლების ადგილად აქციეს. თუმცა, ამაში უცნაური არაფერია, დელზოგეიდი ასევე დემონთა მბრძანებლის აკადემიად იქცა.

თუმცა, გარეგანი არაბუნებრივობის არარსებობის ფაქტი, პირიქით, საეჭვოდ გამოიყურება.

- წავიდეთ უკვე. მის მენოს უნდა შევხვდეთ და ვუთხრათ, რომ პირველები ჩვენ მოვალთ.

- საერთოდ აქ არის? ჯარისკაცებსაც კი ეგონათ, რომ დღეს არავინ მოვიდოდა.

— ...ზუსტად, მართალი ხარ... — ვსაუბრობდით და გმირთა აკადემიის მესამე სასტუმროსკენ მივდიოდით.

ქალაქის უცნობ ქუჩებში ცოტა ხნით თვალიერების შემდეგ, მალევე დავინახეთ ჩვენს წინ ლამაზი და მორთული ქვის შენობა. ის საკმაოდ დიდი იყო და დაახლოებით 200 ადამიანისთვის განკუთვნილი ოთახები ჰქონდა. შესასვლელში ეწერა: „არკლანისკას მესამე სასტუმრო“.

„მოვედით“, თქვა მიშამ.

სწორედ ამ დროს მენო სასტუმროდან გამოვიდა.

- ჰმ, მოვედით, მენო.

- ...რა?..

მენომ შემოგვხედა და ისე გაიყინა, თითქოს დრომ შეაჩერა.

— ვფიქრობ, კარგი შედეგი გვაქვს.

თუმცა, გაოგნებულმა მენომ ჩემი სიტყვები უგულებელყო. რაღაცაზე დაფიქრდა და რამდენიმე წამით თვალების დახამხამების შემდეგ, საბოლოოდ ალაპარაკდა.

— ...მოიცადე ერთი წუთით... ეს არ შეიძლება იყოს... ეს ერთი დღეც კი არ არის... რა დღეა, ერთი საათიც არ გასულა... როგორ მოხვდი აქ?!.. — მენო განუწყვეტლივ ლაპარაკობდა ურწმუნო ხმით.

მგონი, ბუს ჯადოსნური თვალებით დარწმუნებული იყო, რომ დილჰეიდში ვიყავით. მენოს ჩვენს მოტყუებაში ეჭვი არ ეპარებოდა.

— ჩვენ „გატომს“ ვიყენებდით. მე ადრეც ვყოფილვარ გეირადიტში.

— ...რა თქმა უნდა, გამიგია, რომ დაკარგული მაგია გაქვს, მაგრამ... ვერ ვიჯერებ, რომ მოახერხე კოსმოსში ასე დაშორებული ორი ადგილის დაკავშირება...

მენოს ნათქვამი სიტყვასიტყვით ეწერა მის გაოგნებულ სახეზე.

— ...მივხვდი, რომ მაგიის ნიჭი გაქვს... მე მასწავლებელი ვარ და ბევრი ბავშვი მინახავს, რომლებსაც გენიოსებს უწოდებდნენ. ნახევარჯიშებს შორისაც კი ბევრი გამორჩეული მოსწავლეა მაგიის ოსტატობის თვალსაზრისით, მაგრამ შენი აღწერა უბრალოდ „გენიოსით“ შეუძლებელია.

მენომ თავისი ჯადოსნური თვალებით პირდაპირ სახეში შემომხედა და მკითხა:

- ვინ ხარ შენ... ეს ანოს?

- ეს უკვე ბევრჯერ მითქვამს. შენს ცხოვრებაში ვერასდროს მიაღწევ სიმართლეს, თუ სხვების სიტყვებს დაიჯერებ და არა საკუთარ ჯადოსნურ თვალს.

სიტყვები „დემონთა მბრძანებელი ტირანი“ გაუელვა გონებაში და გაჩუმდა.

§ 7. დაპირება

ჩემმა ხუთკაციანმა გუნდმა გაირადიტების ექსპედიციის გამოცდაში პირველი ადგილი დაიკავა. ყველა სხვა სტუდენტს ჯერ დილჰეიდის საზღვარიც კი არ გადაეკვეთა და მენომ უხერხულად თქვა, რომ ჩვენ უდავოდ საუკეთესოები ვიყავით.

ექსპედიციის გამოცდის შედეგი შედარებითი შეფასების მეთოდით განისაზღვრება. ჩვენ, როგორც პირველ ადგილზე გასულებმა, 100 ქულა მივიღეთ და ძალიან დიდი სხვაობის გამო, სხვა მოსწავლეების ქულები მკვეთრად დაეცემა. მან თქვა, რომ ამის შესახებ არაფერია გასაკეთებელი, მაგრამ ახსნა და გაგება ადვილი არ იქნება. ვხედავ, რომ მასწავლებლებსაც უჭირთ.

სასტუმროს ნომრებში წაგვიყვანეს, სადაც დავისვენეთ. ოთახები მამაკაცებისა და ქალების ნომრებად იყო დაყოფილი და მე და რეი ორადგილიან ოთახში ვიყავით, მიშა, საშა და მისა კი სამადგილიანში.

„ანუ 10 დღე თავისუფალი დრო გვაქვს?“ იკითხა რეიმ და მაშინვე საწოლზე აძვრა.

- კარგი, რაღაც მსგავსი.

გმირთა აკადემიის გაკვეთილებსა და გამოცდებში მონაწილეობა მხოლოდ იმ სტუდენტებს შეეძლებათ, რომლებიც გაირადიტში 10 დღის განმავლობაში ჩავლენ. მანამდე კი, თქვენ თვითონ იქნებით მარტო.

- ქალაქში ცოტას გავისეირნებ. შენ რას აპირებ?

- კარგი, წარმატებები და სასტუმროს რესტორანში წასვლაზე ვფიქრობდი.

სასტუმროს რესტორანი ღიაა დილით, შუადღისას და საღამოს და ამ პერიოდში შეგიძლიათ მიირთვათ ნებისმიერ დროს. ახლა საუზმის დროა.

- და ვხედავ, რომ ისევ გიყვარს კარგად ჭამა.

დელზოგეიდში მოსვლამდე საუზმე უნდა ეჭამა.

— მე აზერბაიჯანული სამზარეულო მაინტერესებს.

- კარგი მაშინ, მოგვიანებით შევხვდებით.

რეიმ საწოლიდან ხელი დამიქნია. ოთახი დავტოვე და სასტუმროს გასასვლელისკენ გავემართე.

- ოჰ...

და იმ მომენტში მოულოდნელად შეეხვდი საშას.

- სად მიდიხარ?

- კარგი, გადაწყვეტიე ქალაქი შემომეხედა. ხომ არ გამიწევ კომპანიონობას?

- ჰა?... ჰმ... კარგი...

მე და საშა სასტუმროდან გავედით.

— მიშა და მისა რას აკეთებენ?

— ჩვენ ლიქსის საშუალებით დავუკავშირდით გულშემატკივრების კავშირის გოგონებს. როგორც ჩანს, ისინი რჩევებს გვაძლევენ გაირადიტამდე უმოკლესი გზის შესახებ.

მესმის. სასარგებლო რამაა.

- იქნებ ჩვენთან ერთად უნდა წაგეყვანათ?

- ისინი სუსტები არიან. მათთვის სასარგებლო იქნება გამოცდის სრულად ჩაბარება. წინააღმდეგ შემთხვევაში, რა აზრი აქვს მაღალი ქულების ქონას, რომლებიც არ შეესაბამება თქვენს რეალურ ძლიერ მხარეებს?

- ჰმ.

საშამ მნიშვნელოვანი მზერით შემომხედა.

— რამე პრობლემაა?

- უბრალოდ არ მეგონა, რომ ასეთ რამეზე იფიქრებდი, მიუხედავად იმისა, რომ მუდმივად აბსურდულ რაღაცეებს აკეთებ.

- რაზე ლაპარაკობ? მე ყოველთვის ადეკვატურად ვფიქრობ.

საშას სახიდან ყველანაირი ემოცია გაქრა.

- და ამას ის ამბობს, ვინც დამოუკიდებელი სწავლის დროს არაერთხელ სცადა ჩემი მოკვლა...

- და შენ შესანიშნავი გოგო ხარ, რადგან არასდროს მომკვდარხარ.

საშამ პირი ფართოდ გააღო, თითქოს ასეთ პასუხს არ ელოდა და ენა დაეხა.

- ...დ-ნუ გგონია, რომ კომპლიმენტებით მომატყუებ. შენთვის სამწუხაროდ, ასეთი უბრალო არ ვარ. - გრძნობების ჩახშობის შემდეგ უპასუხა მან და მკვეთრად შებრუნდა.

- რატომ უნდა მოგატყუო? ვამბობ, რომ შესანიშნავი გოგო ხარ, რადგან სამჯერ გაუძელი იმ მაგიას, რომლითაც შენს მოკვლას ველოდი. ტყუილად არ გვაქვს შენ და მე ერთნაირი ჯადოსნური თვალები.

შერცხვენილმა საშამ თავი დახარა. მგონი ყურები გაუწითლდა.

- მე-გეუბნები, ასეთი კომპლიმენტებით არ მომატყუებ. მაშინ შეიძლებოდა მოვმკვდარიყავი.

ჰმ, რა არ მოსწონს? იშვიათად ვაქებ ვინმეს ღიად.

- საშა, გახსოვს, გითხარი, რომ ლამაზი, ჯადოსნური თვალები გაქვს. მაშინ არ კიტყუებოდი.

- რა...

საშა ნელა შემობრუნდა ჩემსკენ.

-აუუ, რატომ აკეთებ ამას ასე უცებ?

- არა „უცებ“. ყოველთვის ასე მეგონა. შენი ჯადოსნური თვალები მშვიდი და ნათელია. გუშინდელი დამოუკიდებელი მეცადინეობის დროს ამაში სულ უფრო და უფრო ვრწმუნდებოდი.

ჯადოსნური თვალები მაგიის მხილველი თვალებია. რაც უფრო მეტად უყურებთ მათ, მით უფრო მაღალია თქვენი უნარი თვალების გამოყენებასთან დაკავშირებით და მით უფრო ღრმად შეგიძლიათ ჩახედვა უფსკრულში, მაგრამ სანამ ამას გააცნობიერებთ, თქვენი ჯადოსნური თვალები საშინლად დაბინძურებული იქნება.

მშვიდი და უმანკო ჯადოსნური თვალები გაცილებით უფრო მდგრადია მაგიური ძალის მიმართ. ისინი ისეთ ძალას ატარებენ, რომ საშინელი მაგიური ძალის წინაშეც კი არ დაბინძურდებიან.

— ...რაზე ფიქრობდი დამოუკიდებელი სწავლის დროს... შენ უნდა... მათზე კონცენტრირდე...

- კიდეც რაზე შემეძლო მეფიქრა? მთლიანად შენს ჯადოსნურ თვალებზე გავამახვილე ყურადღება და მათ უფსკრულში ჩავიხედე.

ჩემი მაგიისგან თავის დაცვის განმეორებით მცდელობისას, მისი „განადგურების ჯადოსნური თვალები“ სულ უფრო და უფრო უმჯობესდებოდა. მე კი ჯერ კიდევ ვერ ვხედავდი ამ ჯადოსნურ თვალებში ჩადებულ სრულ ძალას. ვფიქრობ, მას მხოლოდ თავისი ნიჭითაც კი შეუძლია მითითური ეპოქის დემონებსაც კი გადააჭარბოს.

„მისმინე...“ თქვა საშამ და უხერხულად დახარა თავი. „...მაჩვენე შენი ჯადოსნური თვალები...“

ჰმ, მას სტანდარტის ნახვა უნდა? ჩემი ჯადოსნური თვალები?

- ეს გამოდგება?

„განადგურების ჯადოსნური თვალები“ ჩემს გუგებში გამოჩნდა და მე მათით ვუყურებდი საშას.

— ...ვფიქრობ, შენი უფრო ლამაზია...

- მე არ გეთანხმები.

ჩემმა მტკიცე განცხადებამ საშა ენა დაება.

- შენი ბევრად უფრო ლამაზია. ამას მხოლოდ ერთხელ ვიტყვი, ამიტომ ყურადღებით მომისმინე, საშა.

— ... ჰმ... კარგი...

თითქოს საშას მზერა პირდაპირ თვალებში მომხვდა.

- შენი ჯადოსნური თვალები მინდა.

— ... ჰა? ...

- სინამდვილეში, ასეთ სიტყვებს ხშირად არ ვამბობ.

აი, ასეთი ნიჭიერია საშა. თუ ის ძალიან ეცდება და დიდხანს იყურება მაგიის უფსკრულში, შესაძლოა, ერთ დღეს მისი „განადგურების ჯადოსნური თვალები“ ძალით ჩემსას გადააჭარბოს.

- გესმის, რას ვგულისხმობ?

— ...ჰმ... ჰ-მოიცადე... მოდი, დავფიქრდები...

საშა დაბნეული ჩანდა. რაც გასაკვირი არ იყო, რადგან უთხრეს, რომ ძალით შეეძლო დემონ მბრძანებელ ტირანს გადაეჭარბებინა, თუნდაც მხოლოდ ერთ სფეროში.

„ჰ-გინდოდა გეთქვა, არა?“ - მნიშვნელობით იკითხა საშამ.

მგონი, მხოლოდ იმიტომ შერცხვა, რომ უთხრეს, რომ ჩემზე აღმატებული იყო.

„ბუნებრივია“, - პირდაპირ განაცხადა.

— ...შენ... შენ თქვი, რომ...

- გჯერა ჩემი?

საშამ თავი დაუქნია. ეს ისეთი საყვარელი იყო, იმის გათვალისწინებით, რომ ის, როგორც წესი, ასეთი დაჟინებული იყო.

- კარგი, მე არაფერი გამიკეთებია ისეთი, რაც... ასეთ სიტყვებს დავიმსახურებდი...

— არ მაინტერესებს რა არის ზედაპირზე. შენს უფსკრულს ვუყურებ. და თვალს ვერ ვაშორებ დიდებულ შუქს, რომელიც მსოფლიოში ყველაზე კაშკაშაა, შენში ღრმად, ღრმად მიძინებული.

საშა ენა ჩაუვარდა. „განადგურების ჯადოსნური თვალები“, რომელთა კონტროლიც მას უნდა შეძლებოდა, მის გუგებში თითქოს გაგიჟდნენ და მათ გამო მის გარშემო ყველაფერი ძლიერად ირყეოდა.

- შემომხედე ჩემს ჯადოსნურ თვალებში.

- რა?..

- თვალი არ მოაშორო.

— ...კარგი...

- მეტი.

- მიუხედავად იმისა, რომ ისევ ლაპარაკობთ, მაგრამ...

- მომიახლოვდი.

საშამ ისე მოიქცა, როგორც ვუთხარი და უფრო ახლოს მოვიდა.

ახლო მანძილიდან ჩემი საკუთარი ხელით ჩავახშო საშას მძვინვარე „განადგურების ჯადოსნური თვალები“.

ჰმ, უფრო დიდი მანძილიდან მათ სრულად შეკავებას ვერ შევძლებდი. ბოლოს და ბოლოს, მის ჯადოსნურ თვალებში საშინელი ძალა იმალება.

- გასაგებია?

საშამ მორცხვად დაუქნია თავი.

— ...მაგრამ... ჰმ... მიშასთან პაემანზე იყავი...

პაემანი? როდის ვიყავით ერთად სასეირნოდ?

- მერე რა?

- კარგი, ანუ, შენ თქვი, რომ მიშა...

საშა გაჩუმდა. როგორც ჩანს, მისთვის ამაზე საუბარი რთული იყო.

- მმმ, მისმინე, მიშას ჯადოსნური თვალები გინდა?..

კარგი, სულ ესაა. მიშას ნიჭიც კარგად უნდა ენახა.

- მას მართლაც კარგი, ჯადოსნური თვალები აქვს. შენზე უარესი არაფრით.

საშამ შიშით პირდაპირ თვალებში შემომხედა.

— ...ვინ მოგწონს უფრო მეტად?..

— არჩევანს ვერ ვაკეთებ.

მას ალბათ აინტერესებს, ვისი თვალები აქვს უკეთესი. განსაკუთრებით იმის გათვალისწინებით, რომ მასთან ახლოსაა. თუმცა, მათ ჯადოსნურ თვალებს განსხვავებული ბუნება აქვთ. აქ არ შეიძლება განსაჯო, ვინ არის უკეთესი და ვინ - უარესი.

— ...ექვი გეპარება?

ჰმ, ჩემმა ორაზროვანმა სიტყვებმა ხომ არ დააბნია?

-ორივე მინდა.

- რა?!... ო-ორივე?! - შეძრწუნებულმა იყვირა საშამ.

— ჩემს არჩევანს არ ეთანხმები?

— ...მაგრამ უცნაურია...

ჩავიცინე.

- რა-რა გაცინებს? რა-რა არის ასეთი უცნაური იმაში, რომ გსურს საუკეთესო იყო?

- არა მგონია, ეს მე მითქვამს. როგორც გინდა, ისე მოიქეცი, საშა. ისწრაფე მწვერვალისკენ. სწორედ შეჯიბრის წყალობით შეძლებ კიდევ უფრო მეტად გაბრწყინდე, ვიდრე აქამდე.

— ...მართლა?... — ჩაილაპარაკა მან, შვებით და დამწუხრებულმა. — მისმინე, — საშა მამაცურად მომიბრუნდა, — ...ამას მხოლოდ ერთხელ ვიტყვი...

მისი სიტყვები რომ გავიგე, სახეზე უკიდურესად სერიოზული გამომეტყველებით შევხედე.

- თუ ასე ძალიან გინდა, ჩემს ჯადოსნურ თვალებს გაჩუქებ.

ჰმ, ჯადოსნური თვალების წართმევა მართლაც შესაძლებელია, მაგრამ მათი შუქი ვერ დაუბრუნდება მას, ვინც წაართვა. მისი მხრიდან ასეთი ერთგულების გამოხატვა ძალიან მამაცი იყო. მაგრამ მე ამას ვერ შევეგუები.

- მაშინ რამეს დამპირდები?

საშამ კითხვის ნიშნის ქვეშ შემომხედა.

- შეიძლება დადგეს დღე, როდესაც სიტუაცია ჩემი კონტროლიდან გამოვა. როდესაც ველარ შევძლებ იმის დაცვას, რაც მინდა.

- არა მგონია, რომ ეს შესაძლებელი იყოს...

- ბუნებრივია. მაგრამ ამავედროულად, ვერ იტყვი, რომ ეს აბსოლუტურად შეუძლებელია. ამიტომ, დაიცავ იმას, რაც ჩემთვის ძვირფასია, როცა ეს დრო დადგება, თუნდაც ეს უკიდურესად ნაკლებად სავარაუდო იყოს. აი, რამხელა ძალას შეიცავს შენი ჯადოსნური თვალები.

საშამ ღრმად ჩაფიქრდა და შემდეგ თქვა:

— თუ ამ დაპირებას შევასრულებ, მოუსმენ... ჩემს სიტყვებს?

- შეგიძლია თქვა რაც გინდა.

კმაყოფილმა გაიღიმა და თავი დაუქნია. შემდეგ კი თქვა, თითქოს ამას უსვამდა ხაზს:

- გპირდები?

— „ზექტ“ გპირდება?

საშამ თავი გააქნია.

- საჭირო არ არის. დაპირება კონტრაქტზე უკეთესია.

- ნათელია.

როგორც ჩანს, მისი „განადგურების ჯადოსნური თვალები“ დამშვიდდა.

გავუშვი და ისიც კარგი განწყობით წავიდა.

- სხვათა შორის, სად გინდოდა წასვლა?

— იმის შესწავლა, თუ რაში გადაიზარდა გმირების ლეგენდები.

- გასაგებია. მაშინ, იქნებ გმირთა აკადემიაში რამე გაიგო?..

საშამ ჩვენს წინ გაყოფილ გზაზე მიუთითა.

- წავიდეთ.

- კი.

ჩვენ წავედით არკლანისკის გმირთა აკადემიაში, რომელიც შორიდანაც კი მოჩანდა.

§ 8. გმირთა აკადემიის ლეგენდები

გარკვეული დროის შემდეგ, საბოლოოდ მივაღწიეთ საჭირო ადგილს. არკლანისკა იყო ლამაზი და დიდებული ციხესიმაგრე, რომელსაც შესანიშნავი ჯადოსნური ძალა ჰქონდა. მის შიგნით ალბათ ძველი ჯადოსნური არტეფაქტები და წრეები იყო. ციხესიმაგრის გარედან გამომავალი ძალა არაფრით ჩამოუვარდება 2000 წლის წინანდელ ძალას.

- სხვათა შორის, მოვედით, მაგრამ ნებართვის გარეშე ხომ არ შეხვალთ იქ ფარულად, არა? ანუ, უბრალოდ იქ შესვლა არ შეგიძლიათ.

- არ ვიცი, კარგია ეს თუ ცუდი, მაგრამ არ არსებობს ადგილები, სადაც შესვლა არ შეგიძლია.

საშა შოკირებული ჩანდა.

— ...მომისმინე... შეგიძლია შეწყვიტო პრობლემების შექმნა გაცვლითი პროგრამის დაწყებამდე?

- ნუ ღელავ ამდენს.

პირდაპირ გმირთა აკადემიის კარიბჭესთან მივედი. მსუბუქად მივაწეე, მაგრამ არ გაიღო.

— შელოცვა „დეჯიტი“¹? აქ შესვლა მხოლოდ მათ შეუძლიათ, ვისაც წვდომა აქვს.

როგორც ჩანს, კარიბჭის გაღება მხოლოდ სტუდენტებს, მასწავლებლებს და გმირთა აკადემიასთან დაკავშირებულ სხვა ადამიანებს შეუძლიათ.

- თუ შიგნით შეღწევას შეეცდები, დიდი ალბათობით, ეს მაშინვე გახდება ცნობილი. ბოლოს და ბოლოს, ეს შეუძლებელია...

- გააღე.

შესაბამისი ხმით, ჯადოსნური საკეტი გაიღო, დაემორჩილა ჩემს ბრძანებას. სიტყვებმა, რომლებშიც ჯადოსნური ძალა იყო ჩადებული, შელოცვა „დეჯიტი“ აიძულა, გამეგრძელებინა.

- ჰმ, როგორც ჩანს, გავლის საშუალებას გვაძლევენ.

— ...დეჯიტი მაგიის გარეშე გახსენი?.. კარგი, როგორც ყოველთვის, ისეთივე მაგარი ხარ...

საშამ თავისი ჯადოსნური თვლებით კარიბჭეს გახედა და ცდილობდა გაეგო, როგორ გავაკეთე ეს.

ავიღე და კარი გავაღე.

- ჰეი, სერიოზულად აპირებ იქ წასვლას? რას ვიზამთ, თუ შეგვამჩნიეს?

— გაჩვენოთ, რაში ვარ განსაკუთრებით კარგი?

— ... და რა გზით?

— პირის დახურვაში.

საშა, როგორც ჩანს, ამით ძალიან შეშინებული იყო.

- ეგ სახე ნუ გაქვს. ნახევრად ხუმრობაა.

- და ნახევრად სერიოზულად გთხოვთ, შეწყვიტოთ ეს! თუ ამას დაეთანხმებით, გაცვლით პროგრამაში ველარასდროს მოხვედრით. ახლა გმირთა აკადემიის ლორენის შესასწავლად წასვლა საჭირო არ არის. ისედაც 10 დღეში იქ ვიქნებით.

- ნუ ნერვიულობ ასე ძალიან. ისინი არ მოელიან, რომ ასე ღიად შემოვალთ. როგორმე გადავლახავთ.

ისევ შევეხე ჭიშკარს და ამ დროს უკნიდან ვილაცის ხმა გავიგე:

- ჰეი, თქვენ ორნი, წესებს ნუ დაარღვევთ.

საშა შეკრთა და მიყურებდა. თითქოს მეუბნებოდა: „ხედავ? გითხარი!“

ყოველგვარი ადელვების გარეშე შევტრიალდი და დავინახე გოგონა ჟოლოსფერ ფორმაში. მას გრძელი შავი თმა ჰქონდა, რომელიც წელზე ჩამოსდიოდა და სახეზე უდარდელი და რბილი გამომეტყველება ჰქონდა. მაგრამ ყველაზე მეტად ჩემი ყურადღება ორი შემუპება მიიპყრო, რომლებმაც კინალამ მისი ფორმა დახიეს.

ჰმ, ისინი უზარმაზარები არიან. 2000 წლის წინ ასეთი დიდი მკერდის მქონე ქალები არ არსებობდნენ.

ადამიანებში, ნუთუ ისინი ასეთები კვების რაციონის და ძილის ხანგრძლივობის ცვლილებების გამო გახდნენ? 2000 წლის წინ ადამიანები მკაცრ პირობებში ცხოვრობდნენ. რამდენიმე ინდივიდის გარდა, ადამიანები არასაკმარისად იკვებებოდნენ და ღამითაც კი არ შეეძლოთ მშვიდად ძილი. თუმცა, დღევანდელ ადამიანებს უხვი საკვები და გარემო აქვთ, სადაც მშვიდად იძინებენ. არ იქნება შეცდომა, თუ ვიფიქრებთ, რომ ახლა მათ ზრდას არაფერი უშლის ხელს.

სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ეს ადამიანებისთვის ცხოვრების ბუნებრივი გზაა. იმ სიმშვიდის დასტური, რომელსაც მე ვეძებდი.

- იქ ვერ შეხვალ. გარეშე პირებს მკაცრად ეკრძალებათ გმირთა აკადემიაში შესვლა. - თქვა ადამიანმა გოგონამ შედარებით მშვიდი ტონით.

- ჰმ, ეს არ ვიცოდით. სამწუხაროდ, დილჰეიდიდან ახლახან ჩამოვედით.

- დილჰეიდა?

თითქოს რაღაცას მიხვდა, გოგონამ საშას და ჩემს ფორმას გახედა.

- აჰ, შემთხვევით დემონთა მბრძანებლის აკადემიიდან ხომ არ ხარ?

- მართალია.

- გასაგებია, გასაგებია. სასიამოვნოა თქვენი გაცნობა. მე ელეონორ ბიანკა ვარ, გმირთა აკადემიის მესამე კურსის სტუდენტი ვარ. ვფიქრობ, გაცვლითი პროგრამის ფარგლებში ერთად ვისწავლით.

რის შემდეგაც საშამ გაკვირვებით დაიწყო ელეონორას სახისა და მკერდის ყურება. მისი მზერის შემჩნევისას საჩვენებელი თითი ასწია და გაიღიმა.

- არ მივცემ.

- რა... ი-არ მჭირდება! შენ ახლახან თქვი "მე ვარ", ამიტომ მეგონა ²...

- მმმ? ეჭვი გეპარებოდა, რომ ის ნამდვილი იყო?

ელეონორამ თითი საკუთარ მკერდზე მიიღო.

— მე, საერთოდ არ მეპარებოდა ეჭვი...

საშა შეკრთა, შერცხვა. მათ ზომებს შორის სხვაობა იმდენად დიდი უნდა ყოფილიყო, რომ ერთი წამით შეეყოყმანდა.

- ჰა-ჰა, მაპატიე, ელეონორ. ის უბრალოდ ზედმეტად მტკიცედ იცავს საღ აზრს. შეგიძლია თქვა ან „მე ვარ“ ან „მე სხვა არავინ ვარ, თუ არა“.

— ...,მე სხვა არავინ ვარ“, უკვე ზედმეტია... — წუწუნებდა საშა.

- მეც არ ვარ დარწმუნებული ამ ტიპის მკურნალობაში.

ელეონორამ სასიამოვნოდ გაიღიმა და მეგობრულად გაუწოდა ხელი.

- მე ანოს ვოლდიგოდი ვარ.

- მე საშა ნეკრონი ვარ, დემონ მბრძანებლის აკადემიის პირველი კურსის სტუდენტი ვარ. ისევე როგორც ანოსი.

სწრაფად გავეცანით ერთმანეთს და ხელი ჩამოვართვით.

- მმმ, სხვათა შორის, რატომ მოხვედი აქ? გაცვლითი პროგრამა ჯერ არ დაწყებულა.

— ცოტათი დავინტერესდი გმირების ლეგენდებით.

- ვაუ, ვხედავ, რომ ცოდნის დიდი წყურვილი გაქვს. მაშინ იქნებ აკადემიას ვესტუმროთ?

ელეონორამ ჭიმკრისკენ მიუთითა.

- მაგრამ თქვენ თქვით, რომ გარეშე პირებს შესვლა არ შეუძლიათ.

- უცნობებისთვის, კი. მაგრამ თუ ჩემთან იქნები, არაფერს გეტყვიან.

ჩვენი პასუხის მოლოდინის გარეშე, ელეონორამ ხელით შეეხო კარიბჭეს.

- ჰა?

გაკვირვებულმა, ჯადოსნური თვალები დაძაბა. ალბათ შენიშნა, რომ დეჯიტი გავტეხე და შელოცვა გავხსენი. გამომეტყველების შეუცვლელად, ჩვენკენ შემობრუნდა. საშა ამკარად ძალიან უხერხულად გრძნობდა თავს.

„აჰ, მოდი. დღეს არავის არაფერს ვეტყვი, მაგრამ ეს აღარ გაიმეორო, კარგი?“ თქვა მან, თითქოს ბავშვებს საყვედურობდა.

- ჰმ, ამას საშას მოგვიანებით ავუხსნი.

- რ-რა?! რატომ ადანაშაულებ სხვებს?! სინამდვილეში, მე შევეცადე შენი შეჩერება!

გამეცინა.

- უბრალოდ ვერთობი. ხანდახან სახალისოა.

- რატომ ცდილობ შენს თამაშებში ჩამითრიო?

- იმიტომ, რომ მე და ელენორა ახალი შევხვდით ერთმანეთს. ვაპირებდი მისთვის ჩემი გულწრფელობის ჩვენებას.

- რა?! პასუხისმგებლობის სხვებზე ასეთი გულწრფელი გადატანა მხოლოდ შენს უარყოფით მხარეებს აჩვენებს!

ელენორა ჩვენი ჩხუბით გაოცდა, მაგრამ შემდეგ უცებ გაეცინა.

- ჰი-ჰი-ჰი, ანოს, ამის გაკეთება არ შეიძლება. გოგოებთან თავაზიანი უნდა იყო.

- ვაიმე, მაგრამ დემონები ასეთ რამეებს არ აფასებენ.

„ეს დაფასებულია და როგორ!“ - მაშინვე ჩაილაპარაკა საშამ.

- რა?

- პრობლემა არ არის! დასაფასებელია, ვამბობ მე.

- ჰმ, მაგრამ ადამიანებისგან განსხვავებით, დემონების შესაძლებლობები სქესის მიხედვით არ განსხვავდება. მაშ, რატომ უნდა იყოს ეს დაფასებული?

„არ ვიცი, რა ხდება ხალხთან და განსაკუთრებით რატომ იქცევიან ასე, მაგრამ ასეთი მანერები ნორმაა.“

ჰმ, 2000 წლის წინ ასე არ იყო, მაგრამ მგონი დრო იცვლება.

- მართლა...?

ელენორამ საჩვენებელი თითი ასწია, როდესაც კარიბჭეში გავედით და გმირთა აკადემიაში აღმოვჩნდით.

— ... რეინკარნირებულიდან?

„მართალია“, ვუპასუხე მის კითხვას.

„ვაუ, დემონებსაც ჰყავთ რეინკარნირებული ადამიანები“, - თქვა მან მსუბუქი ტონით.

მისი რეაქციიდან გამომდინარე, რეინკარნაციები აქ იშვიათი არ არის. ხალხმა არ უნდა იცოდეს შელოცვა „სილიციუმში“, მაგრამ ასე ამბობდნენ ჩემი მშობლების სასაზღვრო ქალაქში. ეს გაირადიტისთვის ჩვეულებრივი ამბავია? თუ მხოლოდ გმირთა აკადემიაშია საქმე?

— და განა რეინკარნირებული ადამიანები აქ იშვიათი მოვლენა არ არის?

„ჯერგა კანონის კლასში ყველა რეინკარნაციაა. აუ!“ - წამოიძახა ელეონორამ, თითქოს ისეთი რამ წამოსცდა, რაც არ უნდა გაეკეთებინა.

— რამე პრობლემაა?

- აჰ, ჯერჯერობით გვეკრძალება გარეშე პირებისთვის რეინკარნაციის შესახებ ინფორმაციის მოყოლა. ხომ ხედავ, ჩვეულებრივი ადამიანების თვალსაზრისით ეს საშინელებაა.

გასაგებია, თუმცა მგონია, რომ ეს ერთადერთი მიზეზი არ არის.

- კარგი. ჩვენ გვაქვს გაცვლითი პროგრამა დემონთა მბრძანებლის აკადემიასთან და მათ სტუდენტებს შორის რეინკარნირებული ადამიანებიც არიან. ყველაფერი კარგადაა. ნორმალური.

ელეონორამ მუშტი მაგრად შეკრა, თითქოს საკუთარი თავის დარწმუნებას ცდილობდა.

- კარგი, ამის შესახებ არავის ვეტყვი.

„მართლა? გმადლობთ. ძალიან მიხარია“, - თქვა მან შვებით ამოსუნთქული ტონით.

„დემონთა მბრძანებლის აკადემიაშიც იგივეა? დიდი ამბავია, როცა ვინმე რეინკარნაციას განიცდის? აქ განსაკუთრებით პოპულარულია გმირი კანონის რეინკარნაციები“.

პოპულარობა ძალიან ადამიანურია თუ რაღაც მსგავსი.

— გყავთ რეინკარნირებული გმირი კანონი?

- კი, ოთხი ადამიანი. ოჰ, ესეც საიდუმლოა!

საშამ გაკვირვებულმა თავი გვერდზე გადახარა.

- ოთხი?..

— გმირ კანონს შვიდი ბაზა ჰქონდა. თუ ვივარაუდებთ, რომ თითოეული ბაზა ცალკე სხეულში რეინკარნაციას განიცდიდა, მაშინ ამაში უცნაური არაფერია.

ელეონორამ ჩემი კომენტარის მოსმენის შემდეგ თავი დაუქნია.

— მართალია. მაგრამ დემონთა მბრძანებლის აკადემიაში ყველა ასე კარგად იცნობთ გმირებს? აჰ, თუ ეს იმიტომ ხდება, რომ რეინკარნირებული ხართ?

- რას ამბობ? ჩვენს აკადემიაში ეს ყველამ იცის.

სინამდვილეში არ ვიცი, მაგრამ მეგონა, რომ ეს შესაფერისი პასუხი იყო.

- ოჰ, კი, სწორია. ჩვენი თემის გაგრძელებისას, მინდოდა დემონებისთვის რაღაც მეკითხა. თქვენს აკადემიაში ყველაზე პოპულარული ის არის, ვინც დემონთა მბრძანებლად იბადება? იცით, ის ერთი.

ელეონორამ თითი ასწია.

— ტირანი დემონთა მბრძანებელი, ავოს დილჰეცია, არა?

საშამ ჩუმად შემომხედა.

ჰმ, ჩემი სახელი გმირთა აკადემიის ლორეშიც კი შეიცვალა? თუმცა ჯერ დანამდვილებით ვერ ვიტყვი, როგორც ჩანს, ადამიანები მარტო არ არიან, ვინც რაღაცას აკეთებს.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „საკეტის ბარიერი“.

2. აქ ჩვენ გვაქვს განსხვავება სხვადასხვა იაპონურ „მე“-ს შორის, რომელიც რუსულად არც თუ ისე კარგად არის გადმოცემული. ელეონორა საკუთარ თავს ძალიან სპეციფიკური მამრობითი სქესის „ბოკუს“ სახელით უწოდებდა, რაც ქალების მეტყველებაში უკიდურესად იშვიათია და ხაზს უსვამს მათ მამაკაცურობას და დამოუკიდებლობას. სწორედ ამიტომ ეგონა საშამ თავიდან, რომ ელეონორა მამაკაცი იყო.

§ 9. ხელახლა დაბადება

- ოჰ... ს-ბოდიში.

ელეონორამ უეცრად დამნაშავედ ცნო და თავი დაუქნია.

- რისთვის?

ჩემი კითხვის გაგონებაზე, გაკვირვებულმა შემომხედა.

- ჰა? ტირან-დემონების მბრძანებლის სახელის წარმოთქმა მისდამი პატივისცემის ნიშნად აკრძალული არ არის?..

- კი.

ასეა საქმე? მიუხედავად იმისა, რომ აქამდე გაცვლითი პროგრამები არ არსებობდა, მათ მაინც იციან რაღაც დემონებზე. ვინ უთხრა მათ ამის შესახებ და საიდან გაიგეს? და რა მიზნით?

- ჰმ... ანუ მაინც არ მოგწონს, როცა სხვები მის სახელს ეძახიან?

- არ მაინტერესებს.

მან საშას შეხედა.

- მეც, მაგრამ მგონი ჯობია, გაცვლითი პროგრამის დაწყებისას ეს არ თქვა. მოგვიანებით, თუ საიმპერატორო ოჯახის წევრები თვალს მოგკრავენ, გაწამებენ.

ელეონორამ შვებით ამოისუნთქა.

- ღმერთს მადლობა, რომ შენნაირი ადამიანები არსებობენ. გაკვეთილზე გვითხრეს, რომ კატეგორიულის სახელის ხმამაღლა წარმოთქმა მკაცრად აკრძალულია, თორემ დიდი პრობლემები იქნება, მაგრამ დემონებიც განსხვავებულები არიან, არა?

- კარგი, რაღაც მსგავსი.

და მას ძალიან თავისუფალი ხასიათი აქვს, რადგან ის ასე შემთხვევით ახსენებს აკრძალულ სახელს, საკმაოდ მკაცრი გაფრთხილების შემდეგ.

- მაგრამ მაინც ვწუხვარ. ჩემივე დაუდევრობის გამო ზედმეტი წამოვიყვირე.

ელეონორამ ოდნავ ენა გამოყო, თითქოს ვითომ შეცდომა დაუშვა.

- აჰ, მოიცა, მოიცა.

ის უცებ გაჩერდა.

- მაპატიეთ, მაგრამ გვერდით გავიარეთ. ამ ოთახში მივდივართ.

ელეონორამ შემობრუნდა და გააღო კარი იმ ოთახისა, რომელიც გამოგვჩა.

შიგნით მრგვალი, ატრიუმის მსგავსი ოთახი იყო. პირველი სართულიდან ბოლოში ასასვლელი კიბე დავინახეთ და მთელი უზარმაზარი სივრცე წიგნების თაროებით იყო სავსე, რომლებიც, სადაც არ უნდა გაეხედათ, წიგნებით იყო სავსე.

- ეს გმირთა აკადემიის სიამაყეა - ჯადოსნური ბიბლიოთეკა. მასში მთელი აზიონის მაგიის შესახებ წიგნებია თავმოყრილი. თუ აქ არ არის ლეგენდა, რომელიც გაინტერესებთ, მაშინ დილჰეიდში ან სხვა ქვეყანაში მოგიწევთ წასვლა.

ელეონორა ბიბლიოთეკაში ისეთი თავდაჯერებულობით დადიოდა, თითქოს კარგად იცნობდა მას და შემდეგ გარკვეული კარადის წინ დადგა.

— გმირების ლეგენდების შესახებ წიგნები აქ არის. რომელი გმირის ლეგენდის შესახებ გსურთ გაიგოთ?

- კანონი.

- ვაუ, გმირი კანონი ჯერ კიდევ ფართოდ არის ცნობილი დილჰეიდშიც კი!

ელეონორა ბედნიერი ჩანდა და არ ჩანდა, რომ ხუმრობდა.

— იმიტომ ხომ არა, რომ მან დემონთა მბრძანებელი ტირანი დაამარცხა?

როგორც კი ეს ახსენა, საშას მზერა მუქარის შემცველი გახდა.

- აჰ... ბოდიში. დაივიწყე რაც ახლა გითხარი.

— რას ნიშნავს, რომ გმირმა კანონმა დაამარცხა დემონთა მბრძანებელი ტირანი?

საშა ელეონორს ერთი ნაბიჯით მიუახლოვდა. ახლო წარსულის საშა რომ ყოფილიყო, ვფიქრობ, ის უკვე გაუშიშვლებდა მისთვის თავის „განადგურების ჯადოსნურ თვალებს“.

- ვწუხვარ...

- მე ბოდიში არ მომითხოვია, არამედ ახსნა. თქვენი ლეგენდების თანახმად, გმირმა კანონმა დაამარცხა დემონთა მბრძანებელი ტირანი?

ელეონორამ დამნაშავედ ცნო და თავი დაუქნია.

— ვინ შექმნა მაშინ კედელი?

— ...ჰმ, კედელი?

- „ბენო ევნ“ - კედელი, რომელიც სამყაროს 4 ნაწილად ყოფდა.

¹ „ს“ გულისხმობ ?

საშას ნათქვამი გაოცებული დარჩა.

— „ყველაფერი ჩართულია“?..

— თქვენ საუბრობთ ბარიერზე, რომელიც გმირმა კანონმა შექმნა დემონთა მბრძანებლის, ტირანის მოკვლის შემდეგ, რათა დაეცვა ადამიანები, სულები და ღმერთები დარჩენილი დემონების თავდასხმებისგან?

„შეწყვიტე ჩვენი დაცინვა“, თქვა საშამ დაბალი, გაბრაზებული ხმით.

ორივე თვალით გაბრაზებულმა შეხედა ელეონორას.

ჰმ, ეს უსიამოვნო სიტუაციაა. საშას თავზე მსუბუქად დავაჭირე, რომ დამშვიდებულიყო.

- ჰეი... ანოს... რა გჭირს უცებ?

- ნუ ნერვიულობ ასე, საშა. ამაში გასაკვირი არაფერია.

ჩემი სიტყვები რომ გაიგო, შებრუნდა, თითქოს ცოტა განაწყენებულიყო.

„...მაგრამ შენ ეს კედელი შენი სიცოცხლის ფასად ააშენე...“ - ჩურჩულით თქვა მან, რომ მხოლოდ მე გამეგო.

- მიხარია შენი განწყობა, მაგრამ ადამიანები ისეთი არსებები არიან, რომ ისტორიას ადვილად ახერხებენ. ყველაფერზე ასე სერიოზულად არ უნდა რეაგირებდე.

— ...კარგი, თუ თანახმა ხარ... ხელი მოაშორე...

მე ისე მოვიქეცი, როგორც მან მთხოვა და გავუშვი.

„ჰეი“, - გაჟღერდა საშას ტუჩებიდან.

ისე შევხედე, თითქოს ისევ უსიტყვოდ ვეკითხებოდი, რა სჭირდა.

„...არაფერი...“ უპასუხა მან.

„ბოდიშს გიხდით“, - კვლავ მოიბოდიშა ელეონორამ.

- აღარ შეგიძლია ამის ხსენება?

ელეონორამ თავი დაუქნია.

— და როგორ მოხდა ეს ყველაფერი, დილჰეიდის ისტორიის ვერსიის მიხედვით?

— ტირანმა დემონმა მბრძანებელმა დელზოგეიდში შეკრიბა გმირი, დიდი სული და შექმნის ქალღმერთი და მათი მაგიური ძალის გაერთიანებით შექმნეს კედელი, რომელმაც სამყარო 4 ნაწილად გაყო. კოლოსალური მაგიური ძალისადმი გაუძლო, დემონმა მბრძანებელმა დაკარგა თავისი ჭურჭელი და 2000 წლის შემდეგ, ანუ აწმყოში დაიბადა.

ელეონორა ჩემს სიტყვებს სახეზე გაფანტული გამომეტყველებით უსმენდა.

- შეიძლება არ დამიჯერო. დაბადებიდანვე გეუბნებიან, რომ გმირმა დემონთა მბრძანებელი დაამარცხა.

დაბნეულმა ქალმა თავის დაქნევა სცადა.

„ნუ მისცემ უფლებას, მოგატყუოს, ელეონორ“, - გაისმა ცივი და გამჭოლი ხმა.

მზერა მისკენ მივაპყარი და მაგიდასთან გადაშლილი წიგნით ხელში მჯდომი ბიჭი დავინახე, რომელიც ელეონორას ჟოლოსფერ ფორმაში იყო გამოწყობილი. მას ლურჯი თმა და სათვალის უკნიდან ყინულივით ცივი თვალები ჰქონდა.

- ბოლოს და ბოლოს, ეს დემონების გავრცელებული ტექნიკაა - შეცდომაში შეიყვანონ ადამიანი ისეთი სიტყვებით, რომლებიც ძალიან ჰგავს სიმართლეს.

ჰმ, ელეონორისგან განსხვავებით, ეს მტრულად იყო განწყობილი.

როგორც ჩანს, გმირთა აკადემიაშიც სხვადასხვა ტიპის სტუდენტები არიან.

„პირველ რიგში“, თქვა ბიჭმა, წიგნი დახურა და წამოდგა. შემდეგ ნელა წამოვიდა ჩვენსკენ, „რატომ უნდა აეშენებინა კედელს დემონთა მბრძანებელი, რომლის ტირანიასაც საზღვრები არ ჰქონდა ადამიანების დასაცავად, თუნდაც საკუთარი სიცოცხლის ფასად? ეს სრულიად უაზროა. არ გგონია, რომ სისულელეა შენი წინაპრის ასე თავყანისცემა, მაგრამ ამავდროულად უარი თქვა დამარცხების აღიარებაზე და რაციონალურად იაზროვნო“, ბიჭი გაჩერდა და ჩემკენ შემობრუნდა, „სტუმარი დემონთა მბრძანებლის აკადემიიდან?“

- სრულიად გეთანხმები, კაცო. მაგრამ შემდეგ თავად დაფიქრდი, როგორც შენ ამბობ, გონივრულად. კედელს, რომელმაც სამყარო 4 ნაწილად გაყო, „ალ ენტ“ ჰქვია, არა? შეეძლო ადამიანს, რომელსაც ადამიანური მაგიური ძალა ჰქონდა, ასეთი მასშტაბის მაგიური ბარიერი შეექმნა, რომელიც ასევე ამდენი წლის განმავლობაში შენარჩუნდებოდა?

ბიჭმა საჩვენებელი თითი სათვალის ძირს დააჭირა და უდარდელად თქვა:

- არ შემეძლო. მაგრამ ის ფაქტი, რომ ეს შეუძლებელია, გვეუბნება, რომ ეს გმირის ნამოქმედარია. გასაკვირი არ არის, რომ თქვენ, დემონებს, არ შეგიძლიათ ჩვენი გაგება. გმირის გრძნობებმა და ჩვენმა ადამიანურმა მშვიდობისკენ მიმართულმა ძახილმა სასწაული მოახდინა.

- ჰე-ჰე-ჰე-ჰე, - ისე გამეცინა, კინაღამ მუცელი ამომიხეთქა, - ჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა. „სასწაული“, - ამბობენ, როცა სხვა არაფერია სათქმელი. ყოველთვის მიკვირდა, როცა ხალხი ამას ახსენებდა, როგორც ახლა, ასევე წარსულში. ერთ რჩევას მოგცემთ: მსოფლიოში ასეთი მოსახერხებელი სასწაულები არ არსებობს; სურვილები ასე მარტივად რეალობად არ იქცევა.

„არ მეგონა, თუ გაიგებდი“, - თქვა მან, ჩემს სიტყვებზე არანაირი რეაქცია არ ჰქონია.

- ფრთხილად იყავი. ღმერთებს ნუ მისცემ უფლებას, რომ მოგატყუონ.

ბიჭმა წარბები შეკუმხნა, თითქოს იკითხა: „რაზე ლაპარაკობ?“

- სხვათა შორის, თქვენ რეინკარნირებულთაგანი ხართ?

„გმირთა აკადემიის მეორე რანგის, რჩეული კლასის „ჯერგა კანონის“ სტუდენტი, გმირი კანონის პირველი ბირთვის რეინკარნაცია და წმინდა წყლის მფარველი რაინდი, ლედრიანო კანონი აზეშენი.“ - თქვა ბიჭმა ცივი გამომეტყველებით.

ანუ ის კანონის პირველი ბაზის გმირის რეინკარნაციაა?

- ჰმ, ძლივს.

ლედრიანომ მუქარით შემომხედა.

- რაზე ლაპარაკობ?

- მე ვამბობ, რომ თქვენ ძნელად თუ ხართ რეინკარნირებული კანონი. ან შვიდი საძირკვლიდან ექვსი უსარგებლო იყო.

კანონის შვიდი საფუძველი სხვა ადამიანებისგან იყო აღებული. თავდაპირველად, გმირ კანონს ერთი საფუძველი ჰქონდა. არ გამიკვირდება, თუ რეინკარნაციის შემდეგ დანარჩენი ექვსი სრულად არ დაიმკვიდრებს კანონის არსს და დაქვეითდება.

— ...გირჩევ, უკან წაიღო შენი სიტყვები.

— რომელიდან?

- რომ მე, სავარაუდოდ, გმირი კანონი არ ვარ. შეიძლება არ იცოდეთ, მაგრამ ჩვენთვის, ადამიანებისთვის, ლეგენდარული გმირის საფუძვლების მემკვიდრეობა დიდი პატივია. ყველას არ შეუძლია გაჩუმება, როდესაც ვინმე ამას ასეთი უხეში მანერით უარყოფს.

- ფაქტებიდან გამომდინარე ვსაუბრობ. შენ ნამდვილად არ ხარ ამ კანონის რეინკარნაცია. მტკიცებულება რომ გქონდეს, არ ინერვიულებდი უმეცარი დემონის სიტყვებზე.

ლედრიანომ ამოიოხრა.

„კიდევ ერთხელ გეტყვი“, - თქვა მან ცივად და მუქარით, თითის წვერები სათვალის ძირს დააჭირა.

და იმ მომენტში...

„ისევ ანელეზ ლედრიანო“, - გაისმა ვიღაცის ხმა მეორე სართულიდან.

მისი მიმართულებით გავიხედე და დავინახე ბიჭი, რომელიც შიგნით იყო აძვრული, ან უბრალოდ ფანჯრის ჩარჩოზე იჯდა.

მას წითელი თმა ჰქონდა და ჟოლოსფერი ფორმა ეცვა.

- მე მოვედი, დემონების მაგიური ძალა ვიგრძენი. მაშ, რა გვაქვს აქ?

წითურთმიანი ბიჭი მეორე სართულიდან გადახტა და ლედრიანოს წინ დაეშვა.

„ჯერ შენი სახელი უნდა წარმოთქვა. მე გმირთა აკადემიის მე-4 რანგის კურსდამთავრებული ვარ. რჩეული კლასის „ჯერგა კანონის“ მოწაფე. გმირი კანონის მესამე ბაზის რეინკარნაცია, წმინდა ალის რაინდ-გამანადგურებელი - ლაოს კანონი ჯილფორი.“ ამის თქმის შემდეგ, ბიჭმა ერთი ნაბიჯი გადადგა წინ. „და რა გქვია?“

- ჰმ, როგორც ჩანს, შენი ტონალური კრემიც საზიზღარია.

- რაა?..

ლაოსის სახის გამომეტყველებით თუ ვიმსჯელებთ, ის აშკარად ცუდ ხასიათზე იყო.

- რა თქვი ახლახან?

- როგორც ჩანს, ცუდი სმენა გაქვს. მე ვთქვი, რომ არც მე მგონია, რომ კენონი ხარ.

„მისმინე, უსახელო დემონო,“ გაბრაზებულმა თქვა ლაოსმა, „განა არ იცი, ვინ მოკლა შენი ლიდერი?“

- და ამიტომ იქცევი ასე მკაცრად? თუ გინდა, რომ ყალბი ისტორია დაიჯერო, იმდერე, მაგრამ სანამ რამეზე საუბარს დაიწყებ, მოწინააღმდეგე უნდა გამოიკვლიო.

ლაოსმა, აშკარად გაღიზიანებულმა, ენა დააწყაპუნა.

- ახლა ჯერ კიდევ გაქვს დრო. და მე დაუნდობელი არ ვარ, რადგან ყველას შეუძლია შეცდომა დაუშვას. - მუქარით, მან მთელი სხეულიდან ჯადოსნური ძალა გამოყო. - აღიარე, რომ გმირმა დაამარცხა დემონთა მბრძანებელი და კედელი შექმნა. მაშინ გაპატიებ. - თქვა ლაოსმა.

მისი სიტყვების გაგონებაზე სიცილი ვერ შევიკავე.

- ჰეი, ახლა ჩვენც არ გვაფასებ?

-ჰმ, ყველაფერი მესმის.

- რა-რა?

— გმირმა დაამარცხა დემონი მბრძანებელი ტირანი? როგორ შეგიძლია ასე ბრმად დაიჯერო და ამტკიცო ის, რაც თავად არასდროს გინახავს?

ლაოსმა გაბრაზებულმა შემომხედა, მისი მზერა მკვლელობის განზრახვით იყო სავსე.

- კარგი, მაშინ საკუთარ თავზე გამოსცდი გმირ კანონის ძალას, რომელმაც დემონი მბრძანებელი ტირანი დაამარცხა. ვფიქრობ, ეს დაგარწმუნებს.

- შეწყვიტე ლაოს. ის სტუმარია. თუ დააზარალებ, მერე ბევრი პრობლემა შეგექმნება, - თქვა ლედრიანომ, მის შეჩერებას რომ ცდილობდა.

გმირის მოკრძალებულ ძალას ვაჩვენებ .

- გთხოვ, გაჩერდი. თუ ასეთ ადგილას გაბრაზდები...

გამეცინა და ვუთხარი:

- ძალიან მინდა, რომ შენი ეს გმირული ძალა საკუთარ კანზე გამოვცადო.

- შენ შეხედე, თვითონაც არ ადარდებს.

ლედრიანომ ამოიოხრა, თითქოს გადაწყვიტა, რომ ამაზე უარი ეთქვა.

- მოემზადე დასჯისთვის.

ლაოსი წინ გადადგა, მისი სიტყვები არ გაითვალისწინა. მან მუშტები მაგრად შეკრა და ისინი მზინავმა ცეცხლმა დაიფარა.

- თვალებს ნუ დაახამებ. ახლა მაგარ რაღაცას ვაჩვენებ!!!

ლაოსი მაშინვე წინ წამოიწია მუშტით. წმინდა ალი ენერგიულად მომვარდა.

- ჰმ, ნუ დაახამებ თვალებს, ამბობ?..

ერთი წამით თვალები დავხუჭე. მომდევნო წამს წმინდა ალი გაქრა და ლაოსი უკან გადაადგეს. მრავალი წიგნის თაროს ჩამონგრევის შემდეგ, კედელს მიეჯახა და ბოლოს გაჩერდა.

- რა? ასეა?

— რა... ეს... ახლა რა...

როგორც ჩანს, თავად ლაოსმა ვერც კი გაიგო, რამ დააბრუნა უკან.

— ...რა... გააკეთე?..

- რას ამბობ, უბრალოდ თვალები დავხუჭე.

წმინდა ცეცხლმა ჩააქრო ჩემი დახამხამების ქარის წნევა, რომელშიც მე მაგიური ძალა ჩავდე. მან ასევე ლაოსის ანტიმაგია ნაწილებად დაშალა.

- ეს შეუძლებელია! ეს უბრალოდ არ შეიძლება იყოს!

როგორც ჩანს, ლაოსს უკვე აღარ შეეძლო გადაადგილება.

— დაამატეთ ეს თქვენს ისტორიის წიგნებში. „გმირის შთამომავალი თვალის დახამხამებაში დამარცხდა“.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „ოთხი წმინდანის ბარიერი“.

§ 10. გაფრთხილება

ჩემი სიტყვებით აღწერილობა ლაოსმა ხელები იატაკს მიადო და მთელი ძალა ფეხებში ჩადო, მაგრამ ჩემი თვალის ჩაკვრით დაღლილი სხეული არ ემორჩილებოდა და მაინც ვერ დგებოდა.

— ჯანდაბა... ჯანდაბა!

ლაოსმა კბილები დააჭირა და გაბრაზებულმა შემომხედა.

„საკმარისია ლაოს, წააგე“, - თქვა ლედრიანომ ჩემს წინ დადგა. „ბოდიშს ვიხდი მისი უხეშობისთვის. შეიძლება გთხოვო, რომ ჩემდამი პატივისცემის ნიშნად დატოვო ეს ადგილი?“

- რადგან ბოდიშს იხდი, ესე იგი *რატაც უნდა თქვა*.

„გეთანხმები, შესაძლოა გმირმა კანონმა არ დაამარცხა დემონი მბრძანებელი ტირანი. ბოლოს და ბოლოს, ჩვენ არ გვაქვს საშუალება ვიცოდეთ, რა მოხდა 2000 წლის წინ“, - ყოყმანის გარეშე უპასუხა ლედრიანომ.

მისმა სიტყვებმა ცოტა გამაკვირვა.

- როგორღაც ადვილად გამოიცვალე ფეხსაცმელი.

- მაგრამ ზუსტად ამის მოსმენა გინდოდა, არა? ძალის ასეთი დემონსტრირების შემდეგ, უბრალოდ იძულებული გახდები მეთქვა.

ძალიან ფხიზელი განაჩენია. მაგრამ მაინც ვერ ვხვდები, როგორ შეუძლია ადამიანს, რომელიც ასე სწრაფად ცდილობს ნაჯახის დამარხვას, ასეთი მტრული განწყობა გამოხატოს?

- და რაც შეეხება შენს პატივცემულობას? ამას აკეთებენ გმირი კანონის რეინკარნაციები?

- სიცოცხლე უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე პატივი. თუ პრობლემების მშვიდობიანად, თავის დახრით მოგვარება შეგიძლია, მაშინ ეს იმდენჯერ უნდა გააკეთო, რამდენჯერაც საჭირო იქნება.

ჰმ, დამაჯერებლად ჟღერს.

- კარგი მაშინ. წავიდეთ, საშა.

- ჰა?... სულ ესაა? მეგონა, უფრო მკაცრი იქნებოდი მათ მიმართ.

„ძნელად თუ შევძლებ ისეთი მოწინააღმდეგის დაცინვას, რომელმაც მთელი თავისი მტრობა დაკარგა.“

კარისკენ წავედით.

- ოჰ, გთხოვ, მოიცადე, - უკნიდან ლედრიანომ დაიძახა. - შეიძლება შენი სახელი გავიგო?

- ანოს ვოლდიგოდი.

კითხვაზე პასუხის გაცემის შემდეგ, კარი გავაღე და ჯადოსნური ბიბლიოთეკა დავტოვე.

„მოიცადე, დამელოდე...“ თქვა ელეონორამ და უკან გამომყვა. „ჭიშკართან მიგიყვან“, თქვა მან და საჩვენებელი თითი ასწია.

- მაგრამ აქედან შორს წასვლა არ არის.

- ნუ ღელავ. ჩათვალე, რომ ეს ჩემი ბოდიშია შექმნილი უსიამოვნებისთვის.

ამის თქმის შემდეგ ელეონორამ კარიბჭემდე მიგვიყვანა.

„ძალიან ვწუხვარ, რომ ჩხუბი დაიწყო. მაგრამ შენ იმდენად ძლიერი ხარ, ანოს, რომ მეც კი გამიკვირდა.“ თქვა მან, როცა გმირთა აკადემიიდან გამოსვლის შემდეგ დაგვემშვიდობა.

- რას ამბობ, ყველგან ვნებიანი ბიჭები არიან. პრობლემები იქნება, თუ ადამიანს გონია, რომ ყველაფრის ძალით მოგვარება შეიძლება.

„...საერთოდ არ იყო დამაჯერებელი გამოსვლა...“ წუწუნებდა საშა.

- ჰმ, რას გულისხმობ ამაში, საშა?

- ოჰ, განსაკუთრებული არაფერი.

ელეონორა ჩაიხითხითა, როცა ჩვენს საუბარს უყურებდა.

- ვხედავ, ძალიან ახლოს ხართ. ხვდებით ერთმანეთს?

- ჰა?... ნ-არაფერი... ისეთი!..

- მმ? მაშინ რატომ ნერვიულობ? - თქვა ელეონორამ, თითქოს დასცინოდა.

- რ-რა?! არ ვნერვიულობ!

- მესმის, მესმის. ჰმ, სწორია, არ ნერვიულობ. ჰმ.

ელეონორამ თავი დაუქნია.

საშამ მოლოდინით შემომხედა და შემდეგ ქვემოთ ჩაიხედა.

- რა?..

ელეონორამ ჩაიცინა.

- ანოს, ერთი წამით აქ მოდი.

ამის თქმის შემდეგ, ხელით მანიშნა.

- რაშია საქმე?

როდესაც მას მივუახლოვდი, ტუჩები პირდაპირ ყურთან მომიტანა.

„ჯობია გაცვლითი პროგრამა გამოტოვო. რადგან გმირთა აკადემია 2000 წლის შემდეგაც არ შეცვლილა.“ - ჩურჩულით მითხრა და მაშინვე მომშორდა.

- რას გულისხმობ?

— რაც ნაკლები იცი, მით უკეთესი შენთვის. ნახვამდის.

ელეონორა გაიღიმა და ისევ გმირთა აკადემიაში დაბრუნდა.

- რა თქვა მან?

2000 წლის შემდეგაც არ შეცვლილა, ამბობ?

- გააღე.

დეჯიტი აიძულა, შიგნით შემეშვა და კარიბჭე გავაღე.

- ჰეი, ანოს! რაზე ფიქრობ?

- რას ამბობ, ამჯერად ჩუმად ვიქნები. ქალაქით სათანადოდ დავტკბები.

- რააა?!...

მცირალა საშას გადავაგდე, შელოცვით „რეინელი“ დავიმალე და ჯადოსნური ძალა „ნაჯირათი“ ჩავახშო.

კარიბჭე გავიარე, ბაღი შემოვუარე და გარედან ჯადოსნურ ბიბლიოთეკას მივუახლოვდი. ზემოთ ავიხედე და დავინახე, რომ მეორე სართულზე ფანჯარა,

საიდანაც ლაოსი ცოტა ხნის წინ შემოვიდა, ღია იყო. მსუბუქად გადავხტი და შიგნით შევედი.

და სწორედ ამ დროს გავიგე ხმები.

— უსიამოვნო როლი გქონია, ლაოს.

- რა ჯანდაბაზე ლაპარაკობ?

პირველ სართულს გავხედე და დავინახე, რომ ლაოსი სამკურნალო მაგიის შუქით იყო გარშემორტყმული.

- მაგრამ დემონები საშინლად ძლიერები არიან.

ის ისე წამოდგა, თითქოს არაფერი მომხდარიყოს.

— რამდენი მათგანია ისეთივე ძლიერი?

„ამჟამად გაირადიტში ხუთი სტუდენტი ჩავიდა. ის ალბათ ერთ-ერთი მათგანია. სავარაუდოდ, დემონთა მბრძანებლის აკადემიაში ერთ-ერთი ყველაზე ძლიერი. ან მესამე კურსის სტუდენტია, ან იმავე ქაოსის თაობის წარმომადგენელი.“ მშვიდად უპასუხა ლედრიანომ.

- ამბობ, რომ ის რეინკარნირებული დემონი ლორდი ტირანია?

„მაშ, რა მოხდება, თუ ასეა?“ - გაისმა უმანკო ხმა მთელ ჯადოსნურ ბიბლიოთეკაში.

ის მოზარდს ეკუთვნოდა, რომელიც აქ იმავე ჟოლოსფერ ფორმაში იყო გამოწყობილი. მას ღია ფერის თმა, ქარვისფერი თვალები და მოწესრიგებული ნაკვთები ჰქონდა.

— დემონები ჩვენი მტრები არ არიან.

ლაოსმა გაიღიმა, თითქოს ეთანხმებოდა მას.

- კი, აბსოლუტურად მართალი ხარ. ზოგადი წარმოდგენა მაქვს, რამდენად ძლიერია. ის მართლაც ძლიერია. საშინლად ძლიერი. მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ ბრძოლაში მისი დამარცხება შეუძლებელია.

- გარდა ამისა, ახლა ისინი თავხედურად ჩათვლიან ადამიანებს სუსტებად.

„შენი შესრულებით მათ მოტყუებას ცდილობდი?“ იკითხა ლედრიანომ.

ლაოსმა თავი დაუქნია.

„ნეტავ გაცვლითი პროგრამის დღე უფრო ადრე დადგეს. მგონია, რომ ამიერიდან ხშირად მემახსოვრება დემონების შოკირებული სახეები“, - თქვა ქერამ.

ჰმ, ანუ განგებ მოიტყუა, თითქოს ჩემთან წააგო, რათა აკადემიებს შორის შეჯიბრის გამოცდა თავის სასარგებლოდ გამოეყენებინა? როგორც ჩანს, ადამიანები საერთოდ არ შეცვლილა, ისინი მხოლოდ ერთ რამეში არიან კარგები - პატარა ხრიკების კეთებაში.

მაგრამ ელეონორას სიტყვები აკადემიის შესახებ, რომელიც 2000 წლის შემდეგ არ იცვლება, ამ სამს უკავშირდება? ფხიზელი ფიქრისას ცხადია, რომ დემონების მიმართ წყენა არ გამქრალა, მაგრამ ჯერჯერობით მათ ქმედებებში ვერაფერს ვხედავ, გარდა მომავალი გაცვლითი პროგრამის სიხარულით აღსავსე მოლოდინისა.

- და ბოლოს და ბოლოს, წმინდა დედა ჩვენთანაა, არა, ელეონორ? - დაუძახა ქერამ დაბრუნებულ ელეონორას.

მაგრამ ქალმა არ უპასუხა.

- რა გჭირს?

— ...საერთოდ არაფერი.

ელეონორა კიბეებზე მარტო ავიდა.

„მე ჯერ კიდევ ვერ ვხვდები, რას ფიქრობს“, - თქვა ლედრიანომ.

ქერამ მწარედ გაიღიმა.

ის მეორე სართულზე ავიდა და ფანჯარასთან მივიდა, სადაც მე ვიჯექი. მან მზერა ფანჯრის გარეთ არსებულზე გადაიტანა.

არა.

ჩვენი თვალები გადაიკვეთა.

— ...

ელეონორამ პირი გააღო. ერთი ხმაც არ ამოუღია და მხოლოდ ტუჩებს ამოძრავებდა.

მგონი თქვა: „გაჩერდი, აქ არა“.

გაიღიმა და გარეთ მიუთითა. შემდეგ, ფლესის შელოცვით, ფანჯრიდან გადაფრინდა.

მე მას გავეყევი. ელეონორა ჯადოსნური ბიბლიოთეკიდან არც თუ ისე შორს ხის ჩრდილში გაჩერდა.

- გითხარი, რომ აქ ნებართვის გარეშე ვერ შემოხვალ. და გაგაფრთხილე კიდევ.

ბოლოს და ბოლოს, მას ჩემი დანახვა შეეძლო. მე „რეინელის“ ჯადოქრობა გავტეხე და ხორცშესხმული სახით გამოვჩნდი.

- შთამბეჭდავია. ცოტას თუ შეუძლია ჩემი შელოცვის გაშიფვრა.

- ჰი-ჰი-ჰი-ჰი. შენი გარეგნობა და მაგიური ძალა არ მინახავს, მაგრამ ბაზას ვერ დამალავ.

ყველაფერი ნათელია. ზოგადად, ის მართალია, მაგრამ, როგორც წესი, საფუძველი სწორედ მაგიური ძალის გამო ჩანს. ჩვეულებრივი ჯადოსნური თვალებით, თავად საფუძველი პირდაპირ არ ჩანს. თუმცა, როგორც ჩანს, გმირ კანონს ამის გაკეთება შეეძლო, რადგან კარგად ფლობდა საფუძვლის მაგიას.

- ახლა, როცა ყველაფერი იცი, ჯობია სახლში დაბრუნდე. რადგან გმირთა აკადემიასთან დაკავშირებული არაფერი კარგი არ გამოვა.

- გმირთა აკადემიის სტუდენტი არ ხარ?

- კი, მაგრამ არ გატყუებ.

- სად არის მტკიცებულება?

„მე არ მაქვს“, - ყოყმანის გარეშე უპასუხა ელეონორამ.

ეს იმდენად გულწრფელი იყო, რომ სიცილი ვერ შევიკავე.

- აა, ანუ არ გჯერა ჩემი?

- არა, უბრალოდ კარგი ადამიანი მომეჩვენე. შენს მიმართ პატივისცემის გამო, დღევანდელი თემიდან გადავუხვევ.

- მართლა? მაშინ შეგიძლია ერთ კითხვაზე მიპასუხო ჩემს მიმართ პატივისცემის ნიშნად? - სიხარულით იკითხა ელეონორამ.

ის ისეთი თავხედიანია. მომწონს.

- განაგრძეთ. ნებისმიერ კითხვაზე გიპასუხებთ.

— გაქვთ რეინკარნაციამდელი ცხოვრების მოგონებები?

- კი.

— იცნობდით გმირ კანონს?

- ეს უკვე მეორე კითხვაა.

- ოპ.

ელეონორას სახე ისე ჰქონდა, თითქოს რაღაც ზედმეტი ეთქვა და უხერხულობისგან ენა გამოყო.

- ეს უბედური შემთხვევა იყო.

- კანონი ვიცოდი. სანამ ხელახლა დავიბადებოდი, ერთმანეთს რაღაც დავპირდით. ხელახლა დავიბადე და მის სანახავად მოვედი.

- რა?..

ელეონორა გაკვირვებული იყო. ალბათ ვერ მიხვდა, რატომ ვუთხარი ეს.

- შენი ჯერია.

- მაშინ მეც გეტყვი რაღაცას, მაგრამ ჩვენს შორის დარჩეს.

ელეონორამ საჩვენებელი თითი ასწია.

- გპირდები.

და შემდეგ მისი უდარდელი გამომეტყველება უკიდურესად სერიოზულად შეიცვალა.

- გმირის კანონი აღარ არსებობს. ყოველ შემთხვევაში, არა ის კანონი, რომელსაც ეძებ.

- ჰმ, რას გულისხმობ?

- ის 2000 წლის წინ მოკლეს. მისი საძირკველი შეიძლება ისევ მასთან იყოს, მაგრამ ის აღარ არის გმირი. დარწმუნებული ვარ, რომ მისი ძეგლი მხოლოდ მწუხარებას მოგიტანთ.

შემდეგ შორიდან ყვირილი გავიგე: „ჰეი“ და მაშინვე „რეინელის“ სახელით დავიძალე.

- ელეონორ, რას აკეთებ იქ? ჰაინე ყველას აგროვებს!

„ს-ბოდიში, მალე მოვალ“, - თქვა მან და ჯადოსნური ბიბლიოთეკისკენ გაემართა.

„ელეონორა“, - დავუძახე მას.

ის გაჩერდა და ჩემსკენ შემობრუნდა.

- ვინ მოკლა?

„...ადამიანი“, - სევდიანად თქვა ელეონორამ.

§ 11. ერთი ნიჟარის ყელსაბამი

როდესაც გმირთა აკადემიიდან გამოვედი, საშა დავინახე, რომელიც კარიბჭესთან იყურებოდა.

- ის განსაკუთრებით მე მელოდებოდა, საშა.

ჩემი ზარის გაგონებაზე ღიმილით შემობრუნდა. მაგრამ, როგორც ჩანს, მაშინვე გადაიფიქრა და მზერა გაბრაზებულმა გაუბრწყინდა.

- არაფერს ველოდი. დიდი ხნით წახვედი? დიდი ხნით. ვნერვიულობდი, მეგონა იქ რაღაც მოხდა.

- დელავდი? და რაზე დელავდი ჩემზე?

- რაზე ლაპარაკობ?..

საშამ ერთი წამით გაიფიქრა და შემდეგ თქვა:

- ჯანდაბა, გაცვლით პროგრამამდე ყველას მოკლავ.

ჩამეცინა. და ის საკმაოდ კარგად მიგებს.

„გაცვლითი პროგრამა, პირველ რიგში, ორივე მხარის ჯადოსნური ფორმულების შესწავლის მიზნით კი არა, დილჰეიდსა და აზესიონს შორის მეგობრული ურთიერთობების დამყარების მიზნით ტარდება, ამიტომ პრობლემები შეგექმნებათ, თუ ისე მოიქცევით, თითქოს სახლში ხართ.“

— არ ვიცი, ხალხს ეს საერთოდ აქვს თუ არა გეგმებში.

საშა უეცრად გაჩუმდა, თითქოს რისხვა დაკარგა.

— ...მართლაც, იმის გათვალისწინებით, თუ როგორ დაამახინჯეს ისტორია თავიანთი ფაბრიკაციებით, ჩნდება ეჭვი, ნამდვილად არის თუ არა მეგობრობა მათი მიზანი...

წინ წავედი და საშამ დამეწია.

— როგორც ადრე ვთქვი, ჯერ ნაადრევია იმის დაშვება, რომ ადამიანები დემონების მიმართ მტრულად არიან განწყობილნი მხოლოდ იმიტომ, რომ მათ მომავალ თაობებს გადასცეს ცრუ ისტორია გმირი კანონის მიერ ჩემი დამარცხების შესახებ.

- რატომ?

— ძლევამოსილი და უკიდურესად ძლიერი დემონთა მბრძანებელი სამყაროში ჰარმონიას მხოლოდ საკუთარი ახირებით ამკვიდრებდა. ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ამის შემდეგ ადამიანები მის მიმართ შიშს დაივიწყებენ. არ არსებობს გარანტია, რომ მისი რეინკარნაციისას ის ამ სამყაროს ახირებით არ გაანადგურებს.

საშამ თავი დაუქნია, რითაც ჩემს სიტყვებს დაეთანხმა.

— მათ იცოდნენ, რომ ეს ტყუილი იყო, მაგრამ გადაწყვიტეს ეთქვათ, რომ გმირმა დაამარცხა იგი, რათა ხალხი დაემშვიდებინათ?

„შესაძლოა, ამის გაკეთება საუკეთესო შესაძლო გადაწყვეტილება იყო. ფაქტია, რომ დემონთა მბრძანებელი გარდაიცვალა, მაგრამ თუ იტყვი, რომ მას, ვისი ტირანიაც საზღვარი არ იცოდა, სინამდვილეში მშვიდობა სურდა, ამას ძნელად თუ ვინმე დაიჯერებს.“

იმდენად ძლიერად შთანთქა ისინი წყენისა და სიძულვილის მორევმა 2000 წლის წინ, მსოფლიო ომის დროს. ეს საშინლად ამაზრზენი იყო.

- გასაკვირი არ არის, რომ ამ ლეგენდის დაჯერებით, ისინი გმირების მაგარ შთამომავლებად ვითომ თავს აჩენენ და ცდილობენ დემონების წინაშე ურყევები გამოჩნდნენ. ეს საყვარელიც კია.

- და ამას ის ამბობს, ვინც თითქოს ესმის და შემდეგ, ბავშვივით, ამხელს თავზედ ადამიანებს?

საშამ უკმაყოფილოდ შემომხედა.

- რას ამბობ, უბრალოდ ძალიან საყვარლები იყვნენ. ამიტომ ნაზად მოვფერე თავზე.

— ... აჰ, გასაგებია. სწორედ ამას ეძახით მთელი ცხოვრების მანძილზე ფსიქოლოგიური ტრავმის მიყენებას.

არა მგონია, რამე სანერვიულო იყოს.

- კარგი, რას გულისხმობდი „მეგობრობა ნამდვილად მათი მიზანია“-ში? კიდევ რაღაც აღმოაჩინე, არა?

— გავარკვიე, მაგრამ სამწუხაროდ, სიტუაცია უფრო ნათელი არ გამხდარა. პირიქით, მეტი საიდუმლო იყო.

- როგორაა ეგ?

2000 წლის წინ ადამიანმა მოკლა გმირი კანონი. ეს ალბათ მას შემდეგ მოხდა, რაც მე კედლები ავაშენე და ხელახლა დავიბადე.

რა ჯანდაბა მოხდა იქ? რატომ მოკლეს გმირი, რომელიც მრავალჯერ ებრძოდა დემონთა მბრძანებელს და იხსნიდა კაცობრიობას, იმავე კაცობრიობის ხელით?
ძალაუფლებისთვის ბრძოლის მსხვერპლი იყო? თუ ეს ავოს დილჰევიას დამსახურება იყო?

ახლა ყველაზე სწრაფი რამ, რაც შეიძლება გაკეთდეს, ელეონორისთვის კითხვა იქნება.

- იმ კაცმა, სახელად ლაოსი, უბრალოდ მოიქცა, თითქოს მე ვცემე.

— ...აკადემიებს შორის კონკურსის გამოცდების დროს ჩვენი სიფხიზლის დასაწყნარებლად?

- და ასევე, როგორც ჩანს, ჩემი ძალის გაზომვა სურდათ. ის განზრახ იქცეოდა ასე გამომწვევად, რომ ჩხუბი დაეწყო.

- ჰმ, რა თავხედი ხალხია.

საშას მზერა გამჭოლი გახდა. ალბათ, ბოლოდროინდელი ჩხუბის გამო მათ მიმართ წყენა ჰქონდა. მაინტერესებს, რამეს ხომ არ გამიკეთებენ, თუ გამოცდებზე ერთმანეთს შევხვდებით.

- ჰეი, ანოს.

საშამ რაღაც შენიშნა და სახელოში ჩამქაჩა.

- იქით გაიხედე.

მან შეხედა ჭაღარა თმით და ნეიტრალური ნაკვთების მქონე ბიჭს და უცნაური ყავისფერი თმის მქონე გოგონას.

ეს რეი და მისა იყვნენ, ერთად მიდიოდნენ ქუჩებში.

- როგორც ჩანს, მან გულშემატკივართა კავშირისთვის მინიშნებების მიცემა დაასრულა.

- ოჰ, მოიცა! - დამიძახა საშამ და ხელი მომკიდა.

- რაშია საქმე?

- ეჰ... კარგი, ჩვენ მათ შევაჩერებთ.

- რა არის ეს?

- ჰმ... კარგი, შეიძლება არ ჩავერიოთ, მაგრამ, ხომ იცი, შეგვიძლია ჩავერიოთ.

ჰმ, არის რაღაც, რასაც არ მეუბნება.

- ჯანდაბა, შეგიძლია ასე ყურება შეწყვიტო? კარგი, მოკლედ, მისას რეი მოსწონს.

- ვაუ.

შემჩნევის დროც კი არ მქონდა.

საინტერესოა.

- რას იტყვი რეის შესახებ?

— ...არ ვიცი, რას ფიქრობს, მაგრამ მისასთან საკმაოდ ნორმალურად ურთიერთობს. და საერთოდ, შენ, როგორც მისმა მეგობარმა, არ უნდა იცოდე ამის შესახებ?

- სამწუხაროდ, ამ თემაზე არ გვისაუბრია.

- ...გასაგებია.

რეიმ და მისამ კუთხეში შეუხვიეს და მთავარ ქუჩაზე გავიდნენ.

- მოდით, მათ გავყვეთ.

- რააა?! არავითარ შემთხვევაში. ეს უტაქტობაა!

- კარგი, თუ არ გაინტერესებს, წასვლა არ არის საჭირო.

მათ კვალდაკვალ მეც მთავარ ქუჩაზე გავედი. აქ საკმაოდ ხალხმრავლობა იყო, მაგრამ ჩემი ჯადოსნური თვალები მათ ვერასდროს შეამჩნევდა.

ყურები რომ ავწიე, მათი საუბარი გავიგე.

- ჰე-ჰე-ჰე-ჰე, აქ შესანიშნავია. ამდენი სხვადასხვა დახლია.

— ისინი რამეს აღნიშნავენ?

რეიმ და მისამ, როგორც ყოველთვის, ერთმანეთს გაუღიმეს.

- როგორც ჩანს, დიდი გმირის, ჯერგის, წმინდა დაბადების დღეს აღნიშნავენ. ეს ეწერა გამოცდა-ექსპედიციის წინ მიღებულ ფურცელზე. მისი დაბადების დღე მალე მოდის და სულ ერთ თვეზე მეტხანს აღნიშნავენ.

- ვაუ.

რეი და მისა ბედნიერად სეირნობდნენ ქუჩაში ჩამწკრივებული სცენებისა და წარმოდგენების რიგებს ათვალიერებდნენ. უეცრად, მისას მზერა ერთ-ერთ მათგანზე გაჩერდა.

— გინდა სცადო?

- კი. მინდა ცოტათი გამოვცადო საკუთარი თავი.

ორივენი სამიზნეზე სროლის სცენას მიუახლოვდნენ. როგორც ჩანდა, საქმე ხის მშვილდით სამიზნეების დარტყმას გულისხმობდა.

სამიზნის რამდენიმე სახეობა იყო და თითოეულ მათგანზე მოხვედრისთვის სხვადასხვა პრიზს აძლევდნენ. დილჰეიდსა და აზესიონში ვალუტები განსხვავებული იყო, ამიტომ ფული წინასწარ გავცვალეთ. მისამ გადაიხადა და ხის მშვილდი აჩუქეს.

სამიზნემდე მანძილი 8 მეტრი იყო. თქვენ სამი ისარი გეძლევათ. მისამ დამიზნება მოახდინა, მშვილდის ძაფი მოქაჩა, მაგრამ სამივეჯერ ააცილა.

- აჰა-ჰა... არაფერი გამომივიდა.

როგორც ჩანს, მიშა ერთობოდა, მიუხედავად იმისა, რომ წააგო.

- იქნებ შენც სცადო, რეი?

- მოდი, მართალია, არასდროს მისროლია მშვილდი.

რეიმ სცენის მეპატრონეს ფული გადაუხადა და მისას ხის ბაფთა გამოართვა.

— რა მიზნისკენ ისწრაფოდით?

- ჰმ, ის იქ.

მიშამ სამიზნეზე მიუთითა. მოხვედრისთვის პრიზი ნიჟარის ფორმის ყელსაბამი იყო.

- იმედია, მივაღწევ.

რეიმ მშვილდის სიმი მოქაჩა და დამიზნება მოახდინა. გაფრენილი ისარი სამიზნეს ასცდა.

- ოჰ, რა სამწუხაროა. თითქმის მიხვდი.

- მაშინ შემდეგი მე ვიქნები.

რეიმ მშვიდად გაიღიმა.

- ჰმ, როგორ ამბობ ამას? არ შეგრცხვება, თუ გამოგრჩება?

— ფსონზე რას იტყვი?

- მაშინ, თუ გამოგრჩა, რამეთი გამიმასპინძლდი.

— შენჯღრიე.

როდესაც რეიმ ეს თქვა, ისარი უკვე სამიზნის ცენტრში მოხვდა.

- ვაუ! როგორც ყოველთვის, შესანიშნავად გამოგდის! და ზუსტად ცენტრში დაარტყი.

პირველად სროლა მშვილდით? მშვილდი შეიძლება ხმალი არ იყოს, მაგრამ რეის სწრაფი ზრდა არ შეცვლილა.

— ...ემოციების რა წარმოდგენელი გამოვლინებაა...

საშამ მათ ზურგს უკან შეხედა. ბოლოს და ბოლოს, დაინტერესდა.

- ჰმ, მაგრამ ისინი ყოველთვის ასე არ იქცევიან?

- არა, მათ გარშემო შექმნილი ატმოსფერო ახლა ჩვეულებრივზე სამჯერ სასიამოვნოა.

რატომღაც, საშას ისეთი სახე ჰქონდა, თითქოს მათზე შურდა.

„გილოცავთ. ასეთი უნარებით, არ დაიკარგებით, მაშინაც კი, როცა სრული სიბზნელე დადგება“, - თქვა სცენის მფლობელმა.

— ...უკანა სიბზნელე?

- უი, ბოდიში. ასეთი რამ წმინდა დაბადების დღეზე არ უნდა მეთქვა. რომელი ყელსაბამი გინდოდა?

სცენის მფლობელმა მათ რამდენიმე ნიჟარის ყელსაბამი აჩვენა.

— გაქვთ რომელიმე ერთი ნიჟარით?

პატრონმა ხელი თაროში ჩაყო და ნიჟარების ყელსაბამი აიღო.

- კი ბატონო. შეყვარებულს ჩააცვი.

პატრონმა რეის ორი მჭიდროდ დაკავშირებული ნიჟარით შეკერილი ყელსაბამი გადასცა.

„გმადლობთ“, მადლობა გადაუხადა რეიმ.

მიშამ მას თავი დაუკრა და გაუღიმა. რის შემდეგაც ისინი სცენიდან გავიდნენ.

- აჰა-ჰა, როგორც ჩანს, ჩვენზე არასწორი წარმოდგენა აქვს. ბოდიში, ყველაფერი ჩემი ბრალია.

- იცი, რატომღაც ამას მნიშვნელობაც კი არ მივაქციე.

- ოჰ... გასაგებია... აჰა-ჰა... - უხერხულად ჩაიცინა მიშამ.

— ეს არ გაწყენინებდა?

- ჰა? ზუსტად რა?

- თუ ანოსი მოგწონს, ალბათ უხერხულია, როცა ასეთი მცდარი წარმოდგენები ჩემთან დაკავშირებით ჩნდება.

ერთი წამით დაბნეულმა პირი გააღო, მაგრამ შემდეგ სწრაფად დაიწყო ხელების ქნევა.

- ა-სულაც არა. აქ ღრმად ცდებით! მე ნამდვილად პატივს ვცემ და ვაღმერთებ ბატონ ანოსს. მაგრამ ზოგადად, ეს ყველაფერი მხოლოდ იმიტომ მოვიფიქრეთ, რომ ძალიან გვეშინოდა, რადგან გულშემატკივართა კავშირი ერთობის წევრების საფარს წარმოადგენს. გარდა ამისა...

ამის გაგონებაზე რეიმ სასიამოვნოდ გაიღიმა.

- კარგი, ეს შესანიშნავია.

— ... ჰმ ... რა კარგია? ..

რეიმ მაშინვე აჩვენა მას ნიჟარების ყელსაბამი.

- მინდოდა შენთვის მომეწოდებინა.

- რა?..

მიშამ გაკვირვებულმა შეხედა რეის.

- ეს მადლობაა დედაჩემზე ზრუნვისთვის. მაპატიე, რომ განსაკუთრებული არაფერი გაქვა.

- მაგრამ... საბოლოოდ, მე ვერ შევასრულე ჩემი მოვალეობა. თქვენი დედა მხოლოდ ბატონი ანოსის ძალისხმევის წყალობით გადარჩა.

- მის გადასარჩენად შენს სიცოცხლეს გაწირავდი. მიუხედავად იმისა, რომ სინამდვილეში არ მიცნობდი. ეს საკმარისია მადლობის გადასახდელად.

— ...ცოტა უხერხულად მაყენებ, რომ ამაზე მეორედ საუბრობ...

- კი, მე თვითონაც მრცხვენია.

რეიმ მიშას პირდაპირ თვალებში შეხედა.

- მაგრამ... დარწმუნებული ხარ, რომ გინდა მომცე?..

— ფსონი მოვიგე, არა?

- აჰ... კარგი, კი...

მიშას ლოყები ოდნავ აუწითლდა.

- შეგიძლია ამის მიღება?

შერცხვენილმა თავი დაუქნია. რეის ყელსაბამი წაართვა და მაშინვე მისი ჩაცმა სცადა.

- ჰა? როგორ ხსნი? მოწყობილობა დილჰეიდში არსებულს არ ჰგავს...

- მომეცი საშუალება გავაკეთო.

რეიმ ყელსაბამი აიღო და ადვილად გახსნა საკეტი. მან მშვიდად შემოხვია ხელები მისას კისერზე და ყელსაბამი მასზე დაადო.

- აჰა-ჰა... ვწუხვარ, რომ მოგიწია... როგორ არის საქმე?..

- ეს ძალიან გიხდება.

მიშამ დარცხვენილმა დახედა.

- ძალიან ლამაზია. ორი ნიჟარა და ორი ლენტი. დილჰეიდში ასეთ რაღაცეებს იშვიათად ნახავთ. ახლა აზესიონში მოდაშია?

- შესაძლოა.

ამ დროს მათი საუბარი შეწყდა. ისინი უბრალოდ იდგნენ და ერთმანეთს უყურებდნენ ხმაურიანი ქალაქის შუაგულში, თითქოს დრო მათთვის გაჩერებულიყო. გარკვეული დროის შემდეგ რეიმ საბოლოოდ თქვა:

- მოდი, სხვა წარმოდგენებსაც გადავხედოთ.

- კარგი.

და წავიდნენ, ერთმანეთის გვერდიგვერდ დადიოდნენ. წმინდა დაბადების დღის აღსანიშნავად გამოსული ხალხის გამო ქუჩა კიდევ უფრო გადაჭედილი გახდა და, როგორც ჩანს, მისას ისე სიარული არ შეეძლო, როგორც სურდა.

- მიშა.

რეიმ მისი ხელი აიღო.

— ...ა-აჰ... ჰმ....

- ლიქსის ენაზე კარგად არ ვლაპარაკობ. უხერხული იქნებოდა, თუ დავიკარგებოდი.

- კი, მართალი ხარ...

ხელჩაკიდებულები ტკბებოდნენ იმ ადამიანების ღიმილით, რომლებიც წმინდა დაბადების დღეს აღნიშნავდნენ.

§ 12. შფოთვა

10 დღის შემდეგ. გაცვლითი პროგრამა დღეს იწყება.

მე და რეი სასტუმროს რესტორნიდან ჩვენს ოთახში დავბრუნდით და ის მაშინვე საწოლზე დაეცა.

- დასაძინებლად მიდიხარ?

-ჯერ კიდევ გვაქვს დრო.

შებერილმა მუცელმა ძილი აუწია და მალევე გავიგე მისი ხვრინვა.

ფანჯრიდან კაკუნი გაისმა. გავაღე და მის უკან მიშა დავინახე.

— რამე პრობლემაა?

— კატა მოვიდა. მიაუ.

როგორც კი მიშამ დაუძახა, ნაცნობი შავი კატა მივარდა. ის მიშას მხარზე გადახტა, შემდეგ კი ფანჯრის ჩარჩოზე. ეს იყო აივის ნეკრონი, შვიდი უძველესი დემონური იმპერატორიდან ერთ-ერთი.

— დილჰეიდში რამე მოხდა?

მე მასაც და მელჰეისსაც დავავალე, რომ ავოს დილჰეიას დილჰეიდში საქმიანობის შესახებ ინფორმაცია გაარკვიონ. რადგან ჩემთან შესახვედრად ამდენი შორი გზა გამოიარა, ეს სასწრაფოდ უნდა მომხდარიყო.

„როგორც ჩანს, სამი დემონი იმპერატორი დილჰეიდიდან გაქრა“, - თქვა შავმა კატა აივისმა.

- ვაუ. და სად წავიდნენ?

- გავიგე, რომ ისინი აქ ჩამოვიდნენ - გაირადიტში. ისინი გაქრნენ, მაგრამ ქალაქის საზღვრებს არ ტოვებენ. ისინი სადმე იმალებიან.

დაახლოებით იმ დროს, როდესაც გაცვლითი პროგრამა იწყებოდა, არა? მათი ქმედებებით თუ ვიმსჯელებთ, აშკარად რაღაცას გეგმავენ.

— ისინი რაიმე კავშირში არიან გმირთა აკადემიასთან?

„ჯერ არ ვიცი. მიუხედავად იმისა, რომ გმირთა აკადემიის წარმომადგენლებს შორის ქსელი გვაქვს, ჯერ არ არსებობს რაიმე კონტაქტის ნიშნები ისეთ ადამიანებთან, როგორც შვიდი უძველესი დემონი იმპერატორია.“

თუ გმირთა აკადემია ავოს დილჰევიასთან შეთქმულებაშია ჩართული, მაშინ საერთო სურათი ნათელი ხდება.

— განაგრძეთ დემონი იმპერატორების მოძრაობების მონიტორინგი.

- კი, ბატონო. და კიდევ ერთი რამ მინდა გითხრათ. შეიძლება ეს ავოს დილჰევიას არ უკავშირდებოდეს, მაგრამ ესეც მაწუხებს.

- და რა აზრი აქვს?

- აქ ჩამოსვლისას შემთხვევით გავიგე გეირადიტელთა ლეგენდის შესახებ სრული სიბნელის შესახებ.

ჰმ, სხვათა შორის, იმ სცენის მფლობელმაც ახსენა რაღაც ამის შესახებ.

- და რა პრობლემაა აქ?

- როგორც ჩანს, ეს ხალხში უძველესი დროიდან გადაეცემოდა. ნათქვამია, რომ მალე აზესიონს ისევ სრული სიბნელე შთანთქავს, მაგრამ არაფრის უნდა გვეშინოდეს. იმედით ილოცეთ. ჩვენი ლეგენდარული გმირისადმი. შემდეგ ის კვლავ მოვა და იმედის სხივით გაფანტავს სრული სიბნელეს.

როგორც ჩანს, ეს ჩვეულებრივი ამბავია.

— ვვარაუდობ, რომ სრული სიბნელე დემონ მბრძანებელ ტირანზე მიანიშნება.

- გინდა მომიყვე ეს ზღაპარი, რომელიც ჩემს ხელახლა დაბადებას წინასწარმეტყველებს?

- მართალია. შესაძლოა, ზეპირად გადასცეს, რათა გამოცოცხლების შემდეგ მალევე ისევ დაგესვენებინათ.

- ჰმ, მტკიცებულებები გაქვს?

— ლეგენდამ ცოტა შემაწუხა, ამიტომ გამოვიკვლიე. საბოლოოდ, აღმოვაჩინე, რომ ამ ზღაპარს გმირთა აკადემიის კურსდამთავრებულები მთელ აზესიონში ავრცელებენ. ამბობენ, რომ სრული სიბნელე ადამიანებს სასოწარკვეთას მოუტანს, მაგრამ გმირები არ განმარტავენ, თუ რას ნიშნავს ეს კონკრეტულად. ამბობენ, რომ მის დასაძლევად ცოდნა არ არის საჭირო.

ასეთი ისტორიები უნდა გავრცელდეს გმირებისადმი ნდობის დიდი კრედიტის გამო. ხალხს სჯეროდა ისეთი რამის, რაც უძველესი დროიდან არც კი ესმოდათ.

— ასე რომ, თქვენი სიტყვების პერიფრაზირებით: გმირთა აკადემია კვლავ ცდილობს რეინკარნირებული დემონი ლორდი ტირანტის მოკვლას დემონებისთვის ამის შესახებ ინფორმაციის გარეშე? და ამჯერად, სამუდამოდ, მისი საფუძვლის დატოვების გარეშე.

„თუ ზღაპარი იმაში მდგომარეობს, რომ დემონთა მბრძანებელი ტირანი სასოწარკვეთას მოიტანს, ის სწრაფად მოგვაღწევს ჩვენამდე, შვიდ უძველეს დემონ იმპერატორამდე. როგორც ჩანს, ისინი აპირებენ თავიანთი მტრის „უკუწოდების სიბნელის“ სახელით დამალვას, რათა დილჰეიდს შეჭრის საბაზი არ მისცენ.“

ჰარმონია დადგა სამყაროში. და დემონებსა და ადამიანებს შორის კონტაქტები შეწყდა. შესანიშნავი შესაძლებლობა, რომ მოხერხებულ მომენტს დაველოდო, ყალბი სახეებითა და არწივის თვალებით. როდესაც ხელახლა დავიბადე.

- სრულად ვაღიარებ, რომ ეს შესაძლებელია. უბრალოდ, აქ ერთი უცნაური რამ არის. საქმე იმაშია, რომ გმირთა აკადემიაში დემონთა მბრძანებლის სახელიც გადაეცემოდა - ავოს დილჰეიდა.

- დარწმუნებული ხარ?

- როგორც ჩანს, სტუდენტებს მასზე საუბარი მკაცრად ეკრძალებოდათ, მაგრამ მათ შორის არიან ისეთებიც, ვისაც პირის დახურვა არ შეუძლია. რა თქმა უნდა, არ ვამბობ, რომ ეს 100%-ით მართალია, მაგრამ თითქმის დარწმუნებული ვარ ამაში.

აივისი გაჩუმდა და ღრმად ჩაფიქრდა.

ჯერ კიდევ მესმის, რომ 2000 წლის განმავლობაში ისინი თავიანთ განზრახვებს მომავალ თაობებს ზღაპრებისა და ლეგენდების მეშვეობით გადასცემდნენ და დემონების ტირან-მბრძანებლის დამარცხების შესაძლებლობას ელოდნენ.

მაგრამ თუ მთავარი არასწორია - დემონთა მბრძანებლის სახელი, მაშინ მათ იდიოტებიც კი არ შეიძლება უწოდოთ. გმირთა აკადემია უბრალოდ ვერ შეძლებს ჩემს პოვნას და ცრუ დემონთა მბრძანებელს შეებრძოლება.

„რა მოხდება, თუ ეს სიტუაცია იმის გამო წარმოიქმნება, რომ ავოს დილჰეიდასა და გმირთა აკადემიის გეგმები ერთმანეთში გადაიხლართება?“ - იკითხა აივისმა.

- ვინ იცის. მაგრამ ეს სავსებით შესაძლებელია იმის გათვალისწინებით, რომ დემონი იმპერატორები გაირადიტში ჩავიდნენ.

სამი ბანაკი: ავოს დილჰეიდა, გმირთა აკადემია და მე, აქ და ახლა შევიკრიბეთ გაირადიტში და თითოეულს თავისი მოტივები აქვს. ნაკლებად სავარაუდოა, რომ

ყველაფერი უპრობლემოდ წარიმართოს. უნდა გავითვალისწინო, რომ შეიძლება რაღაც მოულოდნელი მოხდეს.

- შენი ამოცანაა სამი იმპერატორის ადგილსამყოფელის პოვნა. მე გმირთა აკადემიას შევისწავლი. გაცვლითი პროგრამა დღეს იწყება.

- კი ბატონო.

აივისი ფანჯრიდან გადახტა.

— მნიშვნელოვანი საქმეები გაქვთ?

მიშამ ორივე ხელით ფანჯრის ჩარჩოს მოჰკიდა ხელი და ფეხის წვერებზე დადგა, მხოლოდ თავი ჰქონდა გამოყოფილი.

- საქმე?

— დემონთა მბრძანებლისთვის მნიშვნელოვანი საკითხი?

აჰ, სწორედ ამაზე საუბრობს.

- ზუსტად. როგორც ჩანს, ძალიან უსიამოვნო ადგილას აღმოვჩნდით.

— დახმარება გჭირდებათ?

- როცა საჭიროა. გარეთ რას აკეთებ?

„აკადემიაში წავალ“, - გულგრილად თქვა მიშამ.

— ცოტა ადრე ხომ არ არის?

- დღეს პირველი დღეა.

ძალიან ჰგავს მიშას სულს.

ფანჯარასთან მივვარდი და გარეთ გავედი. მიშამ გაკვირვებულმა ამიხედა.

- ერთად წავიდეთ.

- კი.

კმაყოფილმა გაიღიმა.

მე და მიშა უდარდელად მივდიოდით გმირთა აკადემიისკენ.

როგორც კი კარიბჭეს შევეხე, ჯადოსნურმა გასაღებმა ავტომატურად გააღო იგი, ალბათ იმიტომ, რომ დეჯიტის პირობებში შეიცვალა.

აკადემიის კარიბჭე გავიარეთ და შევედით.

- სხვათა შორის, სად უნდა წავიდეთ?

— ფართო აუდიტორიისთვის.

მიშამ ირგვლივ მიმოიხედა.

- იქ.

მან მიუთითა იმ მიმართულებით, სადაც დიდი აუდიტორიისკენ მიმავალი აბრა იყო. როგორც ჩანს, ის დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტებისთვის იყო მომზადებული. აბრაზე მითითებული მითითებების შესაბამისად, კიბეებზე ავედით და დერეფნის ბოლოში გავედით.

დერეფნის ბოლოს ორმაგი კარი იყო. წარწერაზე ეწერა: „დიდი აუდიტორია“.

კარის გაღებისას დავინახეთ, რომ შიგნით საკმაოდ ფართო იყო. უკანა სავარძლები ძალიან მაღალი იყო, მასწავლებლის მაგიდა კი ყველაზე ძირში, ისე რომ დაფა ნებისმიერი ადგილიდან ჩანდა.

- დიდი.

— გაცვლით პროგრამაში ბევრი სტუდენტი მონაწილეობს.

მხოლოდ დემონთა მბრძანებლის აკადემიიდან ორი კლასი უნდა იყოს. და თუ გმირთა აკადემიის სტუდენტებსაც დაამატებთ, ასეთ უზარმაზარ აუდიტორიაშიც კი ადგილი ძლივს დარჩება.

- ვაუ, ანოს. დილა მშვიდობისა.

გრძელთმიანმა შავგვრემანმა პირველი რიგიდან დამიქნია ხელი. ეს ელეონორა იყო. ის ფრთხილად ავიდა დიდი აუდიტორიის კიბეებზე და მოგვიახლოვდა.

- ადრე მოხვედი. მართლა შესანიშნავი მოსწავლე ხარ?

- რას ამბობ, უბრალოდ მომინდა.

მიშამ გაკვირვებულმა თავი დახარა.

— ნაცნობი?

- ოჰ, ბოდიში. ჯერ არ გამაცანი. მე ელეონორ ბიანკა მქვია, გმირთა აკადემიის მესამე კურსზე ვარ.

რის შემდეგაც მიშამ თავი დაუქნია.

— დემონთა მბრძანებლის აკადემიის პირველი კურსის სტუდენტი, მიშა ნეკრონი.

- სასიამოვნოა შენი გაცნობა, მიშენკა. შეგიძლია უბრალოდ ელეონორა დამიძახო.

- სასიამოვნოა შენი გაცნობა.

- ზუსტად დროზე მოხვედი. მინდოდა გმირ კანონზე მეკითხა...

„ვაუ“, უეცრად შესასვლელიდან ხმა გაისმა, „აქ რა გვაქვს? ხომ არ შეიძლება, გიპასუხო, მძაო დემონთა მბრძანებლის აკადემიიდან?“

დარბაზში შემოვიდა ის ქერა ბიჭი, რომელიც ჯადოსნურ ბიბლიოთეკაში დავინახე. მასთან ერთად ლედრიანო და ლაოსი შევიდნენ.

— სასიამოვნოა თქვენი გაცნობა. მე ვარ გმირთა აკადემიის მესამე რანგის კურსდამთავრებული, რჩეული კლასის „ჯერგა კანონის“ სტუდენტი, გმირის კანონის მეორე ბირთვის რეინკარნაცია და წმინდა მიწის რაინდ-შემქმნელი, ჰაინე კანონი იორგ.

ჰმ, ვხედავ, ყველას უყვარს ხანგრძლივი წარმოდგენები.

- გავიგე, რომ ლაოსმა პრობლემები შეგიქმნა. უნდა აპატიო, ცოტა თავხედია.

- ბოდიშის მოხდის საფუძველი არ გაქვს. უბრალოდ ცოტას ვთამაშობდით.

ჰაინეს გვერდით მდგომმა ლაოსმა უკმაყოფილო სახე მიიღო.

- ეს შენი მხრიდან ძალიან დამამცირებელია. ჰო, კარგი. იქნებ, რადგან შანსი გაქვს, ჩემთან თამაში დაიწყო?

- ვაუ, მერე რა გინდა ვითამაშოთ?

— დღევანდელი გაკვეთილი ლექცია იქნება. კულტურულ-ჯანდაცვითი ღონისძიების სახით, ჩვენ დავგეგმეთ დელზოგეიდსა და არკლანისკას შორის რაღაც ბრძოლის მსგავსი შეჯიბრის ჩატარება. მოდით, ასე მოვიქცეთ: დამარცხებული უპასუხებს გამარჯვებულის მიერ დასმულ ნებისმიერ კითხვას.

ნათელია.

- როგორც გნებავთ.

- კარგი მაშინ...

ჰაინემ გამოიყენა შელოცვა „ზექტ“. მასზე ეწერა: „დღევანდელი შეჯიბრის დამარცხებული გამარჯვებულის კითხვას დამალვის გარეშე უპასუხებს“.

„სხვათა შორის, მაინტერესებს ვინ არის დემონი ლორდი ტირანი“, - იკითხა ჰაინემ, თითქოს ჩვენ გვაკვირდებოდა.

- ოჰ, კი, რაც შეეხება საბრძოლო შეჯიბრს...

„ზექტზე“ ხელი მოვაწერე ყოველგვარი ფიქრის გარეშე.

- ვაუ, დარწმუნებული ხარ ამაში? რა ადვილი იყო შენთვის ხელის მოწერა. არ გგონია, რომ ჯადოსნური ბრძოლისგან განსხვავებით, შიშველი ძალით ვერ შეძლებ გარღვევას?

- გსურთ იცოდეთ ვინ არის ტირან-დემონთა მბრძანებელი, განაგრძეთ. გარდა ამისა, რა მნიშვნელობა აქვს: ლექციებს თუ პირობებს? ბოლოს და ბოლოს, მე მაინც არ წავაგებ. - ავუხსენი აშკარა ფაქტი ჰაინეს ბანდას.

§ 13. გმირთა აკადემიის გაკვეთილი

ჰაინემ უდანაშაულოდ გაიღიმა.

- ინანებ, რომ ასე დაუფასებ ხალხს, ძმაო.

ამის თქმის შემდეგ, ჰაინე და მისი კომპანია დიდი აუდიტორიის წინა რიგში გავიდნენ.

- ანოს.

ელეონორამ ხელით მანიშნა. მივუახლოვდი და ჩამჩურჩულა:

- რა გჭირს? გაგაფრთხილე. დაგავიწყდა?

- თქვენ თქვით, რომ 2000 წლის განმავლობაში არაფერი შეცვლილა?

ელეონორამ თავი დაუქნია.

- მაშინ არაფერია სანერვიულო. 2000 წლის წინანდელმა ადამიანებმა ყოველთვის ისწავლეს, რომ შეთქმულების მცდელობა უსარგებლოა.

ჩემი სიტყვების გაგონებაზე ელეონორამ დაბნეულმა პირი გააღო.

- რა იყო შენი ნამდვილი სახელი, ანოს?

- ზუსტად იგივე.

- ანოს ვოლდიგოდს გულისხმობ?

თავი დავუქნიე და ელეონორა ღრმად ჩაფიქრდა. როგორც ჩანს, ვერ იხსენებდა.

— როგორც ჩანს, ხალხს ჩემი სახელი სრულიად დაავიწყდა.

„მაშინაც კი, თუ ცნობილი დემონი ხარ, მაინც ფრთხილად უნდა იყო“, - გამაფრთხილა ელეონორამ და შემობრუნდა.

- ელეონორა.

თავი ჩემსკენ მოაბრუნა. ელეონორამ თითქოს თვალებით იკითხა: „კიდევ რა?“

— რა გქვია ხელახლა დაბადებამდე?

- ისევე როგორც შენს შემთხვევაში, მე ყოველთვის ელეონორას მეძახდნენ.

აზესიონის ყველა მნიშვნელოვანი ფიგურა კარგად მახსოვს, მაგრამ მისი სახელი ნამდვილად არ გამიგია. მას შეუძლია უშუალოდ დაინახოს საძირკველი. ძნელი წარმოსადგენია, რომ ასეთი ადამიანის სახელი მითიურ ეპოქაშიც კი უცნობი დარჩეს.

- არამგონია ანოსი გავიცნოთ, რადგან საერთოდ არ მახსოვხარ.

წარსული ცხოვრებების მოგონებები აქვს? ანუ, დიდი ალბათობით, ჩემი რეინკარნაციის შემდეგ დაიბადა. ეს მას შემდეგაც უნდა მომხდარიყო, რაც დემონთა მბრძანებლის, ტირანის სახელი ავოს დილჰევიად გადაიწერა.

- ნახვამდის.

ის ჰაინესთან და მის ამხანაგებთან წავიდა.

„როდის შეხვდით?“ გაკვირვებულმა იკითხა მიშამ.

- ჩვენი გაირადიტში ჩასვლის დღეს.

მიშამ ყურადღებით შეხედა ელეონორას, რომელიც წინა რიგში იჯდა.

— ...ის სევდიანად გამოიყურება... — ...ის სევდიანად გამოიყურება...

- ელეონორა?

მიშამ თავი დაუქნია.

— არ ფიქრობ, რომ მას საკმაოდ უდარდელი ხასიათი აქვს?

- გარეთ, კი.

ელეონორას გავხედე, მაგრამ მას ისევ იგივე უდარდელი და მოდუნებული გამომეტყველება ჰქონდა სახეზე.

- მაგრამ შეიძლება ვცდებოდე.

— ძნელია მისი გაგება?

მიშამ თავი დაუქნია.

- დაივიწყე.

- არა.

ყოველ შემთხვევაში, ელეონორამ ნამდვილად იცის რაღაც გმირთა აკადემიის გეგმების შესახებ. და ის არ ეთანხმება მათ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ის არ გამაფრთხილებდა. და

თუ ასეა, გასაკვირი არ არის, რომ დაუდევრობის წილბის მიღმა ის სინამდვილეში იტანჯება.

— არ დამავიწყდება.

მიშამ რამდენჯერმე დაახამხამა თვალები და შემდეგ ოდნავ გაიღიმა.

- კეთილი ხარ.

- რას ლაპარაკობ, უბრალოდ კარგი, ჯადოსნური თვალები გაქვს.

მიშამ თავი გააქნია.

— ელეონორას.

- გგონია, ზედმეტად შემაწუხებელი ვარ?

- მართლა?

- როგორც ჩანს, მან იცის, რა მოხდა ჩემი რეინკარნაციის დროს. შესაძლოა, ამან ავოს დილჰევიასთან მიმიყვანოს.

მიშამ ყურადღებით შემომხედა.

„თუ ის მათ წვრილმან ინტრიგებში ჩაითრია, სიამოვნებით დავეხმარები.“

მიშამ გაიღიმა.

- ძალიან შენს სულში.

მიშა თითქოს ზუსტად ხვდებოდა, რა ხდებოდა ჩემი სულის სიღრმეში. ეს რატომღაც შემაშფოთებელია.

— იქნებ დავჯდეთ?

- მოდით.

აუდიტორიაში ადგილები ორ დიდ სექციად იყო დაყოფილი. მათზე გაკრული აბრების მიხედვით, ცენტრში, დაფის მარჯვენა მხარეს ადგილები გმირების აკადემიისთვის იყო განკუთვნილი, ხოლო მარცხენა მხარეს - დემონთა მბრძანებლის აკადემიისთვის.

მე და მიშა მარცხენა მხარეს გავედით და სადღაც შუაში დავსხედით. გარკვეული დროის შემდეგ, აკადემიაში მოსული სტუდენტები ერთმანეთის მიყოლებით აუდიტორიაში შესვლას შეუდგნენ. აქვე შეიკრიბნენ მიშა, საშა, საიმპერატორო ოჯახების წევრების ჯგუფი, გულშემატკივრთა კავშირი.

გმირთა აკადემიის სტუდენტებიც სრული შემადგენლობით მივიდნენ და მარჯვენა მხარეს ყველა ადგილი დაიკავეს, მხოლოდ ერთი დარჩა. ისევე, როგორც დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტები შავ-თეთრ ფორმაში მყოფ სტუდენტებად გაიყვნენ, გმირთა აკადემიის სტუდენტებს შორის იყვნენ ზოგმა ჟოლოსფერი, ზოგმა კი მუქი ლურჯი ფორმები.

ლედრიანოს, ლაოსისა და ჰაინეს ჟოლოსფერ ფორმაში გამოწყობილი სტუდენტები, ალბათ, რჩეული კლასის „გერგა კანონის“ სტუდენტები იყვნენ. აქ ძნელად თუ შევცდები, იმის გათვალისწინებით, რომ ჟოლოსფერ ფორმაში გამოწყობილი სტუდენტები ძალიან ცოტანი იყვნენ.

გაკვეთილი იწყებოდა. ვიღაცამ ზურგში ხელი ჩამარტყა.

„ბატონო ანოს, რეის შესახებ რას იტყვით?“ შემფოთებულმა იკითხა მიშამ.

სხვათა შორის, ის ჯერ კიდევ არ მოსულა.

- ისევ საწოლში დაბრუნდა.

და როგორც ჩანს, ის არასდროს გაღვიძებია. თუმცა, თავხედი იყო, იმის გათვალისწინებით, რომ დღეს გაკვეთილების პირველი დღეა.

- კარგი, ეს მხოლოდ გაკვეთილებია. მე მას ვიცნობ. თუნდაც დააგვიანოს, მაინც უმანკო გამომეტყველებით გამოჩნდება.

- აჰა-ჰა... კი...

გაკვეთილის დაწყების ზარი დაირეკა. დემონ მბრძანებლის აკადემიასთან შედარებით, მას უფრო რბილი ტონი ჰქონდა. ზარის დარეკვიდან მალევე, კლასში მენო შემოვიდა, რომელსაც მკაცრი გამომეტყველების შუახნის მამაკაცი მოჰყვა.

წითელი მოსასხამი ეცვა და სახეზე დამაბული გამომეტყველება ჰქონდა. ალბათ გმირთა აკადემიის მასწავლებელი იყო.

„დაჯექით“, თქვა კაცმა დაბალი ხმით.

ამის შემდეგ, სტუდენტები, რომლებიც აქამდე ფეხზე იდგნენ, თავიანთ ადგილებზე დასხდნენ.

„დღეს ვიწყებთ გაცვლით პროგრამას, რომლის შესახებაც დიდი ხანია იცით. დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ბატონებო, მე დიეგო კანონ იჯეისიკა ვარ. მე ვარ გმირთა აკადემიის დირექტორი და შერჩეული კლასის, „გერგა კანონის“ დამრიგებელი.“

ანუ არჩეულ კლასს თავად აკადემიის დირექტორი ხელმძღვანელობს? როგორც ჩანს, ის საკმაოდ გულმოდგინეა. გმირების შთამომავლების სახელებით თუ ვიმსჯელებთ, დიეგოც კანონის რეინკარნაციად უნდა ჩაითვალოს.

სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ის გმირთა აკადემიის კურსდამთავრებულია. ირკვევა, რომ იქ იგივე ადამიანები ასწავლიან, ვინც იქ სწავლობდა და ამგვარად, ისინი თავიანთ მითითებებს უცვლელად გადასცემენ მომავალ თაობებს.

მაგრამ გარეგნულად, ის ასევე არ ჰგავს იმ კანონს, რომელსაც 2000 წლის წინ ვიცნობდი.

— ნება მომეცით, გაგაცნოთ ჩემი სტუდენტები. ეს არის ქალბატონი მენო ისტორია, დემონ ლორდის აკადემიის მასწავლებელი. ის შესანიშნავი მასწავლებელია, რომელიც მრავალი წელია დემონ ლორდის აკადემიის მესამე კლასებს ასწავლის. გთხოვთ, თავაზიანად მოეკიდოთ მას.

მენომ ერთი ნაბიჯი წინ გადადგა.

„მე მენო ისტორია ვარ. გაცვლითი პროგრამის განმავლობაში თქვენს სამსახურში ვარ. სასიამოვნოა თქვენი გაცნობა“, - თქვა მან და გაიღიმა.

- ასე რომ, გაკვეთილი გაკვეთილია, მაგრამ რადგან დღეს გაცვლითი პროგრამის პირველი დღეა, თქვენ ჯერ კარგად არ იცნობთ ერთმანეთს. ამიტომ, დავიწყებთ მარტივი კულტურული და ჯანდაცვის ღონისძიებით, რათა ყველა ერთმანეთის თანაკლასელები გახდეთ.

დიეგომ მაგიის გამოყენებით დაფაზე შემდეგი სიტყვები დაწერა:

„გაკვეთილი-კონკურსი აკადემიებს შორის“

— აკადემიებს შორის შეჯიბრის გაკვეთილი. შეიძლება მასშტაბურად ჟღერდეს, მაგრამ სინამდვილეში ერთი აკადემიის სტუდენტები უბრალოდ კითხვებს დასვამენ, ხოლო მეორე აკადემიის სტუდენტები უპასუხებენ. იმარჯვებს ის აკადემია, რომელსაც სწორი პასუხების ყველაზე მაღალი პროცენტი აქვს.

კითხვა-პასუხის მეთოდით შესაძლებელია თითოეული აკადემიის ძლიერი მხარეებისა და ღონის დადგენა.

— შემდეგ, მაგალითად, პირველ კითხვას დასვამს გმირთა აკადემია. მე-2 რანგი, ლედრიანო.

დიეგოს ხმაზე ლედრიანო წამოდგა.

— დასვით კითხვა.

- კარგი.

ლედრიანომ სათვალე საჩვენებელი თითით შეისწორა.

— დავიწყეთ ელემენტარული კითხვით. გმირებს აქვთ შელოცვა, სახელწოდებით „ლიპიდ ¹“. მითხარით, რა ეფექტი აქვს მას და დაწერეთ მისი მაგიური ფორმულა.

დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტებმა მაშინვე დაიწყეს ხმაური.

- რა?.. საერთოდ რატომ უნდა ვიცოდეთ ამის შესახებ?..

- კი, დემონ ლორდის აკადემიაში ამას არ ასწავლიან...

„აჰ, მაგრამ იქნებ მესამე კურსელებმა იციან?“ - ერთმანეთში საუბრობდნენ პირველკურსელები.

მენომ ხელები შემოჰკრა.

- კარგი, ნუ იხმაურებთ, ბიჭებო. მესამე კურსის სტუდენტი რივესტი.

შავ ფორმაში გამოწყობილი ბიჭი ფეხზე წამოდგა.

- ბოდიში... კითხვაზე პასუხი იცი?

— ...არა, არ ვიცი. თუმცა, მიინდა გითხრათ, ქალბატონო მენო. ეს ხომ თავად აკადემიებს შორის შეჯიბრის გაკვეთილის ხარვეზი არ არის? ჩვენ უბრალოდ არ ვიცით, რას სწავლობს მეორე აკადემია და ეს არ იქნება სამართლიანი კულტურული და ჯანდაცვის ღონისძიება, თუ არ ავკრძალავთ ყველაფერს, გარდა ყველაზე ზოგადი კითხვებისა.

მიუხედავად იმისა, რომ ის მშვიდად საუბრობდა, სინამდვილეში რივესტი მათ აკრიტიკებდა.

„ეს საკმაოდ ზოგადი კითხვა მეჩვენება“, - შეეწინააღმდეგა ლედრიანო. „არ გგონია, რომ გაკვეთილზე შესვენებაზე საკმარისად ცუდად სწავლის საბაზად საუბრობ?“ ლედრიანომ საკმაოდ მკაცრად გაკიცხა.

რივესტი პირქუში გახდა.

— ამ შემთხვევაში, იცით შელოცვა „ნედრა ²“-ის ეფექტი და მისი მაგიური ფორმულა?

რივესტის გამომეტყველებით თუ ვიმსჯელებთ, დარწმუნებული იყო, რომ ვერ იცნობდნენ. მაგრამ ლედრიანო გაიღიმა.

- კი.

მან დაფაზე ჯადოსნური ფორმულა დახატა და ახსნა დაიწყო.

— „ნედრას“ მაგიური ეფექტი ძირითადად ცხოველების ტრანსფორმაციაშია ჯადოსნური ძალის საშუალებით. არსებითად, ეს ფიზიკური შესაძლებლობების ზრდაა, მაგრამ ცვლილებები დამოკიდებულია ცხოველის ტიპსა და მსროლელზე. ზოგიერთ შემთხვევაში, ინტელექტი მცირდება, ზოგიერთ შემთხვევაში კი ცხოველები, პირიქით, იწყებენ ადამიანის მეტყველების გაგებას. „ნედრას“ მიერ ტრანსფორმირებულ ცხოველს დემონურ მხედს უწოდებენ. როგორც ჩანს, ახლა დილჰეიდში აკრძალულია „ნედრას“ გამოყენება ცხოველებზე, გარდა გარკვეული პირობებისა.

როგორც ჩანს, რივესტს არაფერი ჰქონდა სათქმელი.

- რას იტყვი?

„...მართალია“, თქვა მენომ.

ის აღფრთოვანებული იყო ახსნით და ლედრიანოს მიერ დახატული ჯადოსნური ფორმულის გამოჩენით.

- როგორც ჩანს, ელემენტარული კითხვებიც კი თქვენი მესამე კურსის სტუდენტებისთვისაც კი რთულია. მეშინია, რომ ცოდნის აშკარა სხვაობის გათვალისწინებით, აკადემიებს შორის გამოცდის გაკვეთილი უნდა გავაუქმოთ. ან იქნებ წინ წავიყვანოთ? - შესთავაზა ლედრიანომ.

- კი, ალბათ. არ მეგონა, რომ არსებობდნენ სტუდენტები, რომლებსაც „ლიხიდის“ შესახებ არაფერი იცოდნენ... - ჩაილაპარაკა გაოცებულმა დიეგომ.

მისი გამომეტყველება იმდენად ეშმაკური იყო.

- ბატონო დიეგო, შემოიძლია...

მენომ დიეგო აუდიტორიის კუთხეში წაიყვანა.

— ...ჩვენ სხვა რამეზე შევთანხმდით. განა ორივე აკადემიის ბავშვებს დღევანდელ კულტურულ და ჯანდაცვის ღონისძიებაზე არ უნდა გაეცნობიერებინათ, რომ მათ ისეთი რამ ისწავლეს, რაც საერთოდ არ იცოდნენ?

არამგონია, სხვა სტუდენტებმა გაიგონ, მაგრამ ჩემი ყურები აშკარად იჭერდა მათ მიერ წარმოთქმულ ყველა სიტყვას.

„რა თქმა უნდა, მართალი ხარ, მაგრამ მეგონა, რომ რაღაც თავისთავად იცოდნენ. არ მეგონა, რომ დემონთა მბრძანებლის აკადემიას ასეთი დაბალი დონე ექნებოდა... არა, ბოდიშს გიხდით, ეს ჩემი შეცდომა იყო...“

გმირთა აკადემიიდან ხითხითი გაისმა. მენოსგან განსხვავებით, დიეგო დაბალი ხმით არ ლაპარაკობდა. თითქოს ამას განგებ აკეთებდა.

„ბატონებო, სიცილი არ არის თავაზიანი. რაც არ უნდა დაბალი ყოფილიყო მათი დონე, ისინი მაინც ცდილობდნენ თავიანთი შესაძლებლობების მაქსიმალურად გამოყენებას“, - თქვა დიეგომ და მენოს გვერდი აუარა.

და არ გამომრჩა ის მკრთალი ღიმილი, რომელიც მის სახეზე წამის შემდეგ გამოჩნდა. თავისი განცხადებით, ის სტუდენტებს საყვედურობდა და სულელებად გვაქცევდა. ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ასეთ რამეს იტყოდა, დემონთა მბრძანებლის აკადემია რომ აინტერესებდეს.

- მოდით, ვიფიქროთ, როგორ შეგვიძლია თქვენს დონესთან მაქსიმალურად ადაპტირება.

მენუმ ტუჩები მოიკვნია. ალბათ გაღიზიანებული იყო, მაგრამ აშკარა იყო, რომ ღიად არ გამოხატავდა მტრობას, ეს მისი ძლიერი მხარე არ იყო. არსებულ ვითარებაში ეს იგივე იყო, რაც დემონ ლორდის აკადემიის ყველა სტუდენტი გმირთა აკადემიაზე დაბლა ჩათვალს.

ასეთ საზიზღარ ბრძოლებში ადამიანები დემონებზე ერთი საფეხურით მაღლა დგანან. მათი უნარი, სხვების ზემოდან დანახვისას აშკარა მტრობის გამოვლენის გარეშე, საკმაოდ გულუბრყვილო დემონებისთვის შეუძლებელია იმიტირებული იყოს.

და ეს ცოტა აუტანელია.

— „ლიპიდის“ მაგიური ეფექტი იარაღს, ჯავშანსა და საგნებს წმინდა ძალას ანიჭებს.

ავდექი და წინა კითხვას ვუპასუხე.

— მარტივად რომ ვთქვათ, „ლიპიდის“ გამოყენებით თქვენ აძლიერებთ ობიექტის შესაძლებლობებს. მისი გავლენით, ხმალი უკეთესად ჭრის და წამლის სამკურნალო ეფექტიც გაიზრდება. გარდა ამისა, სრულყოფილად დაუფლებულ „ლიპიდს“ შეუძლია ჩვეულებრივი ობიექტი ჯადოსნურ არტეფაქტად აქციოს. ბუნებრივია, ამისთვის კოლოსალური ჯადოსნური ძალა იქნება საჭირო - ასზე მეტი ბრძენი, ამიტომ ამის გაკეთება მაშინვე შეუძლებელია.

დაფაზე ჯადოსნური ფორმულა „ლიპიდა“ დავხატე.

- ანოს...

მენომ გაიღიმა და შემომხედა.

- კარგი, როგორ არის საქმე?

— ...მართალია... და ჯადოსნური ფორმულაც სწორია... — წუწუნებდა დიეგო. — ...მაგრამ იდეალური „ლიპიდით“ საგნების ჯადოსნურ არტეფაქტებად გადაქცევის შესაძლებლობა დიდი გაზვიადებაა. მათი ძალა, საუკეთესო შემთხვევაში, არტეფაქტებთან ახლოს იქნება. „ლიპიდით“ ჯადოსნური არტეფაქტის შექმნა შეუძლებელია. ვხედავ, გულმოდგინედ სწავლობდი, მაგრამ როგორც ჩანს, საკმარისად არ მოგიტყუებია კვლევის გალამაზებული შედეგებით.

მას შემდეგ, რაც დიეგომ ხმაში ზიზღის ელფერი დაჰკრავდა და ყველაფერი ახსნა, გმირთა აკადემიის სტუდენტებმა სიცილი ვერ შეიკავეს.

— მე ისედაც კარგი მეგონა, მაგრამ თავხედი აღმოჩნდა.

- ბოლოს და ბოლოს, შეუძლებელია ობიექტის ჯადოსნურ არტეფაქტად გადაქცევა. ბოლოს და ბოლოს, ფორმულებს ჯადოსნური ძალა მხოლოდ გარედან შეიძლება მიენიჭოს.

- ზუსტად. ჯადოსნური არტეფაქტი არის ის, რაც შიგნიდან ჯადოსნური ძალითაა სავსე. ის ფუნდამენტურად განსხვავებული რამ არის.

- როგორც ჩანს, ის დაბნეულია მაგიის ძირითად ცნებებში.

ვაპირებდი მეთქვა: „ოჰ, ხალხი, როგორც ყოველთვის, საღი აზროვნებით არის მოხიბლული“.

- ჰმ, თუ ამის შესახებ არ იცი, გაჩვენებ.

ამბიონისკენ წავედი. გზად ჭერზე მორთულ ხმაღს მივუთითე და ჩემი მაგიური ძალა გამოვუშვი. ხმალი ნელა დაეშვა და დიეგოს წინ ლივლივებდა.

პოდიუმზე ასვლისას, ხელი ხმლისკენ მივმართე და მასზე ჯადოსნური წრე გამოჩნდა. გამოვიყენე „ლიპიდი“. მისი გააქტიურების შემდეგ, მცურავი ხმალი დიეგოსკენ მივაბრუნე.

უეცრად თვალები გაუფართოვდა.

— ...შეიძლება... ეს?!..

დიეგომ მორცხვად შეეხო ხმაღს. იმ მომენტში მისმა პირმა კაშკაშა ჯადოსნური ძალა გამოსცა. გმირთა აკადემიის ყველა სტუდენტი გაოცებისგან ერთდროულად წინ დაიხარა.

- ჰეი!.. ხუმრობ... ეს ნათებაა!..

- შეუძლებელია!.. ეს უბრალოდ... შეუძლებელია! ეს შეუძლებელია!!..

— წმინდა... ხმალი?! ეს არ შეიძლება იყოს... მან შექმნა „ლიპიდომი“ არა მხოლოდ ჯადოსნური არტეფაქტი, არამედ წმინდა ხმალი?!..

- მოიცა... მთავარ პრობლემას ვერ ხედავ. ის დემონია! მას „ლიპიდი“ კი არ უნდა ჰქონდეს!! ეს შელოცვა მხოლოდ გმირებისთვისაა ხელმისაწვდომი!

დიეგომ შოკში ჩააგდო წმინდა ხმალი, თითქოს ჯერ კიდევ არ სჯეროდა, რაც მის თვალწინ მოხდა.

- გაწყვიტე საღი აზრის ბორკილები და უფრო ღრმად ჩაიხედე დიეგოს უფსკრულში. წინააღმდეგ შემთხვევაში, აკადემიის დირექტორი, რომელმაც არ იცის სწორი პასუხი, ყველა თავის სტუდენტს გააბრიყვებს.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „კურთხევა“.
2. ჩაწერილია, როგორც: „დემონურ მხეცად გარდაქმნა“.

§ 14. გმირების დაბნეულობა

შემოვბრუნდი და ჩემს ადგილს დავუბრუნდი.

გულშემატკივართა კავშირის გოგონებმა ალტაცებით შესძახეს:

- ო-ო-ო-ოჰ, თქვენ მაინც საუკეთესოები ხართ, ბატონო ანოს!

- ააა, როცა რაღაცის გაკეთება უნდა, უბრალოდ მიდის და აკეთებს! მთელი ცხოვრება მას გავყვები!

— მეც-ოოო-ოო! მოიცა, ის აკადემიის დირექტორია, არა? გმირთა აკადემიის ყველაზე გამორჩეული ადამიანი და რჩეული კლასის დამრიგებელი, არა? რა აზრი აქვს მაშინ, თუ გმირთა მაგიას დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტზე უარესად ერკვევა?

- ზედმეტად ამპარტავნები არიან, ცოტა მეცოდება კიდეც ეს სტუდენტები. უბრალოდ, ჯერ არ არიან მიჩვეულები.

- როდის გახდა ბატონი ანოსი ზმნა?

- რა ვქნა? ახლახან შევნიშნე რაღაც მაგარი!

— ...ოჰ, ცუდი წინათგრძნობა მაქვს, მაგრამ მაინც გკითხავ: რა შენიშნე?

- ხედავ, ბიჭების დემონური ხმალი. იგივე დემონური ხმალი.

— ...დემონურ ხმალს გულისხმობ ? ..

- მაშინ რა არის წმინდა ხმალი?

— ...?! ორი ხმლით ლორდი ანოსი!

გულშემატკივართა კავშირის გოგონების წარმოუდგენელი ენერგიის ყურებისას, რომლებიც ყვიროდნენ: „კიააააა!“, გმირთა აკადემიის სტუდენტების ნახევარს დაბნეული სახეები ჰქონდა, ხოლო მეორე ნახევარს - დაბნეული და განაწყენებული.

- ცოტა გამაკვირვე.

ლედრიანომ სათვალე შეისწორა სათვალეზე საჩვენებელი თითის დაჭერით.

„მაგრამ ამის წყალობით ყველაფერი გავიგე. მაგიის შთამბეჭდავი ცოდნა, აბსურდულად უზარმაზარი მაგიური ძალა და ბოლოს, მაგიის ხელოვნება, რომელიც ნორმას სცდება და საშუალებას გაძლევს გამოიყენო შელოცვები, რომელთა გამოყენება მხოლოდ გმირებს შეუძლიათ. ანოს ვოლდიგოდ, შენ რეინკარნირებული ტირანი დემონი ლორდი ხარ?“

გადაჭრით განაცხადა ლედრიანომ, სრული თავდაჯერებულობით ხმაში და სათვალის მიღმა ციკსისხლიანი მზერა მიაპყრო.

როგორც კი ეს თქვა, დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტებმა უნებურად გაიცინეს.

- ჰე-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა. საერთოდ რაზე ლაპარაკობს? ანოსმა, რა თქმა უნდა, ბრწყინვალედ უპასუხა და თავისი ძალა კეთილშობილურად აჩვენა, მაგრამ რატომ უნდა გეშინოდეს ასე?

- კი, როგორც ჩანს, ის ვერ ხვდება თეთრ და შავ ფორმას შორის განსხვავებას. რა სირცხვილია, ბრმაა?

- კარგი, რა ქნა, როგორც ჩანს, გმირთა აკადემიამ დემონთა მბრძანებლის შესახებ არაფერი იცის.

- მაშინ შეწყვიტოს იმის მოჩვენება, რომ იცის.

„რაც არ უნდა საოცარი იყოს ანოსის მაგია, მასში კეთილშობილების წვეთიც არ არის. არა მგონია, რომ ხალხს ეს ესმოდეს.“

ლედრიანო გაოცებული ჩანდა მასზე ჩამოსული ხმების ნაკადმა, თითქოს ცდილობდა ეთქვა, რომ არ ელოდა, რომ მისი ვარაუდი არასწორი იქნებოდა.

„მაშინ ვინ გგონია ის, თუ არა დემონთა მბრძანებელი ტირანი?“ სარკასტულად უპასუხა ლედრიანომ.

მაგრამ იმპერიული ოჯახების წევრებმა ამ კითხვის გაგონებაზე გაიცინეს.

„ლედრიანო გქვია, არა?“ იკითხა მესამე კურსელმა რივესტმა. „ვხედავ, რომ დემონთა მაგიაში კარგად ერკვევი, მაგრამ იცი, რას წარმოადგენს დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სამკერდე ნიშანი?“

— რა თქმა უნდა, ცნობილია. დემონთა მბრძანებლის ტიტულისთვის შესაფერისობისა და მაგიური ძალის გაზომვის შედეგი, არა? ფიგურა ყოველთვის წარმოდგენილია მრავალკუთხედით ან ვარსკვლავით, რაც უფრო მეტი კიდე ან ბოლო აქვს ვარსკვლავს, მით უკეთესი.

- ყოველთვის პოლიგონია თუ ვარსკვლავი? მაშინ რა წერია ანოსის სამკერდე ნიშანზე?

ლედრიანომ ჩემს ფორმაზე არსებულ სამკერდე ნიშანს გახედა. ის არც მრავალკუთხედი იყო და არც ვარსკვლავი.

— ...ჯვრიანი ნიშანი?... ამის შესახებ ინფორმაცია არ გვაქვს...

„ეს უვარგისი ლედრიანოს ნიშანია. ანოსი აკადემიის დაარსების დღიდან პირველი უვარგისია, ის ტირანი დემონ მბრძანებლისგან ყველაზე შორს დგას. დილჰეიდში დაგცინებენ, თუ მას დემონ მბრძანებელს უწოდებ.“

რივესტის შემდეგ, იმპერიული ოჯახების მესამე კურსის სტუდენტებმა ყვირილი დაიწყეს.

- სწორია. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, თქვენი აკადემიის დირექტორი ვერ შეედრება დემონთა მბრძანებლის აკადემიის წარუმატებელ სტუდენტსაც კი.

- ეს ბევრ რამეზე მეტყველებს გმირთა აკადემიის დონეზე.

- უვარგის კაცთან წააგე და ტირან დემონ ლორდში აერიე. არ გრცხვენია საკუთარი თავის?

- და აქ არავინ ცნობს ანოსს.

ისინი ალბათ ძალიან გაბრაზებულები იყვნენ გმირთა აკადემიის ბოლოდროინდელი საქციელის გამო. უფრო მეტიც, მათი რისხვა მაშინვე გაიზარდა მას შემდეგ, რაც დაასკვნეს, რომ დემონი ლორდი ტირანი მე ვიყავი.

— ...შენ ასეთი ძალა გაქვს და უვარგისობის ნიშანს ატარებ?... მაშინ რამდენად ძლიერები არიან სხვა სტუდენტები?..

ლედრიანომ შეკრთა და ნერწყვი გადაყლაპა.

აი, რამდენად შეიცვალა ატმოსფერო და სიტუაცია ჩემსა და იმპერიული ოჯახების წევრების გარშემო ბოლო 2 თვის განმავლობაში. გარე დამკვირვებლისთვის რთული იქნებოდა ერთი დაკვირვებით გაეგო, თუ რა ხდება აქ და, როგორც მოსალოდნელი იყო, გმირთა აკადემიასაც ალბათ ვერაფერი გაეგო.

- ჩჩ... უბრალოდ ბლეფობენ!.. - ჩურჩულით თქვა ლაოსმა.

მაგრამ ლედრიანომ თავი გააქნია.

— დილჰეიდში დემონ ტირანს იმდენად პატივს სცემენ, რომ მისი სახელის წარმოთქმისაც კი ეშინიათ. ისინი არც კი აპირებენ მის ასე გაკიცხვას და უვარგისობის სტიგმის ტარებას...

- მაშინ რას ფიქრობთ? მათი თქმით, მისტერ დიეგო მაგიას უსარგებლოზე უარესად ერკვევა.

- დამშვიდდი, ლაოსო, ეს მხოლოდ ერთი რეგიონია.

- დამშვიდდი, ამბობ?! ეს მხოლოდ მაგია არ არის! ეს გმირების მაგიაა! - ლაოსი წამოდგა და ჩემსკენ შემობრუნდა. - ჰეი, მისმინე, ანოს ვოლდიგოდ. ტირან-დემონთა მბრძანებელი ხარ?

- აბსოლუტურად მართალია.

— რა...?

ის, თუ როგორ ადვილად ვაღიარე ეს, ლაოსი კიდეც უფრო ფრთხილი გახდა.

— ერთ რამეს აგისხნით: დემონ-მბრძანებლის, ტირანის სახელია ანოს ვოლდიგოდი. გადაწერეთ თქვენი ისტორიის წიგნები და სახელმძღვანელოები, რადგან მათში შეცდომაა.

— ...რა... თქვი?!..

ექვი არ მეპარება, რომ გმირთა აკადემიაში დემონ-ლორდ ტირანის სახელს ასწავლიან. როგორც ჩანს, ლაოსი დაიბნა და არ იცოდა, რა ეფიქრა.

- კარგი, კარგი, უბრალოდ შეხედე მას. ნუთუ მართლა დაიჯერებს ანოსის ჩვეულ ტყუილს?

- ისინი უბრალოდ ვითომ იციან, სულ ესაა. უვარგისის სიტყვებს პირობითად ნუ მიიღებ.

- და ის საერთოდ არ არის იმპერიული ოჯახის წევრი. ის უბრალოდ ვერ იქნება რეინკარნირებული ტირანი დემონი მბრძანებელი, რადგან მას სრულად არ მიუღია წინაპრის სისხლი! - შეგვაწყვეტინეს იმპერიული ოჯახების მოწაფეებმა.

- ჰმ, მათ სიტყვებს ყურადღებას ნუ მიაქცევ. უკვე დავიღალე იმით, რომ არ სურთ ჩემი ტირან დემონ მბრძანებლად აღიარება.

ლაოსმა წარბები შეჭმუხნა, თითქოს მთელი თავისი გარეგნობით ეუბნებოდა, რომ ეს შეუძლებელი იყო.

— ...წკ... რა ჯანდაბაა... ვერაფერი გავიგე!..

ჰმ, ადამიანები, რომლებმაც არაფერი იციან, ყველაფრის ეგოისტური ვარაუდებით განსჯის, ამავდროულად უარყოფენ სიმართლეს, რომელიც, როგორც ჩანს, მიუწვდომელია. ოჰ, რა სასაცილო სანახაობაა ეს.

- კარგით, ბიჭებო, გაჩუმდით!

მენომ ტაში დაუკრა და უკონტროლოდ დარჩენილ სტუდენტებს დაამშვიდა.

- ბატონო დიეგო. რადგან „ნედრას“ შესახებ ბოლო კითხვა ჩვენსას ჰგავს, შემდეგი კითხვის დასმის უფლება გმირთა აკადემიას აქვს.

- კი, მართალი ხარ.

დიეგო სტუდენტებისკენ შებრუნდა, აპირებდა აერჩია, ვინ დასვამდა შემდეგ კითხვას.

- ჰმ, მოუთმენლად ველი შემდეგ კითხვას. უბრალოდ ეცადე ამჯერად შეცდომა არ დაუშვა.

ჩემი სიტყვების გაგონებაზე დიეგოს სახე შეეჭმუნა.

- კარგით, ანოს, ამას ვერ იტყვით. მისტერ დიეგომ შემთხვევით დაუშვა შეცდომა. ბოლოს და ბოლოს, გმირთა აკადემიის დირექტორს უბრალოდ არ შეუძლია შეცდომების დაშვება გმირების მაგიაში. მართალი ვარ, მისტერ დიეგო? - თქვა მენომ, ბოლოდროინდელი სიტყვებისთვის სამაგიერო გადაუხადა.

და ის ამაში კარგია.

- ს-ბოდიში. ცოტა დრო გვჭირს. მინდა ჩვენი ღონისძიების გაგრძელება, მაგრამ შემდეგ გაკვეთილზე უნდა გადავიდეთ.

ის ცდილობს მაღაზია დახუროს, რათა მეტი შეცდომა არ დაუშვას.

- რა? გმირთა აკადემია ღონისძიებიდან შორდება?

- ზუსტად ეგაა, უბრალოდ ვთბებით!

- ახლა სწორი პასუხების პროცენტული მაჩვენებელი შედარებითია და ისინი ფრედ დასრულებას გეგმავენ. უჰ, რა საზიზღრობაა. თუ გააგრძელებენ, თავად წააგებენ.

- და როგორ წავაგოთ, თუ მათმა მასწავლებელმა არ იცის სწორი პასუხი?

რაც დემონებისგან, უფრო სწორად, ჩემი თანამემამულეებისგან მოსალოდნელია. ძალიან პირდაპირები თავიანთ დარტყმებში.

— ...შეწყვიტე სისულელების ლაპარაკი, თუ ამაზე გავჩერდებით, შეიძლება ჩვენი აკადემია წაგოს.

რის შემდეგაც ჰაინემ თქვა:

- ბატონო დიეგო. მინდა, ღონისძიება ცოტა ხნით კიდევ გაგრძელდეს. გმირთა აკადემიის სიამაყის მარცვალი უნდა გამოვავლინო.

დიეგო ამბიონიდან ჩამოვიდა და ჰაინესკენ სწრაფი ნაბიჯით წავიდა.

და შემდეგ მან ჩურჩულით უთხრა მას:

- ამ დემონების წინაშე უკვე დამამცირე!..

ჰაინე დაბნეული ჩანდა და როდესაც დიეგო შებრუნდა, მხრები აიჩეჩა, თითქოს გადაწყვიტა, რომ ამას შეგუებოდა.

„მოდი, გაკვეთილი გავაგრძელოთ“, - თქვა დიეგომ დაბალი, თავშეკავებული ხმით.

ხველა, ხველა, ხველა. რა იყო ეს ახლახან? ის იმდენად უმნიშვნელოა, რომ ჰაინეს და მის თანმხლებ პირებსაც კი ებრალებათ.

ემილიაც კი უფრო მასწავლებელს ჰგავს, ვიდრე სინამდვილეშია.

§ 15. მუქარა

დიდ აუდიტორიაში დამაბული ატმოსფერო სუფევდა.

იმპერიული ოჯახების სტუდენტები გმირთა აკადემიის მიმართ უკიდურესად მტრულად იყვნენ განწყობილნი მომხდარი ინციდენტის გამო და, თავის მხრივ, დამცირების გამო რისხვას ვერ იკავებდნენ. საინტერესოა, საერთოდ აქცევდნენ თუ არა ყურადღებას გაკვეთილს? მხოლოდ დიეგოს დაბალი და გულგრილი ხმა ასუსტებდა ამ სერიოზულად დამძიმებულ ატმოსფეროს.

— წმინდა ხმლები ძირითადად ღმერთების მიერ არის კურთხეული. ხმაღს თავად აქვს მაგიური ძალა და ირჩევს თავის მფლობელს. გარდა ამისა, ხმალი შეიძლება გახდეს წმინდა, თუ მასში სულია. წმინდა ხმლები მხოლოდ ამ ორ შემთხვევაში ჩნდება.

ეს ყველაფერი ისე თქვა, თითქოს ღრმა წყალში იყო. დემონთა მბრძანებლის აკადემიიდან რამდენიმე დამცინავი ხმა გაისმა და დემონსტრაციულად ხველა აუტყდა.

- ყველგან გამოწკლისები არსებობს. - თქვა დიეგომ სასოწარკვეთილმა ხმამ, როგორც ჩანს, იძულებული იყო, და გაკვეთილი განაგრძო. - როგორც უკვე ავხსენი, წმინდა ხმლები წარმოუდგენლად იშვიათი შედეგებია, რომელთა შექმნასაც ვერ შეძლებ, თუნდაც მოინდომო. მიუხედავად იმისა, რომ დემონური ხმლები რაოდენობით წმინდა ხმლებს აჭარბებენ და მასობრივად შეიძლება წარმოიქმნას, წმინდა ხმლები მათთვის იძულებულ იქნენ. ისინი არა მხოლოდ მაგიურ ძალას, არამედ ღმერთებისა და სულების ძალასაც შეიცავს. ეს წმინდა ბრწყინვალეების წყაროა.

ზოგადად, ის მართალია, რომ წმინდა ხმლები ხარისხით დემონურ ხმლებს სჯობნის. რადგან წმინდა ხმლებისგან განსხვავებით, რომლებსაც ყველას კოლოსალური მაგიური ძალა აქვთ, ზოგიერთ დემონურ ხმაღს მცირე ძალა აქვს. გარდა ამისა, წმინდა ხმლების უმეტესობას აქვს მაგია, რომელიც დემონების ძალას ბლოკავს. ამიტომ, ამბობენ, რომ წმინდა ხმლებს დემონების მოკვლაში ტოლი არ ჰყავთ.

ეს არის ერთ-ერთი მიზეზი, რის გამოც ადამიანებს შეეძლოთ როგორმე წინააღმდეგობა გაეწიათ დემონებისთვის, რომლებიც მათზე ძალითა და მაგიით ჩამორჩებოდნენ.

— ამბობენ, რომ მსოფლიოში 88 წმინდა ხმალი არსებობს. მათგან უდიდესად ითვლება ლეგენდარული წმინდა ხმალი, რომელსაც გმირი კანონი იყენებდა — ღმერთებისა და ხალხის, ევანსმანის, სულების ხმალი. ის 2000 წლის წინ ადამიანმა მჭედელმა გამოჰყდა, მასში ხმლის სული იყო შენახული და მან ღმერთების კურთხევა მიიღო.

ჰმ, ეს მოგონებებს მიღვიძებს. მას იმდენად აბსურდული მაგიური ძალა ჰქონდა, რომ ძნელი იყო მისთვის ხმალიც კი ეწოდებინათ. მაგრამ მთავარი ის იყო, რომ ეს წმინდა ხმალი ჩემს გასანადგურებლად შეიქმნა.

— ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი 2000 წლის წინ დაიკარგა, მაგრამ ამბობენ, რომ ის ლეგენდარულ გმირთან ერთად დაბრუნდება, როდესაც მსოფლიოს დიდი კატასტროფა დაატყდება თავს, რათა თავისი ბრწყინვალეობით გაანათოს სამყარო.

დაიკარგნენ, ამბობთ? 2000 წლის წინ აზესიონში მხოლოდ კანონს შეემლო ევანსმანუს გამოყვანა. ალბათ ფიქრობენ, რომ კანონის გაქრობის შემდეგ, იგივე ბედი ეწია მას, ვინც წმინდა ხმალი მის მფლობელად აირჩია. გარდაცვლილი დემონთა მბრძანებელი კი 2000 წელია აღარ არსებობს.

თუ ისინი არ იტყუებიან და ხმალი მართლაც დაკარგულია, ეს საეჭვოა. თუ აივისი მართალია და ისინი ჩემს განადგურებას ელოდნენ, მაშინ ევანსმანას გარეშე ისინი წარმატებას ვერ მიაღწევენ.

როგორც ჩანს, ლეგენდის გამავრცელებელ ადამიანს სულ მცირე არ სჯეროდა ლეგენდარული გმირის აღდგომის დაუჯერებელი ისტორიისა ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილთან ერთად.

— ახლა კი ვისაუბროთ ორი ათასი წლის წინანდელ მიშენის ყელსაბამის შესახებ მომხიბვლელ აზიურ ისტორიაზე. დემონთა მბრძანებლის აკადემიიდან ვინმეს თუ იცნობს სიყვარულისა და რეინკარნაციის ისტორიას?

დილჰეიდის დემონებს უბრალოდ არ შეუძლიათ აზესიონის ისტორიების გაგება. ბუნებრივია, ხელი არავის აუწევია, მაგრამ დიეგომ ეს დაინახა და ისეთი სახე მიიღო, თითქოს სულიდან ტვირთი მოეხსნათ.

ოჰ, რა უმნიშვნელოა ის. მისი ყურებაც კი უხერხულია.

- მაინც არავინ იცის? კარგი, ამის შესახებ ვერაფერს იზამ. მაშინ იქნებ გმირთა აკადემიის სტუდენტებმა იცოდნენ მის შესახებ...

„მიშენის ყელსაბამი ხალხის მიერ ბრძოლის ველზე გამგზავრებამდე საყვარელი ადამიანის საჩუქრად ითვლება“, - ვუპასუხე მე.

დიეგომ კბილები დააჭირა.

ჰმ, სწორად გამოვიცანი? თუმცა, ნაკლებად სავარაუდოა, რომ მათ რაიმე საჭიროება ჰქონოდათ ჩვეულებრივი ისტორიების განზრახ გასწორების. მათ ეგონათ, რომ არამაგიურ საკითხში შეცდომას დაუშვებდი, მაგრამ ეს ამბავი ჩემს რეინკარნაციამდე იყო. ბუნებრივია, ამის შესახებ გავიცე.

— 2000 წლის წინ, მსოფლიო ომის დასაწყისში, ბრძოლის ველზე წასული ბევრი ადამიანი ცოცხალი ვერ ბრუნდებოდა იქიდან. ამიტომ, შეყვარებულები, რომლებსაც სიკვდილის შემდეგ ერთ ეპოქაში ხელახლა დაბადება სურდათ, ამ სურვილს მიშენის ყელსაბამში დებდნენ, რათა შემდეგ ჯერზე შეხვედროდნენ ერთმანეთს. გაირადიტის

ტბაში ნაპოვნი მიშენის ნიჟარების ნიჟარები შუაზე გაიყო და ორი ყელსაბამი მიიღეს. ერთი საყვარელ ადამიანს აჩუქეს, მეორე კი გაიკეთეს და მასთან ერთად ომში წავიდნენ.

დიეგომ გაღიზიანებულმა შემომხედა. როგორც ჩანს, ერთადერთი, რაც სურდა, დემონების სულელებად წარმოჩენა იყო.

— მიშენის ნიჟარებს, რომლებიც ტბის წმინდა წყლის შთანთქმით ცოცხლობენ, ღმერთების მაცნეებსაც უწოდებენ. იმ დროს ხალხს სჯეროდა, რომ შუაზე გაყოფილი ნიჟარა სიკვდილის შემდეგ მათ სამიეროვებს გაასწორებდა და შემთხვევით ერთმანეთთან დააკავშირებდა.

თუმცა, ჩემი დაკვირვებით, მიშენის ნიჟარას არ გააჩნია ჯადოსნური ძალა, რომელიც საფუძვლებზე მოქმედებს. ომი საშინელი და სასტიკი იყო. ამიტომ მათი სურვილი, ცრურწმენებს მიჰყვნენ, საკმაოდ ბუნებრივია.

როდესაც მიშენის ყელსაბამის მატარებელ ადამიანებს ვკლავდი, მათზე სილიციუმის შელოცვას ვაკეთებდი რეინკარნაციის პირობების დაზუსტების გარეშე. ზოგჯერ გრძნობებს ძლიერი გავლენა აქვთ მაგიაზე. თუ შეყვარებულების სურვილი გულწრფელი იყო, მაშინ რეინკარნაციის შემდეგ მათ შეეძლოთ კვლავ შეხვედროდნენ. თუმცა ამას მხოლოდ სინდისის გასაწმენდად ვაკეთებდი.

— მსოფლიო ომის შემდგომ ეტაპებზე გმირ კანონის აქტიურმა მოღვაწეობამ გაირადიტს იმედი მისცა. მიშენის ყელსაბამების მატარებელი ბევრი ადამიანი ბრძოლის ველიდან დაბრუნებას და შემდეგ საყვარელ ადამიანებზე დაქორწინებას იწყებდა. მას შემდეგ მიშენის ყელსაბამს ერთი ნიჟარის ყელსაბამი ეწოდა და გაჩნდა ჩვეულება, ორი ყელსაბამი ერთში გაერთიანებინათ და საყვარელი ადამიანისთვის მიეცათ.

რა თქმა უნდა, კარგია, რომ ადამიანები იმედს ეძებდნენ მშვიდობის მოახლოებასთან ერთად, მაგრამ შესაძლოა ისინი უბრალოდ ცდილობდნენ რეალობისგან თავის დაღწევას. მხოლოდ გმირ გაირადიტს უჭირდა დემონთა შემოსევის შეკავება, მაგრამ საერთო ჯამში, აზესიონის მთელი მოსახლეობა სწრაფად აღმოჩნდა კუთხეში.

— გარდა ამისა, გაჩნდა ტრადიცია, რომლის მიხედვითაც ცოლად ხელის მოწერის დროს ერთი ნიჟარის ყელსაბამი უნდა გაეკეთებინათ. შეყვარებულები მას შუაზე ყოფდნენ და თითოეულს თავისი ნახევარი ეკეთა. ეს ტრადიცია დღემდე შემორჩა.

ახსნა-განმარტების დასრულების შემდეგ, დიეგომ წარბები შეკუმხნა. სწორედ მაშინ, როდესაც მას ჯერ კიდევ არ ჰქონდა ნათქვამი სანუკვარი: „სწორი პასუხი“, გაკვეთილის დაწყების ზარი დაირეკა.

- სულ ესაა. შემდეგი გაკვეთილი 10 წუთშია.

დიეგომ აუდიტორია სწრაფი ტემპით დატოვა.

„ძმაო დემონთა მბრძანებლის აკადემიიდან“, - დამიძახა ჰაინემ. „სამწუხაროდ, პასუხის გაცემის საშუალება არასდროს მომეცა და ჩვენი ფსონი ჩაიშალა“.

მან მშვიდად გაილიმა.

- რაზე ლაპარაკობ? თამაში ჩემია. შენმა მასწავლებელმა აღიარა დამარცხება.

- ჩი, ჭკვიანი ხარ, - უშიშრად თქვა ჰაინემ.

რომ ჩავთვალო, რომ ფსონი ჩაიშალა, „ზექტს“ ძალა დაეკარგებოდა. რომელი ჩვენგანია ცბიერი?

— გსურთ გაიგოთ კანონის გმირის შესახებ?

- არა.

გმირი კანონი ადამიანებმა მოკლეს. ძალიან მინდა ამის შესახებ ვიკითხო, მაგრამ ელეონორას ვუთხარი, რომ საიდუმლოდ შევიწინავედი. ამ კითხვის დასმა არ შეემძლო.

მოქმედი კონტრაქტის თანახმად, „ზექტის“ ეფექტი მხოლოდ ჩემს ერთ კითხვაზე გაცემულ ერთ პასუხზე ვრცელდება. თუ ძალიან ბუნდოვან კითხვას დავსვამ, პასუხი იგივე იქნება.

- კიდევ ერთ კითხვას დაგისვამთ: იცით დემონთა მბრძანებლის, ტირანის სახელი?

— ... ჰ-ჰმ, დარწმუნებული ხარ? აქვე გეტყვი.

- არ მაინტერესებს.

- ავოს დილჰევია, რა თქმა უნდა, - თქვა ჰაინემ.

„ზექტის“ გავლენით, მას ტყუილის თქმა არ შეეძლო. ჰაინე მოკვდებოდა, კონტრაქტს რომ დაერღვია. როგორც ჩანს, დემონთა მბრძანებლის, ტირანის სახელი ნამდვილად არ იციან.

- რას ნიშნავს ეს?

- რას ამბობ, უბრალოდ მინდოდა დავრწმუნებულიყავი.

- ვაუ.

ჰაინემ ეშმაკურად გაილიმა.

- სხვათა შორის, იცოდით, რომ ხვალ აკადემიებს შორის გამოცდა-კონკურსი გვექნება? ამჯერად ნამდვილად ვიბრძოლებთ.

- მართლა?

- კი-კი.

— სიცოცხლის ფასს ხომ არ გეფიცები?

„...კი...“ დამწუხრებულმა უპასუხა მიშამ.

- ჰა? პირველი გაკვეთილი უკვე დასრულდა? - ხმა მომესმა უკნიდან.

შემოვბრუნდი და რეი დავინახე.

- ახლავე.

- გასაგებია. ცოტას გადავუძინე.

რეიმ, მანერებისადმი დიდი პატივისცემის გარეშე, საკუთარი თავისთვის ადგილის ძებნა დაიწყო.

- მიშა, აქ უფასოა?

- აჰ, კი-კი. დაჯექი.

რეი მისას გვერდით ჩამოჯდა და მის კისერზე შემოხვეულ ყელსაბამს დახედა.

- ჩაიცვი? მიხარია, რომ ვნახე.

- ა-აჰ... აჰა-ჰა-ჰა...

მიშამ უხერხულად გახედა გულშემატკივართა კავშირის წევრებს. ისინი დიდი ინტერესით უყურებდნენ მისას. მათი მკვეთრი მზერა, როგორც ჩანს, მას დაჟინებული კითხვებით ავსებდა.

„...დიახ...“ უპასუხა მიშამ დანებების შემდეგ.

თითქოს გაკვირვებისგან, გულშემატკივრების კავშირის გოგონები ძალიან გაოცდნენ.

ისინი მიშას მოშორდნენ და ერთმანეთს გადახედეს.

- „კი-კი,“ თქვა მან, „კი!“

— მისას ყელსაბამი რეიმ აჩუქა?!

- რა? მაგრამ რეი და მისტერ ანოსი...

- რა მოხდება, თუ...

- ეს ნიშნავს...

— ეს ყველაფერი იგივეა, რაც ბატონ ანოსო-ო-ო-ო-ო-ო-მ-თან არაპირდაპირი ურთიერთობა!!!..

როგორც ჩანს, ისინი დიაგნალურად საპირისპირო აზრამდე მივიდნენ.

§ 16. აკადემიებს შორის გამოცდა-კონკურსი

მეორე დღეს...

ჩვენ წმინდა ტბაზე აკადემიებს შორის კონკურსის გამოცდის ჩასატარებლად ჩავედით.

ორივე აკადემიის სტუდენტები გამოცდაზე გამოსაყენებლად ფრთხილად ამოწმებდნენ ჯადოსნურ არტეფაქტებსა და სხვა ნივთებს. გუშინდელი მოვლენების შემდეგ, ორივე მხარის სტუდენტებს შორის ურთიერთობა სრულიად გაუარესდა, ისინი ერთმანეთს არც კი უყურებდნენ და მათ შორის დაძაბული ატმოსფერო სუფევდა. ორივე აკადემია აპირებდა აკადემიებს შორის გამოცდა-შეჯიბრში საუკეთესო შედეგის მიღწევას.

მალე გაკვეთილის დაწყების ზარი დაირეკა და დიეგომ თქვა:

— ასე რომ, დღეს ჩვენ აკადემიებს შორის გამოცდა-შეჯიბრს ჩავატარებთ. როგორც ყველამ უკვე იცით, ის სამხედრო შელოცვების გამოყენებით ჩატარდება. გმირთა აკადემია გამოიყენებს „ასურას“, ხოლო დემონთა მბრძანებლის აკადემია - „გიზს“. რადგან ორივე შელოცვის გამორჩეული შესაძლებლობები განსხვავებულია, ამ ვარჯიშს დიდი მნიშვნელობა ექნება.

დიეგოს თვალეში ბოროტი შუქი იდგა, რომელიც გულგრილად ხსნიდა.

„მოწყენილი ვარ“, - ჩაილაპარაკა მიშამ, რომელიც ჩემს გვერდით იდგა.

- ჰმ, ასეთი რამ არსებობს. არ ჩანს სწორი დამოკიდებულება. 2000 წლის წინ ხშირად მინახავს ასეთი რამ.

— თითქოს სიძულვილის გალიაში ვარ გამომწყვდეული.

უკეთესად ვერც ვიტყოდი. მაგრამ თუ ეს სიძულვილი დემონებისკენაა მიმართული, მაშინ როგორ შეიძლება ადამიანი ასე მტრულად იყოს განწყობილი იმ ადამიანის მიმართ, ვისაც აქამდე არასდროს შეხვედრია. ისინი ნამდვილად გაბრაზებულები არიან, იმის გათვალისწინებითაც კი, რაც გუშინ მოხდა.

— გამოცდა წმინდა ტბაზე ჩატარდება. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ბრძოლა წყალქვეშ გაიმართება. ჩვენ ეს ზომები მივიღეთ იმისათვის, რომ თქვენი მაგიით გაირადიტს ზიანი არ მიეყენებინა. თავდასხმის მაგიის ეფექტების მინიმიზაციისთვის, წყლის ზედაპირზე ანტიმაგიის ბუნებრივი მაგიური წრეები იქნა გამოყენებული. გთხოვთ, ტბაზე მაგია არ გამოიყენოთ.

გაირადიტში ჩვეულებრივი ადამიანებიც ცხოვრობენ. დემონებისგან განსხვავებით, მათ მყიფე სხეულები აქვთ და ძალიან უსიამოვნო იქნებოდა, თუ შელოცვების შედეგები ქალაქში შემთხვევით მაინც გაჟონავდა.

— გარდა ამისა, გამოცდისთვის, წმინდა ტბისგან გაკეთდა წყალქვეშა ქალაქი სხვადასხვა შენობებითა და გამოქვაბულებით. გამარჯვების გასაღები მათი ოსტატურად გამოყენება იქნება. გაქვთ რაიმე კითხვები?

დიეგომ სტუდენტებს შეხედა. ხელი არავის აუწევია.

„ქალბატონო მენო, ჯერ რჩეულ კლასს გავგზავნით, რომლებიც სამხედრო შელოცვების სწავლებასა და წმინდა ტბაზე არ არიან უცხო. ვფიქრობ, შეგიძლიათ მესამე კურსის მოსწავლეები გამოგზავნოთ, რომლებსაც სამხედრო შელოცვების გამოყენებაში დიდი გამოცდილება აქვთ და კარგი საბრძოლო მომზადება აქვთ.“

მენომ ერთი წამით შემომხედა.

- თუ ქაოსის თაობას გამოგზავნით? ვფიქრობ, რეინკარნირებულებიც გყავთ. მათი მონაწილეობა არ მაწუხებს.

- არა, მესამე კურსელებს გავგზავნი.

ერთი წამით დიეგომ ეშმაკურად გაიღიმა.

- კარგი, მაშინ ნაზი იყავი ჩვენთან.

- კარგი.

ამის თქმის შემდეგ, მენო ჩვენთან მოვიდა.

— დემონთა მბრძანებლის აკადემია, შეკრება!

ჩვენი აკადემიის სტუდენტები მენოს გარშემო შეიკრიბნენ.

- ყველამ გაიგო, ბატონო დიეგო? ახლა აკადემიებს შორის გამოცდა-კონკურსს ჩავატარებთ. მესამე კურსელები მიიღებენ მონაწილეობას. პირველკურსელებს წყალქვეშა ბრძოლაში გამოცდილება არ აქვთ და მხოლოდ ანოსის გუნდი შეძლებს გმირებთან კონკურენციას იმ სიტუაციაში, სადაც მათ უპირატესობა აქვთ.

ალბათ მართალია. ჩემს გუნდში ქაოსის თაობის ორი წევრია, საშა და რეი. გაზვიადებული არ იქნება თუ ვიტყვით, რომ დანარჩენი პირველკურსელები მხოლოდ ჯგუფს წარმოადგენენ.

- მაგრამ ანოსის გუნდში მხოლოდ ხუთი ადამიანია. აკადემიის წესების თანახმად, გუნდებს შორის გამოცდა-შეჯიბრში მონაწილეობა მხოლოდ 10 ან მეტი ადამიანისგან შემდგარ გუნდებს შეუძლიათ.

სხვათა შორის, საშამაც თითქოს ადრეც თქვა მსგავსი რამ. მაშინ საქმე კლასებს შორის გამოცდა-კონკურსს ეხებოდა.

„გარკვეული დროით სხვა გუნდებიდან ხუთ ადამიანს მოგცემდით, მაგრამ ასეთი მკვეთრი ცვლილებები აშკარად არ იქნებოდა სასარგებლო - კარგი გუნდური მუშაობა არ გექნებოდათ.“

— მთავარია, საჭირო რაოდენობის მონაწილე შევკრიბოთ და სულ ესაა. შემდეგ კი, თუ გინდათ, შემიძლია გმირთა აკადემიის ყველა სტუდენტს მარტოც ვებრძოლო.

ჩემი სიტყვების გაგონებაზე საშამ უკმაყოფილო სახე მიიღო.

- ჰეი, ყველაფრის დამოუკიდებლად გაკეთებას აპირებ? და ჩემთვისაც არ აპირებ ცოტას დატოვებას?

„უბრალოდ ახალი ხმლის გამოცდა მინდოდა“, - თქვა რეიმ მის შემდეგ.

- აჰა-ჰა... არამგონია დიდად დაგეხმაროთ, მაგრამ ყველაფერს გავაკეთებ.

მიშამ მხიარულად გაიღიმა.

„მე დაგეხმარები“, თქვა მიშამ და შემომხედა.

- მენო, ძლივს ხვდები, რა ძლიერები ვართ მე და ჩემი ხელქვეითები.

„კი,“ ღიად დაეთანხმა ქალი და შემდეგ, მისთვის უჩვეულოდ, ხუმრობით გაიღიმა.

„მაგრამ შენსა და ჩემს შორის, მეც ცოტა გაბრაზებული ვარ.“

- ვაუ.

„დარწმუნებული ვარ, მათ ადვილად დაამარცხებ, მაგრამ მინდა გმირთა აკადემიის ამ ბიჭებს ჩემი სტუდენტების ძალა ვაჩვენო.“

ჰმ, ანუ საქმე ასეა? თუმცა, მართალია, მენო ძნელად თუ დაკმაყოფილდება, მე რომ მათ ნამსხვრევებად დავაქცევ. მას სურს, მათ იმ მოწაფეების ძალა აჩვენოს, რომლებიც პირადად აღზარდა.

- მესმის შენი გრძნობები, მენო. მაგრამ მესამეკურსელებმა გმირების მეთოდები არ იციან.

— ...და იცი?

-შენ ვინ გგონივარ მე?

მენომ არაფერი უპასუხა, მაგრამ არც კამათობდა. უბრალოდ გაჩუმდა.

- ისინი ყოველთვის უკიდურესად ეშმაკურები იყვნენ. დემონებისგან განსხვავებით, ისინი კარგად ახერხებენ ფარულ შეტევებს - მოწინააღმდეგის სუსტ წერტილებზე. უბრალოდ გაიხსენეთ გუშინდელი გაკვეთილი. უფრო გონივრული იქნებოდა ჩემი გუნდის გაგზავნა.

„მაშინ რატომ არ აკეთებ ამას?“ - ჩაერია ჩვენს საუბარში მესამე კურსელი რივესტი. „არ ვიცი, რას აპირებენ, ამიტომ დაველოდები და ჯერ მესამეკურსელებს დავაკვირდები.“

ჰმ, უჩვეულოა ამის მოსმენა იმპერიული ოჯახის წევრისგან.

„არ ვიცი, საიდან ისწავლეს ამდენი რამ, მაგრამ გმირთა აკადემია კარგად იცნობს დემონებს. მიმდინარე გამოცდა-შეჯიბრში ჩვენ მცირედით არახელსაყრელ მდგომარეობაში აღმოვჩნდებით. ამიტომ, ჯერ უნდა გავარკვიოთ, რა ბარათები უჭირავს მოწინააღმდეგეს ხელში.“

მართლაც, ეს საკმაოდ სტანდარტული ტაქტიკაა. 2000 წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც ისინი ადამიანებთან იბრძოდნენ. თუ ისინი სერიოზულად აპირებდნენ დემონთა მბრძანებლის, ტირანის განადგურებას, დარწმუნებული ვარ, მათ შეიმუშავეს ჩემთვის უცნობი მაგია. თუმცა, ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ისინი ისევე იბრძოდნენ, როგორც 2000 წლის წინ. ისინი არც ისე სულელები არიან, რომ ასეთ ვითარებაში ეს გამოავლინონ.

„მე არ წავაგებ, მაშინაც კი, თუ არ ვიცი, რას აპირებენ ისინი.“

„დიახ, ჭორები სიმართლე იყო, თქვენ მართლაც ამპარტავანი ხართ. გასაკვირი არ არის, რომ უვარგისს გქვიათ.“ რივესტმა ამოიოხრა. „მე იმპერიული ოჯახის წევრი ვარ. გულწრფელად, ანოს ვოლდიგოდ, არასდროს გაპატიებ დემონ-ლორდ ტირანის როლში მოქცევას.“

მის სიტყვებში ძლიერი ნებისყოფა იგრძნობოდა.

- მაგრამ სიმართლე გითხრათ, გუშინ, როცა წმინდა ხმალი გააკეთე, გული ჩამწყდა.

- ვაუ.

„რაც არ უნდა ამაზრზენი იყო, შენ დემონური რასის ნაწილი ხარ. ისინი კი არა. დემონთა მბრძანებლის აკადემიის შეურაცხყოფა ტირან დემონთა მბრძანებლის შეურაცხყოფას ნიშნავს.“

დემონ ლორდ ტირანის როლში გამოსვლა, გარკვეულწილად, მის მიმართ პატივისცემას გამოხატავს. რა აზრი აქვს განზრახ უსარგებლო არსების სახელის გამოყენებას?

„პირველი რაუნდი ჩვენთვის დაგვტოვე. რადგან თავს ტირან დემონთა მბრძანებლად თვლი, განა უკეთესი არ იქნებოდა, ჩვენს უკან ფეხაკრეფით გაგემართა?“

და მან იცის, რა უნდა თქვას.

- დარწმუნებული ხარ? თითქოს გზას მიხსნი.

- დღეს აკადემიებს შორის გამოცდა-შეჯიბრია. არ მახსოვს, დელზოგეიდში მტერთან ბრძოლაში ჩართვამდე შინაგანი კონფლიქტების მოწესრიგებას ასწავლიდნენ. თუმცა, გამარჯვების საუკეთესო გზით მიღწევა ბუნებრივია.

ამგვარი აზროვნება ძალიან დემონურია. თუ ეს მენოს სწავლებების გამო იყო? 2000 წლის წინც კი დემონები არასდროს იყვნენ გაერთიანებულნი. ზოგი ერთგული და მზრუნველი იყო, როგორც შინი, მაგრამ ბევრი იყო, ვისაც მე არ მოსწონდა. დემონები ხშირად სერიოზულ პრობლემებში ეხვეოდნენ, როდესაც მათ შინაგან დაპირისპირებას უპირატესობის მოსაპოვებლად იყენებდნენ.

მაგრამ როდესაც ადამიანებსა და სულებთან ომის დრო დადგა, დემონებმა დაივიწყეს ჩვეული კონფლიქტები და გაერთიანდნენ, რათა დაემარცხებინათ მათ წინ მდგომი მტერი. როგორც ჩანს, ეს თვისება ავოს დილჰევიამ ყველანაირად დაამახინჯა, მაგრამ ვხედავ, რომ მისი საფუძველი არ შეცვლილა.

— ჩვენი პატივცემული წინაპარი სუსტებისთვის იბრძოდა. და მე ვამაყობ, რომ მისი შთამომავალი ვარ. თუ მე უვარგისების სანაცვლოდ ვაჭრობის საგანი უნდა გავხდე, დაე, ასეც იყოს.

რადგან ამას საიმპერატორო ოჯახის წევრი ამბობს, უბრალოდ ვერ ვიკავებ თავს მისი გრძნობების მიმართ თანხმობის ნიშნად. ბოლოს და ბოლოს, მან ისინი გულით არ თქვა. სინამდვილეში, მან თავი დაიმდაბლა ჩემს წინაშე, რადგან უვარგისი იყო თავისი საყვარელი მასწავლებლის იმედების გასამართლებლად.

- როგორც გინდა, ისე მოიქეცი. ეს ჩვენი შანსია, გავიგოთ მოწინააღმდეგის კარტები. ამავედროულად, არ მეწყინება იმის ყურება, თუ რა შეუძლიათ ჩემს უფროს თანამებრძოლებს.

უშიშრად გაიღიმა.

- რა თქმა უნდა, მას შეეძლო არაფრის თქმა.

და ის აშკარად არ არის მლიქვნელი. საშინელებაც კია, როგორ გახდა ის უეცრად მორჩილი.

- მაშინ გადაწყვეტილია. რივესტის გუნდო, მზად ხართ?

რივესტის გუნდის წევრები მკაცრ რიგებში ჩადგნენ და თავი დაუქნიეს.

- უკვე გითხარი, რომ ძალიან გამაბრაზეს. ვფიქრობ ჩემთვის: „რა სჭირთ? თუ რამის თქმა გინდა, პირდაპირ თქვი“. ეს ეშმაკი დიეგო კი, ჩხვლეტს და ჩხვლეტს, ჩხვლეტს და ჩხვლეტს და ჩვენს თვალწინ მშვიდად იქცევა. როგორ მაბრაზებს! - ჩურჩულით თქვა მენომ.

რივესტის გუნდის ყველა წევრს თვალები დაჭმუჭნული ჰქონდა. სახეზე ეწერა, რომ საყვარელი მასწავლებლისთვის ფულს გადაიხდიდნენ.

„მოდი! აიღე ძალაუფლება! აჩვენე ხალხს დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ძალა!“ - იყვირა მან.

- ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო! - უკან დაიყვირეს ისინი.

§ 17. წმინდა ტბის ბარიერი

„მაშ ასე, დავიწყეთ გამოცდა, აკადემიებს შორის შეჯიბრი. გმირთა აკადემიის რჩეული კლასი „ჯერგ კანონი“ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის მესამე კურსის რივესტის გუნდის წინააღმდეგ. იბრძოლეთ წესების მიხედვით და ნუ შელახავთ თქვენი წინაპრების პატივსა და სიამაყეს.“ დიეგომ გამოცდის დაწყების ნიშანი მისცა.

ჩვენ ტბის ნაპირზე ვიყავით და ვუყურებდით, თუ რა ხდებოდა წყლის ქვეშ შელოცვის „რიმნეტის“ გამო. ტბაში გმირთა აკადემია იყენებდა შევარდენს, რომელიც წყლის ქვეშ ისე ცურავდა, თითქოს ჰაერში დაფრინავდა და თავისი ჯადოსნური თვალებიდან გამოსახულებას „რიმნეტს“ უგზავნიდა.

„ბოდიში, ანოს“, თქვა მენომ, რომელიც ჩემთან მოვიდა.

- რისთვის?

— რივესტისთვის. მისი უსიამოვნო, საკმაოდ პირდაპირი და მკაცრი სიტყვებისთვის...

- რას ამბობ? მე უკვე შევეჩვიე იმპერიული ოჯახების ასეთ განცხადებებს.

მენოს სახეზე ისეთი გამომეტყველება ჰქონდა, თითქოს მართლა სურდა ბოდიშის მოხდა.

„რივესტი, როგორც წესი, კეთილი ბიჭია, მაგრამ ის სხვებზე მეტად დემონ-ლორდ ტირანს სცემს პატივს და თავისი სისხლით ამაყოფს“, - თქვა მენომ და რიმნეტს შეხედა. „ის ახლა საკმარისად ძლიერია, რომ მესამე კურსელებს შორის საუკეთესოს ტიტულისთვის იბრძოლოს. მაგრამ როდესაც აკადემიაში პირველად შევიდა, ჩამორჩენილთა შორის იყო. მას არ შეეძლო შელოცვა „ბიჭების“ გამოყენება და გუნდის ლიდერი გამხდარიყო.

- საოცარი.

— შესაძლოა. რივესტს სძულდა ბრძოლები. იმდენად, რომ სადღაც გულის სიღრმეში უარყოფდა საბრძოლო მოქმედებებისთვის შექმნილ ჯარისა და შეტევის შელოცვებს.

- რატომღაც, ის საერთოდ არ ჰგავს დემონს.

- შეიძლება. მას სძულდა დემონთა მბრძანებელი, რომლის ტირანიასაც საზღვარი არ ჰქონდა. მგონი, არ აღიარებდა, რომ თავად მემკვიდრეობით მიიღო მისი სისხლი.

თუმცა, ის უბრალო ადამიანი არ არის. არ აქვს მნიშვნელობა ვინ იყო შენი წინაპარი და ვისი სისხლი ჩქეფს შენში, შენ, პირველ რიგში, საკუთარი თავი ხარ. თუმცა, ამ ეპოქაში, ალბათ, ასე ფიქრიც კი ადვილი არ არის.

- მერე რამ შეცვალა იგი?

„როდესაც ის მეორე კურსზე იყო და მე მათ „ბიჭებს“ ვასწავლიდი, მან გამიმხილა, რომ სინამდვილეში კონფლიქტი სძულდა. ჩემთან რჩევისთვის მოვიდა, უნდა მიეტოვებინა თუ არა დემონთა მბრძანებლის აკადემია“, - თქვა მენომ.

ამავდროულად, ის ნოსტალგიურად გრძნობდა თავს და იმ დროს იხსენებდა.

დემონ ლორდის აკადემიის გაკვეთილები ბრძოლაზეა ფოკუსირებული. ბუნებრივი არჩევანია მათთვის, ვისაც ეს ბრძოლა სძულს.

„ამიტომ ვუთხარი, რომ „გიზი“ სამხედრო შელოცვაა და მართალია, რომ ის ომისთვის შეიქმნა. თუმცა, დარწმუნებული ვარ, რომ წინაპარმა ეს შელოცვა დემონების დასაცავად შექმნა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, რატომ უნდა შეექმნა დემონთა მბრძანებელი ტირანი, რომელსაც მთელი ჯოგი მტრები ცდილობდნენ მის მოკვლას, შელოცვას, რომელიც მის ჯადოსნურ ძალას მის ქვეშევრდომებს გადასცემს?“

ვაუ, საინტერესო რაღაცეებს ამბობს.

— ეს სახელმძღვანელოებში წერია?

— მასწავლებლები არ იქნებოდა საჭირო, თუ მხოლოდ სახელმძღვანელოებში დაწერილიდან იქნებოდა შესაძლებელი სწავლა.

მართლაც. მასწავლებლისთვის ძალიან შესაფერისი სიტყვებია.

- მეთანხმები, ანოს?

- კარგი, მეც არ ვიცი.

ჩემი სიტყვების გაგონებაზე მიმამ ჩემკენ შემოვბრუნდა. ისე გაიღიმა, თითქოს პირდაპირ ჩემში ხედავდა.

— შეიძლება კონფლიქტი გძულდეს, მაგრამ ხანდახან რაღაცის დასაცავად ძალა გჭირდება. რივესტს ვასწავლე, რომ შესაძლოა წინაპარს, მის მსგავსად, ბრძოლა არ სურდა. ვფიქრობ, ეს მის ცხოვრებაში ყველაზე მნიშვნელოვანი რამ გახდა. მას შემდეგ რივესტი პატივს სცემს წინაპარს და ამაყობს, რომ იმპერიული ოჯახის წევრია.

- მან ზედმეტად მიირთვა და იმპერიული ოჯახის ფრაქციის წევრი გახდა.

მენომ მწარედ გაიღიმა.

- კარგი, ერთგვარად. ის ფიქრობს, რომ დემონთა მბრძანებელი ტირანი უფრო განსაკუთრებულია, ვიდრე ჩვეულებრივი დემონები.

ამ „ჩვეულებრივზე მეტი დემონის“ გამო, მას არ შეუძლია ჩემი ატანა, როცა საკუთარ თავს ტირან დემონთა მბრძანებელს ვუწოდებ. მან პატივი უნდა სცეს იმ მასწავლებელს, რომელიც იმ დროს მას ხელმძღვანელობდა.

ამიტომ მას სურდა მენოს მოლოდინების გამართლება იმ ადამიანის წინაშე თავის დამცირებით, ვისაც სძულს. ჩემს წინაშე.

„მისმინე. ვამაყობ, რომ ის ჩემი სტუდენტია და დარწმუნებული ვარ, რომ გაიმარჯვებს“, - თქვა მენომ ღიმილით.

რიმნეტს გავხედეთ. მალე ორივე მხარეს მოუწია ნაბიჯის გადადგმა.

ჯერგა კანონის წევრებმა თავიანთი ციხესიმაგრე წყალქვეშა ქალაქში განათავსეს, სადაც შენობები და ტაძრები მოწესრიგებულ ხაზებზე იყო განლაგებული, რივესტის გუნდმა კი პოზიცია წყალქვეშა გამოქვაბულის მახლობლად დაიკავა, რომლის მახლობლადაც მრავალი კლდოვანი მთა იყო.

შელოცვის „კოკო¹“-ის წყალობით, მათ არ უწევდათ დახრჩობაზე ფიქრი მანამ, სანამ ჯადოსნური ძალა არ ამოეწურათ.

„მზად ვართ, ლორდ რივესტ!“ - გადამწყვეტი ტონით თქვეს მისმა ქვეშევრდომებმა.

არ ვიცი, ეს მისი კარგი წარმომავლობის ბრალი იყო თუ რეალური ძლიერი მხარე, მაგრამ მისი გუნდის წევრების ტონი ნათლად აჩვენებდა, რომ ისინი რივესტს პატივს სცემდნენ.

ან იქნებ ეს იმის შედეგია, რომ ის ჩამორჩენილიდან საუკეთესოს ტიტულისთვის კონკურენტად გადაიქცა.

- მოდი, გავაკეთოთ!

- ჭამე!

თავდაპირველად, რივესტმა, სტანდარტული სტრატეგიის მიხედვით, თავის პოზიციაზე დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრე ააგო. ციხესიმაგრე გრძელი და თხელი იყო, კოშკის მსგავსი. მის გარშემო წყლის ნაკადი მღელვარე მორევში იკლავნებოდა, წყლის ბარიერად იქცეოდა და დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში შეღწევას უშლიდა ხელს.

დინების ცვლილების გამო, წყლის ამ მორევმა შეიწოვა და შთანთქა დინებაში მოცურავე თევზები და უზარმაზარ კლდეებში და ყველაფერი ნაჭრებად დაგლიჯა.

როგორც ჩანს, ციხესიმაგრეს წყლის მაგიის გაძლიერების ტოპოგრაფიული ეფექტი აქვს. როგორც ჩანს, რივესტის გუნდს ძალიან კარგი მცველები ჰყავს, რადგან მათ ორმა შექმნეს დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრე, რომელსაც შეუძლია ასეთი ძლიერი ზღვის მორევში მოქცევა მხოლოდ ნარჩენი მაგიური ძალით.

„ლამაზი ციხესიმაგრეა“, თქვა მიშამ და რიმნეტს გახედა.

- როგორც ჩანს, მათ მესამეკურსელებს ლამაზი თვალების გამო არ უწოდებდნენ.
ნაკლებად სავარაუდოა, რომ პირველკურსელებს ასეთი ციხესიმაგრის აშენება შეეძლოთ.

გაკვირვებულმა მიშამ თავი გვერდზე გადახარა.

- შენ გამონაკლისი ხარ.

ამან თითქოს დაარწმუნა და კისერი გაისწორა.

— შამანები, პირველ რიგში, დაზვერვას ატარებენ. ასურასა და გაიზს შორის მთავარი განსხვავება ისაა, რომ გმირის გარდა, არსებობენ ბრძენებიც. მათ არ შეუძლიათ დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრის მსგავსი ციხესიმაგრის აშენება, მაგრამ ბრძენებს აქვთ სპეციალური დამხმარე შელოცვების გამოყენების უნარი.

როგორც მესამე კურსიდან იყო მოსალოდნელი. როგორც ჩანს, მან ცოტათი შეისწავლა „ასურა“. რივესტს თავის გუნდში სამი შამანი ჰყავს. ერთმა დიდი ტერიტორია ჯადოსნური ძალის ბადით დაფარა, რათა ჯერგი კანონის პოზიცია დაედგინა. მეორე თავის ჯადოსნურ თვალებს იყენებს ჯადოსნური ძალის ცვლილებების დასაკვირვებლად. და ბოლოს, მესამე მაგიის გამოყენებით აკონტროლებს ტბაში მოცურავე თევზებს, რათა დეტალურად დააკვირდეს მტრის მოძრაობებს.

ისინი ბრძენებს ეძებდნენ. „ასურა“ არის შელოცვა, რომელიც გმირს აძლიერებს. მაგალითად, ჯადოქარი მას შეტევის მაგიის გაძლიერების უპირატესობას ანიჭებს, მკურნალი კი - სამკურნალო მაგიის გაძლიერების უპირატესობას. სანაცვლოდ, ჯადოქრები და მკურნალები არახელსაყრელ პირობებს იძენენ.

მაგრამ მხოლოდ ბრძენები არიან ოდნავ განსხვავებულები ყველასგან. ისინი იყენებენ „ასურას“ გავლენის ქვეშ მყოფი ადამიანების მაგიურ ძალას და მთელ რაზმზე დამხმარე მაგიას ახორციელებენ. ბრძენების ყოფნა გმირებს აძლიერებს. ამიტომ პირველი ნაბიჯი მათი ნეიტრალიზებაა.

„ლორდ რივესტ“, თქვა შამანმა, „ეს უცნაურია. არ შემიძლია იმ თევზების კონტროლი, რომლებსაც ნაცნობებად ვიყენებ“.

- მეც ვცდილობ მაგიური ძალის ბადის გაჭიმვას, მაგრამ ის იმსხვრევა.

- იგივე ეხება ჯადოსნურ თვალებსაც. მე საერთოდ ვერ ვხედავ მათ ჯადოსნურ ძალას.

ეს ნიშნავს, რომ ისინი სრულიად ვერ ახერხებენ დაზვერვის ჩატარებას. რივესტი ღრმად ჩაფიქრდა.

- ალბათ, ისინი იყენებენ ანტიმაგიას, რომელიც ხელს უშლის ჩვენს შელოცვებს.

- გავგზავნოთ სადაზვერვო რაზმი, რომელიც შედგება რაინდისგან, შამანისა და მკურნალისგან. ნებისმიერ ფასად მოერიდეთ ბრძოლას. თუ ოდნავ უჩვეულო ცვლილებას შეამჩნევთ, დაუყოვნებლივ შეატყობინეთ ამის შესახებ ლიქსის მეშვეობით.

- კი ბატონო.

რივესტის გუნდის სამი რაზმი, სულ ცხრა კაცისგან შემდგარი, დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეიდან სამი განსხვავებული მარშრუტით წყალქვეშა ქალაქისკენ გაემართა, სადაც ჯერგა კანონა იყო ჩამალული.

გარკვეული დროის განმავლობაში არაფერი მომხდარა და ისინი ფრთხილად შეიჭრნენ მტრის ტერიტორიაზე.

— ზაფხულის მწერები თავად დაფრინავენ ცეცხლში და ²?

ლაოსი ქალაქის წინა ნაწილის შესასვლელისკენ მიმავალი რაზმის წინ გამოჩნდა.

„ლორდ რივესტ, გმირი მოვიდა!“ - თქვა შამანმა ლიქსის პირით.

მაგრამ პასუხი არ იყო.

- ლორდ რივესტი? ლორდ რივესტი?..

რამდენჯერაც არ უნდა დაერეკა, არავინ პასუხობდა. „ლიქსი“ მუშაობის პროცესში სადღაც გაწყდა.

- რა? ვერ ხვდები, რატომ არ შეგიძლია „ლიქსის“ გამოყენება?

ლაოსმა მაგრად შეკრა მუშტი და მასში ალი გამოჩნდა, რომელიც წმინდა ნათებას ასხივებდა. და ის საკმაოდ კაშკაშა ენთო, მიუხედავად იმისა, რომ ლაოსი წყალქვეშ იყო.

- დროს გიყიდით. დაბრუნდით დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში!

რაინდმა დემონური ხმლის ქარქაშიდან ამოღება სცადა.

მაგრამ არ შემეძლო.

- რა?...

ამ წამიერი შესაძლებლობით ისარგებლა და ლაოსი რაინდს მიუახლოვდა.

- ჰა-ა-ა!

- კარგი, სულ ესაა... ხველა!..

ლაოსმა ცეცხლოვანი მუშტი რაინდის მკერდში ჩაარტყა. მისი სხეული, რომელიც კანა „<“-ით ჩამოყალიბდა, წმინდა ცეცხლში ჩაიძირა და ის მყისიერად დაეცა.

- ჩჩ!..

მკურნალმა მყისიერად გამოიყენა „ენშელი“. თუმცა, როგორც კი მან ჯადოსნური წრე დახატა, ის გაქრა.

— ...მართლა... ეს?!..

— ბოლოს და ბოლოს შენიშნე, რომ შენი მაგიური ძალა შესუსტდა?

ლაოსმა ერთი ნაბიჯი გადადგა წინ. მკურნალმა სცადა თავისა და ლაოსს შორის გარკვეული დისტანციის შენარჩუნება, მაგრამ მისი ფეხები ძალიან ნელა მოძრაობდა.

- და არა მხოლოდ მაგიური ძალა, არამედ შენი ფიზიკური შესაძლებლობებიც. ახლა შენ ნაკლები ძალა გაქვს, ვიდრე სუსტ ადამიანებს!

მკურნალი ცეცხლში გაეხვა და მალე შამანიც დაეცა.

- ჰა! ეს რა ჯანდაბა შეჯობრია? როგორც ჩანს, ჩემი წმინდა ხმლის ამოღებაც კი არ მომიწევს.

ლაოსმა მაშინვე გამოიყენა „ლიქსი“:

- ჰაინე, ლედრიანო, აქ დავამთავრე.

- მეც დავჭყლიტე ისინი.

- მეც რიგზე ვარ. ახლა მათ ჯადოსნური თვალები აღარ აქვთ. დროა, დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეზე შევუტოთ.

ლაოსმა წყალქვეშა ქალაქი დატოვა და რივესტის გუნდის ადგილმდებარეობისკენ გაემართა.

„უცნაურია...“ თქვა მენომ, „რიმნეტს“ უყურებდა. „თუ მაგიური ძალის სფერო სტაგნაციას განიცდის და შესუსტდება, იგივე უნდა დაემართოს გმირთა აკადემიასაც. მაგრამ ისინი „ლიქსს“ იყენებენ... მე შემეძლო გამეგო, დიდი განსხვავება იქნებოდა თუ არა მაგიურ ძალაში, მაგრამ ახლა ისინი ჩვეულებრივზე ნაკლებ ენერგიას დებენ „ლიქსში“...“ თქვა მან და ღრმად ჩაფიქრდა.

„თუ ისინი რივესტის გუნდის მაგიურ ძალას ბლოკავენ, გმირებმა ამისთვის რაიმე სახის შელოცვა უნდა გამოიყენონ, მაგრამ ვერ ვხედავ რაიმე ნიშანს იმისა, რომ გმირთა

აკადემიის სტუდენტებმა მსგავსი რამ გამოიყენეს... თუ ეს შელოცვა პირდაპირ მტრის გუნდზე არ არის გამოყენებული, მაშინ მისი მოქმედების რადიუსი ძალიან დიდია...”

მენომ თავზე ხელი მოჰკიდა, ცხადია, ძალიან უხერხულად გრძნობდა თავს.

- ჰმ, ამბობ, რომ რაღაც სახის თაღლითობა გმირთა აკადემიას უპირატესობას ანიჭებს?

— ...საეჭვოა, მაგრამ არანაირი მტკიცებულება არ მაქვს. შეიძლება ითქვას, რომ ისინი უბრალოდ ძალიან კარგები არიან, სულ ესაა და ეს სავსებით შესაძლებელია...

- სინამდვილეში, ამის მტკიცებულებები არსებობს.

- ...რა?..

— ტბა შეიცავს წმინდა წყალს. ეს არის ერთგვარი განსაკუთრებული ჯადოსნური არტეფაქტი, რომელსაც ფორმა არ აქვს. როდესაც მისი ძალა გამოიყოფა, ადამიანები უპირატესობას იძენენ მაგიურ ძალაში, მაგრამ დემონებისთვის ეს პირიქითაა: შხამი.

რადგან ეს წმინდა წყალია, რომელსაც ღმერთები დემონების დასაფრთხობად მოაქვთ. 2000 წლის წინც კი ცოტას შეეძლო მისი კონტროლი და, როგორც ჩანს, ის დღემდე შემორჩა.

წმინდა წყალი უკიდურესად მოქნილი ჯადოსნური არტეფაქტია. ასევე, პირველად ვხედავ მის გამოყენებას. მოიგონეს მისი არსებობის ოსტატურად დამალვის გზა?

„საქმე იმაშია, რომ სითხეში გახსნილი წმინდა წყალი ჯადოსნურ წრეს ქმნის“, - ვუთხარი მას.

მენომ ჯადოსნური თვალეხი დაძაბა და ყურადღებით მიაჩერდა წყალქვეშ მიმდინარე მოვლენებს.

— ...ვერაფერს ვხედავ... შეგიძლიათ განასხვავოთ ტბაში გახსნილი წყლის ტიპები?

ეს ადვილი სულაც არ არის. რადგან ისინი ოსტატურად მალავენ თავიანთ მაგიურ ძალას.

- მოდი, გაჩვენებ.

მენოს ჯადოსნურ თვალეხს შევეხე და მათზე ჯადოსნური წრეები დავხატე. მათში ჯადოსნური ძალის გაგზავნით, მისი თვალეხი გავაძლიერე.

- რა?.. ეს არის?..

- ახლა ნათლად ხედავთ მაგიურ ძალას. ასე ვხედავ მე სამყაროს.

ამის გაკეთება მხოლოდ იმიტომ შეუძელი, რომ მის ჯადოსნურ თვალებს გარკვეული ძალა ჰქონდათ. წინააღმდეგ შემთხვევაში, უარეს შემთხვევაში, ის დაბრმავდებოდა.

— ...თვალებს არ ვუჯერებ... ვერასდროს ვიფიქრებდი, რომ ჯადოსნურ ძალას მატერიაზე უფრო ნათლად დავინახავდი...

მენომ რიმნეტის მიერ ნაჩვენებ წყალქვეშა სივრცის გამოსახულებას შეხედა. ახლა მას ნათლად უნდა დაენახა ტბაში გახსნილი წმინდა წყლის მიერ შექმნილი ჯადოსნური წრე.

- ეს... ბარიერი... ფორმულა... ზუსტად არ ვიცი, რა ეფექტი აქვს, მაგრამ...

— მისი მაგიური ეფექტი ბარიერის შიგნით მყოფი ადამიანების მაგიური ძალის გაზრდაა, ამავედროულად, წმინდა წყლის ძალის გამოთავისუფლებით დემონების ძალის დაბლოკვა. წმინდა წყალი წმინდა ტბიდან მოედინება. გმირთა აკადემია მაგიური ძალის ამოუწურავი წყაროთი მარაგდება და დემონები გამუდმებით კარგავენ მას.

— ...როგორ შეიძლება ეს... ვერც კი ვაიძულებ საკუთარ თავს, რომ ამას საშინაო უპირატესობა ვუწოდო. ბოლოს და ბოლოს, არსებობს მაგიური ძალის წყარო, რომლის გამოყენებაც მხოლოდ გმირთა აკადემიას შეუძლია...

მენო აღარ ძალავდა თავის აღშფოთებას. ვიცოდი, რომ ტბაში წმინდა წყალი მოედინებოდა, მაგრამ თუ მის ძალას ვერ გამოავლენდნენ, ეს არც ღვთის სათელი იყო და არც ეშმაკის სათამაშო. არ მეგონა, რომ ამას აკადემიებს შორის გამოცდების შეჯიბრის საბაბით გამოიყენებდნენ.

სურთ თუ არა მათ გამარჯვება, მაშინაც კი, თუ მომავალ ურთიერთობებში მტრულ განწყობას შეინარჩუნებენ? თუ ფიქრობდნენ, რომ ჩვენ ამას ვერ შევამჩნევდით?

- რას აპირებ? ამას შეჯიბრი ძნელად შეიძლება ეწოდოს.

- გმადლობთ. ახლა საკმარისი მტკიცებულებები მაქვს. წავალ და გამოცდას გავასაჩივრებ.

მენო გაბრაზებული მზერით დიეგოსკენ წავიდა.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „აქტივობები წყალქვეშ“.

2. პატარა იაპონური ანდაზა, რომელიც ამბობს, რომ ზაფხულის მწერები, რომლებიც სიკაშკაშით იზიდავენ, თავად ხვდებიან უსიამოვნებაში და ცოცხლად იწვებიან.

§ 18. სტუდენტის მოთხოვნა

- ლორდ რივესტ, რაზმებიდან არცერთი არ პასუხობს.

დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში რივესტის ქვეშევრდომები ძალიან ღელავდნენ, რადგან „ლიქსი“ არ მუშაობდა.

- რა ვქნათ? თუ ისინი „ლიქსს“ არ უპასუხებენ, მაშინ შეიძლება ბრძოლაში შევიდნენ ან უკვე წააგონ. როგორ ფიქრობთ, ძირითადი ძალებით უნდა შევუტოთ და არა სადაზვერვო რაზმით?

— ...ძალიან უცნაურია. მათ არ ჰქონდათ „ლიქსის“ გამოყენების შესაძლებლობა? ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ისინი უბრალოდ ძლიერები იყვნენ. ვფიქრობ, უნდა გავითვალისწინოთ, რომ გარეთ რაღაც ხაფანგია. თუ დაუდევრად მოვიქცევით, მასში გავებმებით.

რივესტმა დაასკვნა, რომ რადგან არ იცოდა, რა კარტები ეჭირა ხელში მოწინააღმდეგეს, ახლა უნდა დალოდებოდა.

„არ მინდა ვაღიარო, მაგრამ ალყისთვის მზადება უნდა დავიწყოთ.“

თუ ისინი დემონ მბრძანებლის ციხესიმაგრეში დარჩებიან, მათი ტოპოგრაფიული ეფექტი მეფის ძალაუფლებაზე - რივესტზე გავრცელდება. სწორედ ალყის ბრძოლებში იმალება „ბიჭების“ ნამდვილი ძალა.

- დაიწყეთ მაგიური ძალის დაგროვება. როგორც კი გამოჩნდებიან, რაღაცას ვაჩვენებთ.

- კი ბატონო!

რივესტის გუნდმა მტრის მოსვლას დაელოდა და ფარულად დიდი მაგიის მომზადება დაიწყო, რათა ის შეუმჩნეველი დარჩენილიყო.

და გარკვეული დროის შემდეგ...

- ჰა, საბოლოოდ ვიპოვე. სწრაფად დავასრულოთ.

ლაოსი დემონთა მბრძანებლის ციხის აღმოსავლეთიდან, თვალსაჩინო მანძილზე გამოჩნდა.

- რა მოუთმენელი ხარ, ლაოს. მოსაწყენი იქნება, თუ მათთან ცოტას არ ვითამაშებთ.

ჰაინე დასავლეთიდან ჩამოვიდა.

- ფრთხილად იყავი. ჯერ არ ვიცით, რას აპირებენ, უფრო ფრთხილად წადი ციხესიმაგრისკენ.

[illegible]

მათ თვალწინ გარე კედლები, იატაკი და ჭერი ჩამოინგრა და რივესტის გუნდი ციხესიმაგრიდან გამოაგდეს. ციხესიმაგრის დანგრევამ ტბაზე უზარმაზარი ტალღები გამოიწვია. რივესტი წყალქვეშ გაფრინდა შელოცვის „ფლესის“ გამოყენებით და როგორღაც მოახერხა თავის სწორ გზაზე დაბრუნება. მან მაშინვე გამოიყენა „ლიქსი“.

- ყველამ, მოიკრიბეთ თავი და მოემზადეთ მტრის თავდასხმისთვის! ახლავე დაგეხმარებით!

- ვაუ, დარწმუნებული ხარ, რომ ამას შეძლებ?

ჰაინე რივესტის უკან აღმოჩნდა.

- რადგან მეფე ხარ, მომავალში დემონების მბრძანებელი უნდა გახდე?

- და რა მოხდება, თუ ასეა?

ჰაინემ ჩაიცინა.

- იქით გაიხედე. ხედავ?

რივესტი ჰაინეს მიერ მითითებული მიმართულებით შებრუნდა.

რადაც ციმციმებდა. დანგრეული დემონთა მბრძანებლის ციხის წყალქვეშა ნანგრევებს შორის, ტბის ფსკერიდან წმინდა ალი ესროლეს მოწაფეებს, რომლებიც რამდენჯერმე გადააგდეს ციხიდან.

— ნ-ეს არ მუშაობს!.. ანტიმაგიის გამოყენებაც კი არ შემიძლია... ღა-ა-ა-ა-ა!

„კიაააააააა!“ - გაისმა ტკივილიანი კივილი წყალქვეშ.

ძლივს მოქმედმა კოკოს შელოცვამ მათი სუსტი ხმები რივესტამდე მიიტანა.

- ჰა, რა სუსტები ხართ! თუ მხოლოდ ეს შეგიძლიათ, მაშინ თქვენ, დემონურო შთამომავლებო, სუსტების საცოდავი ხროვა ხართ.

ლაოსმა ერთმანეთის მიყოლებით გამოუშვა „საიფუ ²“, რითაც სტუდენტები ერთმანეთის მიყოლებით ცეცხლს უკიდებდა. რადგან ბარიერი ბლოკავდა როგორც ანტიმაგიური, ასევე სამკურნალო მაგიის მოქმედებას, ისინი წყალში გაიფანტნენ ყოველგვარი შესაძლებლობის გარეშე.

- აჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა, რა უხერხულია. გიყურებ, მომავალ დემონთა მბრძანებელს, და სიცილს ვერ ვიკავებ. საერთოდ, რას გასწავლიან დემონთა მბრძანებლის აკადემიაში? მიატოვო შენი ამხანაგები ბედის ანაზარა?

რივესტმა გაბრაზებულმა შეხედა ჰაინს, რომელიც ხმამაღლა იცინოდა. მან სცადა დემონის ხმლის ქარქაშიდან ამოღება, მაგრამ ვერ შეძლო, რადგან საკმარისი მაგიური ძალა არ ჰქონდა.

„უნდა გითხრა, რატომ შესუსტდა შენი მაგიური ძალა?“ თქვა ჰაინემ ისეთი სახით, თითქოს მხიარულებაში იყო ჩაფლული. „ამ ტბაში გახსნილი წმინდა წყალი მაგიური ძალის განსაკუთრებულ ველს ქმნის. თუ მის ძალას წარმატებით ამოიღებ, მისი ენერგიის წყაროდ გამოყენება შეუძლებელია, მაგრამ თუ არა, ეფექტი საპირისპირო იქნება - ველი ხელს შეგიშლის მაგიური ძალის გამოყენებაში. და ეს შენთვის ასე რთულია ზუსტად იმიტომ, რომ ამის გაკეთება არ შეგიძლია.“

ჰაინემ წმინდა წყალი სპეციალურად ჯადოსნურ არტეფაქტად გამოიყენა, რათა რივესტს მისი დანახვა შეეძლებოდა.

- ანუ ასეა საქმე?... ამაზე მატჩის ბოლომდე უნდა გაჩუმებულიყავი!!

რივესტმა ზუსტად გააანალიზა ჰაინეს ჯადოსნური ძალის ნაკადი და იმავე გზით გამოიყენა წმინდა წყალი, როგორც ჯადოსნური არტეფაქტი.

და ეს ხაფანგი აღმოჩნდა.

— ...ა...გა....

წმინდა წყლის ძალა პირდაპირ რივესტის გულს აღწევდა. წმინდა წყალი, რომელიც ადამიანებს მაგიურ ძალაში უპირატესობას ანიჭებს, დემონებისთვის შხამია. მისი წმინდა ძალა მის სხეულს შიგნიდან ანადგურებს. სისხლი მთელი სხეულიდან სდიოდა.

— აჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა! ცდება, ცდება! ბოლოს და ბოლოს, ასეთი რთული რამ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტების შესაძლებლობებს აღემატება!

ჰაინემ გაიცინა და მარჯვენა ხელი ასწია.

- მოდი, ჩემო წმინდა ხმალო. ზელებს წმინდა მიწის დიდო ხმალო.

მის ხელისგულში სინათლე შეიკრიბა და მყისიერად მატერიალური სახე მიიღო. ჰაინეს ხელში მუქი მწვანე ნათების გამოსხივებული წმინდა ხმალი გამოჩნდა.

- მოდი, სრული ძალით გამოიყენე ანტიმაგია. შენს დონეს შევეგუები. თუ ჩემს დარტყმას პირდაპირ შუბლში მიიღებ, გარდაუვლად მოკვდები!!

მან მაშინვე დააგდო ხმალი. ხმლის ზეწოლით, მისი აბსურდული მაგიური ძალის ნაკადით წყალი შუაზე გაიყო. უეცრად, რიმნეტმა გამოსახულების ჩვენება შეწყვიტა. ნაცნობი შევარდენი, რომელიც ამას აცხადებდა, ალბათ, ამ თავდასხმის დროს მოყვა.

— ...რივესტი? — იკივლა მენომ სანაპიროზე.

მომდევნო წამს მან დიეგოს მუქარით შეხედა და მასთან ახლოს მივიდა.

„სასწრაფოდ გამოიყვანეთ ყველა სტუდენტი წყლიდან! თუ გმირთა აკადემიას რამე დაემართება, პასუხისმგებლობას ვერ გავექეცით!“ გაბრაზებულმა დაიღრინა მენომ.

დიეგომ დემონსტრაციულად ამოიოხრა.

„ამას ამბობ, მაგრამ ჩვენც არ ველოდით, რომ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტები ასეთი სუსტები იქნებოდნენ. ჩვენს გუნდურ შეჯიბრებებში უკვე რამდენიმე წელია, არც ერთი ადამიანი არ ყოფილა ისეთი, ვისაც იქიდან დამოუკიდებლად ვერ გამოსვლა არ შეეძლო. რა თქმა უნდა, მაშინვე გამოვგზავნი მათ საშველად, მაგრამ ვერ ვხვდები, რომ თქვენივე სტუდენტების უღიმღამოობაზე პასუხისმგებლობა ჩვენ უნდა ვიკისროთ.“

მენომ კბილები დააჭირა. ბევრი რამის თქმა სურდა მისთვის, მაგრამ თავი შეიკავა, რადგან ახლა ყველაზე მნიშვნელოვანი სტუდენტების გადარჩენა იყო.

- ნუ ელაპარაკები, მაგრამ სწრაფად გადაარჩინე ისინი! რას აკეთებ?

- ახლა? ნაცნობს ვაგზავნი, რომ ვინმეს დაურეკოს. მაგრამ რადგან ყველაფერი უცებ მოხდა, არ ვარ დარწმუნებული, დროულად მივაღწევთ თუ არა. ცოტა ხანს მოიცადე.

მენო გაოგნებული იყო. სატესტო შეჯიბრი ომის სიმულაციას წარმოადგენდა. იქნებოდნენ დაჭრილები. შეიძლებოდა მომხდარიყო უბედური შემთხვევები. ყველაზე ნაკლებად სავარაუდო შედეგებიც კი უნდა გაეთვალისწინებინათ. არა მგონია, წარმოედგინა, რომ საგანგებო სიტუაციებისთვის არაფერი ექნებოდათ მომზადებული.

მენო ვეღარ მოითმინა და ტბისკენ გაიქცა.

- არ იჩქარო.

მხარზე ხელი მოვკიდე, როცა შიგნით ჩაყვინთვას ცდილობდა.

— დემონი ამ ბარიერის შიგნით ბევრს ვერაფერს გააკეთებს.

- ასეც იყოს, აღარ შემიძლია ლოდინი!

— კიდევ ხუთი წამი?

ჩემი გაგონებისას გაკვირვებულმა თვალები გაახილა. რის შემდეგაც წყლის ზედაპირზე დიდი შხეფები გამოჩნდა. ტბიდან, ერთმანეთის მიყოლებით, დაცემული სტუდენტები ჰაერში აფრინდნენ. რის შემდეგაც თითოეულმა მათგანმა ნელა დაიწყო მიწაზე დაშვება.

- ანოს, შენ გააკეთე ეს?..

— ვინც არ იბრძვის, მათი გამოყვანა ადვილია.

მაგიით გამოყვანილი ყველა სტუდენტი ტბის ნაპირზე მოათავსეს.

— ...რივესტი!!..

მენო რივესტთან გაიქცა, რომელიც ყველაზე მეტად დაშავებული იყო. მან მაშინვე ჯადოსნური წრე დახატა და მას „ენშელი“ დაადო.

მაგრამ მისი ჭრილობები არასდროს შეხორცებულა.

— ...რატომ?... ეს არ შეიძლება იყოს...

მენომ კიდევ უფრო მეტი ჯადოსნური ძალა დაასხა, მაგრამ რივესტის სისხლდენა არ შეჩერებულა.

- რატომ?... გთხოვ, იმოქმედე... გთხოვ!..

„ქალბატონო მენო, აზრი არ აქვს. მას სტიგმატები აქვს“, - გულგრილად თქვა დიეგომ.

მენომ მას შეხედა.

„რას გულისხმობ?“ მკვეთრად იკითხა მან და ჯადოქრობა განაგრძო.

„როდესაც წმინდა მაგიისგან სერიოზულ ჭრილობებს იღებთ, როგორც ეს სტუდენტია, შესაძლოა სტიგმატები გაჩნდეს. ასეთ შემთხვევაში, სამკურნალო მაგია უძლურია. რა მოხდება შემდეგ, მთლიანად მის სიცოცხლის ნებაზეა დამოკიდებული.“

- განკურნე იგი!

- გაიგე რა გითხარი? სამკურნალო მაგია უძლურია.

- ამაზე პასუხისმგებლობა გმირთა აკადემიას დაეკისრება! რას ფიქრობდი, გამოცდაზე ასეთ საშიშ მაგიას იყენებდი? წმინდა წყალზე რამდენჯერმე გითხარი!

- არა, ეს საერთოდ არ არის საშიში მაგია. სინამდვილეში, გმირთა აკადემიის სტუდენტებს არ უცდიათ მათზე სტიგმების დატოვება. ეს ალბათ იმიტომ მოხდა, რომ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტები ძალიან სუსტები იყვნენ. რაც შეეხება წმინდა წყალს, როგორც ადრე ავხსენი, ეს არ არის ჯადოსნური არტეფაქტი, როგორც თქვენ ამტკიცებთ. ჩვენ მას აღვიქვამთ, როგორც გარემოს, რომელიც იწვევს ჯადოსნური ძალის უსიამოვნო ველის გაჩენას. უბრალოდ, თქვენს სტუდენტებს არ შეეძლოთ მასთან ადაპტაცია.

- შემიძლია დავამტკიცო, რომ ეს ჯადოსნური არტეფაქტია!!

- კარგია, თუ ასეა, მაგრამ ეს ისე გავაკეთეთ, რომ არაფერი ვიცოდით. გამიგებდა, თუ ეს განზრახ გავაკეთეთ, მაგრამ შენი ცრუ ბრალდებები არაკომფორტულად მაგრძნობინებს თავს. კარგი, მოდი, ეს შემთხვევით ჩავთვალოთ. სასარგებლო გაკვეთილი ორივესთვის მომავლისთვის.

რა ადვილი და მარტივია მისთვის ყველაფერი სიტყვებით.

- წმინდა წყალზე კამათი არ მაწყენინებს, მაგრამ არ ფიქრობ, რომ ჯერ შენს სტუდენტებს როგორმე უნდა დაეხმარო?

მენოს ამაზე არაფერი ჰქონდა სათქმელი და დიეგო უბრალოდ წავიდა.

ის რივესტზე სამკურნალო მაგიის გამოყენებას განაგრძობდა, მაგრამ რამდენი ჯადოსნური ძალაც არ უნდა ჩაედინა მასში, მისი ჭრილობები არ შეხორცდებოდა.

— ...ანოსი...

მენომ ვედრებით შემომხედა.

- რატომ ღელავ ასე ძალიან? ასეთი სტიგმატის განკურნება შესაძლებელია.

- მართალია?..

თავი დავუქნიე, რივესტის გვერდით ჩამოვჯექი და ხელი მკერდის იმ ადგილას დავადე, სადაც ზელეს წმინდა მიწის დიდი ხმლით იყო გახვრეტილი, იმ ადგილას, სადაც სტიგმატები გამოჩნდა.

ამ დროს რივესტმა ნელა ამოდრავა ხელი და ჩემი ხელი ჩამკიდა.

— ...მაპატიე... მასწავლებლო... ვერ გავამართლე შენი მოლოდინები...

ამის გაგონებაზე მენო კინაღამ ცრემლები წამოუვიდა.

- არა, მაპატიე... რივესტი. ჩემი ბრალია. იმდენი სისულელე მომცეს, რომ მეც ავიტანე და ჩემი მოსწავლეები საფრთხეში ჩავაგდე... საზიზღარი მასწავლებელი ვარ...

— ...არაფერი მსგავსი... თქვენ ყველაზე მშვენიერი მასწავლებელი ხართ... მინდოდა... ამაში დარწმუნებული ვყოფილიყავი...

რივესტი დიდი გაჭირვებით ლაპარაკობდა.

— იმაში... რომ...

მან მეორე ხელი გაშალა. მასში გმირთა აკადემიის სკოლის სამკერდე ნიშანი იდო.

- ეს რა არის?..

— ...ჯადოსნური არტეფაქტი... რომელიც მათ საშუალებას აძლევს... აკონტროლონ წმინდა წყალი... მის გარეშე მათი ძალა განახევრდება...

მესმის. ასე მაღავენ წმინდა წყალს.

- მთელი შენი ძალა ჯადოსნურ თვალეში ჩადე და არა ანტიმაგიაში, სანამ წმინდა მახვილი გაგჭრიდა?

მან თავი დაუცველად დატოვა, რათა ეპოვა არტეფაქტი, რომელიც წმინდა წყალს აკონტროლებდა. მას შეეძლო სიკვდილი. დიდი მონდომება.

— ...უვარგისი... — დამიძახა რივესტმა. — ამაზრზენი ხარ და... მე... მთელი სულით მძულხარ.

- შესაძლოა.

მან მთელი ძალით მომხვია ხელი.

— ...მაგრამ დღეს პირველად ვიფიქრე... შენი ძალა რომ მქონდეს... თუნდაც ამაში კეთილშობილება არ იყოს... შენსავით ძლიერი რომ ვიყო...

- არა უშავს, რივესტ. გმირთა აკადემიამ მოატყუა. მათ მოამზადეს წმინდა წყალი, ჯადოსნური არტეფაქტი, რომელიც მშიშრებისთვისაა შესაფერისი. მე დაველაპარაკები დემონ იმპერატორებს და ოფიციალურ პროტესტს შევიტან.

რივესტმა კბილები დააჭირა. შემდეგ თავი გააქნია და ტირილი დაიწყო.

— გევედრები, სირცხვილის ატანა... გთხოვ... ანოს, გთხოვ...

- არაფრის თქმა არ არის საჭირო, რივესტ.

ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ისეთი სასტიკი რამ მომხდარიყო, რომ ყველას ეს ეთქვა. მესმის, რას გრძნობს. მესმის, რომ არ სურს ამის პროტესტით დასრულება.

- თქვენ იდეალურად შეასრულეთ თქვენი დავალება. თქვენ აღმოაჩინეთ წმინდა წყლის გამოყენებით შექმნილი ბარიერის ფორმულა და აღმოაჩინეთ, რომ მათ აქვთ ჯადოსნური არტეფაქტი, რომელიც მას აკონტროლებს.

რივესტი სტიგმატებისგან რომ გავათავისუფლე, წამოვდექი.

სამართლიანად და წესების დაცვით გავატარებ .

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „აბსოლუტურად დამანგრეველი წყლის ჭავლი“.
2. ჩაწერილია, როგორც: „წმინდა ალი“.
3. **სტიგმატები** (ბერძნ. στίγματα - „ნიშნები, კვალი, წყლულები, ჭრილობები“) - მტკივნეული სისხლმდენი ჭრილობები, რომლებიც იხსნება ცალკეული კათოლიკე ასკეტების სხეულზე - რელიგიური ეგზალტაციის გავლენით - სხეულის იმ ნაწილებზე, სადაც, სავარაუდოდ, მდებარეობდა ქრისტეს ჭრილობები, რომლებიც მან ჯვარცმის დროს მიიღო.

§ 19. ანოსის გუნდი ბრძოლაში შედის

მშვიდად წავედი წინ და გმირთა აკადემიის ჯგუფისკენ გავემართე.

ისინი ჩემსკენ გასწორდნენ: რეი, ხელში ნებისყოფის მახვილით სიგესესტოი, ხოლო მეორე მხარეს საშა „უკვდავი ჩიტის კუბოში“. მიშა ჩუმად ჩადგა გვერდზე. მიშა გულშემატკივართა კავშირის რვა გოგონასთან ერთად მოვიდა. მან თვალებით მკითხა, წინააღმდეგი ხომ არ ვიყავი და მე თავი დავუქნიე.

ახლა 13 ვართ. საკმარისია აკადემიებს შორის შეჯიბრში მონაწილეობის მისაღებად.

- ჰაინე.

ტბის ნაპირზე კლდეზე იჯდა, სახეზე ისეთი გამომეტყველება ჰქონდა, თითქოს რთული დავალება შეესრულებინა და უმანკოდ იღიმოდა.

- ჰეი, ძმაო, შენი უფროსკლასელები ძალიან სუსტები იყვნენ. იმის გათვალისწინებით, რომ ისინი მესამე კურსზე არიან, შეიძლება ითქვას, რომ მთელი დემონური რასა დიდად ძლიერი არ არის.

ჩვენს პროვოცირებაზე ჰაინე ჩაიცინა.

- კი, ნამდვილი გმირი კანონი რომ ყოფილიყავი, ნაკურთხი წყლის გამოყენებაც კი არ დაგჭირდებოდა.

ჰაინეს კმაყოფილმა და მომღიმარმა სახე ოდნავ შეჰმუხნა.

- რას გულისხმობ ამაში?

- და ფაქტია, რომ რაც არ უნდა იწუწუნოთ აქ, თქვენ მხოლოდ ყალბი ადამიანები ხართ. გმირი ის არის, ვინც ძალასა და გამბედაობას აერთიანებს. და თქვენ ოდნავადაც არ ჰგავხართ იმ ბიჭს, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის დროს დემონებსაც კი აწყალებდა და გამუდმებით, როგორც ადამიანი, შინაგან კონფლიქტს ებრძოდა.

- ვაუ, გინდა თქვა, რომ გმირი არ ვარ? არ იცი, რაზე ლაპარაკობ. - თქვა ჰაინემ, თითქოს ამ სიტყვებს აფურთხებდა. - რამე იცი ადამიანებზე? რეინკარნირებულთაგანი ხარ? შეიძლება გმირს შეხვედრიხარ, მაგრამ ახლა მისი ხმა მუდმივად გვესმის.

ჰმ, რა საინტერესოა. ამის შესახებ მეტი უნდა ვკითხო, როგორც კი გავანადგურებ.

- მერე რა? ახლა ჩვენთან ერთად ითამაშებ?

- კარგი, იმედია სახალისო იქნება. ან იქნებ ისე გამოვიდეს, რომ შენს უმნიშვნელო სიამაყეს ადვილად დავამსხვრევ.

ჰაინე ლედრიანოს უკან მდგომმა სათვალე საჩვენებელი თითით გაისწორა, ლაოსი კი წამოხტა და თითები აკაკუნა. აშკარა იყო, რომ ჯერგა კანონის კლასში ყველა სტუდენტს ეს სურდა.

„ბოდიშს გიხდით, რომ ანიმაციას ხელს გიშლით, მაგრამ თქვენი მტრები ჯერგა კანონის კლასის წევრები არ იქნებიან“, - თქვა დიეგომ, როცა ჩვენთან მოახლოვდა. „პირველ რიგში, თუ ახლა დაიწყებთ, ეს ნიშნავს, რომ ჯერგა კანონის ჯგუფს ზედიზედ რამდენჯერმე მოუწევს ბრძოლა. ალბათ გეგონათ, რომ გამარჯვებას შეძლებდით, თუ ისინი დალლილები იქნებოდნენ, მაგრამ ეს ძალიან მშიშარაობაა. აჰ, თუ ამას გასწავლიან დემონთა მბრძანებლის აკადემიაში?“ - დამცინავად თქვა დიეგომ. „მაპატიეთ, მაგრამ თქვენ გმირთა აკადემიაში ხართ და გაცვლითი პროგრამის განმავლობაში გთხოვთ, თავი შეიკავოთ ასეთი ტაქტიკისგან“.

ჩემი აზრით, სწორედ ის არის აქ ყველაზე მეტად გატაცებული ამით.

„ნეტავ შემედლოს შემოგთავაზოთ აკადემიებს შორის შეჯიბრის გამოცდის სხვა დღეს ჩატარება ჯერგა კანონთან ერთად, მაგრამ მესმის თქვენი, შურისძიება გსურთ. მაშინ რას იტყვით ამაზე: ჯერ ჩვენს მესამეკურსელებს შეებრძოლეთ და შემდეგ თანაბარი პირობები გექნებათ.“

ყველაფერი ნათელია. მას ჯერგა კანონის დასვენება სურს და ამასობაში ჩვენ მათ ჩვენს ბარათებს ვაჩვენებთ. გმირთა აკადემიის მესამე კურსის სტუდენტებთან ბრძოლის შემდეგ, აღმოჩნდება, რომ ჩვენც ზედიზედ რამდენიმე ბრძოლაში მივიღებთ მონაწილეობას. და ის გამოცდის დაუყოვნებლივ დაწყებას გეგმავს, დროის ნაკლებობის მოტივით? რა უმნიშვნელო ხრიკებს მიმართავს?

- როგორც გნებავთ. მაშინ თქვენი პატარა კარტოფილი მომიტანეთ.

დიეგომ მნიშვნელობით გაიღიმა, თითქოს იმის სათქმელად, რომ ყველაფერი გეგმის მიხედვით მიდიოდა.

სავარაუდოა, რომ წმინდა წყლის ბარიერი მხოლოდ რეინკარნირებული ადამიანებით არ შემოიფარგლება. ის ჩვენი ძალის შემცირებას გეგმავს, რათა ჯერგა კანონმა ჩვენი განადგურება შეძლოს.

- მაშინ დაუყოვნებლივ დავიწყეთ. რომელ პოზიციას ირჩევთ?

- შეგიძლიათ წყალქვეშა ქალაქი საკუთარ თავზე აიღოთ.

შემოვბრუნდით და ტბისკენ წავედით.

„ოჰ, კი, მაშინვე გეტყვი: კოკოს შელოცვა არ ვიცი“, - თქვა რეიმ მშვიდად გაიღიმა.

- ...და რას აპირებ წმინდა წყალქვეშა ბრძოლაში? - გაოცებულმა წამოიძახა საშამ.

ეს მოულოდნელია, რეის ძალის გათვალისწინებით.

- არა უშავს. დიდხანს შემოდგომა სუნთქვის შეკავება.

- რა-რა?

— სხვას ხომ არ ეკუთვნის?

მიშამ ხელი ასწია, თითქოს ვინმეს სთხოვდა ამის შესახებ შეტყობინებას. გულშემატკივრების კავშირის 8 გოგონამ ხელები ასწია. ისინი ძალიან შერცხვენილები იყვნენ.

— ...მიუხედავად იმისა, რომ ისინი მონაწილეთა საჭირო რაოდენობის შესაგროვებლად წავიყვანეთ, თუ მათ ბედის ანაბარა მივატოვებთ, ისინი დაილუპებიან... მაგრამ ნუთუ არ შეგვიძლია მათი წყლის ზედაპირზე ცურვა?

— უნდა დავუჭირო მხარი მათ?

თუ მიშა „კოკოს“ გამოიყენებს, კავშირის რვა გოგონა როგორმე წყალქვეშ მოქმედებას შეძლებს.

- მაგრამ მიშა ასეთ დატვირთვას ვერ გაუძლებს.

- ამაზე ფიქრი არ გჭირდება.

„კოკო“ გამოვიყენე და ტბაში ჩავყვინთე. იქ „ფლესი“ წყალქვეშ ვისროლე და ჩვენი პოზიციისკენ - გამოქვაბულის გარეუბნისკენ - გავემართე.

- ჰეი, როგორ შეგიძლია ასეთი უაზრო იყო?

საშა და ჩემი გუნდი მაშინვე გამომყვნენ. რამდენჯერმე გავიგე შორიდან ხალხის ყვინთვის ხმა. ეს ადგილი გმირთა აკადემიის სტუდენტებს ეკუთვნოდათ. როგორც კი ჩაყვინთავდნენ, მაშინვე წყალქვეშა ქალაქთან აღმოჩნდებოდნენ. იქ პოზიციას დაიკავებდნენ და სწრაფად აღმართავდნენ ბარიერს.

როდესაც ჩვენს პოზიციას მივალწიეთ, ლიქსის მეშვეობით დიეგოს ხმა გავიგეთ.

„ორივე გუნდი მზადაა? მაშინ დავიწყეთ გამოცდა-შეჯიბრი დემონთა მბრძანებლის აკადემიის პირველი კურსებისა და გმირთა აკადემიის მესამე კურსების გუნდებს შორის. იბრძოლეთ წესების მიხედვით და ნუ შელახავთ თქვენი წინაპრების პატივსა და სიამაყეს.“ დიეგომ გამოცდის დაწყების ნიშანი მისცა.

- პირველ რიგში, როგორმე უნდა გავუმკლავდე მათ წმინდა წყლის ბარიერს. სანამ ის არსებობს, დემონების ძალა განახევრდება.

- მათ გმირთა აკადემიის სამკერდე ნიშნებს წავართმევთ?

მიშამ და საშამ შემომხედეს.

— წმინდა წყლის ბარიერი მაგიური არტეფაქტის ძალით იქმნება — სკოლის სამკერდე ნიშნის, რომელიც ტბის დინების კონტროლის საშუალებას იძლევა. ამ გზით მათ შეუძლიათ თავისუფლად გადაადგილონ ნაადრევი წმინდა წყალი. ასე ქმნიან ისინი ჯადოსნურ ფორმულას. ამიტომ, წყლის დინება უნდა შევაჩეროთ.

„მაგრამ როგორ აპირებ ამის გაკეთებას?“ იკითხა მიშამ.

- მარტივი და მარტივი.

ხელი წინ დავიდე და ჯადოსნური წრე დავხატე. ის ჩემს თვალწინ გაიზარდა და მაგიური ძალის ნაწილაკები ძლიერად ამოაფრქვია.

— ...რა?.. — გაოცებულმა წამოიძახა საშამ, მიუხედავად იმისა, რომ მან უკვე ბევრჯერ ნახა ჩემი მაგია. — ...ჰ-ჰეი... მოიცადეთ ერთი წუთით... რა გიჟური მაგიური ძალაა ეს?!.. დამოუკიდებელი სწავლის დროსაც კი...

- ისტორიის გაკვეთილებზე ალბათ ისწავლე იმ შელოცვის სახელი, რომლითაც დემონების ტირან-მბრძანებელმა 2000 წლის წინ მთელი დილჰეიდი დაწვა, საშა.

„მართლა არ გიბრძოლია ადრე მთელი ძალით?“ - გაოცებულმა ჩაილაპარაკა საშამ.

- რა თქმა უნდა არა. რომ არ შემეკავებინა თავი, მთელ ქვეყანას გავანადგურებდი. მაგრამ ისეთი ბარიერი, რომელიც დემონების ძალას ახშობს, მგონი, ეს სწორია.

ჯადოსნური წრის ქვეშის კოშკურიდან შავი მზე გამოჩნდა. მაგრამ ეს მაინც არ ნიშნავს, რომ სრული სიმძლავრით შემოდის მისი გასროლა.

- დავიწყეთ, ადამიანებო. გაიცანით დემონთა მბრძანებლის ძალა.

კუპრივით შავმა მზემ მუქ შუქს გამოსცა, რომელმაც მყისიერად დაფარა ტბის მთელი ფსკერი. ჩემს მიერ გამოშვებულმა „გიო გრაზემ“ მყისიერად აორთქლა როგორც წყალი, ასევე წმინდა წყალი. ნამდვილ ღამეს ჰგავდა სიბნელეში შავი მზე კვლავ აგრძელებდა წმინდა ტბის წვას.

- ჰმ, შეგიძლია სუნთქვის შეკავება შეწყვიტო, რეი.

მალე სინათლემ გაარღვია და სწრაფად გაფანტა სიბნელე. წმინდა ტბის წყალი მთლიანად აორთქლდა და გმირთა აკადემიის სტუდენტები წყალქვეშა ქალაქში იწვნენ.

- თუ წყალი არ არის, მაშინ მისი ნაკადის კონტროლი უსარგებლო იქნება. რამდენი წმინდა წყალიც არ უნდა გქონდეთ იქ, ისინი ვერ შეძლებენ ბარიერის ჯადოსნური წრის დახატვას.

ჩემი ჯადოსნური თვალები ტბის ნაპირისკენ მივაპყარი და დავინახე დიეგო, რომელმაც არშინი გადაყლაპა და ვერხვის ფოთოლივით კანკალებდა.

„ეს არ შეიძლება იყოს...“ - სიტყვები ძლივს ამოდიოდა მისი პირიდან, შოკისა და შიშისგან გაფითრებულ სახეზე.

— მან აორთქლდა... წმინდა ტბის წყალი... ღმერთების მიერ მოცემული წმინდა წყალი... მხოლოდ ერთი... შელოცვით...

გაოცებით შეხედა ცარიელ წმინდა ტბას. ფსკერზე მწოლიარე მესამე წლის არცერთს არ უცდია განძრევა. მათ აღარ შეეძლოთ ბრძოლის გაგრძელება. მათთვის ჯადოსნური ძალის გავგზავნე, დაცემული აღვადგინე და ტბის ნაპირზე დავწექი.

- ჰმ, გზის გამკვალავებზე მხოლოდ ერთხელ მომივიდა შეტევა. როგორც ჩანს, თქვენი მესამე კურსის მოსწავლეები ისეთივე ხასიათზე არიან, მიუხედავად იმისა, რომ გმირებს უწოდებენ. - „ლიქსი“ ჯერგა კანონის კლასში გავგზავნე.

ტბის ნაპირზე მდგომ ლაოსს, ჰაინეს და ლედრიანოს პირქუში სახეები ჰქონდათ.

— ...რა ჯანდაბაა?.. მან ტბაში არსებული მთელი წყალი ბარიერთან ერთად მხოლოდ ერთი შელოცვით დაცალა?.. ეს ბიჭი... ნამდვილი ურჩხულია... ის დემონთა მბრძანებელი კი არა, ჩვეულებრივი რეინკარნირებულია და ასეთი ძალა აქვს?..

— ...როგორც ჩანს, ის აშკარად არ შეედრება იმ მესამეკურსელებს... და ჩვენს წინაპრებს მისნაირ ადამიანთა მთელ ბრბოსთან მოუწიათ ბრძოლა?.. ვერ ვხვდები, როგორ გადარჩნენ ადამიანები დღევანდელ ეპოქამდე...

- მაგრამ რაც უფრო ძლიერია მტერი, მით უფრო სასიამოვნოა მისი მუხლებზე დაჩოქება. თუ მათ ბარიერში ჩაკეტავთ, როგორმე გავრღვევით. - თქვეს მათ.

- რაზე ბუბუტებ? შემდეგი შენ ხარ. სწრაფად ჩამოდი.

§ 20. 1088 ბარიერები

ლედრიანო და მისი თანამებრძოლები დამშრალი ტბისკენ დაიძრნენ.

„ჰეი... შენ...“ დიეგომ, რომელსაც ჯერ კიდევ არ შეეძლო გაოცების დამალვა, როგორღაც თავი გამოყო.

„ნუ ღელავთ, ბატონო დიეგო. გამოვიყენებთ “ , - თქვა ლედრიანომ.

- გაჩერდი, მე ამის უფლება არ მოგეცი.

„ჩვენ არ ვაპირებთ უსაქმოდ დავჯდეთ და მას ჩვენი დაცინვის უფლება მივცეთ.“

ლაოსმა თითები დაატკაცუნა.

- მაშინ უყურე, როგორ კარგად ვცემთ მას.

ჰაინე გადმოხტა, ლედრიანო და ლაოსი მოჰყვა. ჯერ კანონის ყველა სტუდენტი, ჟოლოსფერ ფორმაში გამოწყობილი, ტბის ფსკერზე დაეშვა.

- სწრაფად დაბრუნდი! ნებართვა არ მიმიცია. საკუთარი ახირებით გადაწყვიტე აკადემიებს შორის გამოცდა-კონკურსის ჩატარება?

„მოდით, დავიწყეთ გამოცდა-შეჯიბრი გმირთა აკადემიის შერჩეულ კლას „ჯერგა კანონისა“ და დემონ მბრძანებლის აკადემიის პირველი კურსის ანოსის გუნდს შორის.“ მენომ მატჩის დაწყების სიგნალი დიეგოს ნაცვლად „ლიქსის“ მეშვეობით მისცა. „იბრძოლეთ წესების მიხედვით და ნუ შელახავთ თქვენი წინაპრების პატივსა და სიამაყეს.“

- ქალბატონო მენო, მინდა გთხოვთ, თავი შეიკავოთ ყოველგვარი სამოყვარულო საქმიანობისგან.

- ოჰ? თქვენ ახლახან ახსენეთ, რომ ჯერგა კანონი მესამე კურსის შემდეგ გამოცდა-კონკურსში მიიღებს მონაწილეობას. თუ წაგების გეშინიათ?

- სულაც არა, უბრალოდ, ახლა, როდესაც ტბის ბარიერი გაქრა, შეგვიძლია გაირადიტს ზიანი მივაყენოთ.

სანამ დიეგო ამაზე საუბრობდა, მე დამშრალი ტბა მასშტაბური ანტიმაგიური ნივთიერებითა და ჯადოსნური ბარიერით დავფარე.

„ეს ადგილი კიდევ უფრო უსაფრთხო გავხადე, ვიდრე ადრე“, - ვუთხარი მას ლიქსის მეშვეობით.

„ვფიქრობ, ჩვენი სტუდენტებისთვის არახელსაყრელი იქნება განლაგებულ ანტიმაგიასთან ბრძოლა, მაგრამ თქვენ მაინც ცდილობთ გაქცევას მას შემდეგაც კი, რაც ასეთი უპირატესობა მოგეცით?“

დიეგომ გაღიზიანებულმა შეხედა მენოს.

- რაც გინდა, ის გააკეთე. - დიეგომ დააფურთხა და „ლიქსი“ გაგზავნა, ამჯერად „გერგა კანონი“. - *ჰეი, ლედრიანო. იცი ჩვენი მიზანი, არა? მის მისაღწევად ნებისმიერი საშუალება გამოიყენე, მაგრამ აუცილებლად გაიმარჯვე. დარწმუნდი, რომ ისინი აღარასდროს ჩაერევინ. გასაგებია ?*

„კი, ბატონო“, მშვიდად უპასუხა ლედრიანომ და სიტყვა „ლიქსი“ შეაწყვეტინა.

- ასე რომ.

ჯადოსნური წრე ხელახლა შეეკმენი. ბოლოს და ბოლოს, გამოცდის დაწყების სიგნალი უკვე მიცემული იყო.

„მისმინე, გთხოვ, ჩემთვისაც დაგეტოვებინა რაღაც“, - წუწუნებდა საშა, ჩემს გვერდით მდგომი.

- მინდა, რომ ეს თქვან.

მე გავისროლე ჯიო გრეიზი, რომელიც წინას მსგავსი მძლავრი იყო და ჩამქრალი გიგანტური, ჭავლისფერი მზე კინაღამ წყალქვეშა ქალაქი მიწასთან გაასწორა.

- „დე იგერია ¹“.

უეცრად, წყალქვეშა ქალაქის ჩრდილოეთით, დასავლეთით, აღმოსავლეთით და სამხრეთით 4 უზარმაზარი მაგიური წრე გამოჩნდა. თითოეული საკუთარი სტიქიისგან იყო შექმნილი - ცეცხლი, წყალი, მიწა და ჰაერი. ოთხი მაგიური წრე ანტიმაგიური გახდა, რომელთა სინერგიამ თითოეული წრის ეფექტი გაზარდა.

„ჯიო გრაზე“ კედლის წინ გაჩერდა და მისი ძალა ვარდნას იწყებდა. შავი მზე წმინდა ბარიერს შეეჯახა და ორივე მხარის დაპირისპირებას ღრიალი ახლდა თან. შედეგად, ძლიერი ქარიშხალი წარმოიშვა.

მომდევნო წამს ადამიანის ფიგურა წამოხტა და სინათლის ელვარება გაჩნდა. შავი მზე შუაზე გაიჭედა. კამკაშა შუქის გამოსხივებით, ის სწრაფად გაქრა. ადამიანის ფიგურა, რომელმაც გიო გრაზე გაჭრა, მიწაზე დაეცა.

ჯადოსნური თვალებით რომ ვუყურებდი, იქ გოგონა დავინახე. მას იასამნისფერი თმა ჰქონდა შეკრული და ხელში წმინდა ხმალი ეჭირა, რომელიც შუქით ანათებდა.

- ჰმ, მიუხედავად იმისა, რომ „ჯიო გრაზეს“ ძალა ბარიერმა შეამცირა, მისი გაჭრა ადვილი საქმე არ არის.

სხვათა შორის, ჯერ პირველი რანგის გმირთა აკადემიის წევრი არ შემხვედრია. ვფიქრობ, არ შეეცდები, რომ ეს გოგონა ჯერგა კანონის კლასის ერთ-ერთი სტუდენტია.

— როგორც ჩანს, მათ შორის არიან ისეთებიც, რომლებსაც შეუძლიათ ღირსეული წინააღმდეგობის გაწევა.

- მაშ, რას აპირებ? კიდევ უფრო ძლიერი გიო გრეიზით გაანადგურო ისინი?

საშამ უკმაყოფილოდ შემომხედა.

- შესაძლებელია, მაგრამ თუ ძალას კიდევ უფრო გავზრდი, მის შეკავებას ვერ შევძლებ. წარმოიდგინეთ, რა მოხდება, თუ ისინიც საძირკველთან ერთად წაიღება.

ჩვენ აქ ომში არ ვართ. აკადემიებს შორის კონკურსის გამოცდაში ამდენ წარმატებას ვერ მივაღწევ.

- მოდი, შევიდეთ.

წყალქვეშა ქალაქისკენ უდარდელად მივდიოდით.

„დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეს ნუ აშენებ?“ იკითხა მიშამ.

„როგორც ჩანს, წყალქვეშა ქალაქის გარშემო არსებული ბარიერი მისი მცირე ზომის გამო ძლიერია. მე მჯერა, რომ მათ გაზარდეს დემონების ჯადოსნური ძალის დაბლოკვის ძალა ოთხი სხვადასხვა ელემენტისგან შემდგარი რამდენიმე ბარიერის განლაგებით. დარწმუნებული ვარ, რომ ჩემი „გიო გრაზეს“ გამო, ისინი არ იჩქარებენ გამოსვლას.“

დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეს რომ ავაშენოთ და დაველოდოთ, ეს არაფერს მიგვიყვანს და ვერსადაც ვერ მივაღწევთ.

- მაგრამ ჩვენთვის არახელსაყრელი იქნება მასში ბრძოლა. ალბათ, ჩვენც იგივეს გავივლით, რასაც რივესტის გუნდი.

„ბარიერი გაქრება, თუ მსროლელი განეიტრალებს, არა?“ იკითხა რეიმ მშვიდი ღიმილით.

— სავარაუდოდ, შელოცვების ავტორები ისინი არიან, ვინც საკუთარ თავს გმირი კანონის რეინკარნაციებს უწოდებენ.

„მაგრამ მსროლელი ბარიერის შიგნით უნდა იყოს და ჩვენ მაინც მის შიგნით უნდა ვიბრძოლოთ, არა?“ თქვა მიშამ სასიკვდილოდ სერიოზული გამომეტყველებით.

გულშემატკივართა კავშირის გოგონებმა თავი დაუქნიეს.

„წყალქვეშა ქალაქში დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრის აშენება?“ შესთავაზა მიშამ.
„ციხესიმაგრის ტოპოგრაფიული ეფექტი წყალქვეშა ქალაქის ბარიერულ ეფექტს
გაანეიტრალებს.“

თუ მთელი წყალქვეშა ქალაქის ზომის ციხეს ავაშენებთ, შეგვიძლია ბარიერის ეფექტი
გავანეიტრალოთ, მაგრამ ეს ყველაფერი მსროლელზეა დამოკიდებული. მისი მაგიური
ძალის მიხედვით კი, უპირატესობაც შეგვიძლია მოვიპოვოთ.

- მაგრამ ასეთი ტოპოგრაფიული ეფექტის მქონე ციხესიმაგრის აშენებას დრო
დასჭირდება. ასევე, ბარიერის შიგნით მაგიის გამოყენება მოგიწევთ.

მიშამ თავი დაუქნია.

- სამი წუთი საკმარისი იქნება.

- მაშინ გადაწყვეტილია. მე დავიცავ მიშას და დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეს ამ
სამი წუთის განმავლობაში. დანარჩენები ბარიერის გარეთ დაელოდებიან. როგორც კი
ციხესიმაგრე აშენდება, საშა და რეი, თქვენ შეხვალთ ბარიერში და დაამარცხებთ მის
მხარდამჭერ შელოცვების მატარებლებს. მიშა და სხვები დანარჩენ წვრილმანებს
გაანადგურებენ.

- ჭამე.

„გასაგებია“, უპასუხეს რეიმ და საშამ.

- ბატონი ანოსის შერცხვენა არ უნდა შევურაცხყოთ და დრო სწორად უნდა
დავადგინოთ...

კავშირის წევრმა ჰელენმა მუშტი შეკრა, სახეზე სერიოზული გამომეტყველება ჰქონდა.

- დამშვიდდით, ყველაფერი კარგად იქნება. პირველივე შეხედვით მიხვდებით, როცა
ციხე აშენდება. - უთხრა მათ მისამ.

— მე ვსაუბრობ გულშემატკივრების სიმღერის მომენტზე.

— ...ა-ა-ჰა... მგონი არ უნდა იმღერო...

ჰმ, რეი და ჩემი ჩვეული დასის დანარჩენი წევრები კარგად არიან, მაგრამ მეგონა, რომ
გულშემატკივრების კავშირი სიტუაციის მოულოდნელობამ დააბნია, მაგრამ ახლა ისინი
ისე არ იქცევიან, როგორც საკუთარ თავს. საკმაოდ მაგრები არიან.

- თუ შანსი გექნება, იმდენი იმღერე, რამდენიც გინდა. შენივე გზით უნდა დაამსხვრიო ჩვენი მტრის სული.

— ... კარგი!

ჰელენმა და სხვა გოგონებმა თავი დაუქნიეს და თითქოს გამოცოცხლდნენ.

- კარგი მაშინ, წავიდეთ.

მიშას ხელი გავუწოდე და მან თითის წვერებით შეეხო. ჩემი ჯადოსნური თვალები შორს მივაპყარი და მათი მხედველობის არეში დავინახე დანიშნულების ადგილი - წყალქვეშა ქალაქის ცენტრი.

„გატომი“ გამოვიყენე და ტელეპორტაცია გავწიეთ. ერთი წამით პეიზაჟი თოვლივით გათეთრდა და კვადრატში აღმოვჩნდით. იდეალური ადგილია ციხესიმაგრის ასაშენებლად, იმის გათვალისწინებით, თუ რამდენი თავისუფალი სივრცეა.

ბარიერის ეფექტი ვიგრძენი, მაგრამ განსაკუთრებული პრობლემები არ შემქმნია.

- "ირისი."

მიშამ ხელები ლოცვის პოზაში შეაერთა. როგორც კი მის საჩვენებელ თითზე „ყინულის ლოტოსის ფოთლის ბეჭდიდან“ მრავალი ყინულის კრისტალი გამოჩნდა, ისინი თვალისმომჭრელად ბრწყინავდნენ და ჯადოსნურ წრეს ქმნიდნენ.

— ყინულის ციხე და ქალაქი.

ყინულის კრისტალები მთელ ტერიტორიაზე გავრცელდა. ყინულის ციხესიმაგრის ფორმირებასთან ერთად, მან მიწა გაიყინა და ცისკენ დაიწყო ზრდა. თუმცა, ეს ჯერ კიდევ არ დასრულებულა. თუმცა, შელოცვა „ირისი“ არ შეწყვეტილა. წყალქვეშა ქალაქის მთელი ხმელეთი დაფარული ყინულის კრისტალები სულ უფრო და უფრო იზრდებოდა.

„ვაუ, ასეთი მასშტაბური მაგიის გამოყენება „დე იგერიას“ გავლენის ქვეშ შეგიძლია“, - თავმომწონედ თქვა ჰაინემ მოედანზე გამოჩენისას.

„მაგრამ, როგორც ჩანს, ჯერ არ დასრულებულა.“

ჰაინეს შემდეგ ლედრიანო გამოჩნდა.

— გადაწყვიტეთ, რომ ამ ნაგვის ჩვენს ტერიტორიაზე აშენებას წინააღმდეგობის გარეშე დაუშვებთ?

ლაოსი მშვიდი გამომეტყველებით გავიდა გარეთ.

— ...

და ბოლოს, უკანასკნელად, ჩემს წინ, ჩუმად იდგა იგივე გოგონა სინათლის წმინდა მახვილით.

- ბრავო, შენ მოახერხე ჩემი „ჯიო გრაზეს“ სრულად განადგურება, თუმცა „დე იგერიას“ არსებობის ხარჯზე. მითხარი, რა გქვია?

მაგრამ გოგონამ ჩემს სიტყვებს არ უპასუხა.

— მაპატიეთ, მაგრამ მას ლაპარაკი არ შეუძლია, ამიტომ მის მაგივრად მე ვაგებ პასუხს. ის გმირთა აკადემიის პირველი რანგის სტუდენტია. არჩეული კლასის „ჯერგა კანონის“ სტუდენტი, მე-4 გმირთა კანონის ფონდის რეინკარნაცია და წმინდა ქარის მეორედ მოსვლის რაინდი - ზესია კანონი იჯეიშიკა.

პირველი რანგი. ანუ ის მეოთხე რეინკარნაციაა? ასე რომ, როდესაც ელეონორამ თქვა, რომ ოთხი იყო, მასწავლებლის გამორიცხვას გულისხმობდა.

ჰმ, მისი საძირკვლის უფსკრულს ვერ ვხედავ. ჩემთვისაც კი უჩვეულოა ეს.

- ძალიან კარგი წმინდა ხმალი გაქვს. რა ჰქვია?

— სინათლის წმინდა ხმალი ენჰალე. ის უარყოფს ყველა დემონურ ძალას, არაფრად აქცევს მათ. ვფიქრობ, ის ერთი დარტყმით დაანგრევს ამ დაუმთავრებელ ციხესიმაგრეს.

მინდოდა გამეგო, ნამდვილად კანონი იყო თუ არა, მაგრამ როგორც ჩანს, ჯერ იმ წმინდა ხმალთან მომიწევს გამკლავება. მისი შუქი ჯადოსნურ თვალებს აბნელებს.

- ჰეი, ლედრიანო, შეწყვიტე სისულელეების ლაპარაკი.

ჰაინემ ხელი წინ დაადო და მასში ჯადოსნური წრე გამოჩნდა.

- მოდი, ეს დავასრულოთ, სანამ დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრის მშენებლობას დაასრულებენ.

ლედრიანომ, ლაოსმა და ზესიამ ასევე განალაგეს ჯადოსნური წრეები.

- "დე იჯედ²".

ოთხი ელემენტის ჯადოსნურმა წრეებმა ერთდროულად გაათავისუფლეს თავიანთი ძალა და დაუმთავრებელი ციხესიმაგრისკენ მიმართეს.

- ჰმ, როგორც ჩანს, ბოლომდე მომკლავ.

მე შევექმენი ანტიმაგია და ჩავერიე „დე იჯედში“. და ამ მომენტში, ჯადოსნური წრეები ნაწილებად დაიშალა და ჩემი ხელები და ფეხები ჯადოსნური ჯაჭვებით იყო შეკრული. თითოეულ ჯაჭვს თავისი სტიქია ჰქონდა - მიწა, წყალი, ცეცხლი და ჰაერი.

- ვაუ, როგორც ჩანს, „დე იგერიასაც“ წმინდა წყევლის მაგიის ეფექტი აქვს.

ეს არის წმინდა წყევლა, რომელსაც გმირები იყენებენ. დე იგერიაში წყევლა იწვევს ჩვენთვის არახელსაყრელ ფენომენს. მაგალითად, დე იჯედში ის აქტიურდება, როდესაც შელოცვას ანტიმაგიურით ბლოკავ და ამით მაგიური ჯაჭვით გკრავ.

„აი, ძმაო, შენი საკუთარი ძალით ტრაზახის დასასრული. „დე იჯედით“ შებოჭილი შენი ძალა და მაგიური ენერგია თავდაპირველი მოცულობის ერთ მეათედამდე შემცირდება.“ ამის თქმის შემდეგ, ჰაინამ ხელი თავზე ასწია. „მოდი, ჩემო წმინდა ხმალო. ზელეს წმინდა მიწის დიდო ხმალო.“

მის ხელისგულში სინათლე მოიყარა თავს და წმინდა ხმალი გამოჩნდა, რომელიც მუქ მწვანე ელვარებას ასხივებდა.

- ჰე-ჰე-ჰე, იქნებ შეწყალების თხოვნა დაიწყო, ჰა? მაგალითად: "გთხოვ, შემიწყალო!"

- ჰმ, შეწყალებას ვთხოვ, ამბობ? კარგი, თუ ბოდიშს მომიხდი, გაპატიებ.

ამპარტავანი გამომეტყველებით შევხედე ჰაინს, დე იედმა კიდურები შეკრული მქონდა.

„იცი რა,“ ჰაინეს სახე უკმაყოფილოდ შეექმუნა, „ასეთ ხუმრობებს ვერ ვიტან!“

ის მიწიდან წამოხტა და მყისიერად მოგვიახლოვდა. შემდეგ კი, ზელეს წმინდა მიწის დიდი ხმალი მოქაჩა და მთელი ძალით ჩამოაგდო. წმინდა, მაგიური დარტყმა პირდაპირ მომხვდა და სინათლის ნაწილაკები მიმოფანტა.

- ჰე-ჰე-ჰე, აჰა-ჰა-ჰა-ჰა. კარგი, როგორ არის საქმე? როგორია წაგების შეგრძნება რეალური ძალის გამოვლენის გარეშე? რა, აღარ გესმის ჩემი?

- ეს საკმაოდ კარგი ხმალია. რაც იმას ნიშნავს, რომ მას ადვილად შეუძლია გაჭრას „დე იჯედი“, რომელიც დემონურ ძალებს აკავებს.

ჯადოსნური ჯაჭვების გასაწყვეტად წმინდა ხმლის დარტყმა გამოვიყენე.

— ...?!

სინათლის სხივები გარემოს დაფარვისას მთლიანად გაქრა და ჩემი გარეგნობა გამოაშკარავა. ისინი გაოგნებულები იყვნენ იმ ფაქტით, რომ ჩემს სხეულზე ერთი ნაკაწრიც არ იყო.

- თუ საბოლოოდ მოახერხეთ მტრის დაჭერა, უფრო მეტად იფიქრეთ იმაზე, თუ როგორ შეუტოთ მას.

— ...გაჩუმდი! მაშინ ვეცდებით, სანამ არ დაგჭრით!! ლედრიანო, ლაოსი, ზესია!

- ვიცი.

ოთხმა მათგანმა კიდევ ერთხელ შექმნა ოთხი ელემენტის ჯადოსნური წრეები და ესროლა ისინი დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეს.

- მოდი, ანტიმაგიურით დაიცავით თავი. ციხესიმაგრის დაზიანებას ვერ დაუშვებ, არა?

- ჰმ, ალბათ.

მე შევექმენი ანტიმაგია და შევაჩერე ჯადოსნური წრეები.

- ახლა კი კიდევ უფრო დაგჭირთ წმინდა მაგიით... რა?!..

ჰაინე ენა ჩაუვარდა. ჩემი კიდურები ჯაჭვებით არ იყო შეკრული. „დე იედი“, რომელიც ანტიმაგიის დაცვისას მოქმედებდა, არ აქტიურდებოდა.

— ...შეუძლებელია... რატომ?!..

— გადაწყვიტე, რომ ერთი და იგივე შეტევა ზედიზედ ორჯერ იმოქმედებდა ჩემზე?

წინ გადავდგი ნაბიჯი. შიშისგან კანკალებდა ჰაინე, უკან დაიხია.

- შეუძლებელია... როგორ... ასე ადვილად გატეხე ჩვენი შელოცვა, რომლის სრულყოფაზეც დღითი დღე ვმუშაობდით დემონების დასამარცხებლად?..

ჰაინე თეატრალურად მუხლებზე დაეცა და მიწას მუშტი დაარტყა.

— ...რა, ამის მოსმენას ელოდი?

ჰმ, ნუთუ ეგონა, რომ ასეთი სამარცხვინო მოძრაობით ჩემს საქციელს იწინასწარმეტყველებდა? დამცინავი სახის აწევით მიწაზე ჯადოსნური წრე შექმნა. მისმა სამმა ამხანაგმაც იგივე გააკეთა.

- "დე იენკს³".

დედამიწა მოძრაობდა, ირყეოდა და ბრუნავდა ჩემს გარშემო.

- არ გვეგონა, რომ ერთი და იგივე შელოცვა ზედიზედ რამდენჯერმე იმოქმედებდა შენს წინააღმდეგ. შესანიშნავი ჯადოსნური თვალები და ანალიტიკური უნარები გაქვს, რადგან ერთი და იგივე შეტევა არ გჭირდება, მაგრამ ნება მომეცი გაჩვენო, რამდენი ბარიერული შელოცვა გვაქვს - ჯერგა კანონი.

მიწის გაღია მთლიანად დამფარა.

- ათას ოთხმოცი რვა.

- ჰა-ჰა-ჰა! რაც არ უნდა ძლიერი იყო, კიდევ 1087-ს ვერ გაუძლებ! - თქვა ლაოსმა ხალისიანი ხმით.

ამ დროს, თიხის გალიიდან შავი ელვა გამოვარდა.

- რა?!..

ყრუ ტკაცუნით, უჯრედის გულიდან შავი ელვა გავრცელდა.

- დოჯი!!

1. დაწერილია როგორც: „4 ელემენტისგან შემდგარი დალუქვის ბარიერი“.
2. დაწერილია როგორც: „ოთხი ელემენტის ბარიერული ჯაჭვი“.
3. დაწერილია როგორც: „ოთხი ელემენტის ბარიერული უჯრედი“.

§ 21. ორი წმინდა ხმალი

„ჯირასტის“ პირდაპირი დარტყმის შემდეგ, ლაოსები და მათი ყველა თანამომხე მოედნიდან აფეთქების შედეგად გაიფანტნენ და მხოლოდ მაშინ გაჩერდნენ, როდესაც შენობებს შეეჯახნენ. დამწვარი, ისინი მიწაზე დაეშვნენ და, როგორც ჩანს, ბრძოლის გაგრძელება და ფეხზე დგომაც კი აღარ შეეძლოთ.

მაგრამ იმ მომენტში მათი სხეულები კაშკაშა შუქმა მოიცვა. ეს სამკურნალო მაგია იყო.

- ჰმ, როგორც ჩანს, ვცდებოდი. „დე იგერიას“ ეს ოთხი კი არა, სხვა ვინმე უჭერს მხარს.

„დე იგერია“ ამცირებს დემონების ძალას და ზრდის ადამიანების ძალას. მისი ერთ-ერთი ეფექტი კი სამკურნალო მაგიაა. სანამ ისინი ბარიერის შიგნით იმყოფებიან, ნებისმიერი ჭრილობა, გარდა სასიკვდილოებისა, მყისიერად შეხორცდება.

ბარიერის შელოცვის შესანარჩუნებლად, მის ფორმულაში მუდმივად უნდა შეიყვანოთ ჯადოსნური ძალა. თუ ისინი გამოეყენებიან „დე იგერია“, ბარიერი „ჯირასტის“ ბოლოდროინდელი ზალპისგან გაიფანტებოდა.

„ბარიერს სხვა სტუდენტი უჭირავს?“ მკითხა მიშამ.

- როგორც ჩანს, ასეა.

— იპოვე ის?

მის წინ დემონთა მბრძანებლის დასრულებული ყინულის ციხესიმაგრე იდგა. მიწა უამრავი ყინულის კრისტალით იყო დაფარული და გზების მსგავსად, ისინი წყალქვეშა ქალაქში იყო გადაჭიმული. ყინულის გზებიდან ყინულის ხეები, ყვავილები და შენობები ამოიზარდა და ციხე-ქალაქს ქმნიდა.

მიშამ თითის წვერებით შეეხო ციხესიმაგრეს და ჯადოსნური თვალები მიაპყრო. „ირისის“ მიერ შექმნილი ციხესიმაგრე და ქალაქი ბარიერს წარმოადგენდა. მიშას თვალებით მთელი ტერიტორია ფრთხილად მოავლო თვალი. როგორც ჩანს, მას განზრახული ჰქონდა ეპოვა ჯადოსნური მატარებელი, რომელმაც „დე იგერია“ განალაგა და გაანეიტრალებინა.

— მე მას ვერ ვპოულობ.

ვაუ, კარგი შელოცვის ოსტატი ჰყავთ, რადგან მან მიშას ჯადოსნური თვალებიდან თავის დაღწევა მოახერხა.

„მაგრამ აღმოვაჩინე,“ დაიწყო მან გულგრილი ტონით, „რომ ჯერ კანონის სტუდენტებს შორის მხოლოდ ერთ ადამიანს შეეძლო ჩვენგან დამალვა.“

ჰმ, მიშასგან ნაკლებს არც ველოდი. ალბათ კარგად ახსოვდა ჯერ კანონის სტუდენტების რაოდენობა და სახეები. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ის, ვინც ვერ შევნიშნეთ, ნამდვილად „დე იგერიას“ შემქმნელია.

- და ვინ არის ეს სტუდენტი?

- ელეონორა.

მესმის. თუმცა, მას შეუძლია საფუძვლების პირდაპირ დანახვა. უცნაურია, რომ მან მხოლოდ „დე იგერია“ გამოიყენა, რომელიც ერთდროულად ოთხ სხვადასხვა ელემენტს აშლიდა.

- ის ჩემთვის დამიტოვეთ.

- ფრთხილად იყავი, ის საკმაოდ ჯიუტია.

მიუხედავად იმისა, რომ ის რანგით ლედრიანოსა და მის თანამებრძოლებზე დაბალია, ეს არ ნიშნავს, რომ ის მათზე სუსტია. მე უვარგისის იარლიყი მომადეს.

- წარმატებები.

მიშამ ბეჭდით ხელში ხელი ასწია და ციხე-ქალაქში ჯადოსნური ძალა ჩაასხა. მას „დე იგერიასა“ და დემონთა მბრძანებლის ციხე-სიმაგრეს შორის ერთგვარი ჯადოსნური ბარიერული შეჯიბრი ელოდა, რომელშიც მოწინააღმდეგეები პირისპირ არ შეხვდებიან. საინტერესო სანახაობა.

— ... ცკ, ჯანდაბა, გვიჭირს... ჰოდა, ის რა თქმა უნდა ურჩხულია... „დე იგერია“ რომ არა, უკვე დავიხოცებოდით.

ლაოსი ფეხზე წამოდგა, თითქოს არაფერი მომხდარიყოს, მოედნიდან შორს, თუმცა ცოტა ხნის წინ საკმაოდ მძიმედ დაიწვა მზეზე.

— ...როგორ მაბრაზებს ეს. განა ის არ მატყუებს, რადგან დემონია და ბარიერულ მაგიას მასზე სასურველი ეფექტი არ აქვს?.. — თქვა ჰაინემ, რომელიც ასევე შორს გაიქცა და გონს მოეგო.

- არ აქვს მნიშვნელობა რამდენად ძლიერია, რადგან არ გვაინტერესებს რამდენჯერ დავარტყებით. ჩვენ მას გავართობთ მანამ, სანამ არ დავდლით.

„მეჩქარება, გაგიცრუოთ იმედი, მაგრამ“, - დაიწყო ქერამ, რომელიც ლაოსის წინ ციდან დაეშვა და გზა გადაუღობა, - „ანოსმა ხელები შენნაირი წვრილი ცხოველებით არ უნდა დაისვაროს“.

ახლა, როდესაც მიმამ დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრე დაასრულა, „დე იგერიას“ დემონებზე გავლენა თითქმის სრულად უნდა კომპენსირებულიყო.

საშამ ქვედაბოლოს კიდეს ხელი მოჰკიდა და მოხდენილად დაუკრა თავი.

- მე ვარ განადგურების ჯადოქარი საშა ნეკრონი. ნეკრონების სახლის დამაარსებლის, შვიდი უძველესი დემონის იმპერატორიდან ერთ-ერთის - აივის ნეკრონის პირდაპირი მემკვიდრე. დაიმახსოვრე ეს, რადგან ახლა მე შენ სასოწარკვეთილების უფსკრულში ჩაგაგდებ.

ლაოსმა აგრესიულად გაიღიმა და მაშინვე საბრძოლო პოზიციაში ჩაუდგა.

- ჰა! შესანიშნავია! ჰეი, ჰაინე, ქაოსის თაობის წარმომადგენელი გამოჩნდა აჟ. მე ცოტა ხანს მასთან ვითამაშებ, შენ კი ლედრიანოს შეუერთდი.

ლაოსმა ლიქსი დახურა.

- როგორც გნებავთ, მაგრამ უკეთესი იქნებოდა, თუ მასთან არ გადადებდით, თორემ მას შენს გარეშე დავამარცხებთ.

- არა მგონია, რომ ამის გაკეთება შეძლო.

ჰაინეს მზერა გაბრაზდა. სულ რაღაც ერთი წამის წინ მის წინ არავინ იყო. მაგიის კვალის გარდა. ახლა კი, თითქოს ტელეპორტირებული იყო, ვერცხლისფერთმიანი დემონი გამოჩნდა.

- შენ ვერ შეძლებ მის დამარცხებას. და არა მხოლოდ შენ, პრინციპში არავის შეუძლია მისი დამარცხება.

სახეზე მშვიდი ღიმილით, რეიმ გზა გადაუღობა და ძალისხმევის გარეშე აქნევდა სიგესტას თავხედობის მახვილს.

- ვაჟ, ძმაო შავ ფორმაში, რომელსაც შვიდწერტილი აქვს.

ჰაინე აღფრთოვანებული იყო და ტუჩების კუთხეები აწეული ჰქონდა.

- ვიცი, ვინ ხარ, ქაოსის თაობის წარმომადგენელი. შენ რეი გრანზდორი ხარ - ვირტუოზი დემონური ხმლების ოსტატი, არა? ამბობენ, რომ ძალიან კარგად ფლობ ხმალს.

- არც ისე კარგი, მაგრამ ნამდვილად შენზე უკეთესი.

ჰაინეს ღიმილი გაეყინა. თითქოს ძლიერად დაარტყა.

- მაშინ შეტევა.

რეის მოქმედების არეალის გარეთ მდგომმა ჰაინემ წმინდა მიწის დიდი ხმალი მის თავზე მაღლა ასწია. მუქი მწვანე ფერის პირი წმინდა მაგიური ძალით იყო სავსე.

- დამიცავი, ო, ზელე!!

ჰაინემ მთელი ძალით დახარა წმინდა ხმალი. ამ დროს რეის ხელი ელვის სისწრაფით გაბრწყინდა და ამოძრავდა.

— ...ჰმ... რა...?!

ჰაინეს მარჯვენა ხელი, რომელიც ზელეს ეჭიდებოდა, მოკვეთეს და ჰაერში ავარდა. როგორც ჩანს, ჰაინეს რეის დარტყმის მომენტიც კი არ შეუმჩნევია, რომ აღარაფერი ვთქვათ იმაზე, თუ როგორ შეამცირა მან მანძილი მასთან.

- ხმალი შენს ხელში ტირის. კარგი პირი გაქვს.

— ...ჯანდაბა შენ... ჩვეულებრივი ხელქვეითი ხარ, მაგრამ ისეთი შემაწუხებელი ხარ!!..

ჰაინე უკან გადახტა, რეის მოშორდა. „დე იგერიას“ ეფექტის გამო, მისი მარჯვენა ხელი მაშინვე გაიზარდა. რეის ისე შეხედა, თითქოს იდიოტი ყოფილიყო, და ფეხქვეშ სამი ჯადოსნური წრე გაავლე.

— ვიცი შენი სისუსტე, ვირტუოზო დემონურ ხმლების ოსტატო. მაგიაში კარგი არ ხარ. და როგორც ჩანს, შენი კლასი რაინდია, არა? სიჩქარით ალბათ გადამჯობინე შენი გაზრდილი ფიზიკური შესაძლებლობების გამო, მაგრამ მაგია, რომელშიც კარგი არ ხარ, ამ კლასში კიდევ უფრო რთულია შენთვის, არა?

„კარგი, კი,“ უპასუხა რეიმ სასიამოვნო ღიმილით.

- რაზე იღიმი? როგორ მაბრაზებ. სულელი ხარ? ვერ ხვდები? მარტივად რომ ვთქვათ, ჩვენი ბარიერული მაგიისგან თავის დასაცავად არანაირი გზა არ გაქვს!!

ჰაინეს ფეხების ქვეშიდან წყალი ამოხეთქა. წმინდა წყალი. მან მისგან ჯადოსნური ძალა შეიწოვა.

- „აგოლასი“!!

ჰაინეს გარშემო 30 მეტრის რადიუსში მიწა არაბუნებრივად ირყეოდა. ეს იყო ბარიერული შელოცვა, რომელიც დემონებს ფეხებს აკრავდა და მიწისძვრების შედეგად მათ ძალას აცლიდა.

- რა, ძმაო, ვერ მოძრაობ? რაც არ უნდა ოსტატურად ფლობდე ხმალს, სხვა არაფრის უნარი არ გაქვს.

ჰაინე ძლიერი მიწისძვრის ქვეშ მშვიდად დადიოდა და მიწიდან ზელეს ხმალი აიღო.

- კიდეც რაღაცას გაჩვენებ.

ამის თქმის შემდეგ მან მარცხენა ხელი ასწია. მასში წმინდა შუქი შეიკრიბა და ჯადოსნური ძალის მქონე ხმალი გამოჩნდა.

- მოდი, კიდეც ერთი ჩემი წმინდა ხმალი. ზელეს წმინდა მიწის დიდი ხმალი.

მარჯვენა ხელში ჰაინეს ზელეს წმინდა მიწის დიდი ხმალი ეჭირა, მარცხენა ხელში კი - ზელეს წმინდა მიწის დიდი ხმალი.

- მომისმინე, თუ ზელეს მიერ დატოვებულ ჭრილობას ზელეთი გაჭრი, ის სტიგმატად გადაიქცევა. ამის შემდეგ კი სამკურნალო მაგია უსარგებლო იქნება. დაგჭრიან, იყვრებ, იტირებ და ყველას შეევედრები, რომ გადაგარჩინონ! კია-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა! - ჰაინე გარყვნილად გაეცინა. - მაგრამ იცი, მეც კი ვერ ვუპასუხე შენს ლოცვებს. უბრალოდ იმიტომ, რომ არ ვიცი, როგორ მოვექცე სტიგმატას.

ჰაინე შემთხვევით მიუახლოვდა რეის ორი ხმლით ხელში.

- მოდი, მითხარი, რომ ამ წმინდა ხმლებს ყველაზე უკეთ ვმართავ. თორემ, ძმაო, უსიამოვნებაში აღმოჩნდები.

მან ზიზღით შეხედა რეის.

— შენი სახელია ჰაინე, არა?

- კარგი, კი, მერე რა?

- შენი ხმლები ნამდვილად ტირიან.

სიგესტის ნებისყოფის ხმალი გაბრწყინდა. ჰაინეს მარცხენა ხელი მოკვეთეს და ზელეო მიწაში ჩაეშვა.

— ...ა-ა-ა... მტკივა... ჯანდაბა... ჰ-როგორ?!..

შეშინებული ჰაინე უკან გადახტა. ის მაშინვე სამკურნალო მაგიის შუქმა მოიცვა და მისი ხელი ისევ გაიზარდა.

- ...რატომ?!..

რეიმ ძლიერი მიწისძვრის დროს ნაბიჯი გადადგა.

"რამე ხომ არ არის?" იკითხა მან სახეზე მშვიდი გამომეტყველებით.

- როგორ მოძრაობ „აგოლასის“ გავლენის ქვეშ? ძლიერი ანტიმაგია კი არ გაქვს...

- მეგონა, რომ „აგოლასის“ ქვეშ უსაფრთხოდ შეგეძლო სიარული, რადგან წმინდა მაგიური ძალა გაქვს. ამიტომ გადავწყვიტე, იგივე გამოიმეყნებინა.

ჰაინეს სახე შეეჭმუნა.

- ჩემი ნებისყოფის დემონური ხმალი ჩემი ნების შესაბამისად იცვლება. გადავწყვიტე, წმინდა მაგიური ძალის გამოშვება მეცადა. მან თილისმასავით იმოქმედა.

თვითნების მახვილი რეის მთელ სხეულს წმინდა შუქით ფარავდა. „აგოლასი“ დემონების სხეულებსა და მაგიურ ძალას აკავშირებს, მაგრამ იგივე სახის მაგიურ ძალაზე გავლენას არ ახდენს. თვითნების მახვილი ვიბრაციას რეის სხეულში შესვლამდე ბლოკავს.

ამ მაგიურ ძალას ღმერთები და ადამიანები მხოლოდ მოხერხებულობისთვის უწოდებდნენ წმინდას, სინამდვილეში კი ეს მხოლოდ სხვადასხვა ტალღის სიგრძის მაგიური ძალაა და მაგიური ენერგია ორივეს აზიანებს. და ეს არ ნიშნავს, რომ დემონურ ხმალს ან დემონს მისი გამოყენება არანაირად არ შეუძლია.

- აჰ, კარგი. ჰემ, მაგრამ შენ ვერ დამამარცხებ იმ ყალბი წმინდა ხმლით!

- მაშინ ნამდვილს ავიღებ.

რეიმ მიწაში ჩარჩენილი ზელეო ხელში აიყვანა. ჰაინე მაშინვე გაეცინა.

- აჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა! რას აკეთებ, ძმაო? რა თქმა უნდა, არაფერი მაქვს საწინააღმდეგო, მაგრამ დემონის სხეული ხომ არ დაზიანდება, თუ ის წმინდა ხმაღს გამოიყენებს? ვერ ნახე, როგორ სცადა შენმა მესამეკურსელმა წმინდა წყლის გამოყენება? ეს საკმარისია იმისთვის, რომ...

ჰაინეს მარცხენა ხელი კვლავ მოკვეთეს, მაგრამ ამჯერად რეის ხელში წმინდა მიწის დიდი ხმლით, ზელეოთი, რომელიც მას ეჭირა.

-აჟუჟ...

၂၇။ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း အမတ်တို့၏ အမည်များကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါမည်။
 အမတ်များ၏ အမည်များကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါမည်။

კვილით, ჰაინემ მოკვეთილ ხელს ხელი მოჰკიდა და უკან დაიხია.

— ...როგორ?... რატომ?! ეს შეუძლებელია!!

რეიმ უკან დახეულ ჰაინეს დაეწია.

- დაბრუნდი, ჩემო წმინდა ხმალ. მის ნამდვილ მფლობელს! - თქვა ჰაინემ და ახლად ამოსული ხელი გაუწოდა.

თუმცა, ზელეომ მას არანაირი პასუხი არ გასცა. ამის დანახვაზე მისი შფოთვა გაიზარდა.

— ...ရှာဖွေမှု?!

- როგორც ჩანს, ეს წმინდა ხმალი უფრო მომწონს.

- რატომ არ ბრუნდები? ზელო! ჰეი, გესმის ჩემი? - სასოწარკვეთილად იყვირა ჰაინემ.

მაგრამ ზელეომ მას პასუხი არ გასცა. წმინდა ხმაღმა თავად აირჩია, რომელი მფლობელი შეეფერებოდა მას ყველაზე მეტად.

- როგორ არის ეს შესაძლებელი... როგორ? როგორ? როგორ?... ეს უბრალოდ არ შეიძლება იყოს! ეს არის... ეს არის წმინდა ხმალი... და არა მხოლოდ წმინდა ხმალი, არამედ წმინდა მიწის დიდი ხმალი! ჯერ კანონის ვერცერთი გმირი, ჩემს გარდა, ვერ გაუმკლავდებოდა ამას!.. და დემონები ნამდვილად ვერ შეძლებენ!!

ჰაინემ ზელეს ხმალი ქვემოთ დახარა. მან რეისკენ ჯადოსნური ძალის ტალღა გაავრცელა, მაგრამ რეიმ შემთხვევით ზელეს ხმლით მოკლა იგი.

— ...භය?!...

- როგორც ჩანს, რაღაც არასწორად გაიგე. ნება მომეცი, გასწავლო წმინდა ხმლების გამოყენება.

რეიმ წმინდა მიწის, ზელოვს, დიდი ხმალი მიწაში ჩაარქო.

— ...393!

შემდეგ მან ხელი დაუქნია. მომდევნო წამს, დიდი რადიუსით მიწა წამოხტა, თითქოს ვიღაცამ ამოთხარა. ჰაინე მიწასთან ერთად გადააბრუნეს და ჰაერში აიტყორცნენ.

[illegible]

თითქოს საკუთარი ნება ჰქონდათ, მიწა, კლდეები და ხეები ჰაინეს დაეცა, მისი ანტიმაგია გაარღვიეს, მისი სხეული დაგლიჯეს და წმინდა ხმალი ზელეს ხელიდან გამოგლიჯეს.

- არ შეიძლება... არ ვიცოდი, რომ ზელეოს... ასეთი უნარი ჰქონდა...

ჰაინეს გოცებისგან თვალები გაუფართოვდა. რეიმ თავნებობის ხმალი ქარქაშში ჩადო და ზეულის ხმალი აიღო, რომელიც მიწაზე დავარდნილიყო.

- თუ ზელეს მიერ მიყენებულ ჭრილობას გაჭრი, ზელეს ხმლით სტიგმატები გაჩნდება და სამკურნალო მაგია უსარგებლო გახდება. სადმე ვცდები?

- რას გულისხმობ? შეუძლებელია... შეუძლებელია... იცი საერთოდ რამდენი წელი ვვარჯიშობდი ორი წმინდა ხმლის ერთდროულად გამოყენებაში?! როგორ შეუძლია დემონს...?!

ერთი წმინდა ხმალი გაბრწყინდა, შემდეგ კი, რამდენიმე წამში, მეორეც.

- უჰ... გიააააააააააა!!!

ჰაინეს ორივე მოჭრილ ხელზე სტიგმატები გაჩნდა.

-...ჯანდაბა... რა ჯანდაბაა...!!..

ჰაინემ ჯადოსნური წრე სტიგმატებით ნაწილებად აქცია და ხელით სტიგმატების მოჭრა სცადა, მაგრამ ეს ჭრილში არ გაჩერებულა, არამედ მის თვალწინ დაიწყო ზრდა.

— ...რატომ!! აქ რაღაც რიგზე არ არის... ზელეს და ზელეს ასეთი ძალა არ ჰქონდათ!.. რა გააკეთე ჩემი წმინდა ხმლებით?!..

- თავიდანვე იმდენად ძლიერები იყვნენ. უბრალოდ ვერ დაეუფლებოდი მათ.

- გაჩუმდი! ში-ე-ელ... ასე არ უნდა იყოს... რატომ ვმარცხდები?... უბრალოდ არ შემძლია წავაგო რაღაც დემონ-ე-ე-ე-ე-ე!!!

ჰაინემ „აგოლასი“ მთელი თავისი მაგიური ძალით წარმოადგინა. რეიმ დაასკვნა, რომ შესაძლოა, ახლა, როცა ნებისყოფის ხმალი ქარქაშში იდო, მასზე გავლენა მოეხდინა. თუმცა, მან ორივე ხმალი მიწაში ჩაარჭო და „აგოლასი“ ადვილად შეაჩერა.

- ასე უნდა იქნას გამოყენებული ისინი.

ჰაინეს ცხედარი 44 პირით იყო დაჭედილი.

- უჰ... ღჰა... გიააა ...

ზელესა და ზელეს მიწაში გახვრეტილი პირები 44 ნაწილად გამრავლდა და ისევ ამოვიდა მიწიდან, თითქოს მისგან ამოსულიყო. ყველა გახვრეტილი ჭრილობა სტიგმატებად გადაიქცა.

რადგან სამკურნალო მაგია უძლურია, ჭრილობები „დე იგერიას“ გავლენითაც კი არ შეხორცდება.

— ...ა-ა-ა... ჰ-დახმარება... მტკივა... ა-ა-ა-ა, მტკივა! მტკივა! ა-ა-ა-ა... არ
შეხორცებულა... რატომ უნდა გამეკეთებინა ეს ყველაფერი... ა-ა-ა-ა-ა... ვა-ა-ა-ა-ა-ა!!..
— იკივლა ჰაინემ, რომელსაც ძლიერი ტკივილის ატანა არ შეეძლო.

- ჰეი შენ, მე-მე ვნებდები! ასე რომ, სწრაფად განმკურნე! არ გგონია, რომ ეს ჩვეულებრივი
გამოცდისთვის ძალიან ბევრია?

ჰაინეს ამპარტავანი საქციელის მიუხედავად, რეი მაინც მშვიდად იღიმოდა.

- სამწუხაროდ, მაგიაში დიდად კარგი არ ვარ. მაგრამ რადგან ნებდები, თავის
განკურნებაში ხელს არ შეგიშლი.

— ...სულელი ხარ?.. არ შემიძლია!!... ა-ა-ა-ა, მტკივა-ე-ე-ე... დახმარება... დამეხმარეთ-ე-
ე-ე!!..

- ასე ძლიერ გტკივა? და გარეგნობით ვერ ხვდები, რომ ჭრილობები სერიოზულია.
ცხოვრებაში უარესი ტანჯვებიც არსებობს.

— ...რა გაფიქრებინებს, რომ...

რეიმ სტუმართმოყვარედ გაუღიმა.

- არ ვიცი. უბრალოდ რატომღაც ასე მეჩვენება.

ის შემობრუნდა.

- ჰეი, მოიცა... - დაიძახა ჰაინემ მიმავალი რეის უკნიდან. - სად მიდიხარ?! დამეხმარეთ!!
დამეხმარეთ, ჰი-ე-ე-ე-ე-ე-ე!!

ჰაინეს კივილი მთელ წყალქვეშა ქალაქში ისმოდა.

§ 22. ცეცხლოვანი მბრძანებელი

საშა და ლაოსი ერთმანეთის პირისპირ იდგნენ წყალქვეშა ქალაქის ქუჩაზე, მოედნიდან შორს.

„გავიგე, რომ მეტსახელად „განადგურების ჯადოქარი“ შეგარქვეს, რადგან ჯადოსნური თვალეზი გაქვს, რომლებიც ყველაფერს ანადგურებენ“, - თქვა ლაოსმა და მუშტები წმინდა ცეცხლში შეიკრა.

- ჰემ, ვხედავ, რომ იცი. რამე არ მოგწონს? - იკითხა საშამ ღიმილით.

- ოჰ, კარგი, მეც წმინდა ცეცხლის გამანადგურებელ რაინდს მემახიან. ყველაფრის ჯოჯოხეთად დანგრევა ჩემი სპეციალობაა. გადავწყვიტე, ცოტათი შენთან ერთად გავზომო ჩემი ძალა.

- მართლა? როგორც ჩანს, ცეცხლის მაგიაში სპეციალიზირებული ხარ, მაგრამ ამ კითხვაზე მიპასუხე: შეგიძლია ტბის აორთქლება?

ლაოსმა ენა დააწყაპუნა. ძალიან განაწყენებული ჩანდა.

- გრძნობ, რომ ანოსს ვერ შეჯიბრდები, ამიტომ გინდა ჩემთან გაიზომო ძალები, გგონია, რომ შეგიძლია დამამარცხო. იცი შენი შესაძლებლობების ზღვარი.

— ვხედავ, რომ დემონები ყველა პროვოკატორია.

- ჰეი, მოდი, მინიშნება მოგცე. უბრალოდ, ძალიან ფიცხი ხარ, - თქვა საშამ ღიმილით.

— გაჩუმდი!

ლაოსმა მუშტიდან „საიფა“ ესროლა, მაგრამ საშამ ძალისხმევის გარეშე დაუქნია ხელი და ანტიმაგიური დარტყმით ადვილად დაბლოკა.

- ჰა, ცუდი არაა. მაშინ შემდეგ ჯერზე ნახევარი ძალით გცემო!!

ლაოსმა ერთი მუშტი მეორეზე დაადო და მათში ჯადოსნური წრე შექმნა.

- "საიფიო ! "!!

წმინდა ალი რვა ნაწილად გაიყო და საშას ყველა მხრიდან შეუტია. მაგრამ მან, როდესაც ნათლად დაინახა მისი სუსტი წერტილი, ანტიმაგიური დარტყმით რვავე ალის ფესვს დაარტყა. ჯადოსნური ძალის წყაროსგან მოწყვეტის შემდეგ, მოახლოებული საშა „საიფიო“ მაშინვე ჩაქრა.

- სრული ძალით შეუტეე. თუ ასე თავხედურად მოიქცევი, როგორც სუსტი, მოკვდები სანამ იმას აჩვენებ, რისი გაკეთება შეგიძლია, სულელო.

ლაოსმა კბილები დააჭირა.

— ...როგორ გაიგე?..

- რა, სუსტი ხარ?

- შეწყვიტე ჩემი დაცინვა! მოგკლავ! გეკითხები, საიდან იცოდი, რომ საიფიოსთან ბარიერის შექმნას ვცდილობდი?!

საშამ სიამოვნებისგან თვალები დააწვრილა.

- მართლა სულელი ხარ, რომ ამის შესახებ მტერს ეკითხები.

- რა?!..

² - "ზე საუბრობთ , არა?

ლაოსის გამომეტყველება შეეცვალა.

— ...საიდან იცი ამის შესახებ? მე არ გაჩვენე.

საშამ ამოიოხრა.

- ცოტა მაინც გამოიყენე შენი ტვინი. ანოსმა ყველა უძველესი მაგია მაჩვენა. ოფლის დაღვრა მომიწია, რომ მისგან თავის დაცვა მესწავლა, მაგრამ შენთან ეს რთული არ იყო.

„სისულელების ლაპარაკს თავი დაანებე!“ - დააფურთხა ლაოსმა და მიწიდან წამოხტა.

ის სწორი ხაზით საშასკენ გაიქცა.

- მაშინ როგორ მოგწონს ეს?!

ლაოსის მთელი სხეული ცეცხლოვანი ჯავშანით იყო დაფარული. ეს იყო შელოცვა „დესტოა“. თავდაცვითი შელოცვის სახით წარმოჩენით და მტერზე მისი დაჭერით, ის ქმნიდა ბარიერს, რომელიც დემონების ძალებს ბლოკავდა. მასში გაბმული დემონი თავისი ძალის უმეტეს ნაწილს კარგავდა.

თუმცა, საშა უკან არ დაიხია, პირიქით, წინ გაიქცა.

- ჰა! ზაფხულის მწერი ცეცხლისკენ მიფრინავს, ჰა?!

ლაოსმა ხელები ფართოდ გაშალა და საშას დაესხა თავს.

- „გრესდე“.

მის ხელისგულში შავი ალი გამოჩნდა, პირად გადაიქცა და ლაოსის მზის წნული გახვრიტა.

- ღჰა... ღჰა...

— გითხარი, სულელო ბიჭო: „ყველაფერი მაჩვენე“. „დესტოას“ ბარიერად გადასაქცევად, მტერი ცეცხლით უნდა შეკრა, რომელიც გარს შემოგივლის. თუ მათ მოულოდნელობისგან დაიჭერ, შეიძლება იმუშაოს, მაგრამ თუ მტერმა ამის შესახებ იცის, ეს მას ბევრ შესაძლებლობას აძლევს.

საშამ თავისი მაგიური ძალა შავ ცეცხლში ჩადო და ლაოსის სხეულს ცეცხლი წაუკიდა. ვერ გაუძლო და უკან გადახტა.

- ჩჩ...

მთელი ძალა ანტიმაგიაში ჩადო და ლაოსმა „გრესდე“ მოიშორა. საშასთვის უკან დახევას აპირებდა, მაგრამ შემდეგ შოკისგან ამოისუნთქა.

— ეს ისაა, რასაც ეძებ?

საშას ხელში გმირთა აკადემიის სკოლის სამკერდე ნიშანი ეჭირა. მან ის სწორედ ახლა მოიპარა, როცა მასთან დაახლოების შანსი მიეცა.

- ვიცით, რომ ამ ტბიდან წმინდა წყალი მოედინება და აორთქლების შემთხვევაშიც კი ბოლომდე არ გაქრება. რადგან მისი გამოყენება შეგეძლოთ, მაშინვე უნდა გაგეკეთებინათ, მაგრამ არა, მშვიდად მიეცით საკუთარ თავს უფლება, თავი აერიდებინათ და აი, რა მოხდა.

- გაჩუმდი! რადგან ასე გინდა, შენს სურვილს შევასრულებ და მთელი ძალით შეგებრძოლები!

ლაოსმა მის წინ წმინდა ალის ჯადოსნური წრე დახატა. მას შემდეგ, რაც ცენტრიდან მძვინვარე ალი ამოვიდა, მის შიგნით ხმლის სილუეტი გამოჩნდა.

— სამართალი აღადგინე, გალუფორდ!

როგორც კი ლაოსმა ეს თქვა, წმინდა ხმალმა აღმავალი ალი შთანთქმა. გამოჩნდა ხმალი, რომელიც ჟოლოსფრად მბზინავი იყო.

- როგორ მოგწონთ? 88 წმინდა ხმალს შორის ეს ცეცხლოვანი ხმალი ყველაზე ცხელია. რას ფიქრობთ გალუფორდის წმინდა ცეცხლოვანი ფერფლის ხმლის ჯადოსნურ ძალაზე, რომელმაც, როგორც ამბობენ, თავად მზე შექმნა?

„სულელი ბიჭი. არ აქვს მნიშვნელობა, რამდენად წარმოდგენელია მისი ჯადოსნური ძალა, თუ ხმლისმჭრელი მას არ იყენებს“, - ხუმრობდა საშა.

- ჰა! ეს რა არის? ეს რა არის?! გეშინია?

საშამ ამოიოხრა.

- ვერ ხვდები? მე ვამბობ, რომ ეს ხმალი ასეთ სულელის ხელში დროს კარგავს.

ხელის მსუბუქი ქნევით საშამ გრესდებოდა გაათავისუფლა.

- ეს არ გამოვა!

როგორც კი გალუფორდი ცეცხლში გაეხვია, მან მყისიერად ააფეთქა გრესი.

- ჯანდაბა, მართლა გამაბრაზე შენი ბოლო სიტყვებით. ბრძოლებში მთავარია უკანალში ცემა!!

„დესტოში“ გახვეულმა ლაოსმა გალუფორდი გააფთრებით დაუქნია.

— ჰაია-ა-ა!!

ლაოსმა წმინდა ხმალი დაარტყა. მიუხედავად იმისა, რომ საშა „ფლესით“ უკან დაიხია, მძვინვარე წმინდა ალი მის გარშემო გავრცელდა და მთელი ტერიტორია ცეცხლის ზღვად აქცია. ალის კედელი გამოჩნდა, რომელიც საშას გაქცევას ბლოკავდა.

- მე დავაბრუნე.

ლაოსმა გმირთა აკადემიის სკოლის სამკერდე ნიშანი აიღო.

- განგებ მოიპარე, რადგან არ გინდოდა ჯადოსნური ბარიერი გამომეყენებინა, არა?

საშამ ტუჩები მაგრად მოკუმდა.

- ჰა, შენ გამოიცანით! - თქვა ლაოსმა. - მაშ, როგორია ეს? როცა ის, ვისაც დასცინოდი, შენში ხედავს?

სკოლის სამკერდე ნიშნით ხელში, ლაოსმა ჯადოსნური ძალა დაასხა. მისი ფეხების ქვეშ წმინდა წყალი ამოხეთქა და უამრავი წყლის ბურთი ამოტივტივდა.

„დალუქეთ, გალუფორდ.“

წმინდა წყლის ბურთულები, გალუფორდის წმინდა ალში გახვეული. ისინი საშას ჰაერში გარს ერტყნენ და ჯადოსნურ წრეს ქმნიდნენ. ეს იყო ძლიერი ბარიერი, რომელიც დემონების ძალას ბლოკავდა.

- მაშ, მოგეწონა „ბარდისდი“? მაგიური ძალის გამოუმუშავება მაინც შეგიძლია? და მოძრაობა? არაფრის გაკეთება არ შეგიძლია, არა?!

ლაოსმა გალუფორდის რჩევა საშასკენ მიუთითა.

- ისე საშინლად გცემ, რომ ასე თავხედურად აღარასდროს იყვირო!

მიწიდან წამოხტა. მომდევნო წამს სისხლი ამოაღებინა და ერთ მუხლზე დაეცა. გალუფორდი ხელიდან გაუვარდა და მიწაში ჩაიძირა.

— ...ხ...ა... რ-რა ჯანდაბა... ჯანდაბა?..

— გადაწყვიტე, რომ მოპარულ სამკერდე ნიშანს უბრალოდ დავაბრუნებდი?

ლაოსმა სკოლის სამკერდე ნიშანს შეხედა. ჯადოსნური თვალებით უფრო ღრმად ჩაიხედა მის უფსკრულში და დაინახა, რომ მისი მაგიური ძალის ტალღის სიგრძე შეიცვალა.

- დანის შელოცვა შენი სკოლის სამკერდე ნიშანს შევუხამე.

ლაოსმა წამოდგომა სცადა, ფეხები დაჭიმული ჰქონდა. მაგრამ, როგორც ჩანს, ძალა აღარ ჰქონდა მის სხეულს.

„ვფიქრობ, იცით, რომ „დეინი“ ჯადოსნური ძალით დაფარული შხამია. ის აზიანებს იმ ადამიანის საყრდენსა და სხეულს, რომელსაც ის ხვდება და ანადგურებს მათ შინაგან ორგანოებს, რომლებსაც ჯადოსნური ძალა აქვთ. სკოლის სამკერდე ნიშნის გამოყენებით, თქვენ „დეინით“ დააბინძურეთ წმინდა წყალი. თუ მას ამ მდგომარეობაში გამოიყენებთ, წმინდა ჯადოსნურ ძალასთან ერთად შხამსაც შეიწოვთ, ამიტომ ის, რაც თქვენ დაგემართათ, გასაკვირი არაფერია.“

— ...პირველად მესმის, რომ... არტეფაქტი შეიძლება შელოცვასთან შერწყმული იყოს...

- სულელო. სხვა დემონებსაც კი მხოლოდ ნეკრონული რასის საიდუმლო ხელოვნების საფუძვლები ასწავლიან. გგონია, რომ შენ, ადამიანო, ყველაფერი იცი ამის შესახებ?

ლაოსი მიწაზე დაცოცავდა და ხელი გაიწოდა, რათა გალუფორდის დაჭერა სცადა.

- ჰემ, ვხედავ, რომ ჯერ კიდევ არ დანებებულხარ.

— ...ჩემ-გაჩუმდი... ის ფაქტი, რომ წმინდა წყალი მოწამლე, არ ნიშნავს, რომ მან თავისი ეფექტი დაკარგა. „ბარდისდი“ უკვე მოქმედებს. ეს შელოცვა ბოლო 100 წლის განმავლობაში შემუშავდა. არც იმ რეინკარნირებულმა და არც შენ, ეშმაკო, არ იცი მისი განადგურება. თეორიულად, განძრევაც კი არ უნდა შეგეძლოს.

ლაოსის სხეული წმინდა შუქით იყო მოცული. ეს სამკურნალო მაგია იყო.

- სანამ „დე იგერიას“ გავლენის ქვეშ ვიქნებით, მუდმივად აღვდგებით. რამდენიც არ უნდა ეცადოთ, გამარჯვების შანსი არ გაქვთ.

„დე იგერიას“ სამკურნალო ძალამ ოდნავ გადააჭარბა „დანეს“ მიერ მიყენებულ ზიანს და ლაოსმა წმინდა ხმლის ტარს ხელი დაავლო. ის ნელა წამოდგა და ხმალს დაეყრდნო.

- ძირითადად, მაშინაც კი, თუ რამის გაკეთებას ცდილობ, მისი გატეხვის სწავლის შემდეგ, მაინც ვერ გაინძრე.

— თქვენდა სამწუხაროდ, მხოლოდ ის მჭირდება, რომ მას ჩემი ჯადოსნური თვალებით შევხედო.

საშას თვალებში ჯადოსნური წრეები გამოჩნდა. მას მხოლოდ ერთი შეხედვა დასჭირდა და იმავე წამს, როგორც ამომავალი ალი, ასევე ცეცხლში გახვეული წყლის სფეროების ბარიერი, დამსხვრეული მიწიდან დაიშრება და გაქრა.

- არ იცი, რატომ მეძახიან განადგურების ჯადოქარს?

— ...ასე არ უნდა იყოს...

ლაოსი გაოცებით უყურებდა მის წინ გადაშლილ სანახაობას.

— ...არ ვიცოდი, რომ... მაგიის განადგურება „განადგურების ჯადოსნური თვალებით“ შეიძლება...

- ამიტომაც გეუბნები, რომ სულელი ხარ. ამ ქვეყნად ბევრი რამ არის, რაც არ იცი.

საშამ ჯადოსნური თვალებით შეხედა ლაოსს და მან მაშინვე სისხლი ამოაფუჭა.

- ღა... რა ჯანდაბაა... ჯანდაბა?

- თუ კარგად დააკვირდები, დაინახავ, რომ შემოდის დე იგერიას შელოცვის განადგურება.

„განადგურების ჯადოსნური თვალები“ უმაღლესი ანტიმაგიაა. თუ ადამიანი დაეუფლება ამ თვალების ძალას, რომელსაც შეუძლია ეუგო ლა რავიაზის დროის შემაჩერებელი შელოცვის წინააღმდეგობაც კი გაუწიოს, მაშინ ლაოსზე „დე იგერიას“ ეფექტის განეიტრალება საერთოდ არ იქნება პრობლემა. ბუნებრივია, სანამ ის მას უყურებს, შხამის ნეიტრალიზაციის შელოცვა მასზე გავლენას არ მოახდენს.

- ღჰა... ა-ა-ა... ჯანდაბა, შხამს იყენებ, რა საზიზღრობაა...

- რას ამბობ? დაგავიწყდა უკვე, როგორ მოექცნენ შენი ამხანაგები რივესტს?

სანამ საშა მას ჯადოსნური თვალეზით უყურებს, ლაოსი ვერ გამოჯანმრთელდება და ყოველ წამს „დანისგან“ უფრო დასუსტდება.

— ...ეს მე არ გამიკეთებია... ეს ყველაფერი იმ ნაძირალა ჰაინეს ბრალი იყო...

- სიტყვები არ მყოფნის. ჯერ დაფიქრდი ვის მხარეს ხარ და მერე იბრძოლე!

- უჰ... აჰ... გაჩუმდი... ეს მე არ ვიყავი, მე არ გამიკეთებია... არ ვიცოდი... უჰ...

ლაოსმა სისხლი ალებინა და მაშინვე ჩაიცუცქა.

- მაშინ მომეცი საშუალება, შენს ცოდვას გეტყვი. გახსოვს, რა თქვი ჯადოსნურ ბიბლიოთეკაში?

საშამ ცივისსხლიანი მზერით გაზომა იგი და გააფთრებით და გულგრილად უთხრა:

- გადაწყვიტე, რომ შეგიძლია უხეშად მოექცე ჩემს დემონ მბრძანებელს შედეგების გარეშე?

— ...შეწყვიტე სისულელეების ლაპარაკი... ეს უბრალოდ...

საშამ ცივად გაიღიმა და „განადგურების ჯადოსნურ თვალეზში“ ჯადოსნური ძალა ჩადო.

- ეს სიცოცხლის ფასად დაგიჯდება.

„დე იგერიას“ ეფექტი კიდევ უფრო შესუსტდა და ლაოსის მთელ სხეულზე შავი ლაქები გაჩნდა. ეს „დანეს“ ეფექტი იყო.

— ...ხ... ა-აჰ... ღჰა... ამას დავიმახსოვრებ, შე ჯანდაბა... შემდეგ ჯერზე თუ შევხვდებით...

- შემდეგ ჯერზე?

საშა ჩაივინა.

- რა უიმედო სულელი ხარ. რა გეგონა, რომ შემდეგ ჯერზე რამე მოხდებოდა? თუ შხამი მთელ სხეულზე გავრცელდება, მაგიას ველარასდროს გამოიყენებ.

— ...რა?..

- ამას ვერაფერი შეედრება. თქვენმა დირექტორმა თქვა, რომ გამოცდებისა და შეჯიბრებების დროს ხანდახან უბედური შემთხვევები ხდება. ორივე სამართლიანად და ღიად ვიბრძოლეთ, ამიტომ არანაირი წყენა არ გვქონია.

„მოიცადე...“ ლაოსმა გამოძრომა მოახერხა, დადლილი, სახეზე სრულიად უიმედო გამომეტყველებით.

საშამ „განადგურების ჯადოსნური თვალები“ მისკენ გაიშვირა და გაუღიმა.

- რა თქმა უნდა, დაველოდები. გიყურებ, როგორ იკლავნები ტკივილისგან, როგორ დასუსტდები, სანამ შხამი მთელ სხეულში არ გაგივლის, თვალს არ მოგაშორებ.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „ბატონობის დიდი წმინდა ალი“.
2. ჩაწერილია, როგორც: „რვა წმინდა ცეცხლის ბარიერი“.

§ 23. სიყვარულის მაგია

- როდემდე უნდა ვითომ მკვდარი ხარ? - ხმა იქით მივმართე, სადაც ვიღაც „ჯირასტმა“ შთანთქა და კუპრისფერ ფერფლად აქცია. - შეუტე, უკვე გაძლევ შესაძლებლობას, გამორთული ანტიმაგიის მქონე მდგომი.

შემდეგ შავი ფერფლი კაშკაშა შუქმა შთანთქა. ლედრიანო წამოდგა და ფერფლი გაფანტა.

- კარგი, კარგი, კიდეც რას უნდა ელოდე შენი მახვილი თვალებისგან. უკვე ვფიქრობდი, რომ მოულოდნელობისგან დამეჭირა. როგორ მიხვდი? როგორც ჩანს, წესების დაცვით, მთელი ძალით, სამართლიანად და შეუპოვრად უნდა შეგებრძოლო.

ლედრიანომ სათვალეს შეეხო და მოიხსნა. მისი მაგიური ძალა მაშინვე გაიზარდა.

„მაშინვე უნდა ვთქვა, რომ გმირთა აკადემიის პირველი და მეორე რანგები განსაკუთრებულია მესამე და ქვედა რანგებთან შედარებით. თუ ჩვენს ძალებს ასეთი ჯადოსნური არტეფაქტებით არ დავამაგრებთ, ზედმეტი ჯადოსნური ძალის გამო საკუთარ თავსაც კი გავანადგურებთ.“

ლედრიანომ წინ ჯადოსნური წრე დახატა და მთელი ენერგია მასზე მოაქცია... ამის შემდეგ მაშინვე ვიგრძენი, რომ ზურგს უკან მოკვლის განზრახვა იდგა.

ზემოდან წმინდა სინათლის ხმალი ჩამოვარდა. მარჯვენა ხელით მისი პირი დავიჭირე და გვირგვინისკენ მივმართე.

- ერთი გაოგნებს ძალის გამოთავისუფლებით, მეორე კი გაოცებს. რა კეთილშობილური მანერა გაქვს, რომ წესების დაცვით გულწრფელად და ღიად იბრძოლო.

ენჭალებს ხმაღს ვეჭიდე, ხელი გავაქნიე და ზესია მიწაზე დავხეთქე.

— ...!!

მიწა ღრიალმა გახეთქა და დიდი ორმო დატოვა, მაგრამ ზესიამ ხმალი ხელიდან არ გაუშვა. ალბათ მიხვდა, რომ თუ წმინდა ხმაღს წავართმევდი, გამარჯვების შანსი არ ექნებოდა.

- ჰმ, საკმაოდ ძლიერი ხარ.

მარჯვენა ხელი ისევ გავაქნიე და ძლიერად მიწას მივახეთქე, მაგრამ მხოლოდ ნახვრეტი დატოვა მიწაში და ზესია უვნებელი დარჩა.

- უსარგებლოა. წმინდა ხმაღის კურთხევის, მისი ანტიმაგიის და მასზე ორშრიანი დამცავი ბარიერის გატეხვა არც ისე ადვილი იქნება!

ლედრიანომ ხელი მიწისკენ გაიშვირა, რამაც პატარა გუბე გამოიწვია.

- დაიცავი და განკურნე. წმინდა ზღვის მცველი ხარ.

უცრად, გუბე ჰაერში აიჭრა და ღია ზღვას მოგაგონებდათ ლურჯ ხმალად გადაიქცა, რომელიც ლედრიანოს ხელში ეტეოდა.

ზედმეტი დაძაბვის გარეშე, მისკენ „ჯირასტი“ ვესროლუ.

- "ვესტრეიტი"!

ლედრიანოს მთელი სხეული ჯადოსნური ბარიერით იყო მოცული. „ჯირასტმა“ სამიზნეს მორატყა, მაგრამ ის მტკიცედ იდგა და წმინდა ხმლით იცავდა თავს.

— „ლეგა ინდრია ²“!

ლედრიანომ ბარიერის თავზე კიდევ ერთი ჯადოსნური ბარიერი აღმართა.

- "ღიარდ ანზემრა ³ "!

გარდა ამისა, მან ჯადოსნური ბარიერის თავზე წმინდა წყევლა დაადო, რითაც დემონების ძალები დაბლოკა.

- დაიცავი, წმინდა ზღვის მცველო. ო, უბეღესი დროიდან სიცოცხლის მცველო, ბერიამენტე. გამოავლინე აქ შენი ძალა და ნება!

წმინდა ხმლის ძალის სრულად გამოთავისუფლების შემდეგ, მან ათობითჯერ გაზარდა რამდენიმე ფენად განლაგებული ჯადოსნური ბარიერების სიძლიერე.

- ~~~~~ ~~~~~~

მან „ბეირამენტე“ დაარტყა და შავი ელვა მოიგერია, რომელიც მას მოიცავდა.
„ჯირასტმა“ მიმდებარე შენობები მტვრად აქცია.

- გეგონა, ერთი შელოცვით მომკლავდი? თუ ხალხს არასაკმარისად შეაფასებ, ჟსიამოვნებაში აღმოჩნდები.

ლუდრიანო მაშინვე წამოხტა მიწიდან და, ბეირამენტეს მზადყოფნაში აყენებდა, პირდაპირ ჩემკენ გამოვარდა.

- შესაძლოა, ენჭალეს შეკავებას აპირებდი, მაგრამ საბოლოოდ მარჯვენა ხელი აიღე!

- ჰმ, ცუდი ჯადოსნური ბარიერი არ არის. საკმაოდ კმაყოფილი ვარ.

მარჯვენა ხელი გავაქნიე, ენჰალეს წვერი მეჭირა. მომდევნო წამს ლედრიანოს გაოცებისგან თვალები გაუფართოვდა.

- რა...

ძლიერად დავარტყი ზესიას მთელ სხეულზე, ენჰალეს ხელი მოვკიდე, ბეირამენტეში, თითქოს ლედრიანოს ხმალი მოვიგერიე.

- კარგი, ვნახოთ, ვის აქვს უფრო ძლიერი ჯადოსნური ბარიერი, პირველი თუ მეორე რანგის.

ლედრიანო და ზესია ერთმანეთს შეეჯახნენ და ორივე რამდენიმე მეტრით უკან გადააგდეს.

- ჰმ, გასაგებია. პირველ რანგს უფრო ძლიერი ბარიერი ექნება.

დარტყმის მომენტში ზესიამ ენჰალეს სახელური გაუშვა. ვფიქრობ, საქმე იმაშია, რომ ლედრიანო სინათლის წმინდა ხმლის ძალით დაზარალდებოდა.

ახლა საბოლოოდ შევძელი ზესიას ბირთვის პოვნა. როგორც კი ჩემი ჯადოსნური თვალები მისკენ მივმართე, კაშკაშა შუქმა კვლავ დამალა მისი ბირთვი. ზესიას ხელში სინათლის წმინდა ხმალი, ენჰალე, იყო.

- ვაუ.

ჩემს ხელში ენჰეილი სინათლედ გადაიქცა და მაშინვე გაქრა. ზესიამ გამოიძახა? არა, ეს სხვა იყო. ნამდვილად ორი ენჰეილის ხმალი იყო. რის შემდეგაც ჩემს ხელში არსებული ხმალი გაქრა.

— ...მოდი, *ეს გამოვიყენოთ*, ზესია. ის ჩვენს არასაკმარისად აფასებს. ახლა, მიუხედავად იმისა, რომ ის სრული ძალით არ იბრძვის, ჩვენ გვაქვს გამარჯვების შანსი. მოდით, ერთი ცდით დავამარცხოთ.

ზესიამ თავი დაუქნია. შემდეგ კი მათ ფეხქვეშ წმინდა ჯადოსნური წრე გაშალეს. ჯადოსნური ფორმულით, რომელიც საშინლად ნაცნობი იყო ჩემთვის. 2000 წლის წინ, გმირები მას ყოველთვის იყენებდნენ, როცა მე ებრძოდნენ.

— „ჰკითხე“?

დიდი მაგია, რომელსაც შეუძლია გააერთიანოს ადამიანების სულები და მათი სურვილები და გრძნობები ჯადოსნურ ძალად გარდაქმნას.

- წარმატებებს გისურვებ, ჯერგა კენონ!

წყალქვეშა ქალაქში ხმები ისმოდა. უამრავი ხმა.

- აზესიონის იმედი! მსოფლიოში ჰარმონიის სიმბოლო !

- არ წააგო უცხოელებთან !

- როგორც ყოველთვის, დამაჯერებელი გამარჯვება მოვიპოვეთ !

გაირადიტის მაცხოვრებლების გამამხნეველები შეძახილების მოსმენით, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ისინი ინფორმირებულნი იყვნენ გამოცდა-კონკურსის მიმდინარეობის შესახებ.

— ...დიახ, თქვენ ნამდვილად რეინკარნირებული ხართ... როგორც ჩანს, ეს შელოცვა თქვენთვის ნაცნობია. თუმცა, შეიძლება კარგად იცოდეთ, რა ხდებოდა ძველ დროში, მაგრამ მაინც ძალიან არასაკმარისად აფასებთ ადამიანებს. არსებობს ერთი დიდი განსხვავება წარსულ 2000 წელსა და აწმყოს შორის.

მთელი ქალაქიდან მომდინარე შუქი ზესიასა და ლედრიანოზე იყო კონცენტრირებული. 2000 წლის წინანდელი გმირების მსგავსად, მათი სხეულებიც „კითხვის“ ტყვეობაში იყო გახვეული.

— 2000 წლის წინ გაირადიტის მოსახლეობა, რომლის დაღუპულთა რიცხვიც მეორე მსოფლიო ომის გამო კვლავ იზრდებოდა, 100 000 ადამიანს შეადგენდა. ახლა, მშვიდობიან დროს, ქალაქი ტბის მიღმაც განაგრძობდა ზრდას და მისი მოსახლეობა ასჯერ გაიზარდა და ამჟამად 10 000 000 ადამიანს შეადგენს!

ზესია და ლედრიანო „ასუკას“ შუქს თავიანთ წმინდა ხმლებში ინახავდნენ და ორივე მხრიდან მიყურებდნენ.

— სანამ ჩვენ, ჯერგა კანონს, ხალხის მხარდაჭერა გვაქვს, ჩვენ არასდროს წავაგებთ! ნება მომეცით, ეს გაჩვენოთ და შემდეგ კარგად გაიგებთ, რომ დემონებისგან განსხვავებით, რომლებსაც მხოლოდ ძალა აქვთ, ადამიანებს გული აქვთ. და ეს სიყვარული კიდევ უფრო ძლიერი გახდა, ვიდრე 2000 წლის წინ, როდესაც ჩვენმა წინაპარმა, გმირმა კანონმა, ჰარმონია მოუტანა სამყაროს.

ჰარმონია დამყარდა მსოფლიოში და ქალაქის მოსახლეობა გაიზარდა. გინდა თქვა, რომ ადამიანების გრძნობები და სიყვარული ასე გაძლიერდა?

— შესაძლოა, 2000 წლის წინ ადამიანები და დემონები ძალით დაახლოებით ერთმანეთს ჰგავდნენ, მაგრამ დამყარებულმა მშვიდობამ განსაზღვრა, ვინ ვის აღემატება. გმირის ძალა, რომელმაც ოდესღაც დემონების მზრძანებელი გაანადგურა, ახლა ასჯერ გაიზარდა. ახლა თქვენ ვერასდროს შეძლებთ ადამიანებთან შედარებას. მშვიდობიან ცხოვრებაში დემონებს გამარჯვების შანსი არ აქვთ.

ეს ჰარმონია მე შემოვიტანე სამყაროში. თუმცა, მისი მოსმენა ძნელად თუ მოგიწევს.

- სწორედ ამ დიდმა სიყვარულმა მოუტანა ხალხს გამარჯვება 2000 წლის წინ და ახლაც იგივეს გააკეთებს!

2000 წლის წინ ჯერ გაირადითის მაცხოვრებლებთან ვიმუშავებდი, ახლა კი გამოცდა-კონკურსი გვაქვს. ძნელი მისახვედრი არ არის, რომ ისინი ცრუ ბრალდებებს წამოაყენებენ, მაგალითად, ხელი გავუშვი იმ მაცხოვრებლების წინააღმდეგ, რომლებიც უბრალოდ ამხნევებდნენ მათ.

და ყოველ შემთხვევაში. მოსაწყენი იქნებოდა მათი სიამაყის არ გათელვა.

— როგორც არ უნდა უწოდო ამას, სიყვარული თუ სხვა რამ, არსს ვერ ხვდები.

ლედრიანო ჩემს სიტყვებზე დამცინავმა გაიცინა.

- ჯერ კიდევ ვერაფერს ხვდები? ამიტომაც წააგებ. და ყოველ შემთხვევაში, ის ფაქტი, რომ 2000 წლის განმავლობაში სიცოცხლის უნარიანი დემონი იძულებული გახდა რეინკარნაცია ჩაეტარებინა, სხვა არაფერია, თუ არა კაცობრიობის სიყვარულის გამარჯვების დასტური. და რადგან რეინკარნაციამ გონება დაგიბინდა, კიდევ ერთხელ შეგახსენე ეს.

ორივე გმირი ერთდროულად წამოხტა მიწიდან. მარცხნივ - წმინდა ზღვის მცველთან, ბეირამენტესთან ერთად ნახტომი, მარჯვნივ კი - სინათლის წმინდა ხმლით, ენჭალით, დახრილი დარტყმა.

ხელები წმინდა შუქში ჩავიცვი და ორივე ხმალი ყოველგვარი ყოყმანის გარეშე დავიჭირე.

— რა... ეს არის?..

ლედრიანოს სახე გაბრაზებისგან შეეცვალა. რაც გასაკვირი არ არის. ბოლოს და ბოლოს, მე გამოვიყენე „კითხვის“ შელოცვა.

- რა ხდება? გადაწყვიტე, რომ დემონები სიყვარულს არ გრძნობენ?

ლედრიანო გაკვირვებული იყო, მაგრამ მაშინვე დამშვიდდა და ზიზღით გაიღიმა.

— ...მართლა გამაკვირვე. მაგრამ ამას ქუჩის შოუს გარდა ვერაფერს დავარქმევ. რაც არ უნდა შეეძლოთ დემონებს, მათ გულელებში სიყვარული არ არის. ადგილი მხოლოდ სხვებისთვის მახინჯი და ვნებიანი სურვილებისთვისაა: შურისთვის, ბრაზისთვის და სიზარმაცისთვის. ისტორია ამას მოწმობს და მას არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება სიყვარული ვუწოდოთ.

ეს გმირთა აკადემიაში სწავლის შედეგია? და როგორ შეუძლიათ მათ ამაში ასე დარწმუნება?

„და თქვენ ვერ შეძლებთ „ასუკას“ ნამდვილ ძალას გამოიყენოთ. დასაწყისისთვის, ჩვენს მხარეს 10 მილიონი ადამიანია. დემონთა მბრძანებლის აკადემიის მხარდაჭერა 100 ადამიანზე ნაკლებიც კი იქნება, ჩვენ ხარისხისა და რაოდენობის განსაცვიფრებელი უპირატესობა გვაქვს.“

- 10 მილიონი? მერე რა? რვა საკმარისია ჩემთვის.

მათ ლიქსზე დავუკავშირდი :

- მიშა, როგორ ხარ?

- გისმენ. წყალქვეშა ქალაქში შევედი და ჯერ კანონის მოწაფეებს ვეძებთ .

- მაშინ შეგიძლია იქ ცოტა ხანს დამელოდო?

- აჰ... კარგი. გასაგებია .

- ელენე, გესმის ჩემი?

- კოკი, ბატონო ანოს !

- ჯესიკა?

- მესმის .

- მაია?

- კოკი, გავიგე .

-ნონო. ქსია. ჰიმუკა. კარსა. შელია.

ყოველ ჯერზე, როცა მათ სახელს ვუწოდებდი, ისინი ხმამაღლა მპასუხობდნენ.

— აქ დამხმარე ჯგუფების შეჯიბრს ვიწყებთ.

გულშემატკივრების გაერთიანებამ მთელი გულით მოისმინა ჩემი სიტყვები.

- ამბობენ, რომ 10 მილიონი ჰყავთ მათ მხარეს, მაგრამ ეს არაფერია. აბსოლუტურად დარწმუნებული ვარ, რომ შენი გრძნობები ჩემს მიმართ არანაკლებ ღირებულია, ვიდრე ათი მილიონი ადამიანის გრძნობები.

მიუხედავად იმისა, რომ ლიქსის მეშვეობით არავინ მიპასუხა, მათი ურყევი გადაწყვეტილება ჯადოსნური ძალის დახვეწილი ცვლილებებით გადმომეცა.

- იმდერე. მომეცი შენი სიყვარული.

როგორც კი ეს ვთქვი, „კითხვა“, რომელიც მეხვეოდა, ტორნადოსავით აფეთქდა და სინათლის სვეტად გადაიქცა, რომელიც დედამიწასა და ცას აკავშირებდა...

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „წმინდა ზღვის დამცავი ბარიერი“.
2. ჩაწერილია, როგორც: „წმინდა ზღვის დამცავი კედელი“.
3. ჩაწერილია, როგორც: „წმინდა ზღვის დაცვის წყევლის ფარი“.

ლედრიანოს გარშემო არსებული ბარიერების წინაშე მან ისინი ადვილად გაარღვია.

— ...რა?!.. რ-რატომ?!.. უგულო დემონების „კითხვამ“ გაარღვია ჩემი ბარიერები, რომლებიც „ჯირასტისგან“ მიცავდა?!..

გულშემატკივართა კავშირის სიმღერა აქაც კი ისმოდა. ვფიქრობ, უნდა ითქვას: „როგორც დემონებისგან მოსალოდნელია“. 2000 წლის წინაც კი არ არსებობდნენ მომღერლები ისეთი ხმამაღალი ხმით, რომ მთელ ქალაქში ისმოდა.

— უბრალოდ ცოტა სიკეთეს გიჩვენებდი !

თითქოს სიმღერაზე პასუხობდნენ, მათი გრძნობები ჯადოსნურ ძალად გადაიქცა და „ასუკას“ ძალა გაიზარდა.

- ასე არ შეიძლება... დემონებს არც გული უნდა ჰქონდეთ და არც სიყვარული!!

- და ვინ იცის, რა წარმოადგინე იქ!!

სინათლის წმინდა ხმლით დარტყმის შემდეგაც კი, ენჯალე ზესიამ ვერ შეძლო ჩემი კითხვის გარღვევა.

— ...წმინდა მაგიაში... ჩვენ არ წავაგებთ... ჩვენი ათი მილიონით გაჩვენებთ „ასუკას“ ნამდვილ ძალას!!

ლედრიანო ცდილობდა „ასკი“-დან ძალის ამოღებას, თუმცა სიმღერაში ჩადებული გრძნობები გაცილებით ძლიერი იყო, ვიდრე ადრე.

ბოლოს და ბოლოს, სიმღერის გუნება-განწყობა იწყებოდა.

— იცოდნე შენი ადგილია ! მე ვარ აქ ბატონია !

- b...

- კარგი, მაინც გადართუ! ოოოო! მაჩვიე შენი ცეკვა !!

- ჰ-ჰოჷ... ღააააააააააააააააააა!!!

— შეწყვიტე ყურება! '! ოოო! ' მოძეცი საშუალება, ბოლომდე გამოვიდე!

-გადასაწყობად!

ლედრიანო სინათლის მშენებარე ქარბუქში იყო მოცული და მისი ბარიერები ნანგრევებად იქცა.

— ...ჩვენ ვერ წავაგებთ... ჩვენ გმირი კანონის რეინკარნაცია ვართ და ხალხის მოლოდინსა და გეირადიტის ხვალინდელი დღის დადგომაზე პასუხისმგებლობას ჩვენს მხრებზე ვატარებთ! ჩვენ... ჩვენ ვერ წავაგებთ ასეთ სოულოლოურ სიმღერასთან!!..

გასაგებია. როგორც ჩანს, ცდად ღირდა.

- სულელური სიმღერაა, ამბობ? ბოლოს და ბოლოს, შენ არ ხარ გმირი კანონის რეინკარნაცია. მეექვსეა, რომ მისი შვიდი სამირკვლიდან ერთ-ერთი მაინც გქონდეს.

ლედრიანომ მთელი ძალით დააჭირა კბილებს.

- ასეთ პროვოკაციას არ წამოვეგები.

- ეს პროვოკაცია არ არის. ეს უბრალოდ ფაქტია. მსოფლიოში არავის ჰქონია მასზე უფრო მგრძნობიარე გული. მან იცოდა, როგორ ზუსტად განსაზღვრა შენი სულის სიღრმეში არსებული ნამდვილი გრძნობები და არ აფასებდა მათ მხოლოდ საფარით. სწორედ ამიტომ დაეუფლა მან შელოცვას „იკითხე“ წარსული თაობების ყველა გმირზე უკეთ.

ასკოვსა და გმირ კანონს შორის ბრძოლაში არავის ჰქონდა ერთი შანსიც კი.

- როგორ ბედავ საკუთარ თავს გმირი კანონის რეინკარნაციას უწოდებ, თუ ამ გოგონების სუფთა გრძნობებს ვერ ხედავ.

- დემონებს არ შეუძლიათ სუფთა გრძნობების ქონა! თქვენ, უგულო ურჩხულებო!! ეშმაკებო, რომლებსაც მხოლოდ ადამიანების ტანჯვა შეუძლიათ!!

- უცნაურ რაღაცეებს ამბობ. რატომ სცადეს მაშინ ხალხმა ჩვენთან გაცვლითი პროგრამის ჩატარება?

ლედრიანო პირქუშად გამოიყურებოდა, მაგრამ კითხვაზე პასუხის გაცემა არ უცდია.

— რა არის თქვენი მიზანი?

— ...ახლა ჩვენი ჯერია. ნება მომეცით გაჩვენოთ „ასუკას“ ნამდვილი ძალა, ადამიანების გრძნობები!!...

ლედრიანომ და ზესიამ წინ ჯადოსნური წრეები დახატეს. მათ ცენტრში წმინდა შუქი იყო კონცენტრირებული.

- ჰმ, „თეო ტრაიასი“, თუ რა?

გმირების სინათლის უძლიერესი შელოცვა, რომელიც „ასუკაში“ შეგროვებულ წმინდა მაგიურ ძალას ქვემეხის ტყვიებად აქცევს და ერთდროულად ისვრის მათ.

- „თეო ტრაიასი“ მრავალჯერ უფრო ძლიერია, ვიდრე ის, რაც 2000 წლის წინ გამოიყენებოდა და 10 მილიონი ადამიანის გრძნობები შეაგროვა. რაც არ უნდა ძლიერი იყო, მითიური ეპოქის დემონი, მას ვერ გაუძლებ.

- მე უკვე გითხარი.

- ეს დასასრულია!!

— მთელი ძალით ვერ შეგებრძოლები ♫ ! ოოო! „მე ყოვლისშემძლე დემონთა მბრძანებელი ვარ~~~~~♫!“

მომდევნო წამს, ძლიერი აფეთქება მოხდა.

თითქოს თაყვანისმცემელთა კავშირის სიყვარულის სხივებისგან ამოხეთქა. მის წინაშე უმწეოები, ლედრიანო და ზესია სინათლემ შთანთქა და უკან გადააგდო. ისინი უმწეოდ დაეცნენ თაყვანისმცემელთა კავშირის სიყვარულის წინაშე.

მალე სინათლის ნაკადი გაქრა და დავინახე, როგორ იწვა მიწაზე ლედრიანო და ძლივს ამომრავებდა სხეულს.

— ...რა-რატომ?... როგორ... მხოლოდ რვა კაცი?... — ჩაილაპარაკა ლედრიანომ.

როგორც ჩანს, მას ჯერ კიდევ არ ესმის თავისი დამარცხების მიზეზი.

— როგორც „კითხვაში“, ასევე „თეო ტრაიასში“ მთავარი ის არის, რომ ადამიანების გრძნობები ერთ შეკვრად გააერთიანოს. 2000 წლის წინ გაირადიტი გაერთიანდა დემონების ტირან-მბრძანებლის დასამხობად და გმირს კანონის სწამდა ისე, როგორც არავინ სხვა. ეს იყო ძლიერი, მაგრამ რაც მთავარია, გულწრფელი გრძნობა, მსგავსი იმ რწმენისა, რომ ის აუცილებლად გადაარჩენდა მსოფლიოს.

ადამიანები სიკვდილის საფრთხის ქვეშ ცხოვრობდნენ. რა ვთქვა: „სიკვდილის საფრთხის ქვეშ“, სიტუაცია იმდენად უპრეცედენტო იყო, რომ კაცობრიობა, ალბათ, ერთი ნაბიჯით იყო დაშორებული სრულ განადგურებას. მაგრამ სწორედ ამ სიტუაციის გამო შეეძლოთ მათ გმირის კანონის დაჯერება. ეს გრძნობა ერთში გაერთიანდა და ძლიერ, კეთილშობილ და კოლოსალურ მაგიურ ძალად გადაიქცა.

— ახლა გესმის? შენგან მოლოდინები უბრალოდ არაფერია იმ მძიმე მოლოდინებთან შედარებით, რომლებსაც მაშინ გმირი კანონი ატარებდა მხრებზე. 10 მილიონიც რომ გყავდეს, მნიშვნელობა არ აქვს. აცნობიერებ იმედებს, რაც შენზე — სტუდენტებზე — იყო, სამყაროში, სადაც ჰარმონია სუფევს? კი, კარგი, გრძნობების გაერთიანებაც კი არ შეგიძლია.

ამ შემთხვევაში, „ასუკას“ ნამდვილი ძალის გამოვლენა შეუძლებელი იქნებოდა. ძნელად თუ მოიძებნება აზრი მის შედარებასაც კი რვა ადამიანის გრძნობებთან, რომლებმაც გააერთიანეს თავიანთი სულები და მზად იყვნენ საკუთარი სიცოცხლეც კი გაწირონ.

- მე არ ვამბობ, რომ ადამიანური სიყვარული დემონურ სიყვარულზე დაბალია. მაგრამ ეს არის სიყვარული, რომელიც შენზე გადმოდის.

ლედრიანომ არ სურდა ელიარებიან რეალობა, რომელსაც სახეში უბიძგებდნენ, მაგრამ ვერც უარყოფდა, ამიტომ მაშინვე თავი დახარა. დე იგერიამ ჭრილობები მოშუშა, მაგრამ ადგომა აღარ სცადა. შეგიძლია სხეული იმდენჯერ განკურნო, რამდენიც გინდა, დათრგუნულ სულს ეს ვერ განკურნავს. როგორც ჩანს, მიხვდა, რომ სიყვარული, რომლისაც აქამდე სწამდა, მხოლოდ ილუზია იყო.

ასე რომ, ყველაფერი რაც რჩება არის...

- ... მამ?

რალაც გავიგე. რამე არასწორად გავიგე? არა, შეცდომა არ შეიძლება იყოს. ეს არ იყო ლედრიანოს ან ზესიას ხმა. და ის განსხვავდებოდა გულშემატკივრების კავშირის სიმღერისგან. და ეს არ იყო „ლიქსი“. ეს ხმა, რომელიც პირდაპირ სულში, პირდაპირ გულში იღვრებოდა, „ასკი“-დან მოდიოდა.

... ახალი .

არავინ ლაპარაკობდა.

... მოკალი დემონები ... — ხმა, რომელიც ჩემს მიერ წარმოთქმული „კითხვის“ შელოცვიდან მოდიოდა.

ხმა ნაცნობი იყო. სადღაც ადრეც მქონდა მოსმენილი. ოდესღაც, დიდი ხნის წინ.

§ 25. სიცოცხლის ბრწყინვალება

— ...მოკვლათ... დემონები...?.. — თქვა გაოგნებულმა ჰელენმა.

— ...მოკლა... დემონ ლორდ ტირანი?.. — თქვა ჯესიკამ, თითქოს გაგიჟდა.

— ...მოკლა?.. — შორიდან ისმოდა გულშემატკივართა კავშირის გოგონების ხმა, თითქოს ბოდვაში იყვნენ.

ჰმ, ეს არც ისე კარგად გამოვიდა. უნდა ვიდარდო ამაზე?

— ...არა! გოგოებო, ამ უცნაურ რაღაცეებზე ნუ ფიქრობთ!.. ეს ხმა, ალბათ, მტრის ინტრიგაა. ეს რაღაც ტვინის გამორეცხვის მაგიაა!..

- აჰ... გასაგებია... რას ვაპირებთ?

- დამშვიდდი. იფიქრე ბატონ ანოსზე და ფიქრები სუფთად შეინარჩუნე. იმ საზიზღარი მოხუცის ხმა ბატონ ანოსად გადაწერე!

- ჰმ... ბატონო ანოს.

- ბატონი ანოსიც დღეს განუმეორებელია...

- თქვა, რომ ჩვენი სიყვარული გვეთქვა... ახლა მთელი ცხოვრება ყურებს აღარასდროს გავწმენდ!!

— ...აჰ-აჰ, მაინც არ ღირს!..

- ჰ-მოიცადე, ჰელენ. შენ თვითონ მითხარი, რომ ბატონ ანოსზე მეფიქრა და გონება სუფთა შემენარჩუნებინა!

- კარგი, კი, უბრალოდ მისი ხმა ძალიან ამალღებულა და მასზე ფიქრიც კი ვგოჟდები...

— ... ჰმ... მტრის ინტრიგები?

- ჰა? არა, ყველაფერი კარგადაა.

- როგორც ბატონი ანოსისგან იყო მოსალოდნელი...

- კი, ბატონი ანოსი მაგარია...

არ მეგონა, რომ მათ ასეთი ძლიერი ნებისყოფა ექნებოდათ. თუმცა, უმჯობესი იქნებოდა აქ გავჩერებულიყავით.

კითხვის შელოცვა გავაქარწყლე.

- ანოს, - დამიძახა მიშამ. - ეს რა იყო ახლახან?

- ვაუ, ანუ გაიგე?

მან თავი დაუქნია. ჩვენ ერთმანეთთან დაკავშირებული ვართ შელოცვის „ბიჭების“ ჯადოსნური ხაზით. გასაკვირი არ არის, რომ გაიგო.

— სიძულვილის განსახიერება.

ჰოდა, ამ ხმის უფრო ზუსტი აღწერა არ არსებობს.

— კიდევ რამე იგრძენი?

„ვიცი, ვის ჰგავს ეს. აკადემიის დირექტორს“, - ჩუმად თქვა მიშამ.

გასაგებია. ჰაინემ თითქოს თქვა, რომ მათ გმირი კანონის ხმა გაიგეს. შემთხვევით ის ხომ არ იყო? დიახ, როგორც ჩანს, გმირთა აკადემიისგან არანაკლებ პრობლემებს უნდა ეწოდოთ, ვიდრე დემონთა მბრძანებლის აკადემიისგან.

”...ანოს ვოლდიგოდ...” თქვა ლედრიანომ სუსტად.

მისი თვალები ისევ ფერმკრთალი იყო, მაგრამ რაღაც შეიცვალა მათში. როგორც მიშამ თქვა, ის თითქოს სიძულვილის გალიაში იყო გამომწყვდეული. „თეო ტრაიასის“ შუქით შთაგონებული ზესია წამოდგა და მის ხელში სინათლის წმინდა ხმალი ენჰალე უპრეცედენტო მაგიურ ძალას ასხივებდა. კაშკაშა ბზინვარება, როგორც ვარსკვლავი ჩაქრობის წინ.

„...მაშინაც კი, თუ დემონი ლორდი ტირანი არ ხარ, შენი ძალა საშიშია. ერთ დღეს, უეჭველად, კაცობრიობისთვის საფრთხეს გახდები...” თქვა ლედრიანომ ნახევრად გონებადაკარგული ადამიანის ხმით.

ზესიამ მის სიტყვებზე რეაქცია არ გამოხატა და მხოლოდ მიყურებდა. მისი უემოციო თვალები თოჯინას ჰგავდა, რომელიც მხოლოდ ბრძანებებს ასრულებს.

— ...თქვენი გაცვლით პროგრამაში დასწრება... ჩვენთვის წარმოუდგენელი ილბალია...

როგორც კი ლედრიანომ ეს თქვა, ზესია ჩემსკენ გამოვარდა.

- ანოს.

„ნუ ღელავ“, - ვუთხარი მიშას და ზესიასკენ წავედი, რომ მისი შეტევა შეეჩერებინა.

მან მკერდის მარცხენა მხარეს ჯადოსნური წრე დახატა. უფრო ზუსტად, მის ძირზე. ეს ფორმულა?...

- უკან დაიხიე, მიშა!

ჩემს უკან მდგომი მიშას დასაცავად ანტიმაგია გამოვიყენე.

- მისმინე, ზესია, ნუ გამოიყენებ ამ შელოცვას. სასურველ შედეგს ვერ მიიღებ.

ზესია ჩემსკენ მოვარდნას განაგრძობდა, ჩემს რჩევას უგულებელყოფდა.

- ახლა გეშინია, არა? ეს ანოს ვოლდიგოდის დასასრულია. იცოდე გმირების ნებისყოფა!

ზესია მომიახლოვდა. მის გამოსაყენებლად მაგიის წარმოთქმა აუცილებელი არ არის. თუმცა, ზესიას სიამაყის საჩვენებლად, რომელიც აქამდე ჩუმად იყო, მის ნაცვლად ლედრიანომ ილაპარაკა:

— „ჰაველი“!!

ჩემთან ახლოს იდგა და მარცხენა მკერდში სინათლის ენჭალეს წმინდა ხმალი ჩაარჭო. მომდევნო წამს მისი სხეული დაშლას იწყებდა და ძირიდან უამრავი კაშკაშა სინათლის სხივი გამოდიოდა.

„ჰაველი“ აკრძალული შელოცვაა, რომელიც ძალით ათავისუფლებს საძირკვლის მთელ მაგიურ ძალას და წარმოქმნის სინათლის მაგიურ აფეთქებას. მას ასევე ხშირად უწოდებენ საძირკვლის აფეთქებას, რაც სასოწარკვეთილი თვითგანადგურების შელოცვაა. ის არა მხოლოდ საკუთარ სიცოცხლეს, არამედ აღდგომისა და მომავალი ცხოვრების შესაძლებლობასაც კი ისვრის, აფეთქებს მომავალი თაობების მაგიურ ძალას. მისი ძალა მრავალჯერ აღემატება იმას, რისი ატანაც შეუძლია მის ავტორს.

მთელი ტერიტორია სინათლეში იყო მოცული. ყველა ხმა გაქრა. სიცოცხლის ბრწყინვალეობა, რომელიც ქალწულებრივად თეთრი გახდა, ყველაზე თეთრზე თეთრი, წმინდა ტბას ავსებდა.

— ...როგორც ჩანს, თქვენ ჩვენი მონდომება და გამბედაობა არასაკმარისად შეაფასეთ...

საძირკვლის აფეთქება დასრულდა და თოვლივით თეთრად შეღებილმა სამყარომ თანდათან დაიწყო თავისი ყოფილი ფერების დაბრუნება.

— ...გითხარი, რომ არ გამოგეყენებინა.

ჩემი ხმის გაგონებისას ლედრიანოს გამომეტყველება შოკისა და სრული უიმედობის ნაზავს ჰგავდა.

- ალბათ გაგიჟდი, ლედრიანო. შენი სიკვდილი უაზრო იქნებოდა.

— ...რა...?

მის ეშვებიანებს ისეთი ხმა ჰქონდათ, თითქოს ერთმანეთს არ შეხვედროდნენ. კანკალებდა, კვნესოდა და, როგორც ჩანს, ნორმალურად ვერ ლაპარაკობდა.

- კარგად ხარ, მიშა?

მან ისე მოიქცა, როგორც ვუბრძანე და დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრისკენ გაიქცა.

- იმიტომ, რომ ანოსმა დამიცვა.

ბაზის აფეთქება ანტიმაგიური „განადგურების ჯადოსნური თვალებით“ ჩავახშე. შემეძლო უკან დახევა „გატომით“, მაგრამ „ჰაველის“ რადიუსი ძალიან დიდია. ეს შელოცვა საკმაოდ ძლიერია, თუმცა ეპიცენტრის გარეთ არც ისე ძლიერი. რეის და საშას როგორმე შეეძლოთ მისგან თავის დაცვა, მაგრამ მისა და გულშემატკივრების კავშირის გოგონები ძლივს გადაურჩებოდნენ ამას.

— ...რა...რატომ?... — ლედრიანომ საბოლოოდ წარმოთქვა ისეთი რამ, რაც აზრიან სიტყვებს ჰგავდა.

მან შემომხედა და მითხრა:

— ...როგორ დარჩი უვნებელი... ჰაველის ეპიცენტრში?...

— გადაწყვიტე, რომ ჩემი დამარცხება შემეძლო უბრალოდ მომავლის უგულუბელყოფით?

ნელა წავედი ლედრიანოსკენ.

- მე ნამდვილად არ შეგაფასე სათანადოდ. არ მეგონა, რომ ჰაველის ჩვეულებრივ აკადემიებს შორის კონკურსის გამოცდაზე ჩაბარებას გაბედავდი.

კიდევ ერთი ნაბიჯი გადავდგი წინ.

- შესანიშნავი მონდომება. თუმცა, ჩემი სიცოცხლე არც ისე იაფია, რომ შენს მომავალზე გადაცვალო.

კიდევ ერთი ნაბიჯი გადავდგი წინ. შემდეგ კი ხმალი ჩემსკენ გამობრუნდა. მარჯვენა ხელით დავიჭირე და მოვიგერიე.

- ...ვაუ.

კი, ეს მართლაც შთამბეჭდავია. რას გულისხმობ?

— ...

ზესია, რომელიც ჰაველის მიერ განადგურების პირას იყო, ჩუმად გადამიღობა გზა. მან ბაზის აფეთქება გამოიწვია. და აღდგომას მასზე არ უნდა ემოქმედა. მის ხელში ასევე იყო სინათლის წმინდა ხმალი ენჰალე, რომელიც მასთან ერთად უნდა განადგურებულიყო.

„რა საინტერესოა. ჰეი, ლედრიანო?“ ვკითხე მას.

თუმცა, მხოლოდ შიშისგან კანკალებდა. მისი ხასიათიდან გამომდინარე, ყველაფერი ტრიუმფალურად უნდა აეხსნა ჩემთვის. რაში იყო საქმე?

— ...

ზესია მიწიდან წამოხტა. მან დიდი აჩქარება მოახდინა, თვალის დახამხამებაში მომიახლოვდა და მკერდის მარცხენა მხარეს კვლავ ჯადოსნური წრე დახატა. შემდეგ კი ენჰალით გაიხვრიტა თავი.

„ჰაველის“ აფეთქებამ ირგვლივ ყველაფერი თეთრად შეღება. მე ეს „განადგურების ჯადოსნური თვალების“ ანტიმაგიური ძალით ჩავახშო.

ზესია გარდაიცვალა. ის მთავართან ერთად წაიშალა.

თუმცა...

— ...

ზესია, რომელიც არსებობიდან უნდა წაშლილიყო, არსაიდან კვლავ გამოჩნდა და მესამედ გადამიღობა გზა.

- ჰმ, დროის ფუჭად კარგვა.

თუმცა, ჰაველი არ არის იმ შელოცვებიდან, რომელთაგანაც ადვილად შეიძლება თავის დაცვა. უნდა გავარკვიოთ, როგორ ცოცხლდება ის. თუ თვითგანადგურების შელოცვაც კი არ განადგურებს მას, მისი განადგურება სრულიად შეუძლებელია. კარგი, კარგი, ეს გმირთან ბრძოლას ჰგავს.

— ... *ანოს, გესმის ჩემი ?* — თქვა ლიქსმა.

ეს იყო საიდუმლო კომუნიკაციის ხაზი, რომელიც ჩემთვის იყო მიმართული და არა გმირთა აკადემიის წევრებისთვის.

— ... *ტაძარში წადი. გევედრები. მხოლოდ მე შემოიძლია ზესიას შეჩერება .*

ამ სიტყვების შემდეგ „ლიქსს“ სიტყვა შეაწყვეტინეს.

- ელეონორა? - თქვა მიშამ.

- დარწმუნებული არ ვარ, რომ ეს ხაფანგი არ არის.

მიშამ თავი გააქნია.

- ის არ იტყუება.

როგორც ჩანს, ელეონორა ბანდის დანარჩენ წევრებს არ ჰგავს. თუმცა, თუ მიშა ასე ამბობს, მაშინ სიმართლეა.

- მე წავალ.

- განაგრძე. და მე მასზე ვიზრუნებ.

ამჯერად, ზესიამ მის მკერდზე გახვრიტა სინათლის წმინდა მახვილი, ენჰალე, და კვლავ გამოიყენა შელოცვა „ჰაველი“, ამჯერად შორიდან. ამ მომენტში... მე მას მივუახლოვდი და მარჯვენა ხელით ზესიას მკერდის მარცხენა მხარე გავხვრიტე.

— ...!

- რა უნიჭო ხარ. გეგონა, რომ ზედიზედ ბევრჯერ შეგეძლო თავის აფეთქება?

მის სხეულში ჯადოსნური წრე გავავლე და წყაროს მაგია „რევაიდი“ გამოვიყენე. დამიზნებული მქონდა შელოცვა „ჰაველი“. თავად მაგიის დრო შევაჩერე და ბაზის აფეთქება ავიცილე თავიდან.

- ჰმ, ვიცოდი, რომ მაშინვე ვერ შევაჩერებდი.

წყაროს მაგიის გამოყენება თავად შელოცვაზე ცოტა ირაციონალურია, მაგრამ ეს მხოლოდ დროის საკითხია.

- ფრთხილად იყავი.

- ისევე როგორც შენ.

მიშამ თავი დაუქნია და შელოცვა „გატომი“ გამოიყენა.

§ 26. ორი ათასი წლის სიძულვილი

მიშა ტელეპორტირდა და ტაძრის წინ აღმოჩნდა.

ჩვენ ერთმანეთთან დაკავშირებული ვართ ჯადოსნური ხაზით „გაიზა“. თუ მისი ჯადოსნური თვალებით ჩავიხედავ, შევძლებ ისეთი ადგილების დანახვას, რომლებიც შორეული ჯადოსნური ხედვისთვისაც კი უხილავია.

მიშამ ირგვლივ მიმოიხედა, მაგრამ ელეონორა არსად ჩანდა.

„*აქეთკენ*“, - გაისმა ლიზიდან სუსტი ხმა.

მიშამ ამ ჯადოსნური ძალის წყაროს მიაგნო და ჯადოსნური თვალები ტაძრისკენ მიაპყრო, შემდეგ კი ორჯერ დაახამხამა. მან ალბათ იგრძნო ტაძრის უცხოობა. მე არ ვგრძნობ მისგან რაიმე ჯადოსნურ ძალას. მაშინაც კი, თუ ის ელეონორას ეკუთვნის, რომელიც შიგნით უნდა იყოს, ის საერთოდ არ ჩანს.

- მოიცადე.

მიშამ ტაძრის კარს შეეხო. ის „დეჯიტის“ შელოცვით იყო ჩაკეტილი.

— ... *შეგიძლია გახსნა* ?

- პრობლემა არ არის.

მიშამ ჯადოსნური თვალებით შეხედა „დეჯიტს“. ჯადოსნური საკეტის მოსახსნელად მისი ჯადოსნური სტრუქტურა და ფორმულა უნდა გააანალიზო, მაგრამ მისთვის ეს ძალიან მარტივია.

„დეჯიტის“ სტრუქტურის ანალიზის დასრულების შემდეგ, მიშამ მაშინვე გამოიყენა შელოცვა „დე¹“.

ჯადოსნურმა გასაღებმა ადვილად გააღო საკეტი. მიშამ ხელები კარზე დაადო და ძლიერად დააჭირა. კარი გაიღო, ჟანგივით ჭრიალებდა.

— ...

შიგნით შესვლისას მიშამ გარეგნობით აჩვენა, რომ ცოტა მძიმე იყო. თავი გააქნია და გზა განაგრძო. სვეტებით სავსე ტაძრის სიღრმეში დიდებული ორმაგი კარი იყო. იატაკი, ქერი და კედლები ჯადოსნური წრეებით იყო დაფარული და ჰაერში წყლის უზარმაზარი სფეროები დაფრინავდა. ისინი წმინდა წყლისგან იყო დამზადებული.

ოთახის ცენტრში წმინდა წყლის დიდი სფერო იდო, რომლის შიგნითაც სრულიად შიშველი ელეონორა იმყოფებოდა. მისი მთელი სხეული ბრწყინავდა, თითქოს ჯადოსნურ ძალას ასხივებდა და მისი სხეულის კონტურები ბუნდოვანი იყო.

მის გარშემო მრავალი ჯადოსნური სიმბოლო ტრიალებდა, თითქოს მის სხეულს იცავდა.

- ჰა? მიშა?.. - გაკვირვებულმა იკითხა ელეონორამ, თითქოს მოვიდოდი.

- მე ანოსის ნაცვლად ვარ. ან არ შემიძლია?

- არა, არ აქვს მნიშვნელობა.

ელეონორამ გაიღიმა.

- შეგიძლია ზესია მომიყვანო?

— ...მის შესაჩერებლად?

- კი. მხოლოდ მე შემიძლია მისი შეჩერება. ბოდიში, ახლა დამოუკიდებლად ვერ ვმოძრაობ.

მიშამ ჩაფიქრებულმა თავი დახარა.

- იმიტომ, რომ მაგიას იყენებ?

— უფრო ზუსტად, მე ჯადოქარი ვარ.

მიშამ თვალები დაახამხამა. ალბათ ვერ გაიგო, რას გულისხმობდა ელეონორა. მაგრამ ყოველგვარი კითხვის გარეშე თქვა:

- მე მასთან წაგიყვან.

მიშა ელეონორასთან მივიდა და ხელი წმინდა წყლის სფეროსკენ გაუწოდა. ის ოდნავ აირხევა, შემდეგ მან თითის წვერებით შიგ შეყო და ელეონორს შეეხო. ის ალბათ „გატომის“ სროლას აპირებდა. მიშამ მის ფეხებთან ჯადოსნური წრე დახატა.

„თუ განზრახ იმოქმედებ, უსიამოვნებაში გაეხმები“, - გაისმა ხმა ტაძრის შესასვლელიდან და იქიდან სინათლის ჭურვი გამოფრინდა.

ეს იყო „თეო ტრაიასი“.

- ყინულის ფარი.

მიშამ ირისით მყისიერად შექმნა დიდი ყინულის ფარი. აშკარა იყო, თუ რამდენად ძლიერი იყო იმპროვიზირებული ფარი. მსუბუქი ჭურვი მაშინვე ანადგურებდა მას,

მაგრამ როგორც კი ჩამოინგრა, მიშამ განაგრძო ერთმანეთის მიყოლებით ყინულის ფარის შექმნა. მიშას ირისის შექმნის სიჩქარემ თუო ტრიასის დამანგრეველ ძალას გადააჭარბა და მალე მსუბუქი ჭურვი გაქრა.

„ეს წესების საწინააღმდეგოა“, - თქვა მიშამ.

ტაძრის შესასვლელთან არავინ იდგა, გარდა გმირთა აკადემიის დირექტორისა, დიეგოსი.

- სისულელეებს ნუ ლაპარაკობ, დემონ. აქ, გეირადიტში, წესებს მე ვადგენ. მაშინვე გეტყვი, რომ აქ რა მოხდა, არავინ გაიგებს.

დიეგომ ტუო ტრიასის კვლავ ესროლა. თუმცა, ამჯერად არა მიშასკენ, არამედ ტაძრის სიღრმეში. ამის შემდეგ, დიდებულმა კარმა წმინდა ჭურვი შთანთქა. მომდევნო წამს კარზე ჯადოსნური წრე გამოჩნდა და მან კაშკაშა შუქი გამოსცა.

— გააღეთ წმინდა კარიბჭე. გაიფანტოს *მისი ბეჭედი*.

ორმაგი კარი ნელა გაიღო. იქიდან ღვთაებრივი სინათლე, რომელსაც კოლოსალური მაგიური ძალა ჰქონდა, იღვრება. თეთრი-თეთრი, აბსოლუტურად თეთრი... უწმინდესი ბრწყინვალეობა, რომელიც მთლიანად უარყოფდა დემონების არსებობას.

- მიშა!! - იკივლა ელეონორამ.

წმინდა ნათელმა მიშას ანტიმაგია გაარღვია და მის სხეულსაც გაუარა. მიშა ტკივილისგან მუხლებზე დაეცა.

- ამ წმინდა ადგილას დემონების ძალები არაფერში გადაიზრდება. თქვენ ვერ შეძლებთ ანტიმაგიის გამოყენებას, მით უმეტეს „გატომის“. ეს ნიშნავს, რომ არავინ მოვა თქვენს გადასარჩენად.

- არაა საჭირო, მისტერ დიეგო! თუ მიშას სასტიკად მოექცევით, არასდროს გაპატიებთ!

- გაჩუმდი, დეფექტურო.

როგორც კი დიეგომ ეს თქვა, ელეონორის გარშემო წმინდა წყლის სფეროები თოვლივით გათეთრდა. ელეონორი აღარ ჩანდა და მისი ხმაც აღარ ისმოდა.

- ასე რომ.

დიეგომ ხელი გაუწოდა. მასში სინათლე შეიკრიბა და ხმლის ფორმა მიიღო. ეს იყო იგივე წმინდა სინათლის ხმალი, ენჭალე, რომელიც ზესიას ჰქონდა.

„როგორც ჩანს, შენმა ამხანაგებმა დაგვაბრძოვეს“, - თქვა დიეგომ პირქუში გამომეტყველებით და მიშას გვერდით დადგა. „მზად ხარ ამისთვის, არა, საზიზღარო დემონო?“

დიეგომ ენჰალეს ხმალი მიშას ლოყაზე დაადო. როგორც ჩანს, კარიდან შემოსული სინათლის გამო მიშა ვერ მოძრაობდა.

— იცოდე შენს მიერ მოკლული ადამიანების სიმწარე.

— ...მე არ მომიკლავს...

დიეგოს სახე შეეცვალა. მიშას სიტყვებმა ალბათ ნერვები მოუშალა.

— ადამიანები და დემონები 2000 წლის წინ იბრძოდნენ. ახლა ყველა მშვიდობიანად ცხოვრობს.

- გგონია, ამდენი წლის შემდეგ ამას დავივიწყებთ, შე პატარა ნაძირალა?

დიეგომ მიშას სახეში მთელი ძალით დაარტყა. მან ხელში წმინდა ხმალი ჩაავლო და ნელა წავიდა იატაკზე მწოლიარე მიშასკენ.

— ააშენეთ კედელი, გააცალკევეთ ორი რასა და დაივიწყეთ ათასი წლის შემდეგ? იცხოვროთ მშვიდად, თითქოს არაფერი მომხდარა? ოჰ, რა... ამპარტავანი იყო თქვენი წინაპარი. ჩვენ არ დავივიწყებთ. არასოდეს დაივიწყოთ. ნუ ელით, რომ თქვენი ცოდვები ათასი ან ორი ათასი წლის შემდეგაც კი გაქრება!!

დიეგომ ენჰალეს ხმალი დაარტყა და მიშას მკერდში ჩაარჭო. სისხლი წამოუვიდა და მისი მაგიური ძალა გაქრა.

— ...ამას შემთხვევით ვერ ჩათვლი...

მაშინაც კი, თუ აკადემიებს შორის შეჯიბრის დროს გარდაიცვლებით, ეს შეიძლება შემთხვევით ჩაითვალოს. თუმცა, დიდი პრობლემა იქნებოდა, თუ სტუდენტი მოკლავდა ისეთ ადამიანს, რომელიც შეჯიბრში არ მონაწილეობდა, მასწავლებლისგან რომ აღარაფერი ვთქვათ.

- მერე რა? თავიდან ყველას მოკვლას ვგეგმავდით. უფრო ზუსტად, - დაიწყო დიეგომ სახეზე გიჟური ღიმილით, - სამირკვლებთან ერთად თქვენი განადგურება, რათა ხელახლა დაბადება არ შეგეძლოთ. დემონთა მბრძანებლის აკადემია ალბათ ძალიან გაბრაზებული იქნება.

მიშას, ენჰალეს, ხვრეტდა წვერზე სინათლის ჯადოსნური წრე. „თეო ტრაიასის“ ფორმულა დახატეს.

- თუ თქვენ, საზიზღარ დემონებს, განაწყენდით, მაშინ დაწყევლეთ თქვენი წინაპარი - დემონების ტირანი-მბრძანებელი.

„ასუკას“ შუქი ენჰალაზე იყო კონცენტრირებული.

- „ტეო ტრაიას“! - დიეგომ შელოცვის სახელი დაიყვირა და სიძულვილი ჩადო მასში.

სინათლე ჭურვად გადაიქცა და მიმას სხეულში შეღწევას აპირებდა... მაგრამ ერთი წამით ადრე, შავმა ნათებამ ენჰალეს პირი შთანთქა და ის მთლიანად გაქრა.

მიმას სხეული კუპრივით ბნელმა შუქმა მოიცვა, თითქოს იცავდა.

- ...ეს რა არის?!..

— შეგახსენოთ? ეს არის „ბენო ევნი“ — კედელი, რომელმაც 2000 წლის წინ სამყარო 4 ნაწილად გაყო.

„გატომთან“ ერთად გადავედი და დიეგოს უკან გამოვჩნდი. ნელა მხარზე ხელი მოვკიდე.

— დემონებს... არ უნდა შეეძლოთ მაგიის გამოყენება წმინდა ადგილას...

- ვაუ. კარგი, მაშინ შევამოწმოთ.

ერთი წუთით სიჩუმე ჩამოვარდა. დიეგო შებრუნდა და ტეო ტრახასი გაათავისუფლა.

- მოკვდი, დემონ!

ჭურვი „განადგურების ჯადოსნური თვალეებით“ წავშალე და მისი სახე დავიჭირე.

- უჰ... უჰ-ჰ-ჰ-ჰ!!!..

თითებში უფრო მეტი ძალა მოვუჭირე და მისმა თავმა ჭრიალი დაიწყო.

— რაც გინდა, ის გააკეთე: წვრილმანი ხრიკებით იმოქმედე, როგორც გინდა, ისე შეთქმულება მოიფიქრე. თუ მხოლოდ იმის ჩვენება გინდა, რომ ადამიანები დემონებზე მაღლა დგანან, როგორც შენი ყალბი ისტორია ამბობს, მშვიდობიანად გააკეთე ეს. გაერთე რამდენიც გინდა.

დიეგოს სხეულში ჯადოსნური წრე დავხატე და მასში ჯადოსნური ძალა ჩავასხი.

- მაგრამ ახლა რის მიღწევას ცდილობ?

დიეგომ ორივე ხელით მომკიდა ხელი და გაათავისუფლება სცადა, მაგრამ ამაოდ.

- ...გაჩუმდი...

— მე ვეკითხები: „რის მიღწევას ცდილობ?“

ბენო ეუნი პირდაპირ დიეგოს სხეულში ჩავასხი.

- ზედაპირული და გრძელვადიანი მონიტორინგის შედეგების მიხედვით

ბნელმა ნათებამ შთანთქა იგი და დიეგო წაშალა. მისი კვალიც აღარ დარჩენილა. ფრჩხილით საჩვენებელი თითის წვერი მსუბუქად გავიჭერი და სისხლის წვეთი ჩამოვღვარე.

დიეგო ინგილის შელოცვით აღდგა.

— ...ရှာ...

- ვინ მოგცა სიკვდილის უფლება? არც კი იფიქრო, რომ თავისუფალი ხარ ჩემს თვალწინ მოკვდე, სულელო პატარა კაცო. - ვუთხარი დიეგოს, რომელიც გაცემული მიყურებდა.

შენიშვნები

1. დაწერილია როგორც: „გახსენი საკეტი“.

§ 27. საძირკვლის განადგურება

დიეგო მაშინვე უკან გადახტა და სიძულვილით სავსე თვალებით შემომხედა.

- შენ გამაცოცხლე... გმირთა აკადემიის საიდუმლოებების გასაგებად, ბოროტო დემონო?

- ჰმ, დიეგო. - ვთქვი მე, უკვე დიეგოს მივუახლოვდი და მკერდის მარცხენა მხარეს ვუჩხვლიტე.

- ღააა... ჰ-ჰა-აჰ!..

მან სისხლი აღებინა.

- ვინ მოგცა სიტყვის უფლება, შე ამპარტავანო ნაძირალო?

გული ჩავჭიდე და დავუმტვრიე. როდესაც მარჯვენა ხელი გამოვადრე, იატაკზე დაეცა. მისი სხეული არ განძრეულა და უკვე სული ჰქონდა გარდაცვლილი.

— მეგონა, ვთქვი, რომ ნებართვის გარეშე არ მოკვდები.

ინგალის შელოცვით ისევ გავაცოცხლე. როგორც კი მისი სხეული წინა მდგომარეობას დაუბრუნდა, გაბრაზებულმა შემომხედა.

- შე-შე ნაძირალა... ღ-ჰ-ჰ-ჰ-ჰ!..

თავზე ფეხი ავაბიჯე და იატაკზე მივახეთქე.

— ფ-ფ-ფ-ფ-ფ-ფ-ფ-ფ-ფ-ფ-ფ!.. არ ვიცი, რას... აკეთებ, დემონურ ნაშიერო, მაგრამ გმირი ნუ იფიქრებ, შენს წინაშე დავიხრები!..

- ისევ გმირობას თამაშობ? რა ამპარტავანი ხარ.

ხელისგულში დემონური ხმალი შევქმენი და მუცელში დანა ჩავუღრმავე, ამავდროულად, დიეგოს გულშიც ვუხვრიტე.

— ...გაააააა... ღ... ეს აზრი არ აქვს... ეს ტკივილი არაფერია... მე მას ვიბრძოლებ... კაცობრიობის გულისთვის, მშვიდობის გულისთვის! მე ავითან ნებისმიერ აუტანელ ტანჯვას! თქვენ, საზიზღარი დემონები, რომლებსაც არ იცნობთ სიყვარულსა და გამბედაობას, ვერასდროს გამიგებთ!

- დაჭიმეთ თქვენი ჯადოსნური თვალები და კარგად დააკვირდით თქვენს სხეულზე დახატულ ჯადოსნურ ფორმულას.

დიეგომ თავისი ჯადოსნური ძალა თვალებში მოაქცია და ჩემს მიერ დახატულ ჯადოსნურ წრეს შეხედა. მომდევნო წამს ამოისუნთქა.

— ...ეს „ნედრაა“?..

ეს არის შელოცვა, რომელიც ცხოველებს დემონურ ურჩხულებად გარდაქმნის, რომლის მოქმედებაც ლედრიანომ ფართო აუდიტორიას აუხსნა.

- ადამიანიც ცხოველია, ამიტომ ეს შელოცვა მასზე იდეალურად მოქმედებს.

- ჰა... ჰა-ჰა-ჰა... ჰა-ჰა-ჰა... რა სისულელეა. გმირი, რომელმაც ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილის კურთხევა მიიღო, სიბნელეში ვერ ჩავარდება. დემონურ ურჩხულად ვერ გადავიქცევი!..

- ჰმ, სწორედ აქ ცდები.

მკერდზე დემონური მახვილით განგმირული ჭრილობიდან მუქი თმა ამოუვიდა, თითქოს დემონური ძალა ანადგურებდა.

— ...უჰ ... გა ... როგორ არის ეს შესაძლებელი? ..

დიეგომ მაშინვე ჭრილობაზე ჯადოსნური წრე გაავლეს და წმინდა მაგიით ტრანსფორმაციის ჩახშობა სცადა. მაგრამ ამაოდ.

- შელოცვა „ნედრი“ იყენებს ცხოველის ფუძეში დამალულ მხეცურ და საზიზღარ ბუნებას. რაციონალური ადამიანის დემონურ მხეცად გადაქცევა რთულია, მაგრამ არა შეუძლებელი. ეს ყველაფერი კონკრეტულ ადამიანზეა დამოკიდებული. და თქვენ ძალიან კარგად იცით, რასაც ვგულისხმობ.

დიეგო კუთხეში მიჯაჭვულ ცხოველს ჰგავდა და სასოწარკვეთილად ავრცელებდა თავის მაგიურ ძალას.

— ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი თავის მფლობელად მხოლოდ მას ცნობს, ვისი საფუძველიც სინათლითაა სავსე და ვისი გულიც ეჭვის ჩრდილსაც კი მოკლებულია. გასაგებია? ამ ხმლის კურთხევის ქონა არ ნიშნავს, რომ დემონურ მხეცად არ გადაიქცევი. ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი ადამიანს სწორედ იმიტომ ირჩევს, რომ მისი დემონურ ურჩხულად გადაქცევა შეუძლებელია.

დიეგოს ფრჩხილები ოდნავ დაგრძელდა და პირიდან ეშვები ამოუვიდა.

- კარგი, დიეგო? მართლა გმირი კანონის რეინკარნაცია ხარ?

— ...რა თქმა უნდა. მე დიეგო კანონი იჯეისიკა ვარ. გმირის შთამომავალი, რომელიც თავის თავში კანონის არსს ატარებს... რომელმაც თქვენ, დემონები, გაგანადგურებინა და სამყარო გადაარჩინა!..

- მე ასე არ ვფიქრობ. როდესაც ხელახლა დაიბადები, შენი ხასიათი შეიძლება შეიცვალოს და მოგონებები გაქრეს, მაგრამ შენი ადამიანური არსი არ შეიცვლება. და შენ კანონის გმირად ყოფნასთან ახლოსაც არ ხარ, რადგან ამაზროვნე და დამახინჯებული ბუნება გაქვს.

მან გამჭოლი მზერით შემომხედა, შემდეგ კი ხმამაღლა იყვირა, თითქოს რისხვისგან აფეთქებულიყო.

— გაჩუმდი, გაჩუმდი, გაჩუმდი----- გაჩუმდი!! არ ავყვები შენს ხრიკებს, დემონურ ნაშიერო! მე გმირი ვარ! მე გავანადგურებ თქვენ, დემონებს და გადავარჩენ მსოფლიოს! მე ვარ გმირი კანონ... რა საზიზღარი მაგია დამემართა!!!..

- ვინ გაიძულებდა ამის თქმას?

მე ჯადოსნური ძალა ჩავასხი შელოცვა „ნედრაში“.

— უჰ-ა-ა-ა-ა-ა!.. ტ-ეს... ეს არ შეიძლება იყოს... მე... გმირი ვარ და დემონურ ურჩხულად ვერ გადავიქცევი!!..

„ადამიანის დემონურ მხეცად გადაქცევის შემთხვევა ცოტათი განსხვავდება სხვა მხეცებისგან. ეს ალბათ მათი მაღალი ინტელექტის ბრალია. მთელი ის წყურვილი, ბოროტება და სიძულვილი, რაც მას გააჩნია, მის გარეგნობაშიც კი ძლიერდება და ვლინდება.“

- გაჩუმდი... მე ღა-ა-ა-ა... ღაიუ... ღაიუ... ა-ა-ა-ა-ა... გა-გა-გა... ა-ა-ა-ა-ა... უჰ-ა-ა-ა-ა-ა-ა!!..

ტრანსფორმაცია დაჩქარდა და დიეგოს მთელ სხეულზე შავი თმა გაუჩნდა. ფრჩხილები გაუგრძელდა, ეშვები გაუჩნდა და თავზე სქელი რქები გაუჩნდა. სახე ყველაზე მეტად გამოირჩეოდა. უცნაური ფორმა ჰქონდა, თითქოს დაჭყლეტილიყო. ძლიერი კუნთები უეცრად გამობერეს და დემონური ხმალი გატეხეს.

- ეს შენი ნამდვილი ბუნებაა, დიეგო. როგორც მეგონა, ეს ამაზრზენი და გარყვნილია.

დიეგო ნელა წამოდგა და თავისი მახინჯი სახე ჩემსკენ მოატრიალა.

- მაშ, როგორია დემონურ ურჩხულად გახდომა?

— ... გ-გგონია... ეს... სულს გამიტეხავს-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე?!

მისი ტირილი ცხოველის ღრიალს ჰგავდა.

— ადამიანი არ არის გარეგნული იერი! და არც წარმომავლობა! ის, უპირველეს ყოვლისა, სულია! რაც არ უნდა შეიცვალოს ჩემი გარეგნობა, ჩემი სული ადამიანია! მაშინაც კი, თუ მახინჯ არსებად ვიქცევი, ის ფაქტი, რომ გმირი ვარ, არ შეიცვლება!

- არამგონია, გმირის სული გქონდეს.

— გაჩუმდი!! არ გაპატიებ... არ გაპატიებ... სიბნელის სასტიკი და არაადამიანური ნაშეიერებო!! არასწორად მოვიქეცი, რომ შეწყალება გამოგიცხადეთ. თავიდანვე უნდა მომეკლათ ყველა და არანაირი პრობლემა არ იქნებოდა!!

დიეგომ „ლიქსი“ გამოიყენა.

- ჯერ კანონის ყველა სტუდენტს ვუბრძანებ, დემონებს შეუტონ!!

- ჰმ, რას გეგმავ? ჩემს ხელქვეითებს ტოტალური თავდასხმა არ შეუძლიათ. ისინი არც ისე სუსტები არიან.

დიეგომ მნიშვნელობით ჩაიცინა, შემდეგ ახლომდებარე წმინდა წყლის ბურთს შეეხო და ჯადოსნური წრე გაშალა.

- ჯობია მონანიება დაიწყო იმის გამო, რაც ჩაიდინე, საზიზღარო დემონო. რა სანახაობა იქნება, როცა სახეზე სასოწარკვეთილება გექნება, იმის გაგებისას, რაც მე ჩავიდინე!!! ჰე-ჰე-ჰე, ჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა!!

წმინდა წყალი გამოიყენა და დემონურ ურჩხულად იქცა? მან მისი სხეული მოწამლა, მაგრამ თავად შელოცვა ამოქმედდა.

- გასაგებია, „ჰაველი“ ნიშნავს? სტუდენტების სამირკველებს ჯადოსნურად ეკიდები.

— ...რა...?!

ისეთი სახე ჰქონდა, თითქოს ვიღაცამ მისი საიდუმლო გასცა. როგორც ჩანს, დიეგოს არ შეეძლო დაბნეულობის დამალვა, რომ მისი გეგმა მყისიერად გაირკვა.

- ამ ჯადოსნურ წრეს აქვს აფეთქების მაგიური გააქტიურების ფორმულა. სტუდენტებმა, რომლებიც შეტევაზე გადავიდნენ, ალბათ არაფერი იციან ამის შესახებ. ისიც კი არ იციან, რომ მათ საფუძვლებზე „ჰაველის“ ჯადოსნური ფორმულაა დატანილი.

რა სულელია. უბრალოდ უიმედო.

- ანუ გმირები ამას აკეთებენ, დიეგო? სერიოზულად მეეჭვება, რომ შენს სტუდენტებს სიცოცხლის ფასად დემონების მოკვლა მოუწოდეთ.

- ნუ ილაპარაკებ იმაზე, რაც არ იცი, სიბნელის ნაშიერზე, რომელმაც ყველაფერი წაართვა ადამიანებს. ასე იბრძოდნენ გმირები! ასე იბრძოდა ლეგენდარული გმირი კანონი!! ჩემს სტუდენტებს შორის არ არსებობს არავინ, ვისაც შეეშინდება წინაპრების უდიდესი სურვილის ასრულება - დემონების განადგურება! სწორედ საკუთარი სიცოცხლის გაწირვის მზადყოფნა - ეს არის მამაცი საქციელი, რომელიც განსაზღვრავს გმირს!!

დიეგომ ლიქსები ისევ აამუშავა.

- შეატყობინეთ სიტუაციას.

- კი! ახლახან აღმოვაჩინე ვირტუოზი დემონური ხმლების ოსტატი, რეი გრანზდორი !

- და ჩვენ შევნიშნეთ განადგურების ჯადოქარი - საშა ნეკრონი .

— დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ცხრა სტუდენტს ვხედავთ. მათზე თავდასხმასაც ვემზადებით !

დიეგოს მახინჯი სახე კიდევ უფრო დამახინჯდა და თქვა:

- წამოდით, ჯერგა კანონ, გმირი კანონის შთამომავლებო! დროა, თქვენი ძალა და გამბედაობა გამოავლინოთ! შეუტით მათ... ღო-უ-უ-უ!..

იმ მომენტში, მარჯვენა ხელით დიეგოს სხეული გავჩხრიკე.

- გადაწყვიტე, რომ გაგიშვებდი?

სისხლი ალებინა, მაგრამ გაიღიმა.

- შურს გიძიებთ. დაიხოცეთ, დემონებო!

შელოცვის გააქტიურება უკვე დასრულებული იყო და წმინდა წყლის სფერომ ავტომატურად გადასცა ენერგია ჯადოსნურ წრეს, რომელსაც გმირთა აკადემიის სტუდენტების საძირკველი უნდა დაენგრევინა. რეის, საშას, მისას და კავშირის გოგონებისკენ მიმავალი სტუდენტების სხეულები „ჰაველის“ შუქში იყო მოცული. წყალქვეშა ქალაქის სხვადასხვა უბანში მომხდარმა საძირკვლის აფეთქებებმა ეს ტამარიც კი ადვილად გაანადგურა.

უფრო სწორად, ასე უნდა მომხდარიყო...

— ...რატომ?... — ჩაილაპარაკა გაოგნებულმა დიეგომ. — რატომ არ აფეთქდნენ?... რატომ?!..

— ცოტა შრომა დამჭირდა, მაგრამ მთელ წყალქვეშა ქალაქს შელოცვა მივაღე. შელოცვა, რომელმაც დრო გააჩერა, „ჰაველი“.

სწორედ ამიტომ დავაგვიანე მიშას დახმარება, თუმცა არ არსებობდა გარანტია, რომ ჰაველს სხვა არავინ გამოიყენებდა. მინდოდა, ამაში 100%-ით დარწმუნებული ვყოფილიყავი.

— ...მაგია, რომელიც დროს აჩერებს?..

- არ გაგიგია? ერთი და იგივე შეტევა ორჯერ არ გამომადგება.

დიეგო კანკალებდა როგორც რისხვისგან, ასევე სიძულვილისგან.

„მიუხედავად იმისა, რომ ახლა მშვიდობაა და ვფიქრობდი, რომ არ მოგეკლა, როგორც ჩანს, თუ სიცოცხლეს დაგიზოგავ, ამისგან კარგი არაფერი გამოვა.“

მარჯვენა ხელი დიეგოს გავუწოდე და ის უკან დაიხია, ძლივს ჰკონდა ძალა დარჩენილი.

— ...თუ ჩემი მოკვლა გინდა, მომკალი... მაგრამ მე ისევ და ისევ აღვდგები... თუ ამ ცხოვრებაში არ გამოვა, შემდეგში გამოვა, და თუ შემდეგში არ გამოვა, მაშინ შემდეგში, რამდენჯერაც არ უნდა დავიზადო ხელახლა, ამ შეურაცხყოფას არასდროს დავივიწყებ და ერთ დღეს ყველა დემონს ძირფესვიანად გავანადგურებ!

- გადაწყვიტე, რომ დიეგოს შემდეგი ცხოვრება შენ გეყოლება?

ხელისგული გავხსენი. მასში ჯადოსნური ძალა გავუშვი, რათა *მას* თავისი ჯადოსნური თვალებით დაენახა. ამის შემდეგ, ჩემს ხელისგულში რაღაც თეთრი, ძლივს მზინავი ბურთის მსგავსი გამოჩნდა. თუ უფრო ღრმად, მის უფსკრულში ჩაუხედავთ, დაინახავთ, რომ თეთრი ბურთი, თხელი ძაფის მსგავსად, დიეგოსთან ჯადოსნური ხაზით არის დაკავშირებული.

- გასაგებია? ეს შენი სამირკველია.

მარჯვენა ხელის წინ ჯადოსნური წრე დავხატე. ეს იყო შელოცვა „ბებდოზ“¹. მისი გავლის შემდეგ, ჩემი მარჯვენა ხელის თითის წვერები გაშავდა.

— ბაზაზე გავლენის მოხდენა ადვილი არ არის, მაგრამ ბებდოზის დახმარებით შემძლია პირდაპირ შევეხო მას.

თეთრი ბურთი ფრჩხილებით გავაკაწრე.

- ა-ა-ა.... გჰა-ა-ა-ა-ა..... გია-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა!!!

ის უფრო ხმამაღლა ყვიროდა, ვიდრე სიკვდილის ტანჯვაში მყოფი ადამიანები.

— იგრძენი? ბირთვის დაზიანება სიკვდილზე უარეს ტანჯვას მოაქვს. მაშინაც კი, თუ შეაგროვებ ყველა შესაძლო ტკივილს, რაც კი შეიძლება განიცადო შენს ცხოვრებაში, ის ამას ვერც კი მიუახლოვდება. და ეს ყველაფერი იმიტომ, რომ ბირთვის დაზიანება ერთდროულად გროვდება შემდეგი სიცოცხლის სიკვდილში, მის შემდგომ ცხოვრებაში სიკვდილში და ყველა იმ უსასრულო რაოდენობის სიკვდილში, რომელიც მეორდება თითოეულ რეინკარნაციაში.

ფრჩხილებით ისევ მსუბუქად მოვფხაჭნე ძირი.

- ალიააა... გიიაააა... გი-ე-ე-ე-ე-ე-ე!! - ცხოველივით იკივლა დიეგომ, ცრემლები წამოუვიდა და ნერწყვი მოსდიოდა, სულაც არ აინტერესებდა, გარედან როგორ გამოიყურებოდა ეს ყველაფერი.

- თქვენ ამბობთ, რომ ასე იბრძოდა გმირი კანონი? თქვენ ამბობთ, რომ გმირმა თავისი სტუდენტები თვითმკვლელობის თავდასხმაში ჩააგდო და შემდეგ მტრები „ჰაველით“ მოკლა?

თითები ძირში ჩავყავი. დიეგოს თვალები გაუფართოვდა და აღუწერელი კივილი ამოუშვა.

— 2000 წლის წინ, გმირ კანონს შვიდი საფუძველი ჰქონდა. მაშინაც კი, თუ ისინი განადგურდებოდა, თუ მას ერთი მაინც ექნებოდა დარჩენილი, მას შეეძლო უსასრულოდ ხელახლა დაბადება. ეს აბსოლუტურად დიდი მაგია ადამიანებს ღმერთებმა აჩუქეს, მაგრამ ისტორიაში ერთადერთი ადამიანი, ვინც რეალურად სცადა მისი გამოყენება, გმირი კანონი იყო. — ვუთხარი დიეგოს, რომლის თვალებიც ისედაც ცარიელი იყო. — რატომ? იმიტომ, რომ ვერავინ გაუძლებდა საძირკვლის განმეორებითი დაზიანებისგან სიკვდილის ციკლს. მაგრამ მან ეს მიიღო. ის განაგრძობდა ჩემს წინააღმდეგობას მაშინაც კი, როდესაც მე მისი საძირკვლები უამრავჯერ გავანადგურე.

-...პ-პრე...პრე...კრა...ტი...

თითები ქვემოთ ჩამოვიტანე და ძალით დავხიე დიეგოს ძირი.

-ი-ი-ი-ი-ი-ი ... ღჰ ... ღგია-აჰ-აჰ ... გხ-ხ-ხ-ხ-ხ ... აგნააა ...

— შენ თვითონაც შეგიძლია გაიგო, რატომ?

კიდევ ერთხელ მივმართე ჩემი შავი თითები დიეგოს დაჭრილი ბაზისკენ.

— ...აჰ...ჰ-ჰა... უ-უ-უ... ა-ა-აჰ... საკმარისია... მშვენიერია...

- მას სერიოზულად სჯეროდა, რომ სხვისი მსხვერპლის გაღებას საკუთარი თავის სიკვდილი სჯობდა. და ის კვლავ და კვლავ აგრძელებდა სიკვდილს. მისი საძირკველი არაერთხელ იყო მოტეხილი, დამწვარი, დაინგრა, მაგრამ ის მაინც იბრძოდა

ხალხისთვის. ეს იყო თქვენი გმირი. დიდი მეომარი, რომელიც არაერთხელ განდევნიდა დემონებს. ის ჭეშმარიტად მამაცი იყო.

მიუხედავად იმისა, რომ ის ჩემი მტერი იყო, მზად ვიყავი, მისი მონდომებისა და სიამაყისთვის ფეხზე წამომდგარი ტაში მეკრა. ის ყოველთვის დასაცავად იბრძოდა. არასდროს მისცემდა საკუთარ სურვილებს უფლებას, რომ მასზე სძლიოს. და ის მოკლეს? ის, ვინც ხალხისთვის თავის გაწირვას განაგრძობდა, კაცმა მოკლა? მგონი, ის მაინც აღდგა. მაგრამ იქნებ ეს საკმარისი იყო მისი კეთილი გულის მოსაკლავად.

„თუ შენ ნამდვილად კანონის რეინკარნაცია ხარ, ამას გაუძლებ. თუ შეგიძლია, მე შენ რეინკარნაციას გაგიკეთებ. შემდეგ კი შეგიძლია შემდეგ ცხოვრებაში ისევ სცადო ჩემი მოკვლა.“

— ...საკმარისია... გაჩერდი... პროფესიონალი...

თითები დიეგოს ძირში ჩავყავი.

- ღა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა... გიაჰი-ი-ი-ი-ი-ი... გიუჰი-ი-ი-ი-ი... ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა!!!

- რა გჭირს დიეგო? გმირი ხარ. კენონი დაგცინებს, თუ ასე იწუწუნებ.

— ...მცემე... — თქვა დიეგომ, ისეთი გამომეტყველებით, თითქოს ჯოჯოხეთის უფსკრული გამოეფლო, სრულ სასოწარკვეთაზე უარესი. — მომეცი საშუალება... მოვკვდე... შეწყვიტე ეს... — მთხოვა.

მის ხმაში აღარ იგრძნობოდა წყენა ან სიძულვილი და მას უბრალოდ სურდა ამ ტანჯვისგან თავისუფლება.

- შენ გმირი არ ხარ, კანონ.

დიეგოს ბაზას ჩემი ბებდოზის ხელით მოვკიდე ხელი და მთელი ძალით მოვუჭირე. თეთრი ბურთი ნაწილებად დაიმსხვრა. დიეგოს სხეული იატაკზე დაეცა, როგორც თოჯინა, რომელსაც თოკები ჰქონდა გადაჭრილი.

დიეგო არ განძრეულა. და მას აღარ შეეძლო გაცოცხლება. მისი საძირკველი მთლიანად განადგურებული იყო.

- არ გაბედო გმირის, კანონის სახელის ხსენება, შე უმეცარო კაცო. ის ძლიერი იყო.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „ბაზის განადგურება“.

§ 28. სიღრმეში დამალული

მიშას მივუახლოვდი.

„ეი შეალი“ ჩავასხი, მაგრამ ჭრილობები არ შეხორცებულა. მეგონა, რომ თანდათანობით იმოქმედებდა, მაგრამ როგორც ჩანს, ამ ტაძრის დამფარავი ბარიერი „დე იგერიაზე“ ბევრჯერ უფრო ძლიერია. ბოლოს და ბოლოს, „ბენო ეუნსაც“ კი არ შეუძლია სრულად დაიცვას მისი ზემოქმედებისგან.

— მერე, სიღრმეში?

ჩემი ჯადოსნური თვალები კარების უკნიდან გამომავალ შუქზე გავამახვილე. ეს მაგიური ძალის მეორადი ეფექტი იყო. და ესეც საკმარისი იყო ჩემი მაგიის შესაზღუდად. როგორც ჩანს, სიღრმეში ზუსტად ისაა, რასაც ვვარაუდობ.

— ...წადი... — ჩაილაპარაკა მიშამ. — ...კარგად ვარ... — გაბედულად თქვა მიშამ და მიხვდა, რომ ტაძრის სიღრმეში დამალული რამ მაშფოთებდა.

- ბევრს ნუ იფიქრებ. შენზე მეტად არაფერი მაწუხებს.

კარი ბენო ეუნომთან ერთად დავხურე. მაგრამ სინათლე მაინც ოდნავ შემოდიოდა. რაც უფრო მალე გავიდოდით აქედან, მით უფრო მალე შევძლებდი მის განკურნებას. მაგრამ ჯერ...

„განადგურების ჯადოსნური თვალებით“ ახლომდებარე თოვლივით თეთრ წმინდა წყლის ბურთს გავხედე. წყალი ყველა მიმართულებით იფრქვეოდა, თითქოს ამოხეთქა. შიგნით ელეონორა გამოჩნდა.

— ...ბოდიში, ანოს. და მადლობა დახმარებისთვის...

ელეონორამ ნაბიჯის გადადგმა სცადა, მაგრამ მაშინვე დაეცა, თითქოს ფეხები წასკდა. ხელებით დავუჭირე მხარი.

- ა...

— კარგად ხარ?

ელეონორამ თავი დაუქნია.

- ტ-გმადლობთ.

როგორც ჩანს, ჭრილობები არ აქვს. როგორც ჩანს, ის უბრალოდ შიგნით იყო გამოკეტილი.

- ჰეი... ნუ მიყურებ ასე ყურადღებით...

ელეონორა მომშორდა, ხელები შემოხვია და სხეული დაიფარა. ნაპრალებიდან უკვე დამდგარი სიმშვიდის დაუფარავი კვალი მოჩანდა.

ჰმ, არ ვიცი, რატომ არის ასეთ მდგომარეობაში, მაგრამ სამწუხაროა მისი ასე დატოვება.

თითი მისი სხეულისკენ გავიშვირე.

— ...რა?.. ჰეი...

და თითის წვერებით შეეხო ლავიწის ძვლის არეში არსებულ ადგილს.

- გაშეშდი. არ მახსოვს, როგორ გამოიყურება გმირთა აკადემიის ფორმა. შენი სხეულიდან გავიგებ.

ელეონორაზე შელოცვა „ირისი“ გამოვიყენე. მის სხეულზე ჯადოსნური წრე გაჩნდა და მომდევნო მომენტში ის უკვე გმირთა აკადემიის ფორმაში იყო გამოწყობილი.

- ვაუ... გ-მადლობა.

მიმასთან დავბრუნდი და ხელში ავიყვანე.

- ბატონ დიეგოზე რას იტყვი?

- გაქრა. ბაზასთან ერთად.

— ...ჰა?

ელეონორას, როგორც წესი, უდარდელი სახე ძალიან სერიოზული გახდა. შემდეგ კი მან თავისი ჯადოსნური თვალეებით მიმოიხედა ირგვლივ. ელეონორს პირდაპირ საძირკველი ხედავს. მგონი, მიხვდა, რომ დიეგოს საძირკველი მთლიანად გამქრალიყო.

— ...ვაუ, შენ სულ სხვა ხარ, ანოს...

გარკვეულწილად მოულოდნელი რეაქცია.

- საინტერესო განცხადება. და ეს მას შემდეგ, რაც შენი მასწავლებელი მოვკალი?

მან ოდნავ დაბლა დახარა მზერა.

- ყველაფერი ვიცი. და რომ მისტერ დიეგომ ჰაველის ჯადოქრობა ყველასა და ყველაფერს მოახვია... - პირქუში მზერით თქვა ელეონორამ. - მე გმირთა აკადემიის ერთადერთი სტუდენტი ვარ, ვინც გმირების ნამდვილი ისტორია იცის. რა თქმა უნდა, არა ყველაფერი... მაგრამ არავინ დამიჯერებს. მაშინაც კი, თუ ვიტყვი, რომ გმირი კანონი კაცმა მოკლა, უბრალოდ გიჟი იფიქრებენ...

- რა დამთხვევაა.

ჩემმა სიტყვებმა ელეონორა გააოგნა.

- რას ამბობ, უბრალოდ მეც გამიჭირდა გადაწერილი დემონების წარსული. არავინ მიჯერებდა, მიუხედავად იმისა, რომ სიმართლეს ვამბობდი.

ელეონორა შეკრთა, როდესაც ეს გაიგო.

„...დემონთა მბრძანებლის, ტირანის სახელი...“ ჩაილაპარაკა მან, თითქოს რაღაცას ხვდებოდა.

„დიახ, მისი სახელია ანოს ვოლდიგოდი“, - ვთქვი მე. „2000 წლის შემდეგ სახელი შეიცვალა საექვო წარმოშობის უცნობი დემონის - ავოს დილჰევიას სახელით“.

ელეონორამ გაოგნებული შემომხედა.

- არ გჯერა ჩემი?

- არა, უბრალოდ უცნაურად მეჩვენა. ბოლოს და ბოლოს, ძალიან ძლიერი ხარ, ანოს. და ძალიან ძლიერი, რბილად რომ ვთქვათ. და მაინც, დემონთა უმეტესობამ ვერ გიცნო... ეს ძალიან უცნაური სანახაობა იყო... - თქვა მან, თითქოს რაღაც გაახსენდა. - მაგრამ ასეთი უცნაურობები ჩემთვის გარკვეულწილად ნაცნობია...

ელეონორამ, ალბათ, იგივე უარყოფა განიცადა ჭეშმარიტი ისტორიისა და სიმართლის, რაც მე.

- ანოს, შენ ხარ დემონთა მბრძანებელი ტირანი?

- ზუსტად.

— ...რატომ ეძებ გმირ კანონს?

— ჩვენი დაპირების გამო, რომ როდესაც შემდეგ ჯერზე ხელახლა დავიბადები, მეგობრები ვიქნებით.

— ...მესმის... კი... არ იტყუები...

- ბევრ რამეზე მინდა გკითხოთ, მაგრამ ახლა ჩემთვის მიშას განკურნება უფრო მნიშვნელოვანია. ის, რა თქმა უნდა, არ მოკვდება, მაგრამ ალბათ ძალიან იტანჯება.

ჩემს მკლავებში წოლისას მიშამ თავი გააქნია. და ის ძალიან დაჟინებულია.

— ასევე, რაღაც უნდა მოვიმოქმედოთ გმირთა აკადემიის სტუდენტებთან დაკავშირებით. სამწუხაროდ, ჯილდოს შელოცვის დროის შეჩერების ეფექტი დიდხანს არ გაგრძელდება. თუ მათ ისე დატოვებენ, როგორც არიან, მათი საძირკველი აფეთქდება.

- კარგი, შემიძლია რამე გავაკეთო.

- ვაუ.

უკვე გაშვებული ჰაველი შეიძლება შევადაროთ ცეცხლს, რომელიც დენტის კასრში ჩავარდა. დროის გაჩერების შემდეგ, ძალით ჩავახშე, მაგრამ ყველაფრის ნორმალურ მდგომარეობაში დაბრუნება პრაქტიკულად შეუძლებელი ამოცანაა.

- შეგიძლია ამის გაკეთება?

„მე კარგად ვფლობ მაგიის საფუძვლებს“, - თქვა ელეონორამ და საჩვენებელი თითი ასწია.

- როგორია შენი სხეული?

- კარგადაა. მაგრამ მაშინვე ვერ წავედი, რადგან ცოტა ჯადოქარი გავხდი.

ჯადოქარი გახდა, ამბობ? ეს ყველაზე მეტად მაწუხებს, მაგრამ ვფიქრობ, ეს რთული ისტორიაა. ყოველ შემთხვევაში, ვფიქრობ, გმირთა აკადემიის პრობლემის გადაწყვეტა მას შეიძლება მივანდოთ.

- მაშინ ნუ დააყოვნებ. ჩემი შელოცვა ერთ დღეს გაგრძელდება, მაგრამ ეს დრო საკმარისი არ იქნება იმისთვის, რომ ყველა სტუდენტის საფუძვლები პირვანდელ მდგომარეობაში დააბრუნო.

- კი.

ელეონორა ტაძრიდან გაიქცა. მაგრამ გზად მისი ამოხვნეშა და შემობრუნდა.

- ხვალ სკოლის შემდეგ შეგვიძლია ვისაუბროთ? ერთი თხოვნა მაქვს შენთან, ანოს.

- შეგვიძლია, მაგრამ არამგონია, გმირთა აკადემიის გაკვეთილებზე დასწრების შესაძლებლობა გვექნება.

საბოლოოდ, დიეგოს აკადემიის დირექტორი გაუჩინარდა. თუმცა, არავის უნახავს, როგორ მოკლეს იგი. ნაკლებად სავარაუდოა, რომ გაიგონ, რომ ის დემონური ურჩხულის ერთადერთი დარჩენილი გვამისგან გარდაიცვალა. ვფიქრობ, მისი ადგილსამყოფელი ხვალაც უცნობი იქნება, მაგრამ, როგორც ჩანს, მათ აღარ ჰყავთ მასწავლებლები, რომლებიც გაცვლით პროგრამას ასწავლიან.

- არა უშავს. მგონი დღეს მის არყოფნაზე აჟიოტაჟს ატეხენ. ხვალიდან კი, შესაძლოა, გაკვეთილები ჩვეულებისამებრ გაგრძელდეს.

ანუ მასწავლებლად მის შემცვლელად ვინმე ჰყავთ? თუმცა, არ მაინტერესებს, როგორი იქნება გაკვეთილები.

- კარგი მაშინ, ხვალ გნახავ.

- ჰმ. ნახვამდის.

ელეონორამ ხელი დაუქნია და ტაძარი დატოვა.

მისი გაქცევის ყურების შემდეგ, გამოვიყენე „გატომი“ და ტელეპორტირება მოვახდინე დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში, რომელიც მიშას მიერ იყო შექმნილი.

სწორედ აქ უნდა იმოქმედოს სამკურნალო მაგიამ. მისი ჭრილობების შესახორცებლად „ეი შეალი“ გამოვიყენე.

- ჰმ.

ენჰალეს წმინდა სინათლის ხმლით მიყენებული ჭრილობები საკმაოდ ღრმა იყო, მაგრამ ტაძრის სიღრმიდან გადმოღვრილი სინათლის ზემოქმედება გაცილებით ძლიერი იყო. ენჰალეს მიერ დატოვებულ ჭრილობებში მან მიშას ბირთვი დაამახინჯა. ასეთ პირობებში თქვენ არა მხოლოდ ვერ შეძლებთ მაგიის ნორმალურად გამოყენებას, არამედ გადაადგილებასაც კი ვერ შეძლებთ.

— ...ცოტა უკეთ ვგრძნობ თავს...

მიშა, რომელიც ჩემს მკლავებში იწვა, გაიღიმა.

- ნუ ღელავ. მალე შეძლებ გადაადგილებას.

— ...არ ვნერვიულობ...

მან პირდაპირ შემომხედა.

— ...იმიტომ, რომ ახლოს ხარ...

- გასაგებია.

— ...ტაძრის სიღრმეში, — ჩაილაპარაკა მიშამ, — ...მე დავინახე ძლიერი ჯადოსნური ძალა... ის უფრო ძლიერი იყო, ვიდრე ეუგო ლა რავიასის...

მან ასე ღრმად ჩაიხედა უფსკრულში? იქნებ ამიტომაც იტანჯება ის დღემდე ამ ძალით.

— ...ვცდებოდი?..

- არა, ძალის მხრივ, მფარველი ღმერთები ღმერთებს შორის შუალედურ პოზიციას იკავებენ. შენმა თვალებმა ყველაფერი სწორად განსაზღვრეს.

- ეს რა იყო?

„მეშინია,“ ჩუმად დავიწყე ახსნა, „რომ ხმალი ევანსმანის ღმერთებისა და ხალხის სულია.

88 წმინდა ხმალს შორის ყველაზე ძლიერი.

ლეგენდარული ხმალი, რომელიც შეიქმნა დემონთა მბრძანებლის, ტირანის გასანადგურებლად.

§ 29. გამოჩნდა

მეორე დღეს. არკლანისკის გმირთა აკადემიაში უამრავი აუდიტორია შეიკრიბა.

როგორც კი კარი გავალე, შიგნიდან ხმები გავიგე:

— ...კი, როგორც ჩანს, ჯერ კანონს დღეს დასვენება აქვს. ზესია კი, როგორც ყოველთვის, ისეთივეა.

„დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ბიჭებმა კარგად სცემეს. გავიგე, რომ ლაოსი ჯადოსნურ კლინიკაში მოხვდა, რადგან მისგან შხამი ვერ ამოიღეს.“

- ჰაინეს კიდეც უფრო მკაცრად მოეპყრნენ. როგორც ჩანს, სამკურნალო მაგია მასზე არანაირ გავლენას არ ახდენს, იმის გამო, რომ თავიდან ფეხებამდე სტიგმატებითაა დაფარული. როგორც ჩანს, წმინდა წყალს იყენებენ, რომ სიკვდილი არ დაუშვან, მაგრამ მის ადგილას ალბათ სიკვდილს ვამჯობინებდი.

- მაგრამ ლედრიანო უსაფრთხოდაა, არა?

- კარგადაა, მაგრამ იმ ადამიანების ისტორიებით თუ ვიმსჯელებთ, ვინც მასთან სტუმრად იმყოფებოდა, მისი პრობლემები ფსიქიკური ხასიათისაა. როგორც ჩანს, ოთახში ჩაიკეტა და გარეთ არ გამოდის.

-ძალიან ენერგიულობ მათზე...

- მეც. ვინ იცოდა, რომ დემონებს ასეთი სასწაულებრივი...

-ჩშშ, ის არის.

გმირთა აკადემიის სტუდენტები ერთდროულად ჩემსკენ შემობრუნდნენ. სტუდენტები, რომლებიც ჩემს წინ შეიკრიბნენ, თითქოს გზას უღობავდნენ, უეცრად გაიფანტნენ, ზოგი მარჯვნივ, ზოგი მარცხნივ და გზა გამისუფთავეს.

როგორც ჩანს, ყველას ჩემი ეშინოდათ. გაცარიელებულ დერეფანში გავიარე და დემონთა მბრძანებლის აკადემიის გვერდზე ჩამოვჯექი.

„როგორც ჩანს, ვიღაცამ გადააჭარბა“, - თქვა საშამ.

მიშამ, რომელიც ჩემს გვერდით იდგა, ჩაფიქრებულმა თავი დახარა.

- ჰმ, და ამას მე მეუბნები?

მიშამ თავი დაუქნია. საშამ პირი შეკრა, თითქოს ეტყოდა: „კარგი, კიდეც რა?“

— ...აჰა-ჰა-ჰა, ყველანი ისეთი მაგრები ხართ. მე არაფერი გამიკეთებია და სანამ გავაცნობიერდებოდი, გამოცდების შეჯიბრი დასრულდა.

ჯერგა კანონი ელეონორას ტაძრის დატოვების შემდეგ მალევე დანებდა. როგორც ჩანს, მან უთხრა მათ ამის გაკეთება.

„მაგრამ მიხარია, რომ არ დამავებულხარ“, - უთხრა რეიმ მისას ღიმილით.

ის გაწითლდა და რაღაც მსგავსი უპასუხა: „აჰა“.

„სხვათა შორის,“ ვუთხარი რეის დაჯდომისას, „როგორც ჩანს, თვითნებობის მახვილი დახვეწე“.

- ასე ფიქრობ? მაგრამ მეჩვენება, რომ მისგან კიდეც უფრო მეტი ძალაუფლების გამოწურვა შემიძლია.

მას კიდეც უფრო დიდი სიმაღლეების მიღწევა სურს? ეს ზუსტად მას მოსწონს.

— რამე გახსოვს?

- წარსული ცხოვრებიდან გულისხმობ? ისევ არაფერი.

- ჰმ, მეგონა აუცილებლად გახსოვდი, რადგან წმინდა ხმლებსაც კი იყენებდი.

ჩვეულებრივ, დემონებს არ შეუძლიათ წმინდა ხმლების გამოყენება. რა თქმა უნდა, შეგიძლიათ ხმლის ძალით დამორჩილება, როგორც მე ვაკეთებ, თუ თქვენი მაგიური ძალა გაცილებით აღემატება ხმლის ძალას, მაგრამ გამოცდა-კონკურსის დროს რეიმ აიძულა წმინდა ხმლები, რომ სათანადოდ ელიარებინათ იგი თავიანთ მფლობელად.

არ ვიცი, შეეძლო თუ არა სინ რეგლიას, რომელიც 2000 წლის წინ დემონებს შორის ყველაზე ძლიერ მეხმედ იყო ცნობილი, ამის გაკეთება, როდესაც დაახლოებით ისეთივე ძლიერი იყო, როგორც ახლა რეი. მან თქვა, რომ ახალ ეპოქაში ახლებურად დაიწყებდა ფარიკაობას.

შესაძლოა ეს ახდა. თუმცა, ეს არ ცვლის იმ ფაქტს, რომ ის საშინელია.

- წარსულ ცხოვრებაში იცნობდით ბატონ ანოსს?

- მეც პირველად მესმის ამის შესახებ. გასაკვირი არ არის, რომ ასე წარმოუდგენლად კარგად ფლობ დემონურ ხმლებს. 2000 წლის წინანდელი ყველა დემონი შენნაირი ურჩხულები იყვნენ?

მიშამ და საშამ ცნობისმოყვარეობით შემოგვხედეს.

- ჯერ არ ვიცი. ასე რომ, არ აქვს მნიშვნელობა.

- შესაძლოა.

საშამ მიხვდა, რომ ამაზე საუბარი არ გვინდოდა და უკმაყოფილო სახე მიიღო.

— ...ისევ რა? ჩურჩულეთ ერთმანეთში საიდუმლოებები, ბიჭებო...

„აჰა-ჰა... კარგი, რადგან ბატონ ანოსს ამაზე საუბარი არ სურს, მაშინ ვერაფერს იზამ...“ - თქვა მიშამ გარკვეულწილად დამაბული მზერით.

რეიმ გაუღიმა მას.

- არ შევიცვლები.

- რა?

- რაც არ უნდა მახსოვდეს, მაინც საკუთარ თავს დავრჩები.

- ა-ა... მე-მე ვხედავ...

- არ მოგწონს?

„...არა, ყველაფერი კარგადაა... ჰმ... მიხარია ამის მოსმენა...“ კოლოს მსგავსი ხმით ჩაილაპარაკა მან და უხერხულად დახედა.

საშამ გვერდულად შეხედა და ამოიოხრა.

- შეწყვიტე ფლირტი კლასში, როგორც რამდენიმე დღის წინ აკეთებდი.

- ეჰ... აჰ... არა, ჩვენ არ ვფლირტაობთ!.. აჰ? ჩვენ ამას არ ვაკეთებთ, არა?..

მიშა ძალიან ღელავდა, მაგრამ რეი, რომელიც სულაც არ ღელავდა, გაიღიმა და თქვა:

- თუ ეჭვიანობ, მაშინ იფლირტე. „შენს დემონ მბრძანებელთან“.

— რა... ჰმ... ა-ა...

საშამ მოკლედ შემომხედა, შემდეგ კი რეის უხალისოდ შეხედა.

- ჰეი, რეი, გარეთ გავიდეთ და ვისაუბროთ!

საშა წამოდგა.

- მაგრამ გაკვეთილი მალე დაიწყება.

-არა უშავს, ერთი წუთიც საკმარისი იქნება.

- ანუ ასეა საქმე? მგონი შენთან ერთად სახალისო იქნება, - თქვა რეიმ და ისიც წამოდგა.

მან მშვიდად გაუღიმა საშას, რომელიც მუქარით უყურებდა მას.

„ჩხუბობთ?“ თქვა მიშამ, რომელიც მოულოდნელად მათ შორის გამოჩნდა.

- საქმე იმაში არ არის, რომ ვჩხუბობთ...

— უბრალოდ გვინდა ცოტათი ჩვენი ძალები გამოვცადოთ.

— ი-მართალია. მიუხედავად იმისა, რომ თვითსწავლა ჯოჯოხეთურად გავიარე, უფრო სწორად, ჯოჯოხეთი გამოვიარე, როგორც თვითსწავლა, ის პატარა გმირი ძალიან სუსტი იყო. ძალიან მომბეზრდება, თუ ცოტას არ ვეცადე.

„ვეფიქრობ, შემძლია გაჩვენოთ თვითნებობის მახვილის ნამდვილი ძალა თქვენს წინააღმდეგ.“

- ოჰ, მისმინე, მაინტერესებს, რა ჯანდაბა დაემართა იმ დემონურ ხმალს? წმინდა მაგიური ძალა ხომ არ გამოიყენე?

- მოკლედ: უბრალოდ უნდა გინდოდეს და ყველაფერი გამოგივა.

- რა? ცოტა უფრო სერიოზულად ამიხსენი.

მიშამ გაიღიმა. ორივემ გაკვირვებულმა შეხედა მას.

- კარგი მეგობრები ხართ.

საშას დაბნეულობისგან თვალები გაუფართოვდა.

- როგორც ჩანს, შენმა პატარა დამ გაიმარჯვა.

— ...ჯანდაბა.

ორივენი ისევ ისე დასხდნენ, თითქოს მოულოდნელობისგან დაეწივნენ.

რის შემდეგაც გაკვეთილის დაწყების ზარი დაირეკა. მალე მენო დიდ აუდიტორიაში შევიდა. მას კიდევ ერთი მასწავლებელი გაჰყვა და მენოსთან ერთად პოდიუმზე დადგა.

მიშა გაკვირვებული იყო და თვალები გაუფართოვდა.

— გუშინდელი გამოცდები საკმაოდ დამაბული იყო. ორივე აკადემიის სტუდენტებს სირთულეების წინაშე მოუწიათ გამკლავება. მოდით, ამიერიდან ერთად დაუღალავად ვიმუშაოთ საკუთარ თავზე. მაშ ასე, დავიწყოთ დღევანდელი გაკვეთილები გაცვლითი პროგრამით.

დიეგო კანონ იჯეისიკა. მისი საძირკველი უნდა დაენგრიათ, მაგრამ ის აქ დგას და ეს ილუზია არ არის.

გასაკვირი არ არის, რომ მიშა გაკვირვებული იყო. და ეს არ იყო სხვა ადამიანი იგივე გარეგნობით.

მას ზუსტად იგივე ტალღის სიგრძე და იგივე ბაზა ჰქონდა, რაც დიეგოს, რომელიც საკუთარი ხელით გავანადგურე.

გმირ კანონს შვიდი ბაზა ჰქონდა. ასე რომ, ექვსის განადგურების შემთხვევაშიც კი, ერთის დარჩენის შემთხვევაში, მას შეეძლო დანარჩენების აღორძინება. თუმცა, დიეგოს ნამდვილად მხოლოდ ერთი ბაზა ჰქონდა.

ან იქნებ საძირკველი აღდგება მაშინაც კი, თუ მხოლოდ ერთი დარჩა, რადგან ისინი შვიდ ადამიანზე არიან გაყოფილნი? არა, მაშინაც კი, თუ ასეა, მისი საძირკველი კანონის საძირკველს არ ჰგავს. მაშინაც კი, თუ მან შელოცვით შექმნა კანონის მსგავსი შვიდი საძირკველი, დიეგოს არ შეეძლო მათი განმეორებითი განადგურების ტკივილის ატანა.

მისი გაცოცხლების შემთხვევაშიც კი, არამგონია, რომ გონების შენარჩუნება შეძლოს.

- ოჰ, კი, სანამ გაკვეთილს დავიწყებდეთ, მიხდა რაღაც გაცნობოთ. დღეს ჯერგა კანონი სრულად გააცდენს გაკვეთილებს გუშინდელი გამოცდისგან გამოწვეული დაღლილობის გამო. მოგვიანებით გაცნობებთ, როდის დაბრუნდებიან.

— შეიძლება ერთი კითხვა დაგისვათ?

როდესაც ხელი ავწიე, დიეგომ შემომხედა.

- რა მოხდა?

ზუსტად იგივე ბაზა აქვს. მაშინ რაშია საქმე? აქ რაღაც რიგზე არ არის.

კი, საფუძველი იგივეა, მაგრამ ის სრულიად სხვა ადამიანით რეაგირებს. ისე იქცევა, თითქოს გუშინ არაფერი მომხდარა. და ეს მას შემდეგ, რაც მე ვცემე. თუ ის კომედიურ რუტინას აკეთებს, ესე იგი, შესანიშნავად აკეთებს, მაგრამ მე ასე არ ვფიქრობ.

- გუშინდელი გამოცდის დროს ელეონორა თითქოს საერთოდ არ დაშავებულა. რა სჭირს?

„ისიც დაიღალა“, - მაშინვე უპასუხა დიეგომ ჩემს კითხვას. „როგორც ჩანს, ჯერგ კანონის მოსწავლეებზე სამკურნალო მაგიის გადაჭარბებული გამოყენებით გადატვირთა თავი. სერიოზული არაფერია, მაგრამ არა მგონია, გაკვეთილზე ნათლად აზროვნება შეძლოს. თქვა, რომ დაისვენებს და რამე მნიშვნელოვანს გააკეთებს“.

კი, ჰაველის შეჩერება ადვილი საქმე არ არის. მაგრამ დღეს სკოლის შემდეგ
შეგვახვედრებდა. არამგონია, საკმარისად დაღლილი ყოფილიყო დასასვენებლად
წასასვლელად.

- დავიწყეთ გაკვეთილი. დღეს ჩვენ ვისაუბრებთ წმინდა ჯადოსნურ არტეფაქტებზე.
ვფიქრობ, დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ბატონებს ისინი არ შეუსწავლიათ...

კარგი, კარგი. როგორც ჩანს, გმირთა აკადემიაში საქმე გაცილებით რთულადაა, ვიდრე
წარმომედგინა.

§ 30. აკრძალული მაგია

- მაშ ასე, დღეისთვის გაკვეთილები დასრულდა.

საბოლოოდ, ელეონორა გაკვეთილების შემდეგ აღარასდროს შემხვედრია. ეჭვგარეშეა, რომ რაღაც მოხდა. აკადემიებს შორის შეჯიბრის გამოცდის დროს, საფეთქელში, ელეონორამ თქვა, რომ ნებართვის გარეშე გადაადგილება არ შეეძლო. თუ ის იმავე მდგომარეობაში იქნებოდა, შეხვედრაზე ვერ გამოცხადდებოდა.

მე თვითონ უნდა მივიღე მასთან?

- ჰმ... მისტერ ანოს? ვფიქრობთ, მთელი კომპანია წვეულებაზე წავიდეთ... - მიმახედა მისამ.

- ჰმ, რაღაც საქმეები მაქვს. გაერთე თუ გინდა.

- ვხედავ.

„მგონი დღესაც გამივლის“, თქვა რეიმ. „მეძინება“.

— გვიან დაიძინე?

— მას შემდეგ, რაც ბალიში გამომიცვალეს, ვერ ვიძინებ.

„მაშ, ასეა საქმე...“ სევდიანად თქვა მიშამ.

რეი მიშასთან მივიდა და ჩურჩულით უთხრა:

- მოდი, რომ ჩამეძინოს, შევხვდეთ.

— ...ჰმ...

გასაგებია. მათ სურთ, რომ ერთად, ფარულად, მარტო იყვნენ. სასიამოვნოა ამის მოსმენა.

- არ გინდა?

- არა, არა. მაშინ განაგრძეთ. მე-მე არაფრის.

— ...რეის ძილი ეუფლება... — ამ წყვილს რომ უყურებდნენ, კავშირის გოგონებმა ჩურჩული დაიწყეს.

- კი. რეი სასტუმროში ბატონ ანოსთან ერთად ერთ ოთახშია, არა?..

- მოიცა, მოიცა! რაზე ფიქრობ?!

- არაფერზე, მხოლოდ ცოტა რამ სპეციალურ კონტაქტებზე ...

— ნუ უწოდებთ მას „სპეციალურ კონტაქტებს“!

— ...მაშინ...მაშინ...გინდა თქვა, რომ...დღეს...მისა გელოდება...

— შესაძლებლობა, ირიბად მასთან ერთად ერთ საწოლში დავიძინო?!?!

მათი საუბრის იგნორირების გარეშე, დიდი აუდიტორიიდან გამოვედი. ჯადოსნური თვალები გავააქტიურე და ელეონორას ჯადოსნური ძალის პოვნა ვცადე, მაგრამ ვერაფერი ვიპოვე. ნუთუ ენერგიას მაღავდა? სხვათა შორის, მიშამაც ვერ იპოვა ელეონორას ადგილსამყოფელი. თუმცა, დიეგოს ჯადოსნური ძალის აღმოჩენა შეუძელი. თუ გმირთა აკადემიამ რამე დაუშავა, მისმა დირექტორმა ალბათ ამის შესახებ არაფერი იცის.

„რეინელით“ უხილავი გავხდი, „ნაჯირათი“ კი ჩემი მაგიური ძალა დავმალე და დიეგოს გავყევი, რომელიც ახლახან გამოსულიყო კლასიდან.

ის სწრაფად წავიდა წმინდა ტბისკენ. იქ წყალი ჯერ კიდევ არ იყო. დიეგო ტბის ფსკერზე ჩავიდა შელოცვით „ფლესი“. როდესაც ვიფიქრე, რომ ტაძარში წავიდოდა, მის მოპირდაპირე მხარეს წყალქვეშა გამოქვაბულს წააწყდა.

ბნელი გამოქვაბულის გასწვრივ მიმავალმა, სიღრმეში პატარა წყარო იყო. მისგან წმინდა წყალი მოედინებოდა. მან გამოიყენა შელოცვა „კოკო“ და წყაროში ჩაყვინთა.

მე მას გავყევი და აღმოვაჩინე, რომ წყარო ძალიან ღრმა და ფართო იყო, არა ისეთი, როგორც გარედან ჩანდა. წყაროს შიგნით დიეგო თითქოს ლივლივებდა, შელოცვის „ფლესის“ გამო, და უფრო და უფრო ღრმად ჩაყვინთავდა ფსკერამდე.

ამდენი სიღრმის შემდეგ, ფსკერი საბოლოოდ გამოჩნდა. იქ უზარმაზარი კარი იყო. როგორც ჩანდა, მასზე „დეჯიტის“ შელოცვა იყო გაკეთებული. დიეგოს გავლის უფლება მისცეს, ამიტომ კარი გაიღო და ის შიგნით შევიდა.

თუ კარებს გავაღებ, ის შემამჩნევს ჩემი დაფარული ფორმითა და მაგიური ძალითაც კი.

მის წასვლამდე ცოტა ხნით ლოდინის შემდეგ, დეგიტი გავაღე და კარი გავაღე.

შიგნით ქვის შენობა იყო. როგორც ჩანს, მაგიის წყალობით წყაროდან წყალი კარებამდე უფრო შორს არ ჩადიოდა, შიგნით.

დერეფანში მივუყვებოდი და ვფიქრობდი, აქ რას აკეთებდნენ? შემდეგ ჩამონგრეულ კედელს წავაწყდი.

უფრო მეტიც, ის შედარებით ცოტა ხნის წინ დაინგრა. იმის გათვალისწინებით, რომ ის არ შეკეთებულა, ის ბოლო რამდენიმე დღის განმავლობაში უნდა დაზიანებულიყო.

რაც უფრო ღრმად შევედი შიგნით, მით უფრო თვალსაჩინო ხდებოდა შიდა ნგრევის ადგილები. იატაკი, ჭერი და კედლები ჩამსხვრეული, გატეხილი და ბევრი ნახვრეტი ჰქონდა. თითქოს აქ ბრძოლა ცოტა ხნის წინ მომხდარიყო.

„ჯერ კიდევ ვერაფერი გაარკვია?!“ - უცებ გაისმა გაბრაზებული ხმა.

ის დიეგოს ეკუთვნოდა და უახლოესი კარიდან მოდიოდა. მე მის წინ დავდექი და ყურადღებით მოსმენა დავიწყე.

— ...ჩვენ გავარკვით, რომ ეს ნილბიანი კაცი იყო...

- ამის შესახებ დილით უკვე შემატყობინეს! და ახალი ამბების შესახებაც ვუთხარი!

- ბოდიში.

— ეს დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ნამუშევარია?

— ...დამნაშავეს მაგიური ძალა შეუმჩნეველი იყო, ამიტომ ვერ დავადგინეთ, დემონი იყო თუ არა...

უგრძნობი მაგიური ძალა. ნილაბში გამოწყობილი კაცი?.. სადღაც მსმენია ამის შესახებ.

„დემონთა მბრძანებლის აკადემიამ ჩვენი გეგმების შესახებ არაფერი იცის. ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ისინი დგანან ამ ობიექტზე თავდასხმის უკან. ეს ალბათ დასავლეთის იმპერიის, ინსუელის, ინტრიგები უნდა იყოს.“

- მაგრამ მათ ამის მიზეზი არ აქვთ! ჩვენ მათთან მეგობრულ ურთიერთობებს ათას წელზე მეტია ვამყარებთ!

— ...თუმცა, იქაც არ არიან იმდენად სულელები, რომ სრულად ენდონ გაირადიტს. რა მოხდება, თუ ჯაშუში გვყავს? იქნებ ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის შესახებ ჭორები სმენიათ?

დიეგო გაჩუმდა და სიჩუმე ჩამოვარდა.

— მათ არ იციან, სად არის წმინდა დედა, არა?

- მართალია. ნილბიანი კაცი აქ ყველაფერს ანადგურებდა მარცხნივ და მარჯვნივ, მაგრამ, როგორც ჩანს, ვერ იპოვა.

„მშვენიერია. მაშინ ასე მოვიქცეთ“, - თქვა დიეგომ, თითქოს დიდებულმა იდეამ მოუვიდა თავში, - „ისეთი შთაბეჭდილება შექმნა, თითქოს ძარცვა დემონებმა განახორციელეს“.

— ...დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ერთ-ერთი სტუდენტის დაჭერა?

- არ მაინტერესებს, როგორ გააკეთებ ამას. მთავარია, რომ ხალხს ჩვენი საქმე სამართლიანად მოეჩვენოს. დილჰეიდში შეჭრის საბაზი რომ შეიქმნას.

- მაშ, დრო დადგა?

- დიახ, ჩვენი უდიდესი სურვილის ასრულების დრო იყო.

- კი! კი ბატონო!

- ჯაშუშს განდობ. იპოვე და ყველაფერი უნდა გითხრას. შეგიძლია ნებისმიერი საჭირო საშუალება გამოიყენო.

- ჭამე!

რა სისულელეა ეს. ომის დაწყება კონფლიქტის არარსებული პოტენციური მიზეზის გამოგონებით გინდა?

მიუხედავად იმისა, რომ მშვიდობა დამყარდა, ისინი მაინც რაღაცით არ არიან კმაყოფილები. შემძლო მისი მოკვლა აქ და ახლავე, მაგრამ გუშინ ფაქტიურად გავანადგურე მისი ბაზა. ვფიქრობ, უფრო სწრაფი იქნებოდა მათი გეგმის შეჩერება.

არ ვიცი ვინ არის „წმინდა დედა“, მაგრამ როგორც ჩანს, ის გმირთა აკადემიისთვის ძალიან მნიშვნელოვანი პიროვნებაა.

ყველა ფაქტის გათვალისწინებით, რაც მე ვიცი, შესაძლოა ეს ელეონორა იყოს.

რადგან ნილბიანმა კაცმა ის ვერ იპოვა, აქ სადღაც საიდუმლო ოთახი უნდა იყოს. მაგრამ ჯადოსნური თვალების გააქტიურების მიუხედავად, ვერ ვიპოვე ადგილები, სადაც შეიძლება ჯადოსნური მექანიზმები ყოფილიყო. და მაშინაც კი, თუ არსებობდა, ვფიქრობ, რომ მათი შეგრძნება შეიძლებოდა. ეს ნიშნავს, რომ აქ არის საიდუმლო ოთახი, რომელიც არ იყენებს მაგიურ ძალას, როგორც ეს დემონთა მბრძანებლის ციხის დუნდულშია.

შემოვბრუნდი და დანგრეული კედლის მქონე დერეფანში აღმოვჩნდი. ოდნავ ავწიე ფეხი და იატაკს დავაბიჯე. ამის შემდეგ მაშინვე შენობა ძლიერად შეირყა ჩემი კიბეებიდან მიწისძვრისგან.

— მტერმა შეტევა წამოიწყო! ყველა ჯარისკაცმა, პოზიციები დაიკავეთ!

როგორც კი ეს ხმა გაისმა, ჯარისკაცები მოულოდნელად გამოჩნდნენ აურზაურით. მაგრამ როდესაც შენიშნეს, რომ ქურდი არსად იყო, ყველა გაოცდა.

— ...მიწისძვრა თუ რამე?..

— ...ისინი ხშირად არ უნდა ხდებოდნენ წმინდა ტბაში... წყლის აორთქლების გამო ხომ არ არის?.. — ჯარისკაცებმა ერთმანეთს გადაულაპარაკეს.

ამასობაში, საკუთარი თვალით აღმოვაჩინე მათი ჯადოსნური ძალა და ვიპოვე, სად იყო განლაგებული ყველა ჯარი.

ჰმ, აი, ასე? დერეფნისკენ გავემართე და საჭირო ადგილისკენ წავედი.

გარკვეული დროის შემდეგ, როდესაც ჯარისკაცები წავიდნენ, მე სრულიად ჩვეულებრივი გარეგნობის კედელთან მივედი. თითის წვერით შევეხე და დავაჭირე. ამის შემდეგ, კედელი ნელ-ნელა გაიღო. ეს იყო საიდუმლო კარი, რომელიც ჯადოსნურ ძალას არ იყენებდა.

საგანგებო სიტუაციის დროს საჭირო ინფორმაციის დაცვა, მიუხედავად იმისა, თუ რამდენად არის დაცული გაჟონვისგან, ადამიანებს სისხლში აქვთ. მე გავარკვიე, სად იყო კარი ჯარისკაცების განლაგებისა და შენობის რყევის დროს წარმოქმნილი არაბუნებრივი ვიბრაციის შედარების გზით.

საიდუმლო კარის უკან ბნელ დერეფანში პირდაპირ მივუყვებოდი. აქ რამდენიმე ხაფანგი იყო დაგებული, რომლებიც ასევე არ იყენებდნენ მაგიურ ძალას, მაგრამ მათი შემჩნევა ადვილი იყო. მალე ჩემს წინ მკრთალი, ფერმკრთალი შუქი დავინახე.

ფართო ოთახი იყო. მასში ათასობით, არა, ათ ათასზე მეტი სფერო წმინდა წყალი ტივტივებდა, რომელთა შიგნითაც შიშველი გოგონები იყვნენ.

ზესია კანონ იჯეიშიკა. ეჭვგარეშეა, რომ ის, პირველი რანგის სტუდენტი, აკადემიებს შორის შეჯიბრში ჩემთან ერთად იბრძოდა. ათი ათასზე მეტი გოგონას ყველა მათგანს ზუსტად იგივე საფუძველი ჰქონდა.

ოთახის ცენტრში, წმინდა წყლის უზარმაზარ სფეროში, ელეონორა იჯდა.

ისევე, როგორც გუშინ, როცა ტაძარში ვნახე, მთელი სხეული ბრწყინავდა, თითქოს მაგიურ ძალას ასხივებდა და ეს ნათება მისი სხეულის კონტურებს აბუნდოვნებდა. მის გარშემო მრავალი მაგიური სიმბოლო ტრიალებდა, თითქოს მის სხეულს ფარავდა. შევნიშნე, რომ მისი მაგიური ძალა წმინდა წყლის სხვა სფეროში მოედინებოდა.

„ელეონორა“, წარმოვთქვი მისი სახელი და „რეინელი“ გავფანტე.

— ...ანოსი...

გაკვირვებული ჩანდა, მაგრამ მაინც ბედნიერად მიყურებდა.

- ბოდიში, ვერ მოვედი. ჩემთვისაც ცოტა მოულოდნელი იყო.

- რას ამბობ, სკოლის შემდეგ შევხვდით, როგორც დაგეგმილი გვქონდა. ვერანაირ პრობლემას ვერ ვხედავ.

ამის გაგონებაზე ელეონორამ გაიღიმა.

„ვიცოდი, რომ მოხვიდოდი“, - თქვა მან და საჩვენებელი თითი ასწია.

და შემდეგ მან ნაზად შემომხედა.

- შეგიძლია ჩემი თხოვნის მოსმენა, თუნდაც ასეთ ადგილას?

- მოდით.

- მინდა, ბაზა გაანადგურო.

- ჰმ, ვისი?

„ჩემია“, - თქვა მან ენთუზიაზმით და სახეზე გულწრფელი ღიმილი გადაეფინა.

თითქოს სურდა ეთქვა, რომ ეს მთელი გულით სურდა.

„მე ყოველთვის ველოდი ვინმეს, ვინც გამათავისუფლებდა მე და ზესიას ამ დაუსრულებელი ტანჯვისგან. ანოს, მე,“ დაიწყო მან და შემდეგ აღიარა, „მე ვარ აკრძალული მაგია, რომლის შექმნაც ადამიანებს არ უწერიათ“.

§ 31. ელეონორა

აკრძალული მაგია, ამბობთ? ზოგადად, მესმის.

- სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, თქვენ ჰუმანოიდი ჯადოქარი ხართ?

ამის გაგონებაზე ელეონორას გაცემისგან თვალები გაუფართოვდა.

— ...ვაუ. ახლა გაიგე?

- ასევე ვფიქრობდი ადამიანების ჯადოქრად გარდაქმნის თეორიაზე. გასართობად ჯადოსნური ფორმულის მოქსოვაც კი ვცადე.

— ...და წარმატებას მიაღწიე? — მორცხვად იკითხა ელეონორამ.

- ეს სუფთა სიგიჟე აღმოჩნდა. ასეთი მაგია არ უნდა არსებობდეს.

ელეონორა გაიღიმა და თითქოს შვებით ამოისუნთქა.

„მართალი ხარ. ზუსტად ისე, როგორც არასდროს...“ თქვა მან და ოდნავ ქვემოთ დაიხედა.

რის შემდეგაც ელეონორამ თავი ასწია.

- მაგრამ 2000 წლის წინ ერთმა კაცმა ეს „სუფთა სიგიჟე“ ჩაიდინა. იცნობთ დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტთა არმიის მთავარსარდალს?

სათაური მოგონებებს აღვიძებს. მიუხედავად იმისა, რომ ის ძალით კანონს ჩამორჩებოდა, დემონების დამარცხების მის გატაცებას საზღვარი არ ჰქონდა.

- ჯერგა.

ელეონორამ თავი დაუქნია.

— მთავარსარდალი ჯერგა ძალიან სძულდა დემონებს. და ის არ შეცვლილა მას შემდეგაც კი, რაც დემონთა მბრძანებელი ტირანი გარდაიცვალა და სამყარო კედლით გაიყო. რადგან ერთ დღეს კედელი გაქრება. ერთ დღეს დემონთა მბრძანებელი ტირანი ხელახლა დაიბადება. ამიტომ მან ამ დღისთვის მზადება დაიწყო. დარწმუნებული იყო, რომ მისი ბრძოლა მანამ არ დასრულდებოდა, სანამ დემონთა მბრძანებელი ტირანი სრულად არ განადგურდებოდა, ამიტომ მან დააარსა გმირთა აკადემია, რათა დემონებისადმი სიძულვილი მომავალ თაობებს გადაეცათ.

— ვერ ვაიძულებ ამას სხვა რამე ვუწოდო, გარდა სისულელისა.

- მეც ასე ვფიქრობ. და იმ მომენტში იყო ადამიანი, რომელიც ზუსტად შენსავით ფიქრობდა.

- გმირის კანონი?

— დიახ. კანონი კატეგორიულად ეწინააღმდეგებოდა გმირთა აკადემიის დაარსებას. ის გამუდმებით იმეორებდა, რომ ტირან დემონთა მბრძანებელს მშვიდობა სურდა. რომ ომი იყო და დემონთა მბრძანებელი მხოლოდ დემონების დასაცავად იბრძოდა. რომ ის ჩვენსავით მდგომარეობაში იყო. მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ ეს თავად გმირის სიტყვები იყო, ცოტას თუ სჯეროდა მათი...

ეს სავსებით შესაძლებელია. მსოფლიო ომის დროს იმდენი ადამიანი მოგვკალი, რომ მათი დათვლაც კი არ შემოიძლია. თუ ამით დაარწმუნებდნენ, საერთოდ არ იქნებოდა საჭირო მსოფლიოს 4 ნაწილად დაყოფა.

— გმირი კანონი ამტკიცებდა, რომ დემონთა მბრძანებელმა კედელი საკუთარი სიცოცხლის გაწირვით შექმნა. მეც კი მეგონა, რომ ეს ტყუილი იყო. ამბობენ, რომ კანონი დემონების მიმართაც კი კეთილი იყო და სურდა რეინკარნირებული დემონთა მბრძანებლისთვის თავიდან დაწყების შანსი მიეცა.

ისინი ფიქრობდნენ, რომ დემონ ტირანის დამარცხებით კანონმა უკანასკნელი წყალობა გამოავლინა და იცრუა? ელეონორი მას შემდეგ დაიბადა, რაც დემონ ტირანის სახელი ავოს დილჰევიად შეიცვალა. გასაკვირი არ არის, რომ მას ასე ეგონა.

„მაგრამ მას შემდეგ, რაც შენ გაგიცანი და გავიგე, რომ დემონთა მბრძანებელი ტირანი იყავი, ვიფიქრე, რომ კანონი ბოლოს და ბოლოს სიმართლეს ამბობდა.“

- რატომაც არა?

ელეონორამ ჩაიცინა.

- იმიტომ, რომ არ მგონია, რომ ხალხს საფუძვლიანი მიზეზის გარეშე კლავდე. ჰაველის მსგავსად. დროის დინებას შელოცვით რომ არ გაეჩერებინა, ყველა სტუდენტი დაიღუპებოდა.

- ეს უბრალოდ უბედური შემთხვევაა.

- მაშინ მეც ასე ვიფიქრებ.

ამის თქმის შემდეგ, მან საჩვენებელი თითი ასწია.

— საბოლოოდ, უფრო მეტი ადამიანი გამოჩნდა, ვინც თანაუგრძნობდა მთავარსარდალ ჯერგას შეხედულებებს და მათ დააარსეს გმირთა აკადემია.

- რა დაემართა კენონს?

— ...როგორც ჩანს, ის ამას შეეგუა და გადაწყვიტა, დაეჯერებინა ადამიანებისა და დემონების მომავალი თაობების არსებობის. რომ მშვიდობიან ეპოქაში დემონები არ დაესხებიან თავს ადამიანებს და ადამიანები არ უნდა იყვნენ იმდენად სულელები, რომ გადაწყვიტონ არააქტიური დემონების წინააღმდეგ ომის დაწყება.

ასეთი გულუბრყვილო. თუმცა ასეთი გადაწყვეტილება მის სულისკვეთებას შეესაბამება. თუ არც ერთი მხარე არ გამოქაჩავს მშვილდის სიმს, მაშინ სიძულვილი არ იქნება. ალბათ, ზუსტად ამის სჯეროდა.

— მაგრამ მთავარსარდალმა ჯერგამ ძალიან კარგად იცოდა, რომ სიძულვილი მალე გაქრებოდა. და ბოროტება ერთ დღეს გაქრებოდა. შეგიძლიათ დააარსოთ გმირთა აკადემია; შეგიძლიათ დემონების სიძულვილი მომავალ თაობებს გადასცეთ რამდენიც გსურთ, მაგრამ თუ ყველა, ვინც დიდ ომში იბრძოდა, გაქრება, ერთ დღეს ხალხი დემონების სიძულვილს დაივიწყებს.

ადამიანები დიდხანს არ ცოცხლობენ, რა მაგიასაც არ უნდა მიმართონ. სიძულვილი რამდენიმე ასეულ წელიწადში გაქრება ადამიანების სულებიდან. ისტორიის წიგნები კი მხოლოდ ფაქტებს მოგვითხრობს.

— მთავარსარდალი ჯერგა ამის ძალიან ეშინოდა.

— სწორედ ამიტომ აქცია მან საკუთარი ფონდი „კითხვის შელოცვად“?

ელეონორას გაოცებისგან თვალები გაუფართოვდა. შემდეგ გაიღიმა.

— ...შენ ხომ წარმოუდგენელი ხარ. ამქვეყნად ყველაფერი გესმის...

- რას ამბობ, უბრალოდ, როდესაც „კითხვის“ შელოცვა გამოვიყენე, საოცრად ნაცნობი ხმა გავიგე.

მაშინვე არ გამახსენდა, რადგან ხმა ადამიანურს არ ჰგავდა, მაგრამ ალბათ მისი ხმა იყო.

— 2000 წლის წინ ღმერთებიც ჩაერთნენ ომში. ადამიანებს არ შეუძლიათ საფუძვლების მაგიად გარდაქმნა, მაგრამ თუ წმინდა წყალსა და ღმერთების ძალას გააერთიანებ, ამისგან რაღაც გამოვა.

„ასუქას“ მაგიური ფორმულა, რომელიც მე გამოვიყენე, იგივე იყო, რაც 2000 წლის წინ. თუმცა, იგივე ფორმულის გამოყენებით, სხვა შედეგი მივიღე. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ღმერთებმა მსოფლიო წესრიგი გადაწერეს.

- მართალი ხარ. მთავარსარდალმა ჯერგამ თავი გასწირა და საკუთარი გრძნობები, დემონებზე შურისძიების სურვილი შელოცვაში „კითხვე“ გადაიტანა. მას შემდეგ

გმირთა აკადემიის სახელმძღვანელოებში მითითებულია, რომ თუ შელოცვას „ითხოვე“, კანონის ხმას გაიგონებ. და თუ ამ ხმის კარნახს მიჰყევები, ნამდვილი გმირი გახდები.

სწორედ ამიტომ ფიქრობენ გმირთა აკადემიის სტუდენტები, რომ ეს ხმა კანონს ეკუთვნის?

— რაც უფრო ხშირად იყენებს მსახიობს „იკითხე“, მით უფრო მეტად უჩნდება მასში დემონების მიმართ შურისძიების სურვილი. გმირთა აკადემიაში დეტალურად არის მოთხრობილი, თუ რამდენად სასტიკები იყვნენ დემონები ადამიანების მიმართ. ამიტომ ჯერგამ არ მისცა საშუალება თავისი გრძნობებისა და მოგონებების გაქრობისა და შეძლო სიძულვილის შენარჩუნება ტირანი დემონი მბრძანებლის რეინკარნაციამდე.

ვიცოდი, რომ ჯერგას დემონები სხვებზე მეტად სძულდა. მაგრამ მიუხედავად ამისა, სიმშვიდე უკვე ახლოს იყო და ის თავად სიკვდილამდე ერთი ნაბიჯით იყო დაშორებული. ვფიქრობდი, რომ სიცოცხლის ბოლო წუთებში, საყვარელი ადამიანების გარემოცვაში მომკვდარიყო. იქნებ ეს ყველაფერი ჩემი გულუბრყვილობის გამო მოხდა. 2000 წლის წინ უნდა მომეკლა.

— და, ვფიქრობ, კენონს არ შეეძლო უმოქმედოდ დგომა და ამის ყურება?

ელეონორამ თავი დაუქნია.

- ის კატეგორიული წინააღმდეგი იყო მთავარსარდლის ჯერგას მაგიად გადაქცევისა. მიუხედავად იმისა, რომ კანონს ცოტა მომხრე ჰყავდა, მაინც ჰყავდა ისინი. ჯერგას ალბათ ეგონა, რომ ეს შეიძლებოდა პრობლემად გადაქცეულიყო.

- და ამიტომ მოკალი?

— ...ჰმ... ბევრ ადამიანს სურდა, რომ მათ შვილებსა და შვილიშვილებს ამ გრძნობების ცოდნის გარეშე ეცხოვრათ. ნელ-ნელა, კანონის მხარდამჭერთა რიცხვი, განსაკუთრებით ამ ხალხში, გაიზარდა. მაგრამ საბოლოოდ, ისინი მთავარსარდლის მხარდამჭერები აღმოჩნდნენ. ამ შესაძლებლობის გამოყენებით, მან კანონი მოკლა და ისე გააკეთა, რომ მისი გაცოცხლება შეუძლებელი იყო. დიახ, მას შვიდი საფუძველი ჰქონდა, მაგრამ თუ გაცოცხლების გზა არ არსებობს, ვერ აღდგები.

— მოკვალი ვინმე, ვისი მოკვლაც არ შემეძლო? არა მგონია, იგივე ადამიანებს მისი მოკვლა შეეძლოთ, რამდენი შესაძლებლობაც არ უნდა ჰქონოდათ.

- შესაძლოა მართალი ხარ... რაც მე გავიგე, მას აღდგომის გზა ჰქონდა. მაგრამ ეს არ გააკეთა. დარწმუნებული ვარ, უბრალოდ ხალხით დაიღალა.

ეს სრულიად შესაძლებელია. ადამიანი, რომელიც აგრძელებდა ბრძოლას და თავს სწირავდა ხალხისთვის, ხალხმა უღალატა და მოკლა. ნუთუ ის, ადამიანი, რომელიც არაერთხელ დაუპირისპირდა დემონთა მბრძანებელს, მოკავშირეებმა ზურგში დანა

ჩაართყეს და დაკარგა ყოველგვარი სურვილი, რომ აჯანყებულიყო, რაც არ უნდა მომხდარიყო?

— გმირის კანონი, დიდი ადამიანი, რომელმაც კაცობრიობის გადარჩენა სცადა, აღარ არსებობდა. და მას შემდეგ, ისტორიაში მისი გამოჩენის შესახებ პირდაპირი ხსენება აღარ არსებობს. ის არ ცდილობდა გმირთა აკადემიასა და „კითხვის“ შელოცვაში ჩარევას. შესაძლოა, ის ჩუმად გაქრა ისე, რომ ხელახლა არ დაბადებულა. და მაშინაც კი, თუ ხელახლა დაიბადებოდა, მას აღარასდროს უნდა სურდეს გმირად ბრძოლა.

ამიტომ თქვი, რომ კანონი, რომელიც ვიცოდით, აღარ არსებობს?

- და როდის დაიბადე?

ერთი წამით ელეონორა განაწყენებული ჩანდა.

— ...მთავარმთავარ მეთაურ ჯერგას საფუძველი ორი შელოცვა გახდა. პირველი იყო „ჰკითხე“. მეორე კი მე ვიყავი — შელოცვა „ელეონორა“¹.

თუ ის მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ მაშინვე ჯადოქარი გახდა, მას უნდა სცოდნოდა, რომ დემონთა მბრძანებელი ტირანი ანოს ვოლდიგოდი იყო.

— დიდი დრო დასჭირდა მაგიად გარდაქმნას?

— მე ქორწინება ვარ. მთელი სიძულვილი და ბოროტება შელოცვამ „ითხოვა“ გამიქრო და დემონების მიმართ სიძულვილი აღარ დამრჩენია. სინამდვილეში, მთავარსარდალი ჯერგას პერსონაჟი უნდა მიმეღო და გმირთა აკადემიაში სწავლება გამეგრძელებინა. ამიტომ, ჩემი მოგონებები არაერთხელ წაიშალა და მრავალჯერ ხელახლა შემქმნეს.

აღმოჩნდა, რომ ჯერგის ყველა გეგმა მისი სურვილის მიხედვით არ განხორციელებულა.

— 300 წლის შემდეგ, იმ ეპოქის გმირებმა საბოლოოდ გადაწყვიტეს, რომ ჩემი სწორად ხელახლა შექმნა შეუძლებელი იყო და ამიტომ გადაწყდა, რომ მხოლოდ შელოცვის სახით გამომეყენებინათ.

ელეონორამ ირგვლივ მიმოიხედა და დააკვირდა წმინდა წყლის უთვალავ სფეროს, რომლებიც ირგვლივ მოტივტივედ მოძრაობდნენ, მათში კი ზესიუსს.

- „ელეონორა“. მე ვარ შელოცვა ბაზების კლონების შესაქმნელად.

- ანუ აქ მყოფი ყველა ზესია და დიეგო საფუძვლების მაგიით კოპირებით დაიბადა?

ისინი არ აღდგებოდნენ, თუნდაც ბაზა განადგურებულიყო და ისინი ნამდვილად განადგურდნენ. ისინი უბრალოდ განსხვავებული ადამიანები იყვნენ, ერთმანეთისგან განურჩევლები. მკაცრად რომ ვთქვათ, ისინი ზუსტად იდენტურები ნამდვილად არ

იყვნენ. მათ ალბათ ჰქონდათ მცირე განსხვავებები, რომელთა დანახვაც ჩემს ჯადოსნურ თვალებსაც კი არ შეეძლოთ.

— იმ დროის გმირებს შორის შეირჩა და გაუმჯობესდა ყველაზე შესაფერისი ბაზები. ზესია არის ბაზის კლონი, რომელიც აქცენტს აკეთებს საბრძოლო შესაძლებლობებზე, მაგრამ მეორეს მხრივ, მან დაკარგა ემოციები და მეტყველება. დიეგო არის ბაზის კლონი, რომელიც სპეციალიზირებულია განათლებაში. მას აქვს კარგი თავსებადობა „კითხვის“ შელოცვასთან და ყველაზე მეტად აღიქვამს ჯერგას ხმას.

ზესია იდეალურია ჯარისკაცად, დიეგო კი მასწავლებლად, რომელიც ამ ეპოქის გმირებში სიმულვილს ნერგავს.

— და მთელი ამ ხნის განმავლობაში ვუყურებდი ზესიების უსაქმურ ცხოვრებას. მე ჯადოქარი ვარ და ამიტომ ხელახლა ვიბადები, როგორც კი ეს ადამიანის სხეული კვდება. შემდეგ კი მათ „ელეონორას“ სახელით ვაგრძელებ დაბადებას. ცარიელი სიცოცხლეების დაბადება მხოლოდ იმისთვის, რომ ისინი დაილუპონ; მხოლოდ სიმულვილის გულისთვის.

ელეონორა პირდაპირ თვალებში მიყურებდა, სახეზე ღიმილით, რომელიც მის მწუხარებას მალავდა.

„სანამ ამქვეყნად შელოცვა „ელეონორა“ იარსებებს, ვერც ზესია, ვერც დიეგო და ვერც გმირთა აკადემია ვერ გაიგებენ ბედნიერებას. ამიტომ, გევედრები: მომკალი, „ელეონორა“ - თქვა მან და სიტყვებში ნამდვილი გრძნობები ჩადო. „...ელეონორას“ წყარო მთავარსარდალ ჯერგას საფუძველია. შენ შეგიძლია ანოსის საფუძველები დაანგრეო და ამ მაგიისგან თავის დაღწევაც აუცილებლად შეძლებ.“

— ... პრინციპში, შემიძლია. მხოლოდ ერთი რამ მაწუხებს.

„მერე რა?“ მკითხა მან და უდარდელად გამიღიმა, თუნდაც ასეთ მომენტში.

— არ მეჩვენება, რომ შენი სურვილი შენს ბედნიერებას ითვალისწინებს.

ელეონორამ დაბნეულმა პირი გააღო. შემდეგ ოდნავ გაიღიმა.

— ...ხედავ, ანოს, — სევდიანად თქვა ელეონორამ და ქვემოთ დაიხედა, — მე მათ ვერ დავიცავდი. ვერცერთ ბავშვს ვერ დავიცავდი, რომლებიც გავაჩინე. ვერცერთ მათგანს ვერ დავიცავდი...

ცრემლები წამოუვიდა თვალებში.

— ...მე უბრალოდ ვაგრძელებდი მკვლელობას... ისევ და ისევ... 100 წლის შემდეგ, 200 წლის შემდეგ, შემდეგ ისევ და ისევ და ასე განუწყვეტლივ...

გამჭვირვალე ცრემლები ღაპაღუპით ჩამოსდიოდა ლოყებზე. წმინდა წყალთან შერევისას, ეს ცრემლებიც კი სადღაც გაქრა.

— ...მე ვარ შელოცვა, რომელიც მხოლოდ სიძულვილს წარმოშობს და მწუხარებას ზრდის... აღარ მინდა ამ ბავშვების გაჩენა, რომლებიც მხოლოდ უბედურებას აცნობიერებენ... და...

ეს სიტყვები გულდამწყვეტი ხმით წარმოთქვა. თითქოს საკუთარ თავს საყვედურობდა.

— ...მე არ უნდა ვიყო ბედნიერი, რადგან მხოლოდ უბედურებას ვბადებ...

- ჰმ, გასაგებია. ახლა ყველაფერი მესმის.

გაკვირვებული გამომეტყველებით შემომხედა. ხელები გავშალე და ზესიაზე ვანიშნე წმინდა წყლის უთვალავ სფეროებში.

- სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, აქ ყველა ერთდროულად უნდა გავახარო?

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „სადირკვლის საშვილოსნო“.

§ 32. ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი

ელეონორა გაიღიმა, ცრემლები ლოყებზე ჩამოსდიოდა, თითქოს ჩემი სურვილის საპასუხოდ.

„გმადლობთ. მაგრამ დარწმუნებული ხართ ამაში? მე დემონებთან საბრძოლველი შელოცვა ვარ. თუ გამომიყენებენ, ჩემ წინააღმდეგ ბრძოლა შეუძლებელი იქნება. ბაზისური კლონების წარმოება გაგრძელდება და ზესიების მიერ დაზადებული დილჰეიდს თავს დაესხმებიან.“

10 000 ზესიას არმიას, რომელსაც „კითხვის“ უნარი აქვს, უბრალოდ წარმოუდგენელი საბრძოლო ძალა აქვს. გარდა ამისა, „ჰაველის“ გამოყენებისას თითოეული მათგანი ადამიანურ ბომბად გადაიქცევა. დილჰეიდისთვის ისინი მხოლოდ საფრთხეს წარმოადგენენ.

„თქვენ, დემონებს, არ გჭირდებათ ადამიანური პრობლემების მოგვარება. მომშორდით და დაიცავით დილჰეიდი.“

- არა. ეს არის ბრძოლა, რომელიც 2000 წლის წინ არ დამისრულებია. არ შემძლია დავუშვა, რომ ამ მშვიდობიან ეპოქაში მცხოვრები ადამიანები ამ სულებელურ ბრძოლაში ჩაითრიონ.

ეს არ მოხდებოდა, ჯერგას რომ მოვკლა.

- ეს მხოლოდ შენ არ გეხება, ზესიასაც.

ასუკას სიძულვილი დიეგოსაც კი შთანთქავს.

- საქმე მხოლოდ წარსულთან ანგარიშსწორებაშია. განადგურებული ზესიები ვერ აღდგებიან, მაგრამ აქ მყოფ ზესიებთან ერთად შეგიძლია იცხოვრო იმდენ ხანს, რამდენიც გინდა მშვიდობიან ეპოქაში.

- თუ ყველაფრის დალაგება გინდა, მაშინ ამ ეპოქაში არც მე უნდა ვიარსებოთ და არც ზესია.

- ამის გამოსწორება აღარ შეიძლება.

დაზადებული სიცოცხლე ვერ წაიშლება. ელეონორაც და ზესია უკვე აქ და ახლა ცხოვრობენ.

- 2000 წელი იტანჯე.

ელეონორა შეერთა. მისი ცხოვრება, ალბათ, დაუსრულებელი ტანჯვისა და ტანჯვის სერია იყო. და იმედოვნებდა, რომ ეს საბოლოოდ დასრულდებოდა. ეს მწუხარება საკმარისი იყო მისთვის.

- ეს ჩემი შეცდომაა. ასე რომ, ამ დღიდან მომდევნო 2000 წლის განმავლობაში ბედნიერი იქნები.

ელეონორას სახიდან ღიმილი გაქრა. მის მიერ შექმნილი დემონსტრაციული სიმტკიცის ნილაბი თანდათან იცლებოდა.

- ამიტომ არ ვამბობ, რომ ყველაფერს არ წაშლის, მაგრამ ყოველ შემთხვევაში, ჩემი დანაშაულის გამოსყიდვას შევძლებ.

— ...მაგრამ მე ადამიანი ვარ. არა, ადამიანიც კი არა. და მაგია...

- მერე რა?

თვალები ცრემლებით აევსო და ლოყებზე ჩამოსდიოდა. ჩემმა ჯადოსნურმა თვალებმა ნათლად დაინახეს, როგორ იხსნებოდა ეს ცრემლები წმინდა წყლის სფეროების სითხეში.

— ...სანამ შელოცვა „ითხოვე“ იარსებებს, ადამიანები დემონების სიძულვილს გააგრძელებენ... ჩვენ განწირულები ვართ ვიბრძოლოთ მანამ, სანამ ერთ-ერთი ჩვენგანი არ განადგურდება...

- მაშინ მომეცი საშუალება, ასკი გავანადგურო.

სევდიანი გამომეტყველებით სახეზე ელეონორამ თავი გააქნია. შემდეგ ჩუმად ჩაილაპარაკა:

— ...კარგი, შენ ამაზე იმდენად ოპტიმისტურად საუბრობ... რომ მეც ოცნება დავიწყე...

- და მე შენს ოცნებებს აგისრულებ. 2000 წელი იტანჯებოდი. არ შეიძლება, რომ რომელიმე ოცნება მაინც არ ახდეს.

ადამიანები აგრძელებენ ტანჯვას და კვდებიან უიმედოდ. თუ ეს არის სამყაროს პრინციპი, მაშინ მე მას გავანადგურებ.

- შენ მთელი ეს დრო დღემდე გაუძელი. კმარა ტანჯვა. რადგან ახლა მე შენს წინაშე ვდგავარ.

— ...მაგრამ...

უეცრად ელეონორა შეყოყმანდა, ან იქნებ უბრალოდ ბევრის თქმა არ სურდა. მან ყველაზე უკეთ იცოდა, რომ გულუბრყვილო ოცნებები შეიძლებოდა სასოწარკვეთილებაში გადაზრდილიყო.

მაგრამ იმ მომენტში საიდანღაც ხმა გაისმა.

სუსტი, ძლივს გასაგონი ხმა, რომელიც ასევე სუსტი გრძნობებით იყო სავსე.

— ...ტ...ა...ს...

ეს თქვა დაახლოებით ათი წლის ზესიამ ელეონორას გვერდით მდებარე წმინდა წყლის სფეროდან.

— ...ზესია?..

ელეონორა გაკვირვებული ჩანდა. ზესია ლაპარაკობდა. ზესია, რომელსაც საბრძოლო უნარებზე უნდა გაემახვილებინა ყურადღება და ენა დაეხია.

-...გადაარჩინე...დედა...

ეს სიტყვები ელეონორისთვის უკანასკნელი წვეთი გახდა და მან ვედარ გაუძლო და ცრემლები წამოუვიდა. ცრემლები ნაკადულივით მოედინებოდა თვალებიდან.

— ...მაპატიე ანოს... შეიძლება ამის თქმით მშიშარა ვიყო, მაგრამ გთხოვ... — ელეონორამ ვედრება დამიწყო, სიტყვასიტყვით ისევე, როგორც ამას წინათ აკეთებდა.

მაგრამ ამჯერად, მის სიტყვებში ჩადებული ვედრება გაცილებით ძლიერი იყო.

— ...გვიხსენით. ზესი აქ არის... და მე... უკვე საკმარისია ჩხუბი.

- დამიჯერე. არ ვამბობ, რომ ახლავე გავაკეთებ, მაგრამ აუცილებლად გიშველის.

ელეონორას თვალებიდან ცრემლები წამოუვიდა.

— ... დამპირდი...

- ჩემს სახელს ვფიცავარ.

მათი გადარჩენის ერთადერთი გზა ადამიანების მიერ დემონების 2000 წლიანი სიძულვილის შეჩერებაა. ამისათვის ჩვენ უნდა გავანადგუროთ ჯერგას საფუძველი, რომელიც „კითხვის“ შელოცვად იქცა და ეს მაგია პირვანდელ მდგომარეობაში აღვადგინოთ.

მაგრამ ელეონორისგან განსხვავებით, „კითხვა“ ჰუმანოიდური შელოცვა არ არის. ჯერგას ფონდს არ აქვს განსაზღვრული ფორმა და უკვე გახდა სამყაროს კანონი, წესრიგი

და კონცეფცია. ამის გამოსწორება წარმოუდგენლად რთული იქნება. ბოლოს და ბოლოს, ჩვენ ვსაუბრობთ კანონის შეცვლაზე კატეგორიიდან - „თუ რამეს ჩამოაგდებ, ის ჩამოვარდება“. ეს კანონის დამრღვევის ეფექტის მსგავსია, ის სამუდამოდ გაგრძელდება.

რამდენიმე ჯარისკაცი ტაძრიდან გაფრინდა.

ერთხელ შევხედე მათ და შემდეგ ტაძარში შევედი. ტაძრის სიღრმეში კარები ფართოდ იყო გაღებული. ღვთაებრივი შუქი ფარავდა ყველაფერს ირგვლივ და ოთახი თოვლივით თეთრი ნათებით იყო სავსე. რამდენიმე ჯარისკაცი დამარცხდა.

ტაძარში უფრო ღრმად შევედი. იქ დავინახე კვარცხლბეკი, რომელშიც წმინდა ხმალი იყო ჩარგული. ეს იყო ღმერთებისა და ევანსმანის ხალხის სულების ხმალი, რომელიც ღვთაებრივ ბრწყინვალეობას და აბსურდულად დიდ მაგიურ ძალას ასხივებდა.

მის გვერდით ოთხი დემონი იდგა. პირველს ორი რქა ჰქონდა. მეორეს უზარმაზარი ღამურის ფრთები. მესამეს კი სამი ჯადოსნური თვალი.

და ბოლოს, ცენტრში ნილბიანი კაცი იდგა. მან ხელი ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილის ტარს გაუწოდა.

„მე-ეს უსარგებლოა! გგონია, დემონს შეუძლია რამე დაუშავოს გმირი კანონის წმინდა ხმალს?!“ თქვა ერთ-ერთმა ჯარისკაცმა დემონების გარშემო ოთახში.

მაგრამ ნილბიანმა ბიჭმა ევანსმანა დაიჭირა, მისი სიტყვები არ გაითვალისწინა. შემდეგ კი დიდი სირთულის გარეშე გაიყვანა.

— ...რა...?!

ჯარისკაცები იმდენად შოკირებულები იყვნენ, რომ მაშინვე დაკარგეს მეტყველების უნარი.

— ...მან... ამოიღო... წმინდა... ხმალი?...

— ...შეუძლებელია... ეს... არ... შეიძლება იყოს!

— წმინდა ხმალი, რომლის ამოღებაც 2000 წლის განმავლობაში ვერავინ შეძლო, დემონის მფლობელად აღიარეს?!... როგორ არის ეს საერთოდ შესაძლებელი?!

ნილბიანმა კაცმა შეშინებული ჯარისკაცები უგულებელყო და ამ ადგილას ყველაზე საშიშ მტერს გახედა.

ჩემზე.

- ჰმ, დიდი ძალა გაქვს, რადგან ხმალი ამოიღე. ჩვეულებრივი დემონი რომ ყოფილიყავი, ერთი შეხებით აორთქლდებოდი.

თუ კარგად დავაკვირდებოდი, მისი ნილაბი განსხვავდებოდა დემონური ხმლების ტურნირის ნილაბისგან. მაგრამ მაინც ვერ ვგრძნობდი მის მაგიურ ძალას.

- შენ თან მოიყვანე უძველესი დემონი იმპერატორები. აღარ გაქვს საბაზი. გაიცანით საკუთარი თავი.

— მე ავოს დილჰევია ვარ. დემონი მბრძანებელი ტირანი, რომელიც ყველაფერს ანადგურებს.

ნილზიანმა კაცმა ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი თავზე მაღლა ასწია. ევანსმანი მაშინვე კაშკაშა ბრწყინავდა.

- რის მიღწევას ცდილობ ყალბი სახელით, ჰა, გამოგონილ დემონების მბრძანებლო?

ჩემს წინ ექვსი ჯადოსნური წრე განვათავსე და მათგან გიო გრაზესი გავუშვი.

- სულელო.

ავოს დილჰევია ევანსმანს ქვემოთ ასწია და ღვთაებრივი ელვარება, რომელიც უამრავ დანის დარტყმად გადაიქცა, მთელ ტერიტორიაზე მიმოიფანტა. ექვსი „გიო გრაზესი“, რომელიც მე ვისროლე, ადვილად მოიშორეს და ხმლის დარტყმების შუქი უფრო შორს, ჩემსკენ გაფრინდა.

„განადგურების ჯადოსნური თვლების“ ანტიმაგია მათ ძალას ამცირებდა და სადღაც ჩემს უკან გაფრინდა. მოწყვეტილი სვეტები ჩუმად ჩამოინგრა და ტაძარი ნგრევას იწყებდა.

ჰმ, მან არა მხოლოდ ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი ამოიღო, არამედ ოსტატურადაც გამოიყენა იგი? ნუთუ აიძულა წმინდა ხმალი, რომ ის აერჩია თავის მფლობელად? თუ...

- მომისმინეთ, ხალხო. 2000 წლის წინ მე ვიყავი გამარჯვებული.

ევანსმანამ ავოს დილჰევია და სამი იმპერატორი სინათლით დაფარა.

- დაილუპეთ, სულელო ადამიანებო. დაილუპეთ, სულელო დემონებო, რომლებიც ვერ მცნობენ. მე ამ სამყაროს ხელახლა შევექმნი და ახალს შევექმნი - დემონების ნამდვილ სამყაროს, რომელიც გაუგებარ სიბნელესა და ქაოსშია გახვეული.

როდესაც შუქი აინთო და შემდეგ სწრაფად გაქრა, ავოს დილჰევია უკვე წასული იყო.

§ 33. ომის გამოცხადება

ავოს დილჰევიას და სამი დემონი იმპერატორის წასვლის შემდეგ, გაირადიტმა ჯარისკაცებმა სასოწარკვეთილად დაიწყეს დაჭრილების გადარჩენა და მომხდარის შესახებ ინფორმაციის მიწოდება.

გადავწყვიტე, ეს ადგილი დამეტოვებინა და სასტუმროში გამეგო, როგორ მიდიოდა საქმეები. გზად, ცოტა ხნით გავხედე გაირადიტს. ქალაქში არასასიამოვნო ატმოსფერო იყო, სულაც არ ჰგავდა ჩვეულებრივ დროს. ბევრი ჯარისკაცი დარბოდა ირგვლივ.

როდესაც სასტუმროში მივედი, დავინახე, რომ მის გარშემო არსებული ტერიტორია არასტაბილური იყო. დაახლოებით 300 გაირადიტი ჯარისკაცი მზადყოფნაში იყო და გმირთა აკადემიის მესამე სასტუმროს ალყაში აქცევდა. ალყაში მოქცეული იყო ჯადოსნური ბარიერი, რომელიც ან წინასწარ იყო დამონტაჟებული სასტუმროზე, ან შექმნილი იყო წმინდა წყლით. მაშინაც კი, თუ ავოს დილჰევია აქ იმყოფებოდა, ისინი ძალიან სწრაფად მივიდნენ. როგორც ჩანს, წინასწარ მოემზადნენ ამისთვის. ისინი მაინც გეგმავდნენ ამის გაკეთებას მომავალში, მაშინაც კი, თუ წმინდა ხმალი არ მოიპარეს.

- რამდენჯერ გკითხე ეს? კითხვაზე მიპასუხე! რას გულისხმობ ამით?!

მენო მიუახლოვდა ჯარისკაცს, რომელიც მეთაურს ჰგავდა. ისინი ბარიერით იყვნენ გამოყოფილი.

- მშვიდად იჯექი და გარანტიას გაძლე, რომ არავინ შეგეხება.

- ხუმრობ?! გაგიჟდი, რომ გაცვლითი პროგრამით ჩამოსულ სტუდენტებს აპატიმრებ? საქმე მხოლოდ იმაში არ არის, რომ დელზოგეიდიდან არიან, არა?

ჯარისკაცმა პასუხი არ გასცა, უბრალოდ დაკვირვებული მზერით შეხედა მენოს. ისინი გაირადიტი ჯარისკაცები იყვნენ და მხოლოდ ბრძანებებს ასრულებდნენ დეტალების გარეშე.

- ვინ მოგვით ბრძანება?

- ამ კითხვაზე პასუხის გაცემა არ შემიძლია.

ჯარისკაცმა აქედან გაქცევა სცადა.

- გაჩერდი!

მენომ ხელი გაიწოდა, მაგრამ ჯადოსნურმა ბარიერმა დაბლოკა. ბარიერმა ტკაცუნის ხმით დაწვა მისი თითები.

„თუ სასტუმროში არმყოფი სტუდენტები დაბრუნდებიან, მე მათ შიგნით შესვლის უფლებას მივცემ. ეს ჩემი მოვალეობაა“, - თქვა ჯარისკაცმა ძალიან სერიოზული ტონით.

და ის საკმაოდ პრიმიტიულია.

- შეგიძლია გამიშვა?

როგორც კი ჯარისკაცებს დავუძახე, მათი გამომეტყველება მაშინვე შეიცვალა. შემდეგ კი მაშინვე გამოიყენეს „ლიქსი“.

„ვ-ჩვენ დემონთა მბრძანებლის აკადემიის ერთ-ერთი სტუდენტი აღმოვაჩინეთ! ეს არის სამიზნე ჯგუფიდან განსაკუთრებული ადამიანი, ა-ანოს ვოლდიგოდი! ვიმეორებ, ანოს ვოლდიგოდი მესამე სასტუმროს წინ გამოჩნდა!“

ჩემდამი სიფრთხილით, ყველა ჯარისკაცი ბარიერში გაიხიზნა. ჰმ, როგორც ჩანს, ტაძარში მყოფმა ჯარისკაცებმა ჩემი სახე არ იცნეს, მაგრამ ეს სხვა შემთხვევა იყო.

- ნუ გეშინიათ ასე, მარიონეტებო, თქვენთან ჩხუბს არ ვაპირებ.

- ფხიზლად იყავით! ბარიერში მყოფები, მოემზადეთ! კი, რა თქმა უნდა, შემოდით შიგნით...

ბარიერში შევედი. წმინდა მაგია ცდილობდა ჩემს დაწვას, მაგრამ ანტიმაგიამ შემიშალა ხელი და მშვიდად შევედი შიგნით.

- როგორ... როგორ... გავიგო ეს?!

„ჰ-მან ბარიერი გაარღვია!“ - შეშინებულმა იყვირეს ჯარისკაცებმა.

- კი-კი, ის კიდევ უფრო ურჩხულია, ვიდრე ანგარიშებში წერია! მან ვერც კი შეამჩნია წმინდა წყლისგან შექმნილი ეს ჯადოსნური ბარიერი!.. და იქნებ შემთხვევით იქაურმა ხელისუფლებამ ახსენა, როგორ უნდა შეგვეკავებინა იგი?!..

- ნუ წუწუნებ! არ აქვს მნიშვნელობა, შეგვიძლია თუ არა, უბრალოდ სრულად უნდა შევასრულოთ ჩვენი მოვალეობა!

ახლომდებარე ჯარისკაცების სასაცილო საუბრებს ყურადღება არ მივაქციე და პირდაპირ მენოსკენ წავედი. თითქოს ტალღებს ვჭრიდი, გზაში მდგომი ჯარისკაცები მაშინვე გაიყარნენ.

— ...ანოს... იგი რა ხდება? — მკითხა მენომ.

და როგორც ჩანს, ეს შორს იყო ერთადერთი კითხვადან, რომელიც მას აწუხებდა.

- ეს იმაზეა დამოკიდებული, დამიჯერებ თუ არა.

ამ დროს სასტუმროდან რივესტი გამოვიდა.

- ქალბატონო მენო, გთხოვთ, შემოვრძანდეთ. გმირთა აკადემიის დირექტორი, დიეგო, ჯადოსნურ გადაცემას გადასცემს!..

მე და მენომ ერთმანეთს გავხედეთ. თავი დავუქნიე და მასთან ერთად სასტუმროში შევედი. დიდ დარბაზში, რომელიც უამრავი ადამიანისთვის იყო განკუთვნილი, ჯადოსნური გადაცემებისთვის დიდი ვიდეოკრისტალი იდგა. მასში დიეგო იყო გამოსახული. როგორც ჩანს, ის არკლანისკას სატახტო ოთახში მდებარეობდა.

— აზესიონის ხალხო. მე ვარ არკლანისკას გმირთა აკადემიის დირექტორი, დიეგო კანონი იჯეისიკა. დღეს ყველა ჯადოსნური გადაცემა შევწყვიტე, რათა მოგმართოთ. უბრალოდ, ყველასთვის უნდა გაცნობოთ, — წამით შეჩერდა და შთამბეჭდავი ტონით ილაპარაკა, — უფსკრულის სიბნელე დაბრუნდა.

მისი მზერა ძალიან სერიოზული იყო. თითქოს მეომრებს გარდაუვალ სიკვდილამდე მიჰყავდა.

— ლეგენდარული წმინდა ხმალი, რომელსაც ფარულად სცემდნენ თაყვანს გმირთა აკადემიაში; ევანსმანის ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი მოიპარეს დილჰეიდის დემონთა ქვეყნის წარმომადგენლებმა — სამმა უძველესმა დემონმა იმპერატორმა: მედონ გარსმა, ზორო ანგარტმა, ელდორ ზაიამ და უკუნმა სიბნელემ, რომელიც ამ მიწაზე 2000 წლის შემდეგ აღდგა — ტირანმა დემონმა მზრძანებელმა!

დიდ დარბაზში ხმაურია. ტრანსლაციასთან დაკავშირებით უკმაყოფილოები ძირითადად იმპერიული ოჯახის წევრები იყვნენ.

— 2000 წლის წინ, ჩვენი წინაპარი, ლეგენდარული გმირი კანონი, ებრძოდა სასტიკ და სასტიკ დემონებს და ამარცხებდა მათ. დიდი ხნის განმავლობაში, კედლის მეორე მხარეს გამოკეტილი დემონები არ გვესხმოდნენ თავს, მაშინაც კი, როდესაც კედელი გაქრა. მე მჯეროდა, რომ ისინი საკუთარ შეცდომებზე ფიქრობდნენ. მე მჯეროდა, რომ თუ ასე იყო, მაშინ უნდა ვეცადოთ დემონების პატიებას და წარსული წყენების დავიწყებას. და მე გავუწოდე ხელი მათ ხსნის მინიჭებისთვის გაცვლითი პროგრამის ჩატარების საბაბით. ამ გზავნილით მინდოდა მეთქვა მათთვის, რომ მომავალ ეპოქაში ჩვენ უნდა დავეხმაროთ ერთმანეთს და ვეცადოთ თანაარსებობას.

დიეგო განაწყენებული ჩანდა. მან მუშტი მაგრად შეკრა და მთელი ძალით ქვემოთ ჩამოსწია.

- და მათ ჩემი იმედები ყველაზე საზიზღარი გზით უღალატეს!! მათ ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი მოიპარეს - ჩვენი მფარველი ღმერთი, რომელიც დღემდე ფარულად იცავს ამ მიწებს. არც კი მჭირდება გითხრათ, რას ნიშნავს ეს! დემონურმა

შთამომავლობამ ჩვენს აზესიონზე თავდასხმა დაგეგმა!! და თორემ რატომ მოიპარავდნენ ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალს!!

დიეგომ ძალიან ხმამაღლა იყვირა, თითქოს სურდა ეჩვენებინა, რომ სამართალი მის მხარეს იყო.

- მაგრამ არ ინერვიულოთ! მეფე გაირადიტის ნებართვით, ვაცხადებ გაირადიტის არმიის ხელახლა შექმნას, რათა დავამშვიდოთ დემონთა მბრძანებელი, რომელმაც ოდესღაც ის გაანადგურა!! დღეს კი, არსებული სიტუაციის გათვალისწინებით, ჩვენ ვუცხადებთ ომს ამ საზიზღარ არსებებს, რათა სამართლიანობის ჩაქუჩი დავატეხოთ დილჰეიდს, რომელმაც ჩვენი წინაპრების სიამაყე - ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი - წაართვა!!!

- ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო!!! - ხმამაღლა იყვირეს ტახტის ოთახში მყოფმა ჯარისკაცებმა, თითქოს სულის სიმტკიცეს აჩვენებდნენ.

— როგორც ყველამ იცით, აზესიონში არსებობს ლეგენდა, რომელიც უძველესი დროიდან ზეპირად გადაეცემა: „მაღე, სრული სიბნელე კვლავ შთანთქავს აზესიონს, მაგრამ არაფრის შიში არ არის. იმედით ილოცეთ. ჩვენი ლეგენდარული გმირისთვის. შემდეგ ის კვლავ მოვა და იმედის სხივით გაფანტავს სრული სიბნელეს.“ დიეგო ჩუმად შებრუნდა და განაგრძო. — მე მქვია დიეგო კანონ იჯეისიკა. მე ვარ ლეგენდარული გმირის, კანონისა და მისი რეინკარნაციის შთამომავალი! გმირთა აკადემიის კურსდამთავრებულები, რომლებიც აზესიონში სხვადასხვა რეგიონში ცხოვრობენ, უკვე გაირადიტში დაბრუნდნენ. ხვალ კი მზად ვიქნებით სამხედრო კამპანიის დასაწყებად.

რაც არ უნდა თავისუფლად იყენებდნენ მაგიას, მათ მომზადებას წარმოუდგენლად მცირე დრო დასჭირდათ. მხოლოდ იმის თქმა შემიძლია, რომ ისინი ომისთვის წინასწარ ემზადებოდნენ, მაგრამ ადამიანების უმეტესობა ამას ყურადღებას არ მიაქცევს. ვფიქრობ, ხალხი ძალიან დაკავებული იქნება საკუთარ თავზე ფიქრით.

- სამართალი ჩემთან იყოს! გაიმარჯვოს დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გაირადიტთა არმიამ!

- ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო! - იყვირეს ჯარისკაცებმა.

- დაე, ზეცამ დასაჯოს სულელი დემონები! დაე, მათ მოგვიტანონ გამარჯვება ჩვენ, გმირებს!!

- ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო-ო! - კვლავ იყვირეს ჯარისკაცებმა.

ამის დანახვისას, დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტებმა ერთმანეთში ჩურჩული დაიწყეს.

- რას ამბობენ... საერთოდ გაგიჟდნენ? ეს ხალხი მართლა ომს დაიწყებს?..

- კი, იქნებ გაგიჟდნენ?..

ბუნებრივი რეაქცია იყო. თუმცა, ბევრი შეშინებულიც იყო. თუ დილჰეიდსა და აზესიონს შორის ომი მართლაც დაიწყო, დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტები მტრის ქვეყანაში ტყვეებად აღმოჩნდებოდნენ.

იმ მომენტში პრასი მივიღე.

- ეს გაიგე?

ხმა მიშას ეკუთვნოდა.

- კი. გადაცემიდან გაიგე?

-ჰმ . სად ხარ ?

— მესამე სასტუმრო. ჯარისკაცებმა ალყა შემოარტყეს და სტუდენტები დააკავეს. ამიტომ აქ აღარ დაბრუნდეთ. ქალაქში ჯარისკაცები, როგორც ჩანს, დემონთა მბრძანებლის აკადემიის სტუდენტების დაჭერას ცდილობენ. ფრთხილად იყავით.

- ნუ ღელავ .

თუმცა, ადამიანი ჯარისკაცები საკმარისად ძლიერები არ არიან მიშას დასაჭერად.

— დანარჩენებიც შენთან არიან?

- საშა ჩემთანაა. დანარჩენები სადღაც მარტო არიან .

მგონი თქვეს, რომ წვეულებაზე მიდიოდნენ.

- ჩვენ „ედრო I“-ის გავლენის ქვეშ ვართ , ამიტომ „ლიქსები“ არასტაბილურობები არიან. რეისტან და სხვებთან დაკავშირება რთულია .

რეი მაგიაში დიდად კარგი არ არის, მისას კი ზოგადად სუსტი მაგიური ძალა აქვს. ვფიქრობ, რომ ახლა, როცა ორივე „ედროს“ გავლენის ქვეშაა, მათთვის „ლიქსის“ გაგზავნა და მიღება გაუჭირდებათ.

- მისა რეისტან უნდა იყოს, ასე რომ მასზე ნუ ინერვიულებ. პირველ რიგში, იპოვე გულშემატკივართა კავშირი.

და შემდეგ კიდევ ერთი „ლიქსი“ მოვიდა ჩემთან.

- თუ რამე მოხდება, კიდევ დამიკავშირდით.

- კი .

მიშასთან „ლიქსი“ გავთიშე და ახალს ვუპასუხე. იმას, რაც დილჰეიდისგან მომივიდა.

- რა ხდება, მელჰეის?

— პრობლემები გვაქვს .

შელოცვით „ლიქსი“ მან გამომიგზავნა „რიმნეტი“. მე ის ჩემს წინ გამოვაჩინე.

- მე ავოს დილჰეია ვარ.

მასზე გამოსახული იყო იგივე დემონი ნილაბში. მის გვერდით სამი უძველესი დემონის იმპერატორი იჯდა - მედონი გარსა, ზორო ანგარტი და ელდორა ზაია. სამივე დაიჩოქა, რითაც ავოს დილჰეიასადმი ერთგულება გამოხატა.

- რას ნიშნავს ეს?

— ის მთელ დილჰეიდში გადაიცემა. მედონმა, ზორომ და ელდორამ განაცხადეს, რომ რეინკარნირებული დემონი ლორდი ტირანი აღმოაჩინეს .

დილჰეიდის მოსახლეობა აუცილებლად დაიჯერებდა ასეთ სიტყვებს, თუ ისინი უძველესი დემონი იმპერატორების პირიდან მოდიოდა.

„მე დავბრუნდი, ჩემო შთამომავლებო“, - დაიწყო ავოს დილჰეიამ გამამხნეველები ხმით. „2000 წლის წინ, მე თავი გავწირე ომის დასასრულებლად და მსოფლიოს ოთხ ნაწილად დასაყოფად. ეს იყო საუკეთესო გზა მშვიდობის მისაღწევად და ჩემი წყალობის გამოსახატავად ადამიანებისთვის და არა მათი განადგურებისთვის.“

მედონმა გამოიყენა რიმნეტი. მან აქესიონის ბოლოდროინდელი ჯადოსნური გადაცემა აჩვენა. დიეგოს გამოსვლა მთელ დემონთა ქვეყანაში გადაიცემოდა. მისი მიერ დილჰეიდისთვის ომის გამოცხადება.

დასრულების შემდეგ, ნილბიანმა კვლავ ალაპარაკდა.

- ისინი დღემდე ინახავდნენ ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილს, რომლებიც ჩემს გასანადგურებლად იყვნენ შექმნილნი. ადამიანებმა დახვეწეს დემონების მოკვლის უნარები და ომისთვის გულმოდგინედ მოემზადნენ, ამ მშვიდობიან ეპოქაში გმირთა აკადემიის სახელის უკან იმალებოდნენ. თქვენ დაგავიწყდათ, რა არის ბრძოლები. დაგავიწყდათ ადამიანების მიმართ თქვენი წყენა. მაგრამ ადამიანები 2000 წლის განმავლობაში საერთოდ არ შეცვლილა. - მან გულგრილად გამოთქვა ფაქტები, თუმცა ზოგიერთი მათგანი მნიშვნელოვანი იყო. - ვცდებოდი. ადამიანის ბუნება არც ათასი და არც ორი ათასი წლის შემდეგ შეცვლილა. ისინი ეშინიათ, ასხვავებენ და კლავენ მათ, ვინც მათნაირი არ არის. საზიზღარი, სულელი და წარმოუდგენლად ამაზრზენი არსებები.

ავოს დილჰევიამ მარჯვენა ხელი ასწია.

— დროა გამოვასწოროთ 2000 წლის წინ დაშვებული შეცდომა. შემომიერთდით, ამქვეყნიურო ძლიერებო. მანდობეთ თქვენი სიცოცხლე.

ნილბიანი კაცის მარჯვენა ხელში ღვთაებრივი სინათლე შეიკრიბა და მასში ღმერთებისა და ევანსმანის ხალხის სულების ხმალი გამოჩნდა.

„მათი ყველაზე დიდი იარაღი, ევანსმანის ხმალი, რომელიც ჩემს გასანადგურებლად შეიქმნა, ახლა ჩემს ხელშია. ასე რომ, არაფრის უნდა გვეშინოდეს. მთლიანად მე მიძღვენით თავი, ჩემო შთამომავლებო. შემდეგ კი მე დავიცავ თქვენს ყველა სიცოცხლეს და შევასრულებ თქვენს ყველა ფიცს. ჩემთან ერთად გამოდით ბრძოლის ველზე და გაანადგურეთ სისუსტის მქონე ადამიანები!“

მისი სუნი ვიგრძენი. იგივე სისხლიანი სუნი, რომელიც ოდესღაც შევისუნთქე. მოახლოებული ბრძოლის სუნი.

ბოლო მსოფლიო ომი, რომელსაც ნამდვილად გავექეცი 2000 წლის წინ.

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „ფსიქიკური ჩარევა“.

§ 34. გადამწყვეტი ბრძოლის წინა ღამე

ღრმა მიწისქვეშა, წყალქვეშა გამოქვაბულში. სამხედრო ობიექტის ფარულ ოთახში გადავდი. ოთახის ცენტრში ელეონორა იყო, რომელიც წმინდა წყლის სფეროს შიგნით ტივტივებდა.

„ვაუ, კეთილი იყოს შენი დაბრუნება ანოს“, - თბილად მომესალმა ელეონორა სახეზე მომღიმარი სახით.

— აქ პატარა პრობლემა გვაქვს.

- ვიცი. აზესიონმა ომი გამოუცხადა დილჰეიდს, არა?

თავი დავუქნიე.

— დილჰეიდში გამოჩნდა ავოს დილჰევია, თაღლითი, რომელიც ჩემს თავს ასაღებს. როგორც ჩანს, ის დემონთა მბრძანებლის დასამშვიდებლად გაირადიტების არმიაზე კონტრშეტევის დაწყებას გეგმავს.

— ...მესმის.

- ავოს დილჰევია ჯარი შეკრიბა და აზესიონის საზღვრებისკენ მიემართება.

— შესაძლებელია ჯარების ასე სწრაფად შეკრება?

- არა, მაგრამ ავოს დილჰევია მათ წინ წაუძღვება. მიუხედავად იმისა, რომ მშვიდობიანი ეპოქაა, დემონები არ არიან მშიშრები, რომლებიც წინაპარს მარტო გასვლის უფლებას მისცემენ. მთელი ქვეყნის დემონები მისი ხელმძღვანელობით უნდა შეიკრიბონ.

ბუნებრივია, დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადის არმია, რომელიც უძველესი დროიდან ინტენსიურად ემზადებოდა, სწრაფად დაიძვრება. ყველა რეგიონიდან შეკრებილი გმირები შეუერთდებიან არმიას და გააგრძელებენ მოძრაობას დილჰეიდის საზღვრებისკენ.

- ახლა მაინც შემოიძლია გაქცევის საშუალება მოგცე.

ეს კარგი შესაძლებლობაა იმის გათვალისწინებით, რომ გმირთა აკადემია ამჟამად დემონ მბრძანებელ ტირანზეა ორიენტირებული.

— ...ომი დაიწყება?

- მართალია.

- მაშინ ვერ გავუქცევით.

მეც ასე ვფიქრობდი. დიეგომ ომი გამოუცხადა დილჰეიდს, ზესიას, ელეონორის მიერ გენერირებული სამხედრო პოტენციალის გათვალისწინებით. მათ გარეშე, გეირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმიას დილჰეიდის ჯარებთან გამარჯვების შანსი არ აქვს.

— მე უნდა დავიცვა ყველა გაირადიტში და ყველა ჯერგა კანონის მკვიდრი.

ამის თქმის შემდეგ, გოგონამ გაიღიმა.

- ცოტა სულელები არიან. ამიტომ მთელი გულით გთხოვ პატიებას. არ შემძლია მათი სიკვდილის უფლება მივცე.

მიუხედავად იმისა, რომ ის დიდად არ ჰგავს ჯერგას რეინკარნაციას, მას მაინც ჰყავს მისი მხარდამჭერი. შეგიძლიათ ამაში მისი დადანაშაულება?

— გმირობა რთულია.

ის იძულებულია სასაცილო როლი ითამაშოს, მაგრამ მაინც ცდილობს იბრძოლოს იმისთვის, რაც უნდა დაიცვას.

საინტერესოა, გმირი კანონი 2000 წლის წინ იმავე სიტუაციაში იყო თუ არა?

— ...ახლა მე და შენ მტრები ვართ, ანოს.

სევდიანად გაიღიმა. შემდეგ კი მშვიდად თქვა:

„დარწმუნებული ვარ, რომ ყველაფერი, რაც მითხარი და დამპირდი, სიმართლეა. ამიტომ,“ - თქვა მან, - „მე შენ დაგამარცხებ. არ აქვს მნიშვნელობა ვინ გაიმარჯვებს, დილჰეიდი თუ აზესიონი, ნუ შევინარჩუნებთ ერთმანეთის მიმართ წყენას“.

მას ალბათ სურს, რომ ბაზასთან ერთად გავწმინდო. თუ ის წავა, ომი, სავარაუდოდ, დასრულდება. თუ ორივე არმია გამოფიტული იქნება, შესაძლოა, ომის ცეცხლი უფრო მეტად არ გავრცელდეს. თუმცა...

- გეტყვი ამას, ელეონორ: ვერავინ გაიმარჯვებს, არც დილჰეიდი და არც აზესიონი.

— ... ამბობთ, რომ ომში გამარჯვებული არ იქნება?

- არა, მე ვიქნები გამარჯვებული. მე შევაჩერებ ამ სულელურ ომს.

რადგან არსებობდა ჰარმონია, რომელზეც ვოცნებობდი და საბოლოოდ რეალობად ვაქციე 2000 წლის წინ. ყველა იღიმოდა. არც ადამიანებს და არც დემონებს არ აწუხებდათ შიში იმისა, თუ რას მოიტანდა ხვალინდელი დღე. და ეს შეუცვლელი ეპოქა მალე წაიღებდა?

- მაგრამ რაც არ უნდა ძლიერი იყო, ანოს, ასეთი...

- რას ამბობ, ჩემთვის ეს ძალიან მარტივია. ჩვენ მხოლოდ დილჰეიდის არმიის ოდნავ გაქცევა გვჭირდება, ავოს დილჰეივას შეჩერება და დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტთა არმიის გასწორება.

ორივე არმია ბრძოლის დაწყებამდეც კი უძლური იქნება. რის შემდეგაც მშვიდად განვიხილავთ, თუ როგორ მოვიშოროთ ადამიანების სიძულვილი დემონების მიმართ.

- არსებობს ისეთი რამ, რისი დაცვაც აზესიონის მხარეს ყოფნის გარეშე შეუძლებელია. თუ გინდა ბრძოლის ველზე გახვიდე, ბოლომდე არავინ მოკლა, ელეონორ. არც მტრები და არც მოკავშირეები. ყველაფერი გაილე იმისთვის, რომ დაიცვა ის, რაც გინდა. - ვუთხარი ელეონორს, რომლის სახეზეც ჯერ კიდევ გარკვეული სკეპტიციზმი იყო გამოსახული. - და სანაცვლოდ, მე დავიცავ შენს ბედნიერებას.

ელეონორამ პირდაპირ შემომხედა. მე ღიად მივიღე მისი მზერა დამალვის გარეშე.

— ...კარგი. მე შენი მჯერა. სიტყვას გაძლევ.

მეც გავუღიმე და „გატომის“ ჯადოსნური წრე დავხატე.

„ანოს“, - გაისმა მისი ხმა, როდესაც ჩემი მხედველობის არე თოვლივით გათეთრდა, - „ვფიქრობ, მესმის, რატომ სწამდა კანონს დემონთა მბრძანებლის“.

„ვხედავ“, - ვთქვი მე.

ჩემი სხეული ამ ადგილიდან აორთქლდა და დილჰეიდში გადამიყვანეს. დემონთა მბრძანებლის აკადემიის დელზოგეიდის ტერიტორიაზე, ანოსის თაყვანისმცემელთა კავშირის კოშკში.

იქ მე მელოდებოდნენ: მიშა, საშა, რეი, მისა და გულშემატკივართა კავშირის რვა გოგონა. ოთხი უძველესი დემონი იმპერატორი: მელჰეისი, აივისი, ასევე გაიოსი და იდორი.

— ელეონორას ვესაუბრე.

ყველა დამსწრე უკიდურესად სერიოზული სახით დაუქნია თავი. მე უკვე ვუამბე ელეონორასთან დაკავშირებული სიტუაციის შესახებ.

- ეს არის ბრძოლა, რომელიც 2000 წლის წინ არ დამისრულებია.

ავოს დილჰეია. გმირთა აკადემია. მთელი ეს სიტუაცია იმიტომ შეიქმნა, რომ მე ეს არ განვიხილე.

- თქვენ არ გჭირდებათ მასში კონკრეტულად მონაწილეობა.

ჩემი სიტყვების გაგონებაზე, უძველესი დემონი იმპერატორები, მეღვინის მეთაურობით, მუხლებზე დაიჩოქეს.

- ჩემო ბატონო, ბატონო ანოს ვოლდიგოდ, როგორ შეგვიძლია ჩვენ, უძველესმა დემონმა იმპერატორებმა, თვალი დავხუჭოთ იმ თავხედებზე, რომლებმაც თქვენი სახელი მიითვისეს?

ოთხმა იმპერატორმა თავი დამიქნია.

- გთხოვთ, მოგვცეთ ნებისმიერი ბრძანება.

მათ შემდეგ, გულშემატკივრების კავშირის გოგონებმაც დაიწყეს ლაპარაკი:

- შეიძლება არაფერში გამოგვადგეს, მაგრამ ვიბრძოლებთ კიდევ.

— ბოლოს და ბოლოს, ჩვენ ომები გვძულს...

— ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ!

მიშას გავხედე. მან თავი დაუქნია.

— ავოს დილჰევიას გამოჩენამ ნახევარჯიშები მაშინვე კიდევ უფრო სახიფათო მდგომარეობაში ჩააყენა... თუ ის ცრუ დემონების მბრძანებელია, მაშინ ეს ჩემი ბრძოლაც არის.

„გესმის,“ განაგრძო საშამ, „რა არაკომფორტულია ახლა ამის მოსმენა? შენ თვითონ მიბრძანე, შენი ქვეშევრდომი გავმხდარიყავი. გგონია, გვერდით დავრჩები მხოლოდ იმიტომ, რომ დილჰეიდსა და აზესიონს ებრძვი? შენთან ერთად ვიბრძოლებ, მთელი მსოფლიოც კი თუ შენს წინააღმდეგ აღდგება.“

მიშამ თავი დაუქნია, ეთანხმებოდა მას.

- ანოსი მართალია.

- ყოველთვის არა.

- შენ მაჩუქე სიცოცხლე, ასე რომ, მაშინაც კი, თუ ცდები, ჩემი სიცოცხლე შენ გეკუთვნის, ანოს.

„იმიტომ, რომ ჩვენ შენი მეგობრები ვართ“, - თქვა რეიმ გამამხნევებელი, საბოლოო ტონით.

„შესანიშნავი ქვეშევრდომები, მშვენიერი მეგობრები, თქვენ ჩემი საგანძური ხართ“, - ვუთხარი მათ ერთგულებასა და მეგობრობაზე პასუხის გაცემისას.

ისინი არცერთი არმიის ნაწილი არ არიან და ორი ქვეყნის წინააღმდეგ აპირებენ ბრძოლას. მიუხედავად იმისა, რომ მე მათთან ვიქნები, მტერს მითიური ეპოქის დემონი ჰყავს, რომელსაც ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილი უჭირავს. და გონივრულია ვივარაუდოთ, რომ გმირთა აკადემიას ერთი ან ორი კოზირი აქვს მომზადებული. ისინი ვერ შეძლებდნენ ასეთი გადაწყვეტილების მიღებას, რეალური მონდომების გარეშე.

- მელჰეისი, აივისი, გაიოსი და იდორი, შეიპყრეთ მტრის მხარეს მყოფი დემონი იმპერატორები: მედოინი, ზორო და ელდორი.

ჯერ დილჰეიდის არმიას დავუპირისპირდეთ. თუ გმირთა აკადემიის საბრძოლო ძალა ვიცი, მაშინ ავოს დილჰევია ჩემთვის ზნელი ცხენია. ჯერ ის დავამარცხოთ, რადგან არ ვიცი, რისი გაკეთება შეუძლია.

შვიდ უძველეს დემონ იმპერატორს შორის ბრძოლა ოთხიდან სამამდე თანაფარდობით გაიმართება და მელჰეისთან ერთად უპირატესობა ჩვენს მხარესაა.

„საშა და მიშა შეაჩერებენ დასავლეთში შეკრებილი დემონების წინსვლას, სანამ ისინი საზღვრებიდან შორს მთავარ ძალებს შეუერთდებიან. მათი სარდლობის ჯაჭვი გაიფანტება და არამგონია, იქ თავდასხმას ელოდნენ.“

კარგი ხილვადობის მქონე ღია ველზე საშა „განადგურების ჯადოსნური თვალებით“ შეზღუდავს მტრის მაგიის გამოყენებას. შემდეგ, „ირისის“ მიერ შექმნილი დაბრკოლებები, როგორიცაა კედლები და გალიები, მათ გზას გადაუღობავს.

- მისა და გულშემატკივრების კავშირო, თქვენ ზურგში დაელოდებით. მტრის რიგებში არეულობა დათესეთ და „ფუსკას“ გამოყენებით ინფორმაცია შეაგროვეთ ჩვენთვის.

მათი ფრონტის ხაზზე გაგზავნა უაზრო იქნებოდა. დაე, ისინი ზურგის მხარდაჭერის ფუნქციას ასრულებდნენ.

- რა უნდა გავაკეთო?

- აღმოსავლეთით მდებარე ჯარები, რომლებიც რეის საზღვრისკენ მიემართებიან, გაქცევისკენ განდევნეთ. არ მისცეთ მათ მისი გადაკვეთის უფლება.

მას მოუწევს ბრძოლა დილჰეიდების არმიის ავანგარდთან, რომელიც პირველი იქნება, ვინც ავოს დილჰევიას მიჰყვება - საიმპერატორო ოჯახის საკმაოდ ძლიერი წარმომადგენლები. მათთან ამჟამინდელ რეისთანაც კი ადვილი არ იქნება, მაგრამ ვფიქრობ, რომ ის ბრძოლაში კიდევ უფრო გაძლიერდება.

„პირდაპირ მტრის ხაზების უკან მდებარე შტაბ-ბინისკენ გავემართები.“

„გავარკვია, რომ ეიანის ბორცვზე დემონთა მზრძანებლის საკმაოდ დიდი ციხესიმაგრე შენდება. ალბათ, იქ ავოს დილჰეცია მდებარეობს“, - თქვა აივისმა.

- თუ ყველაფერს გავაკეთებ, ის პირადად უნდა გამოცხადდეს.

და თუ არ უნდა, მაშინ შეგიძლია უბრალოდ ციხესიმაგრეში შეხვიდე. აქამდე მას რაც უნდა, იმას ვაკეთებდი და ეს გაამართლა - მან ძალიან თამამი ნაბიჯი გადადგა. აღარ შემიძლია მისი გაშვება.

- გიბრძანებ, არ მოკვდე და არ მოკლა. ჩვენ არ შეგვიძლია დავუშვათ, რომ ასეთ სულელურ ბრძოლაში ერთი სიცოცხლეც კი დაიკარგოს.

არასდროს იცი, რა მოხდება ბრძოლის ველზე. ბრძოლა მხოლოდ ძალის რაოდენობით არ გადაწყდება. მე არაერთხელ მინახავს, როგორ იღუპებოდნენ ძლიერი დემონები ბრძოლის ველზე. მკაცრად რომ ვთქვათ, არასდროს უნდა ვიყოთ ასეთი ლმობიერები ჩვენი მტრების მიმართ.

თუმცა, ჩემი ქვეშევრდომები, ყველა უყოყმანოდ, დაეთანხმნენ ჩემს ახირებას.

- და ვცადოთ ისევ შეხვედრა, როგორც ახლა. ყველანი ერთად.

§ 35. თითოეულის გრძნობები

გათენება მალე მოვა...

და ეს ომის დაწყების სიგნალი იქნება. კიბეებზე ავედი, რომ მენახა, როგორ იყვნენ სხვები. შემდეგ კი ზედა სართულიდან ჩუმი ხმები გავიგე. კიბეებზე ავედი.

— ...დღეს მიდჭეიზში ცოტა გავისეირნე.

„და როგორ არის?“ რეი და მისა ჯადოსნური ხმლის ნახევრის წინ საუბრობდნენ.

როგორც ჩანს, აქ მათ გარდა არავინ იყო.

- იცი, ის ყოველთვის ისეთივეა. ომი რომ დაიწყება, იმასაც კი არ სჯერათ...

„მგონი ასეა“, თქვა რეიმ, როგორც ყოველთვის, ისევ ილიმოდა.

- მგონი, უბრალოდ ჯერ ვერ გააცნობიერეს. ვერ იჯერებენ, რომ ნამდვილი ომი დაიწყო და მგონია, რომ საბოლოოდ მხოლოდ მაშინ მოეგებიან გონს, როცა ომის ცეცხლი გავრცელდება და მათაც შთანთქავს.

მისა უმისამართოდ მიაშტერდა დემონური ხმლის ნახევარს.

- მაგრამ როდესაც ამას მიხვდებიან, ალბათ უკვე გვიან იქნება.

რეიმ მშვიდად შეკრა მუშტი.

— როგორც ჩანს, დილჭეიდის თითქმის ყველა დემონი მბრძანებელი ავოს დილჭევიას მხარესაა.

- ვფიქრობ, მათ უბრალოდ არ შეუძლიათ თავიანთ ციხესიმაგრეებში ჯდომა, როდესაც ტირან-დემონთა მბრძანებელი თავად ხელმძღვანელობს ჯარს. ასე იბრძვიან დემონები.

ქვეყნის მმართველი დემონთა ბატონები თავად მიდიან ბრძოლის ველზე. თუ მათ რამე დაემართებათ, ქვეყანა შეიძლება დაინგრეს, მაგრამ წინააღმდეგ შემთხვევაში ისინი სხვებს ცუდ მაგალითს მისცემენ. ეს დემონთა სამყაროა. ბოლოს და ბოლოს, ვინ გაჰყვებოდა მმართველს, რომელიც თავის ციხესიმაგრეში იჯდებოდა, თუ რამე მოხდებოდა?

ზოგი რამ მშვიდობის დამყარების შემდეგაც კი არ შეცვლილა.

- ყველაფერი კარგად იქნება. არავის მოვკლავ, როგორც ანოსმა გვითხრა.

ამის გაგონებაზე მიშას გაოცებისგან თვალები გაუფართოვდა.

— ... ჰმმ...

- შეიძლება მამაშენი იქ იყოს.

თითქოს შერცხვა, მიშა შებრუნდა.

„მაპატიე“, - თქვა მან, თითქოს დანაშაულის გრძნობამ წაახალისა.

- რისთვის?

- მაგრამ თქვენ მარტო მოგიწევთ ბრძოლა დილჰეიდის არმიის დიდ სამხედრო დანაყოფთან.

რეიმ ხმამაღლა გაიცინა, თითქოს მისი წუხილი გაუქარწყლა.

- მიუხედავად იმისა, რომ ვაპირებ წასვლას და ომის შეჩერებას, საერთოდ არ ვნერვიულობ.

- მართალია?..

„ვფიქრობ, ეს იმიტომ ხდება, რომ 2000 წლის წინ მსოფლიო ომი პირადად გამოვცადე. ასე რომ, ჩემი სხეული და ტონალური მას კარგად იცნობს და ჩემთვის მასში არაფერი უჩვეულო არ არის“, - უპასუხა რეიმ ჩვეული, უაზრო ტონით. „გპირდები, რომ რაც არ უნდა მოხდეს, ისევ შენთან დავბრუნდები“.

რეის თვალებმა მაშინვე შთანთქა მისას მზერა. ისინი ნელ-ნელა ერთმანეთს უფრო ახლოს მიიზიდეს და მიშამ თვალები დახუჭა.

რეიმ მისას კისერზე ხელები შემოხვია. შემდეგ ნიჟარების ყელსაბამი აიღო.

— ...რეი?

- შემიძლია ავიღო?

მისას სახე აწითლდა. ერთი ნიჟარის ყელსაბამი ორ ნაწილად იყო გაყოფილი. ხოლო ორ ნაწილად გაყოფილი ერთი ნიჟარის ყელსაბამის ჩუქება, რომელთაგან ერთს მჩუქებელი ატარებს, ნიშნავს, რომ ეს უკანასკნელი ქორწინებას სთავაზობს მას, ვისაც ჩუქებას აკეთებს. ეს გმირთა აკადემიაში გავიგეთ.

- ის აუცილებლად დაგიცავს, როგორც თილისმა.

მან თავი დაუქნია. რეიმ ყელსაბამის ერთი ნახევარი კისერზე შემოიხვია.

„ერთხელ თქვი,“ დაიწყო რეიმ, თითქოს გაახსენდა, „...ვერ ვითმენ იმ „ერთ დღეს“. ახლა მინდა გადარჩენა. ახლა მინდა დავეხმარო რაც შეიძლება მეტ ადამიანს, ვისაც ტკივილი

აწუხებს. ამ აზროვნების გარეშე, ნამდვილად ვერ შევძლებ ჩემი სიცოცხლის რისკის ქვეშ დაყენებას, როდესაც ეს „ერთი დღე“ დადგება.“

მიშამ თავი დაუქნია, როგორც ჩანს, ცოტა დაბნეული იყო.

- სწორედ მაშინ შემიყვარდი. ისეთი კაშკაშა იყავი.

რეიმ მშვიდად გაიღიმა.

„მეგონა, რომ თუ ყოველდღე ხმაღს ვიქნევდი, ყველაფერს გავუმკლავდებოდი. მაგრამ ყველანაირ უბედურებას ვუშვებ, რომ ჩემზე გამარჯვება მოეტანა. არც კეთილი ვარ და არც ძლიერი.“

მიშამ თავი გააქნია.

- შენ საკუთარ თავს არ იცნობ, რეი. შენ ყველაზე კეთილი და ძლიერი ადამიანი ხარ. ყოველთვის ბუნებრივი ხარ და ყველას თანაბრად ექცევი.

- ასე ფიქრობ?

— ...დიახ. სწორედ ამიტომ მე...

ერთი წამით ქვემოთ აიხედა და ტუჩები მოიკვნია. შემდეგ თავი ასწია და განაგრძო:

- ამიტომაც შემიყვარდი.

რეის გაცემისგან თვალები ოდნავ გაუფართოვდა, მაგრამ შემდეგ გაიღიმა.

- გმადლობთ.

ჰმ, როგორც ჩანს, ბრძოლის ველზე გასასვლელად მტკიცე გადაწყვეტილება მოიკრიბეს. შევბრუნდი და ჩასვლა დავაპირე, როდესაც უეცრად ქვედა სართულებიდან ამომავალ საშას და მიშას შევხვდი.

- როგორც ჩანს, იქ ზემოთ დაკავებულია. თუ იქ წასვლა გჭირდებათ, ჯობია დაიცადოთ.

მიშამ თავი გააქნია.

- ჩვენ გეძებდით.

— რამე მოხდა?

- როგორც ჩანს, ყველაფერი რიგზეა, მაგრამ...

ამის თქმის შემდეგ საშამ მაგრად მოუჭირა ხელი. ოდნავ კანკალებდა.

- რა გჭირს საშა, კანკალებ?

- ნ-სულაც არა. არაფერი მსგავსი...

- რას ამბობ, ეს ცეცხლის ნათლობამდე ბუნებრივია. მეც დამემართა, - ვთქვი კიბეებზე ჩასვლისას.

მიშა და საშა მომეყვნენ.

- სერიოზულად? ხელებიც გიკანკალებდა?

- კი. სამარცხვინო ამბავია, ძალიან მოუთმენელი ვიყავი. იმდენად ადელვებული ვიყავი იმით, რისი ჩვენებაც მტრებს მიწოდდა, რომ კანკალი ვერ შევიკავე. საბოლოოდ, ძალიან სასტიკი ვიყავი და ძალიან ბევრი მტერი მოვკალი. იმაზე მეტი, ვიდრე საჭირო იყო.

საშა გაჩერდა. შევბრუნდი და დავინახე, რომ ცარიელი თვალებით მიყურებდა.

- მისმინე... ვინ მოყვებოდა ასეთ გმირულ ისტორიას ?..

- მმმ?

- ნუ მორცხვობ! ამაოდ გადავწყვიტე დემონების ტირან-მბრძანებელთან კონსულტაცია.

- რა გჭირს, საშა? გეშინია? ჰა-ჰა-ჰა.

- ჯანდაბა, რა არის ასეთი სასაცილო? ომში მივდივართ! ჯანდაბა, ომი!

- როგორ არ იცინი? ჰე-ჰე-ჰე, ეშინია. ზედმეტად ფრთხილობ, იმის გათვალისწინებით, თუ რამდენად ძლიერი ხარ.

საშამ უკან გამომხედა, თითქოს გაოგნებული იყო.

„მთელი კვირის განმავლობაში თვითსწავლაში გაწვრთნიდი. შეიძლება ვერ ხვდებოდი, რომ მხოლოდ ჩემთან ბრძოლით, მაგრამ იმდენად ძლიერი ხარ, რომ რაც არ უნდა აჭარბებდნენ ამჟამინდელი ეპოქის დემონები რიცხოვნობრივად, მათთან არასდროს დამარცხდები.“

საშა, რომელსაც „დინო ჯიქსესი“ აძლიერებდა, გაწვრთნე, რომ მთელი მაგიური ძალა გამოეყენებინა. „განადგურების ჯადოსნური თვალების“ ამჟამინდელი კონტროლით, მას შეუძლია ამჟამინდელი ეპოქის დემონები მხოლოდ ერთი შეხედვით დაამარცხოს.

- და მარტო არ იქნები. გვერდით ისეთი ადამიანი იქნება, რომელიც ძალით არ ჩამოუვარდება.

საშამ მიშას შეხედა და მიშამ თავი დაუქნია.

- ნუ ღელავ, საშა. არ მოგცემ სიკვდილის უფლებას.

თავი დახარა, თითქოს შერცხვა. ალბათ ეგონა, რომ მხოლოდ მას ეშინოდა.

— შეგიძლია ხელი გაგიწოდო?

- რა?... ჰეი...

საშას კანკალებდნენ ხელს მოვკიდე ხელი.

- დამშვიდდი.

- ...კარგი...

- გადაწყვიტე, რომ ჩემს ხელქვეითს გარდაუვალ სიკვდილში გავგზავნიდი?

— ...მე ასე არ მეგონა...

- თუ საკუთარი თავის არ გჯერა, დამიჯერე. ნუ გეშინია, არ მოკვდები. აჩვენე, რისი გაკეთება შეუძლია ჩემს ხელქვეითს ამ სულელებს, რომლებიც ასე გვიან ცდილობენ ჯარში გაწევრიანებას.

საშამ თავდაჯერებულად დაუქნია თავი.

- კარგი.

როგორც კი მისი ხელი გავუშვი, კანკალი შეწყდა.

- ჰმ, ლოყები გაწითლებული გაქვს. კიდევ რამე გაწუხებს?

- ვაა... არაუშავს, ყველაფერი კარგადაა! უბრალოდ ცოტა აღელვებული ვარ.

- გასაგებია. ძალიან მამაცი ხარ.

— ...მე-წავალ, თავს დავიბან...

საშამ ენერგიულად დაიწყო დაშვება.

„გმადლობთ“, დაიწყო მიშამ და ნაზად აკვირდებოდა მას.

— ომში სიმშვიდე შეუძლებელია, მაგრამ ძალიან ძლიერი მეომარიც კი ადვილად შეიძლება დაიღუპოს, თუ შიშით დაიპყრობს.

არავითარ შემთხვევაში არ შემიძლია მათი სიკვდილის უფლება მივცე.

- მეც მომეცი ხელი, მიშა.

მისი პატარა ხელი ავიღე. მისი თითის წვერებიც ოდნავ კანკალებდა.

— ...გესმის?..

— უბრალოდ ვერ შევძელი ამის გაგება.

- ...დიახ...

- გეშინია?

- შეშინებული.

- კონკრეტულად რა?

მიშამ ერთი წამით დაფიქრდა და შემდეგ უპასუხა:

- ყველაფერი.

არ არსებობს ადამიანი, რომელსაც ბრძოლის ველების არ ეშინია. ბოლოს და ბოლოს, მტრების, მოკავშირეების და საერთოდ ნებისმიერი ადამიანის მოკვლა საშინელია. მაგრამ მიუხედავად ამისა, არსებობენ ძლიერი პიროვნებები, რომლებსაც არ ეშინიათ ამ შიშზე საუბრის, სხვების თვალში ნაგვის შეყრის გარეშე.

— ...მე არ გეტყვი: „ნუ გეშინია“. დაძლიე შენი შიში, გახადე ის შენს მოკავშირედ. თუ შენი ჯადოსნური თვალები გამუდმებით და ცივად შეხედავს ბრძოლის ველს, არავინ მოკვდება.

მიშამ თავი დაუქნია.

„მე დავიცავ“, თქვა მან ნაზად, „ჰარმონიას, რომელიც შენ შეინარჩუნე. ამიტომ,“ მისი თითები კანკალს შეწყვეტდა, „წადი და დაასრულე ორი ათასი წლის წინანდელი მოვლენები.“

მან, როგორც ყოველთვის, პირდაპირ ჩემში დაინახა, მიუხედავად იმისა, რომ მე არაფერი მითქვამს მისთვის.

- კი. ეს ჩემთვის დაიტოვე.

§ 36. 2000 წლის წინ დადებული ფიცი

თორის ტყე უზარმაზარი ტყეა, რომელიც დილჰეიდსა და აზესიონზეა გადაჭიმული.

საზღვრის აღმოსავლეთით, აზესიონის მხარეს, გაირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმია იყო განლაგებული. მათ შორის ათი ათასი ზესია იყო, რომლებიც ბაზების კლონები იყვნენ. ყველა მათგანი ჯავშანში და ჩაფხუტში იყო გამოწყობილი, ხელში სინათლის წმინდა ხმალი, ენჭალე ეჭირათ და დილჰეიდების არმიაზე თავდასხმისთვის მზად იყვნენ.

საზღვრის მეორე მხარეს, დასავლეთ მხარეს, იმპერიული ოჯახების დემონები, დილჰეიდის არმიის ავანგარდი იყვნენ. მათ ხელმძღვანელობდნენ დემონთა მბრძანებლები, რომლებიც ქვეყნის სხვადასხვა რეგიონს მართავდნენ და თითოეულს ჰყავდა საკუთარი რაზმი, რომელიც საკუთარი რეგულარული არმიებისგან იყო ჩამოყალიბებული.

დემონთა მბრძანებლის მიერ აშენებული მრავალი დიდი ციხესიმაგრე ტყეზე მაღლა იდგა. ორ არმიას შორის მანძილი კიდევ უფრო დიდი იყო და ახლა ისინი მხოლოდ ერთმანეთს უყურებდნენ. მაგრამ ეს სტაგნაცია დიდხანს არ გაგრძელდებოდა. როგორც კი ერთი მხარე მოქმედებას დაიწყებდა, ომის ცეცხლი თვალის დახამხამებაში გავრცელდებოდა. ჩვენ არ შეგვიძლია დავუშვათ ორივე მხარის არმიების შეტაკება.

რეი დილჰეიდის მხარეს, საზღვრის წინ იმალებოდა. ის წინამძღოლ რაზმს საზღვრის გადაკვეთის უფლებას არასდროს მისცემდა.

დილჰეიდის არმიის ძირითადი ძალები ავანგარდის პოზიციიდან უფრო დასავლეთით, ეიანის გორაზე არიან განლაგებული. მათი რიცხვი დაახლოებით 20 000 ჯარისკაცს შეადგენს. სავარაუდოდ, მტრის დემონი იმპერატორებიც იქ არიან განლაგებულნი.

ეიანის გორაზე მდებარე დემონთა მბრძანებლის კუპრივით ბნელ ციხესიმაგრეს გავხედე.

- წინ. ყურადღება არ მიაქციო არცერთ წვრილმანს. არ გაიყო, ყოველთვის ოთხად იმოქმედე. შენი მიზანი მხოლოდ უძველესი დემონი იმპერატორები არიან.

- კი ბატონო.

დამალვის გარეშე მტრის ჯარებისკენ წავედი და ჩემს უკან ოთხი უძველესი დემონური იმპერატორი იდგა მელჰეების მეთაურობით.

— ...გაჩერდი! ვინ ხარ?

დემონმა ჯარისკაცებმა თავიანთი დემონური ხმლები მოამზადეს, როდესაც დაგვინახეს, რომ აზესიონის მხრიდან მოვდიოდით.

- მოიცადეთ, ბატონი მელჰეისია!..

- და ასევე ბატონი აივისი, გაიოსი და იდორი...

- ეს ნიშნავს, რომ ბრძოლაში შვიდივე უძველესი დემონი იმპერატორი მიიღებს მონაწილეობას?

მოელვარე გამომეტყველებით, დემონმა ჯარისკაცებმა ხმლები გვერდზე გადადეს. ისინი ისეთი გულუბრყვილოები არიან, მიუხედავად იმისა, რომ ბრძოლის ველზე არიან. რიგის სათავეში მდგომ ჯარისკაცს სახეში ხელი მოვკიდე.

- უჰ... რა ჯანდაბა...?

- ნუ მოდუნდები მხოლოდ იმიტომ, რომ ნაცნობ სახეებს ხედავ. ფაქტი არ არის, რომ ისინი მოკავშირეები აღმოჩნდებიან.

მე ჯარისკაცის მთელი სხეული ჯადოსნური ბარიერით დავფარე. შემდეგ კი მალლა ავწიე.

- ვაიმე... გამიშვით!!

- რა თქმა უნდა, ახლა გაგიშვებ.

მარტივად რომ ავიღე, ძალით ვისროლე იმ ადგილას, სადაც ჯარები იყვნენ კონცენტრირებულნი.

- ვაი... ვააააააააააააააააააააა!!..

დიღჭეიდის ჯარები ჯადოსნური ბარიერით იყვნენ დაფარული, მაგრამ ჩემს ბარიერში გახვეულმა ჯარისკაცმა ის ქვემეხის ჭურვივით გაარღვია და ერთდროულად 200 ჯარისკაცი გაანადგურა.

- ჩვენ-ჩვენ თავს დაგვესხნენ!!

— ...ეს შეუძლებელია!! როდის მოახერხეს აზესიონის ჯარებმა აქ მოსვლა?

- ესენი აზერბაიჯანელები კი არა, დემონები არიან!!

— რა?! ვიღაცამ დემონთა მბრძანებელი ტირანი უღალატა? ვისი ქვეშევრდომები არიან ესენი?! ერთობა?!

— ესენი არიან... უძველესი დემონი იმპერატორები. ბატონი მელჰეისი და...

- რააა?!...

სანამ ჯარისკაცები ჯერ კიდევ ვერ გონს მოდიოდნენ, მე მათი განლაგება გავარღვიე და ჯარისკაცის წინაშე აღმოვჩნდი, რომელიც მეთაურს ჰგავდა.

- თქვი, რომ უღალატა?

მეთაურმა, სახეზე პირქუში გამომეტყველებით, დემონური ხმალი მზადყოფნაში აიღო. მისი ხელქვეითებიც ფხიზლად მაკვირდებოდნენ.

- სულაც არა. ეს დემონთა მბრძანებლის ნამდვილი არმიაა. ავოს დილჰევიას უთხარი, რომ ნამდვილი მბრძანებელი მოვიდა.

- დემონთა მბრძანებლის რა არმია ხართ?! მხოლოდ ხუთნი ხართ! შეუტიეთ! განდევნეთ ისინი!!!

- მაგრამ იმპერატორებზე რას იტყვით?!

— შვიდი უძველესი დემონი იმპერატორი ვერ აღდგა დემონთა მბრძანებლის, ტირანის წინააღმდეგ! ისინი აშკარად თაღლითები არიან! წინ!

ოჰ, რა უხერხულად ვგრძნობ თავს.

- თუნდაც ხუთი, თუნდაც მხოლოდ ერთი - არ აქვს მნიშვნელობა. რადგან არ იცი, გეტყვი, - ფეხი ავწიე და მიწაზე ძლიერად დავაბაკუნე, - რომ მე თვითონ დემონთა მბრძანებლის არმია ვარ.

მიწა შეირყა და ჯარისკაცები სასტიკად კანკალებდნენ. ისინი მაშინვე ერთმანეთის მიყოლებით დაეცნენ, ბოლო ორი ათასი წლის განმავლობაში ქვეყანაში უძლიერესი მიწისძვრის წინაშე.

- ვაა... გუაააააა!! ეს რა არის?!..

-ღ... კიააააააააააააააააააააააააააააააააა...

- გვერდზე გადადეთ შიში და ცაში აფრინდით!

ფლების დახმარებით ჯარისკაცები ერთდროულად ცაში აფრინდნენ. თუმცა, მათ მაშინვე დაიწყეს სიჩქარის დაკარგვა, დაეცნენ და მიწას შეეჯახნენ.

— მე-მე ფრენა არ შემიძლია... გუა-ა-ა!!..

- რა?! მაგიური ძალის ველი დაირღვა!!... ოოოოოოოოოოო!!

- ჯანდაბა! რა ჯანდაბა ხდება?!..

ნელა წინ წავედი და ვუთხარი:

— გადაწყვიტე, რომ მიწისძვრის შედეგები ცას არ მიაღწევს?

ყოველი ნაბიჯი, რომელსაც ვდგამდი, მაგიურ ძალას მიწას გადასცემდა და ძლიერ მიწისძვრას იწვევდა. მისგან გამოწვეულმა ბიძგებმა ჰაერის კანკალი გამოიწვია და მაგიური ძალის ზეციური ველი დაარღვია.

- გაიხსენე, რა არის დემონთა მბრძანებლის მარში.

პირდაპირ ეიანგის გორაზე აშენებული დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრისკენ წავედი. და მხოლოდ ესეც საკმარისი იყო იმისთვის, რომ ჩემგან რამდენიმე კილომეტრში მყოფი ყველა ჯარისკაცი მუხლებზე დაცემულიყო და თავი მიწაზე დაეხეთქა, თითქოს ჩემს წინაშე თაყვანს სცემდნენ. დემონთა უზარმაზარი არმია თვალის დახამხამებაში გაანადგურეს.

ამ მომენტში, დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრიდან სამი სილუეტი გამოჩნდა, რომლებიც „ფლების“ დახმარებით დაფრინავდნენ. ისინი მტრის დემონი იმპერატორები იყვნენ.

- ჰმ, შენი ნაბიჯი მელჰეის.

— მოგვეცით ისინი.

ოთხი იმპერატორი, მელჰეისის მეთაურობით, ფლეს გემებით აფრინდა და სამი სილუეტისკენ გაემართა.

- მიშა, როგორ ხარ?

- ყველაფერი კარგადაა. - მისი ხმა ლიქსის მეშვეობით გავიგე.

„გაიზას“ ჯადოსნური ხაზებით მის მხედველობის არეს ვუყურებდი.

მის წინ უდაბნო იყო გადაშლილი. დემონების ჯგუფი ცდილობდა მის გადაკვეთას, რათა დილჰეიდის არმიაში შეერთებოდა, მაგრამ მისი ჯარისკაცები ერთმანეთის მიყოლებით მიშას „ირისის“ მიერ წარმოქმნილმა ქვიშამ შთანთქმა.

როდესაც ირგვლივ მხოლოდ უდაბნოა, დამალვის გზა არ არსებობს, თუნდაც მაგიის გამოყენებით. როგორც ჩანს, საშას „განადგურების ჯადოსნური თვალის“ ერთი მზერა საკმარისი აღმოჩნდა, რომ ისინი საჭირო ფორმულების შეთხზვაში შეეჩერებინათ.

„განადგურების ჯადოსნური თვალის“ დიდ ჯადოსნურ ძალას მოიხმარს. ახლა საშას მათი დიდხანს შენარჩუნება აღარ შეუძლია, მაგრამ მან ოსტატურად იმოქმედა თვალისგან გაწვავებული ჯადოსნური წრეების ფორმულების მხოლოდ ნაწილებზე.

სტრუქტურაში ფორმულის მხოლოდ განადგურებული ნაწილის აღდგენა ადვილი საქმე არ არის და მაგიური წრეებიც, ბუნებრივია, ამის გამო დაიშალა. გამოცდილ შელოცვის ოსტატს შეეძლო ფორმულის ნაწილის აღდგენა, მაგრამ იმის მიხედვით თუ რას ვხედავ, მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი ჩამორჩენილია, ისინი ძალით არ გამოირჩევიან.

და მაინც, იქ ათიათასობით ჯარისკაცია. თუ ისინი რიცხოვნად გადაიტვირთებიან, დები თანდათან იძულებულნი გახდებიან უკან დაიხიონ. რამდენ ხანს შეძლებენ გაძლებას, მათ ძალასა და ბრძოლის მანერაზე დამოკიდებული.

- საშა, მე ვხედავ „ირისის“ ჯადოსნურ ფორმულას ქვიშაში.

— ისინი დაბრკოლებას აშენებენ, რათა თავიდან აიცილონ ჩემი „განადგურების ჯადოსნური თვალები“. დიახ, ისინი გარბიან!

საშამ მიმართა „განადგურების ჯადოსნური თვალები“, სადაც მიშამ მიუთითა და გაანადგურა „ირისის“ ჯადოსნური ფორმულა. მაშინაც კი, თუ ხილვადობა სუსტია, მათი ეფექტი იმუშავებს, მთავარია ჯადოსნური ძალის დანახვა, მაგრამ „განადგურების ჯადოსნური თვალების“ გააქტიურებით, ძალიან რთულია მაგიის უფსკრულში ჩახედვა. საშა კი პრინციპში არც ისე კარგად ხედავს მაგიურ ძალას.

მაგრამ მიშა ამას თავისი „ბრმა წერტილების“ მოხსნით აკომპენსირებს. როგორც ჩანს, დემონებს, რომლებსაც მკაფიო ბრძანების ჯაჭვი არ ჰქონდათ, ომის მიმდინარეობის თვალყურის დევნება არ შეეძლოთ და მათი უმეტესობა არეულობაში იყო. როგორც ჩანს, როდესაც ისინი მიშას „ირისის“ მიერ შექმნილ ხაფანგებში მოხვდნენ, მათ სასურველი მიმართულებით წინსვლა არ შეეძლოთ.

- ჰმ, განაგრძე კარგი საქმე.

ჩემს მხედველობის არეში გადასვლისას დავინახე, რომ ჩემს გარშემო დემონი ჯარისკაცები მუხლებზე იდგნენ და კანკალებდნენ, თავდახრილი ჰქონდათ.

ჯერ კიდევ იყვნენ ისეთებიც, ვინც საკუთარ ფეხზე იდგა, მაგრამ ფეხები აღარ ემორჩილებოდათ. ომი რომ არა, ახლა მეტ-ნაკლებად ძლიერ მებრძოლებს მაინც შეეძლოთ დგომა, მაგრამ ბოლო 2000 წლის განმავლობაში დილჰეიდში მშვიდობა სუფევდა. ბუნებრივია, შემინდე მოკავშირეების დანახვაზე, რომლებიც ერთმანეთის მიყოლებით ნადგურდებიან პირველ რეალურ ბრძოლაში. ვიდაცამ შეიძლება იფიქროს: „ჩემზე ძლიერი მეომარი დაეცა ისე, რომ ვერაფერი შეძლო“ და მისი სხეული პარალიზებული იქნება. რაც არ უნდა ძლიერი იყოს მებრძოლი, ის მოკვდება, თუ შიშს შთანთქმავს. ჩემს თვალწინ ვითარდებოდა ზუსტად ის, რაც მიშას ვუთხარი.

ეს არ მოხდებოდა, მეღპეისი და სხვები რომ არ შებრძოლებოდნენ უძველეს დემონ იმპერატორებს. თითქოს გადავწყვიტე, თავი გამომეჩინა, ნელა ავფრინდი „ფლეს“ და გორაკზე დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრის წინ დავეშვი.

- რამდენ ხანს დაიმალება ავოს დილჰევიში?

ჯადოსნური წრე დავხატე და ენერგია ჩავასხი. როგორც კი შავი მზე გამოვიდა, დემონთა მბრძანებლის ციხის კარი ჭრიალით გაიღო. შიგნით ჩავიხედე. ღვთაებრივმა სინათლემ ჩემი ანტიმაგია გაანადგურა და სხეული გამიარა. ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი აშკარად იქ იყო.

- ჰმ, ანუ მეუბნები, რომ შემოვიდე?

უყოყმანოდ შევედი დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში.

- ბატონო ანოს !.. - მისასგან „ლიქსი“ მივიღე.

— რამე მოხდა?

- რეისთან ერთად „ლიქსი“ გაწყდა !..

ჯადოსნური თვალები გავააქტიურე და შევამოწმე.

- ჰმ, როგორც ჩანს, „გაიზას“ ჯადოსნური ხაზი გაწყდა.

ცოტა ხნის წინ, რეის თვალითაც შემემლო დანახვა. ვფიქრობ, მას რაღაც დაემართა, სანამ დემონთა მბრძანებლის ციხის კარებს მიღმა არსებულზე ვიყავი კონცენტრირებული. თუმცა, ის მაგიაში დიდად კარგი არ არის.

არამგონია, ასე ადვილად დამარცხდეს მხოლოდ იმიტომ, რომ ჯადოსნური ხაზების შეერთება არ შეუძლია...

„ ლორდ ანოს, ჩვენ სამი უძველესი დემონი იმპერატორი შევიპყრეთ “, - მოახსენა მელჰეისმა.

უცნაურია, მათ ეს უფრო სწრაფად გააკეთეს, ვიდრე მე მოველოდი.

— ვვარაუდობ, რომ ავოს დილჰევიას ქვეშევრდომები თავიანთ ფონდებს შეუერთდნენ?

— ...ხედავთ, როგორც ჩანს, მათ სხეულები მიატოვეს და გაიქცნენ .

გაქცეულან? რატომ დატოვეს ახლა საკუთარი ცხედრები? მათ გარეშე ფიზიკურად შეუძლებელია არმიის ოცეულის დონემდე აღდგენა.

- ბატონო ანოს, ავანგარდი საზღვრის გადაკვეთას აპირებს !

„ და რეი ჯერ კიდევ არ არის !“ - განაცხადეს გულშემატკივართა კავშირის გოგონებმა „ლიქსზე“.

- ავოს დილჰევიაში წადით, ბატონო ჩემო. საზღვარს როგორმე მოვაგვარებთ, - თქვა აივისმა.

ისევ ღრმად ჩავიხედე დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში.

არა მგონია, რეი ასე ადვილად დამარცხდეს. ის იპოვიდა სწრაფად რეაგირების გზას, რაც არ უნდა ძლიერად მიგვეგდო კუთხეში.

ამ ომში ნომერ პირველი საფრთხე ავოს დილჰევიას ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმლით. და ეს ხმალი ნამდვილად ამ ციხესიმაგრეშია. მას არ შეუძლია მისი თვალთახედვიდან გაშვება. ამიტომ უმჯობესი იქნებოდა რეის ნდობა და მელჰეისისა და სხვა იმპერატორებისთვის საზღვარზე გამგზავრების ბრძანება. მაგრამ... ამის შესახებ კარგი წინათგრძნობა არ მაქვს. უცნაური განცდა მაქვს, რომ რაღაც რიგზე არ არის.

რა უნდა მტერს? რატომ დატოვა მან სამი იმპერატორის ცხედრები ახლა? რატომ უყურებდა ავოს დილჰევიას ჩუმად, როგორ კარგავდნენ მის მიერ სპეციალურად შეკრებილი ჯარები საბრძოლო სულს? რატომ გააღო მან თავად ციხის კარი და შემატყობინა, რომ ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი შიგნით იყო? რატომ, მითხარით, შიგნით...?

— ...ჰმ, ყველაფერი გასაგებია. აი, ასეა საქმე.

„გატომის“ ჯადოსნური წრე გავშალე.

- მელჰეისებო, გამოყავით ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი დემონთა მბრძანებლის ციხესთან ერთად „აზეისისში“. თუ დაინახავთ, რომ ავოს დილჰევიას მოახლოვდება, შეგიძლიათ უკან დაიხიოთ. მაგრამ ის თითქმის დანამდვილებით არ გამოჩნდება. მეშინია, რომ ეს სატყუარაა.

მხედველობის არე თოვლივით თეთრი გახდა და მე ტელეპორტაცია გავუწიე თორის ტყეში, სახელმწიფო საზღვრიდან არც ისე შორს.

აზესიონის მხარეს. აქ ხეები არ იყო და ბალახით დაფარული ფართო მინდორი იყო. ტყეში ორმო ჩანდა. თუ ჩემს უკან წამოხვალთ, მალე დაინახავთ, სად მდებარეობს დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტთა არმია.

მოვუსმინე და ხმა გავიგე.

- წინ, ჩემო ძმებო. ნუ გეშინიათ ხალხის. არცერთი თქვენგანის სიკვდილს არ დავუშვებ. უბრალოდ გამომყევით!

ეს ავოს დილჰევიას იყო. თითქოს მის ხმაზე პასუხად, ტყეში ავანგარდის საომარი ძაბილი გაისმა.

მე მჯერა, რომ ჩემი მოლოდინები მისი მიზნების, განზრახვებისა და ვინ არის ის, დადასტურდა.

იქნებ მეც კი მივხვდი ყველაფერს.

მე უძრავად ვიდექი და ველოდებოდი. მალე ის გამოჩნდა.

ავოს დილჰევია ნილბით. როგორც კი შემნიშნა, გაჩერდა. ავოს დილჰევია ხმის ამოუღებლად მიყურებდა. ამ მომენტში მისი მაგიური ძალა მოულოდნელად აფეთქდა და უსიტყვოდ შემომიტია. ხელისგულით მისი გააფთრებული დარტყმა დავბლოკე და მარჯვენა ხელის თითები მისკენ გავიშვირე. ისეთი სისწრაფით აარიდა თავი, თითქოს გაუჩინარდა და გამაგდო.

ჩემი წინა პოზიციიდან რამდენიმე მეტრით უკან დავეშვი. ავოს დილჰევია დაიხარა, როგორც ჩანს, შეტევის გაგრძელებას ცდილობდა.

„ორი ათასი წელია ერთმანეთი არ გვინახავს, გმირო კანონო“, - ვთქვი მე, როდესაც ის ბრძოლის შედეგის გადაწყვეტას აპირებდა.

ერთი წამით ავოს დილჰევიას მაგიური ძალა შეირყა, თითქოს მის გაცეხას ღალატობდა. ჩემს ჯადოსნურ თვალებსაც კი არ შეეძლოთ მისი ბირთვის დანახვა.

მეგონა, რომ ეს ნილბის გამო იყო, მაგრამ ვცდებოდი. ბოლოს და ბოლოს, გმირ კანონს შესანიშნავად ესმოდა საძირკვლის მაგია.

და ამაში მე მისი ტოლი არ ვარ. ბოლოს და ბოლოს, მან ნილბის გარეშეც კი არ მომცა საშუალება გამეგო, ვინ არის სინამდვილეში.

- არა, შეიძლება ნაკლები.

მუშტი შევიხსენი. ხელისგულზე ერთი ნიჟარის ყელსაბამი მედო. მისი ერთ-ერთი ნაწილი. ის ავოს დილჰევიას ეკეთა და წინა შეხვედრის დროს წავართვი.

- როგორც ჩანს, უკვე მოხვედი შენი დაპირების შესასრულებლად, რეი.

§ 37. ლეგენდარული გმირი

მიმდებარე ტერიტორიაზე სიჩუმე სუფევდა. ჰაერი, რომელიც გვახვევდა, მშვიდობიანი და წყნარი იყო, მიუხედავად იმისა, რომ ბრძოლის ველის ცენტრში ვიდექით.

ავოს დილჰევიამ ნილაბს შეეხო და ნელა მოიხსნა. ნილბის უკან, უეჭველად, რეი გრანზდორის სახე იმალებოდა.

„როგორ გამოიცანით?“ იკითხა რეიმ ჩვეულებრივი ხმით.

მგონი, ეს ნილაბი ჯადოსნური არტეფაქტი იყო, რომელმაც მისი ხმა შეცვალა.

- რეი გრანზდორი რეინკარნირებულია. რადგან იესტას სახლის მაგია ვერ მიიღო მემკვიდრეობით, დიდი ალბათობით „სილიკა“ გამოიყენეს. ასევე, შენი ღირებულებები უცხოა ამ ეპოქისთვის. და იმიტომ, რომ ისე იქცეოდი, თითქოს უეცრად მიცნობდი.

იმ მომენტამდე მეგონა, რომ მას მოგონებები არ ჰქონდა. თუმცა თითქმის დარწმუნებული ვიყავი, რომ რეინკარნაცია მოხდა.

„თუ რეინკარნირებული ადამიანი ხარ, რომელიც მიცნობდა, მაშინ ვინ იყავი სინამდვილეში? სინის როლს ასრულებდი, ჩემს მარჯვენა ხელს, რომელთანაც ოდესღაც მხარდამხარ ვიბრძოდი. იმ ფაქტის დასამალად, რომ კანონი ხარ. ვფიქრობ, რომ სინამდვილეში მაგიის გამოყენება მეტ-ნაკლებად მისაღები დონით შეგიძლია, მაგრამ თუ მის ჩვეულებრივ გამოყენებას დაიწყებ, ამ დემონურ სხეულსაც კი წმინდა ძალა ექნება. სინის იმიტაცია მოსახერხებელი იყო შენი ნამდვილი ვინაობის დასამალად.“

სინი მაგიის ცუდი მომხმარებელი იყო. როდესაც მას თამაშობდა, ძალავდა იმ მაგიას, რაც უნდა ჰქონოდა. ვფიქრობ, თუ მაგიის გარკვეულ ტიპებს მხოლოდ სუსტ დონეზე გამოიყენებ, წმინდა ძალის დამალვა შესაძლებელია, თუმცა ძნელად. და მას შეეძლო ჩემი ჯადოსნური თვალების მოტყუება ერთადერთი რამით, რაშიც ჩემზე უკეთესი იყო - ძირითადი მაგიით.

— გაირადიტში ჩასვლისთანავე, მშვილდოსნობის სამიზნე არენაზე მისას ერთი ჭურვის ყელსაბამი აჩუქე. არენის მფლობელს ჰკითხე: „გაქვს ერთი ჭურვი?“ მაგრამ როგორც ყელსაბამი, ის ორი ჭურვისგან შედგება. ამ კითხვას არ დასვამდი, ყელსაბამის თავდაპირველი სახელი რომ არ გცოდნოდა.

ამ ეტაპზე ვივარაუდე, რომ რეის წარსული ცხოვრების მოგონებები ჰქონდა.

- ერთნაჭუჭიანი ყელსაბამის საკეტს განსხვავებული დიზაინი აქვს დილჰეიდის ყელსაბამებისგან. მისას მისი გახსნა არ შეეძლო, მაგრამ შენ ეს ადვილად გააკეთე, რადგან დიზაინი იცოდი. სინს კი სამკაულები არ აინტერესებდა. მას ჯერ კიდევ

ახსოვდა დილჰეიდის ყელსაბამების დიზაინი, მაგრამ ძლივს ახსოვდა აზესიონის ყელსაბამების.

თუმცა, შესაძლებელია, რომ მას შემთხვევით ენახა ისინი და დაამახსოვრდა კიდეც. მეც კი არ ვიცოდი ყველაფერი სინის შესახებ, მაგრამ ამან აშკარად გამაკვირვა.

- გამოცდა-კონკურსის შემდეგ გკითხე, გახსოვს თუ არა რამე, როდესაც ნებისყოფის მახვილს დაეუფლე?

რეიმ უპასუხა, რომ საერთოდ არაფერი ახსოვდა.

— ნებისყოფის ხმაღს კვლავ ჰქონდა სინის გრძნობები. ერთი ბაზა რომ გქონოდა, მათთან სინქრონიზაცია უნდა გქონოდა. მაგრამ არაფერი გახსოვდა. და თუ არ გახსოვდა, საიდან გაიგე ერთი ნიჟარის ყელსაბამის შესახებ?

დემონებს 2000 წელია ადამიანებთან კონტაქტი არ ჰქონიათ. ძნელი დასაჯერებელია, რომ რეი ასე შორს წავიდა აზესიონში, რადგან მისი დედა სპირიტალისტი იყო. ყელსაბამის შესახებ მხოლოდ გმირთა აკადემიის გაკვეთილზე ავხსენი, მას შემდეგ, რაც რეიმ ის მისას მისცა. გარდა ამისა, რეიმ იმ გაკვეთილზე დაიძინა.

- გამოდის, რომ შენ არ ხარ სინგი და გაქვს წარსული ცხოვრების მოგონებები, თუმცა თავს იჩენ, თითქოს ასე არ არის.

რეიმ თავად უთხრა ერთხელ მისას, რომ იტყუებოდა. ალბათ, სწორედ ამას გულისხმობდა.

- მაგრამ მაშინ ვინ ხარ შენ, თუ არა ცოდვა? 2000 წლის წინ, მე არ ვიცნობდი სხვა ვინმეს, ვისაც შეეძლო დაეუფლა როგორც თვითნებობის ხმაღს, ასევე წმინდა ხმაღს. მაგრამ თუ გმირი კანონი დემონად დაიბადებოდა, მაშინ გასაკვირი არ იქნებოდა, რომ ის დაეუფლებოდა როგორც მაგიურ, ასევე წმინდა ხმაღებს.

და იმ დასკვნამდე მივედი, რომ რეი კანონის გმირია.

„მაგრამ თუ შენ ხარ გმირი კანონი, რატომ არ გაამხილე ვინ ხარ სინამდვილეში? ახლა მშვიდობაა და არ უნდა გქონდეს მიზეზი, რომ ეს ჩემგან დამიმალო.“

ამიტომაც არ მიმიქცევია ყურადღება დღემდე.

- მაგრამ ეს ნორმალურ პირობებშია. შენ გეგონა, რომ თუ აღიარებ, რომ გმირი კანონი ხარ, მაშინვე შევამჩნევ, რომ მხოლოდ ერთი ბაზა დაგრჩა.

მიუხედავად იმისა, რომ კანონი საბაზისო მაგიის ოსტატი იყო, მე შევძლებდი მათი რაოდენობის გარჩევას. რეის ნამდვილად ჰქონდა ერთი.

- როგორც არ უნდა ეცადოთ თავის გამართლებას, მაინც გამიკვირდებოდა, რა დაემართა დარჩენილ ექვს საპირკველს. და ეს უნდა გამახსენდეს უძველესი დემონი იმპერატორების მიერ დატყვევებული საპირკველები. და მათ შორის მხოლოდ მელჰეისის საპირკველი არ იყო დატყვევებული.

რა მოხდება, თუ ვივარაუდებთ, რომ მათ ის არ დაიპყრეს, რადგან საბაზისო საჭიროებები არ გააჩნდათ?

„უძველესი დემონი იმპერატორებიდან ექვსი ავოს დილჰევიას ქვეშევრდომებთან იყო შერწყმული. გმირ კანონს ზუსტად ექვსი ბაზა აკლია. რიცხვი ზუსტად ემთხვევა. რატომღაც ეს ძალიან ბევრია უბრალო დამთხვევისთვის“, - ვუთხარი რეის, რომელიც უბრალოდ ჩუმად მისმენდა და უარყოფასაც კი არ ცდილობდა. „შენ არ შეგეძლო იმის აღიარება, რომ გმირი კანონი იყავი, რადგან გემინოდა, რომ მე თვითონ გამოვიცნობდი, რომ შენ თვითონ ავოს დილჰევია იყავი“.

რა თქმა უნდა, მის გეგმაში ბევრი გაუთვალისწინებელი გარემოება იყო. მაგალითად, დედის სულიერი მორა და დემონური ხმლების ტურნირთან დაკავშირებული ინციდენტი. არა მგონია, რეი პირადად დედას საფრთხეში ჩააგდებდა. და ეჭვიც არ მეპარებოდა, რომ შეილა შეიძლებოდა სულიერი მორა გამო მომკვდარიყო. და მაინც, რა მოხდა შემდეგ? სინამდვილეში რამდენიმე ვარიანტი არსებობს, მაგრამ კარგი, ახლა მათზე არ ვიკითხავ.

„ძირითადად, მე უკვე მეტ-ნაკლებად წარმოდგენა მაქვს ყველაფერზე, მაგრამ მაინც, კანონ, რა მოხდა 2000 წლის წინ?“ პირდაპირ ვკითხე მას.

რეიმ გაიღიმა, მაგრამ გაცილებით უფრო მოწიფულად, ვიდრე ადრე.

- ელეონორმა სიმართლე გითხრა, ანოს. ოსტატმა ჯერგამ და გეირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმიამ დააარსეს გმირთა აკადემია და დაიწყეს მზადება თქვენი რეინკარნირებული განადგურებისთვის. მე კატეგორიული წინააღმდეგი ვიყავი, მაგრამ მათ არც კი უცდიათ ჩემთვის მოსმენა. იმ დღეს, მართალი იყავი. დემონთა მბრძანებლის, ანოსის დამარცხება სამყაროში ჰარმონიას ვერ მოიტანს. მიუხედავად იმისა, რომ ომი დასრულდა, მათ 2000 წლის შემდეგ ხელახლა ბრძოლისთვის მზადება დაიწყეს.

ერთხელ ვუთხარი, რომ ომი არ დამთავრდება მანამ, სანამ ერთ-ერთი ან მეორე არ განადგურდება.

- მენტორ ჯერგის მიმდევრებმა მომკლეს, მკვდარივით მოვჩვენდი და მიუხედავად იმისა, რომ მალევე აღვდგინე, მენტორის გეგმის შეჩერება ვერ მოხერხდა. ამისათვის ისინი ყველა უნდა მოეკლათ.

არა მგონია, რომ მას ამის გაკეთება შეეძლოს. გმირ კანონს არ შეეძლო თავისი მახვილის ხალხის წინააღმდეგ მიმართვა.

— 2000 წლის წინ ადამიანებმა შეცდომა დაუშვეს, როდესაც საბოლოოდ გაანადგურეს დემონთა მბრძანებელი ანოსი, რომელმაც მშვიდობისთვის საკუთარი სიცოცხლე გასწირა. ეს უსამართლობა იყო. მე მათი შეცდომის გამოსწორება მომიწია.

- და ამ მიზეზით?..

რეიმ თავი დაუქნია.

— ამ მიზნით შეიქმნა გამოგონილი დემონთა მბრძანებელი — ავოს დილჰეცია. თაღლითი, რომელიც დემონთა მბრძანებლად ასაღებს თავს, რომელზეც ადამიანები შურს იძიებენ.

- როგორ წაართვი ჩემი სახელი დემონებს?

- მათთან ერთად განვიხილეთ ეს საკითხი. ხანდახან ვჩხუბობდით კიდეც, მაგრამ დემონები ადამიანებზე უფრო გამგები აღმოჩნდნენ. თუმცა ვფიქრობ, ეს უფრო იმიტომ მოხდა, რომ სიყვარულითა და პატივისცემით გეპყრობოდნენ. საბოლოოდ, დამიჯერეს. და გადაწყვიტეს, ანოს ვოლდიგოდი დაევიწყებინათ.

ანუ დემონებმა ნებაყოფლობით გადაწყვიტეს ჩემი დავიწყება?

— ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი წმინდა ხმალია, რომელიც შენს გასანადგურებლად შეიქმნა. მას წინასწარ განსაზღვრული ბედისწერაც კი შეუძლია. 2000 წლის განმავლობაში მე შენს ბედს გავჰყრი, რათა ტირან დემონ მბრძანებლად ხელახლა დაიბადო.

— ამიტომ შეიცვალა დემონთა მბრძანებლის სახელი?

— ...მხოლოდ ღმერთმა იცის, რა მოხდება, როცა ბედს გაწყვეტ, მაგრამ, როგორც ჩანს, ჩვენი გრძნობების გამო პირველი ფსონი გამართლდა.

ალბათ, მან მოახერხა ჩემი სახელის გადაწერა. სწორედ ამიტომ ვერ ვიპოვე ჩემი სახელი, როდესაც წარსულში დავბრუნდი აივისის „რევიდ“ მოგონებებით.

ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილმა გაჭრა ჩემი, როგორც დემონების ტირან-მბრძანებლის, ბედი და თავად ისტორიაც კი გადაწერა.

- თუმცა, შენს ერთგულ მეგობრებს, მათ შორის სინა რეგლიას, არ დავიწყებიათ შენი სახელი. მათ გადაწყვიტეს რეინკარნაცია და დილჰეიდის დატოვება. დემონებმაც კი, რომლებთანაც მსოფლიო ომამდე კონფლიქტი გქონდა, დაგპირდნენ, რომ ჩუმად იქნებოდნენ შენს დაბრუნებამდე და ყველაფრის დასრულებამდე.

სწორედ ამიტომ არ გამომიცხადეს ბოლო ორი ათასი წლის დემონებმა თავი? მან მოახერხა დემონებისგან ასეთი ნდობის მოპოვება, მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანი იყო. ის, როგორც ყოველთვის, შთაბეჭდილებას ახდენს ჩემზე.

— ...მალე, კედლის მეორე მხარეს, გმირთა აკადემიამ შეიტყო, რომ დემონთა მბრძანებლის, ტირანის სახელი შეიცვალა. მათ გადაწყვიტეს, რომ ანოს ვოლდიგოდმა საკუთარი სახელი შეიცვალა, რათა თავი დაეღწია მათი გეგმებისთვის. ბუნებრივია, ზუსტად ამას ველოდი.

ადამიანის სიცოცხლე ხანმოკლეა. დროთა განმავლობაში გმირთა აკადემიიდან ანოს ვოლდიგოდის სახელი გაქრა და მხოლოდ ავოს დილჰევიას სახელი დარჩა. ჩვეულებრივ, ეს არ გამოდგებოდა, მაგრამ მათ გაუმართლათ, რომ ჰქონდათ წმინდა ხმალი, რომელიც ბედს ჭრის.

- ექვსი ფონდი უძველეს დემონ იმპერატორებთან გავაერთიანე. ბუნებრივია, ეს ყველაფერი, ისევე როგორც მოგონებების წაშლა, მათი ნებართვით მოხდა. შერწყმის შესახებ შეგეძლოთ გამოგეცნოთ 2000 წლის შემდეგ მათთან დაკავშირების შემთხვევაში. მათ არ შეეძლოთ მოგეტყუებინათ და სწორედ ამიტომ მოითხოვეს საკუთარი მოგონებების წაშლა.

ანუ შვიდმა უძველესმა დემონმა იმპერატორმა ეს გააკეთა, რათა ადამიანთა ინტრიგებისგან დამეფარა?

„მხოლოდ ერთი საფუძველი დამრჩა. საბოლოოდ მრავალი რეინკარნაცია გავიარე და თანდათანობით სქელი დემონური სისხლით სავსე სხეული მივიღე. ახლა, პირველად, სუფთა სისხლის დემონად გავხდი.“

არასდროს მიფიქრია, რომ გმირი კანონი დემონად დაიზადებოდა, რომელმაც მთლიანად ჩემი სისხლი მემკვიდრეობით მიიღო. არ ვიცოდი, შესაძლებელი იქნებოდა თუ არა ეს, მაშინაც კი, თუ პრაქტიკულად ადამიანის სხეული მქონოდა. ბოლოს და ბოლოს, ტყუილად არ დაეუფლა მან მაგიის საფუძვლებს ჩემზე უკეთ, რადგან მას შეეძლო მთელი თავისი ძალის ისეთ სხეულში გადატანა, რომელშიც მისივე სისხლის ერთი წვეთიც არ იყო.

- და ეს ომი თქვენი გეგმის საბოლოო აკორდია, რომელიც 2000 წელია მიმდინარეობს.

- ადამიანური სიძულვილი არ გაქრება. ეს ომი გაგრძელდება მანამ, სანამ დემონთა მბრძანებელი ტირანი ან კაცობრიობა არ განადგურდება. შენი მთელი წყალობის მიუხედავად, სხვა გზა არ გექნება გარდა იმისა, რომ რაც შეიძლება მალე მოიშორო ეს საფრთხე. მაგრამ მე აღარ შემიძლია შენი მოკვლა...

ელეონორას ვარაუდი მცდარი აღმოჩნდა. მიუხედავად იმისა, რომ ის ადამიანებმა მოკლეს, ის ყველაზე კეთილშობილ და გმირ ადამიანად დარჩა.

- ანუ ხალხს შენი, როგორც დემონ ლორდ ტირანის, მოკვლის უფლებას მისცემ?

რეიმ თავი დაუქნია.

- და ეს საკმარისი იქნება?

— შელოცვა „კითხვის“ ნერგავს სიძულვილს — ყველა დემონის განადგურების სურვილს, მაგრამ მისი მთავარი წყარო ჯერგას მენტორია. მას ყველაზე მეტად სძულდა დემონთა მბრძანებელი ტირანი. თუ ის მოკვდება, შელოცვა გაქრება. მე ასე მჯერა. მენტორი იტყოდა: „ნუ იქნები ასეთი სულელი“.

რეიმ თავისი სასიკვდილოდ სერიოზული მზერა გამიელვა. დიახ, ეს მზერა ნამდვილად მახსენებს ძველ კანონს.

- ეს საერთოდ არ მინდოდა, მაგრამ მე გმირი ვარ. სანამ იქნებიან ადამიანები, რომლებიც გმირს მიწოდებენ, მე გამოვასწორებ ადამიანებისა და ყოფილი გმირების შეცდომებს. ორი ათასი წლის წინ, თქვენ საკუთარი თავის შეწირვით შექმენით ჰარმონია სამყაროში. და სამყარო გახდა ლამაზი, ჭეშმარიტად ლამაზი. იმდენად, რომ დღეს მცხოვრებლებს ასეთი რამის წარმოდგენაც კი არ შეუძლიათ. სამყარო ჩვენს თვალწინ გახდა უკეთესი.

ჩემგან განსხვავებით, რეიმ დაინახა, როგორ შეიცვალა სამყარო ამ ორი ათასი წლის განმავლობაში, ისევ და ისევ რეინკარნაციას განიცდიდა.

„დემონთა მბრძანებელი ანოს“, - მომმართა რეიმ, თითქოს 2000 წლის წინ, - „ადამიანები სულელები იყვნენ. მაგრამ მე მაინც მინდა მათი მჯერა. მინდა გაჩვენოთ, რამდენად მშვენიერები შეიძლება იყვნენ ადამიანები, ჩემი სიცოცხლის ბოლო წუთებში“.

„გმირო კანონო“, - ვუთხარი მას, თითქოს 2000 წლის წინ ყოფილიყოს, - „ამდენი გზა არ გჭირდება. ამდენი ხანია იბრძვი. და ამასთანავე, სულელი ხალხისთვის თავსაც გაწირავ?“

რეიმ ნელა გააქნია თავი. შემდეგ თქვა:

- დღემდე მახსოვს ის დაპირება, რომელიც იმ დღეს მოგეცი. შენ იცავდი, ქმნიდი და ეძებდი ამ ჰარმონიას. არ მინდოდა, რომ ასე დასრულებულიყო, მაგრამ ამჯერად შენი მეგობრის რანგში მებრძოლა.

ახლა აზრი არ აქვს მისთვის იმის კითხვას, თუ რას გულისხმობს.

- დიდი დრო დახარჯე შენი გრანდიოზული გეგმის მომზადებაზე. ალბათ ყოყმანობდი და ნერვიულობდი. და მაინც ყველაფერი გადალახე და გადაწყვიტე ამის გაკეთება. შენი ორი ათასი წლის გრძნობები ისეთი არასტაბილური არ არის, რომ ახლა წარმოთქმულმა სიტყვებმა შეარყიოს ისინი.

არ ვეტყვი, რომ გაჩერდეს. ეს მხოლოდ იმას აჩვენებს, რომ მის ნებას სერიოზულად არ აღვიქვამ.

— აღმოჩნდა, რომ ეს ერთი ნიჟარის ყელსაბამი კი არა, მიშენის ყელსაბამი იყო.

ეს გმირთა აკადემიაში ავხსენი. 2000 წლის წინ, მსოფლიო ომის დასაწყისში, ბრძოლის ველზე წასული ბევრი ადამიანი ცოცხალი ვეღარ დაბრუნდა. ამიტომ, შეყვარებულები, რომლებსაც სიკვდილის შემდეგ იმავე ეპოქაში ხელახლა დაბადება სურდათ, მიშენის ყელსაბამში ამ სურვილს დებდნენ, რათა შემდეგ ჯერზე შეხვედროდნენ ერთმანეთს.

გაირადითის ტბაში ნაპოვნი მიშენის ნიჟარების ნიჟარები ორად იყოფოდა ორი ყელსაბამის დასამზადებლად. ერთი საყვარელი ადამიანისთვის იყო განკუთვნილი, მეორე კი ომში მიჰყავდათ. მიშენის ნიჟარებს, რომლებიც ტბის წმინდა წყლის შთანთქმით არსებობდნენ, ღმერთების მაცნეებსაც უწოდებდნენ. იმ დროს ხალხს სჯეროდა, რომ შუაზე გაყოფილი ნიჟარა სიკვდილის შემდეგ მათ ფესვებს გაასწორებდა და შემთხვევით ერთმანეთთან დააკავშირებდა.

ამ ყელსაბამში დატოვა გრძნობები, რომელთა გამოხატვაც ვერასდროს შეძლო, კანონის გმირმა, რეიმ, საყვარელ ადამიანს დაემშვიდობა.

- თუ ამ ყელსაბამის დაბრუნება გინდა, ძალით მოგიწევს წაართვა.

-ვიცოდი, რომ ამას იტყოდი.

რეიმ ნილაბი ქმარზე ჩამოკიდა. შემდეგ კი ჯადოსნური წრე დახატა. ის ღვთაებრივი შუქით იყო სავსე და ხმლის ფორმა მიიღო. მან ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი გამოიძახა, რომელიც დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში იმყოფებოდა. მან ასევე კარგად იცის, რომ სიტყვებით ვერ შემადრწუნებს.

- მომეცი საშუალება, ჩემი გეგმა შევასრულო. დაგიცვა. - თქვა გმირმა და ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი აიღო მზადყოფნაში.

ხელები გავშალე და გზა გადავუღო. არ ვიცი, რამდენჯერ ვიბრძოლებ მასთან, მაგრამ ასეთი განწყობით არასდროს მომიწია ბრძოლა.

- არ მოგცემ უფლებას, შენი გეგმა განახორციელო. რომ დაგიცვა.

§ 38. გმირი დემონთა მბრძანებლის წინააღმდეგ

რეიმ წამითაც არ დააყოვნა და მიწაში ნაბიჯი გადადგა. მომდევნო წამს ის ჩემს თვალწინ აღმოჩნდა.

— ...ჰ-ჰეჰ!!..

ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი ბრწყინავდა. ღვთაებრივი სინათლე ისე კაშკაშებდა, რომ ჩემი ჯადოსნური თვალებიც კი დააბრმავა. მყისიერად, რეი გაქრა, თითქოს სინათლეში გაიფანტა. მკვლელობის განზრახვა ჩემი ბრმა წერტილიდან ვიგრძენი და წმინდა ხმლის პირი ზემოდან, ელვასავით, დამეცა.

-გოჩა!!

მარცხენა ხელი შეკუმშული „ბენო ეუნიტ“ დავიფარე. ფარად გამოვიყენე და ხმლის დარტყმა ბრმა წერტილიდან მოვიგერიე. მაგიური ძალის ამოფრქვევის ყურისმჭრელი ხმა გაისმა და მარცხენა ხელის დამფარავი „ბენო ეუნი“ გაქრა.

- და კარგი მხედველობა გაქვს.

- მაგრამ მე შენს ჯადოსნურ თვალებს ვიყენებ.

„გაიზას“ გაწყვეტილი ჯადოსნური ხაზი შევაერთე და სამყაროს მისი მხედველობის არიდან შევხედე.

მან ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილით გაწყვიტა ჩვენს შორის არსებული ჯადოსნური ზღვარი. მაგრამ ის მაშინვე აღდგა.

გაიზის გააქტიურება მხოლოდ ერთხელ მჭირდება და ამ მანძილზე შემიძლია მისი რეისთან მიმაგრება რამდენჯერაც არ უნდა მოხსნას ის.

- ამჟამად, „ასუკასთან“ შედარებით უპირატესობა არ გაქვს. გამარჯვების შანსი არ გაქვს, უფრო ძლიერი დემონური სხეულითაც კი.

„2000 წლის წინ, ამ მახვილმა თქვენი სხეულის არსში გახვრიტა. დიახ, ის ჯადოსნური ძალის შესავსებად იყო განკუთვნილი, მაგრამ ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი წმინდა ხმალია, რომელიც თქვენს გასანადგურებლად შეიქმნა. განა მან ჭრილობა არ დატოვა თქვენს არსში?“

- კარგი, თავად შეამოწმე.

ჯადოსნური წრე დავხატე და შელოცვა „ბებდოზი“ გამოვიყენე. მარჯვენა ხელი ჯადოსნურ წრეში გავატარე და შავი ფერი თითებიდან დაფარა. ჯადოსნური თვალები

დავძაბე, უფსკრულში ჩავიხედე და დავინახე, რომ რეის ახლა შვიდი საძირკველი ჰქონდა. „ბებდოზის“ ხელზე გარეშე, მათ დიდ ზიანს ვერ მივაყენებ.

- „გია გრეასი“.

როგორც კი ეს ვთქვი, ცაზე კოლოსალური ჯადოსნური წრე გამოჩნდა. მისგან სიბნელის დიდი ქვები გამოდიოდა, რომლებიც კუპრივით ბნელოდა. სიბნელის უთვალავი ქვა რეის მეტეორების წვიმასავით დაეცა.

— ...ჰა!!..

რეიმ ევანსმანათი ერთდროულად დაიწყო მასზე ჩამოვარდნილი სიბნელის ყველა მეტეორის მოჭრა. მიუხედავად იმისა, რომ ეს წმინდა ხმალია, ციური სხეულების ხმლით მოჭრის ფაქტი საკმაოდ შთამბეჭდავია, მაგრამ ახლა მისი ხელები დაკავებულია.

- „რიო ედრამი ¹“.

ამჯერად, კოლოსალურმა ჯადოსნურმა წრემ დაფარა ბალახიანი მიწა და იქიდან გადმოღვრილმა წყალმა ეს ადგილი არაღრმა შავ ტბორად აქცია. რეის ფეხების ქვეშიდან კუპრივით შავი კასკადი ამოხეთქა, როგორც წყლის შადრევანი, რომელიც ზემოთ ამოდის.

— ...ჰ-ჰა!!..

რეიმ ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი შავ ტბორში ჩაარჭო და მთელი ძალით გაჭრა. ტბორი, ადიდებულ კასკადთან ერთად, ზუსტად ორ ნაწილად გაიყო. ამის შემდეგ რეიმ მაშინვე „გია გრეასში“ გაიქცა და თავი აარიდა მას.

- ყოყმანობ.

ამავდროულად, მისკენ ოცი გიო გრაზე ვესროლე, რამაც გზა გადაუღობა. როგორც მოსალოდნელი იყო, მან ვერ შეძლო მათი თავიდან აცილება. შავმა მზემ მოიცვა იგი და შავ ცეცხლში აფეთქდა.

- ჰ-ჰა!!

მან მყისიერად გააქრო შავი ალი ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმლის კურთხევით და ანტიმაგიის გამოყენებით. როგორც კი რეი გაჩერდა, ჩემი მარჯვენა ხელი მის გულს შეეხო.

— ...ჰმ!..

- დავიწყეთ პირველით.

წმინდა ხმლის „ბენო ევნომის“ დარტყმა კვლავ მოვიგერიე. მარცხენა ხელზე არსებული შელოცვა გაქრა და ევანსმანა უკან დაიხია. იმ მომენტში ხმლის ტრაექტორია შეიცვალა, თითქოს რეიმ საპირისპირო მიმართულებით გამოიყენა ასხლეტილი ძალა და ხმალი ისევ მხარზე მომისვა.

სწრაფად... მარცხენა ხელის მოძრაობა შემოდგომა, მაგრამ უბრალოდ არ მაქვს დრო, რომ „ბენო ეუნი“ მასზე შევაჯამო. ევანსმანას „განადგურების ჯადოსნური თვალელებით“ შევხედე და მისი მაგიური ძალა გავანადგურე.

— ...ჰე-ე!!!

„განადგურების ჯადოსნური თვალელების“ და ანტიმაგიის ეფექტების გარღვევის შემდეგ, ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი მხარში შემიჭრა. ალისფერი სისხლი წამომივიდა და ჭრილობაზე მრავალი სტიგმა გაჩნდა. თუმცა...

- მეოთხე.

მარჯვენა ხელი რეის მზის წნულიდან გამოვიღე და ამჯერად მისი მკერდის მარჯვენა მხარე გავჩხრიკე და ძირი დავუმტვრიე. თუმცა, რეი არ შეერთა და ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი უფრო ღრმად ჩამიყო სხეულში.

- ვიცი შენი ხრიკები.

მარცხენა ხელში „ბენო ეუნომი“ შემოვიხვიე და მხარში გამჭოლი ხმლის პირი დავიჭირე. რეიმ მთელი თავისი სხეულის ძალა ხელებში ჩადო. მისი ფიზიკური და ჯადოსნური ძალის წყალობით, მინდორზე მთელი ბალახი მოგლიჯა და იმ ტერიტორიაზე ხეებიც კი მოთიბა. თუმცა, ხმალი, რომელიც ხელში ავიღე, ერთი სანტიმეტრითაც არ განძრეულა.

- გადაწყვიტე, რომ დემონური სხეულით ძალის შეჯიბრში გაიმარჯვებ?

— ...გა-ა-ა!..

კვლავ ძლიერად მოვუჭირე მარჯვენა ხელი და მეხუთე ბაზა დავამსხვრიე.

- მხოლოდ ორი დაგრჩა. მოგების შანსი არ გაქვს.

— ...მე გამუდმებით ვაგებდი შენთან... მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ ვაგებდი... მე ისევ და ისევ გიწვევდი, რადგან ერთი სასწაულიც რომ მომხდარიყო, მე გავიმარჯვებდი.

— სასწაულები არ ხდება.

რამდენი ძალაც არ უნდა ეცადა რეის ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილში ჩადგმა, მას მისი ამოძრავება არ შეეძლო. ევანსმანას მაგიური ძალა მთლიანად ჩაახშო „განადგურების ჯადოსნური თვალელებით“ და „ბენო ეუნით“ ახლო მანძილზე. დიდხანს ვერ შევძლებ მათ შეკავებას, მაგრამ ამ მდგომარეობაში რეის ენერგია გაცილებით მალე გამოეღია.

— მხოლოდ ერთი დარჩა.

მისი ძირი დავმსხვრიე. რეის პირიდან სისხლი წამოუვიდა.

- უკან დაიხიე. საკმარისად სულელი არ ხარ, რომ ასეთ მდგომარეობაში იბრძოლო.

კანონს მხოლოდ ერთი საფუძველი რომ ჰქონოდა დარჩენილი, ის ყოველთვის უკან დაიხევდა. წარუმატებლობის შემთხვევაშიც კი, მას შეეძლო მომავლის იმედი ჰქონოდა. მას ესმოდა, რომ ხალხის იმედის სახით, მას არ შეეძლო საკუთარი თავის სიკვდილის უფლება მიეცა.

— ...მინდოდა, რომ ოდესმე სამყაროში ჰარმონია გამეფებულიყო... და სწორედ ამიტომ გავიქეცი. მეგონა, რომ წავაგებდი, რათა საბოლოოდ ერთხელ მაინც მომგებიანი ყოფილიყავი. მჯეროდა, რომ ეს სწორი იყო. — თქვა რეიმ.

მისი თვალები მე მიყურებდა.

- არა, მე მშოშრა ვიყავი. ადამიანი, რომლის გადარჩენაც მჭირდება, ჩემს წინ დგას. აღარ შემიძლია ლოდინი იმ „ერთ დღეს“. მინდა ახლავე გადავარჩინო. მინდა, რაც შეიძლება მეტ ადამიანს დავეხმარო გასაჭირში. ამ აზროვნების გარეშე, ვერავის გადავარჩენ, როდესაც ეს „ერთ დღეს“ დადგება.

სადღაც ადრეც მსმენია ამის შესახებ „ერთხელ“. ალბათ, სწორედ ამან აიძულა საბოლოოდ ეს გადაწყვეტილება მიეღო.

— სასწაულიც რომ არ მოხდეს, დღეს ვერ წავაგებ... თუ ახლა წავაგებ, ხალხის მოკვლა მოგიწევთ, რომ სწრაფად მოიშორეთ თქვენთან მოახლოებული საფრთხე!..

უმცირესობის მოკვლა უმრავლესობის გადასარჩენად. და თეორიულად, ასეა. სინამდვილეში, აქამდე ამას ვაკეთებდი. წინააღმდეგ შემთხვევაში, როგორც დემონების მბრძანებელი, ვერ დავიცავდი იმას, რისი დაცვაც შეუძლებელია, იმის განადგურების გარეშე, რაც უნდა განადგურდეს.

მარცხენა ხელით რეიმ გაათავისუფლა ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი.

— ...შენ მსოფლიოში ყველაზე მეტად გინდოდა მშვიდობა და მე ამის უფლებას არ მოგცემ!!

რეის მარცხენა ხელის წინ სივრცე დამახინჯდა.

იქიდან, მირაჟის მსგავსად, სიგესტის ნებისყოფის ხმალი გამოჩნდა. ეს ხმალი საშიში იისფერი ელვარებით ბრწყინავდა, სიტყვასიტყვით დემონურ მახვილად გადაიქცა, რომელშიც დემონური ძალა ზღვრამდე იყო კონდენსირებული.

- ჰა-ა-ა-ა!!

რეიმ სიგსესტოის ნებისყოფის ხმალი ევანსმანის ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალს დაარტყა. სინათლის გიგანტური აფეთქება ატყდა, თითქოს სიწმინდემ და დემონურმა ძალამ - ორმა კონფლიქტურმა ძალამ - ერთმანეთი მოიგერია. ამ ტერიტორიაზე ხეების უმეტესობა ქარმა წაიღო და მე იმდენად უკან გადავისროლე, რომ პირის გაღებაც კი ვერ მოვასწარი.

- ჰმ, რა აბსურდული მაგიური ძალაა.

რეი ნელა მოდიოდა ჩემსკენ. მის მარჯვენა ხელში ევანსმენის ხმალი ეჭირა, რომელიც ღვთაებრივ ბრწყინვალეობას ასხივებდა, ხოლო მარცხენაში სიგსესტის ხმალი, რომელიც საშინელ ბრწყინვალეობას ასხივებდა. შავი სინათლე თეთრს ერეოდა და მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ერთმანეთს უარყოფდნენ, ისინი მაინც კონტროლს ექვემდებარებოდნენ, თუმცა ძლივს, რაც რამდენჯერმე ზრდიდა იმ ძალას, რომელსაც წმინდა და დემონური ხმლები ფლობდნენ.

- საბოლოოდ მიაღწიე ამ მდგომარეობას.

ნებისყოფის მახვილი თავის ნამდვილ ძალას მხოლოდ მაშინ ავლენს, როდესაც მისი მფლობელი სულს რაღაცაზე კონცენტრირებს. ადამიანთა და ღმერთების სულების მახვილი თავის მფლობელად მხოლოდ მას ცნობს, ვისი სულიც მშვიდია და ეჭვის ჩრდილიც არ აქვს. ნებისყოფის მახვილის დასაუფლებლად, მან გული დემონური ძალით აავსო და ამავედროულად დაეუფლა ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილს, რომელიც დემონების გასანადგურებლად შეიქმნა.

ერთი შეხედვით, როგორც ჩანს, სიწმინდე და დემონური ძალა საპირისპიროა, მაგრამ მე ვფიქრობ, რომ გულის სიღრმეში ის აბსოლუტურად დარწმუნებულია, რომ ეს ასე არ არის. რეიში ორი სიცოცხლე თანაარსებობს, ერთში ის გმირის როლს ასრულებს, ხოლო მეორეში - დემონის როლს. სიწმინდე და დემონური ძალა საპირისპირო არ არის. არა, დარწმუნებული ვარ, რომ ამაში არაფერია რთული.

ადამიანებსა და დემონებს შეუძლიათ თანაარსებობა. ეს მისი მისწრაფებაა. და ეს ამაღლებული გრძნობა ორივე ხმლით არის ამოცნობილი.

- არ შემიძლია შენი სიკვდილის უფლება ისევ და ისევ მოგცე.

ორივე ხელზე „ბენო ეუნომი“ წავისვი. მაგიური წრეები დავხატე და მათზე წყაროს მაგია „ჯირასტი“ მოვათავსე. შავი ელვა ბნელმა ნათებამ დაფარა, რამაც შეტევითი და თავდაცვითი მაგია ერთ მთლიანობად აქცია.

- წამოდი. გაგათავისუფლებ იმ წყევლისგან, რომელიც გმირობას გავალდებულებს.

რეი მთელი ძალით წამოხტა მიწიდან.

— ...მე თავს ვტკვენ, ანოს.

ერთმანეთს შევეჯახეთ. რეის ორი ხმლის შეჯახებამ ჩემს მაგიასთან ერთად ყველაფერი გაანადგურა. ევანსმანა და სიგესესტი არაერთხელ ეჯახებოდნენ ჩემს „ბენო ეუნს“ და „ჯირასტს“, როდესაც ისინი ტყეში სირბილით მიქროდნენ.

თორის ტყე ძლიერად შეირყა, თითქოს ყვიროდა, ვერ გაუძლო დემონ ტირანსა და ლეგენდარულ გმირს შორის ბრძოლას.

შემდეგ კი უამრავჯერ გავფრინდით ერთმანეთისკენ. სიგესესტამ მოიგერია „ჯირასტი“ და ადამიანებისა და ღმერთების სულების ხმლის დარტყმამ გაანადგურა როგორც „განადგურების ჯადოსნური თვალების“, ასევე „ბენო ეუნის“ ეფექტი.

ევანსმანი აშკარად შემოვიდა ჩემს მკერდში...

— ...რა...ე?... — რეიმ ძლივს ამოიოხრა, თითქოს შოკი ვერ დამალა. — თავი უნდა აგერიდებინა... რადგან მაშინ შენს ბაზას მივაღწევდი...

გავუღიმე. ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმაღს, დემონთა მბრძანებლის გასანადგურებლად შექმნილ წმინდა ხმაღს, საშუალება მივეცი, რომ ჩემში და ჩემს გულში ჩამძვრალიყო. ყველაფერი ისე გამოვიდა, როგორც ველოდი.

— ირგვლივ მიმოიხედე.

რეიმ ირგვლივ მიმოიხედა. შორეულ ადგილას, მაგრამ შეუიარაღებელი თვალითაც კი ჩანდა, დემონების მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტების არმია გამოჩნდა. ისინი ფხიზლად აკვირდებოდნენ მოვლენებს.

რეისთან ბრძოლისას, შემთხვევით იქ წაგვიყვანა.

— აღმდგარი გმირი კანონმა დემონი მბრძანებელი ტირანი გაანადგურა. ყველაფერი თქვენი სცენარის მიხედვით. ამან ხალხის სიძულვილი უნდა გაფანტოს.

ხელი რეის ნიღაბს მივწვდი, ავიღე და გავიკეთე.

„ოჰ, ჩემო თანამემამულენო“, - მივმართე დილჰეიდის ყველა ჯარისკაცს, ხელი შევუშალე ჩაჭრილ „ლიქსს“. ნიღბის ეფექტის გამო, ჩემი ხმა ავოს დილჰევიას ხმა იყო. „ირისის“ შელოცვის გამოყენებით, რეის ტანსაცმელი გადავკოპირე და მეც ჩავიცვი. რეის ტანსაცმელი გმირის ტანსაცმლით შეიცვალა, რომელიც მას 2000 წლის წინ ეცვა. ამ ადგილის სურათი დილჰეიდის ჯარისკაცებს „რიმნეტის“ საშუალებით გავუზიარე. მათ, ალბათ, ავოს დილჰევიას დამარცხების მომენტი ნახეს. „... ყველა ჯარს ვუბრძანებ, დილჰეიდში უკან დაიხიონ. გიკრძალავთ აზესიონზე შურისძიებას, სანამ ამ მიწებზე ხელახლა არ დავიბადები. იცოცხლეთ. დაელოდეთ ჩემი დაბრუნების დღეს...“

რეი გეგმავდა, რომ გეირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმიას დამარცხება მიეცა. და მგონი, ისიც იგივე სიტყვებს იტყოდა, რაც ახლა მე. ვფიქრობ, ისინი მოვლენ

იმის გასარკვევად, ცოცხალია თუ მკვდარი, მაგრამ ეს ტირანი დემონთა მბრძანებლის ბრძანებაა. იმპერიული ოჯახების ფრაქცია მას ბოლომდე დაიცავს. მჯერა, რომ აუცილებლად აღვდგები.

— ...ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი წმინდა ხმალია, რომელიც დემონთა მბრძანებლის გასანადგურებლად შეიქმნა... შენი საფუძველი... უკვე...

ევანსმანის ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი სინამდვილეში ჩემს სხეულს ხვრეტდა და უკვე გულს მიღრღნიდა. ვერ მოვატყუებ, რომ მკვდარივით მინდა ვიყო. ამ შემთხვევაში, რეი თავის შეწირვას არ შეეცდება.

ადამიანებსა და დემონებს უნდა აჩვენონ, რომ დემონთა ლორდი ტირანი მკვდარია.

— ...ანო...

სისხლიანი თითით რეის ტუჩებზე შეხებით ჩუმიად დავხურე პირი.

- რა გჭირს, გმირო კანონო? შენ დამამარცხე. იამაყე ამით.

რეიმ პირქუშად შემომხედა. დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტების არმია აქეთ მოდიოდა.

ახლა მათ ნათლად შეუძლიათ დაინახონ, თუ როგორ განგმირა ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილმა ტირან დემონ მბრძანებელს. მე მათ ძალა უნდა ვაჩვენო. დასტური იმისა, რომ მე ვარ ტირან დემონ მბრძანებელი.

„სულელო პატარა ხალხო!“ ხმამაღლა დავუძახე დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტთა არმიას.

ეს სულელური ფარსი იყო. მაგრამ თუ ეს მშვიდობას მოიტანს, მაშინ რატომ არ უნდა ვითამაშოთ სულელის როლი?

ისევე როგორც *მას*.

— მე ასე უბრალოდ არ მოგკვდები!

კიდევ უფრო მეტი მაგიური ძალა ჩავდე, ვიდრე ადრე და ვიხმარე შელოცვა „გია გრეასი“. ცაზე ჯადოსნური წრე გამოჩნდა, საიდანაც სიბნელის გიგანტური ქვეები ამოდიოდა. მათ თავზე „ჯირასტი“ ვისროლე და ახლა ცაში სიბნელის უამრავი ქვა, დაფარული შავი ელვით, ლივლივებდა.

მათ საკმარისი ძალა აქვთ ათიათასობით ჯარისკაცის მოსაკლავად. ეს ჯადოსნური ბარიერების გათვალისწინების გარეშე.

- დაილუპე აქ, ჩემთან ერთად!

„გია გრეასი“ და „ჯირასტი“ ციდან ჩამოცვივდნენ. დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების არმიამ რამდენიმე ფენად აღმართა ჯადოსნური ბარიერები, მაგრამ სიბნელის ქვა დაეცა, თითქოს ისინი სიბნელეში შთანთქა.

მიწაში უზარმაზარი ორმო გაჩნდა. ის იმდენად ღრმა იყო, თითქოს უფსკრულში გადიოდა. ფსკერიც კი არ ჩანდა.

მიმდებარე ტერიტორია იმდენად ძლიერმა რყევამ შეძრა, რომ თითქოს მთელი სამყარო აღსასრული დადგა. შემდეგ მეორე, მესამე, მეოთხე. მუქი ქვეები ერთმანეთის მიყოლებით აგრძელებდნენ მიწაზე ჩხვლეტას. ისინი შორს ცვიოდნენ დამშვიდებული არმიისგან, მაგრამ ისინი ცდილობდნენ გაუძლონ დაცემის შედეგებსაც კი. ასობით მუქი ქვა კვლავ ეკიდა მათ თავზე. და ყველა მათგანი დემონთა მბრძანებლის დამშვიდებული არმიისკენ იყო მიმართული. ისინი დარწმუნებულები უნდა ყოფილიყვნენ, რომ თუ ქვეები ჩამოვარდებოდა, აუცილებლად დაილუპებოდნენ.

ჩემი გეგმის გაგების შემდეგ, რეი დამშვიდობების არმიისკენ გაიქცა.

„არ მოგცემ უფლებას, განახორციელო შენი გეგმა, დემონთა მბრძანებელი ავოს დილჰევია! დამეხმარე! მე ვარ გმირი კანონი!“ მიმართა რეიმ დამშვიდების არმიას. „მომეცი ძალა, რომ დავასრულო ეს არაადამიანური დემონთა მბრძანებელი!“

რეიმ შეასრულა შელოცვები „იკითხე“ და „ასურა“. წმინდა ხმალი თავზე მაღლა ასწია, წმინდა შუქით იყო მოცული და ციდან მომავალი სასოწარკვეთა დაამხო, რის შედეგადაც ის ჭეშმარიტ გმირს ჰგავდა.

— ...ეს არის გმირი კანონი?... — თქვა ვილაცამ.

— ...არ ვიცი... მაგრამ... მაგრამ შეხედეთ, როგორ ეფინება მას წმინდა ნათელი... ის ჩვენს დასაცავად მოვიდა...

„დემონ მბრძანებელ ტირანს ებრძოდი? და მარტომ დაიბრუნე მოპარული წმინდა ხმალი...?“ იკითხა ვილაცამ.

ხალხი მასში ყოველთვის იმედს ხედავდა. ეს იყო კანონის იდუმალი ხიბლი.

— ...კანონი მოვიდა... — თქვა ვილაცამ.

და ეს სიტყვები მაშინვე გავრცელდა დემონების მბრძანებლის დამშვიდების მთელ უიმედო გაირადის არმიაში, რომელიც ცაში ჩამოკიდებულ სიბნელის ქვეებს უყურებდა.

— ლეგენდარული გმირი აღდგა ჩვენს გადასარჩენად!

- კანონი!!

— მიეცი მას მთელი შენი ძალა, ბოლო წვეთამდე!

— დაამსხვრიე დემონთა მბრძანებელი!

- ამჯერად აუცილებლად მშვიდობა იყოს!

დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების არმიის ჯადოსნური ძალა და გრძნობები რეიში მოიყარა თავი. ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმლის კურთხევა რამდენიმე ათეულჯერ უფრო ძლიერი გახდა.

— ...

... მე, სოფლის გლეხი, მთელი ამ ხნის განმავლობაში იძულებული ვიყავი ... — გავიგე ვიღაცის ხმა.

რეის ფიქრები, რომლებზეც საუბარი არ შეეძლო, „გაიზას“ ჯადოსნური სტრიქონით ჩემს სულში ჩაედინებოდა.

... გმირის მოვალეობისა და ვალდებულებებისადმი .

... და მე უბრალოდ მომწონდა ხმლის ქნევა .

... სინამდვილეში არავის მოკვლა არ მინდოდა. სინამდვილეში არც ომში წასვლა არ მინდოდა .

... მაგრამ ვიღაცამ მითხრა, რომ თუ არ ვიბრძოლებ, კიდევ უფრო მეტი ადამიანი დაიღუპება .

... გმირი ილუზიაა .

... მე არ ვარ ძლიერი, არ ვარ სამართლიანი და არ მაქვს ძალა, რომ ხალხი გადავარჩინო .

... თითებს შორის სივრციდან ხელიდან ჩამოვარდნილი სიცოცხლეები გაცილებით დიდია, ვიდრე ის, რაც საკუთარი ხელით მოვიპოვე .

... ბრძოლის ველზე ვვრბოდი, უგულო სიტყვებით მოტყუებული და ბედისწერის ხელში სათამაშოდ ვქცეულიყავი .

... მე არ ვიყავი მამაცი. უბრალოდ მეშინოდა, რომ ვინმე მოკვდებოდა .

... ეს შიში მამოძრავებდა, მემუქრებოდა და მაშინებდა .

... მაგრამ მაინც, გმირი უნდა ვყოფილიყავი .

... გმირის როლის თამაში მომიწია გამეგრძელებინა .

... ხალხის მოლოდინების გასამართლებლად საკუთარი თავის გაწირვა მოუწია .

... ხალხისთვის იმედის ქონა უნდა გაგრძელებულიყო .

... უმწეოებს ჩემი მოკვლა სურდათ. სუსტები სიკვდილს მოხოვდნენ .

... ვფიქრობ, ეს გარდაუვალი იყო. ბოლოს და ბოლოს, ადამიანებს იმედი სჭირდებათ .

... მირჩევნია სიცოცხლე დავკარგო და ამ ბედისწერის ტვირთით მოვკვდე, ვიდრე ვინმეს ტანჯვა ვნახო .

... მე ისევ და ისევ მოვკვდი, ისევ და ისევ აღვდგინდი და მხოლოდ ხალხისთვის ვიბრძოდი .

... და ერთ დღეს უეცრად გონს მოვედი .

... და რისი იმედი მაქვს ?

... მათ გმირი ჰყავდათ, მაგრამ მე ოდნავი იმედიც კი არ მქონდა. არაფერზე მქონდა მიყრდნობილი ...

... დიახ, ეს ყველაზე ჩვეულებრივი ტრაგედიის სცენარი იყო .

... მაგრამ რა არის ახლა, რა არის წარსულში .

... ბოლოს, დემონმა მბრძანებელმა ტირანმა, რომელიც ჩემი მტერი უნდა ყოფილიყო , დახმარების ხელი გამომიწოდა.

... შენ .

... შენ ჩემი ერთადერთი გმირი იყავი, ანოს .

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც „დამანგრეველი ჯოჯოხეთური წყლის კასკადი“.

§ 39. ბავშვის ხმა, რომელიც ბრძოლის ველზე გავრცელდება

-3

რემ ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი მოიქნია. მისი ხმალი უამრავ ელვარებად იქცა და ჩამოვარდნილი „გია გრეასისა“ და „ჯირასტის“ შორის გაქრა.

თითქოს სიბნელეს განდევნიდა. თითქოს სასოწარკვეთას ახშობდა. ჩემი სხეული კაშკაშა შუქით იყო განათებული.

- ...ეს მშვენიერია...

ჩემი სხეული სინათლეში იყო მოცული. ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილის მიერ დატოვებული ნაწიბური ჩემს არსს ანადგურებდა. განადგურების მოახლოებასთან ერთად, მისი განწირულობისას, არსი უზარმაზარ ძალას გამოყოფს, ჩვეულებრივზე დიდს, მაგრამ დემონთა მბრძანებლის გასანადგურებლად შექმნილი წმინდა მახვილის წინაშე, ესეც კი არაფერში ჩავარდა.

- დიდი დემონთა მბრძანებელო! - დიდი დემონთა მბრძანებელო!

ეს დილჰეიდების არმიის ავანგარდის ყველაზე მოქნილი დანაყოფი უნდა ყოფილიყო. აქ დაახლოებით 500 დემონი ჯარისკაცი ჩავიდა. ვფიქრობ, ისინი დემონი მზრძანებელი ტირანის გადასარჩენად მოვიდნენ, მაგრამ უკვე გვიანი იყო.

სინათლე, რომელმაც ჩემი სხეული მოიცვა, უეცრად დაიშალა. თანდათან გაქრა და ჩემი სხეული გაქრა.

- ჯანდაბაში ხართ, პატარა ხალხო...

ავანგარდის მეტაურმა ამოიღო თავისი დემონური ხმალი და ცისკენ მიმართა.

„მე ვარ დემონთა მბრძანებელი ელიო ლადველი, რომელსაც დიდმა დემონთა მბრძანებელმა ტირანმა მიანდო მიდჭეიზის დაცვა. ამიერიდან ჩემი მიდჭეიზის რაზმი დიდ დემონთა მბრძანებელთან ერთად საიქიოში გაემგზავრება! წამოდით, სულელო ადამიანებო, ნოუგეში იყავით ჩვენი მბრძანებლისთვის!“

მიდკაზეს რაზმმა გაბრაზებულმა შეხედა გაირადიტების დემონთა მზრძანებლის ჩახშობის არმიას. რეიმ თავისი წმინდა ხმალი თავზე მაღლა ასწია, სანამ ბრძოლა დაიწყებოდა.

„მე მქვია გმირი კანონ. და მე მოვკალი დემონი ტირანი ავოს დილჰევი. ღმერთებისა და ადამიანების სულების ევანსმანის ხმალი, წმინდა ხმალი, რომელიც შექმნილია დემონი ტირანის გასანადგურებლად, მის გულში ჩააჩყო და ის აღარასდროს დაიბადება!“

ეს ხმამალა გამოაცხადა და რეი ავანგარდისკენ გავიდა.

— დილჰეიდის ამაყი ჯარისკაცებო, თქვენი განზრახვა, გაჰყვეთ თქვენს ბატონს, აღფრთოვანებულია, მაგრამ დაგავიწყდათ დემონი მბრძანებლის, ტირანის, უკანასკნელი სიტყვები?

— ... ყველა ჯარს ვუბრძანებ, დილჰეიდში უკან დაიხიოს. ვკრძალავ აზესიონზე შურისძიებას მანამ, სანამ ამ მიწებზე ხელახლა არ დავიბადები. იცოცხლე. დაელოდე ჩემი დაბრუნების დღეს ...

ეს იყო სიტყვები, რომლებიც დემონმა ლორდმა ტირანმა „ლიქსის“ მეშვეობით გადმოსცა.

- რა დაგარწმუნებთ? ბატონის სიტყვები? თუ გმირის წმინდა ხმალი?

დემონთა მბრძანებელი, რომლის გულსაც ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილი უტევს, არასოდეს აღდგება, მაგრამ ტირანმა დემონთა მბრძანებელმა თქვა, რომ ის ხელახლა დაიბადება. მან ეს ნათლად თქვა.

ელიომ მთელი ძალით დააჭირა კბილებს. თვალები აშკარად შურისძიების სურვილით ენთო, მაგრამ მისთვის, იმპერიული ოჯახების ფრაქციის წევრისთვის, დემონი ლორდი ტირანი უმთავრესი პრიორიტეტი იყო. თუ მას არჩევანის გაკეთება მოუწევდა ბატონის სიტყვებსა და გმირის წმინდა ხმალს შორის, მაშინ აშკარა იყო, ვის ენდობოდა უფრო მეტად.

— ...ყველა ჯარი დილჰეიდში იხევს და დიდი დემონთა მბრძანებლის დაბრუნებას ელოდება...

მიდჰაიზის რაზმმა ზურგი აქცია მტრებს.

- დაედევნეთ მათ, არ გაუშვათ გაქცევა!

ამჯერად, გეირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმია წინ მიიწევდა, თითქოს დემონებს მისდევდნენ. მაგრამ რეიმ, როგორც მოსალოდნელი იყო, მათ გზა გადაუღობა.

— გაირადითის მშვიდობისმოყვარე ჯარისკაცებო, ავოს დილჰევი აღარ არის. დემონებმა დაიჯერეს ტირანი დემონთა მბრძანებლის სიტყვები და არ დაგვესხმებიან თავს, სანამ ის ხელახლა არ დაიბადება, მაგრამ ის აღარასდროს დაიბადება. ბოლოს და ბოლოს, მისი საფუძველი უკვე განადგურებულია ევანსმანის შედეგებით.

გაირადიტში არავის ეპარება ეჭვი ღმერთების მიერ ადამიანებისთვის ბოძებული ლეგენდარული წმინდა ხმლის ძალაში.

- ისინი სამუდამოდ დაელოდებიან დემონი მბრძანებლის, ტირანის დაბრუნებას. მომენტს, რომელიც არასდროს დადგება. ეს იქნება მათი სასჯელი. გაკვეთილი მათთვის სამუდამოდ. ჩემო თანამემამულენო, - ხმამაღლა თქვა რეიმ, - ჩვენ გავიმარჯვეთ. ომი დასრულდა. ახლა, ამ წუთას, აზესიონში მშვიდობა დამყარდა!

ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი თავზე მაღლა ასწია, ჯადოსნური წრე შემოხაზა და ქარქაში თავისკენ გამოიძახა. როგორც კი ევანსმანა ქარქაშში ჩადო, ყველა გაირადიტმა ჯარისკაცმა ომში გამარჯვების პატივსაცემად თავზე მაღლა ასწია ხმლები და ქარქაშებში დააბრუნა.

თუ დემონები აზესიონს არ თავს დაესხებიან, მაშინ აზესიონი დილჰეიდში შეჭრას აღარ შეეცდება.

„...ეს დასასრულია... ანოს“, ჩაილაპარაკა რეიმ.

და იმ მომენტში...

გაირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმიიდან მსუბუქი ჭურვი ისროლეს. რეიმ მაშინვე მარჯვენა ხელით დაბლოკა იგი. მომდევნო მომენტში, დილჰეიდის არმიის მიმართულებით ერთდროულად ათასობით მსუბუქი ჭურვი ისროლეს.

— ...ჰეჰ!..

ევანსმანას ხელში ჩაგდების შემდეგ მან მთლიანად გაანადგურა ტეო ტრიასის ყველა შელოცვა, მაგრამ რადგან ხმალი ნაწილობრივ ქარქაშში იყო, ერთი წამით დააგვიანდა და ერთ-ერთი ჭურვი რეის ააცილა.

- უჰ!

სამიზნე მიდჰეიზის რაზმი იყო. მსუბუქი ჭურვი რამდენიმე უკან დახეულ ჯარისკაცს მოხვდა. აფეთქება მოხდა და მტერის ღრუბლები ამოიზარდა.

„რა...?!“ იყვირა დემონმა ჯარისკაცმა.

— ...რა ნაძირლები, ჩვენ ნებაყოფლობით უკან ვბრუნდებით და ისინი ზურგში საშინელ დარტყმას გვაყენებენ?!..

დილჰეიდის არმია რისხვით ადუღდა.

„ნუ მოტყუვდებით, ეს დემონია და არა გმირი კანონი! მოკალით დემონები, მოკალით ყველა!“ - სიძულვილით სავსე ხმით იყვირა დიეგომ, დემონების მბრძანებლის ჩასახშობად გეირადიტების არმიის მთავარსარდალმა.

„ბ-მაგრამ მტერმა საბრძოლო სული დაკარგა, მთავარსარდალო. მაშინაც კი, თუ მილიონში ერთხელ ვივარაუდებთ, რომ ეს კანონი დემონია, არ ჩანს, რომ ის ჩვენს მიმართ მტრულად არის განწყობილი. არ არის საჭირო, რომ ბა-ში შევიდეთ...“

— გაჩუმდი! მოკალი ყველა დემონი! ნუთუ ჩემი ბრძანება არ გაიგე?!

— ...რა აზრი აქვს ამ უსარგებლო ბრძოლის გაგრძელებას? ჩვენ არ შეგვიძლია ჩვენი ჯარისკაცების სიცოცხლე ასეთი...

პლოპ, - გაისმა ადიუტანტის მოკვეთილი ხელის ხმა, რომელიც მიწაზე დაეცა.

- აჰ... აჰ-აჰ-აჰ-აჰ-აჰ-აჰ!!

- მეც მოგვლავ, თუ გაზედავ და არ დამემორჩილები! ზესიის რაზმი, წინ. ჰაველის გამოყენება. ყველა დემონი ალკვეთე დედამიწის პირისაგან და ეს თაღლითი, რომელიც კანონს ასაღებს!

ათი ათასი ზესია, ჯავშანში გამოწყობილი და სახეები დაფარული ჩაფხუტით, წინ დაიძრა. და უეცრად მათ მკერდის მარცხენა მხარეს ჯადოსნური წრე დახატეს.

— ...ყველა ჯარისკაცი, გაჩერდი!.. დიდი დემონთა მბრძანებელი, რომელიც ჩვენი ფარი გახდა, დაგვაცინებს, თუ სამარცხვინოდ უკან დავიხევთ, სანამ ჩვენს თანამებრძოლებს შურს ვიძიებთ. მოდით, ადამიანებს დემონური სიამაყე ვაჩვენოთ!

ელეოს ბრძანებით მიდპეიზის რაზმი გაჩერდა და დემონთა მბრძანებლის დამამშვიდებელი არმიისკენ შებრუნდა. ორივე არმიამ ერთმანეთს გადახედა, შეტევისთვის მზად.

„მოიცადე!..“ - გაისმა ვილაცის ხმა.

ქარის ნაკადი ამოვარდა, მტერის ღრუბლები დაილექა და მათ უკნიდან ელეონორა გამოჩნდა.

მან დე იგერია წინ განალაგა და დემონი ჯარისკაცები დაიცვა. როგორც ჩანს, მან მისი ფორმულა შეცვალა, რათა ბარიერს დემონებზე გავლენა არ მოეხდინა და თეო ტრიასისგან დაეცვა ისინი.

- უსაფრთხოდ ხართ, არცერთი თქვენგანი არ მომკვდარა.

ელიომ გაკვირვებითა და სიფრთხილით შეხედა მას. ელეონორა დემონი არ იყო. ალბათ, ფიქრობდა: „რატომ დაიცვა მან დემონი ჯარისკაცები?“

- რას აკეთებ, დეფექტო?! დემონების მიმართ სიძულვილი არა მხოლოდ დაგავიწყდა, არამედ ამჯერად კაცობრიობასაც უღალატებ! - გაბრაზებულმა თქვა დიეგომ „ლიქსის“ პირით.

- რატომ აკეთებ ამას? ჩვენ აღარ გვაქვს ბრძოლის მიზეზი! დემონი ლორდი ტირანი მოკვდა და დილჰეიდის არმია უკან დახევას აპირებს! ჩვენ აღარ ვიბრძოლებთ არაფრის დასაცავად, არამედ მხოლოდ მტრებისა და მოკავშირეების მოსაკლავად. ეს უბრალოდ ხოცვა-ჟლეტაა! შენთვის საძულველი დემონი ტირანიც კი ამას არ გააკეთებდა!

— გაჩუმდი! ამბობ, რომ მე ბინძურ დემონებზე უარესი ვარ?! ასე არ შეიძლება იყოს. ეს ჩვენი შურისძიებაა! სამართლიანობის რკინის ჩაქუჩი, რომელიც დაეცემა სიბნელის ნაშიერს, რომელმაც ყველაფერი წაგვართვა ჩვენგან, ადამიანებისგან!

- მაგრამ მათ არაფერი წაგართმეს შენგან! ეს შენი სიძულვილი და სამართლიანობაც კი არ არის! არამედ ჩვეულებრივი სულელი, რომელიც სხვისი გრძნობების კონტროლის ქვეშ იბრძვის! ჩვენ ნამდვილად არ გვინდა ბრძოლა!

- გაჩუმდი, ვამბობ მე! ნუ გაბედავ ჩემთან ასე საუბარს, როცა ჯადოქარი ხარ, „ელეონორ“!

მის სხეულზე მაგიური სიმბოლოები გამოჩნდა. მათგან წმინდა წყალი გადმოიღვარა, სფეროდ გადაიქცა და ელეონორა დაფარა. შელოცვის „ელეონორას“ გააქტიურებამ მისი საქმიანობა შეზღუდა.

- ჩუმად იჯექი აქ და უყურე.

დიეგომ სინათლის წმინდა ხმალი, ენჭალე, ამოიღო და თავზე მაღლა ასწია.

- შეტევაზე გადადით, ერთდროულად გაისროლეთ მათკენ „ტეო ტრაიასით“. აიფეთქეთ თავი, როგორც კი დემონები თქვენს რადიუსში მოხვდებიან!

ათი ათასი ზესიი წინ წავიდა.

- საკმარისია, ზესია, გევედრები! ამას ვერ გააკეთებ. არ გინდა მოკვლა! არავის მოკვლა არ გინდა!

- ისინი არ გისმენენ. შენც და ისინიც დემონების მოსაკლავად იარაღები ხართ. წინ!

ათი ათასივე ზესიამ ამოიღო თავისი წმინდა სინათლის ხმლები, ენჭალე, და დილჰეიდის არმიისკენ დაიძრა.

— ...ჰეჰ!!..

რეიმ გაჭრა ევანსმანას მიერ გამოთავისუფლებული „თეო ტრაიასი“ და ზესიების მიერ განლაგებული „ჰაველის“ ჯადოსნური წრეები, თუმცა ისინი ძალიან ბევრნი იყვნენ ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილისა და რეინკარნირებული ლეგენდარული გმირის, კანონის, ხმლისთვისაც კი. მან არ მოკლა არც ერთი ზესია, რომელიც მისკენ მოდიოდა. და დღესავით ნათელი იყო, რომ ასე ბრძოლაში დიდხანს ვერ გაძლებდა.

რამდენიმე ზესია ევანსმანა რეის გაურბოდა და მიუახლოვდა. ასეთ არარეალურად ახლო მანძილზე, საძირკვლის აფეთქებამ თავად მასაც კი დიდი ზიანი მიაყენა.

— ...ზესია-ე-ე!! — იყვირა ელეონორამ.

თუმცა, ზეზიებმა ხელები ასწიეს და ენჰალეს ხმლით მკერდის მარცხენა მხარეს გახვრეტა სცადეს. შემდეგ კი... ისინი მოულოდნელად გაჩერდნენ.

თითქოს დრო გაჩერდა. ათი ათასი ზესია უბრალოდ იქ იდგა, არც კი მოძრაობდა. ეს სიჩუმე რამდენიმე წამს გაგრძელდა, შეიძლება უფრო ნაკლებსაც. მალევე მან ალაპარაკდა.

— ...გადაარჩინე... — ბავშვის ხმა მთელ ბრძოლის ველზე გაისმა...

§ 40. ორი ათასი წლის წარსულის აჩრდილი

ენჭალეს წმინდა სინათლის ხმლები ზესიას ხელიდან ჩამოვარდა. ყველა წმინდა ხმალი მიწას ხვრეტდა და მელანქოლიურ ელვარებას ასხივებდა.

- რას აკეთებთ, სულელებო?! წინ! წადით და მოკალით ყველა დემონი! - ბრძანება გასცა დიეგომ.

მაგრამ ზესიები არ განძრეულან. გოგონები, რომლებიც მხოლოდ მის ბრძანებებს ასრულებდნენ, ტიროდნენ, თითქოს თავიანთ ნებას გამოხატავდნენ.

- რა ხდება?! წინ, წინ! - იყვირა დიეგომ.

მაგრამ ისინი მაინც არც კი განძრეულან.

- ჯანდაბაში წახვიდე, თუ აქამდე მივიდა საქმე, მაშინ მე!..

დიეგომ ჯადოსნური წრე დახატა. ეს იყო შელოცვა, რომელიც ჰაველს ძლიერად გაააქტიურებდა.

როგორც კი ის მაგიური ძალის ჩასხმას აპირებდა, თითები მაჯასთან ერთად მოკვეთეს და მიწაზე დაეცა.

— ...ლა-ა-ა-ა-ა-ა-ა!!... გა-ა-ა-ა-ა-ა!!... — ტკივილისგან იკივლა დიეგომ და ხელი ჩაჰკიდა.

- ვცდებოდი.

რეიმ ევანსმანი დიეგოს კისერზე მიადო.

ზესიების გაჩერების ფაქტით ისარგებლა და მან მაშინვე შეძლო დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების მიზნით შექმნილი გაირადიტების არმიის საბრძოლო წყობის გარღვევა.

— ...რაზე ლაპარაკობ?..

- ზოგიერთი ადამიანი, შენნაირი, აბსოლუტურად უიმედოა.

რეიმ დიეგოს მზერა ჩაავლო. მაგრამ, როგორც ჩანდა, მისი თვალები საერთოდ არ უყურებდა დიეგოს, არამედ სადღაც შორს.

- რატომ დგახარ იქ სვეტივით?! დაანგრე! დიახ, მას წმინდა ხმალი აქვს, მაგრამ მტერი მხოლოდ ერთია! ნუ გეშინია მისი! - გაბრაზებულმა დაუყვირა დიეგომ მის გარშემო მყოფ ჯარისკაცებს, მაგრამ მათ ხმლების ამოდებაც კი არ უცდიათ.

— ...ჰეი, ყრუ ხარ?! მე გიბრძანე მისი მოკვლა!

- რაააა?! ნამძირალა, იცე საერთოდ ვინ ხარ...?!

— ბრძოლა დასრულდა. ჩვენ მოვუსმენთ წმინდა ხმლის — ჩვენი მფარველი ღმერთის —
ნებას; ლეგენდარული გმირის, კანონის სიტყვებს და გამარჯვებით დავბრუნდებით
გაირადიტში!

ჯარისკაცებმა ადიუტანტის კივილი გაიგეს და გაირადიტს მიუბრუნდნენ.

- გაჩერდით! ნადირლებო! მე არ მოგეცით უფლება, დამოუკიდებლად ემოქმედათ! -
გაბრაზებულმა იყვირა დიეგომ.

მაგრამ მის ბრძანებებს არავინ უსმენდა. ათიათასობით ჯარისკაცმა დაიწყო წასვლა,
დიეგო კი მარტო დარჩა.

მუხლებზე დაეცა და გაფანტული მზერით ჩაილაპარაკა:

— ...ეს დასასრული არ არის...

ბოროტი, დამახინჯებული და საშინელი ხმა, რომელიც თითქოს სიძულვილით იყო
სავსე და ჯოჯოხეთის სიღრმეში იყო ჩაძირული. შემდეგ კი მთელი ძალით შეკრა
მუშტები. ფრჩხილები ხელისგულებში ჩაარჭო და სისხლი აწყვიტა.

— ...დადგა დრო, რომ 2000 წლის წინ დათესილი თესლი აღმოცენდეს...

დიეგოს სხეული სინათლემ მოიცვა.

ეს იყო „კითხვის“ შელოცვა.

... მოკალი ...

არსაიდან გაჩნდა საშინელი...

... მოკალი დემონები ...

საშინელება...

— ...მოკვლა.

უსიამოვნო ხმა, სავსე სიძულვილით.

- ვწუხვარ.

რეიმ უყოყმანოდ დაარტყა ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი და დიეგოს
თავს დაუმიზნა, მაგრამ ხმალი შეაჩერა, სანამ ის სამიზნეს მიაღწევდა. „კითხვის“
გამოყენებით, დიეგო თავად დაეცა პირქვე და გონება დაკარგა. თუმცა, „კითხვის“
შელოცვა არ გაქრა, არამედ განაგრძო მოქმედება.

— ...შენ....ა...

ხალხის მიწაზე დაცემის ხმა გაისმა. რეიმ მზერა უკან დახეულ გეირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმიისკენ მიაპყრო და დაინახა, რომ მათი ჯარისკაცები ერთმანეთის მიყოლებით იწყებდნენ ვარდნას.

მათი თითოეული სხეული ერთსა და იმავე შუქში იყო მოცული.

- ეს რა არის?..

- ზესია!.. - იყვირა ელეონორამ.

მათ იგივე ბედი ეწიათ, რაც დამშვიდების არმიას და გვერდებზე დაეშვნენ, სადაც იდგნენ, მათი სხეულებიც ასკმა შთანთქა.

... სიბნელის ჭუჭყიანი ნაშიერები ...

ბრძოლის ველზე ხმა გაისმა. ის არა მხოლოდ ასკის მიერ დაზარალებულებმა, არამედ დილჰეიდის არმიამაც კი გაიგო.

... მე ჯერგა ვარ ...

— ...ჯერგა?... — ჩაილაპარაკა რეიმ.

... მაგია, რომელიც დემონების განადგურებას ისახავს მიზნად. "ჯერგა" ...

აზესიონის მხრიდან მომავალი „ასკის“ სინათლე ცაში შეიკრიბა. მიწაზე დაცემის შემდეგ, ის ძლიერ შესქელდა. მალე გამჭვირვალე სხეული გამოჩნდა.

- მენტორი...

რეის გაცემებისგან თვალები გაუფართოვდა. ეს სხეული, რომელიც ჯადოსნური ძალით შეიქმნა, ჯერგას ეკუთვნოდა, 2000 წლის წინ გეირადიტების სამშვიდობო არმიის მთავარსარდალს, რომელმაც დემონების გასანადგურებლად გმირთა აკადემია შექმნა და რომელსაც დემონთა მბრძანებელი კვლავ სძულდა.

„კანონ, მე 2000 წლის წინ გითხარი“, - თქვა მან.

რეიმ ისე შეხედა, თითქოს არ სჯეროდა, რა ხდებოდა.

- დემონები არ არიან არსებები, რომლებიც იმსახურებენ შენს სიკეთეს. ისინი ბოროტი არსებები არიან, რომლებსაც ამქვეყნად ადგილი არ აქვთ.

ჯერგას განძრევის მცდელობა არ უცდია. შესაძლოა, მისი სხეული ჯერ კიდევ არ იყო სრულყოფილი.

- არა მხოლოდ გმირთა აკადემიის დაარსების წინააღმდეგი იყავი და ტირან დემონთა მბრძანებელს იცავდი, არამედ თავადაც დემონი გახდი. მეცოდები, კანონ. მართლა მეცოდები.

რეიმ მას სევდით სავსე თვალებით შეხედა.

— ...დიახ, მეც... სამწუხაროა, რომ ასე დაკარგე ადამიანური სული, მენტორო.

რეიმ ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილის წვერი ჯერგასკენ მიმართა.

- ორი ათასი წლის წარსულის აჩრდილი ხარ. მკაცრად რომ ვთქვათ, შენი საფუძველი დიდი ხნის წინ უნდა გამქრალიყო. მე შენს სიძულვილს ბოლო მოვუღებ.

ჯერგამ მისკენ სინათლის ნაპერწკალი ისროლა. რეიმ ადვილად აირიდა თავიდან და ჯერგას ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილით განგმირა.

— ...ჰ-ჰ-ა-ა-ა-ა!..

ევანსმანას ღვთაებრივმა სინათლემ ჯერგა გაჭრა. თუმცა, როგორც კი მისი ჯადოსნური სხეული გაქრა, ის ხელახლა შეიკრიბა და პირვანდელ ფორმას დაუბრუნდა.

— კანონიც კი არ სცადოთ. ღმერთებისა და ადამიანების სულის ხმალი წმინდა ხმალია, რომელიც შექმნილია დემონთა მბრძანებლის, ტირანის გასანადგურებლად. ის უკიდურესად ეფექტურია დემონების წინააღმდეგ, მაგრამ შელოცვა „ჯერგა“ იმავე ქსოვილისგან არის გამოკვეთილი. ამ წმინდა ხმალს არ შეუძლია ჭეშმარიტად წმინდა რამის განადგურება.

რეიმ მაშინვე მარცხენა ხელში ჯადოსნური წრე დახატა, საიდანაც სიგესეტის ნებისყოფის ხმალი გამოჩნდა.

- ვაიმე, მაგრამ ახლა ჩემი ჯერია.

ჯერგამ მარცხენა ხელში მეტი სინათლე მოიკრიბა და ნელა ამოძრავა. როგორც კი ჯადოსნური წრე დახატა, მსგავსი წრე დაცემული ზესიების მარცხენა მკერდზეც გამოჩნდა. თითქოს მათთან კავშირი დაამყარა.

— ამ ტყეში დემონები ათი ათასი საძირკვლის აფეთქებისგან ვერ დაიმალებიან.

— ...ღმ...

რეი შებრუნდა და წმინდა და დემონური ხმლებით ზეზიაზე გამოჩენილი ჯადოსნური წრეების განადგურება დაიწყო.

— ...მე ამას არ დავუშვებ!..

თავისი მაგიური ძალის გამოვლენით, ელეონორამ დაიწყო ზეზიაზე გამოჩენილი ჰაველის შელოცვის განეიტრალება. თუმცა, ისინი ძალიან ბევრნი იყვნენ - ათი ათასი. და ისინი ერთ ადგილას კი არ იყვნენ შეკრებილნი, არამედ ტყეში მიმოფანტულნი.

- უსარგებლოა. იცი, რომ უბრალოდ დრო არ გექნება.

„კარგი, ამაში დარწმუნებული არ ვიქნები“, - გაისმა ციდან ვილაცის ხმა.

თავისი მიმართულებით გაიხედა და ჯერგამ დაინახა, რომ საშა და მიშა ლივლივებდნენ.

— ...დამორჩილებულო დემონებო? რას აპირებთ, როცა ბოლო ორი ათასი წლის დემონებზე ბევრად სუსტები ხართ? ვერაფერს გააკეთებთ. დაწყევლეთ თქვენი სისუსტე და მოკვდით თქვენი ცოდვების ტვირთით.

- სამწუხაროდ შენთვის, დემონები 2000 წლის განმავლობაში საერთოდ არ დასუსტებულან.

მათ უკან ნელ-ნელა ჩონჩხი გამოჩნდა. შვიდი უძველესი დემონი იმპერატორიდან ერთ-ერთი, აივის ნეკრონი.

— ჩემი პირდაპირი შთამომავლები, ტყუპები, რომლებსაც დემონების ტირანი-მბრძანებელი მფარველობს. დადგა დრო, რომ ჩვენი ბატონის წინააღმდეგ აჯანყებულ სულელს ნეკრონული რასის საიდუმლო ხელოვნება ვაჩვენოთ,

საშამ და მიშამ ერთმანეთს თვალებში შეხედეს. შემდეგ კი ერთმანეთს ხელები ჩაჰკიდეს.

„არ გეშინია?“ იკითხა მიშამ.

„სულაც არა“, უპასუხა საშამ.

„მე შენ ვარ“, - თქვა მიშამ.

„შენ მე ვარ“, - თქვა საშამ.

ორივემ სხეულზე ნახევარწრიული მაგიური წრეები დახატა და ერთში შეაერთა. აივისმა ორივე ხელი თავზე ასწია, მათ ხელებზე კიდევ ერთი მაგიური წრე დაადო და მთელი თავისი მაგიური ძალა მასში ჩაასხა.

- დაუბრუნდი შენს სწორ ფორმას.

„დინო ჯიქსეს!“ - ერთდროულად თქვეს მათ და აივისს გაჰყვნენ.

სანამ მაგიური ძალის ნაწილაკები ამოდიოდა, მათი სხეულები თითქოს დნებოდა და უეცრად ერთ მთლიანობად ერწყმოდა. ახლა მხოლოდ ერთი გოგონა იყო. გრძელი, ფერმკრთალი თმით, რომელიც ცაში ფრიალებდა, თითქოს უწონო.

შერწყმული მაგია, რომელმაც ორი გამოყოფილი ბაზა ერთში გააერთიანა, მათ მაგიურ ძალას ზრდიდა. „დინო ჯიქსები“, რომლებმაც საშა და მიშა აიგივეს, წარსულ მეებთან არასრული იყო.

მაგრამ ბაზების კლონებისგან განსხვავებით, ორ ადამიანს შორის, რომლებიც სრულიად გამოყოფილნი არიან ერთი ბაზისგან, ჩნდება ძალა, რომელიც ცდილობს მათ გაერთიანებას. იგივე მოხდა საშასა და მიშას შემთხვევაშიც.

ამგვარად, ეს „დინო ჯიქსები“ სრულ ფორმასთან ახლოს იყო. არა, მაგიური ძალის თვალსაზრისით, ის სრულ ფორმას აღემატებოდა. ბოლოს და ბოლოს, ერთი ბაზის ორი ნაწილი კი არა, ორი განსხვავებული ბაზა იყო გაერთიანებული ერთში.

- გაქრი!

- " განადგურების ჯადოსნური თვალეები ."

საშასა და მიშას ხმები ვერცხლისფერთმიანი გოგონასგან მოდიოდა. მიშას ჯადოსნურმა თვალეებმა ტყეში ხეების მიერ დამალული ზესიების ჯადოსნური ძალაც კი შეამჩნიეს და ათი ათასზე გამოჩენილი შელოცვა „ჰაველი“ დაიჭირეს. როგორც კი ის მის მხედველობის არეში მოხვდა, საშას ჯადოსნურმა თვალეებმა მყისიერად გაანადგურეს მისი ჯადოსნური ფორმულა.

- ჭკვიანო კოლოებო, წადით.

ჯერგის მარჯვენა ხელიდან გამოშვებული ნათება გაძლიერდა, მან ის ამოძრავა და ვერცხლისფერთმიან გოგონას „თეო ტრიასი“ ესროლა.

- უსარგებლოა.

- მე „თეო ტრიასის“ ჯადოსნურ ფორმულას ვანგრევ .

მსუბუქი ჭურვი „განადგურების ჯადოსნური თვალეების“ წინაშე წაიშალა. ამის იგნორირების შემდეგ, ჯერგამ განაგრძო „თეო ტრიასის“ სროლა. მან ხელში უზარმაზარი ჯადოსნური წრე დახატა და მისგან მსუბუქი ჭურვების ქარცეცხლი გახსნა.

— გადაწყვიტეთ, ციფრებით გაგვეყვანა?

— მე ვხედავ 46 „თეო ტრიასის“. ანადგურებს .

საშამ და მიშამ მთლიანად გაანადგურეს „თეო ტრიასის“ ქარცეცხლი და „ჰაველის“ ჯადოსნური წრე, რომელიც ზესიას მკერდზე „განადგურების ჯადოსნური თვალეებით“ გამოჩნდა.

რაც არ უნდა მაგია მოხვდეს ამ ვერცხლისფერი ჯადოსნური თვალების თვალწინ, არაფერში დაეცემა.

„როგორც ჩანს, რაღაც ვერ გაიგეთ, დაქვემდებარებულ დემონთა ბატონებო. შთამბეჭდავი ჯადოსნური თვალები გაქვთ, მაგრამ რა მნიშვნელობა აქვს ამას? თქვენ უბრალოდ თავს იცავთ. იმის გათვალისწინებით, თუ რამდენი ანტიმაგია გამოიყენეთ, თქვენი ჯადოსნური ძალა მალე ამოიწურება. თქვენ უბრალოდ დროს ყიდულობთ.“

ჯერგას სხეულზე კიდევ უფრო მეტი სინათლე შემოვიდა. სხეულის კვალდაკვალ, მისი ფეხებიდან წამოსული სინათლეც გაძლიერდა. სინათლის უთვალავი ჭურვიდან ერთ-ერთი „განადგურების ჯადოსნური თვალების“ გვერდით გაიარა და პირდაპირ ვერცხლისფერთმიან გოგონას მოხვდა. ანტიმაგია ძლივს იცავდა მას ამისგან.

— ...ჩვენთვის დროის მოგება საკმარისია...

- ჩვენ ველოდებით .

- და მერე რა?

— ...ანოსი დაბრუნდება, რომ გაგანადგურებს...

- ჩვენ ამის გვჯერა .

ჯერგის სახეზე ღიმილი გადაეფინა და ხმამაღლა გაიცინა.

— ჰეჰაჰაჰაჰაჰა! ასეთი დიდებული ჯადოსნური თვალები გაქვს, მაგრამ ვერაფერს ხვდები? ტირანი დემონი მბრძანებელი მკვდარია! ღმერთებისა და ადამიანების ევანსმანის სულიერი ხმალი წმინდა ხმალია, რომელიც შექმნილია დემონი მბრძანებლის გასანადგურებლად და ადამიანებს ღვთაებრივი ბრძანებით გადაეცათ. თუ მის ბირთვს ეს ხმალი გახვრეტს, ის მთლიანად განადგურდება! მისი ხელახლა დაბადება შეუძლებელია!

— ...მართლა არ ვიცი...

— ... ჩვენ გვჯერა ამის, მიუხედავად იმისა, რომ ვერ ვხედავთ ...

მსუბუქი ჭურვები ისევ და ისევ ურტყამდა ვერცხლისფერთმიან გოგონას. მაგრამ ის მაინც განაგრძობდა მიწისკენ ყურებას და ჰაველის ჯადოსნურ წრეებს ანადგურებდა.

— ...მე შევინახავ...

— ჰარმონია, რომლის დაცვაც ანოსს სურდა .

— ...მაგრამ მან თქვა, რომ დამიცავდა!!..

— ... ეს არავის სიკვდილს არ მისცემს ...

ჯერგის თავში სინათლე შეიკრიბა. მისი ჯადოსნური სხეული მატერიალიზდა, თითქოს არსი შეიძინა.

— ...გგონია, საძირკვლის დანგრევა საკმარისი იქნება ჩემი დემონი ბატონის მოსაკლავად?!..

- ის არასდროს მოკვდება საკუთარი ნებით .

„განადგურების ჯადოსნურმა თვალებმა“ ყველა მსუბუქი ჭურვი გაანადგურა.

- საწყალ დემონებო, საბოლოოდ საღი აზრიც კი დაკარგეთ. თქვენი ფსიქიკური ტანჯვა დიდ სიამოვნებას მანიჭებს. იქნებ კიდევ უფრო დიდი სასოწარკვეთილების გემო გასინჯოთ. ასჯერ დაგიბრუნებთ იმ ტკივილს, რაც ოდესღაც თავად განვიცადე.

ოთხი გიგანტური ჯადოსნური წრე გამოჩნდა, თითქოს თორის ტყეს ფარავდა. ეს იყო „დე იგურია“, მიწის, წყლის, ცეცხლისა და ჰაერისგან დამზადებული ბარიერი. ამ ჯადოსნურმა ბარიერმა მყისიერად ჩაახშო „განადგურების ჯადოსნური თვალების“ ძალა.

ათი ათასი ზესიას მარცხენა მკერდზე „ჰაველის“ მაგიური ფორმულა დასრულდა.

- ჯერ ერთს ავაფეთქებ. ათ წამში კიდევ ერთს. ერთმანეთის მიყოლებით ავაფეთქებ, სანამ არ დაიწყებ ყვირლს და არ დაიწყებ შეევედრებას, გავჩერდე. გაიგე მათი მწუხარება, ვისი დაცვაც გინდოდა, ერთმანეთის მიყოლებით კვდებოდნენ.

ჯერგამ მაგრად მოუჭირა მარცხენა ხელი.

- „ჰაველი“.

რეი გაიქცა. საშამ და მიშამ ჯადოსნური თვალები დაძაბეს. ელეონორამ იკივლა.

მაგრამ დროულად ვერ მიაღწიეს...

თუმცა, ზესია არ აფეთქებულა.

ყველა თვალი ერთ ადამიანზე იყო კონცენტრირებული.

„ეს არ შეიძლება იყოს...“ თქვა ჯერგამ.

მის თვალებში დემონი ლორდი ტირანი აირეკლა.

-...ანოს...ვოლდიგოდ...

- ჰმ, როგორც ჩანს, მიცნობ.

ნელა წავედი წინ და იმ ადგილისკენ წავედი, სადაც ყველა ზესია დაეცა.

- რეი, მიშა, საშა, ელენორ - მშვენივრად გაართვით თავი. კარგად გაუძელი.

დროის ჯადოსნურ გაჩერებას „რევიდას“ დაექვემდებარა არა მხოლოდ ზესიასი, არამედ ამ ადგილას მყოფი ყველა ჰაველი.

— ...რა...რატომ?!.. როგორ არის ეს... შესაძლებელი?..

- ჯადოქრად გადაიქცა, მაგრამ მაინც იგივე ნელი გონება ჯერგა. ნუ ეცდები საღი აზროვნებით გამიგო. - ვუთხარი შოკირებულ ჯერგას. - გადაწყვიტე, რომ არ აღვდგები მხოლოდ იმიტომ, რომ ჩემი ბაზა განადგურდა?

შენიშვნები

1. ჩაწერილია, როგორც: „დემონების სასამართლო“.

- ზედავ, ყველაფერი გაიგე. მე თვითონ უკვე შელოცვა „ჯერგად“ გადავიქეცი. ამ სამყაროს ურღვევი წესრიგი ხორცშესხმული.

ყველაფერი ისეა, როგორც ველოდი. მასთან დაკავშირება ჩვეულებრივი მეთოდებით შეგიძლიათ.

„მოდით, თამაშები დავასრულოთ. მომისმინეთ, აზესიონის ხალხო!“ - გამოაცხადა „ჯერგამ“ „კითხვის“ მეშვეობით.

მისი ხმა ალბათ ყველა ადამიანის სულში ჟღერდა „კითხვის“ გავლენით.

— აზესიონი სრული სიბნელითაა მოცული. დემონი მბრძანებელი ტირანი 2000 წლის შემდეგ ამ მიწებზე აღდგა, მაგრამ არაფრის უნდა გვემინოდეს. იმედით ილოცეთ. ჩვენი ლეგენდარული გმირისადმი. შემდეგ ის კვლავ მოვა და იმედის სხივით გაფანტავს სრული სიბნელეს.

დიეგომ თქვა, რომ ორი ათასი წელია თესავს. ალბათ, ის ადამიანთა შთამომავლების მუდმივად მზარდ რაოდენობასა და მათ მიერ გადმოცემულ ლეგენდაზე საუბრობდა.

ცაზე შეკრებილი „ასკ“-ი მზეზე უფრო კაშკაშა შუქს ასხივებდა. ეს ბრწყინვალეობა მთელი აზიონიდან დაიწყო შეგროვება.

-...ჰმ... აააა...

— ...სიბნელე-ა-ა-ა-ა-ა!!... ს-ის მოდის!!...

- დაიჭირე... უ-უ-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა!!...

ტყეში ჩამოვარდნილი დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტთა არმია ისე იკლაკნებოდა, თითქოს რაღაცის ძალიან ემინოდათ. „ასკის“ შუქი მათი სხეულებიდან კიდევ უფრო ძლიერად ამოდიოდა, ვიდრე ადრე.

- ჰმ, მესმის. შელოცვა „ჯერგა“ „კითხვაშია“ დამალული. „ჯერგას“ ნებას მხოლოდ მაშინ შეუძლია მატერიალიზაცია და ჯადოსნური სხეულის ფორმის მიღება, როდესაც „კითხვა“ უზარმაზარ მაგიურ ძალას იკრებს.

სანამ ამაზე ვსაუბრობდი, ჯერგა „ასუკას“ შუქში იყო გახვეული და მისი სხეული ზომამი იზრდებოდა.

„მაგრამ „ასუკას“ მაქსიმალური მაგიური ძალის გამოსავლენად, აუცილებელია ამ გრძნობების ერთში გაერთიანება. სწორედ ამ მიზეზით გაავრცელა გმირთა აკადემიამ სრული სიბნელის ისტორია. ხალხი იმედისთვის ილოცებს, როდესაც სრული სიბნელე მოვა და სასოწარკვეთას მოიტანს.“

ჯერგუ კიდევ უფრო მეტი სინათლით იყო განათებული და მისი ჯადოსნური სხეულის კონტურები გაქრა.

- ჯერგა, შენ წაუწურე იმედი აზესიონის ხალხს, მათი ნების საწინააღმდეგოდ.

თუ ყველა იმედი ჩაქრება, ხალხის გული სასოწარკვეთილებით აივსება. სწორედ ამას ნიშნავდა სრული სიბნელის ისტორია. სასოწარკვეთილების სიღრმეში აზესიონის ხალხი, რომელთაგანაც ეს ისტორია გავრცელდა, ლეგენდარულ გმირს ევედრება. მათი ლოცვები მთლიანად ამოიწურება მათგან და ისინი კვლავ სასოწარკვეთილების სიღრმეში ჩაიძირებიან.

ისინი გააგრძელებენ ხეტიალს სიბნელეში, საიდანაც თავის დაღწევა შეუძლებელია, მაგრამ ამ გზით აზესიონის ყველა მცხოვრების გრძნობები ძალით გაერთიანდება ერთ მთლიანობად.

„ჯერგის“ გასააქტიურებლად.

- მათ სულელებს არ შეუძლიათ გაუძლონ მარადიულ ყოფნას უიმედობის უფსკრულში. კაცთა მეფეო, გინდა ჩემი განადგურება მსოფლიოში მცხოვრები ადამიანების მოკვლით?

- ახლა გესმის, დემონთა მბრძანებელი ტირანტო? ეს ხალხის სიძულვილია. ისინი მზად არიან თავი გაწირონ შენს გასანადგურებლად. ხალხის კეთილშობილური მსხვერპლი არასდროს დაიკარგება!

მხოლოდ ცივსისხლიანი მზერით შემეძლო შემეხედა კაცისთვის, რომელიც ისეთ რაღაცებს ლაპარაკობდა, თითქოს ეს რაღაც ამაღლებული ყოფილიყოს.

- რა სულელი ხარ.

- ნუ ლაპარაკობ ამაზე ისე, თითქოს ეს სხვისი პრობლემა იყოს, დემონთა მეფეო. ეს მთლიანად შენი ბრალია. შენ გაგვხადე ასეთი შეძულებული ადამიანები, ანოს! შენ მოკალი ადამიანები - და აი შედეგიც! მოინანიე და აღიარე შენი ცოდვები; შენი სისულელე და დაასრულე შენი უბედური არსებობა!

ხალხის გულისამაჩუყებელი კივილი ექოსავით გაისმა, როდესაც მან კიდევ უფრო მეტი იმედი ამოისუნთქა. ცაში შუქი კიდევ უფრო კაშკაშა გახდა და აქტიურად დაიწყო ტყეში ჩაღვრა, თითქოს ანათებდა მას.

ჯერგას ჯადოსნური სხეული კიდევ უფრო დაიმსხვრა და პირვანდელი ფორმა აღარ ჰქონდა. ღვთაებრივი სინათლე მის თვალწინ გავრცელდა და მთელი ტყე მოიცვა. მალე სინათლემ ჯავშნიანი გიგანტის სახე მიიღო, რომელიც გმირს ჰგავდა. ხელში გრძელი, მასიური და მზინავი წმინდა ხმალი ეჭირა.

- ჩემო ხელქვეითებო, ყურადღება. დაჭრილები აქედან წაიყვანეთ. ახლა ამ ტერიტორიაზე ყველაფერი დედამიწის პირისაგან წაიშლება.

ზემოდან ჩამოვარდნილი უზარმაზარი წმინდა ხმალი ერთდროულად „ბენო ეუნის“, ანტიმაგიის და „განადგურების ჯადოსნური თვალების“ გამოყენებით დავბლოკე. ორი კოლოსალური მაგიური ძალის შეჯახების შედეგად ხეები გაიჩეხა და მიწის ზედაპირი დაიბზარა.

— შეიცანი სამართლიანობის ძალა!

დიდი წმინდა ხმლის ქნევით, ჯერგა მომიახლოვდა მანძილის შესამცირებლად. მხოლოდ ერთი ნაბიჯით, ჯავშანჭილეტმა გიგანტმა ძლიერი მიწისძვრა გამოიწვია იმ ტერიტორიაზე, რამაც შეაფერხა ჯარისკაცები, რომლებიც სწრაფად გარბოდნენ.

- მე მიწისქვეშ დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეს შევქმნი.

- *ყინულის ციხე*.

ვერცხლისფერთმიანმა გოგონამ შელოცვა „ირისი“ წარმოთქვა. ამ დროს, აქედან არც ისე შორს, ღრმა მიწისქვეშეთში, მყარი ყინულის ციხესიმაგრე აშენდა.

„მომეცი საშუალება დაგეხმარო. დემონთა მბრძანებლის ციხეც კი დიდხანს ვერ გაძლებს ასეთი კოლოსალური მაგიური ძალის მქონე მტრის წინააღმდეგ.“

შვიდი უძველესი დემონი იმპერატორიდან ერთ-ერთი, მეღპეისი, მათთან ტელეპორტირდა. მან მათ მიერ აშენებულ ყინულის ციხესიმაგრეზე ჯადოსნური წრე დახატა.

- „აზეისისი“.

ამ შელოცვამ დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრე მიწისქვეშ ღრმად ჩაკეტა. აზეისისზე გარედან გავლენა არ შეიძლება, მაგრამ მისი სისუსტე ის არის, რომ ჯარისკაცების გასაქცევად შესასვლელი ღია უნდა დარჩეს.

ამჟამად ჯერგა საკმარისად ძლიერია ციხის დაცვის გასარღვევად, მაგრამ ვფიქრობ, დაცვის ორი ფენით დემონთა მბრძანებლის ყინულის ციხე როგორღაც გაუძლებს.

- ნაკელის ხოჭოებო, არცერთ თქვენგანს არ გაგაქცევინებთ.

ჯავშნიანმა გიგანტმა თავისი ჯადოსნური თვალებით ციხესიმაგრის პოვნა სცადა.

ამ დროს მას წვიმა მოედო. ის თვალწინ გავრცელდა და მხედველობის არე გადაუკეტა, დამალა დემონთა მბრძანებლის ყინულის ციხესიმაგრე და დემონების მთელი ჯადოსნური ძალა. ეს მისა იყო და მან შელოცვა „ფუსკა“ წარმოთქვა.

— ...ეს დიდი სულების ტყის მცველია?... სულებმა დემონების მხარე დაიჭირეს?..

- ეპოქა დიდი ხანია შეიცვალა, ჯერგა. ახლა არავინ არავის მტერია.

ჩემი მაგიური ძალის კონცენტრირებით, უზარმაზარი წმინდა ხმალი გადავუხვიე და „ჯიო გრაზე“ მის გიგანტურ ჩაფხუტს ვესროლე.

ერთი წამით ნახშირისფერმა შავმა ცეცხლმა შთანთქა, მაგრამ ანტიმაგია მაშინვე ჩააქრო. ჯერგამ ისე შემომხედა, თითქოს არაფერი მომხდარიყოს.

— ...ტყუილი. რა არაადამიანური ნადირალა ხარ, რომ სულებს მათი ნების საწინააღმდეგოდ აკონტროლებ?!

ჯავშნიანმა გიგანტმა ხმალი მაღლა ცაში ასწია, რამაც იქ ჯადოსნური წრე შექმნა.

- იცოდეთ ეს, დემონურო შთამომავლობავ, თქვენ თქვენივე სიცოცხლით გამოისყიდით თქვენი წინაპრების ცოდვებს!

ცაში ჯადოსნური წრიდან უამრავი „თეო ტრაიასი“ მიწაზე ჩამოიღვარა. მან გადაწყვიტა, გამონაკლისის გარეშე ყველასთვის ესროლა, რადგან „ფუსკას“ გამო სამიზნის თვალყურის დევნება არ შეეძლო და ძალიან ბევრი ჭურვიც იყო.

თუმცა, თეო ტრისამს ხელი შეუშალა მიწაზე გაჩენილმა ოთხმა ჯადოსნურმა წრემ - მიწამ, წყალმა, ცეცხლმა და ჰაერმა.

— ...სწრაფად გაიქეცი! წმინდა მაგიის ტალღის სიგრძეების შედარების წყალობით, როგორმე შემიძლია მისი შეკავება, მაგრამ ასეთ ძლიერ „თეო ტრაიასს“ დიდხანს ვერ გავუძლებ...

ელეონორამ ჯადოსნური ბარიერი აღმართა მიდპეიზის რაზმის დასაცავად, როდესაც ისინი უკან დახევას ცდილობდნენ.

ამის დანახვისას, რაზმის ლიდერი, დემონი ლორდი ელიო, გაჩერდა.

— ...კაცობრიობის მამაცო მეომართა, კიდევ ერთხელ გკითხავთ: რატომ გვეხმარებით, დემონებო? — პირდაპირ ჰკითხა მან.

- ჩვენმა ქვეყანამ ომი გამოგიცხადა. დიახ, ვიცი, რომ მტრები ვართ, მაგრამ ახლა ყველაფერი სხვაგვარადაა. ჩვენ ბრძოლა კი არა, დაცვა გვინდა. და ეს ჯავშანწილეთი ცდილობს როგორც დემონების, ასევე ადამიანების მოკვლას. - გარკვევით უპასუხა მან.

ელეონორა გაბრაზებულმა შეხედა ნისლის მეორე მხარეს ძლივს შესამჩნევ გიგანტურ სილუეტს. დილჰეიდის რაზმის მეორე მხარეს, მიწაზე დაცემული, იმედი ჩამქრალი გეირადიტების დემონური მბრძანებლის ჩახშობის არმია ჩანდა.

„როდესაც დილჰეიდის ძალებმა უკან დახევის განზრახვა გამოთქვეს, გეირადიტების დემონთა მბრძანებლის ჩახშობის არმია იგივეს გაკეთებას აპირებდა. ასე რომ, ეს ომი უკვე დასრულდა. ჩვენ არ გვაქვს თქვენი სიძულვილის მიზეზი.“

მიშა და საშა, რომლებიც ვერცხლისფერთმიან გოგონაში შეერწყნენ, „გატომის“ გამოყენებით ერთმანეთის მიყოლებით გადაიყვანეს დაცემული ზესიები ყინულის ციხესიმაგრეში. თუმცა, ათი ათასის გადატანას მაინც დრო დასჭირდებოდა.

- მოდი, ერთ ადგილას შევკრიბო ისინი „აზეისისით“. ამ გზით ყველას ერთდროულად ტელეპორტაციას შეძლებ.

მელჰეისმა გამოიყენა შელოცვა „აზეისისი“. ჯადოსნურმა კარიბჭემ ზესიები ერთ ადგილას შეკრიბა და ვერცხლისფერთმიანმა გოგონამ ისინი „გატომით“ ტელეპორტირება მოახდინა.

- გაიქეცი იქ, ჩვენ იქ, მიწისქვეშეთში, დემონთა მბრძანებლის ციხე ავაშენეთ!

ფანთა კავშირის გოგონებმა დილჰეიდის არმიას ციხის შესასვლელისკენ მიმავალი გზა უჩვენეს.

- რა გჭირს, ჯერგა? რატომ გგონია, რომ სხვების ყურადღების გაფანტვის უნარი გაქვს?

ფლესომთან ერთად ცაში ავედი, ჯადოსნური წრე დავხატე და ჯერგასკენ მივმართე.

- რამდენ ხანს უნდა იფიქრო, რომ უპირატესობა შენს მხარესაა?!!

ჯერგამ თავისი უზარმაზარი წმინდა ხმალი მოიქნია და ცდილობდა მე და ჯადოსნური წრე გამეჭრა. ძლივს მოვახერხე თავის არიდება, მაგრამ ჯადოსნური წრე გაჭრილი იყო.

- „ჯერგას“ განადგურება შეუძლებელია. ჩემს შესაჩერებლად, აზეისონის ყველა მცხოვრების მოკვლა მოგიწევთ. და მაინც, თქვენ მხოლოდ მაგიის ეფექტს შეაჩერებთ, მაგრამ „ჯერგას“ ამ სამყაროდან ვერ გააქრობთ! სასოწარკვეთილება, ანოს ვოლდიგოდ. სანამ სამყაროში შელოცვა „ჯერგა“ არსებობს, დემონების რასა გადაშენებისთვისაა განწირული!

- თუ გინდა, რომ სასოწარკვეთილება დამეუფლო, მაშინ ძალით გააკეთე ეს და არა სიტყვებით.

- წარმოუდგენლად ამპარტავანი და საზიზღარი დემონი!! როგორ შეგეძლო ამის თქმის გამბედაობა საერთოდ გქონოდა?!

ჯერგას მთელი სხეულიდან ასობით მსუბუქი ჯაჭვი გამოჩნდა. როგორც კი მათ ავუარე თავი, ჯადოსნური ბარიერი გააქტიურდა. ეს არის მექანიზმი, რომელიც ფორმულას ააქტიურებს, როდესაც სამიზნე ჯაჭვებს შორისაა? როგორც კი ჯაჭვები „განადგურების

ჯადოსნური თვალებით“ გავანადგურე, ზემოდან უზარმაზარი წმინდა ხმალი დაეცა. ეს „ბენო ეუნომით“ შევაჩერე.

„ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი წმინდა ხმალია, რომელიც დემონთა მბრძანებლის გასანადგურებლად შეიქმნა! მიუხედავად იმისა, რომ მის დარტყმას გადაურჩი, მან ნამდვილად გაგჩხირა და დაგასუსტა. შენი საშინელი გამანადგურებელი საფუძვლის ძალა განეიტრალდა, ამიტომ შენ აღარ ხარ ჩემი მოწინააღმდეგე!“

უზარმაზარმა წმინდა ხმალმა „ბენო ეუნი“ გაჭრა და მიწაზე დამაგდო. თითქოს მედევენებოდა, მთელ სხეულში გამიარა, სისხლი დამიღვარა და გულში ჭრილობა მომაყარა.

- დაიკარგე!

დედამიწის ზედაპირი შუაზე გაიყო და მაგიური ძალის მეორადმა ეფექტმა ნამდვილი ქარიშხალი გამოიწვია. შელოცვით „ჯერგა“ შექმნილმა წმინდა ხმალმა ფაქტობრივად ჩემი საძირკველი დაანგრია.

- ყველაფერი ნათელია.

ჩემი ფონდი თვალის დახამხამებაში ხელახლა დაიბადა.

— ესე იგი, ეს წმინდა ხმალია, რომელიც საფუძვლებს კლავს? როგორც ჩანს, ის ისეთი ძლიერი არ არის, როგორც ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი, მაგრამ ისიც შორს არ ჩამორჩება.

— ...როგორ... მე... ეს გავიგო!?!..

ჯერგა წარმოუდგენლად შოკირებული იყო, რომ მე ისევ აქ ვიდექი, მაშინ როცა უნდა გავნადგურებულიყავი.

- პირველივე დარტყმით უნდა დაგესრულებინა. ერთი და იგივე შეტევა ორჯერ არ გამომადგება.

წყაროს მაგია „აგრონემტი“. ის წყაროდ იღებს მტრის შეტევას და ჩემს ბირთვს და ბირთვს იმ მდგომარეობაში აბრუნებს, რომელშიც ის ამ შეტევით არ დაშავებულა. რადგან მაგია, როგორც წესი, ბირთვის განადგურებისას არ გამოიყენება, მტრის შეტევამდე ცოტა ხნით ადრე, მომავალში „გადატრიალების“ შელოცვა „აგრონემტი“ გავგზავნე.

მჭირდება მისი გაგება, ამიტომ „აგრონემტის“ გამოყენება მხოლოდ მეორე ასეთი თავდასხმის დროს შეიძლება. მიუხედავად იმისა, რომ ევანსმანის ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილმა ჩემი საფუძველი დაანგრია, ის აღდგა, რადგან კანონმა 2000 წლის წინ წმინდა ხმლით გამჩხრიკა, რათა მაგიური ძალა შემეტანა.

რა თქმა უნდა, შეუძლებელია მისი სრულად აღდგენა ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმლის დარტყმისგან, რომელსაც შეუძლია თავად ბედისწერის შეწყვეტა.

- "ზორა ე დიპტი."

როდესაც ჯერგიმ იფიქრა, რომ ჩემი საძირკველი გაანადგურა, მაშინვე გამოვიყენე ამ შელოცვის ფორმულა. ნახშირისფერი ალი ჯაჭვად იქცა და ჯერგის გიგანტურ სხეულს შეკრა. ამავდროულად, ჯოჯოხეთის ცეცხლის ჯაჭვმა ჯადოსნური წრე შექმნა. „ზორა ე დიპტი“ არის წყაროს მაგია, რომელიც მტერს იმავე მომენტში ანადგურებს, როდესაც ბლოკავს მის მობილურობას და მაგიურ ძალას.

- ბნელმა ცეცხლმა შთანთქოს.

ჯოჯოხეთის ცეცხლის ჯაჭვი შავ ცეცხლად გადაიქცა და ჯერგას ჯადოსნურ სხეულს მთლიანად შთანთქა. ალის ამომავალი სვეტი იმდენად უზარმაზარი იყო, რომ ცასა და დედამიწას აკავშირებდა.

- ჰმ, ეს მოსალოდნელიც იყო.

შავი ალის სვეტიდან ღვთაებრივი სინათლე გამოდიოდა. მისი ძალა გაიზარდა და ნახშირისფერი ალი გააქრო, რამაც უვნებელი ჯავშანჭილეტიანი გიგანტი გამოავლინა.

- უკვე გითხარი, რომ შელოცვა „ჯერგა“ უკვდავია. შენ ვერ შეძლებ „ჯერგას“ ცნების სამუდამოდ განადგურებას, შენი კანონის დამრღვევითაც კი. დემონები ბედისწერით განადგურებისთვის არიან განწირულნი!

- რას ამბობ? მის გარეშე ძალიან მოსაწყენი იქნებოდა.

- შეწყვიტე სისულელების ლაპარაკი!

მისი გიგანტური სხეული ამოდრავდა და მან უზარმაზარი წმინდა ხმალი აათამაშა, სანამ ჯერ კიდევ ზორა ე დიპტით იყო შეკრული.

- შენი ციხესიმაგრე აქ არ არის! აქ დელზოგეიდი არ არის! შენს კოზირს - დემონურ ხმალს - ვერც კი ამოიღებ!

ვაუ, არადა, რა საინტერესო რაღაცეებს ამბობს.

- მე არ გაჩვენე ჩემი კანონდამრღვევი. ვინ გითხრა ამის შესახებ?

ალბათ, ამ ეპოქის ყველა ადამიანმა იცის, რომ დემონთა მბრძანებლის ციხე სამგანზომილებიანი ჯადოსნური წრეა, მაგრამ ყველა, ვინც კანონის დამრღვევის არსებობის შესახებ იცის, უნდა განადგურდეს.

- ახლა ამაზე ფიქრის დრო არ გაქვს!

მან დიდი წმინდა ხმალი გვერდზე გადახარა და ჯაჭვის თან წაღება სცადა.

- რამდენიც გინდა, იმდენი აღადგინე. მე შენ განგიკითხავ მანამ, სანამ მთელ შენს ჯადოსნურ ძალას არ ამოწურავ და სასოწარკვეთის უფსკრულში არ ჩავარდები!

და უეცრად, როგორც კი უზარმაზარი წმინდა ხმალი ჩემს დამსხვრევას აპირებდა, მიწიდან ქარის ნაკადი დაუბერა. ჯერგას გიგანტური ხმალი ზუსტად შუაზე გაიჭრა და მიწაზე დაეცა.

- და ეს გიგანტი თავისი ზომისთვის საოცრად ადვილი დასაჭრელია.

რეი ჯერგას წინაშე წარდგა ხელში ნებისყოფის მახვილით, სიგესეტოთი.

- ჰმ, საკმარისი დრო იყო გამოჯანმრთელებისთვის?

- დანარჩენი ექვსი დავიბრუნე იმის წყალობით, რომ დრო მომიტანე.

შვიდი საძირკვლის გარეშე, რეისაც კი გაუჭირდება ასეთი ურჩხულის წინააღმდეგ ბრძოლა. სწორედ ამიტომ, მე მას ცოტა დრო მოვუტანე.

— ...სულელლო... რა სულელი ხარ...

სიძულვილმა მოიცვა იგი. ჯავშნიან გიგანტს თვალები ბნელი შუქით უბრწყინავდა და მისი ხმა სიძულვილით იყო გაჟღენთილი.

„გმირო... ოდესღაც გმირს გეძახდნენ, მაგრამ როგორ... რამდენად დაეცი, კანონ!!!“ - გაბრაზებულმა იყვირა ჯერგამ და უზარმაზარი წმინდა ხმალი აღადგინა.

მან ასევე მარცხენა ხელზე ჯადოსნური წრე დახატა. 108 იარაღი გამოჩნდა და მათში სინათლე დაიწყო დაგროვება.

— არ მეგონა, რომ ეს დღე ოდესმე დადგებოდა.

რეისთან გავფრინდი.

— შენს გარეშე არც კი ვიცი, სად ვიქნებოდი.

მუშტი მოვუჭირე და ნელა გავუწოდე რეისკენ. ეს ხელი ათასობით ადამიანის სისხლით მქონდა დასვრილი, არა, შეიძლება მეტიც კი.

რეიმაც შეკრა მუშტი და ჩემსკენ გამოწვდილა. მანაც იმდენი დემონი მოკლა, რომ მათი დათვლაც კი ვერ შეძლო.

მაგრამ მიუხედავად ამისა, ჩვენ უბრალოდ სხვადასხვა პოზიციაზე ვიყავით. უბრალოდ დაცვა გვინდოდა. ჩვენ შორის არანაირი წყენა არ ყოფილა.

- მოდი, მოვკლათ იგი, მეგობარო. მოდი, გავწყვიტოთ სიძულვილის ჯაჭვი, რომელიც 2000 წელია გრძელდება.

რეიმ თავი დაუქნია.

— მშვიდობა მოვუტანოთ აზესიონსა და დილჰეიდს!

ჩვენი მუშტები სუსტად შეეხო ერთმანეთს. და სწორედ ამ მომენტში, რეი „გატომთან“ ერთად ჯერჯის უკან ტელეპორტირდა.

- ჭკვიანი!

ჯერგამ შემობრუნება სცადა, მაგრამ მე მაგიური ჯაჭვით მაგიური ძალა ჩავასხი ზორა ე დიშში.

- გადაწყვიტე, რომ გაგიშვებ?

— ჯანდაბა შენ-ე-ე!!

მან უამრავი ტეო ტრაია ესროლა. მე მათ გვერდი ავუარე და მასთან ახლოს მივიწიე.

— ჯანდაბა შენ-ე-ე!!

მაღლა აწეული, თითქოს ჰაერის კვნესას აპირებდა, უზარმაზარი წმინდა ხმალი რეის თვითნებურმა მახვილმა მოჭრა.

- მე ამას არ დავუშვებ.

ორი ათასი წლის წინანდელი აჩრდილი. ორი ათასი წლის წინანდელი სიძულვილი. მსოფლიო ომის ორმა დიდმა ომმა ცა გადაკვეთა, რათა დაესრულებინა ბრძოლა, რომელიც ამჯერად წარსულს უნდა ჩაბარებულიყო.

გმირმა და დემონთა მბრძანებელმა საქმე თავის თავზე აიღეს...

§ 42. დაე, სამყარო სიყვარულით იყოს სავსე

- შენ თქვი: „ეს ბედისწერა“.

ჯირასტის წყაროს მაგიამ, რომელიც გამოვუშვი, შავი ელვით დაასახიჩრა ჯავშნიანი გიგანტის მთელი სხეული.

— სანამ ამქვეყნად შელოცვა „ჯერგა“ არსებობს, დემონები განადგურებისთვის არიან განწირულნი.

- მართალია. შედეგს ვერ შეცვლი, რასაც არ უნდა აკეთებდე. თუ გინდა ნელ-ნელა, მაგრამ აუცილებლად იგრძნო ტანჯვა და გულით დატკბე სასოწარკვეთილებით, ასე ვთქვათ, დატკბი მისით და შემდეგ გააკეთე რაც გინდა.

ჯერგის ჯადოსნური სხეული აენთო და მან „ჯირასტი“ მოიშორა.

- ჩემი სიძულვილი მსოფლიო წესრიგად იქცა! ადამიანები და გმირები დემონებს სძულთ და ანადგურებენ. ეს არის ამ სამყაროს სათანადო ფორმა! რაც არ უნდა ეცადოთ, თქვენი ცოდვების გამოსყიდვა მოგიწევთ!!

ჯავშანჭილეთის გიგანტის ნათება კიდევ უფრო კაშკაშა გახდა და მან მთელი სხეულიდან მსუბუქი ჭურვების სროლა დაიწყო. მე „თეო ტრაიასის“ გავრღვევა მოვახდინე, რომლებიც იმდენად მრავალრიცხოვანი იყო, რომ მათი თავიდან აცილება შეუძლებელი იყო და „განადგურების ჯადოსნური თვალებით“ გავანადგურე ისინი.

- მაშინ ამ ბედს ჩვენ გავწირავთ. ალბათ დაგავიწყდათ, რომ ჩვენს მხარეს არის ლეგენდარული გმირი ღმერთებისა და ხალხის სულების ხმლით, ევანსმანა, ჯერგა.

რეიმ მარჯვენა ხელი თავზე ასწია. მისგან ღვთაებრივი სინათლე დაიწყო დინება, რომელმაც წმინდა ხმლის სახე მიიღო.

— ...ჰე-ჰე-ჰე, ჰა-ჰა-ჰა-ჰა-ჰა, და უბრალოდ მაინტერესებდა, რას აპირებდი ახლა შემომთავაზო. მგონი, უკვე არაერთხელ მითქვამს, რომ ეს წმინდა ხმალია დემონთა მბრძანებლის, ტირანის გასანადგურებლად! ის უკიდურესად ეფექტურია დემონების წინააღმდეგ, მაგრამ ჯერგას შელოცვაც იგივე ქსოვილისგან არის დამზადებული. წმინდა ხმალს არ შეუძლია ჭეშმარიტად წმინდა რამის ბედისწერა.

რეი ჯერგასკენ წავიდა, ხელში ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი ეჭირა.

— ეცადე რამდენიც გინდა! და როგორც კი მიხვდები, რომ ყველაფერი უსარგებლოა, მაშინვე გაიგებ ნამდვილ სასოწარკვეთას?

ამ მომენტში ევანსმანამ ბრწყინვა დაიწყო და ჯერგას ხელი ჩამოუვარდა. თუმცა, ჯადოსნური სხეული, რომლის დაჭრაც თეორიულად ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილით შეუძლებელია, არ აღორძინებულა.

— ...რა... ს?!..

- ჰმ, რამდენ ხანს აპირებ საკუთარი თავის წმინდანად მიჩნევას, ჯერგა?

— ...რა ჩაიდინე?.. — კანკალიანი ხმით თქვა ჯავშანჭილეტმა გიგანტმა, გაბრაზებულმა შეხედა რეის და სიძულვილით აწამა. — რა ჯანდაბა ჩაიდინე, კანონ?!

მიწაზე დავარდნილი ხელი რეისკენ გაიქცა და ქვემების ჭურვივით მივარდა, მაგრამ მან ადვილად გაჭრა და რეი ცაზე გაიფანტა.

— ...მე ვარ წესრიგის წმინდა მაგია, რომელიც დემონებს ანადგურებს... ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმალი ჩემს წინააღმდეგ უსარგებლო უნდა იყოს!

რეიმ თავი აარიდა მასზე მომხდენი გიგანტური მუშტის დარტყმას და ორივე ფეხი მოაჭრა ჯავშანში გამოწყობილ გიგანტს. გიგანტი ძლიერად შეკრთა, დაიხარა და დაიჩოქა. სწორედ ამ დროს მის მხედველობის არეში *რაც გამოჩნდა*.

— ...ეს... არის...

„შენ იმდენად მოხიბლული იყავი ზემოდან დემონების მზერით, რომ როგორც ჩანს, ვერ შენიშნე, ჩვენგან რომელი იყო ქვემოთ.“

დემონ ლორდ დელზოგეიდის ციხესიმაგრე ცაში ლივლივებდა. ადგილი, სადაც მან თავისი ჩრდილი დააგდო, სამგანზომილებიანი ჯადოსნური წრის გავლენის ქვეშ იყო. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ეს სივრცე ჩემით იყო გარშემორტყმული.

- ვენუზდონოას გამოყენება დელზოგეიდის გარეთ ნამდვილად არ შეიძლება. მაგრამ ვინ თქვა, რომ დელზოგეიდის გადაადგილება შეუძლებელია?

წყაროს მაგია „დელზოგეიდი“. ამ დიდ მაგიას შეუძლია დემონ მბრძანებლის, დელზოგეიდის ციხესიმაგრის გადაადგილება, რომელსაც შეუძლია უზარმაზარი მაგიური ძალის გამოსხივება იმის გამო, რომ ის თავდაპირველად უძრავი ჯადოსნური არტეფაქტია. მისი გამოყენება ნამდვილად შეუძლებელი იქნება 2000 წლის განმავლობაში.

მაგრამ წყაროს მაგიას შეუძლია ასეთი არაჩვეულებრივი ეფექტების გენერირება, თუ ძალას უფრო დიდი ჯადოსნური ძალის მქონე უფრო ძველი არსებისგან ისესხებთ. თუ ძალას ორი ათასი წლის წარსულის დელზოგეიდისგან ისესხებთ და მას წყაროდ ავიღებთ, მაშინ ამ ეპოქაში სავსებით შესაძლებელია ამჟამინდელი დელზოგეიდის გამოძახება, რომელსაც მასთან ღრმა კავშირი აქვს.

თუმცა, რაც არ უნდა ძლიერი ვიყო, დელზოგეიდი ჩემი მაგიური ძალის უმეტეს ნაწილს იყენებს და რაც მთავარია, მის გააქტიურებას დრო სჭირდება.

„ზორა ე დიპტომით“ შეკვარი და ჯადოსნური ფორმულა „დელზოგეიდა“ მოვქსოვე, რომ ვერ შეემჩნია.

„წმინდანთან ახლოსაც არ ხარ, ჯერგა. შენ მრისხანე სული ხარ, რომელსაც ბოროტება შთანთქავს, ხალხს იმედს ართმევს და უბრალოდ დემონებს კლავ. არ მოგცემ უფლებას, გმირად დაასრულო სიცოცხლე“, - პირდაპირ ვუთხარი ჯერგას. „წმინდა მახვილმა დაგსაჯოს“.

დელზოგეიდის წინ ცაზე ბნელი გრძელი ხმალი ლივლივებდა, რომელიც პირქუშ ნათებას ასხივებდა. კანონის დამრღვევი ვენუზდონოა ამ ადგილის წესრიგს არღვევდა.

— ...არ გაპატიებ... ანოს ვოლდიგოდ... შენ წაართვი ხალხს სიამაყე, მათი საყვარელი ადამიანები და შემდეგ ჩვენი სამართლიანობაც კი წაართვი! ჩვენ არ გაპატიებთ. ჩვენ ვერასდროს შევძლებთ თქვენს პატიებას!

ჯავშნიანი უფეხო გიგანტი წამოდგა, თითქოს სიძულვილმა ჯერგა შთააგონა, მისი ჯადოსნური სხეული კი ადრინდელზე უფრო კაშკაშა იყო.

უთვალავი სინათლის ხმალი ამოდიოდა ჯავშნიანი გიგანტის მთელი სხეულიდან. თითოეული მათგანი წმინდა ხმალი იყო. და მან ყველა ერთდროულად გაისროლა.

თუმცა, ჩემსკენ მოძრავი სინათლის ხმლები საპირისპირო მიმართულებით შემობრუნდნენ და ჯავშანჭილეტიანი გიგანტის სხეულს შეარტყეს.

— ...ღმ... უ-უ-უ!..

— გადაწყვიტე, რომ რადგან ეს ხმლები შენია, ისინი ისე იმოძრავენ, როგორც შენ გინდა?

— ...არ გაპატიებ... გავანადგურებ... გავანადგურებ...

ჯავშანჭილეტის გიგანტის კონტური ბუნდოვანი გახდა, ის კიდევ უფრო დიდი გახდა და, სინათლის ხმლებით გარშემორტყმული, კაშკაშა ნათებას ასხივებდა. მისი მკერდის მარცხენა მხარეს დიდი ჯადოსნური წრე გამოჩნდა. მას ჯადოსნური ფორმულა „ჰაველა“ ჰქონდა.

- ჰმ, გგონია, გაგიშვებ?

— ...ვიცი, რომ კანონის დამრღვევი თავის ნამდვილ შესაძლებლობებს მანამ არ გამოავლენს, სანამ ხელში არ დაიჭერთ... და რომ დემონთა მბრძანებლის ციხის გამოძახებით თქვენი მაგიური ძალის უმეტესი ნაწილი დახარჯეთ.

ჯავშნიანი გიგანტის თვალებიდან ბნელი და სქელი ნათება იცემოდა.

- მაშინაც კი, თუ ვერ მოგვლავ, დაუნდობლად გავანადგურებ იმას, რისი დაცვაც გინდოდა! გაიგე ჩვენი ადამიანური სიძულვილი, თავგანწირვა და რაც შეიძლება მეტი ჩაეშვი სასოწარკვეთაში!

კანონის დამრღვევის ძალა ნამდვილად დიდი არ არის, თუ მას ხელში არ დაიჭერ. ჩემი მაგიური ძალა კი ვენუზდონოს სამართავად იდეალური არ არის. მისი განადგურება ადვილად შემიძლია, მაგრამ მსოფლიო ომი მანამ არ დასრულდება, სანამ ამ სიძულვილს არ დავასრულებთ.

- თუ საკმარისი მაგიური ძალა არ გაქვს, შეგიძლია სხვისგან წაართვა.

შელოცვის „ჰკითხეთ“ გამოყენებით, მე დავუკავშირდი გულშემატკივართა კავშირის რვა გოგონას სულებს.

- გესმის ჩემი?

- კი !

- მეოთხე იმდერე. უბედურმა აჩრდილმა საკუთარი რეკვიემი მოუსმინოს!

- გაკეთდება, ბატონო ანოს !!

მათი გრძნობები ჩემს სხეულში შეიკრიბა. სულ რაღაც ერთ წამში ისინი სინათლის სვეტად გადაიქცნენ, რომელიც ცასა და დედამიწას აკავშირებდა. „დელზოგეიდის“ მიერ გამოყენებული მაგიური ძალა ჩემს თვალწინ აღდგა.

— ...შეგეძლოს... „კითხვამ“ გამოგაყენოს... გააქტიურებული „ჯერჯით“... რამდენ ხანს გააგრძელებ შენ და ეს დემონური მახვილით ხალხის დაცინვას?!..

თუ „იკითხეთ“, თქვენი სული დემონების მიმართ სიძულვილით იქნება გამსჭვალული. და ეს ეფექტი კიდევ უფრო ძლიერი უნდა იყოს ახლა, როდესაც „ჯერგას“ შელოცვა გააქტიურებულია.

მან ალბათ გადაწყვიტა, რომ კანონდამრღვევი ამისგან გვიცავდა...

— დემონურ ხმალზე? რაზე ლაპარაკობ? მაგიური თვალები უფრო მაგრად დააჭირე. კანონის დამრღვევის ეფექტი ამ „კითხვას“ არ ეხება.

- ვერ მომატყუებ! „მთხოვე“ წარმოადგენს ადამიანურ წყენას; სიძულვილს, რომელიც არასდროს გაქრება - არც ათასში, არც ორ ათას წელიწადში! ჩვენ დავიფიცეთ, რომ დავამარცხებდით დემონებს, დავიფიცეთ, რომ გავაქარწყლებდით ამ სიძულვილს და მრავალი წლის განმავლობაში დავლუქეთ ჩვენი გრძნობები. დემონებით სავესე

სამყაროში ჰარმონია არ იქნება. თქვენი განადგურება მთელი კაცობრიობის ყველაზე ძლიერი სურვილია! ჩვეულებრივი დემონების ცნობიერება ვერასდროს გაუძლებს ამ გრძნობებს და „მთხოვე“! ისინი შენც კი არ ხარ!

შელოცვა „კითხე“ თორის ტყეს მთელი აზესიონიდან მოეყარა თავი. მისმა შუქმა ხმლების სახე მიიღო და მიწაზე კოკისპირული წვიმავით დაეცა.

უხეში შეფასებითაც კი, მათი რაოდენობა მილიონობით იყო. ეს წმინდა ხმლები განადგურდა იმ მომენტში, როდესაც დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრის ჩრდილი მათზე დაეცა, მაგრამ მაინც, კანონის დამრღვევი არც ისე ძლიერია, თუ ხელში არ დაიჭერ. მისი მეათე ათასეული გაიარა დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში და ჩემზე, რეიზე, დემონებსა და ადამიანებს მიწაზე დაეცა.

მე ისინი ჩემი შელოცვით „კითხვა“ შევაჩერე.

მიწიდან ხმა გაისმა.

ნაზი სიმღერა მთელ ტყეს მოიცავდა.

... როდის გათენდება საბოლოოდ ?

... დემონთა მბრძანებელი, რომელსაც ტირანს უწოდებდნენ, მარტო ჩავიძინა .

... თავდაცვის მიზნით ხმლები ავიღეთ ხელში. სისხლით დასვერილი ადამიანების სიცოცხლეს ჩვენი ხელები გვიჭერდა ხელში .

... ჩვენ არ გვინდოდა ჩხუბი .

... მაგრამ რამდენიც არ უნდა გვეხოცა, ღამე უკან არ იხევდა .

... დაველოდოთ გათენებას და ჩავიძინოთ ...

... დიახ, ჩვენ გვჯეროდა ...

... რომ ორი ათასი წლის ძილი აუცილებლად შეცვლის ამ სამყაროს .

წმინდა ხმლები შეეჯახა ჩემს კაშკაშა გამოსხივებულ „კითხვას“ და დაიმსხვრა. თუმცა, მათი ფრაგმენტები მიწაზე წვიმდა. შემდეგ კი ისინი დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების მოღუნული გაირადიტების არმიისკენ გაემართნენ, საიდანაც იმედი ამოწოვეს.

„არა... ამის გაკეთება არ შეგიძლია...“ შორიდან ელეონორას ხმა გაისმა.

მიუხედავად ამისა, მას არ შეეძლო ყველას დაცვა თავის ამჟამინდელ მდგომარეობაში, სადაც ჯადოქრად გადაიქცა და გადაადგილება არ შეეძლო.

— რაზმი! განალაგეთ ანტიმაგია! დაიცავით თავი ციდან ჩამოვარდნილი მაგიისგან!

მიდჰაზეს რაზმის მეთაური, ელიო, დემონთა მბრძანებლის დამშვიდების გეირადიტების არმიის პოზიციებზე გამოჩნდა. მან ჯავშანჭილეთის გარშემო წრე შემოხაზა.

როგორც კი მან ბრძანება გასცა, მისმა ქვეშევრდომებმა შექმნეს ანტიმაგიური ქოლგა და დაიცვეს ციდან ჩამოვარდნილი წმინდა ხმლების ფრაგმენტებისგან.

- გადაარჩინეთ დაჭრილები და ევაკუაცია გაუკეთეთ დემონთა მბრძანებლის მიწისქვეშა ციხესიმაგრეში!

მიდჰეიზის რაზმმა აირისისგან უზარმაზარი ყუთები შექმნა და დაღუპული ჯარისკაცების მათში ჩასმა დაიწყო.

მათი აწევით ან ჯადოსნური „ფლების“ გამოყენებით, ისინი დემონთა მბრძანებლის მიწისქვეშა ციხესიმაგრეში თავშესაფარში გადაჰყავდათ. ზოგიერთი მათგანი პირადად ეხმარებოდა, თავად აწევდა და ატარებდა ადამიანებს.

„კაცობრიობის მამაცო მეომართა,“ რაზმის მეთაურმა ელეონორ „ლიქს“ გაგზავნა, „ჩვენ ვახდენთ დამშვიდების არმიის ევაკუაციას დემონთა მბრძანებლის ჩვენს ციხესიმაგრეში. გპირდებით, რომ მათ არაფერი დაატყდებათ თავს და ისინი უსაფრთხოდ და ჯანსაღად დაბრუნდებიან. ხომ არ გეწყინებათ?“

— ...მაგრამ თუ აქედან სწრაფად არ წახვალ, თავად მოკვდები.

რაზმის მეთაურმა წვიმიან ცას ახედა. მან დაინახა ჯავშანში გამოწყობილი გიგანტი და ორი პატარა სილუეტი.

„ჩვენი წინაპარი დემონებისთვის იბრძოდა. და მე არც ისე სულელი ვარ, რომ ვერ გავიგო, ვინ იბრძვის იქ და ვინ აღდგა იმის მიუხედავად, რომ მისი ბაზა განადგურდა“, - სიამაყით თქვა ელიომ.

თითქოს ღიად ამაყობს ამ ბრძოლის ველზე ყოფნით.

„მე მქვია ელიო ლადველი, მიდჰეიზის დემონი მბრძანებელი; დემონი მბრძანებლის, ტირანის, ანოს ვოლდიგოდის შთამომავალი! ნება მომეცით, ამ სისხლითა და სიამაყით გადაგიხადოთ თქვენი წყალობა, რომელიც ახლავე გამომიცხადეთ!“

წმინდა ხმლების ნამსხვრევები წვიმად იქცა და მიწაზე ცვიოდა. ელიომ სასოწარკვეთილად დაიცვა ხალხი ამ საფრთხისგან და დემონთა მბრძანებლის ციხესიმაგრეში წაიყვანა, თითქოს მხარზე ხელს სთავაზობდა.

- ჩვენმა წინაპარმა თქვა, რომ არავინ უნდა მოვკლათ. მოდით, გადავარჩინოთ ადამიანები. მოდით, ყველანი სრული ძალით გადავრჩეთ და არავინ მოვკლათ. დროა, ერთგულება გამოვავლინოთ!

- ჭამე !

განლაგებული „ასკი“, როგორც ჩანს, იცავდა დემონ ჯარისკაცებს, რომლებიც აგრძელებდნენ სამაშველო მისიის შესრულებას და შორიდან ნაზი სიმღერის ხმები ისმოდა.

... სიყვარული სიძულვილზე ძლიერია .

... მომავალს გადავეცით იმედი, რომ ერთმანეთის გაგებას შევძლებდით .

... თავდაცვის მიზნით ხმლები ავიღეთ ხელში. სისხლით დასვრილი ადამიანების სიცოცხლეს ჩვენი ხელები გვიჭერდა ხელში .

... მახინჯი სამყაროს მიერ დაჩაგრული ,

... ჩვენ ვლოცულობდით და ვლოცულობდით, მაგრამ ჩვენი მწუხარება მხოლოდ იზრდებოდა .

... დიახ, ჩვენ გვჯეროდა ,

... რომ ორი ათასი წლის განცდები აუცილებლად შეცვლის ამ სამყაროს .

- როდემდე აპირებ უგულებელყო ის, რაც ხდება, ჯერგა? რეალობას თვალებში შეხედე. ეპოქა შეიცვალა და მსოფლიოში ჰარმონია დიდი ხანია სუფევს. ნუთუ სიძულვილმა იმდენად დაბინდა შენი მხედველობა, რომ ვერ ხედავ, როგორ გაერთიანდნენ ადამიანები და დემონები და როგორ იბრძვიან გადარჩენისთვის?

დემონთა მბრძანებლის, დელზოგეიდის ციხესიმაგრეში გავფრინდი, რომელიც ცაში მაღლა დაფრინავდა.

- ჰარმონია თქვი?! ნუ მაცინებ! არსად არის! 2000 წლის წინ ნაწილებად დაამტვრიე! საკუთარი თავი შემძულე! კი... როგორ ბედავ ახლა ამ ლამაზი სიტყვების წარმოთქმას საჩვენებლად?!

ცაში წმინდა ხმლების რიცხვი ათჯერ გაიზარდა და ისინი ჩემზე დაეცა. მე მათ გვერდი ავუარე და დელზოგეიდს მივუახლოვდი.

- მათ შენი ჰარმონია წაართვეს და ახლა შენ წაართმევ მას შენს შთამომავლობას? მაშინ შენ ჩემზე არაფრით ჯობიხარ.

— გაჩუმდი!! მე შენნაირი არ ვარ! ეს ჩვენი შურისძიებაა — ადამიანური სიძულვილი დემონების მიმართ!

- თუ შურისძიება გინდა, თავად იძიე შური. დემონები კი არა, შენ გპულდა მე.

ჩემზე გადმოღვრილი წმინდა ხმლების განადგურების შემდეგ, კიდეც უფრო მაღლა ავიფრინე.

- ასე რომ, დარჩი ერთადერთი, ვინც ბოლომდე სიძულვილით, ბრაზითა და მძვინვარებით არის სავსე. შენ შეგიძლია, სულ მცირე, შენი მარადიული აკვიატებით დაწყევლა.

სანამ ხელს კანონის დამრღვევისკენ გავწვდებოდი, ცა გაბრწყინდა და უზარმაზარი წმინდა ხმალი გამოჩნდა, რომელიც ჩემსკენ მოდიოდა.

— მე ამას არ დავუშვებ!!

ეს ხმალი, რომელიც დამეცა, სანამ კანონდამრღვევს ხელში ავიღებდი, ჯერგას სიძულვილი იყო; თავად „ჯერგას“ კონცეფცია. თუმცა... რეიმ ევანსმანის ღმერთებისა და ხალხის სულების ხმალი მოიქნია და უზარმაზარი წმინდა ხმალი გაჰყრა.

ჩემი ხელი ცაში მოტივტივე კანონდამრღვევის სახელურს ჩავჭიდე.

-მოდით, ეს დავასრულოთ.

- მართალია.

ერთად ჩავყვინთეთ ჯავშნიან გიგანტზე, ჩვენი პირები ერთ დროს ერთმანეთისკენ იყო მიმართული, ახლა კი ერთი და იგივე მიმართულებით იყო მიმართული.

... 2000 წელი ველოდით. რომ თქვენთან ერთად გაგვეცინა .

... 2000 წელი ველოდით. რომ თქვენთან ხელი ჩაგკიდოთ .

... თითქმის გათენებული იყო .

... და დემონთა მბრძანებელი მარტოობაში გაიღვიძებს ძილისგან .

... გთხოვთ, გთხოვთ, მხოლოდ ერთ რამეს გთხოვთ .

... მაჩვენე დილის კაშკაშა მზე .

... გთხოვთ, გთხოვთ, მხოლოდ ერთ რამეს გთხოვთ .

... დაე, სამყარო სიყვარულით იყოს სავსე .

ჯერგამ „თეო ტრაიასი“ გაისროლა, მაგრამ ის წაიშალა, რადგან კანონდამრღვევის წინააღმდეგ ეს უაზროა. კანონდამრღვევი ვენუზდონოა ზემოდან დაეცა გიგანტის თავზე და თითქოს მასზე, ზემოდან დაეცა ღმერთებისა და ევანსმანის ხალხის სულების ხმალი.

— ...დმ...ა-ა-ა...

ჯავშანში გამოწყობილი გიგანტის გიგანტური სხეული გაქრობას იწყებდა. აზესიონის ხალხის გრძნობები კვლავ კვებავდა მას და მას კვლავ ჰქონდა მაგიური ძალა, მაგრამ სინათლე სწრაფად იწყებდა ჩაქრობას, თითქოს მისი არსებობის გაძლება აღარ შეეძლო. „ჯერგას“ ბედი შეწყდა და შელოცვა გაქრობის პირას იყო.

- არაფერს მოგცემ. დაკარგავ სიამაყეს, სამართლიანობას და სიძულვილსაც კი, რომელმაც გაგამძაფრა და უბრალოდ ამაოდ დაილუპები.

— ...ქრება... ჩემი სიძულვილი...ქრება... — თქვა ჯერგამ გარკვეულწილად სევდიანი ხმით.

როგორც ჩანს, „ჯერგას“ შელოცვის გაქრობასთან ერთად, მას რაღაც დაუბრუნდა.

„...არ მინდა... არანაირი სიამაყე და... არ მჭირდება სამართლიანობა...“ - თქვა მან.

თითქოს მას დაუოკებელი გრძნობები აწუხებდა.

— ...მე... ყველაფერი დაკარგე... სიძულვილის გარდა... ერთადერთი, რაც შემიძლია გავაკეთო ჩემი ცოლისა და შვილისთვის, არის ის, რომ არასდროს... დავივიწყო... ეს სიძულვილი...

- სულელი არსება ხარ. შენში მხოლოდ სიძულვილი არ უნდა დარჩენილიყო.

ჯავშნიანი გიგანტი გაქრა და ჯერგას ძლივს შესამჩნევი სილუეტი გამოჩნდა, როგორიც ის 2000 წლის წინ იყო.

- სწორედ ამიტომ, შენი სამირკვლისგან შექმნილი ელეონორა აგრძელებდა მშვიდობის სურვილს, რამდენჯერაც მისი მეხსიერება წაიშალა და ხელახლა შეიქმნა.

მისი სული ორ ნაწილად იყო გაყოფილი: „ჯერგა“, რომელიც დემონების განადგურებას ცდილობდა და „ელეონორა“, რომელსაც შთამომავლობისთვის მშვიდობა სურდა. ჯერგას სულში ორი საპირისპირო ეწინააღმდეგებოდა ერთმანეთს. რამდენადაც მას დემონების განადგურება სურდა, ასევე სურდა დარწმუნებულიყო, რომ შთამომავლები იგივე გრძნობებსა და სიძულვილს არ განიცდიდნენ.

- შენი ოჯახი საკუთარი ხელით მოვკალი. იმიტომ, რომ საშიში მტერი იყავი. კარგად დაიმახსოვრე ეს.

ირისის შელოცვის გამოყენებით, მიშენის ყელსაბამი ჯერგას გაუჩინარებულ სხეულზე დავდე.

— შენს ცოლ-შვილსაც იგივე ჰქონდათ.

ვენუზდონოას კანონდამრღვევი ჯერგასკენ მივმართე.

- შეგიძლია ხელახლა დაიბადო და ჩემს ცხოვრებაში რამდენჯერაც გინდა მოხვიდე. შენს სიძულვილს დროის აღსასრულამდე ვითამაშებ.

ვენუზდონოას კანონდამრღვევი ჯერგას მკერდში ჩავუვარდი.

- თუ ამ სიძულვილის უკანასკნელ მარცვლებში სიცოცხლის ბოლომდე ტყვედ დარჩები.

მისი სხეულის გაქრობამდე ცოტა ხნით ადრე, სილიციუმის შელოცვა გავუკეთე. ისევე როგორც მის ოჯახს და მისი ბირთვი მათკენ გავგზავნე.

თუ მაგიის გაქრობის შემდეგაც კი გძულვარ, შურისძიების მიზნით ჩემთან მოდი, რამდენიც გინდა. „სილიკას“ გამოგიგზავნი, სანამ შენს ოჯახს არ შეხვდები.

სიჩუმე ჩამოვარდა. მალე თორის ტყის თავზე ცაზე შუქი გაქრა. იმედის მომგვრელი შელოცვა „ჯერგი“ გაქრა და „კითხვამ“ ძალა დაკარგა.

- რეი.

- კი.

ჩვენ კანონდამრღვევი ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილით გადავკვეთეთ და ცაში ავედით. მთელი აზესიონის განმავლობაში მისი ეფექტის შესაბრუნებლად შელოცვა „ითხოვეთ“.

ის ჯადოსნურ ძალას იმედად გარდაქმნის და სასოწარკვეთილებაში ჩავარდნილი ადამიანების სულებს აღადგენს.

სიმღერა მოვისმინე. სიმღერა, რომელმაც მსოფლიოს იმედი ჩაუნერგა.

... სიყვარული სიძულვილზე ძლიერია .

... მომავალს იმედი გადავცემდით, რომ ერთმანეთის გაგებას შევძლებდით .

... თავდაცვის მიზნით ხმლები ავიღეთ ხელში. სისხლით დასვრილი ადამიანების სიცოცხლეს ჩვენი ხელები გვიჭერდა ხელში .

... მახინჯი სამყაროს მიერ დაჩაგრული ,

... ჩვენ ვლოცულობდით და ვლოცულობდით, მაგრამ ჩვენი მწუხარება მხოლოდ იზრდებოდა .

... დიახ, ჩვენ გვჯეროდა ,

... რომ ორი ათასი წლის განცდები აუცილებლად შეცვლის ამ სამყაროს .

... 2000 წელი ველოდით. რომ თქვენთან ერთად გაგვეცინა .

... 2000 წელი ველოდით. რომ თქვენთან ხელი ჩაგვიდოთ .

... თითქმის გათენებული იყო .

... და დემონთა მბრძანებელი მარტოობაში გაიღვიძებს ძილისგან .

... გთხოვთ, გთხოვთ, მხოლოდ ერთ რამეს გთხოვთ .

... მაჩვენე დილის კაშკაშა მზე .

... გთხოვთ, გთხოვთ, მხოლოდ ერთ რამეს გთხოვთ .

... დაე, სამყარო სიყვარულით იყოს სავსე .

§ ეპილოგი. ~მშვიდობიანი ბრძოლა~

„კითხვის“ საპირისპირო ეფექტის გამო, დილჰეიდების არმიის მიერ გადაყვანილი ჯარისკაცების გამოფიტული ცნობიერება აღდგა და ისინი ფეხზე წამოდგნენ. ვფიქრობ, მათ იმედი დაუბრუნდათ. გამოჯანმრთელების ტემპის გათვალისწინებით, ალბათ არაფერია სანერვიულო.

მე და რეი ნელა მიწაზე დავეშვით.

- ანოს!

— ... ანოს ...

ვერცხლისფერთმიანი გოგონა მომიახლოვდა. სწორედ ამ დროს მისი სხეული ბრწყინავდა, სხეულის კონტურები ბუნდოვანი გახდა და ორ ნაწილად გაიყო. „დინო ჯიქსის“ ეფექტი შეწყდა და მიშა და საშა ერთდროულად შემომხტნენ.

— ...აღარ გვაშინო ასე... გვეგონა, მართლა მოკვდი... — თქვა საშამ და უფრო მაგრად ჩახუტება სცადა.

„ვნერვიულობდით“, - უაზროდ თქვა მიშამ და თავისი პატარა სხეული უფრო ახლოს მიიტანა.

მათი დამაბულობა გაწყდა და ორივე ცრემლები წამოუვიდა.

- ნუ ტირი. შენ გადაწყვიტე, რომ მოკვდი?

— ...ამიტომაც ვთქვი, რომ ამაზე ვიფიქრეთ...

— ...რომ ვნერვიულობდით.

მათ თავებზე ვეფერებოდი, რომ დავმშვიდებულიყავი.

- ძირს მსხვერპლნი. ჰარმონია მხოლოდ მაშინ არის შესაძლებელი, როცა ყველა ცოცხალია.

რეიმ, რომელიც ჩემს გვერდით იდგა, გაიღიმა და შემომხედა. რაც არ უნდა ძლიერი ვყოფილიყავი, ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილისთვის ჩემი საფუძვლის დანგრევის ნებართვის მიცემა ძალიან უგუნური იყო. და ეს, რბილად რომ ვთქვათ, ასეა. დიახ, ეს ნამდვილად ასეა.

შელოცვის „აგრონემტის“ გამოყენებისას ძალიან ფრთხილად უნდა იყოთ. განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ღმერთებისა და ადამიანების სულების ხმლით დარტყმას იღებთ. წარმატების შანსიც რომ არსებობდეს, მაინც სიცოცხლეს რისკავდი.

ჰოდა, მე გავიმარჯვე. ჩემს თვალწინ დემონებმა და ადამიანებმა მხარი დაუჭირეს ორივე მხრიდან დაჭრილებს და დახმარება გაუწიეს.

რამდენი ხანი ველოდი ამ სანახაობას. ნელა წავედი წინ.

ომის დასრულების შემდეგ, როდესაც ტყეში მივდიოდი, ჩემს წინ კაცი გამოჩნდა. ეს იყო ერთ-ერთი ავანგარდის მეთაური, მიდჰეიზის რაზმის ელიო ლადველი. მის უკან მისი ხელქვეითები იყვნენ.

- ოჰ, დემონების დიდო მბრძანებელო.

ელიო მაშინვე დაიჩოქა. მისმა ხელქვეითებმა ერთდროულად თავი დახარეს.

„მე ელიო ლადველი ვარ, მიდჰეიზზე მმართველი დემონების მბრძანებელი. ემილიას მამა“, - პატივისცემით თქვა მან. „ყველაფერი ჩემი უმეცრების ბრალია. დამსაჯეთ, როგორც გსურთ“.

გასაკვირი არ არის, რომ ამ შემთხვევაში, ნებისმიერი, ვისაც თავი მხრებზე ეჭირა, შეამჩნევდა, რომ მე ტირანი დემონი მბრძანებელი ვარ. ჩემმა შელოცვამ აქ დელზოგეიდი გამოიძახა, მისი სამგანზომილებიანი ჯადოსნური წრე გამოვიყენე და ჯერგას მტრული განწყობა ჩემსკენ იყო მიმართული. კითხვაზე პასუხი ბუნებრივად მოგივათ, თუ თავს მოიკრებთ, მაგრამ გაკვირვებული ვარ, რომ მან ეს ასეთ უზომოდ ქაოტურ ბრძოლის ველზე გააცნობიერა.

ან იქნებ მას ამის შესახებ ბუნდოვანი წარმოდგენა აქ მოსვლამდეც კი ჰქონდა.

- ელიო.

„გისმენ!“ - მტკიცედ უპასუხა მან, თავი დახარა.

— თავი ასწიე.

მან ისე მოიქცა, როგორც ვუთხარი და შემომხედა. მის თვალებში შიში არ იყო, მხოლოდ ძლიერი რწმენა.

- ის, თუ როგორ შემომთავაზე საკუთარი თავი ყოველგვარი საბაზის გარეშე, აღფრთოვანების ღირსია. მაგრამ არ მგონია, რომ საჭირო იყოს მათი დასჯა, ვინც შეცდომებს აღიარებს. თუ შეცდომას დაუშვებ, მომავალში გამოასწორე.

— ...ნება მომეცით აღვნიშნო, რომ... მე უღირსად მოვიქეცი, როგორც იმპერიული ოჯახის წევრი და გავბედე ტირან დემონთა მბრძანებლის წინააღმდეგ აჯანყება. გთხოვთ, დამსაჯოთ... მინდოდა, სულ მცირე, ბოლო წუთებში თქვენი ქვეშევრდომის დანაშაული გამომესყიდა.

- მაშინ მე შენს სიცოცხლეს წაგართმევ. მემსახურე შენი სიცოცხლის ბოლომდე. ეს იქნება შენი სასჯელი.

— ...ლორდ ანოსი...

- თქვენ ბრწყინვალედ შეასრულეთ ჩემი ნება, ქოტურ ბრძოლის ველზე ხალხს გაერთიანებით. თქვენ ნამდვილად ჩემი შთამომავალი ხართ. ვამაყობ თქვენი ერთგულებითა და მშვიდობის სურვილით.

-...მე ასეთ სიტყვებს არ ვიმსახურებ...

ელიომ თავი დახარა. ცრემლებამდე მადლიერი იყო ჩემი.

- მიდპეიზი კარგი ქალაქია, იქ უთანხმოება იშვიათია. ასე რომ, განაგრძეთ მუშაობა იმავე სულისკვეთებით. არანაკლები მონდომებით.

- კი ბატონო!

ამ ადგილიდან წამოსვლის შემდეგ, უფრო შორს წავედი და დავინახე გოგონები, რომლებიც მიწაზე ისხდნენ.

— ელენე დაიღალა?

ხელი გავუწოდე. გაოგნებულმა შემომხედა.

- ა-ა... ნ-არა... სრულიად კარგად ვარ!..

ამის თქმის შემდეგ, ჰელენმა მხოლოდ ჩემს ხელს შეხედა და განძრევაც კი არ უცდია.

- რა მოხდა?

- მეჩვენება, თითქოს ახლახან მომეცი ხელი!

- ნუ გეშინია, შენ შეგიძლია ამის გაკეთება.

როგორც კი ეს ვთქვი, ჰელენი უკან დაიხია და ზურგით მიწაზე დაეცა. ის ჩემგან გადაგორდა.

— ...რა ვქნა, რა ვქნა?! ეს ბატონი ანოსის ხელია! მარჯვენა ხელით ავიღო თუ მარცხენათი?! ოჰ, იქნებ ჯობია ორივეთი ერთდროულად ავიღო?! მაგრამ-მაგრამ მერე მთელი ცხოვრება ხელებს ვერ დავიბან-ეეე!!

ყვირილითა და მიწაზე გორებით, ჰელენი დაბრუნდა.

- ჰმ... ჰ-ჰ-ჰ-ჰ-ჰ-რა ვქნა?! ეს იმდენჯერ გამიკეთებია ჩემს ველურ ფანტაზიებში, მაგრამ სწორედ ამისთვის არსებობს ველური ფანტაზიები... მეგონა, ეს არასდროს მოხდებოდა... აჰ! იქნებ ეს სიზმარია?!

ჰმ, როგორც ჩანს, ომის გამო აღფრთოვანებას ვერ იკავებს.

- და რა იყო შენს ველურ ფანტაზიებში?

— ...კარგი... ჰმ... შენ ჩამეხუტე და სამკურნალო მაგია გამოიყენე...

- ნათელია.

ჰელენ „ფლესომი“ ხელში ავიყვანე და ჩავეხუტე.

— ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე-ე... და მაინც ეს სიზმარია!.. არ გაიღვიძო... არ გაიღვიძო... მინდა სამუდამოდ დავიძინო!..

— ოცნებები, რომლებიც არ ახდება, ტყუილია.

მასზე სამკურნალო მაგია ვიმოქმედე და დაღლილობა შევუმსუბუქე.

- ჰელენ, ჩემს ეპოქაში სიმღერები იშვიათი იყო. და მე არასდროს მომისმენია ასეთი სიმღერები, განსაკუთრებით შენი. ხუმრობითი, აბსურდული და თამამი, ალბათ. ასეთ სიმღერებს მხოლოდ ჰარმონიის გამო მღერი.

ჰელენი გაოცებული ყურადღებით უსმენდა ჩემს სიტყვებს.

- მაგრამ ის, რაც დღეს იმღერე, ყველაზე კარგი იყო. მოუთმენლად ველი შენს ახალ მუსიკალურ კომპოზიციებს.

— ...აჰ...

კინალამ ცრემლები წამოუვიდა.

- ...კარგი...

მას შემდეგ, რაც ფრთხილად დავწიე, ის თავის ადგილზე დგომას განაგრძობდა. როგორც ჩანს, დაღლილობა მეტ-ნაკლებად გაქრა.

— კი-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა-ა !!!

გულშემატკივართა კავშირის დარჩენილი შვიდი გოგონა ელენეს გარშემო შეიკრიბა.

- ჰეი, ჰელენ, ეს უსამართლობაა! ყველაფერი მარტომ გაქვს!

- მიუხედავად იმისა, რომ ასე ამბობ, მე ამ სიტყვაზე ვოცნებობდი.

- კარგი, სულ ესაა, მოემზადე!

- იცი, ახლა რა გელოდება, არა?

- ნ-არა... ჰეი, მოიცა! რატომ მიტაცებ შენი საშინელი გამომეტყველებით?

- ნუ ელოდები ახლა შეწყალებას იმის გამო, რომ ყველას გადაასწარი! მოდი, გავაკეთოთ ეს!

- კი!

ჰელენი რიგრიგობით ეჭირა გულშემატკივრების კავშირის გოგონებს ხელში, ისინი კი ყვიროდნენ: „შემდეგი მე ვარ“, „პირდაპირი ტარება არა“. ბოლოს კი გაისმა რაღაც მსგავსი: „შემდეგი მე ვითამაშებ ბატონ ანოსის როლს“, „კარგი, მაშინ მე ვითამაშებ ჰელენის როლს“, რამაც სრულიად უცნაური სანახაობა გამოიწვია - ოთხი გოგონა ეხუტებოდა ოთხ გოგონას.

გვერდულად შევხედე მათ, გავაგრძელე გზა და დავინახე ელეონორა, რომელიც წმინდა წყლის სფეროში ტივტივებდა.

— ...ანოს!!..

- ელეონორ, მე ჩემი დაპირების შესასრულებლად მოვედი.

- რა?..

კანონის დამრღვევის ხატვით, ელეონორამ წმინდა წყლის სფერო გახვრიტა. „ჯერგისგან“ განსხვავებით, „ელეონორა“ ადამიანის ფორმის მაგიაა. ის საკმარისი იქნება მის ძირზე ზემოქმედებისთვის, რომელიც აქ არის. წმინდა წყლის სფერო გაქრა და მასთან ერთად მის გარშემო მოტივტივე ჯადოსნური სიმბოლოებიც. ელეონორას შიშველი ფეხები მიწას შეეხო.

— ...ვაუ... ჯადოქრობა გააუქმე?..

- ახლა შენ ხარ ჩემი ჯადოქარი.

ელეონორამ გაკვირვებულმა შემომხედა.

„ვფიქრობდი ელეონორის შელოცვის განადგურებაზე, მაგრამ ეს მხოლოდ ჩემს მაგიურ ძალას დაკარგავდა. თუ მას ჩემს მაგიას გავხდი, მას ბოროტი მიზნებისთვის აღარ გამოვიყენებ. ამიერიდან თავისუფალი ხარ.“

— ...მესმის... ანუ ასეა საქმე?..

მან ქვემოთ დაიხედა და თვალებში ცრემლები მოადგა.

- ეს ყველაფერი არ არის. ათი ათასი ზესის მოვლა ადვილი არ იქნება. ესეც როგორმე უნდა გავარკვიოთ.

— ...ეს... არ შეიძლება... სიმართლე იყოს...

ამის თქმის შემდეგ ელეონორა ჩემსკენ წამოვიდა. თუმცა, მისი ბოლოდროინდელი მაგიის ეფექტი, როგორც ჩანს, არ გამქრალა, რადგან ფეხები არ ემორჩილებოდა და წინ დაეცა.

- ჰმ, ყველაფერი ერთნაირად მეჩვენება.

ხელებით ავიყვანე. რის შემდეგაც ელეონორამ მაგრად ჩამეხუტა.

— ...მადლობა... ანოს... ძალიან მიყვარხარ...

საშა ყურადღებით გვაკვირდებოდა.

- მიშა, რამე გაქვს სათქმელი?

- შესანიშნავია.

- და სულ ესაა?

მიშამ ჩაფიქრებულმა თავი დახარა.

— ...ის შიშველია.

- ვაუ! ხო! დამავიწყდა... ანოს, შეგიძლია დამეხმარო?

- რა თქმა უნდა.

ელეონორს გმირთა აკადემიის ფორმა ჩავაცვი შელოცვით „ირისი“.

- გმადლობთ, თქვენ დამეხმარეთ.

ამის თქმის შემდეგ ელეონორამ ირგვლივ მიმოიხედა.

- მაგრამ აქ ნამდვილად გაგიჭირდა.

მიწა ორმოებით იყო სავსე, ხეები წაქცეულიყო და მდინარეები დამშრალიყო. თორის ტყე სტიქიურ უბედურებას ჰგავდა.

- რას ამბობ, მე ვერანაირ პრობლემას ვერ ვხედავ. ბოლოს და ბოლოს, არავინ მომკვდარა.

- საიდან იცი?

„ჩემი ჯადოსნური თვალებით ყურადღებით ვაკვირდებოდი, რომ არავინ მომკვდარიყო.“

ელეონორას გოცებისგან თვალები გაუფართოვდა, შემდეგ კი გაიღიმა.

- კარგი, შენ ნამდვილად მაგარი ხარ, ანოს.

- რას ამბობ, იქ ამდენი ხალხი არ იყო. თუმცა, საკმაოდ ბევრი დაჭრილი იყო.

„არა უშავს, დანარჩენი ჩვენ, შვიდ უბველეს დემონ იმპერატორს, დაგვიტოვეთ“, - თქვა მელჰეისმა და ციდან ჩამოვიდა.

ის ჩემს წინ დაიჩოქა.

- ჩვენ მივხედავთ დაჭრილებს და ამ ბრძოლის შედეგებს. გთხოვთ, წადით და დაისვენეთ.

- ჰმ, კარგი, შენზე ვიქნები დამოკიდებული. შემატყობინე, თუ რამე მოხდება.

- კი ბატონო.

მელჰეისმა პატივისცემით დაიხარა და ფლებთან ერთად გაფრინდა.

„რეი,“ ვაჩვენე მას ერთი ნიჟარის ყელსაბამი, რომელიც მისგან წავართვი, „როგორც ჩანს, მისა ახლა დემონთა მბრძანებლის მიწისქვეშა ციხესიმაგრეში დაჭრილებს ეხმარება.“

— ...რადაც დაძაბულობას ვგრძნობ, თუმცა უკვე გადაწყვეტილი მქონდა, რომ ეს მისთვის მიმეღო...

- აა? გადაწყვიტე, რომ ნორმალური შეთავაზებით დაკმაყოფილდებოდი? - დამცინავად თქვა საშამ.

„გილოცავთ“, გულგრილად უსურვა მიშამ მათ წარმატება.

— ...ალარ შემიძლია.

მწარედ გაიღიმა, შემდეგ კი ფეხები უსწორმასწორო მიწაზე დაუდგა და ზუსტად იქ დაეცა, სადაც იდგა.

— რატომ დაეცა უეცრად ლეგენდარული გმირი?

„ღმერთებისა და ადამიანების სულების მახვილის გამოყენებით ზღვარს გადავაჭარბე. როგორც ჩანს, მეც დავიღალე“, - თქვა რეიმ და მიწაზე ჩამოჯდა.

- სხვათა შორის, ის აღარ გჭირდება, არა?

ავოს დილჰევიას ნილაბი ვესროლე. ის რეის ხელსთან ახლოს დაეცა.

- შესაძლოა.

რეიმ ნილაბი ნებისყოფის მახვილით გატეხა. ავოს დილჰევია აღარ გამოჩნდება. ახლა, როდესაც „ასკში“ არსებული „ჯერგა“ გაქრა, ადამიანებს დემონებთან ბრძოლა აღარ სჭირდებათ. სამყაროში ჰარმონია სუფევს.

„სხვათა შორის, მეორე ნილაბზე რას იტყვი?“ კკითხე და რეის ხელი გავუწოდე.

- კიდეც ერთი?

დაბნეულმა თავი დახარა.

— მე მხოლოდ ერთი მყავდა.

- ...რა?

დემონური ხმლების ტურნირზე გამოჩენილ ადამიანს ნილაბი ეკეთა, რომელიც რეის ამჟამინდელი ნილბისგან აშკარად განსხვავდებოდა. რამდენიმე ვარაუდი მქონდა, მაგრამ როგორც ჩანს, ისინი სიმართლეს არ შეესაბამებოდნენ.

- ანოს?

- ჰმ, მაგრამ დღეს საქმე ამაზე არ არის. ახლა სხვა რამ არის უფრო მნიშვნელოვანი - დარჩა კიდეც ერთი ძლიერი მტერი.

„ძლიერი მტერი?“ მკითხა რეიმ და ხელი ჩამკიდა.

— ომში დედაჩემისთვის უთქმელად წავედი.

რეიმ მჭიდროდ გაიღიმა.

- შეგეძლო მისთვის მოგეტყუებინა.

- არ გავიქცევი. დღეს ყველაფერს ავუხსნი მას დემონთა მბრძანებლის შესახებ.

ხელი მომკიდა და წამოდგა.

- მოდი, ერთად ვიბრძოლოთ მასთან. მოდი, დედას ვაჩვენოთ გმირისა და დემონთა მბრძანებლის ძალა.

„მაგრამ შენი დედა კანონდამრღვევის შესანიშნავი მომხმარებელია“, - ხუმრობით თქვა საშამ.

„და მას აშკარად მინიმუმ შვიდი ბაზა აქვს“, - განაგრძო რეიმ მის შემდეგ.

„დემონთა მბრძანებლის ბედსაც ხომ არ შეწყვეტს?“ თქვა მიშამ და თავი დახარა.

ერთმანეთს გავეცინათ და შემდეგ იქაურობა დავტოვეთ.

უკანასკნელი საშინელი მტერი მელოდება.

მაგრამ არაფრის მეშინია.

მყავს ამხანაგები, რომლებთანაც შემიძლია ყველა გაჭირვების გაზიარება. მყავს ამხანაგები, რომლებთანაც შემიძლია სიცილი.

და ეს ბრძოლა არავის დაშავებს.

ეს არის ყველაზე მშვიდობიანი ბრძოლა, ამ ეპოქის სიმბოლო, რომელიც ჩვენ 2000 წლის წინ გვინდოდა, შევქმენით და დავიცავით...

ბოლოსიტყვაობა

ამ ნაშრომში ყველაფერზე ვწერ, რისი დაწერაც მინდა და ამ „სურვილებს“ შორის ყველაზე სასურველი მესამე ტომი იყო - გმირთა აკადემიის არკი. მახსოვს, რა ცოცხალი გახდა კომენტარების განყოფილება, როდესაც საბოლოოდ გამოჩნდა გმირი კანონი.

მოთხრობა დასასრულს უახლოვდებოდა და გავიფიქრე: „რატომ არ უნდა დავასრულოთ აქ?“ იმ დროს, სიუჟეტის სტრუქტურა იმ იდეით შევქმენი, რომ თუ მსუბუქი რომანის გამოცემა გამოვიდოდა, მესამე ტომში დამესრულებინა. შედეგად, ისეთი მოთხრობა მივიღე, რომელიც ბოლო ტომს ჰგავდა.

მაგრამ მიუხედავად იმისა, რომ ეს ვთქვი, მაინც ბევრი რამის დაწერა მინდოდა, ამიტომ ისტორია გაგრძელდა. ვინც უკვე წაიკითხა ეს ტომი, შეამჩნევს, რომ ჯერ კიდევ არსებობს რამდენიმე გადაუჭრელი საიდუმლო და მათ შევხებით, როდესაც ანოსი და მისი თანამებრძოლები ახალ სასკოლო ცხოვრებას დაიწყებენ.

საკმაოდ ბევრი იყო, ვინც შემდეგ არკს თავის ფავორიტად მიიჩნევდა, ამიტომ გთხოვთ, ნებისმიერ ფასად დაელოდოთ. მე კი ყველაფერს გავაკეთებ ტექსტის რედაქტირებისა და დახვეწისთვის, რათა ის კიდევ უფრო საინტერესო გამოვიდეს.

სხვათა შორის, მოთხრობაში ანოსი ელეონორაზე ამბობს: „იმ მშვიდობის დასტური, რომლის დამყარებასაც ვცდილობდი“, მაგრამ „მე ვცდილობდი დამყარებას“-ში ის თავად „მშვიდობას“ გულისხმობდა და არა „მშვიდობის დასტურს“. საქმე იმაშია, რომ ის ღრმად იყო შეძრული იმ მშვიდობის დასტურით, რომელსაც ეძებდა. მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ მან 2000 წელი დაელოდა „მშვიდობის დასტურს“. იმედი მაქვს, ეს დაგამშვიდებთ.

მშვიდობის სიმბოლო, ელეონორა, ბატონმა იოშინორი შიზუმამ დახატა, ისევ და ისევ, საშინლად საყვარელი. ეჭვი არ მეპარება, რომ მისი ლამაზი ილუსტრაციების წყალობით, რომლებიც ჩემს ცუდ აღწერით უნარებს სრულად აანაზღაურებს, მისი გულშემატკივრების რაოდენობა გაიზრდება. დიდი მადლობა ამისთვის.

ასევე, ამჯერად კიდევ ერთხელ მინდა დიდი მადლობა გადავუხადო ჩემს რედაქტორს, ქალბატონ იოშიოკას. მადლობას გიხდით ძნელად გასაგები ნაწილების გაუმჯობესებისა და პატარა სასაცილო სცენების დამატების გამო. ვფიქრობ, ბევრად უკეთესი გამოვიდა, ვიდრე მაშინ, როცა ყველაფერი მარტო დავწერე. დიდი მადლობა.

ახლა კი სიახლეები. ამ სერიის მანგას ადაპტაცია დაახლოებით იმავე პერიოდში დაიწყო, როგორც მსუბუქი რომანის მეორე ტომი და ახლა მანგას პირველი ტომი გაყიდვაში გამოვა. მანგას მხატვარმა, ბატონმა ჰარუკა კაიამ, ანოსი და სხვები ისე საოცრად დახატა, რომ მაინტერესებს, არსებობს თუ არა ასეთი კურთხეული მანგას ადაპტაციები. იმედი მაქვს, თქვენც აუცილებლად გადახედავთ. თუ თავად ნამუშევარი მოგეწონათ, აუცილებლად მოგეწონებათ. ამიტომ ყველას გირჩევთ.

და ბოლოს, რაც არანაკლებ მნიშვნელოვანია, მინდა გულითადად მადლობა გადავუხადო ყველა მკითხველს. ყოველ დაწერილ სიტყვაში გულს ჩავდებ, რათა ნაშრომი კიდევ უფრო საინტერესო გავხადო. მადლობას გიხდით, რომ კვლავაც მხარდაჭერით მიჭერთ მხარს.

2018 წლის 8 ოქტომბერი, სიუ.

მთარგმნელის შემდგომი სიტყვა

ყველას მოგესალმებით, ჩემო მკითხველბო. თქვენი მუდმივი მთარგმნელი, ვერგილ ლუციფერი, დაგიკავშირდათ. ასე რომ, ჩვენ მივალწიეთ იმ ნაწილის დასასრულს, რომელიც ანიმედ იქნა ადაპტირებული და შემდეგი მეოთხე ტომიდან დაწყებული, სრულიად ამოუცნობი ტერიტორია დაიწყება. და მე, ალბათ, ვეთანხმები ავტორს, რომ მეოთხე რკალი ნამდვილად გაგაოცებთ, შთაბეჭდილებას მოახდენს თქვენზე, სიამოვნებას მოგანიჭებთ და ერთ-ერთი ყველაზე საყვარელი გახდება, რადგან მას ორი ტომი ეძღვნება - ორი მეოთხე ტომი. უფრო ზუსტად, ერთი, მაგრამ ორ ნაწილად დაყოფილი. რაც შეეხება მესამე ტომს, პირადად მე ძალიან მომეწონა კანონის გამჟღავნება, კვლავ ვეთანხმები ავტორს ბოლო სიტყვაში ვებკამერაზე იმ დროს გაკეთებული ქარიშხლიანი კომენტარების შესახებ.

მოთხრობა 1 (ანიმაციური) – §. მიშენის ნიჟარის მარგალიტი და ნეკრონის დები

მოკლე მოთხრობა, რომელიც ექსკლუზიურად Animate მაღაზიისთვისაა ხელმისაწვდომი

გაირადიტის სამეფო დედაქალაქი.

მიშა და საშა ქუჩებში სეირნობდნენ გაცვლითი პროგრამის შემდეგი გაკვეთილების დასრულების შემდეგ. დიდი გმირის, ჯერგის, წმინდა დაბადების დღის აღნიშვნა უკვე დაწყებული იყო და ქუჩები სცენებითა და სხვადასხვა წარმოდგენებით იყო სავსე. დები მთელი ძალით უყურებდნენ მათ, ხელჩაკიდებულები, თითქოს ამ დღესასწაულის უჩვეულოობით მოხიბლულები იყვნენ.

- მისმინე, მიშა, მოდი რამე ვიყიდოთ საჭმელი, მშია.

- რა გინდა?

- როდის მოახერხე ამის ყიდვა?!

მიშამ პირი გაივსო „გმირული ღვეზელებით“, რომლითაც გაირადიტი იყო ცნობილი. მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ხორცის ღვეზელებს ჰგავდნენ, ისინი ადგილობრივი ინგრედიენტებით დამზადებული ტკბილი წითელი ლობიოს პასტით იყო სავსე.

— ვაჭარი საშინლად ჯიუტი იყო.

ისარგებლა იმით, რომ მიშა უაზროდ იდგა მაღაზიის წინ და თვალის დახამხამებაში „გმირული ღვეზელები“ ხელში ჩაუდო. ადამიანური წამოწყება დემონურ წამოწყებას ვერ შეედრებოდა.

— მიშენსკის ტბის ღორის ხორცი საკმაოდ გემრიელია.

გმირული ღვეზელის ღეჭვისას მიშამ საშას კიდევ ერთი გადასცა. მანაც უკბინა და სახეზე ღიმილი გადაეფინა - ღვეზელი ისეთი გემრიელი იყო.

— მაინტერესებს თმის სამკაულებს თუ ყიდიან? აზერბაიჯანულის ნახვა მინდა.

- ისინი იქ იყვნენ.

მაღაზიაში, სადაც მიშამ წაიყვანა ისინი, გამოფენილი იყო თმის სამკაულები, რომლებიც ყველანაირი ნიჟარებისა და მარჯნისგან იყო დამზადებული. ორივე დამ სიხარულით დაუწყო მათი დათვალიერება.

— ნეტავ ანოსიც ჩვენთან ერთად წამოვიდეს. საინტერესოა, რას აპირებს?

- სამწუხაროა.

საშამ გვერდულად გახედა დამწუხრებულ მიშას.

— ...მისმინე, მიშა... შენ... ჰმ... ანოს... კარგი, ეს არის...

- ანოსზე რას იტყვი?

- აჰ, ანოსზე არ ვსაუბრობ, არამედ ზოგადად... რაღაც გრაალის მსგავსზე, რომელზეც ანოსმა ისაუბრა...

საშამ დახლზე დადებულ საქონელს დახედა და თავი ისე მოაჩვენა, თითქოს იქ არაფერი იყო. საქონელს შორის მისი მზერა მარგალიტისფერმა დეკორაციამ მიიპყრო.

— ...რას იზამდი, თუ რაღაცის მხოლოდ ერთი ეგზემპლარი იქნებოდა, რომლის მოპოვებაც მუნწად ან უხეშად მოგინდებოდა და ორივეს მისი მოპოვება გვინდოდა?..

საშამ მარგალიტის სამკაული აიღო. მიშა მისკენ შებრუნდა და რამდენჯერმე დაახამხამა თვალები.

- ლამაზი.

- ჰა? ოჰ, ამას გულისხმობ? ჰო, კი, ლამაზია. მარგალიტი პატარა და საყვარელია. მაგრამ გგონია, შენ უფრო მოგეწონება, ვიდრე მე?

საშამ მიშას თმაზე მარგალიტის დეკორაციის მოსინჯვა სცადა.

- ეს შენ უფრო გიხდება, საშა.

- მართლა? კარგი, მაშინ მე ვიყიდი. უკაცრავად, შეიძლება ორი ასეთი მივცე?

საშამ მოლოდინით შეხედა მიშას და მიშამ თავი დაუქნია, თითქოს ეუბნებოდა, რომ ყველაფერი უხდებოდა.

- ოჰ, ბოდიშს გიხდით, ახალგაზრდა ქალბატონო. მიშენის ნიჟარების მარგალიტებზე საკმაოდ დიდი მოთხოვნაა, ამიტომ ეს უკანასკნელი იყო.

მიშამ და საშამ ერთმანეთს გადახედეს, მაგრამ რადგან არცერთი არ დარჩა, ვერაფერს გახდნენ და თმის ბოლო დეკორაცია იყიდეს.

- ჰმ, რა ვქნათ? ნეტავ სხვა მაღაზიაშიც იგივე იყიდებოდეს...

- მასესხე.

საშამ წაყიდი მარგალიტისფერი თმის სამკაული მიშას გაშლილ ხელისგულში ჩაუდო.
შემდეგ მიშამ ის საშას თმაზე მიამაგრა და გაუღიმა.

- მე მოგცემ.

მოთხრობა 2 (ტორანოანა) – §. მიშენის ნიჟარის მარგალიტი და თაყვანისმცემელთა კავშირი

მოკლე მოთხრობა, ექსკლუზიურად ტორანოანა მაღაზიისთვის

გაირადიტის სამეფო დედაქალაქი.

გაცვლითი პროგრამის დასრულების შემდეგ, ჰელენი და კიდევ შვიდი გოგონა დიდი გმირის, ჯერგის, წმინდა დაბადების დღის აღსანიშნავ ზეიმზე წავიდნენ და უნიკალური მარგალიტის თმის სამკაულის წინაშე აღმოჩნდნენ.

- ყურადღებით მომისმინეთ და დაფიქრდით, გოგოებო, - თქვა ელენემ ძალიან სერიოზული მზერით. - ვთქვათ, ეს მარგალიტებიანი თმის სამკაული ბატონი ანოსია. ის ერთია და ჩვენ რვა ვართ. მაგრამ ამ სამკაულის ყველა თავზე ერთდროულად დადება შეუძლებელი იქნება. წინ ჩქარა წასვლა აკრძალულია. მაშინ როგორ გამოვიყენებთ ამ სამკაულს? - იკითხა ელენემ, თითქმის მარადიული ფილოსოფიური კითხვა დაუსვა საკუთარ თავს.

ამაზე საუბრობ ?

- არა! გადატანითი მნიშვნელობით ვამბობ, გადატანითი მნიშვნელობით! კარგად დაფიქრდი. ბოლოს და ბოლოს, ამ დეკორაციის თავზე დაკიდება... თავზე...

- ჰელენ? ჰეი, ჰელენ, რას წარმოიდგენ? დაბრუნდი ჩვენთან!

- იქნებ დაბრუნდეს, თუ სამკაულებს წავიღებთ?

მაიამ ჩუმად ხელი მაგიდაზე დადებულ დეკორაციას დასწვდა.

- არ შეგიძლია, არ შეგიძლია, არ შეგიძლია-ე-ე! გითხარი, რომ წინ სწრაფვა აკრძალულია!

ჰელენმა ხელები ფართოდ გაშალა და თმის მორთულობის წინ დადგა.

— განა ყველაფერი აქ არ დადგა? რაც შემეხება მე, უმჯობესია ყველაფერი „ვინც პირველი მოვა, ის მიიღებს“ პრინციპით გადავწყვიტო.

- ეს არის აპოგეა იმისა, რაც თავიდანვე აკრძალე! ასე რომ, ეს განსახილველადაც კი არ არის, გაიგეთ? განსახილველადაც კი არ არის! ბოლოს და ბოლოს, „ის, ვინც ამას აკეთებს“, აბსოლუტურად აუცილებლად გახდება მკვლელობის ზოგადი განზრახვის მსხვერპლი!

- ასე რომ, მხოლოდ ერთი გზა დარჩა.

ჯესიკამ ჰელენს შეხედა, რომელმაც თავი დაუქნია. ყველა გოგონას მზერა მასზე იყო კონცენტრირებული.

— გადაწყვიტეთ, რომ რადგან მხოლოდ ერთი თმის სამკაულია, მაშინ მხოლოდ ერთი ბატონი ანოსიც არსებობს?

ერთი წამით სიჩუმე ჩამოვარდა, შემდეგ კი გოგოსეული კივილი გაისმა:

- ზუსტად ძაან ძაან !!

თვალები აენთო და ყველამ თმის სამკაულები მოიპარა მკერდიდან.

- ყველა კმაყოფილია ყველაფრით? მოდი, ეს ერთდროულად გავაკეთოთ!
ერთდროულად და ყველამ ერთად!

მარგალიტის თმის სამკაულის გარშემო, ჰელენმა და სხვა გოგონებმა საკუთარი სამკაულების მოტანა დაიწყეს.

„ყველანი ერთად!“ თქვა ჰელენმა და სხვა გოგონების სუნთქვის სინქრონიზაციას ცდილობდა.

მარგალიტებიანს რვა თმის სამკაული ეხებოდა.

-კიააააააააააააააააა!!

- არაპირდაპირი თმის დეკორაცია, არაპირდაპირი თმის დეკორაცია!

- ეს, ეს... იგივეა, რაც ბატონ ანოსს თავზე ხელის დარტყმა!

- ეჰ-ჰე-ჰე, შეხედე. მე ბატონი ანოსი გამოვიყენე.

- ფ-რა უხამსი ფრაზაა ეს?! მითხარი, რომ ჩვენთან ხარ!

გულშემატკივრების კავშირის გოგონები დიდი ხმაურის ატეხვის შემდეგ ძალიან აღელვდნენ. ისეთი ხმაური ატეხეს, რომ დღისით ალკოჰოლის დახლებთან მსხდომმა სტუმრებმაც კი ყურადღება მიაქციეს მათ და ცდილობდნენ გაეგოთ, რა ხდებოდა.

- რა ვქნა ამ ავთენტურ თმის სამკაულთან?

ჯესიკამ თითი მასზე გაიშვირა და ყველა სხვა გოგონა გაშეშდა. მაგრამ შემდეგ, ამ საშინელ ატმოსფეროში, მათ მიერ ნაცნობი დები, მიშა და საშა, გაიარეს.

-მ-ჩემო ძვირფასო, შეგიძლია შენც აიღო?

ელენემ მიშას მარგალიტისფერი თმის სამკაული გადასცა. მიშამ რამდენჯერმე დაახამხამა თვალები.

- არაფერზე არ იკითხო! უბრალოდ მიიღე და შემდეგ ყველაფერი მშვიდობიანად მოგვარდება!

„...კარგი...“ გაკვირვებულმა უპასუხა მიშამ და საშას მიუბრუნდა.

— ... აჰ, ბატონო ანოს. სწორედ ეს მიუწვდომლობა განსაზღვრავს მას...

მიუხედავად იმისა, რომ ჰელენის სიტყვებმა გოგონები გააოგნა, ყველამ ენერგიულად დაუქნია თავი.

მოკლე მოთხრობა 3 (გეიმერები) – გადამწყვეტი ბრძოლის წინა ღამე

მოკლე მოთხრობა, ექსკლუზიურად Gamers Store-ისთვის

წმინდა ტბის ქვეშ, სამხედრო ობიექტში მოწყობილი საიდუმლო ოთახი თითქმის ცარიელი იყო და წმინდა წყლის უთვალავი სფერო გამქრალიყო.

ათი ათასი ზესია, რომლებიც აქ ადრე იმყოფებოდნენ, ემზადებოდნენ ლაშქრობისთვის, რათა შეერთებოდნენ აზესიონის არმიას, რომელიც ახლახანს იყო დილჰეიდში წასული. ზესია მათ ადვილად დაეწეოდნენ.

ოთახში მხოლოდ ელეონორა და პატარა ზესია დარჩნენ წმინდა წყლის სფეროში.

„გაგიმართლა. ჯერ კიდევ პატარა ხარ, ამიტომ ომში წასვლა არ მოგიწევს“, - უთხრა ელეონორამ ზესიას, რომელიც წმინდა წყლის სფეროში მიცურავდა.

შესაძლოა ეს მათი უკანასკნელი დამშვიდობება იყო, ამიტომ ელეონორს არ სურდა, ზესიას მისი ტირილი ენახა.

- წარმოგიდგენია, ანოსმა თქვა, რომ ომს შეაჩერებდა. და რა თქმა უნდა, ამაში მას სრულიად ვეთანხმები. არ ვიცი, რამდენად სასარგებლო ვიქნები, მაგრამ ყველაფერს გავაკეთებ, - თქვა მან და საჩვენებელი თითი ასწია. - რა გჭირს, ზესია? უბრალოდ, ერთი სიტყვაც არ გითქვამს მას შემდეგ, რაც ახლახან მოულოდნელად გაიფანტე. თუ მეტყვი: „თავს გაუფრთხილდი“, მაშინ აუცილებლად დიდი გამარჯვებით დავბრუნდები! - თქვა ელეონორამ, მაგრამ ზესია მაინც არ პასუხობდა.

ელეონორამ მწარედ გაიღიმა.

- მაპატიე, რომ შეუძლებელს გთხოვ. მაგრამ მაინც ბედნიერი ვარ. ბოლოს და ბოლოს, თუნდაც შენი დედა და უფროსი დები ბრძოლის ველზე დაეცეს, შენ ცოცხალი და ჯანმრთელი დარჩები. ანოსი შენს დახმარებას მოვა, ამიტომ კარგი გოგო იყავი და დაელოდე მას.

ელეონორამ ხელები წმინდა წყლის სფეროში ჩაყო და ზესიას თავზე ნაზად მოეფერა.

- კარგი, უნდა წავიდე.

ის შებრუნდა და გასასვლელისკენ წავიდა. სიჩუმის შუაგულში ძლივს გასაგონი ხმები გაისმა. ელეონორას ნაბიჯების ხმა... და ჩუმი ხმა.

- ...დედა...

ელეონორა გაკვირვებულმა შემობრუნდა.

— ...შენ... — დაიწყო ზესიამ საუბარი. — ...დაბრუნდები...?.. — უხერხულად ჰკითხა პატარა გოგონამ ელეონორას სუსტი ხმით. — ყველა... პატარა დებიც... წავიდნენ... სადღაც... — შემოფოთებულმა თქვა მან. — ...მარტო დავრჩი?..

ცრემლები წამოუვიდა, ელეონორამ ხელები წმინდა წყლის სფეროსკენ გაიწოდა და ზესიას ნაზად ჩაეხუტა.

- დაბრუნდები. მაპატიე, შევცდი. დედა დაბრუნდება. ჩვენ აუცილებლად დაბრუნდებით ერთად.

- ...მინდა...

„მინდა? შენ რა გინდა?“ ჰკითხა ელეონორამ და ნაზად მოეფერა ზესიას თავზე.

- გემრიელი... ვაშლის ღვეზელი... დედამ თქვა, რომ გემრიელ ვაშლის ღვეზელს გამოაცხობდა...

ელეონორას თვალებში ცრემლები მოადგა. წარსულში მან ბევრჯერ სცადა ჩუმ ზესიასთან საუბარი. ერთხელ კი უთხრა, რომ ვაშლის ღვეზელს გაუკეთებდა.

- კი, გავაკეთებ. მთელი ათი ათასისთვის საკმარისს მოვამზადებ და ყველამ ერთად ვჭამოთ!

- ...მიხარია...

ზესიამ პატარა ხელები ელეონორისკენ გაიწოდა და ჯადოსნური წრე „ასუკა“ დახატა.

- დიდი გამარჯვების შელოცვა, რათა დედა... დაბრუნდეს...

ეს მისი პირველი შემთხვევა იყო, როდესაც მან მაგია გამოიყენა, ამიტომ ის უხერხულად გააკეთა და შელოცვა არ გააქტიურდა. თუმცა, ამან ელეონორს ყველაფერზე მეტი ძალა მისცა.

მიუხედავად იმისა, რომ ცრემლები ღაპალუპით ჩამოსდიოდა, მაინც იღიმოდა.

— ...მადლობა, ზესია. ისეთი ჭკვიანი გოგო ხარ. ახლა დედა არასდროს დაკარგავს...

მოთხრობა 4 (Melonbooks) – ღიმილის მიზეზი

მოკლე მოთხრობა, ექსკლუზიურად Melonbooks-ისთვის

მაგია არ ირჩევს თავის გამგზავნს.

ამ ფიქრით, ელეონორამ მის წინ წმინდა წყლის სფეროს გახედა, რომელშიც დაახლოებით ათი წლის გოგონა ტივტივებდა. ამ გოგონას ზესია ერქვა. ახალგაზრდა ასაკის მიუხედავად, ის ძლიერი მაგიური ძალის მფლობელი იყო და ერთი მიზნით დაიბადა - ბრძოლა.

- მმმ, მხოლოდ მე მჭირს თუ ცოტა გაიზარდე ისევ? ისეთი აბრეშუმისებრი თმა გაქვს და მკაფიო გამომეტყველება, ასე რომ, დარწმუნებული ვარ, ლამაზმანი გახდები, - გაიღიმა ელეონორამ და სფეროს შიგნით მყოფ გოგონას გადაულაპარაკა.

გოგონამ პასუხი არ გასცა. სამწუხაროდ, ასეთი იყო გოგონა, სახელად ზესია, რომელსაც დაბადებიდანვე მოკლებული ჰქონდა ლაპარაკის, ემოციების განცდის უნარი და გაიზარდა როგორც ჯარისკაცი, რომელსაც მხოლოდ ბრძანებების შესრულება შეეძლო.

მაგრამ ერთ დღეს ელეონორას მოეჩვენა, რომ ამ ზესიამ მის სიტყვებზე რეაგირება მოახდინა, რომლებიც მან ყოველგვარი განზრახვის გარეშე წარმოთქვა და, თუმცა ძლივს შესამჩნევად, მაინც გაიღიმა. მას შემდეგ ელეონორამ აქტიურად დაიწყო მასთან საუბარი.

ზესიას ლაპარაკი არ შეეძლო. და მაინც, ხანდახან ოდნავ ემოციებს ავლენდა - სახეზე ღიმილი ეფინებოდა, თვალებს ახამხამებდა და თითებს კანკალებდა. შესაძლოა, ელეონორას ეს უბრალოდ ძალიან სურდა და ამას საკუთარ თავს ეუბნებოდა.

მაგრამ რა მოხდებოდა, თუ მისი სიტყვები ზეზიამდე მაინც მიაღწევდა? ელეონორა ვერ წყვეტდა მასთან საუბარს.

— მაინტერესებს, რა გინდა გააკეთო, როცა გაიზრდები? იქნებ, რადგან გოგო ხარ, ლამაზ კაბაში ჩაიცვა და წვეულებაზე წახვიდე? ან როგორ იქნება, თუ სიმპათიურ პრინცს შეხვდები და შეგიყვარდება?

ზესიამ არანაირად არ რეაგირებდა და უბრალოდ განაგრძობდა წმინდა წყლის სფეროში ლივლივს.

- ოჰ, ალბათ ცოტა ადრეა შენთვის. მგონი, გემრიელი რამის ჭამა გირჩევნია. ნამცხვარი რას იტყვი? მე დიდად კარგი მზარეული არ ვარ, მაგრამ ჩემი ვაშლის ღვეზელები საკმაოდ გემრიელია.

ელეონორამ საჩვენებელი თითი ასწია და ჩაიკისკისა. რატომღაც, მას ეგონა, რომ ზეზიასაც შენიშნა ღიმილი.

- და შენ საკმაოდ მჭამელი ხარ, რადგან ვაშლის ღვეზელზე რეაგირებ. ასეთ შემთხვევაში, როგორც კი გაიზრდები და აქედან წახვალ, შენი პირველი კერძი ვაშლის ღვეზელი იყოს. უბრალოდ არავის უთხრა, თორემ *გაბრაზდებიან*, თუ გაიგებენ. დედაშენს დაჰპირდი.

ელეონორამ საჩვენებელი თითი პირთან მიიტანა.

- კიდეც რა გინდა? სადმე წავიდოდი სოფლად და იქ უბრალოდ ზომიერად ვიცხოვრებდი.

როდესაც ეს თავის თავში წარმოიდგინა, კმაყოფილმა გაიღიმა, მაგრამ შემდეგ მისი გამომეტყველება უეცრად დაბნელდა.

— ...მაგრამ შესაძლოა ეს შეუძლებელია, თუ თავად ლეგენდარული გმირი არ დაგვეხმარება.

ლეგენდარული გმირი კანონი ცოცხალი აღარ იყო. მისი რეინკარნაციაც კი არსად ჩანდა. ელეონორა გმირთა აკადემიის ერთადერთი სტუდენტი იყო, რომელმაც ამის შესახებ იცოდა.

- მაპატიე, ზესია. ვერც წვეულებაზე წახვალ და ვერც სოფლად, მაგრამ გემრიელ ვაშლის ღვეზელს გაგიკეთებ. და ერთად შევჭამთ.

ეს იყო მთელი ის თავისუფლება, რაც მას ენიჭებოდა და უდიდესი ბედნიერება, რაც ელეონორას შეეძლო ზეზიასთვის მიეცა.

თავი გააქნია და გაიღიმა. სურდა, რომ მის ქალიშვილებს ტირილის ნაცვლად, მისი ღიმილის მოგონებები მაინც ჰქონოდათ. ეს იყო ის მცირე ნუგეში, რასაც ის იმ სევდაში პოულობდა, რომლისგანაც თავის დაღწევა არ შეეძლო.

ის არ იტირებს და არასდროს აჩვენებს ზესიას ცრემლებს. თავდაჯერებული ღიმილით ელეონორამ თქვა:

- ცოტა ხნით გარეთ გავდივარ, ასე რომ კარგი გოგო იყავი.

ელეონორამ შელოცვა „გატომი“ წარმოთქვა. მის გარშემო ყველაფერი გათეთრდა და გაირადიტში აღმოჩნდა. პირქუშ ხასიათზე პირდაპირ გმირთა აკადემიისკენ გაემართა. ძალიან უნდოდა, რომ რაღაც უჩვეულო მომხდარიყო. თუნდაც ყველაზე პატარა ცვლილება მომხდარიყო.

რა თქმა უნდა, მან მშვენიერად იცოდა, რომ ცხოვრება არასდროს ყოფილა ასეთი მარტივი. მაგრამ შემდეგ, ჭიშკრის წინ, მან შენიშნა ბიჭი გოგონასთან ერთად, რომელიც მისთვის უცნობ ფორმაში იყო გამოწყობილი.

- ჰეი, თქვენ ორნი, წესებს ნუ დაარღვევთ.

ბიჭი, რომელმაც ჭიშკარს ხელი დაადო, შემოზრუნდა.

მან იცოდა, რომ ლეგენდარული გმირი მათ დახმარებას არ მისცემდა. თუმცა, ის, ვინც აქ მოვიდა, თავად დემონთა მბრძანებელი იყო.